ကဇင်္ဒယာဝိဇ္ဇာပုဏ္ဏ

၁၉၀၈၉

ဗိနယဗိဒင်္ဂက

ဇမ္ဗုဒီပဇေ ဘွဲ့တံဆိပ်ရ

ဧကြည်မင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဋီကာ

ဗဟဝါဒဒီပနီကာ

ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူနှင့်ညီထားသည်

မမ္မာစရိယ ဦးထွန်းသိန်း, ဦးစိန်အုပ်, ဦးဝင်းဖေ တို့

ကြပ်မပြင်ဆင်ကြသည်။

ဋီကာသဗ္ဗဗိဒင်္ဂကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်
၁၁၃၊ ၂၄ လမ်းမီး၊ ရန်ကုန်မြို့။
သာသနာ [illegible] ခု-ခု။ [illegible] ခုဝဝဝ-ခု။

★ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ

စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ် - (၂၁၆၃)

★ ကျမ်းပြုဆရာ — ရွှေညွှန့်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

★ ပြင်ဆင်သူများ — ဦးထွန်းသိန်း၊ ဦးစိန်အုံ၊ ဦးဝင်းဖေ၊

★ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူ — ဦးသန်းမောင်

ထုတ်ဝေသူ မှတ်ပုံတင် အမှတ် (ဝ၄၇၉)

ပုံနှိပ်သူ မှတ်ပုံတင် အမှတ် (ဝ၇၉၄)

ဤစာသင်ယပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်

၁၁၃၊ ၂၄-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၀-ခု၊ တော်သလင်းလ။ ၁၉၆၈-ခု၊ စက်တင်ဘာလ။

ဒုတိယအကြိမ်

ဣန္ဒာဝသယနိဒါန်း

——

ဤဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ နိဿယသည်ကား ရွှေဥမင်ဆရာတော် ပြုစုသော နိဿယ ဖြစ်လေသည်။ နောက်ခေတ်ပေါ် နိဿယများကို ထောက်ထားသော် နိဿယဟောင်းဟုပင် ဆိုရပေမည်။နိဿယဟောင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အမှာအထား အသွားအလာ အဓိပ္ပါယ်ပါ စုံလင်သဖြင့် စာချစာသင် အရှင်မြတ်တို့ ခင်မင်မြတ်နိုးကြလေသည်။

ဤအဋ္ဌကထာကျမ်းပြု ရွှေဥမင်ဆရာတော်သည် သကရာဇ် ၉၉၁-ခု နှစ် ရတနာပူရ အဝမ္ရိတွင် နန်းတက်သော သိရိသုဓမ္မရာဇာမဟာဓိပတိ တံဆိပ်နာမံခံသော စစ်ကိုင်းမြို့ ရာဇမဂိ္ဂဳဇာစေတီတော် (ကောင်းမှုတော်)ကြီး ဒါယကာ သာလွန်မင်းတရားလက်ထက် ရှင်မည် ရဟန်းမည် ဇမ္ဗုဓဇ သာလွန်မင်းတရားလျှ ဇမ္ဗုဒီပဓဇ တံဆိပ်နာမံတော်ကို အလျှဉ်ခံရသော ဆရာတော် ဖြစ်လေသည်။

တိဝိဋ္ဌကာလက်ာရ မဟာရာဇဂုရု တောင်ဘီလာ ဆရာတော်သည် မန်းစက်တော်ရာ ပါဒန္ဓစ်ဆူကို ဖူးမျှော်ပြီးအပြန် ပုခန်းကြီး ရွှေဥမင် ဆရာတော်၏ထံသို့ ဝင်ရောက်လေသည်။ ရွှေဥမင် ဆရာတော်သည် မည်သည့် ပါဠို အဋ္ဌကထာ ဋီကာ နိဿယ နံစာများကို စိရင်ရေးသား ပါသနည်း-ဟု မေးမြန်းသော အခါ ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠို အဋ္ဌကထာ နိဿယများကို ရေးသားနေရာ ပါဠိုတော် နိဿယများမှာ အချောသပ်ပြီးစီးကြောင်း၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ နိဿယများကား ပြီးလုနီးနေပါပြီဟု ပြန်ပြောလေသည်။

တောင်ဘီလာ ဆရာတော်ကား ရွှေဥမင် ဆရာတော်၏ နိဿယ ကျမ်းစာများရှိနေပါက သူ့နိဿယ မလိုတော့ကြောင်း လျှောက်ထား ခဲ့ပြီးလျှင် ရတနာပူရ အဝမ္ရိသို့ ပြန်လည်ရောက်လျှင် စစ်ကိုင်းမြို့ တောင်ဘီလာ တောင်ပေါ်မှာ စေတီတည်၍ ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိုတော် နိဿယကို ဌာပနာ သွင်းထားလေသည်။

သာလွန် မင်းတရားသည် မန်းစက်တော်ရာ ခရီးအတွေ့အကြုံများကို တောင်ဘီလာဆရာတော်အား လျှောက်ထားရာမှ ရွှေဥမင်ဆရာတော်၏ ဂုဏ်သတင်းကို တဆင့်ကြားရ၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရှိသဖြင့် ဇမ္ဗုဒီပဓဇ

(၁) နိဒါန်း

ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ရေးထုလှူဒါန်းကြောင်း ဆရာစဉ်ဆက် မိန့်မြွက်စကား ကြားရဘူးလေသည်။

ရွှေဥမင် ဆရာတော်သည် ဝိနည်းဂေါဠကျမ်း ပါဠိတော် နိဿယ၊ ဝိနည်းဂေါဠကျမ်း အဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂဒီပနီကျမ်းကို ပြုစုတော်မူသည်ဟု ဝိဋကတ်သမိုင်း စာတန်းတွင် ဆိုလေသည်။

စာတည်းအဖွဲ့သည် နိဿယဆရာတော်၏ မှာထားချက် မရှိသော အရာများမှာ ဆဋ္ဌမူနှင့် ညီလျော်အောင် ပြင်ဆင်ထားသည့်ပြင် နိဿယကြည့်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ သံသယဖြစ်မည် ထင်ရသော နေရာများ၌ (သို့မဟုတ်) မိမိတို့ကိုယ်တိုင် နိဿယဆရာတော်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ် ပြန်ဆိုပုံကို ဋီကာအဆိုနှင့် ကိုက်ညီပုံမပေါ်ဟု ထင်မြင် သဘောရသော နေရာများ၌ ဋီကာ ပါဠိကို မူလစာကိုယ်အောက်မှ အမှတ် အသား ဂဏန်းများထိုး၍ ၁၄-ပို့ဒ်ဖြင့် ညွှန်ပြထားလေသည်။

ဝိနည်း ဋီကာများနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ နိဿယများကို အနေအထား အသွားမှုမှန် ဆဋ္ဌမူကို အခြေခံလျက် စံပြနိဿယအနေဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ ၂၄-လမ်း၊ ၁၁၃-ဇုန္ဆာသယဝိဋကတ် စာပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်စေကာ ဖြန့်ချိပါသတည်း။

ဦးထွန်းသိန်း (ဓမ္မာစရိယ)
၁၃-ဂ-၆၈

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

နိဿယပကာသန

၁-မဟာဝဂ္ဂ

ပေါဓိကထာ ၃
အဇပါလ ၂၂
မုစလိန္ဒ ၂၇
ရာဇာယတန ၂၉
ဗြဟ္မယာစန ၃၃
ပဉ္စဝဂ္ဂိယ ၄၁
ယဇ္ဇာ ၄၈
ဒုတိယကုမာရ ၆၂
ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယ ၆၂
ဥရဝေလ ပါဋိဟာရိယ ၆၃
ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမ ၆၄
သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနပဗ္ဗဇ္ဇ ၇၁
ဥပစ္ဆာယဝတ္ထ ၇၇
သဒ္ဓိဝိဟာရိက ၈၉
နသမ္မာဝတ္တနာဒိ ၉၀
ရာဓဗြာဟ္မဏဝတ္ထု ၉၂
အာစရိယဝတ္တ ၉၄
ပဏာမနာဒမနာ ၉၅
နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ၉၆
ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗပဋ္ဌက ၁၀၄
ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗဆဋ္ဌ ၁၀၈
အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္ထု ၁၀၉
ပဋ္ဌာဗာဓဝတ္ထု ၁၂၀
ရာဇဘဋဝတ္ထု ၁၂၂

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
စောရဝတ္ထု	၁၂၇
ဋ္ဌာယိကဝတ္ထု	၁၂၉
ဒါသဝတ္ထု	၁၃၂
ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထာဒိ	၁၃၇
ရာဟုလဝတ္ထု	၁၄၁
သိက္ခာပဒ ဒဿကမ္မဝတ္ထု	၁၆၁
အနာပုစ္ဆာဝရဏဝတ္ထု အာဒိ	၁၆၃
ပဏ္ဍကဝတ္ထု	၁၆၈
ထေယျသံဝါသကဝတ္ထု	၁၆၉
တိတ္ထိယပက္ကန္တက	၁၇၉
တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထု	၁၈၁
မာတုဃာတကာဒိဝတ္ထု	၁၈၃
ဥဘတောဗျဉ္ဇနကဝတ္ထု	၁၈၇
အနုပဇ္ဈာယကာဒိဝတ္ထု	၁၈၉
အပတ္တကာဒိဝတ္ထု	၁၈၉
ဟတ္ထစ္ဆိန္နာဒိဝတ္ထု	၁၉၁
အယဉ္ဇိနိဿယဝတ္ထု	၂၀၄
ဂဓိကာဒိနိဿယဝတ္ထု	၂၀၆
ဥပသမ္ပဒါဝိဓိ	၂၁၀
စတ္တာရောနိဿယာဒိ	၂၁၀
၂-ဥပေါသထက္ခန္ဓက	
သန္နိပါတာနုဇာနနာဒိ	၂၁၃
သီမာနုဇာနန	၂၁၆
ဥပေါသထာဂါရာဒိ	၂၄၈
အဝိပ္ပဝါသသီမာနုဇာနန	၂၅၀
ဂါမသီမာဒိ	၂၅၅
ဥပေါသထဘေဒါဒိ	၂၆၆
အဓမ္မကမ္မပဋိက္ကောသနာဒိ	၂၇၄
ပက္ခဂဏနာဒိ-ဥုက္ခေဏာနုဇာနန	၂၇၆

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ဒိသံဂမိကာဒိဝဏ္ဏ၊	၂၇၇
ပါရိသုဒ္ဓိဒါန	၂၈၀
ဆန္ဒဒါန	၂၈၂
သံဃုပေါသထာဒိ	၂၈၃
အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိ	၂၈၄
အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိ	၂၈၇
သီမောက္ကန္တိကပေယျာလ	၂၈၈
လိင်္ဂါဒိဒဿန	၂၉၀
နဂန္တဇဂန္တဇဝါရ	၂၉၃

၃–ဝဿူပနာယိကက္ခန်ဓက

ဝဿူပနာယိကာနုဇာနန	၂၉၆
ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပါဒိ	၂၉၇
သတ္တာဟကရဏီယာနုဇာနန	၂၉၈
ပဉ္စန္နံအပ္ပဟိတေဝိအနုဇာနန	၃၀၀
ပဟိတေဝအနုဇာနန	၃၀၁
အန္တရာယေအနာပတ္တိဝဿစ္ဆေဒ	၃၀၃
သံဃဘေဒေအနာပတ္တိဝဿစ္ဆေဒ	၃၀၅
ဝဇ္ဇာဒိသုဝဿူပဂမန	၃၀၅
အဓိဋ္ဌိကကတိကာဒိ	၃၀၉

၄–ပဝါရဏက္ခန်ဓက

အဖာသုကဝိဟာရ	၃၁၀
ပဝါရဏာဘေဒ	၃၁၄
ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနန	၃၁၅
အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိ	၃၁၇
ဒွေဝါဓိကာဒိပဝါရဏာ	၃၂၁
ပဝါရဏာဌပန	၃၂၁
ဝတ္ထုဌပနာဒိ	၃၂၄
ဘဏ္ဍုနကာရကဝတ္ထု၊	၃၂၆

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ပဝါရဏာသင်္ဂဟ	၃၂၉
သောဏကောဋိသဝတ္ထု	၃၃၂
သောဏသုပစ္စာဝ	၃၃၄
ဒိဂုဏဥပါဟနပဋိက္ခေပ	၃၃၇
သဗ္ဗနီလိကာဒိပဋိက္ခေပ	၃၃၉
အဏ္ဏာရာမေ ဥပါဟနပဋိက္ခေပ	၃၄၁
ယာနာဒိပဋိက္ခေပ	၃၄၃
သဗ္ဗစမ္မပဋိက္ခေပါဒိ	၃၄၆
၆-ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက	
ပဉ္စဘေသဇ္ဇာဒိ	၃၅၂
ဂုဠာဒိအနုဇာနန	၃၅၈
ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပ	၃၆၁
ယာဂုမဓုဂေါဠကာဒိ	၃၆၂
ပါဠလိဂါမဝတ္ထု	၃၆၄
သီဟသေနာပတိဝတ္ထုအာဒိ	၃၆၇
ကပ္ပိယဘူမိအနုဇာနန	၃၇၀
ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထု	၃၇၉
ရောဇမလ္လာဒိဝတ္ထု	၃၈၂
စတုမဟာပဒေသ	၃၈၄
၇-ကထိနက္ခန္ဓက	
ကထိနာနုဇာနန	၃၉၀
အာဒါယသတ္ထက	၄၀၇
၈-စီဝရက္ခန္ဓက	
ဇီဝကဝတ္ထု	၄၁၃
သေဋ္ဌိဘရိယာဒိဝတ္ထု	၄၁၈
ရာဇဂဟသေဋ္ဌိဝတ္ထု	၄၁၉
ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထု	၄၂၀
သိဝေယျကဒုဿယုဂ	၄၂၂

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
သမတိ်ံသဝိရေစန	၄၂၂
ဝရယာစန	၄၂၅
ကမ္မလာနုဇာနနာဒိ	၄၂၆
ဘဏ္ဍာဂါရသမ္မုတိအာဒိ	၄၃၀
စိဝရရဇန	၄၄၀
ဆိန္နကစိဝရာနုဇာနန	၄၄၂
တိစိဝရာနုဇာနန	၄၄၄
အတိရေကစိဝရာဒိ	၄၄၆
ပစ္ဆိမဝိကပ္ပနုပဂစိဝရာဒိ	၄၄၈
သံဃိကစိဝရပ္ပဋိဒ	၄၄၉
ဥပနန္ဒသက္ယပုတ္တဝတ္ထု	၄၅၄
ဂိလာနဝတ္ထု	၄၅၆
မတသန္ထက	၄၅၇
ကုသစီရာဒိပဋိက္ခေပ	၄၆၁
သံဃေဘိန္နေစိဝရပ္ပဋိဒ	၄၆၂
အဋ္ဌစိဝရမာတိကာ	၄၆၄
၉-စမ္မေယျကက္ခန်က	
ကဿပဂေါတ္တဘိက္ခုဝတ္ထု	၄၈၆
စတုဝဂ္ဂကရဏာဒိ	၄၈၈
ဒွေနိဿာရဏာဒိ	၄၈၉
ဥပါလိပုစ္ဆာ	၄၉၂
တဇ္ဇနီယကမ္မ	၄၉၂
၁၀-ကောသမ္ဗကက္ခန်က	
ကောသမ္ဗကဝိဝါဒ	၄၉၄
ပါလိလေယျကဂမန	၅၀၂
အဋ္ဌာရသဝတ္ထု	၅၀၄

မာတိကာပြီး၏။

နိဿယပဏာမ

ဥဘယေသံ ဝိဘင်္ဂါနံ၊
သာဠ္ဟကထာယံ ပါဠိယာ။
အတ္ထော ပကာသိတော ဒါနိ၊
ခန္ဓကဿ ဝိဘာဝိဿံ။
သုဒုဒ္ဒသဉ္ဉ ဂမ္ဘီရံ၊
အတ္ထံ မာရေန္တော သာဓဝေါ။
သာသနာနုဂ္ဂဟံ မိရာ၊
ကတ္တာ မမ္မရတာသဒါတိ။

ဥဘယေသံ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိဘင်္ဂါနံ၊ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်း တို့၏။သာဠ္ဟကထာယ၊အဋ္ဌကထာနှင့် တကွသော။ပါဠိယာ၊ပါဠိတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ပကာသိတော၊ ပြ၍ ပြီး၏။ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခု။ သုဒုဒ္ဒသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲထသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲစွာထသော။ ခန္ဓကဿ၊ မဟာဝဂ် စူဠဝဂ်တည်းဟူသော ခန္ဓက၏။ အတ္ထံ၊ ပါဠိတော်၏ အနက် အဋ္ဌကထာတို့၏ အနက်ကို။ ဝိဘာဝိဿံ၊ ပေအံ့။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မမ္မရတာ၊ တရားဟူသော အာရုံ၌ မွေ့လျော်ကုန်ထသော။ မိရာ၊ မြတ် မြတ်တည်ကြည်စွာသော နှလုံးရှိကုန်ထသော။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့သည်။ သာသနာနုဂ္ဂဟံ၊ဘုရားရှင်သာသနာကို ချီးမြှောက် သည်ဖြစ်ခြင်းကို။ကတ္တာ၊ဖြိသည်ဖြစ်၍။ဓာရေန္တု၊ဆောင်စေကုန်သတည်း။

ဒီဃနိကာယ

မဟာဝါဒဂ္ဂသံယုတ္တနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁-မဟာခန္ဓက

ဗောဓိကထာ

ဥဘိန္နံ ပါတိမောက္ခာနံ၊သင်္ဂီတိသမနန္တရံ။
သင်္ဂါယိ ံသု မဟာထေရာ၊ခန္ဓကံ ခန္ဓကောဝိဒါ။
ယံ တဿ ဒါနိ သမ္ပတ္တော၊ယသ္မာ သံဝဏ္ဏနာဏ္ဏမော။
တသ္မာ ဟောတိ အယံ တဿ၊အနုတ္တာနတ္ထဝဏ္ဏနာ။

ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပါတိမောက္ခာနံ- ပါတိမောက္ခ ဝိဘင်္ဂါနံ၊ ပါတိမောက် အကျယ်ဖြစ်သော ဘိက္ခုဝိဘင်းတို့၏ (တို့ကိုသော်လည်းပေး)။သင်္ဂီတိသမနန္တရံ၊သင်္ဂါယနာတင်သော အခြားမဲ့၌။ ခန္ဓကောဝိဒါ၊ ခန္ဓကပညတ်၏အနက်၌ လိမ်မာကုန်ထသော။ မဟာထေရာ၊ ရှင်မဟာကဿပအစရှိကုန်သော မဟာထေရ်ရဟန္တာတို့သည်။ ယံခန္ဓကံ၊ အကြင်မဟာဝဂ် စူဠဝဂ်တည်းဟူသော ပညတ်အပေါင်းကို။ သင်္ဂါယိ ံသု၊ သင်္ဂါယနာတင်လေကုန်ပြီ။ (ပေါင်း၍ညီလေကုန်ပြီသော်လည်းပေး)။

ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခု။ တဿခန္ဓကဿ၊ ထိုခန္ဓကပညတ် အပေါင်း၏။ သံဝဏ္ဏနာဂ္ဂမော၊ ဖွင့်ခြင်း၏အစဉ်သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္မဇ္ဇော၊ ရောက်သဘ်ဖြို။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တဿခန္ဓကဿ၊ထိုခန္ဓကအပေါင်း၏။ အယံ အနုတ္တာနတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ဤမထင်သော အနက်ရှိသော ပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဒဘာဇနိယေ အတ္ထာ၊ယေဟိ ယေသံ ပကာသိတာ။
တေ စေ ပုန ဝဒေယျာမ၊ပရိယောသာနံ ကဒါ ဘဝေ။

ပဒဘာဇနိယေ၊ပဒဘာဇနိဋ္ဌ။ ယေသံပဒါနံ၊အကြင်ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို။ ယေဟိ နယေဟိ၊ အကြင် အဋ္ဌကထာ နည်းတို့ဖြင့်။ ပကာသိတာ၊ အောက်ဋ္ဌ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ တေနယာ၊ ထိုအဋ္ဌကထာ နည်းတို့ကို။ ပုန၊ တဖန်လည်းကောင်း။ သစေ၊အားယ်၍။ ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ (ထည့်ပါ)။ ကဒါ၊ အဘယ်နံရော အခါဋ္ဌ။ ပရိယောသာနံ၊ အဋ္ဌကထာ၏အပြီးအဆုံးသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်နိုင်လတ္တံ့နည်း။

ဥတ္တာနာ စေဝ ယေအတ္ထာ၊တေသံ သံဝဏ္ဏနာယ ကိံ။
အဓိပ္ပါယာနုသန္ဓိဟိ၊ဗျဉ္ဇနေန စ ယေ ပန။

ယေအတ္ထာ၊အကြင်အနက်တို့သည်။ အဓိပ္ပါယာနုသန္ဓိဟိစ၊ အဓိပ္ပါယ်အနုသန္ဓေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနေနစ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့်၎င်း။ ဥတ္တာနာစေဝ၊ထင်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံအတ္ထာနံ၊ထိုအနက်တို့ကို။ သံဝဏ္ဏနာယ၊ဖွင့်သဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

အနုတ္တာနာ န တေ ယသ္မာ၊သတ္တာ ဉာတုံ အဝဏ္ဏိတာ။
တေသံ ယေဝ အယံ တသ္မာ၊ဟောတိ သံဝဏ္ဏနာနယော။

ယေပနအတ္ထာ၊ အကြင် အနက်တို့သည်မူကား။ အနုတ္တာနာ၊ မလွယ်ကုန်၊ခဲယဉ်းကုန်၏။ တေအတ္ထာ၊ထိုအနက်တို့သည်။ အဝဏ္ဏိတာ၊ မဖွင့်ပေကုန်မူကား။ ဝါ၊ မဖွင့်သည်ရှိသော်။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ ယသ္မာ၊အကြောင်းကြောင့်။ သတ္တာသတ္တုဏေယျာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ဘသ္မာ၊ကြောင့်။ တေသံယေဝအတ္ထာနံ၊ ထိုမထင်သော အနက်တို့၏သာလျှင်။ အယံ သံဝဏ္ဏနာနယော၊ ဤအဋ္ဌကထာ နည်းသည်။ ဟောတိ၊၏။

၁။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဥရုဝေလာယံ ဝိဟရတိ နဇ္ဇာ နေရဉ္ဇရာယ တီရေ ဗောဓိရုက္ခမူလေ ပဌမာဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါတိ ဇော်ပါဂြဲ၊ ဤပါဠိဋ္ဌ။ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယန္တိ အာဒိသုဝိယ၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ အစရိသည်တို့ဋ္ဌကဲ့သို့။ ကရဏာဝစနေ၊ ကရိဏ်းဝိဘတ်ကို ဆိုခြင်းဋ္ဌ။ ဝါ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဝိသေသကာရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းသည်။ ကိဉ္စာဝိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့မရှိသည်မူလည်း။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းအရာသို့။ ပတ္ထာ၊ ရောက်၍။ ကရဏာဝစနေနေဂ၊ ကရိဏ်းဝိဘတ်ဖြင့် သာလျှင်။ (ဧဝသဒ္ဒါဖြင့် ဒုတိယာဝိဘတ် သတ္တမီဝိဘတ် နှစ်ပါးကိုကန့်)။ အယံ အဘိလာပေါ၊ ဤတေန သမယေန ဟူသော သဒ္ဒါကို။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရောဝိတော၊ တင်အပ်၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိတော၊ ဝိနည်းဝိဋကတ်၏ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာရဉ္ဇာဘိလာပဝသေနေဂ၊ တင်ပြီးသောသဒ္ဒါ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဧတံ ကရဏာဝစနံ၊ ဤကရိဏ်းဝိဘတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ အပ်၏။ ။(အနက်ကား သိသာစိမ့်သော်ငှာ အကျဉ်းသမ္မန်သည်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတိ အစရိသော ပါဠိတို့ဋ္ဌ ကရိဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုရာဝယ် အကြောင်းဝိသေသ ရှိသကဲ့သို့ ဤ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဥရုဝေလာယံ ဝိဟရတိ နဇ္ဇာ နေရဉ္ဇရာယ တီရေ ဗောဓိရုက္ခမူလေ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဟူသော ပါဠိဋ္ဌ ကရိဏ်းဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုရာဌ္ဌ အကြောင်းဝိသေသ မရှိ။ မရှိလျှင်မူလည်း ဝိနည်းအရာသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ကရိဏ်းဝိဘတ်အဆုံးရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်သာ တင်ဒုံပ်ရကား အစမှတင်ပြီးသော သဒ္ဒါအတိုင်းသာလျှင် တေန သမယေန ဟူသော ဤသဒ္ဒါကို မိန့်၏ဟူလိုသတတ်။

ဇာတောပရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ အညေသုဝိ နိဒါနေသု၊ တပါးကုန်သော နိဒါန်းတို့ဋ္ဌလည်း။ ဧသ-ဧသောနယောဂါကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဧတဿ အဘိလာပဿ၊ ထို ဧတနသမယေနဟူသော ကရိဏ်းဝိဘတ်အဆုံးရှိသော သဒ္ဒါကို။ ဝစနေ၊ ဆိုခြင်းဋ္ဌ။ ကိံပန ပယောဇနံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း။ ဇာတိ၊သို့။ စေဝဒေယျ၊

အကယ်၍ဆိုငြားအံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇအစရှိကုန်သော။ ဝိနယကမ္မာနံ၊ တို့၏။ (နိဒါနံနှင့်စပ်)။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ၊၍။ နိဒါနဒဿနံ၊ နိဒါန်း ကိုပြရခြင်းသည်လျှင်။ ပယောဇနံ၊အကျိုးတည်း။ ဟိသစ္စံ၊၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။(အနုညာတာသို့သွား)။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဇုမေဟိတိဟိသရဏာ ဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ်ံ ဥပသမ္ပဒန္တိ၊ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ယာပဗ္ဗဇ္ဇာစေဝ၊ အကြင် ပဗ္ဗဇ္ဇကံ၊ကိုဂင်း။ ယာဥပသမ္ပဒါစ၊ အကြင် ဥပသမ္ပဒကံကို လည်း ကောင်း။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ရာဇဂဟာဒိသု၊ရာဇဂြိုဟ် ပြည်စသည်တို့၌။ ယာနိစ ဥပစ္ဆာယ ဥပစ္ဆာယဝတ္တ အာစရိယ အာစရိယ ဝတ္တာဒိနိစ၊ အကြင် ဥပဇ္ဈာယ် ဥပဇ္ဈာယ်အားပြုရာသော၀တ်,ဆရာ ဆရာ အားပြုရာသော ဝတ်တို့ကိုဂင်း။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။ တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကို။ (ပညတ္တာနိသို့ဆိုက်)။ အဘိသမ္ဘောဓိ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ (သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့သော်လည်းပေး)။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ သတ္တသတ္တာဟံ၊ လေးဆဲ့ကိုးရက်ပတ်လုံး။ (လေးဆဲ့ ကိုးရက်ကိုလည်း ပေး)။ ဗောဓိမဟာမလ္လော[1] မဂ္ဂဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ် သော ဗောဓိပင်၏ အနီး၌။ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေပြီး၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏ အနီး၌။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာကို။ ပဝတ္တေတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍။ ဇုမိနာအနုဇ္ဇာမေန၊ ဖြင့်။ ဇုဒဋ္ဌိဒဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဤမည်သော ဤမည်သောအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊၍။ ဇုမသ္မိံ စ ဇုမသ္မိံ စ ဝတ္ထု၊သို့၊ ဤမည် ဤမည်သော အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကြောင့်။ ပညတ္တာနိတိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိနံ၊ပဗ္ဗဇ္ဇကံ အစရှိကုန်သော။ ဧတေသံ ဝိနယကမ္မာနံ၊ ထိုဝိနည်းကံတို့၏။ (နိဒါနံ၌စပ်)။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှစ၍။ နိဒါနဒ ဿနံ၊ နိဒါန်းကို ပြရခြင်းသည်လျှင်။ ဧတဿ အတိလာပဿ၊ ထို ဧတနသမယေနဟူသော သဒ္ဒါကို။ ဝစနေ၊ ဆိုခြင်း၌။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဧဝဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။

တတ္ထတသ္မိံ နိဒါနေ၊ ထိုနိဒါန်း၌။ ဥရုဝေလာယန္တိ ပဒဿ၊ ဥရုဝေလာယံဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာဝေလာယံ၊ ကြီးစွာသောသဲစုဌ်။ မဟန္တေ၊ ကြီးစွာသော။ ဝါလိကရာသိမှိ၊ သဲစုဌ်။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဥရုတိ၊ ဥရုဟူသည်ကား၊ ဝါလိကာ၊ သဲကို။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဝေလာတိ၊ဟူသည်ကား။ မရိယာဒါ၊သီလ၏ အဝိုင်း

၁။ ဗောဓိမလ္လော--ဆ။

အခြားတည်းဟူသော ကမ်းကို။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဝေလာတိက္ကမန ဟေတု၊ သီလ၏ အဝိုင်းအခြား တည်းဟူသော ကမ်းကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာဟဋ္ဌာ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဥရု၊ သဲတည်း။ ဥရုဝေလာ၊ သီလ၏ အဝိုင်းအခြား တည်းဟူသော ကမ်းကိုလွန်ခြင်းကြောင့် ဆောင်အပ်သောသဲ။ ဇာတိဇေဝံ၊သို့။ ထွေပဒေါ၌။ အထွော၊အနက်ကို။ ဒဠ္ဍမ္ဘော၊၏။ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဝါတို့ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊မဖြစ်မီ။ ဒဿဟာဿကုလပုတ္တာ၊ တသောင်းသော အမျိုးသားတို့သည်။ တာပသပမ္ဘဇ္ဇံ၊ကို။ ပဗ္ဘဇိတ္ထာ၊၍။ တသ္မိံပဒေသ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝိဟာရန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ သန္နိပတိတ္ထာ၊၍။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ အကံသုကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ ကာယကမ္မ ဝစီကမ္မာနိနာမ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော မကောင်းမှု နှုတ်ဖြင့်ပြုသော မဒုကာင်းမှုတို့ မည်သည်ကား။ ပရေသံဝိ၊ သူတပါးတို့ အားလည်း။ ပါကဋာနိနာမ၊ ထင်ရှားသော မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောကမ္မံပန၊ နှလုံး၌ ဖြစ်သော မကောင်းမှု သော်ကား။ အပါအကဋံ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာမဝိတက္ကံဝါ၊ ကာမဝိတက်ကိုလည်းကောင်း။ ။(ကာမရာဂနှင့်ယှဉ်သော အကြံကိုယူ)။ ။ဗျာပါဒဝိဟိံသာဝိတက္ကံဝါ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံသာဝိတက်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြံ၏။

> ဗျာပါဒဝိတက်ဟူသော်ကား စောင်းမြောင်းခြင်း ပဋိဃာတ်နှင့်ယှဉ်သောအကြံကိုယူ။ ဝိဟိံသာဝိတက် ဟူသော်ကား သတ္တဝါတို့ကို သတ်အံ့ ညှဉ်းဆဲအံ့ဟူ၍ ပဋိဃာတ်နှင့်ယှဉ်သောအကြံကိုယူ။

တာသဲ၊ ထိုသူအား။ အညော၊ သော။ စောဒကောနာမ၊ အပြစ်တင်စိမ့်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ စောဒေတ္ထာ၊ အပြစ်တင်၍။ (စောဒနာ၍ပင်သော်လည်းပေး)။ ပတ္တပုဒ္ဂလေန၊ ဘက်ခွံဖြင့်။ဝါလိကံ၊ သဲကို။ အာဟရိတ္ထာ၊၍။ ဇာမသို့ဌာနေ၊ ၌။ အာကိရတု၊ ကြဲစေသတည်း။ ဇာဒံအာကိရဏံ၊ ဤသဲကိုဆောင်၍ကြဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဒဠှကမ္မံ၊ ဒဏ်ပေးအံ့သောအမှုသည်။ ဟောတု၊ စေ။ ဇာတိ၊သို့။ကတိကဝတ္တံ၊ကတိကဝတ်ကို။ အကံသုကိရ၊ တတ်။ (နောက်သို့ဆုတ်၍ယောဇနာ)။ တတောပဋ္ဌာယ၊

၁။ ဆဋ္ဌမ္ပဋ္ဌဝါကျ၊ ဤ၌သမာသ်ရှိ၏။

ထိုနေ့မှစ၍။ ယောဂ၊ သည်။ တာဒိသံ၊ ရှိသော။ ဝိတက္ကံ၊ ကို။ ဝိတက္ကေတိ၊ ကြိမ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တတ္ထပဒေသေ၊ ၌။ ပတ္ထပုဋ္ဌေန၊ ဘက်ခွံဖြင့်။ ဝါလိကံ၊ သဲကို။ အာကိရတိ၊ ကြဲ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြဲသဖြင့်။ တတ္ထပဒေသေ၊ ၌။ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ မဟာဝါလိကရာသိ၊ ကြီးစွာသော သဲစုသည်။ ဇာတော၊ ၏။ တတောပဋ္ဌာ၊ မှ။ နံပဒေသံ၊ ထိုသဲစုအရပ်ကို။ ပဋ္ဌိမာဇနတာ၊ နောင်လာသူအပေါင်းသည်။ ပရိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရံ၍။ စေတိယင္ဂဏံ၊ ပူဇော်ရာအရပ်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တံကာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဥရဓေလာယန္တိမဟာဝေလာဃံ၊ မဟန္တေဝါလုကရာသိမိတိအတ္ထောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမေဝကာရဏံ၊ ထိုရှေးဆိုခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကိုလည်းကောင်းလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။အထဝါဥရုတိဝါလိကာဝုစ္စတိ၊ ဝေလာတိမရိယာဒါ၊ ဝေလာတိက္ကမနဟေတုအာဟဋ္ဌာ ဥရု ဥရုဝေလာတိ ဝေမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤစကား၌ ရှေအကြောင်း နောက်အကြောင်း နှစ်ပါးကို အစဉ်အတိုင်းဟပ်)။

ဗောဓိရုက္ခမူလေတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂေသု၊ တို့၌။ ညာဏံ၊ ကို။ ဗောဓိဇုတိ၊ ဗောဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဇုတိသဒ္ဒါကား လောပတည်း။ ဂမျမာန်သော်လည်းဟူ)။ တံဗောဓိ ံ၊ ထိုမဂ္ဂညာဏ်သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တ္ထေဌာနေ၊ ဤဗုဒ္ဓပေါပင်ရင်း၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပတ္ထော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဇုတိဂသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရက္ခေါဝိ၊ ဗုဒ္ဓပေါပင်သည်လည်း။ ဗောဓိရုက္ခောတွေဝနာမံ၊ ဗောဓိပင်ဟူသောအမည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တဿ ဗောဓိရုက္ခဿ၊ ၏။ မူလေ သမိပေ၊ အနီး၌။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အနီး၌။

ဤကား လဟုကနည်းထားသတည်း။ ပြုလိုရင်းကား ဗောဓိရုက္ခဿ မူလံ ဗောဓိရုက္ခမူလံဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြုပြီးမှ တသ္မိံ ဗောဓိရုက္ခမူလေဟု ဝိဘတ္တိန်ခံလိုသတည်း။

ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိပဒဿ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ။(ရှေးဦးစွာသော်လည်းပေး)။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၍။ သဗ္ဗပဌမံယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါဟတို့၏ ရှေးဦးစွာလျှင်။ (ခပ်သိမ်းသော ဌာနတို့၏ ရှေးဦးစွာ လည်းဟူ)။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟုတ္ဝာ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ အနက်ကို။

ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ကေပလ္လကေ်နာတိပဒဿ။ (တည်ပုဒ်အနက်ရှေးအတူ)။ သကိ ံဝိ၊ တကြြိမ်မျသော်လည်း။ အနုဒ္ဒဟိတ္တာ၊ မထမ္ပု၍။ ယထာအာဘုဇီ တေန၊ ပ္ဆဲတိုင်းသော။ ကေနေဝပလ္လကေ်န၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်သာ လျှင်။ နိသီဒိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒီတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဝိမုတ္တိသုခံ-ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ချမ်းသာကို။ ပဋိ သံဝေဒိယမာနော၊ ခံစားလျက်။ နိသီဒိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒန္တိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံဟူသည်ကား။ ပစ္စယာကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ပစ္စည်းတရားကို (အဝိဇ္ဇာ အစရှိသည်တို့၏ ပစ္စည်းပြုသော အခြင်းအရာကိုလည်းပေး)။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ။ (အဓိပ္ပါယတ္ထပေး)။ ။ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယာကာရော၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ပစ္စည်းတရားသည်။ ဒဿမည်၊ အချင်းချင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သဟိတော၊ တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မော၊ အကြိုးတရားတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စယာကာရော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောတရားကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကား။ တ္ထေ၊ ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နဝိနိစ္ဆယံ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဣစ္ဆန္တေန၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂတော၊ မှ၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ အနုလောမပဋိလောမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုလောမဉ္စ၊ အနုလုံလည်း။ မနသာကာသိ၊ ၏။ ပဋိလောမဉ္စ၊ ပဋိလုံလည်း။ မနသာကာသိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန် ဤနှစ်ပုဒ်ကား ကိရိယာဝိသေသန ဟု ဋီကာဌိမိန့်၏)။ တတ္ထ တေသု အနုလောမပဋိလောမေသု၊ တို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ အာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ် သော။ အဝိဇ္ဇာဒိကော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ပစ္စယာကာရော၊ ကို။ (ဝုစ္စတိဌ်စပ်)။ အတ္ထာနာ၊ သည်။ ကတ္တာဇ္ဇကိစ္စကရဏာတော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို ပြုခြင်းကြောင့်။ အနုလောမောတိ၊ အနုလုံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာယတ္တော၀ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓောတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ သော။ သ္တော၀ သောဓော ပစ္စယာကာရော၊ သည်ပင်လျှင်။ (ထိုအဝိဇ္ဇာ အစရှိသော တရားသည်ပင်လျှင် လည်းဟူ)။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေန၊ တဖန်မဖြစ်သောချုပ်ခြင်းဖြင့်။ နိရုဇ္ဈမာနော၊ ချုပ် သည်ဖြစ်၍။ တံကိစ္စံ၊ ထိုမိမိပြုအပ်သောအကြောင်းကိစ္စကို။ နကရောတိ၊

မပြု။တဿ ကိစ္စဿ၊ ထိုမိမိပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ဇာတိတသ္မာ အကရဏာ ဘော၊ ထိုသို့မပြုခြင်းကြောင့်။ ပဋိလောမော်တိ၊ ပဋိလုံဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဤအရာ၌အနုလုံပဋိလုံဟူသည်ကား စုန်ဆန်မဟုတ်။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော တရားတို့သည် မိမိတို့ပြုအပ်သော ပစ္စယကိစ္စကို ပြုသည်ကား အနုလုံမည်၏။ မိမိတို့သည်ချုပ်ခဲ့ရကား ပစ္စည်းကိစ္စကို မပြုသည်ကား ပဋိလုံမည်၏ဟူလိုသတည်း။ အဖြစ်အချုပ်ကိုယူ။ ဝါ၊တနည်းကား။ပုရိမနယေန၊ ရှေးနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သော ပစ္စယာကာရသည်ကား။ ပဝတ္တိယာ၊ သံသရာဝဋ်၏ ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ အနုလောမော၊ လျော်၏။ ဇာတရော၊ ဤမှတပါးနောက်ဟောသော ပစ္စယာကာရသည်ကား။ တဿာသံသာရပဝတ္တိယာ၊ ထိုသံသရာဝဋ်၏ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ပဋိလောမော၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဇာတိဧဝံဝိ၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဇွေ ဧတသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ဤအရာ၌။ အတ္ထောအဓိပ္ပါယော၊ အလိုကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဤနောက်နည်းအလိုကား ရှေးဦးစွာဟောသော ပစ္စယာကာရကား သံသရာဝဋ်၌ဖြစ်ခြင်းငှာလျော်ရကား အနုလောမမည်၏။ နောက်ပြီး ဟောသောပစ္စယာကာရသည်ကား သံသရာဝဋ်ဖြစ်ခြင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ရကား ပဋိလောမမည်၏ဟူလိုသတတ်။ ဝဋ်ဖြစ်ခြင်းအားလျော်သည် မလျော်သည်ကိုယူ။ အနုလောမကား လျော်သည်။ ပဋိလောမကား ဆန့်ကျင်သည်။

အာဒိတော၀ဋ္ဋာယ၊၍။ယာဝအန္တံ၊အဆုံးတိုင်အောင်။ အန္တတော၀ဋ္ဋာယ၊ အဆုံးမှစ၍။ ယာဝအာဒိံ၊ အစတိုင်အောင်။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ အဝုတ္တုတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာတော၊ဤဆိုခဲ့ပြီးသောအနက်မှ။ အညေန၊သော။ အတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဇွေ၊ ၌။ အနုလောမပဋိလောမတာ၊ အနုလုံပဋိလုံအဖြစ်သည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။

အဓိပ္ပါယ်ကား အဝိဇ္ဇာမှသည် ဇရာမရဏတိုင်အောင်။ ဇရာမရဏမှသည် အဝိဇ္ဇာတိုင်အောင် မဟာရက္ခား စုန်ဆန် အနက်ကား ဤအရာ၌မသင့်ဟူလိုသတည်း။

မနသာကာသိတိပဒဿ၊(တည်ပုဒ်)။မနသိ၊ နှလုံးတော်၌။ အကာသိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအနုလုံပဋိလုံနှစ်ပါးတို့တွင်။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အနုလောမံ၊ ကို။ မနသိအကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်

မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဣဒံအနုလောမံ။ ကို။ တာဝပဌမံ၊ ပဋိလုံ၏ ရှေးဦးစွာ။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာသင်္ခါရာ အစရှိသောပါဠိဋ္ဌ။ (အတ္ထောနှင့်စပ်)။ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းဟုတ်တည်း။ သာအဝိဇ္ဇာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ ပစ္စယောစ၊ သင်္ခါရ၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယော၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်း။ (အဝိဇ္ဇာပစ္စယ မည်၏သော်လည်းပေး)။ တဿာ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ထို အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ သမ္ဘဝန္တီ၊ ကုန်၏။ ဣတိဣတိနာနယေန၊ ဖြင့်။ သင္ဘပဒေသု၊ တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ တ္ထေ၊ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ သခ်ေပေါ၊ အကျဉ်းသာတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ ကိုကား။ သင္ဘာကာရသမ္ဘန်း၊ သော။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသောသူသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂတော၁ ၊ ကျမ်းမှလျှင်။ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ လာသောစကားကို ဆိုသည်ရှိသော် အလွန်ကျယ်အံ့စိုး၍ ငါတို့မဆိုပြီ။ အဋ္ဌကထာအတိုင်းသာဆိုပေအံ့။

ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပဋိလောမံ၊ ကို။ မနသိအကာသိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပဋိလောမံ၊ ကို။ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ အဝိဇ္ဇာယတ္ထဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထတသ္မိ ဝစနေ၊ ထိုပါဠိဋ္ဌ။ အဝိဇ္ဇာယတ္ထဝါတိပဒဿာ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာယဝေတု၂ ၊ အဝိဇ္ဇာဝေတုဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ အသေသဝိရာဂနိရောဓောတိပဒဿာ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဝိရာဂသင်္ခါတေန၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။အသေသနိရောဓော၊ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ပဒဿာ၊ (တည်ပုဒ်)။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒနိရောဓော၊ တဘန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိရုဇ္ဈါနံ၊ ချုပ်ကုန်သော။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈ၊ ချုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဝိညာဏာဒိနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ နိရောဓော၊ ခြင်းကြောင့်။ နာမရူပါဒိနိ၊ နာမ်ရုပ်စသော တရားတို့သည်။ နိရုဇ္ဈါနိယေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒုအုပ်-၁၄၀-မှ-၁၇၃-နှာကြည့်။

၂။ အဝိဇ္ဇာယတုဝေ-ဆဋ္ဌ၊ နိဿယဆရာတော်ကား (သီ-က) မူသို့လိုက်သည်။

ကို။ ဒသေတံ့၊ ၄ာ။ သခ်ါရနိရောခာ ဝိညာဏနိရောဓောတိ အာဒိဝစနံ၁၊ ကို။ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍။ ဧဝမေတဿကေဝလဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿနိဒရာဒေါဟောတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထဘဘွိဝံစနေ၊ ထိုဧဝမေတဿအစရှိသောပါဠိ၌။ ကေဝလဿတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သုဒ္ဓဿ၊ သဘ္ဘဇီဝသုခစသည်နှင့် ရောခြင်းမရှိ သက်သက်သော။ သဘ္ဘဝိရဟိတဿ၊ သတ္တဝါကြဉ်သောဆင်းရဲအစု၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (ရှေးနည်းကားကေဝလသဒ္ဒါသကသအနက်။ နောက်နည်း အလိုကား အသံမိဿ အနက်ဟူလိုသဘဉည်း)။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ တိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဒုက္ခရာသိဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ (ခန္ဓသဒ္ဒါ ရာသိ အနက်)။ နိရောဓောဟောတီတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ အနုပ္ပါဒေါ၊ တဘန်မဖြစ်ပြန်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။

ဇေမဘ္ဆံ ဝိဒိတ္ဝာတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ အဝိဇ္ဇာဒိဝသေန၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ဘို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သခ်ါရာဒိကဿ၊ သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏။ (အဒု၏လည်းဟူ)။ သမုဒယောစ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာနိရောခာဒိဝသေနစ၊ အဝိဇ္ဇာစသည် ချုပ်သောအားဖြင့်လည်း။ နိရောဓော၊ သခ်ါရစသည်တို့၏ချုပ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ယွာယံယောအပံအတ္ထော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းတည်းဟူသော အနက်နှစ်ပါးကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဘေမတ္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တာယံဝေလာယန္တိ ပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။တဿအတ္ထဿ၊ ထိုဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းအနက်ကို။ တာယံဝိဒိတဝေလာယံ၊ ထိုသို့သိတော်မူသောအခါ၌။ ဇာမံဥဒါနံဥဒါနေသိတိ၊ သည်ကား။(ပဒဿပင်သော်လည်းဆို တည်ပုဒ်)။ တသ္မိ'အတ္ထေ၊ ထိုဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်း အနက်နှစ်ပါးကို။ ဝိဒိတေ၊ သိတော်မူပြီးသည်ရှိသော်။ ဟေတုနောစေဝ၊ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းကိုလည်း။ ဟေတုသမုပ္ပန္နဓမ္မဿစ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သောအကျိုးတရားကိုလည်း။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ယုပစ္စည်းအယ္ဟဉ် ဆဋ္ဌိကံချည်း)။ ပဇာနနာယ၊ သိခြင်း၏။ အာနုဘာဝဒီပကံ၊ အစွမ်းကို ပြတတ်သော။ ယဒါဟေဝေပါတုဘဝန္ဒီတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သောမနဿယုတ္တဉာဏသမုဋ္ဌာနံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်တော်ကြောင့်ဖြစ်သော။ (ဉာဏ်တော်သည် ဖြစ်စေအပ်သော လည်းပေး)။ ဇာမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်တော်မူ၏။ အတ္ထမနဝါစံ၊ နှစ်လို

၁။ နိရောဓောတိအာဒိနိ-ဆ။

သောစကားကို။ နိဗ္ဗာနရေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။ ဤတိအယံအတ္ထောဒါအနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝါ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တဿဥဒါနဿ၊ ထိုဥဒါန်း၏။ အတ္ထောဝါကို။ ဝေဒါဂျိသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၏။ ယဒါဟဝေတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ (ထင်စွာလည်းပေး)။ ယသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တီတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မာတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ အနုလောမ ပဋိလောမ ပစ္စယာကာရပွဋိဝေဓသာဓကော၊ အနုလုံပဋိလုံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို သိခြင်း၌ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဤအလိုကား ဓမ္မဟူသော် ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မကို ယူလေဟူလိုသတည်း)။ ။အထဝါ၊ ကား။ ပါတုဘဝန္တီတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ပကာသန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ အဘိသမယဝသေန၊ သိတော်မူသောအားဖြင့်။ ဗျတ္တာဝပါကဋာ၊ ဉာဏ်အားထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မာတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ စတုအရိယသစ္စဓမ္မာ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ။(ဟုသမ္မန်)။

ရှေးနည်းအလိုကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကိုသိခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏ ဟူလိုသတည်း။ နောက်နည်းအလိုကား မဂ္ဂဉာဏ်တော်ဖြစ်သဖြင့် သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည် ဉာဏ်တော်အားထင်စေကုန်၏ဟူလိုသတည်း။

ကိလေသသန္တာပနဋ္ဌေန၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောအနက်ကြောင့်။ ဝိရိယံ၊ ကို။ အာတာပိနောဇ္ဈတိ၊ အာတာပိနောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာတာပီနောတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ သမ္မပ္ပဓာန ဝိရိယဝတော၊ သမ္မပ္ပဓာန်တည်းဟူသော ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံထသော။

အမိပ္ပါယ်ကား အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လလည်းရှိထသောဟု အနက်ပေးလေ ဟူလိုသတတ်။

စျာယတောတိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏေနစ၊ ကသိဏ်းအာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သောလက္ခဏာရှိသော သမာပတ်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောစျာန်ဖြင့်ဝင်း။ ယက္ခဏူပနိဇ္ဈာနလက္ခဏေနစ၊လက္ခဏာရေးသုံးပါးစသည်ကိုကပ်၍ရှုတတ်သော လက္ခဏာရှိသော ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော စျာန်ဖြင့်ဝင်း။ ဒ္ဝိဟိစျာနေဟိ၊ နှစ်ပါးသောစျာန်တို့ဖြင့်။ စျာယန္တာသ၊ မကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းတတ်ထသော။ ဗြာဟ္မဏာသာတိ

ပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဗာဟိတပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော။ (တနည်းကား။ အပယ်ပြုပြီးသော မကောင်းမှုရှိထသောလည်းပေး)။ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ အထဿ ကဒ်ါ ဝပယန္တီသဗ္ဗာတိ၊(တည်ပုဒ်)။အထတသ္မိံကာလေ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပါတုဘူတမဓ္မဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော မောဓိပက္ခိယတရားကိုရသော။ (ဤကား ရှေးနည်းအလို၊ ထင်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဤကား နောက်နည်းအလို)။ အဿပြာဟဋ္ဌာသ၊ ထိုမကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ရဟန္တာအား။ ကဒ်ါ။ တို့သည်။ ဝပယန္တီ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗာတိ၊ ဟူသည်ကား။ (ပဒဿသော်လည်းဆို)။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကော၊ အဘယ်သည်။ ဖုသတိနုခေါ၊ထိဘတ်သနည်း။ ဇုတိအယံပဠော၊ ဤအမေးသည်။ နောကလ္လော၊ မသင့်။ (မလျောက်ပတ်သော်လည်းပေး)။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇုတိအာဒိနာနယေနစ၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဂုဏ်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတမံ၊အဘယ်သည်။ ဇရာမရဏံနုခေါ၊ ဇရာမရဏနည်း။ ဇုဒံဇရာမရဏံ၊ ဤဇရာမရဏသည်။ ကဿစ၊ အဘယ်သူ၏။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏနည်း။ ဇုတိအယံပဠော၊ သည်။ နောကလ္လော၊ မသင့်။ (မလျောက်ပတ်သည်လည်းပေး)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဇုတိအာဒိနာစနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပစ္စယာကာရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ယာစဂ်ာ၊ အကြင်ယုံမှားခြင်းတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊၏။ ပစ္စယာကာရသော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို လည်းကောင်းလျှင်။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ မျက်မှောက် မသိခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါကား။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေလွန်လေပြီးသော အခါ၌။ အဟောသိံ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော။ နောနုခေါ။ (ထည့်ပါ)။ မဖြစ်ဘူးလေသေးသော။ ဇုတိအာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ယာစ သောဠသကဂ်ါ၊ အကြင် တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ အာဂတာ၊လာကုန်၏။ တာသဗ္ဗာ၊ထိုခပ်သိမ်းသော ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တီ အပဂစ္ဆန္တီ နိရုဇ္ဈန္တီ၊ချုပ်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယတော-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟေတုံဝမ်ံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော တရားကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ။(ဤဟိတ်ကား အကျဉ်း)။ ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာဒိကေန၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော။ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်။ သဟေတုကံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ သင်္ခါရာဒိံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော။ ကေဝလံ၊ စုံသော။ ဇုမံဒုက္ခက္ခန္ဓမဲ့၊ ဤဆင်းရဲအစု

တရားကို။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အညာသိ၊ အလွန်သိ၏။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ မျက်မှောက်သိ၏။ ဇာတိတာသ္မာ၊ ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗာကခ်ါ၊တို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏။(အပြည့်အစုံသမ္မန်)။

ကော နုခေါ ဘန္တေ ဖုသတီတိ နော ကလ္လော ပဠောတိ ဘဂဝါ အဝေါစာတိ အာဒိနာ ၌ အဓိပ္ပါယ် အကျဉ်းကား နာမရူပပစ္စယာ ဖဿော၌ အာဘယ်တရားသည် ထိတတ်သနည်းဟု မေးသည်ရှိသော် အဖြေနှင့် မသင့်မလျော်ပတ်။ ဖုသတိ ဟူ၍လည်း ဟောမူကား ကောနုခေါ ဖုသတိနှင့် သင့်၏။ လျောက်ပတ်၏။ ကိ ံပစ္စယာ နုခေါ ဘန္တေ ဖဿော၌ ဖဿသည် ဘယ်ပစ္စည်းကြောင့် ဖြစ်သနည်းဟု မေးမူကား သဠာယတနပစ္စယာ ဖဿောဟူသော အဖြေနှင့် သင့်၏။ လျောက်ပတ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ၌လည်း ကော နုခေါ ဘန္တေ ဝေဒိယတိ၊အာဘယ်တရားသည် ခံစားတတ်သနည်းဟု မေးမူကား အဖြေနှင့် မလျောက်ပတ်၊ ကိ ံပစ္စယာ နုခေါ ဘန္တေ ဝေဒနာ၊ ဘယ်ပစ္စည်း တရားကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်သနည်းဟု မေးမူကား ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ ဟူသော အဖြေနှင့် လျောက်ပတ်၏။ အဖြေလည်း အမေးနှင့်လျောက်ပတ်၏။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၌လည်း ကတမာနုခေါ ဘန္တေ ဇာတိ၊ကသ္သစပနာယံဇာတိ၊ အာဘယ်တရားသည် ဇာတိမည်သနည်း။ ဇာတိဟူသည် အသူ၏ ဇာတိနည်းဟု မေးသည်။ မသင့်မလျောက်ပတ်၊ ကိ ံပစ္စယာ နုခေါ ဘန္တေ ဇာတိ၊ အာဘယ်ပစ္စည်းကြောင့် ဇာတိဖြစ်သနည်းဟု မေးမူကား ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဟူသောအဖြေနှင့် လျောတ်ပတ်၏။ အဖြေလည်း အမေးနှင့် လျောက်ပတ်၏။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၌လည်း ကတမဿ နုခေါ ဘန္တေ ဇရာမရဏံ၊ ကသ္သစပနိဒံ ဇရာမရဏံ၊ အာဘယ်တရားသည် ဇရာမရဏမည်သနည်း။ ဇရာမရဏကား အသူ၏ ဇရာမရဏနည်း။ ဤအမေးသည် အဖြေနှင့်မလျောက်ပတ်။ကိ ံနုခေါ ဘန္တေ ပစ္စယာ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏံကား အာဘယ်ပစ္စည်းကြောင့် ဖြစ်သနည်းဟု မေးမူကား ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏံ ဟူသော အဖြေနှင့် လျောက်ပတ်၏။ အဖြေလည်း အမေးနှင့်လျောက်ပတ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါခဝ်သိမ်း ဤနည်းအတူ၊ဤသို့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့၌ ယုံမှားခြင်းကိုလည်း သဗ္ဗာကခ်ါဟူလေသတည်း။သောဠသကခ်ါ၏သရုပ်ကား-

အဟောသိနုခေါ၊အဟံအတိတမဒ္ဓါနံ၊ငါကား ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ၌ ဖြစ်ဘူးလေသေးသလောဟု ယုံမှားခြင်းသည်လည်း တပါး။ နနုခေါအဟောသိ၊မဖြစ်ဘူးလေသလောဟုယုံမှားခြင်းလည်း တပါး။ ကိံနုခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ငါကား အဘယ်ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ မင်းဖြစ်ဘူးလေသလော။ ပုဏ္ဏားစသည်တည်း ဖြစ်ဘူးလေသလော၇ဟု ယုံမှားခြင်းလည်း တပါး။

ကထံနုခေါ အဟောသိ၊အသို့သောသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ မြင့်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်တည်း ဖြစ်ဘူးလေသလော။ နိမ့်သော သဏ္ဌာန်ဖြင့်တည်း ဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဖြူသောအဆင်း, မည်းသောအဆင်းဖြင့်တည်း ဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ယုံမှားခြင်းလည်း တပါး။

ကိံဟုတ္ထာ ကိံအဟောသိ၊မင်းဖြစ်ဦးမှတည်း ပုဏ္ဏားဖြစ်လေသလော၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်ဦးမှဘည်း မင်းဖြစ်လေသလော၊ လူဖြစ်ဦးမှတည်း နတ်ဖြစ်လေသလော၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ယုံမှားခြင်း ဖြစ်သည်လည်း တပါး။ (ဤသို့သော အတိတ်ကိုကြံ၍ ယုံမှားခြင်းဖြစ်သည် ငါးပါး)။

ဘဝိဿာမိ နုခေါ အဟံ အနာဂတမဒ္ဓါနံ အစရှိသော အနာဂတ်ကာလ၌ ငါဖြစ်လတ္တံ့လော၊ မဖြစ်လတ္တံ့လော ဤသို့စသော ယုံမှားခြင်းဖြစ်သည်လည်း အတိတ်နှင့်အတူ ငါးပါးဝင်းတည်း။

ပစ္စုပ္ပန်ကို မှီ၍လည်း အဟံ နုခေါသို့၊ငါပင် ဟုတ်၏လော ဟု မိမိကိုယ်ကို ယုံမှားခြင်းလည်း တပါး။

ဤအရာ၌ဝတ္ထုဆောင်၏။ မိထွေးသားကားဦးပြည်း။ မိကြီးသားကားဦးပြည်းမဟုတ်။ အခါတပါး၌ မိကြီးသားကို ဦးခေါင်းပြည်းစေကုန်၏။ ထိုမိကြီးသားကား ငါကားမိထွေးသားလောဟု ကြံသတတ်။ နောနုခေါသို့၊မိမိကိုယ်ကိုပင် ငါမဟုတ်ဟူ၍ ယုံမှားခြင်းလည်းတပါး။ ဤအရာ၌ ဝတ္ထုဆောင်၏။ ယောကျ်ား တယောက် ငါးဘမ်းမည်ရှိသော် ရေ၌မြင့်စွာတည်ရကား ချမ်းချမ်းရှိသော် မိမိပေါင်ကို ငါးဟုမှတ်၍ ပုတ်လတ်မိသတတ်။ သုသာန်အနီး၌ လယ်စောင့်သော ယောကျ်ားလည်း ကြောက်လျက် ပဆစ်ဒူးကို ထောင်၍အိပ်၏။ နီးလတ်သော် မိမိပဆစ်ဒူးနှစ်ခုကို ဘီလူးနှစ်ယောက်ဟု မှတ်၍ ပုတ်ခတ်ဘိသတတ်။

ကိ်နုခေါသို့ ဟူသည်ကား မင်းမျိုးဖြစ်လျက်ပင် ငါကားမင်းမျိုးဟုတ်ပါ၏လော။ မဟုတ်ချေလောဟု ယုံမှားခြင်းဖြစ်၏။ လူဖြစ်လျက်ပင် ပါတလိတ္တိသည်လည်း ချင်းတို့ကိုယ်ကိုရဟန်းဟု မှတ်၍ရဟန်လည်း ငါ၏သီလပျက်ခဲ့၏။ ငါကား လူတည်းဟု မှတ်၏။

ကထံနုခေါသို့ ဟူသည်ကား ငါ၏ကိုယ်တွင်း၌ အသက်ရှိ၏ ဟုအယူစွဲ၍ ထိုအသက်ကား လျားလျားလော။ လုံးလုံးလော။ ရှည်သလော။ တိုသလောဟု ယုံမှားခြင်းရှိ၏။

ကုတော အာဂတော ဟူသည်ကား ငါကား ဘယ်မှ လာလတ်သနည်းဟု လာလတ်သော အရပ်ကို ယုံမှားခြင်းရှိ၏။ ကုဟိ်ဂါမိဘဝိဿတိ၊ ငါကား ဘယ်သို့လာရသနည်းဟု မိမိကိုယ်ကိုယုံမှားခြင်းရှိ၏။ ဤနှင့်သော် ပစ္စုပ္ပန်၌ခြောက်ပါး။

ဤသို့ အတိတ်ကာလ၌ ငါးပါး။ အနာဂတ်၌ ငါးပါး။ ပစ္စုပ္ပန်၌ခြောက်ပါး။ ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်းတို့ ကိုလျင် သောဠသကံ၏အာဂတာဟု မိန့်သတည်း။

၂။ ဒုတိယ ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ဝါရ၌။ ဣမံဥဒါနံဥဒါနေသိတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မိ အတ္ထေ၊ ထိုသို့သော အနက်ကို။ ဝိဒိတေ၊ သိတော်မူလတ်သော်။ အဝိဇ္ဇာယတ္တေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ပကာသိတဿ၊ ပြအပ်သော။နိဗ္ဗာနသင်္ခါတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပစ္ဆယက္ခယဿ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပစ္စည်းတရား၏ ချုပ်ရာကို။ အာဇောဓာနုဘာဝ ဒီပကံ၊ သိတတ်သောဉာဏ်တော်၏အစွမ်းကို ပြတတ်သော။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဣမံဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတြတသ္မိ ဒုတိယဝါရေ၊ ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ ကျဉ်းသောအနက်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပစ္စယာနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပစ္စည်းတရား၏။ ခယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ရာဟု ဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အဝေဒိ အညာသိ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ မျက်မှောက်သိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယဒါယသ္မိ်ကာလေ၊၌။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လလည်း ရှိထသော။ ဈာယတော၊ ဈာန်နှစ်ပါးဖြင့် မကောင်းမှုကို ဖုတ်ကြည်းပြီးထသော။ အဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုရဟန္တာ

အား။ ဝုတ္ထပ္ပကာရာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘဝန်၊ ကုန်၏။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ အဿပြာဟ္မဏဿ၊ အား။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ၏။ အဝိဒိတတ္တာ၊ မသိအပ်သော အဖြစ်ကြောင့်။ ယာဂဒ်ါ၊ အကြင်ယုံမှား ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တာဿဒ္ဓာဝိကဒ်ါ၊ တို့သည် လည်း။ ဝပယန်၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ သခ်ေပတ္ထော၊ အနက် တည်း။

၃။ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌။ ဣမံဥဒါနံဥဒါနေသိတိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယေနမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။သောဘဂဝါ၊ ထိုရဟန္တာ သည်။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ သမုဒယနိရောဓသခ်ါတော၊ ဖြစ်ခြင်းချုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သောအတ္ထော၊ ထို အနက်ကို။ ကိစ္စ ဝသေနစ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏကိရိယာယစ၊ အာရုံပြု သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏။ ။(သမုဒယကိုကား ပဟာ နကိစ္စ၊ နိရောဓကိုကား အာရမ္မဏအားဖြင့် သိသတည်း)။ ။တဿ အရိယမဂ္ဂဿ၊ ထိုနှစ်ပါးကိုသိတတ်သော အရိယမဂ်၏။ အာနုဘာဝ ဒီပကံ၊ တန်ခိုးကို ပြတတ်သော။ ဝုတ္ထပ္ပကာရံ၊ သော။ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤတတိယဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ဘည်း။ တတြာဝိ၊ ထိုတတိယဥဒါန်း၌လည်း။ အယံ၊ ကား။ သခ်ေ ပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း။ ယဒါဟဝေ ပါတုဘဝန်္တိ ဓမ္မာ အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ။ပ။ ဝိဓူပယံ တိဋ္ဌတိ မာရသေနန်္တိ မာရ သေနံဇုတိ၊ ယဒါဟဝေ။ပ။ မာရသေနံ ဟူသော ပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယဒါ၊ ၌။ အာတာပိနော၊ မကောင်းမှုကို ပူပန်စေတတ် သောလုံ့လလည်းရှိထသော။ ဈာယတော၊ ကိလေသာကို ဖုတ်ကြည်းပြီး ထသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား။ ဓမ္မာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန်္တိ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ် ကုန်၏။ တနည်း။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန်္တိ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုရောအခါ၌။ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဝါ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ယဿ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အား။ စတု သစ္စဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ်ကုန်၏။ တေနဝါ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်၎င်း။ မာရသေနံ၊ ကို။ ဝိဓူပယံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကာမာ တေ ပဌမာသေနာတိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။

ဝုတ္ထပွကာရံ၊ မိန့်အပ်သော အပြားရှိသော။ မာရသေနံ၊ ကို။ ဝိဓူပ
ယန္တော ဝိဓမေန္တော ဝိဒ္ဓံသေန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ကထံ
တိဋ္ဌတိ၊ အသို့တည်သနည်း ဟူမူကား။ အန္တလိက္ခံ၊ ကို။ ဩဘာသယံ
ဩဘာသေန္တော၊ ထွန်းတောက်လျက်။ သူရိယောဝ၊ သို့။ (ဤကား-
အကျဉ်း)။ အန္တလိက္ခေတော၊ တက်လတ်သော။ သူရိယော၊ သည်။ အတ္ထနော၊
၏။ ပဘာယ၊ ဖြင့်။ အန္တလိက္ခံ၊ ကို။ ဩဘာသေန္တောဝ၊ ထွန်းပလျက်
လျှင်။ အန္ဓကာရံ၊ ကို။ ဝိဓမေန္တော၊ ဖျောက်လျက်။ တိဋ္ဌတိယထာ၊ ကဲ့သို့။
ဧဝံတထာ၊ ၎င်း။ သောဝိဗြာဟ္မဏော၊ သည်လည်း။ တေဟိ ဓမ္မေဟိဝ၊
ထို ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ဖြင့်၎င်း။ တေနဝါမင္ဂေန၊ ဖြင့်၎င်း။ သစ္စာနိ၊
တို့ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တောဝ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်လျှင်။ မာရသေနံ၊ မာရ်စစ်
သည်ကို။ ဝိဓူပယန္တော၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧဒိတိအယံ၊ ကား။
အတ္ထော၊ တည်း။

မာရသေနံ၌ မာရ်စစ်သည်ကား ဆယ်ပါးတည်း။
ကာမာ တေ ပဌမာ သေနာ၊ ဒုတိယာ အရတိ ဝုစ္စတိ။
တတိယာ ခုဒ္ဓပါသာ တေ၊ စတုတ္ထီ တဏှာ ပဝုစ္စတိ။
ပဉ္စမီ ထိနမိဒ္ဓန္တေ၊ ဆဋ္ဌာ ဘီရု ပဝုစ္စတိ။
သတ္တမီ ဝိစိကိစ္ဆာ တေ၊ မက္ခေါ ထမ္ဘောစ အဋ္ဌမာ။
လာဘော သိလောကော သက္ကာရော၊ မိစ္ဆာလဒ္ဓေါစ ယောဃသော။
တေဟိ စတ္တာနမုက္ကံသေ၊ ပရေစ မဝဇာနာတိ။
ဧသေန မုနိ တေ သေနာ၊ ကဏှာသာတိပွဟာရိကီ။
နတံ အသူရော ဇိနာတိ၊ ဇေတ္ဝာစ လဘတေ သုခံ။

နမုနိ၊ ဟယ်မာရ်။ ကာမာ၊ ကာမရာဂကို။ တေ၊ သင်၏။ ပဌမာ၊
လက်ဦးစွာသော။ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အရတိ၊ မမွေ
လျော်ခြင်းကို။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသေနာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
ခုဒ္ဓပါသာ၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို။ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော သေနာ
ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ စတုတ္ထီ၊ လေးခုမြောက်သော
သေနာဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။
ထိနမိဒ္ဓံ၊ အိပ်မွေ့ငိုက်မျည်းခြင်းကို။ တေ၊ သင်၏။ ပဉ္စမီ၊ ငါးခုမြောက်
သော စစ်သည်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘီရု၊ ကြောက်လန့်ခြင်းကို။ တေ၊
၏။ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော စစ်သည်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။
ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ တေ၊ သင်၏။ သတ္တမီ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော

စစ်သည်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊၏။မက္ခေါ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကိုဂုဏ်း။ထမ္ဘော၊ခိုင်ကြီခြင်းကိုဂုဏ်း။ တေ၊ ၏။ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောစစ်သည်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

လာဘေ၊ လာဘ်မျှားခြင်း။ သိလောကေ၊ ကျော်စောခြင်း။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာ၊ မိန္ဆာလဒ္ဓေါ၊ ယုတ်မာသဖြင့်ရသော။ ယောယသော၊ အကြင်အခြေအရံသည်။ ဥပဂူတိ၊ ၏။ (ဤနှင့်သော်ကိုးပါး)။ တေဟိ၊ ထိုလာဘ်မျှားခြင်းအစရှိသော အခြေအရံတို့ဖြင့်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေ၊ မြှောက်၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ အဝဇာနာတိ၊ မထိမဲ့မြင်ပြု၏။ (ဤနှင့်သော်ဆယ်ပါး)။

နမုစိ၊ ဟယ်မာရ်နတ်။ သော၊ ဤဆယ်ပါးကား။ တေ၊ သင်၏။ သေနာ၊စစ်သည်တည်း။ ကဏှသ၊မာရ်နတ်သား၏။ အတိပ္ပဟာရိဏီ၊ လက်နက်တည်း။ တံသေနံ၊ ထိုသင်၏စစ်သည်ကို။ အသူရော၊ မရဲရင့်သောသူမည်သည်။ နဇိနာတိ၊ မအောင်နိုင်။ ဇေတ္တွာစ၊ အောင်၍လည်း။ သုခံ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ လဘတေ၊ ရ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်ဘွနေသောသတ္တဝါတို့ကို ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဘွ တပ်သောကိလေသာရာဂဖြင့် မိုက်လွသည်လည်းမာရ်တပါး။ ထိုကာမရာဂကိုနှိပ်၍ ရဟန်းပြုသောသူတို့အား ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းဘွဂုင်း မြတ်သော ကုသိုလ်တရားတို့ဘွဂုင်း မမျှေလျော်ခြင်းဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ သူတပါးနှင့်စပ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသောကြောင့် မွတ်သိတ်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ မွတ်သိတ်ခြင်းနှိပ်စက်သဖြင့် ရှာမှီးချင်သော တဏှာဖြစ်၍ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ စိတ်ပင်ပန်းရကား ထိနမိဒ္ဓ အိပ်မွေ့ငိုက်မျည်းခြင်းဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ထိုကြောင့် ကျေးဇူးအထူးကိုမရဘဲလျှင် နေခဲစွာသော တောအုပ် ကျောင်း စသည်တို့ဘွနေသော သူတို့အား ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်လတ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ ထိတ်လန့်ရုံရှာလျက်ပင် အခါလေးမြင့်နေသော သူတို့အား တစုံတခုသော ကျေးဇူးအထူးကို မရလတ်သော် ဤအကျင့်သည် ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်တို့၏ ခရီးလမ်းကြောင်း မဟုတ်ရကားဟု ပဋိပတ္တိဘွ ယုံမှားခြင်းဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ ထိုသို့ယုံမှားခြင်းကိုဖျောက်၍ နေသောသူတို့အား စိုးစဉ်းသော ကျေးဇူးအထူးကိုရသဖြင့်

မာန်တက်၍ ကျေးဇူးချေခြင်း စောင်းမာန်တက်ခြင်း ဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး ထိုသို့သောစောင်းမာန်တက်ခြင်းတို့ကိုဖျောက်၍ နေသောသူတို့အား ထိုထက်လွန်သော ကျေးဇူးအထူးကိုမှီ၍ လာဘ် မျှားခြင်း ကျော်စောခြင်း ပူဇော်သကာ အထူးခံရခြင်းဖြစ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ လာဘ်သပွါကာ အစရှိသည်ကို မက်မောသဖြင့် ပကာသနပြု၍ မှားသောအကျင့် ယုတ်မာသောအကျင့်ဖြင့် စည်းစိမ် ချမ်းသာ အခြေအရံကို ရလတ်သည်ရှိသော် အတ္တုက္ကံသန-မိမိကိုယ်ကို မြှောက်ခြင်း။ ပရဝမ္ဘန- သူတပါးကို နှိပ်ခြင်း ဖြစ်လတ်သည်လည်း မာရ်စစ်သည်တပါး။ ဤဆယ်ပါးတို့ကား မာရ်စစ်သည်နှင့် တူရကား မာရ်စစ်သည်လည်း မည်၏။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ကို ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ် သည်နှင့် တူရကား မာရ်လက်နက်လည်းမည်၏ ဟူလိုသတည်း။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ ဧတေသု တိသုဥဒါနေသု၊ တို့တွင်။ ပဌမံဥဒါနံ၊ ပဌမဥဒါန်းသည်။ ပစ္ဆယာကာရ ပစ္ဆဝေက္ခန ဝသေန၊ ပစ္ဆယာကာရကို ဆင်ခြင်တော်မူသောအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊၏။ ဒုတိယဥဒါနံ၊ ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ကို။ ပစ္ဆဝေက္ခနဝသေန၊ အားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ တတိယဥဒါနံ၊ သည်ကား။ မဂ္ဂပစ္ဆဝေက္ခနဝသေန၊ မဂ်ကိုဆင်ခြင်တော်မူသောအားဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဥဒါနေပန၊ ဥဒါန်း၌ကား။ ရတ္တိယာ၊၏။ ပဌမယာမံ၊ ညဉီးယာမ်၌။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ အနုလောမံ၊ အနုလုံကို။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ဒုတိယယာမံ၊ သန်းခေါင်ယာမ်၌။ ပဋိလောမံ၊ပဋိလုံကို။မနသာကာသိ၊၏။တတိယယာမံ၊မိုးသောက်ယာမ်၌။ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အနုလုံပဋိလုံကို။ မနသာကာသိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံဝစနံ၊ ကို။(ဝုတ္တံသို့သွား)။ သတ္ထာဟသာ၊ ပလ္လင်သတ္ထာဟ၏။ အစ္ဆယေန၊ သဖြင့်။ သွေ၊ဖြန်။ အာသနာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌဟိသာမိတိ၊အံ့ဟု။ ရတ္တိ ံ၊ ညဉ်၌။ဥပ္ပါဒိတမနသိကာရံ၊ဖြစ်စေအပ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းကို။သန္ဓာယ၊ ၍။ဝုတ္တံ၊၏။ဟိသစ္စံ၊၏။တဒါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယဿပစ္ဆယာကာရပဇာန နသစ၊ အကြင် ပစ္ဆည်းပြုရာသော အခြင်းအရာကို သိသောဉာဏ်တော်၏ ၎င်း။ ပစ္ဆယက္ခယာဓိဂမသစ၊ ပစ္ဆည်းတို့၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို သိသော ဉာဏ်တော်၏၎င်း။ အာနုဘာဝဒီပိကာ၊ တန်ခိုးအစွမ်းကို ပြတတ်ကုန် သော။ပုရိမာဒ္ဒေဥဒါနဂါထာ၊ရှေးဦးစွာ နှစ်ခုသောဥဒါန်းဂါထာတို့ကို။ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တဿပစ္ဆယာကာရဿ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧကေကမေဝ ကောဋ္ဌာသံ၊ တပါးတပါးသော

ကောဋ္ဌာသကိုသာလျှင်။ ပဌမယာမဉ္စ၊၌ဌဉင်း။ မဇ္ဈိမယာမဉ္စ၊၌ဌဉင်း။မနသာ
ကာသိ၊ ၏။ ဇာဓပန၊ ဤဝိနည်း ပါဠိ၌ကား။ ပါဠိပဒရတ္တိယာ၊ အထွက်
တရက်နှေ့၌။ ဓေဝံ၊ ဤသို့။ မနသာကာသိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဥဒါန်း၌ မိန့်သည်ကား လပြည့်အထွက် ခြောက်ရက်
အင်္ဂါနေ့ည၌၌ နှလုံးသွင်းတော်မူသည်ကို မိန့်သတည်း။ ဤဝိနည်း
၌ကား လပြည့်အထွက်တရက် ကြာသပတေးနေ့ည၌၌ နှလုံးသွင်း
တော်မူသည်ကို မိန့်၏ဟူလိုသတည်း။

ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား ဟုတ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယ ရုတ္တိယာ၊
ကဆုန်လပြည့်ည၌၏။ ပဌမယာမေ၊၌။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရိ၊ ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်
ဘော်ကို။ ဝိသောဓေသိ၊ စင်စေ၏။(ရတော်မူလိုသတည်း)။ပစ္ဆိမယာမေ၊
၌။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ အနုလောမ ပဋိလောမံ၊ အနုလုံ
ပဋိလုံးကို။ မနသိကတ္ဝာ၊၍။ ဇာဒါနိ၊၌။ အရဏော၊ သည်။ ဥဂ္ဂမိဿတိတိ၊
တက်လတ္တံ့သည်ဟု။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။
သဗ္ဗညုတံ၊သို့။ ပတ္တသမနန္တရမေဝ၊ ရောက်တော်မူသော အခြားမဲ့၌လျှင်။
အရဏော၊ သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊တက်၏။ တတောပစ္ဆာ၊မှ။ တံဒိဝသံ၊ကို။ တေ
နေဝပလ္လင်္ကေန၊ ထိုထက်ဝယ်ဖြင့်။ ဝိတိနာမေတ္ဝာ၊၍။ သမ္ဗုဒ္ဓာယ၊ရောက်
လတ်သော။ ပါဠိပဒရတ္တိယာ၊အထွက်တရက်နေ့ည၌၏။ တီသုယာမေသု၊
တို့၌။ ဓေဝံ၊ ဤဆိုတိုင်း။ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာမာနိဥဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဥဒ်ါ
နေသိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပါဠိပဒရတ္တိယာ၊ ၌။ ဓေဝံ၊ ဤဆိုတိုင်း။ မနသိ
ကတ္ဝာ၊ ၍။ (ယာမ်သုံးပါးတို့၌ အနုလုံ ပဋိလုံ အစုံအစုံကိုယူ)။ ဗောဓိ
ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ တံသတ္တာဟံ၊ ထိုသတ္တဝါဟပတ်လုံး။ ဧကပလ္လင်္ကေန၊
တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ နိသိဒိ၊ ၏။ ဇာတိဓေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တသတ္တာဟံ၊
ဆိုအပ်ပြီးသော ပလ္လင်္ကသတ္တာဟကို။ တတ္ထေဝ ဗောဓိမူလေ၊ ၌လျှင်။
ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။

အဇပါလကထာ

၄။ အထခေါ ဘဂဝါ သတ္တာဟဿ အစ္စယေန တမှာသမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌဟိတ္ဝာ
ဗောဓိရုက္ခမူလာ ယေန အဇပါလနိဂြောဓော တေနုပသင်္ကမိတ္ဝာ ဧကပ္ပါဋိဟာ

ဤပါဠိတို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။တမ္ပာသမာဓိမှာ၊ ဲထိုအရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာမှ။ ဝုဋ္ဌဟိဘွာ၊ ၍။ အနန္တရမေဝ၊ ထသည်မှ အနန္တရဋ္ဌပင်လျင်။ ဗောဓိရုက္ခ မူလာ၊မှ။ ယေနယတ္ထ၊အရပ်၌။ အဇပါလနိဂြောဓော၊ အဇပါလပညောင် ပင်သည်။ (ဆိတ်ကျောင်းသား‌တို့၏ နေရာပညောင်ပင့် ဟူလိုသတည်း)။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ နဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မမူ။(ဗောဓိအနိုးဌ် သတ္တာဟသုံးပါး‌တို့ကို လွန်စေတော်မူ၍ ကပ်တော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း)။ ယထာပန၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဘုတ္တာသယတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္ထေသတိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဟတ္ထေ၊တို့ကို။ အဓေဝိတ္တာ၊မဆေးဦးမူ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်း ကို။ အဝိက္ခာလေတ္တာ၊ မဆေးမူ၍။ သယနသမီပံ၊ အိပ်ရာ၏ အနီး‌သို့။ အာဂန္ဆာ၊ လာတည့်၍။ အညံ၊သော။ ကိဉ္စိအလ္လာပံ၊ တစုံတခု‌ပြောဟော ခြင်း‌ကို။ အကတ္တာ၊မူ၍။ သယတိဇုစ္ဆေဝ၊အိပ်၏ဟူ၍လျင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် သည်။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ဘောဇနတောပန၊ ထမင်းစား‌သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ဌ်။ ဟတ္ထေ၊တို့ကို။ ဓောဝိတ္တာ၊၍။ မုခံ၊ကို။ ဝိက္ခာလေတ္တာ၊ဆေးပြီး၍။ အညံ၊ သော။ ကိဉ္စိအလ္လာပသလ္လာပံ၊ တစုံတခုသော ပြောဟောခြင်း‌ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုဦးမှ။ သယတိ၊ ၏။ အကတ္တာ၊မပြုဦးဘဲကား။ နသယတိ၊ မအိပ်။ ဇုတိ ဇုမံအတ္ထံ၊ ကို။ ထွေဝစနေ၊ ဤဘုတ္တာသယတိ ဟူသော စကား‌ဌ်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ (ဤသို့ ပါဌ်ကြွင်း‌ထည့်၍ သိသာ လေအောင် သမ္မန်)။ ဧဝံတထာ၊ ၎င်း။ ဇုဓာဝိပါဌေ၊ ဤ အဌဓေါ ဘဂဝါ။ပ။ တေနုပသင်္ကမိဟူသော ပါဠိဌ်ဒလည်း။ တမ္ပာသမာဓိမှာ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာမှ။ (ထိုဗောဓိပလ္လင်္ကသတ္တာဟဌ် ဝင်စား‌အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာမှသော်လည်းပေး)။ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ အနန္တရမေဝ၊ ပင်လျင်။ ပဏ္ဍိတိ၊သွား‌တော်မူ၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ (ဆိုလိုသည် လည်းပေး)။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝုဋ္ဌာနတောစ ပန၊ ထတော်မူသည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ဌ်။ အညံ သော။ကိစ္စံ၊ကို။ကတ္တာ၊ပြုဦး၍။ ပဏ္ဍိ၊သွား‌တော်မူလေ၏။ အကတ္တာ၊ မပြုဘဲကား။ နပဏ္ဍိ၊ သွား‌တော်မမူ။ ဇုတိဇုမံအဓိပ္ပါယံ၊ကို။ ဒီဝိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (အပြည့်အစုံသမ္မန်။ ဤအနက်လျင် သင့်နိုး၏။ဤမှတပါး‌လည်း ကြိုလင့်။ သင့်နိုး‌ရာရာယူ)။

အနန္တရံ ပန၊ ထတော်မူသည်မှ အခြား‌မဲ့ဌ်။ အပဏ္ဍိတ္တာ၊ မူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား‌သည်။ ကိံကိစ္စံ၊ ကို။ အကာသိတိ၊ ဟူမူကား။ အပရာနိဝိ၊ ပလ္လင် သတ္တာဟမှ တပါး‌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိသတ္တာ

၁။ မအ္ဂနိသယဌ် ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ္တိ သမာဓိမှ-ဟုအနက်ပေး၏။

ဟာနိ၊ တို့ကို။ ဗောဓိသဒိပေယ်ဝ၊ ဦလျင်။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တတြဝစနေ၊ ထို လွန်စေ၏ ဟူသော စကား၌။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗီကထာ၊ အစဉ်စကားတည်း။ ဘဂဝတိ၊သည်။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊သို့။ ပတ္တာ၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဇေပလ္လကေ်န၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ (တထက်ဝယ်မဟုတ် ဟူလိုသည်)။ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ ဗြဟ်စွာဘုရားသည်။ နဝုဋ္ဌာတိ၊ မထသေး။ ကိ်၊ အသို့နည်း။ ဗုဒ္ဓဗ္ဘာကရာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော။ အညေဝိမမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသေးသလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ကေစ္စာနံ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏။ ကခ်ါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ ကိရ၊ တတ်။ အထတသ္မိ်ကာ်လေ၊ ဦ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ဦ။ သမာပတ္တိတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား။ ကခ်ံ၊ ကို။ ဥတ္တ၊ ၍။ ကခ်ါဝိဓမနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်အံ့သောငှာ။ အာကာသေ၊ သို့။ ဥပ္ပတိတ္တာ၊ ပျံတက်တော်မူ၍။ ယမကပါဋိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံသော အံ့ဘွယ်သော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿေတ္တာ၊ ပြတော်မူ၍။ တာသံဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ကခ်ံ၊ ကို။ ဝိဓမိတ္တာ၊ ဖျောက်တော်မူ၍။ ပလ္လင်္ကတော၊ မှ။ ဤသကံ၊ အတန်ငယ်။ ပါစီနနိသိတော၊ အရှေ့သို့ယွန်းသော။ ဥတ္တရဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်အရပ် မျက်နှာအဘို့၌။ (အရှေ့မြောက်ထောင့် ဟူလိုသတည်း)။ ဌတ္တာဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်လျင်။ စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေ၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ပတ်လုံး။ ဥပစိတာနံ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်သော။ ပါရမိနံ၊ ပါရမိတို့၏။ ဗလာဓိဂမနဋ္ဌာနံ၊ အစွမ်းကြောင့် ရရာဖြစ်သော။ ပလ္လင်္ဥ၊ ပလ္လင်ကို ၎င်း။ ဗောဓိရုက္ခဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အနိမိသေဟိ၊ မမှိတ်ကုန်သော။ အက္ခီဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်တော်မူလျက်။ သတ္ထာဟံ၊ ကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ အနိမိသစေတိယံနာမ၊ တိမည်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ အထပန္နော၊ မှ။ ပလ္လင်္ကဿ၊ ၏ ၎င်း။ ဌိတဋ္ဌာနဿ၊ ရပ်တော်မူရာ၏ ၎င်း။ အန္တရာဝေမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပုရတ္ထိမတောစ၊ အရှေ့မှလည်း။ ပစ္ဆိမတောစ၊ အနောက်မှလည်း။ အာယတော၊ အလျားရှည်သော။ (အရှေ့အနောက် အလျားဟူလိုသည်)။ ရတနစင်္ကမေ၊ ရတနာစင်္ကြံ၌။ စင်္ကမန္တော၊ စင်္ကြံသွားတော်မူလျက်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ လွန်စေ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ ရတနာစင်္ကမစေတိယံ နာမ၊ စေတီမည်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ တတောပန္ဆာ၊ မှ။ ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေ၊ ၌။

(ရတနာစကြာ အနောက်ကိုယူ။ ဗောဓိအနောက်မြောက်ထောင့်၌ ရှိ၏)။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ရတနဃရံ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောအိမ်ကို။ မာပယိ်သု၊ ဘန်ဆင်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုရတနာဃရ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ဖြင့်။ နိသီဒိတ္ဝာ၊၍။ အဘိဓမ္မပိဋကံ၊ ကို။ ဝိစိနန္တော၊ ဆင်ခြင်တော် မူလျက်။ ဇာတ္တေ အဘိဓမ္မပိဋကေ၊ ၌။ ဝိသေသတော၊ အား‌ဖြင့်။ အနန္တနယံ၊ အတိုင်းမသိသော နည်းရှိသော၊ အဆုံးမရှိသောနည်းရှိသော။ သမန္တပဋ္ဌာနံ၊ သမန္တပဋ္ဌာန်း ကို။ ဝိစိနန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ သတ္တာဟံ၊ကို။ ဝိတိနာမေသိ၊ ၏။ တံဌာနံ၊ သည်။ ရတနဃရစေတိယံနာမ၊ မည်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ (အဋ္ဌသာလိနီ၌ကား- အဘိဓမ္မာတရား ရတနာကို သုံးသပ်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရတနဃရစေတီမည်သည်ဟူ၏)။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗောဓိသမီပေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ စတ္တာရိ သတ္တာဟာနိ၊ တို့ကို။ ဝိတိနာမေတ္ဝာ၊ ပြီးစေ၍။ ပဉ္စမေသတ္တာဟေ၊ ပဉ္စမသတ္တာဟ၌။ ဗောဓိရုက္ခမူလာ၊မှ။ ယေနယတ္ထ၊ ၌။ အဇပါလနိဂ္ရောဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနတတ္ထ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ တဿနိဂ္ရောဓဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ အဇပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသား တို့သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ နိသိဒန္တိ၊ကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ နိဂ္ရောဓဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ အဇပါလ နိဂ္ရောဓောတ္ဝေဝ နာမံ၊ အဇပါလပညောင်ပင်ဟူသော အမည်သည်လျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ သတ္တာဟံ ဝိမုတ္တိသုခံပဋိသံဝေဒီတိ၊ဟူသည်ကား။ တတြာပိ၊ထိုဆိတ်ကျောင်းပညောင်ပင်အောက်၌လည်း။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို။ ဝိစိနန္တောယေဝ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်လျှင်။ အန္တရန္တရာ၊ ကြိုးကြား။ (ဤကား ထည့်ပါ)။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစား‌တော်မူလျက်။ နိသီဒိ၊၏။ သေသောရုက္ခော၊ သည်ကား။ ဗောဓိတော၊ မှ။ ပုရတ္ထိမဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇ္ဈေ၊ ဤအဇပါလပညောင်ပင်အောက်၌။ ဘဂဝတိ၊သည်။ နိသိန္နေပန၊ နေတော်မူပြီး‌သော်။ ဧကော၊သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား‌သည်။ ဂန္တွာ၊၍။ ပဋိ၊ကို။ ပုစ္ဆိ၊၏။ တေန၊ထို‌ကြောင့်။ အဃဒေါ အညတရောတိအာဒိ၊အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၌။ ဟုံဟုက်ဇာတိကောတိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကောနာမ၊ ကအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ မာနဝသေနစ၊ မာန်ရှိသော အား‌ဖြင့်ဂုဏ်း။ ကောဓဝသေနစ၊ အမျက်ရှိသော အား‌ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဟုံဟုန်္တိကရောန္တော၊တဟုံးဟုံးမူလျက်။ ဝိစရတိကိရ၊ဟတ်။

ဇာတကဋ္ဌကထာ ၄၇၆-၄

တသွားကြောင့်။ ဟုံဟုက်ဇာတိကောတိ၊ ကောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၏။ ဟုဟုက္ကဇာတိကောတိဝိ၊ ကောဟူ၍လည်း။ ပဌမ္ပိ၊ ရွတ်ကုန်၏။

ဧတေမတ္ထံဝိဒိတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေနဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝုတ္တာသ၊ ဆိုအပ်သော။ ဝစနဿ၊ ၏။ သိခါပတ္တံ၊ အထွတ်သို့ ရောက်သော။ ဧတံအတ္ထံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ ၍။ တာယံဝေလာယံ၊ ၌။ ဣမံဥဒါနုံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ တဿဥဒါနဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဗာဟိတပါပမွတာယ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရား ရှိသောကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏။ ယောဒိဏ္ဏသံဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာသည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကတာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိက အဖြစ်ဖြင့်။ တနည်းကား။ နှစ်လိုဘွယ်သော ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းသည်လျှင် မင်္ဂလာဟူ၍ အယူရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဟုံဟုက်ာရ ကသာဝါဒိပါပမွယုတ္တော၊ တဟုံးဟုံးမှုခြင်း ရာဂတည်းဟူသော ဖန်အစရှိသော အကုသိုလ်တရားနှင့် ယှဉ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ကေဝလံ၊ အချည်းနှီးသက်သက်။ ဇာတိမတ္တကေန၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးဖြစ်ကာမျှတည်း။ ဗြာဟ္မဉ်၊ ဂါပုဏ္ဏားဟူ၍ ဗြာဟ္မဏအဖြစ်ကို။ နပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံ။ ဗာဟိတပါပမွတ္တာ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော အဖြစ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏ မည်ပြီးသော။ သောဒိဏ္ဏသံဝေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဟုံဟုက်ာရပွဟာနေန၊ တဟုံးဟုံးမှုတတ်သော မာန်အမျက်ကိုပယ်သဖြင့်။ နိဟုံဟုက်ော၊ တဟုံးဟုံးမှုခြင်းလည်းမရှိ။ ရာဂါဒိကာသာဝါဘာဝေန၊ ရာဂအစရှိသော ဖန်မရှိသဖြင့်။နိက္ကသာဝေါ၊ကိလေသာတည်းဟူသော ဖန်လည်းမရှိ။ ဘာဝနာ နုယောဂယုတ္တာ စိတ္တာတာယ၊ ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်း လုံ့လနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသော အဖြစ်ကြောင့်။ ယတတ္ထော၊ ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်း လုံ့လလည်းရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ သီလသံဝရေန၊ သီလကိုစောင့်သဖြင့်။ သညတစိတ္တတာယ၊ ဣန္ဒြေကိုဆုံးမသောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံသောအဖြစ်ကြောင့်။ ယတတ္ထော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်၏။ (ဣန္ဒြေကိုလည်း စောင့်၏သော်လည်းပေး)။ စတုမဂ္ဂ ဉာဏသခ်ါတေဟိ၊ မဂ်ဉာဏ်လေးပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအဆုံးသို့။ ဝါ၊ ကား။ ဝေဒါနံ၊ ပညာကို၏။ အန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအဆုံးသို့။ ဂတတ္တာ၊ ရောက်ပြီးသောကြောင့်။ဝေဒန္တဂူ၊ပညာတို့၏အဆုံးသို့လည်း ရောက်၏။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်ဟူသော သီတင်းကို။ ဝုသိတတ္တာ၊ သုံးပြီးသောကြောင့်။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ သုံးပြီးသောမဂ်ဟူသော သီတင်းလည်းရှိ၏။ စမေန၊ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်။ဗြဟ္မဝါဒံ၊

ငါပုဏ္ဏားဟူသောစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ။(ဤကားတည်ပုဒ်သာ
ထားသည်။ ဝုတ္တိနည်းတည်း)။ အဟံပြာဟွကောတိ၊ ငါပုဏ္ဏားဟူ၍။
ဧတံဝါဒံ၊ ဤစကားကို။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယဿဒိဏာ
သဝဿ၊ အား။ သကလေ၊ အလုံးစုံသော။ လောကသန္နိဝါသေ၊ လူ
အပေါင်း၌။ကုဟိဿ်ကောရမ္ဘကေဝိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌သော်လည်း။
ရာဂုဿဒေါ၊ ရာဂ၏ပြောခြင်း။ ဒေါသုဿဒေါ၊ ခြင်း။ မောဟုဿဒေါ၊
ခြင်း။ မာနုဿဒေါ၊ မာန်၏ပြောခြင်း။ ဒိဋ္ဌုဿဒေါ၊ မှားသောအယူ၏
ပြောခြင်း။ ဇာတိဇာမေဉ္ဉဿဒါ၊ ဤကိလေသာ၏ပြောခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

မုစလိန္ဒကထာ

၅။ အကာလမေဃောတိ၊ အကာလမေဃော ဟူသည်ကား။ ဝဿ
ကာလေ၊ မိုးယံးကာလသည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ။ ဥပ္ပန္နမေဃော၊
ဖြစ်သောမိုးယံးတည်း။ အယံပနမေဃော၊ ဤမိုးယံးသည်ကား။ ဂိမှာနံ၊နွေလ
တို့၏။ ပန္ဆိမေမာသေ၊ အဆုံးစွန်သောလ၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။
သတ္တာဟဝဒ္ဒလိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံမေဃေ၊ထိုမိုးယံးသည်။ဥပ္ပန္နေ၊
လတ်သော်။ သတ္တာဟံ၊ ပတ်လုံး။ အဝိစ္ဆိန္နဝုဋ္ဌိကာ၊ မပြတ်ရွာသည်။
(စွေသည်လည်းပေး)။ အဟောသိ၏။ သီတဝါတဒုဒ္ဒိနိတိ၊ ဟူသည်ကား။
သာစပနအဇ္ဇော စ္ဆိန္နဝုဋ္ဌိကာ၊ ထိုမပြတ်စွေသောနေ့သည်လည်း။သတ္တာဟ
ဝဒ္ဒလိက ဥဒက ဖုသိတသံ မိဿေန၊ ခုနစ်ရက်စွေသော မိုးပေါက်နှင့်
ရောသော။ သီတဝါတေန၊ လေချမ်းဖြင့်။ သမန္နာ၊ မှ။ ပရိဿ္သမန္တေန၊
လည်သဖြင့်။ ဒုသိတဒိဝသတ္တာ၊ ဖျက်သောနေ့ရှိသောကြောင့်။ သီတဝါတ
ဒုဒ္ဒိနိနာမ၊ လေချမ်းဖြင့်ဖျက်သော နေ့မကောင်းမည်သည်။ အဟောသိ၊
၏။ (နေ့မကောင်းစန်းမကြည်လင်ဟူလိုသတည်း။ ဒုဒ္ဒိနံမေဃစ္ဆန္နာဟော၊
အဘိဓာန်)။ အထခေါမုစလိန္ဒောနာဂရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသော၀
မုစလိန္ဒရက္ခသ၊ ထိုကျည်းပင်၏။ သမီပေ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်
အောက်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ သော။ မဟာနုဘာဝေါ၊ သော။ နာဂရာဇာ၊
တည်း။ သတ္တက္ခတ္တုံဘောဂေဟံပရိက္ခိပိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ဘောဂေဟံ၊ အခွေတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရစ်၍။ ဥပရိမုဒ္ဓနိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ
ထိပ်တော်၏ အထက်၌။ [illegible] ကြီးစွာသော။ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။

ကရိတ္ထာဝ၊ ဖြန့်လတ်၍။ တသို့၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဋ္ဌတော၊ နေလတ်သော်။ တဿနာဂရာဇဿ၊၏။ ပရိက္ခေပဿန္တရံ၊အခွေ၏အတွင်းသည်။လောဟပါသာဒေ၊ ၌။ ဘဏ္ဍာဂါရ၊ ဂန္ဓာပုမာဏံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၏ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ နိဝါတော၊ လေတိတ်သော။ ဝိဟိတဒ္ဝါရေ၊ ဝိတ်သောတံခါးရှိ သော။ ဝါတပါနေ၊ လေသွန်ရှိထသော။ ကူဋာဂါရေ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တင် သောကျောင်း၌။ နိသိန္နောဝိယ၊ကဲ့သို့။ ဇာတော၊၏။ မာ ဘဂဝန္တံ သီတန္တိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားသည်ကား။ တဿနာဂရာဇဿ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိတ္ထာ၊ ၍။ ဌာနကာရဏပရိဒီပနံ၊ နေကြောင်း ကိုပြသောစကားတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ သောနာဂရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သီတံ၊ အချမ်းသည်လည်း။ မာဗာဓယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲ စေလင့်။ ဥဏှံ၊ အပူသည်လည်း။ မာဗာဓယိတ္ထ၊လင့်။ ဒုံသာဒိသမ္ဖဿော၊ဖြုတ်ခြင်စသည် တို့၏ အတွေ့သည်လည်း။ မာဗာဓယိတ္ထ၊ မညှဉ်းဆဲစေလင့်ဟု။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရိတ္ထာ၊၍။ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ သတ္ထာဟဝဒ္ဓလိကာယ၊ ခုနစ်ရက်စွေသော မိုးသ်း၌။ ဥဏှမေဝ၊ အပူသည်လျှင်။ ကိန္တာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့မရှိလျှင်း မူလည်း။ အန္တရန္တရာ၊ကြိုးကြား။ မေဃော၊တိမ်သည်။ ဝိဂစ္ဆေယျ၊ ကင်းငြားအံ့။ဥဏှံ၊ပူခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊၏။တံဝိဥဏှံ၊သည်လည်း။ နံဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာဗာဓယိတ္ထ၊ စေလင့်။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ တဿနာဂရာဇဿ၊ အား။ စိန္တေတုံ၊ဌာ။ယုတ္တံ၊သင့်၏။ ဝိဒ္ဓန္တိ၊ဟူသည်ကား။ဥဒ္ဓိဒ္ဓံ၊အထက်ထုတ်ချင်း။ မေဃဝိဂမေန၊ တိမ်လင်းသဖြင့်။ ဒုဒ္ဒိဘူတံ၊ ဝေးစွာဖြစ်၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝိဂတဝလာဟကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဂတ မေဃံ၊ လင်းသော မိုးသ်းရှိ၏။ ဒေဝန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်။ သကဝဏ္ဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊၏။ ရူပံ၊ နဂါး၏ အသွင်ကို။

သုခေါ ဝိဝေကောဟိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတော၊ အဝ်သော။ ဥပဓိဝိဝေကော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ၏။ တုဋ္ဌဿာဟိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုမဂ္ဂဉာဏဿာသန္တောသေန၊ လေးပါးသော မဂ်ဉာဏ်ဟူသော ရောင့်ရဲခြင်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲထသော။ သုတ ဓမ္မဿာဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ပကာသိတဓမ္မဿ၊ ထင်ပြီးသော သစ္စာတရား

ရှိထသော။ ပဿတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံဝိဝေကံဝါ ံ၊ ထိုခန္ဓာတို့၏ ဆိတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုဂုင်း။ ယံဝါကိဉ္စိမဓိမံ့၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေ ယျတရားကိုဂုင်း။ ပဿိတဗ္ဗံနာမ၊ မြင်အပ်သည်မည်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော ဥေ ယျတရားကို။ အတ္တာနော၊မိမိ၏။ ဝိရိယဗလာဓိဂတေန၊လုံ့လ၏အစွမ်းကြောင့် ရသော။ ဉာဏစက္ခုနာ၊ ဉာဏ်ဟူသော မျက်စိဖြင့်။ ပဿန္တသ၊ မြင်ပြီးသော ရဟန္တာအား။ အဗျာပဇ္ဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကုပ္ပနဘာဝေါ၊အမျက်မရှိသောအဖြစ်။ ဧတေနဝစနေန၊ဤစကားဖြင့်။ မေတ္တာဘုဗ္ဗဘာဂေါ၊ မေတ္တာစျာန်၏ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော အဒေါသကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ပါဏာဘူတေသုသံယမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ သံယမောစ၊ စောင့်ခြင်းသည်လည်း။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ အဝိဟိံသနဘာဝေါ၊ မညှဉ်းဆဲသော အဖြစ်သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဇာတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဧတေနဝစနေန၊ဖြင့်။ ကရဏာဘုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ကရဏာစျာန်၏ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော သနားခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ သုခါဝိရာဂတာလောကေတိ ပဒေန၊ သုခါဝိရာဂတာလောကေဟူသော ပုဒ်ဖြင့်။ ဝိရာဂတာဝိ၊ ရာဂကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း။ သုခါ၊ချမ်းသာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊၏။ ကာမာနံ သမတိက္ကမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝိရာဂတာ၊ အကြင်ရာဂကင်းသော အဖြစ်ကို။ ကာမာနံ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ သမတိက္ကမောတိ၊ လွန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာ ဝိရာဂတာဝိ၊ သည်လည်း။ သုခါ၊ ၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ နက်တည်း။ ဧတေနဝစနေန၊ ဖြင့်။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ကို။ ကထိတော၊ အပ်၏။ အသ္မိမာနသယော၀ိနယော၀တိ ဇာမိနာပနဝစနေန၊ဖြင့်။ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်ကို။ ကထိတံ၊ အပ်၏။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အသ္မိမာနသ၊ ငါဟူသောမာန်ကို။ ပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်းစေတတ်၏။ ဝိနယော၊ ဖျောက်တတ်၏။ဇာတိ၊ ဤသို့။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ဇာတောပရဇ္ဇ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်မှ တပါးလည်း။ (ဤအရဟတ္တဖိုလ်ထက် လွန်သော်လည်းဟူ)။ သုခံနာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တေန၊ကြောင့်။ တံ ဝေ ပရမံ သုခန္တိ၊ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ရာဇာယတနကထာ

၆။ မူစလိန္ဒမူလေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာဗောဓိတော၊ ဗိမ္ဗ။ ပါစိနကောဏေ၊ အရှေ့တောင်ထောင့်၌။ ဌိတာ၊ တည်သော။ မူစလိန္ဒရုက္ခ

၁။ တံ ဝိဝေကန္တိ ဥပဓိဝိဝေကံ-ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။

မူလာ၊ ကျည်းပင်ရင်းမှ။ (အနီးမှ သော်လည်းပေး)။ ရာဇာယတနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဂေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ရာဇာယတန ရက္ခံ၊ လင်းလွန်းပင်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ လေ၏။ တေနခေါပန သမယေနာတိ ပဒေ၊. ဟူသောပုဒ်၌။ ကတရေန သမယေန၊ အဘယ်အခါ၌။တဖုဿ ဘလ္လိကာ၊ တဖုဿ ဘလ္လိကကုန်သည် ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ အစွန့်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ (ဟုသမ္မုန်)။ ရာဇာယတနမူလေ၊ ၌။ သတ္ထာဟံ၊ ပတ်လုံး။ ကေပလ္လခက်န၊ ဖြင့်။ နိသိန္နဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမာဓိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌာနဒိဝသေ၊ ၌။ အရုဏုဂ္ဂမနဝေလာယမေဝ၊ ၌လျှင်။ ဘောဇနကိစ္စေန၊ ဆွမ်းစားအပ်သော ကိစ္စသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထောဒေဝရာဇာ၊ သည်။ ဩသဓ ဟာရိဋ္ဌကံ၊ ကြဇသီးကို။ ဥပနေသိ၊ ကပ်ပေ၏။ (ဒန်ပူလည်း ကပ်၏)။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ။တံဟာရိဋ္ဌကံ၊ ထိုကြဇသီးကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ပရိဘုတ္တမတ္တဿေဝ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူကာမျှလျှင်။ သရီရကိစ္စံ၊ ကိုယ်တော် သုတ်သင်သော ကိစ္စသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊သည်။မုခေါဒကံ၊ကို။ အဒါသိ၊၏။ဘဂဝါ၊သည်။ မုခံဓောဝိတ္ထာ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူ၍။ တသ္မိံယေဝ ရုက္ခမူလေ၊ ထိုလင်းလွန်းပင်ရင်း၌ လျှင်။ နိသီဒိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အရုဏမ္ပိ၊ ရက်သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လတ် သော်။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူပြီးသော်။

တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုနေတော်မူသောအခါ၌။ တဖုဿ ဘလ္လိကာ ဝါဏိဇာတိ၊ သည်ကား။ တဖုဿေဿာစ၊ တဖုဿလည်း တယောက်။ ဘလ္လိကောစ၊ ဘလ္လိကလည်း တယောက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေဘာတရော ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဥက္ကလာတိ[1]၊ ဟူသည်ကား။ ဥက္ကလဇနပဒတော၊ ဥက္ကလာမည်သော ဇနပုဒ်မှ။ (ယခုကား ပဲခူးဟုတ္တင်၏)။ တံဒေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံစပဒေသေ၊ အကြင် အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟာရတိ၊နေတော်မူ၏။ ကတရသ္မိံစပဒေသေ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟာရတိ၊ နည်းဟူမူကား။ မဇ္ဈိမဒေသေ၊ မဇ္ဈိမဒေသ

၁။ ဗမာပြည်၌ ခေါ်ဆိုအပ်သော ဥက္ကလာပမြို့အမည်ကား ဥက္ကလတိုင်းမှ ပြောင်းရွှေ့လာသော လူမျိုးများက မိမိတို့နေခဲ့ရင်းဌာန ဥက္ကလာအမည်ကို ယူ၍ မှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်၊ နောက် ဥက္ကလာမှ ဥက္ကလာပဟု အမည်ခွဲတ်ယွင်း လာသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနိကပဌဝိဝင်-၂၄၆။

အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မင်္ဂိုမဒေသံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ငှာ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ဝေးသောခရီးသို့ သွားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကတိအယံ၊ ကား။ ဇ္ဈောဝစနေ၊ ဤစကား၌။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ဥတိသာလောဟိတဒေဝတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ထိုတဖုသောဘလွိဂ္ဂါတို့၏။ ဥတိဘူတပုဗ္ဗာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဧတဒေဝါစာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ နေသံ၊ တို့၏။ သဗ္ဗသကဋ္ဌာနိ၊ တို့ကို။ အပဝတ္တိနိ၊ မလည်စေသည်တို့ကို။ အကာသိ၊ ၏။ (လှည်းဘီးမလည်နိုင်အောင်ပြုသတည်း)။ တတော၊ မှ။ တေဝါဟိဇာ၊ တို့သည်။ ဧဒံကာရဏာ၊ ကား။ ကိ၊ နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂဒေဝတာနံ၊ ခရီးစောင့်သော နတ်တို့အား။ ဗလိ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ (ဗာလိနတ်စာ တင်ခြင်းကိုလည်းယူ)။ အကံသု၊ကုန်၏။ တေသံ၊တို့၏။ ဗလိကမ္မကာလေ၌။ သာဒေဝတာ၊သည်။ ဒိဿမာနေနေဝ ကာယေန၊ ကိုယ်တိုင် ပြသဖြင့်လျှင်။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မန္ဒေနုစမမုပိဿိကာယစာတိ၊ သည်ကား။ အဗ္ဗဿတ္ထုနာစ၊ မဆုပ်သော မှုံဖြင့်ဂုဏ်း။ (မှုံကြွက်ကျစ်ဟူလိုသတည်း)။ သဗ္ဗိမဓုဖာဏိတာ ဒီဟိ၊ ထောပတ်ဟုဖားတင်လဲစသည်တို့နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ မဒ္ဒဿတ္ထုနာစ၊ ဆုပ်သောမှုံဖြင့်ဂုဏ်း။ ပတိမာနေဆာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဋ္ဌဟထ၊ လုပ်ကျွေးလေကုန်။ တံဝေါတိ၊ ဟူသည်တား။ တံပတိမာနနံ၊ ထိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ တုမှာကံ၊တို့အား။ ဒိဿရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်။ (ညဉ့်နေ့ရှည်စွာသော်လည်းပေး)။ (ဒိဝါသဒ္ဒါ ကြေသည်)။ ဟိတာယ ဟိတံကာတုံ၊ စီးပွားကို ပြုခြင်းငှာ။ သုခါယ သုခံကာတုံ၊ ချမ်းသာကို ပြုခြင်းငှာ။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ (ဤနှစ်ချက်ကား တုမတ္တဿမဒါန်နှင့်နှင့်တည်း)။ ယံအမှာကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံပဋိဂ္ဂဟကံ၊ အကြင် ခံတော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံပဋိဂ္ဂဟကံ၊သည်။ အမှာကံ၊တို့အား။ ဒိဿရတ္တံ၊ မြင့်စွာ။ ဟိဘာယ၊ ငှာ။ သုခါယ၊ငှာ။ အဿဘဝေယျ၊ ၏။ ဘဂဝတော ဧတဒဟောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿဘဂဝတော၊ ၏။ ပဓာနာနုယောဂ ကာလေ၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူသောအခါ၌။ ယောပတ္တော၊ သည်။ သုဇာတာယ၊ သုဇာတာသေဋ္ဌေးသွေးသည်။ ပါယာသံ၊နွှေးဆွမ်းကို။ ဒါတုံ၊ လှူအံ့သောငှာ။ အာဂန္တွာန်ယာဝေ၊ လာသော နေ့ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိကိရ၊ကွယ်ခဲ့သတတ်။ (တောထွက်တော်မူစက ပြဟ္မာကပ်သော သဝိတ်ကွယ်ခဲ့သည်ကိုယူ)။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဘုရား၌၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ပတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ပုရိမကာဝိစ တထာဂတာ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်လည်း။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ (လက်တို့ဖြင့်လည်းပေး)။ နခေါပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ မခံဘူးလေကုန်။ ကိမ္မိ၊ အဘယ်၌။ (ဖြင့်လည်းပေး)။ အဟံ၊ငါသည်။ မန္တွာ၊ မှံကြွက်ကျစ်ကိုငင်း။ မဓုဝိတ္ထိကာ၊ ပျားမှံဆုပ်ကိုငင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျုံနခေါ၊ ခံရအံ့နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ပရိဝိတက္က မညာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတော၊ ဤကုန်သည်တို့လှူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးကလျင်။ ဘဂဝတော၊အား။ သုဇာတာယ၊သည်။ ဒိန္နဘောဇနံယေဝ၊ လှူသော ဘောဇဉ်သည်ပင်လျင်။ သြဇာနှုပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ သြဇာ၏အစဉ်အားဖြင့်။ အဋ္ဌာသိ၊တည်၏။ ဇွတ်ကံကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော အခါပတ်လုံး။ ဇီဃဿ၊ မွတ်ခြင်းသည်လည်း။ နဝ အဟောသိ၊ ဖြစ်။ ဝိပါသာ၊ သိပ်ခြင်းသည်လည်း။ န အဟောသိ၊ ဖြစ်။ ကာယဒုဋ္ဌလျံ၊ ကိုယ်တော်၏ ခွန်အားနည်းသော အဖြစ်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ဖြစ်။ ဇာဒါနိပန၊ကား။ အဿဘဂဝတော၊အား။ အာဟာရံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတုကာမတာယ၊ ခံလိုသဖြင့်။ နခေါတထာဂတာတိ အာဒိနာနယေန၊ဖြင့်။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ ဝေဝ၊သို့။ ဥပပန္နံ၊သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တံ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုစိတ်တော်၏ အကြိုကို။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ စေတသာ-စိတ္တေန၊ဖြင့်။ အညာယ၊သိ၍။ စတုဒ္ဒီသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတူဟိဒိသာဟိ၊ တို့မှ။ သေလမယေပတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဂ္ဂဝဏ္ဏသေလမယော၊ ပဲနောက် အဆင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပတ္တော၊သပိတ်တို့ကို။ ဇာဒံယေဝ၊ဤသပိတ်ကိုလျင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေဘိ၊ ခံတော်မူ၏။ တေယေဝပတ္တော၊ တို့ကိုပင်လျင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ဝုတ္တံ၊၏။ စတ္တာရောလေးပါးကုန်သော။ မဟာရာဇာနော၊တို့သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဇာန္ဒနိလမဂ်ိမယော၊ပတ္တမြေားညိုဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပတ္တော၊သပိတ်တို့ကို။ ဥပနာမေသုံ၊ ကပ်ပေကုန်၏။ တေပတ္တော၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နအဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မမူ။ တတော၊မှ။ မုဂ္ဂဝဏ္ဏသိလာမယော၊ ကုန်သော။ ဇာမေ စတ္တာရောပိပတ္တော၊ တို့ကို။ ဥပနာမေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတ္တာရောပိပတ္တော၊ တို့ကိုလည်း။ တေသံ စာတုမဟာရာဇာနံ၊ တို့၏။ ပသာဒါနုရက္ခဏတ္ထာယ၊ ငှာ။ အဂ္ဂဟေသိ၊၏။ မဟိဿတာယ၊ဖြင့်။ နော အဂ္ဂဟေသိ၊ မခံ။ ဂဟေတ္ဝာစပန၊ခံတော်မူပြီး၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ စတ္တာရောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဧကောဝပတ္တော၊ သပိတ်တလုံးတည်းသာလျင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိ ၊ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။

စတုန်ဝိ၊ လေးယောက်သော နတ်တို့အားလည်း။ ကေသဒိသော၊ ထပ်တူသော။ ပုညဝိပါကော၊ကောင်းမှု၏အကျိုးသည်။ အဟောသိ၊၏။ဧဝံ၊သို့။ ကေံ၊တလုံးတည်းကို။ ကတွာ၊၍။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ မိဋ္ဌာန်ပြီးသော်။ ပစ္စဋ္ဌေ၊ လောလောသော။ သေလမယော၊သော။ပတ္တော၊၌။ မန္ဆဥ္ဇု၊ကိုငင်း။ မဓုပိဏ္ဍိကဥ္ဇု၊ ကိုငင်း။ဘဂဝါ၊သည်။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊၏။ပစ္စဋ္ဌေတိ၊ဟူသည်ကား။ ပစ္ဆာသည်မှီ၊ အသိုးအသိုး များသော အဘိုးထိုက်သော။ ပါဠိဌေက္ကံ၊ အသိုးအသိုး။ မဟဿသ်မှီ၊ များသော အဘိုးထိုက်သော သဝိတ်၌။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ကား။ ပစ္စဋ္ဌေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိနဝေ၊ အသစ်စက်စက်သော။ အန္တ္ဟုဏ္ဍော၊ လောလောသော။ တခ်ကော နိဗ္ဗတ္တာသ်မှီ၊ ထိုခဏသာဖြစ်သော သဝိတ်၌။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတေသံဝါ၊ကိဇာနံ၊ ထိုကုန်သည် ညီနောင်တို့အား။ ဒွေဝါစိကာ၊ နှစ်ကြိမ်ရွတ်သော စကားတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဒွေဝါစိကာ၊ကုန်၏။ အထဝါ၊ကား။ ဒွိဟိဝါစာဟိ၊ နှစ်ခွန်း ကုန်သောစကားတို့ဖြင့်။ ဥပါသကဘာဝံ၊ ဆည်းကပ်သော ဒါယကာ၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေဝါကိဇာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဥပါသကဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဝေဒေတွာ၊သိစေပြီး၍။ (ကြားပြီး၍လည်းဟူ)။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ သခင်ဘုရား။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အဇ္ဇပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှစ၍။ ဒါနိ၊ခု။ ကဿ၊ အသူအား။ အဘိဝါဒနပစ္စုဋ္ဌာနံ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်း, နေရာမှထ၍ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းတော်ကို။ ပရာမသိ၊ ၏။ ကေသာ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ လဂ္ဂိ်သု၊ ကပ်ကုန်၏။တေကေသေ၊တို့ကို။ တေသံဝါကိဇာနံ၊တို့အား။ ဇာမေကေသေ၊တို့ကို။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပရိဟရထ၊ ဆောင်လေကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဒါသိ၊ ၏။ တေဝ'ါကိဇာ၊ တို့သည်။ ကေသဓာတုယော၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ အမတေနေဝ၊အမြိုက်ဖြင့်လျင်။ အဘိသိတ္တာဇာဝ၊ သွန်းကုန်ဘိသကဲ့သို့။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိ်သု၊ ခဲ့ကုန်၏။

ဖြဟ္မယာစနကထာ

၇။ အထပန္ဆာ၊ မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သတ္တာဟသာ၊ ၏။ အစ္ဆယေန၊ သဖြင့်။ တမှာသမာဓိမှာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊သော။ တေံသဒ္ဒံ

ကိစ္စံ၊ကို။နိဋ္ဌပေတ္ထာ၊၍။ ရာဇာယတနမူလာ၊မှ။ပုနပိ၊လည်း။ယေနယတ္ထ၊၌။ အဇပါလနိုဂြောဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေနတတ္ထ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ထာ၊ ၍။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဇာတိဝစနေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တသ္မိံ အဇပါလနိဂြောဓရုက္ခမူလေ၊ ၌။ နိသိန္နမတ္တဿေဝ၊နေတော်မူကာမျှလျင်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊တို့၏။ အာစိဏ္ဏော၊ အကျင့်တော် ဖြစ်သော။ သမာစိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ လေ့ကျက်တော် မူသော။ စေဘဿော၊စိတ်တော်၏။ အယံပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ဥဒပါဒိ၊၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ အယံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိဗုတိ၊ ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါး တရား၏။ မဟန္တဘာဝံ၊ မြတ်သောအဖြစ်။ ဂရုဘာဝံ၊ လေးသောအဖြစ်။ ဘာရိယဘာဝံ၊ ခဲသောအဖြစ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခဏာယစ၊ ဆင်ခြင်တော် မူသဖြင့်ဂုဏ်း။ ပြဟ္မုနာ၊ ပြဟ္မာသည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်လတ်မှ။ ဒေသေဟုကာမတာယစ၊ ဟောလိုသော အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ အယံပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ ဟိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝိတက္ကိတော၊ကြံသည်ရှိသော်။ ပြဟ္မာ၊သည်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။မမ္မ ဒေသနံ၊တရားဟောစိမ့်သည်ကို။(ဟောခြင်းကိုလည်းပေး)။ ယာစိသတိ၊ သတည်း။တဒေတာ၊ထိုသို့တောင်းပန်၍ဟောမှ။ သတ္တာ၊တို့သည်။ဓမ္မေ၊၌။ ဂါရဝံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ လောကသန္နိဝါသော၊ လူအပေါင်းသည်။ ပြဟ္မဂရုကော၊ ပြဟ္မာကိုသာ အလေးပြု၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ဓမ္မေ၊၌။ ဂါရဝံ၊ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊လတ္တံ့။(ဟုသမ္ဗန်)။ ဇာတိဇာမေဟိဒ္ဓိဟိကာရဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ အယံဝိတက္ကော၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

တဉ္စတသ္မိံပရိဝိတက္ကာကာရေ၊ ထိုကြံတော်မူသော အခြင်းအရာ၌။ အဓိဂတောခေါမျာယန္တိပဒဿ၊ အဓိဂတောခေါမျာယန္တိ ဇ္ဈေ၊ ၌။ အဓိဂတောခေါမေအာသန္တိ၊ အဓိဂတော့ခေါမေအယံဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ကို။ ကာတဗ္ဗော၊၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ အာလယရာမာတိ ပဒေ၊၌။ (အာလယာနှင့်စပ်)။ သတ္တာ၊တို့သည်။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ပဋ္ဌကာမဂုဏော၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို။အလ္လီယန္တိ၊ငြိတတ်ကုန်၏။ တပ်စွန်းတတ်ကုန်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တေပဋ္ဌကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အာလယာတိ၊ အာလယမည်ကုန်၏ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိအာလယေဟိ၊ ထို ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ဖြင့်။

တနည်းကား။ ကာမဂုဏ် ငါးပါးကို တပ်စွန်းသော ကာမရာဂတို့ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ အာလယရာမာ၊ မမည်ကုန်၏။ အာလယေသု၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို တပ်သော ရာဂတို့၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရတာ၊ မွေ့လျော်တတ်ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာလယရတာ၊ တမည်၏။ အာလယေသု၊ တို့၌။ သုဒ္ဒု၊ စွာ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မုဒိတာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက် ကုန်၏။ ဇုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ တမည်၏။ (ဤအရာ၌ကား ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၌ကား သတ္တဝါ တို့သည် တပ်အပ်သောကြောင့် အာလယ မည်သတည်း။ ကိလေသ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်ကား ထိုဝတ္ထု၊ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကို တပ်စွန်းတတ်သောကြောင့် အာလယ မည်သတည်း)။ ယဒိဒန္တိသောသဒ္ဒါ၊ ယဒိဒံဟူသော ဤသဒ္ဒါကား။ နိပါတော၊နိပါတ်တည်း။ တဿနိပါတသ၊ပါတ်၏။ (အတ္ထောဠ္ဟစပ်)ဌာနံ၊ အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ယံဇုဒံဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဇုတိအတ္ထော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ယော အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ လိုင်ပြန်သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။(အဓိပ္ပါယ်ကား၌နံကို စွဲသောအခိုက်ယဒိဒံဌာနံဟု သမ္ဗန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါကိုစွဲခိုက်ကား ယဒိဒံ ယောအယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဟူ၍ ပုန်းလိုင်ပြန်၍ သမ္ဗန်ဟူလိုသတည်း)။ ဣဒပ္ပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိပဒဿ၊ ၏။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇုမေသံ သခ်ါရာဒိနံ၊ ဤသခ်ါရစသည်တို့၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ဇုဒပ္ပစ္စယာ၊ ဤသခ်ါရစသည်တို့၏ အကြောင်းတို့။ (သုတ်ကြီးဖြင့်မကိုဒပြု်သတည်း)။ ဇုဒပ္ပစ္စယာဧဝ၊ ဤသခ်ါရစသည်တို့၏ အကြောင်းသည်ပင်လျှင်မူလည်း။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ ဇုဒပ္ပစ္စယတာမည်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဇုဒပ္ပစ္စယာနှင့် ဇုဒပ္ပစ္စယတာကား အနက်မတူကြ။ တာပစ္စည်းအနက်မရှိ။ တဇ္ဇောသာဟူလိုသတည်း)။ ဇုဒပ္ပစ္စယတာ၊ ဤသခ်ါရစသည်တို့၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်တည်း။ သာ၊ ထိုအကြောင်းဟူသည်ကား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ တကွဖြစ်သော အကျိုးတရားတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းဟုတ်တည်း။ ဇုတိ၊ထိုကြောင့်။ ဣဒပ္ပစ္စယတာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သမုပ္ပါဒမည်၏။ သောမမဿကိလမထော တိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အဇာနန္တာနံ၊ မသိသောသတ္တဝါ

တို့အား။ ယာဓမ္မဒေသနာနာမ၊ အကြင် တရားဟောခြင်း မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဓမ္မဒေသနာပယောဂေါ၊ ထိုတရားဟောခြင်း လုံ့လ သည်။ မမ၊ အား။ ကိလမထော၊ ကိုယ်ပင်ပန်းကာလျှင်။ အသ-ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဖြစ်အံ့သတည်းလည်းပေး)။ သာဒေသနာ၊ ခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝိဟေသာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အသ-ဘဝေယျ၊ တည်း။ ဇာတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘဂဝန္တန္တိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဘဂဝတော၊ အား။ အနစ္ဆရိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုအစ္ဆရိယာ၊ အလွန် အံ့ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ဂါထာတို့သည်။ ပဋိဘံသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိဘာနသင်္ခါတာဿ၊ ပဋိဘန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဉာဏဿ၊ ဉာဏ်တော် အား။ ဂေါစရာ၊ အာရုံတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ပရိဝိတက္ကယိတဇ္ဇ ဘာဝံ၊ ကြီတော်မူအပ်သောအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ကုန်၏။

ဟလန္တိဇ္ဇေပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ဟကာရော၊ ကား။ နိပါတမတ္တော၊ နိပါတ်မျှသာ။ အလံ၊ မသင့်သေး။ (အကျိုးမရှိလည်းဟူ) ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပကာသိတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေသိတုံ၊ ငှာ။ မေမယာ၊ သည်။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ် သော။ ဇာမံဓမ္မံ၊ ကို။ ဒါနိ၊ ခု။ ဒေသိတုံ၊ ငှာ။ အလံ-အယုတ္တံ၊မသင့်သေး။ (အလံနိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိလည်းပေး)။ ဇာတိ အမိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသောတဂါမိန္တိ ဇေ္ဈပဒေ၊ ၌။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဋိသောတံ ဇာတိ၊ တဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဇာတိသဒ္ဒါ ကြေသည်)။ နိဗ္ဗာနဂါမိ ံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သောတရား။ ဇာတိ အတ္ထော၊ အနက်။ ရာဂရတ္တာတိ၊ ကား။ ကာမရာဂ ဘဝရာဂ ဒိဋ္ဌိရာဂေနစ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဘပ်သောရာဂ ဘဝကို တပ်သောရာဂ ဒိဋ္ဌိအယူကို တပ်သော ရာဂဖြင့်လည်း။ ရတ္တာ၊ တပ်ကုန်၏။ နဒက္ခန္တီတိ၊ ကား။ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တမောခန္ဓေနအာဝုဋာတိ၊ ကား။ အဝိဇ္ဇာသိနာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အမိုက်အစုဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္ထဋာ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပေါ သုက္ကတာယာတိ၊ သည်ကား။ နိရာသုက္ကာဘာဝေန၊ လုံ့လမပြုသောအဖြစ် ဖြင့်။ (ကြောင့်ကြ မပြုလိုသော အဖြစ်ဖြင့်လည်း ဟူ၏)။ အဒေသေတု ကာမတာယ၊ မဟောလိုသောအဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဂ။ ယတြဟိနာမဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိ ံနာမလောကေ၊ ၌။ ဘဂဝတော ပုရတောပါတုရဟောသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မဒေသနာယာစနတ္ထံ၊

တရားဟောစိမ့်မည်ကို တောင်းပန်ခြင်းငှာ။ဒသသုစက္ကဝါဠသဟဿေသု၊ တို့၌။မဟာပြဟ္မာနော၊တို့ကို။ဂဟေတွာ၊ ၍။အာဂမ္မ၊လာ၍။ ဘဂဝေတော၊ ဘုရား၏။ ပုရတော။ ရှေ့မှ၊ ပါတုရဟောသိ၊ ၏။ (သဟံပတိပြဟ္မာကား၊ ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ သဟကမည်သော ရဟန်းဖြစ်၍ ပဌမ သမာပတ်ကိုရသဖြင့် ပဌမဈာန်ဘုံ၌ အသရှိုယျကပ်ပတ်လုံး တည်သော ပြဟ္မာဖြစ်သည် ဟူ၏။ ။ဋီကာ)။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ (တို့အားသော်လည်းပေး)။ ပညာမယော၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော။ အက္ခိမှိ၊ မျက်စိ၌။ ရာဂ ဒေါသ မောဟရံု၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟတည်းဟူသောမြူသည်။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ ဧဝံသဘာဝါ၊ ဤသို့နည်းသောသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာတည်းဟူသော မျက်စိ၌ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော မြူနည်းသော သဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တီ ဧမမ္မသ အညာတာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧမမ္မသ၊ သစ္စာတရားကို။ ပဋိဝိဇ္ဈာတာရော၊ သိတတ်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ၊ အသို့။ နဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့နည်း။

ပါတုရဟောသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါတုဿဝိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်လေပြီ။ သမလေဟိစိန္တိတောတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ရာဂါဒိဟိ[1]၊ တို့ဖြင့်။ မလေဟိ၊ ညစ်ငြူးကုန်သော။ ဆဟိသတ္တာရေဟိ၊ ဆသတ္တာရတို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံအပ်သောတရား။

ဆသတ္တာရဟူသည်ကား၊ ပုရာဏကဿပ၊ မက္ခလိဂေါသာလ၊ နာဋပုတ္တ၊ နိဂဏ္ဌ၊ ပကုဒ္ဓ၊ ကစ္စာယန၊ အဇိတကေသကမ္ဗလ၊ သိဉ္စယပရဒိုဇ်နှင့်သော် ခြောက်ယောက်။ ဤခြောက်ယောက်သော [1]သူတို့သည် ငါတို့ကား ရဟန္တာ၊ ငါတို့ကား ဘုရားတည်းဟု ဝန်ခံကုန်သဖြင့် အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ဟောကုန်သတည်း။

အပါပုရေတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ဤအမြွိုက်နိဗ္ဗာန်တံခါးကို။ ဝိဂရ၊ ဖွင့်ဘိလော။ အမတဒ္ဒါရန္တိ၊ ဒွါရံဟူသည်ကား။ အမတဿ နိဗ္ဗာနဿ၊

၁။ ရာဂါဒိဟိ မလေဟိ သမလေဟိ ဆဟိ သတ္ထာရေဟိ-ဆဋ္ဌ။ ဤအလို-ရာဂါဒိဟိ၊ စသော၊ မလေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသော။ ဆဟိသတ္ထာရေဟိ၊ တို့သည်-ဟုပေး။

အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရဘူတံ၊ တံခါးသဘွယ်ဖြစ်သော။ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်တရားကို။ဝိဝရ၊ ဖွင့်လတ်ပါလော။ သုဏန္တု၊ ဓမ္မံဝိမလေနာနုဗုဒ္ဓန္တိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဇုမေသတ္ထာ၊ တို့သည်။ (သုဏန္တု၌ကတ္တားတည်း)။ ရာဂါဒိမလာနံ၊ ရာဂအစရှိသော အငြိစ်အကြေးတို့ကို။အကရဏတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ (ဤဟိတ်ကား ဝိမလေနသို့ သွား)။ ဝိမလေန၊ ကင်းသော အငြိစ်အကြေးရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိတော်မူအပ်သော။ စတုသစ္စမ်ံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊တာဝသုဏန္တု၊ ကြားမျှကြားစေကုန်ဦးလော။ (နာမျှနာစေကုန်ဦးလောသော်လည်းပေး)။ ။(ဟောသောတရားတော်ကို သတ္တဝါတို့သည်ကား ကြားမျှ ကြားပါစေဦး ဟူလိုသတည်း)။

သေလေယ္ယထာပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိတော်တိပဒဿ၊ (တည်ပုဒ်)။ သေလမယော၊ ကျောက်အတိပြိုးသော။ ကေဉ္စနေ၊ တခဲနက်သော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌။ ဌိတော၊ ရပ်သောယောက်ျားသည်။ စက္ခုမာ၊ မြင်ရှိသော။ သောစပုရိသော၊ ထိုတောင်ထိပ်၌ရပ်သော ယောက်ျားသည်။ သမန္တာတော၊ မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေယျယထာ၊ မြင်နိုင်သကဲ့သို့။ သုဒမ္မသုန္ဒရပညာ၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော ဘုရားရှင်။ ဉာဏေန၊ သဒ္ဒညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သမန္တာစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကို မြင်နိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိ ရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ တွဒ္ဓိ၊ အရှင်ဘုရားသည်လည်း။ ဓမ္မမယံ ပညာမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ သို့။ အာရုယ္ဟ၊ ၍။ သယံအပေတသောကော၊ မိမိသည် စိုးရိမ်ခြင်းကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်ထသော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော။ ဥပဓာရယဥပပရိက္ခ၊ ဆင်ခြင်တော်မူလော။

ဥဒ္ဒေဟိတိ၊ အစရှိသောစကားကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဟောခြင်းငှာ။ စာရိကစရဏံ၊ ဒေသစာရီ သွားတော်မူခြင်းကို။ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဏတိ၊၏။ ဒီဃတိအာဒိသုပဒေသု၊ ဝိရဇအစရှိသော ပုဒ်တို့၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိရိယဝန္တတာယ၊ သမ္ပယောဂ် တည်းဟူသော လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသောအဖြစ်ကြောင့်။ ဒီဃော၊ ကြီးသောလုံ့လနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဒေဝပုတ္တမစ္ဆုကိလေသာဘိ သင်္ခါရမာရာနံ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ် မစ္ဆုမာရ် ကိလေသမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ်

တို့ကို။ (တို့၏လည်းပေး)။ ဝိဇိတတ္တာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဇိတသင်္ကိလေသာ၊ အောင်ပြီးသောစစ်မြေရှိ၏။ ဇာတိကန္တာရာဒိနိတ္ထရဏသမတ္ထတ္ထာယ၊ ဇာတိ တည်းဟူသော ခရီးခဲစသည်မှ ထုတ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောအဖြစ်ကြောင့်။ သတ္ထဝါဟော၊ လှည်းကုန်သည်မှူးနှင့်တူ၏။ ကာမစ္ဆန္ဒဇဏာသ၊ ကာမရာဂ တည်းဟူသောမြို၏။ အဘာဝတော၊ မရှိဖြစ်သောကြောင့်။ အဇဇော၊ မြိမရှိ။

၉။ အဇ္ဈေသနန္တိ၊ သနံ ဟူသည်ကား။ ယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်း။ ပုဒ္ဓစက္ခုနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏေနစ၊ တ္တိဉာဏ်တော်ဖြင့်ဂုဏ်း။ အာသယာနုသယ ဉာဏေနစ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ ဇုမေသဋ္ဌိဇုမေသံဝေဒိန္နံဉာဏာနံ ၁၊ ဤနှစ်ပါးသော ဉာဏ်တော်တို့၏သာလျှင်။ စက္ခု၊ အမြင်သည်။ ပုဒ္ဓစက္ခုနာတိနာမံ၊ ပုဒ္ဓစက္ခုနာဟူသော အမည်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပရဇက္ခာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပညာစက္ခုမို့၊ ပညာတည်းဟူသော စက္ခု၌။ ရာဂါဒိရဇံ၊ ရာဂ အစရှိသောမြူသည်။ အပ်၊ ၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခာ၊ ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ တံရဇံ၊ထိုရာဂအစရှိသောမြူသည်။မဟန္တံ၊ များ၏။တေသတ္တာ၊တို့သည်။မဟာရဇက္ခာ၊ ရဇကွမည်ကုန်၏။ယေသံသတ္တာနံ၊တို့အား။ သဒ္ဓါဒိနိဇုန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်တို့သည်။ တိက္ခာနိ၊ ထက်ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊တို့သည်။ တိက္ခိန္ဒြိယာ၊ မည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊တို့အား။ တာနိဇုန္ဒြိယာနိ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်တို့သည်။ မုဒူနိ၊ နုံကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ မုဒိန္ဒြိယာ၊ ယမည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ တေယေဝသဒ္ဓါဒယော အာကာရာ၊ ထိုသဒ္ဓါအစရှိသော အခြင်းအရာတို့သည်ပင်လျှင်။သုန္ဒရာ၊ကောင်းကုန်၏။တေသတ္တာ၊သည်။ သုဝကာရာ၊ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်၏။ယေသံသတ္တာနံ၊တို့အား။သဒ္ဓါဒယော၊ရှိကုန်သော။ ဘေယေဝအာကာရာ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့သည်ပင်လျှင်။ အသုန္ဒရာ၊ ကုန်။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒုဝိကာရာ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာ ရှိကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကထိတကာရဏံ၊ ဟောကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊ ၄၂။ သတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဝိညာပယာ၊ သိစေလွယ်ကုန်၏။

၁။ အောနိဿယဒ္ဒ-ဟိ မှန်၏။ ပုဒ္ဓစက္ခုတိနာမံ၊ ဟူသောအမည်သည်။ ဒ္ဓိန္ဒံ၊ ကုန်သော ဇုမေသံဉာဏာနံ၊ တို့၏။ နာမံ၊ အမည်တည်းဟု ပေး၏။

ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပရလောကဆ္ဆ၊ တမလွန်ကိုဎင်း။ဝဇ္ဇဆ္ဆ၊ အပြစ်ကိုဎင်း။ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်။ ပသန္တိ၊ ရှုကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပရလောကဝဇ္ဇ ဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်ကိုဘေးအားဖြင့်ရှုသည်မည်ကုန်၏။ ။(ဤကား အပ္ပရဇက္ခအစရှိသော သဒ္ဒါတို့၏ အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။ သဒ္ဒတ္ထကား ဗဟုဗ္ဗီဟိ အနက်ထင်အောင်ပေး့။ ။ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ ပညာစက္ခုန္ဒြိ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌။ အပ်ံ၊ နည်းသော။ ရာဂါဒိရဇံ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာမြူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပရဇက္ခာ၊ မည်ကုန်၏။ (ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌ ရာဂစသော ကိလေသာတည်းဟူသော နည်းသောမြူရှိသည်မည်ကုန်၏လည်းပေး။) ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ ပညာစက္ခုန္ဒြိ၊ ၌။ ။(ဤကားလိုက်ပါစေ)။ ။မဟန္တံ၊သော။ တံရဇံ၊ ထိုရာဂစသောကိလေသာတည်းဟူသောမြူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ မဟာရဇက္ခာ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌ များသောမြူရှိသည် မည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ တ်ကွာနိ၊ ထက်ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒိနိ၊ ကုန်သော။ ဇာန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ တိက္ခိန္ဒြိယာနိ၊ ထက်သော ဇာန္ဒြေရှိသည် မည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ မုဒုနိ၊ နှံ့ကုန်သော။ သဒ္ဓါဒိနိ၊ ကုန်သော။ ဇာန္ဒြိယာနိ၊ဇာန္ဒြေတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ မုဒိန္ဒြိယာနိ၊ နှံ့သောဇာန္ဒြေရှိသည်မည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ သုန္ဒရာ၊ ကောင်းကုန်သော။ (ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောလည်းပေး)။ သဒ္ဓါဒယော၊ ကုန်သော။ တေယေဝအာကာရာ၊ တို့သည်ပင်လျှင်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သွာကာရာ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသည်မည်ကုန်၏။ ယေသံသတ္တာနံ၊ တို့အား။ အသုန္ဒရာ၊ မကောင်းကုန်သော။ (မချီးမွမ်းအပ်ကုန်သောလည်းပေး)။ သဒ္ဓါဒယော၊ ရှိကုန်သော။ တေယေဝအာကာရာ၊ တို့သည်ပင်လျှင်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ဒွါကာရာ၊ မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိသည်မည်ကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ကထိတကာရဏံ၊ ဟောသောအကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုခေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာပေတုံ၊ ငှာ။ သက္ကာသက္ကာ၊ကောယ၊ာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ သုဝိညာပယာ၊ သိလွယ်စေအပ်သည်မည်ကုန်၏။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပရလောကဆ္ဆ၊တမလွန်ဘဝ၌ကျင်လည်ခြင်းကိုဎင်း။ ဝဇ္ဇဆ္ဆ၊ ဎင်း။ ဘယတော၊ ဘေးအားဖြင့်။ ပသန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။တေသတ္တာ၊

တို့သည်။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်ဘဝ၌ ကျင်လည်ခြင်းကို ဘေးအားဖြင့် မြင်သည် မည်ကုန်၏။ ။ဥပ္ပလိနိယန္တို့၊ ကား။ ဥပ္ပလဝဏ်၊ ကြာတော၌။ ။(ကြာညို ကြာဖြူ ကြာနီ ဖြစ်ကာကိုယူ)။ ။ ဇာတရဏုပိ၊ ဤမှတပါးသော ပုဒ်နှစ်ခုတို့၌လည်း။ ဧသေဝ-သောဝေနယော၊ တည်း။ ။(ပဒုမိနိယံဝါပုဏ္ဍရိကိနိယံဝါ နှစ်ပုဒ်ကိုယူ။ ကြာနီဖြစ်စေ။ ကြာဖြူဖြစ်စေ။ ပွင့်ချပ်တရာ ရှိသည်ကား ပဒုမ္မာမည်၏)။ ။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာနိဥပ္ပလာနိ၊ အကြင်ကြာတို့သည်။ အန္တောဥဒကေ၊ ရေထည်း၌။ နိမုဂ္ဂါနေဝ၊ နစ်ကုန်လျက်လျင်။ ပေါသယန္တိ၊ပွားစီးကုန်၏။ သမောဒကံဌိတာနီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဥဒကေန၊ နှင့်။ သမံ၊ ထပ်မျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဥဒကမစ္ဆုဂ္ဂမ္မတိဋ္ဌန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။

အပါရုတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဝဋ္ဋာ၊ ငါဖွင့်အပ်ပြီ။ အမတဿဒ္ဓါရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်၌ ရှစ်ပါးတည်း။ သောအရိယမဂ္ဂေါ၊ သည်။ အမတသင်္ခါတဿ၊ အမြိုက်ဟုဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ၏။ ဟိသစ္စံ၊ အမှန်လျှင်။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါတည်း။ ပမုဉ္စန္တု၊သဒ္ဒန္တို့၊ ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓေ၊ သောသူတို့သည်။ အတ္တနောသဒ္ဓံ၊ ငါ၏တရား၌ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ ရှိ.ရှိ.ရှိစေကုန်။ (ဖြစ်စေကုန်လည်းပေး)။ပ စ္ဆိ မပဒဒ္ဒယော၊နောက်နှစ်ပုဒ်၌။ အယံ၊ လတ္တံသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဟဥ္စိ-အဟံပန၊ ငါတမူကား။ အတ္ထနောပဂုဏံ၊ မိမိလွှက်သော။ ဇာမံပဏီတံ ဥတ္တမဓမ္မံ၊ မြတ်သောဤတရားကို။ သုပ္ပဝတ္တိမ္ပိ၊ ကောင်းစွာလည်နိုင်သော်လည်း။ ကာယဝါစာကိလမထသညီ၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်းကာဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ မနဒေသုဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌။ နာဘာသိ၊ မဟောသတည်း။

ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာ

၁၀။ ပဂ္ဂိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဂ္ဂိဏ္ဍေန၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိသောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗျတ္တောတိ၊ ဗျတ္တောဟူသည်ကား။ ဝေယျတ္တိကေန၊ ထင်သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောတာ၊ ၏။

၁။ ဥဒကံ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ ဌိတာနိတိ ဥဒကံ အတိက္ကမိတ္ဝာ ဌိတာနိ-ဆဋ္ဌ။ နိဿယဆရာတော်ကား ဣဿမ္ဟိလိုက်သည်။

ဇာတ်သယ ၄၇၆-၆

မေဒဝီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဌာနုပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုခဏခြင်းဖြစ်သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊ ၏။ အပဂဗ္ဘဇာတိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမာပတ္တိယာ၊ ပတ်ဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘိတတ္တာ၊ ကိလေသာကို တွန်းပြီးသော အဖြစ်ကြောင့်။ (ခွါပြီးသော အဖြစ်ကြောင့်လည်းပေး)။ နိက္ကိလေသဇာတိကော၊ ကိလေသာ မရှိသော သဘောရှိသော။ ဝိသုဒ္ဓသတ္တော၊ စင်ကြယ်သောသတ္တဝါတည်း။

ဤကား အာဠာရကာလာမရသွေ့ကို အောက်မေ့တော်မူသည်။ ထိုရသွေ့ကား ကိုယ်လည်းမြင့်၏၊ မျက်စိလည်း ကြွေ့သွေးရှိ၏။ ထိုကြောင့်ရကား အာဠာရမည်သတည်း။ အာဠာရ၊ မြင့်လည်းမြင့်၏။ မျက်စိလည်းကြောင်၏ ဟူလိုသတည်း။ ကာလာမ ဟူသည်ကား အမျိုးတည်း။

အာဇာနိဿဘီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သလ္လက္ခိဿတိ၊ မှတ်နိုင်လတ္တံ့ သတည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ၊ သိလတ္တံ့သတည်း။ ဘဂဝတော ပိခေါ ဉာဏံ ဥဒပါဒိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ဇာတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမဒိဝသမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ကာလံကတ္တာ၊ ၍။ အာကိဉ္စညာယတနေ၊ ဥည်ယတနဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ မဟာဇာနိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တဒိဝသဋ္ဌာနရေ၊ ခုနစ်ရက်တွင်း၌။ ပတ္တဗ္ဗမဂ္ဂဖလတော၊ ရောက်အပ်သောမဂ်ဖိုလ်တရားမှ။ ပရိဟီနတ္တာစ၊ ယုတ်ခဲ့သောကြောင့်၎င်း။ အက္ခဏာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အရာမဟုတ်သော အရွဲပဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တတ္တာစ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသောကြောင့်၎င်း။ အဿအာဠာရကာလာမဿ၊ ထိုအာလာရကာလာ မရသွေ့အား။မဟာ၊ ကြီးစွာသော။ ဇာနိယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ (ယုတ်ခြင်းသည်လည်းပေး)။ဟောတိ၊ ၏။ဇာတိ၊ကြောင့်။ မဟာဇာနိယော၊ ရှုံးကြီးရှုံးခဲ့ပြီ။ (ယုတ်ကြီး ယုတ်ခဲ့ပြီလည်းဟူ)။ အဘိဒေါသကာလက်တော၊ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့ကသာ။ ကာလက်တော၊ ခဲ့၏။ သောဝိဉဉကောရာမပုတ္တော၊ ထိုရာမသား ဥဒကရသွေ့သည်လည်း။ နေဝသညာနာသညာယတနေ၊ နဘုံ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ရောက်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဗဟုကာရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ပဓာနပဟိတတ္တံဉပဒ္ဒဟိ သူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဓာနတ္ထာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းငှာ။ (ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ခြင်းငှာလည်းပေး)။ ပေသိတတ္တာဘာဝံ၊ ကိုယ်အသက်နှစ်ပါးကို မငဲ့သောငါ့ကို။

မုခေါဒကဒါနာဒိနာ၊ ဒန်ပူ မျက်နှာသစ်ရေ ကမ်းပေးခြင်း စသည်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိ်သူ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။

၁၁။ အန္တရာစ ဂယံ အန္တရာစ ဗောဓိန္တို၊ ဟူသည်ကား။ ဥပကော၊ ဥပကဘာည်။ ဗောဓိမဏ္ဍာသစ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၏ဂုင်း။ ဂယာယစ၊ ဂယာ၏ဂုင်း။ အန္တရေ၊ ဦ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နန္တိ ံ၊ ဟူသည်ကား။ အဒ္ဓါနသင်္ခါတမဂ္ဂပဋိပန်း၊ ဝေးသောအဓွန့်ဟု ဆိုအပ်သောခရီးကိုသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ (ဗောဓိနှင့် ဂယာကား သုံးဂါဝုတ်ရှိ၏)။

သဗ္ဗာဘိဘူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တောဘွိကဓမ္မေ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ သဗ္ဗဝိဒူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ စတုဘွိကဓမ္မံ၊ ကို။ အဝေဒိအညာသိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗေသုဓမ္မေသုအနုပလိတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ တောဘွိကဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ကိလေသလေပေန၊ ကိလေသာ ဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။ အလိတ္တော၊ လိမ်းကျံခြင်း မရှိ။ သဗ္ဗဉ္ဇဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တောဘွိကဓမ္မံ၊ ကို။ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ဌိတော၊ ၏။ တဏှက္ခယေ ဝိမုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဏှက္ခယေ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်၏။ သယံအဘိညာယတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ သော။ စတုဘွိကဓမ္မံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ အဘ္ဉာနာဝ၊ မိမိအလိုလိုသျင်။ ဇာနိတွာ၊ ၍။ ကမုဒ္ဒိသေယျန္တို၊ ဟူသည်ကား။ အညံ၊ သော။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယောတိ၊ ဆရာဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ပြည့်စုန်ရအံ့နည်း။

နမေအာစရိယောအတ္ထိတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ၌။ မယ္ဟံ၊ ၏။ အာစရိယောနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (လောကဆရာသော်ကား ရသေ့နှစ်ယောက်ရှိ၏ ဟူလို သတည်း)။ နတ္ထိမေပဋိပုဂ္ဂလောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပဋိဘာဂပုဂ္ဂလောနာမ၊ အာဘက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သီတီဘူတောတိ၊ သည်ကား။ သဗ္ဗကိလေသဂ္ဂိနိဗ္ဗာပနေန၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာမီးငြိမ်းသဖြင့်။ သီတီဘူတော၊ ချမ်းမြေ

၁။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်နှင့် ပဘာဝတီကား ၁၈-ယူဇနာ ကွာ၏။ ဥပကသည် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်နှင့် ဂယာအကြားမှာ ဗုဒ္ဓကိုတွေ့လေသည်။ ဝင်ရုပ်ဖွဲ့။

၏။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ကား။ ကိလေသာနံယော၀၊ တို့၏လျှင်။ နိဗ္ဗုတတ္တာ၊ ကြောင့်။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း၏။

ကာသီနံပုရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာသိကရဋ္ဌေ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော။ ဗာရာဏသိနဂရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ သမ္မာဂန္ဆိ သမာဂမိ၊ ကောင်းစွာလာလတ်သတည်း။ (သမ္မာဂန္ဆိကား ပါဠိ၌မရှိ ထည့်သည်)။ အာဟစ္ဆံအမဘဒ္ဒန္တုဘိက္ခဝေ၊ ဟူသည်ကား။ဓမ္မစက္ကံ၊ တရားတည်းဟူသော စက်ကို။ "(ဓမ္မစက္ကံ)တရားဟူ၍သော်လည်းပေး)"ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ အမတဘေရိံ၊နိဗ္ဗာန်စည်ကြိုးကို။ ပဟရိဿာမိတိ၊အံ့ဟု။ ဂန္ဆာမိ၊အံ့။

အရဟသိ အနုန္တဇိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော မာရင်ဘေးပါးကို အောင်ပြီးသော အနန္တဇိနမည်သောဘုရားသည်။ ဘဝိတုံ၊ ငှာ။ ယုတ္တော၊ သင့်သည်လော။ ။ (ဤကားဥပကတတ္ထတွန်းအမေး)။ ။ဟုပေယျပါ၀ုသောတိ၊ဟူသည်ကား။ အာ၀ုသော၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ ဓေမိနာမံ၊ ဤအနန္တဇိန ဟူသော အမည်ကို ထိုက်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ။(ဤကား ဥပကစကား)။ ။ သီသံဩကမေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီသံ၊ ကို။ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍။ပတ္တမိ၊ သွားခဲ့၏။ ။(ဟုသမ္မန်)။

ဥပကလည်း ဤသို့ဆိုပြီး၍ ခရီးလွဲလျက် ဝက်ဟာရမည်သောဇနပုဒ်သို့ သွားခဲ့၏။ ထိုဥပကကား ပါရမီဖြည့်ပြီးသောသူတည်း။ ခရီး၌ ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ခြင်းသည်လျှင် ရဟန်းအဖြစ်ကို ရအံ့သောအကြောင်းဖြစ်လျှင်း၏။ ဥပကကိုအကြောင်းပြု၍ တဆွဲရှစ်ယူဇနာသော ခရီးကို ခြေဖြင့် သွားတော် မူလေသတည်း။ ဥပကကား ဝက်ဟာရဇနပုဒ်၌ မူဆိုးရွာကို အမှီပြု၍ နေလေ၏။ မူဆိုးအကြီး လုပ်ကျွေး၏။ ထိုမူဆိုးအကြီးလည်း ဝေးစွာသော သမင်တောသို့သွားခါနီး၌ ငါတို့ရဟန္တာကို မမွေမမျော့ လုပ်ကျွေးရစ်ပါဟု ဆော၀ါမည်သော သွီးကိုမှာခဲ့၍ ညီသားတို့နှင့်တကွသွားလေ၏။ မူဆိုးသွီးဆော၀ါကား ရှုဘွယ်ဘနန်းသော အဆင်းအ၀ါနှင့်ပြည့်စုံစွာ၏။ဥပကလည်း တနေ့သ၌ ဆွမ်းစားအံ့ဟု အိမ်သို့သွားလေသောအခါ ဆော၀ါ အရောင်အဆင်းကို မြင်ရကား ရာဂဖြင့်နှိပ်စက်၍ ဆွမ်းမစားတတ် သဝိတ်ကိုယူခဲ့၍ သင့်တင့်သောအရပ်၌ ထားပြီးသော် ဆော၀ါကိုရမူကား ရှင်အံ့သတည်း။ မရမူကား သေအံ့ဟု ဆွမ်းမစားဘဲအိပ်၏။ မူဆိုးလည်း ခုနစ်ရက်လည်၍ ရောက်လတ်သော် ဥပက၏အကြောင်းကို သွီးအားမေး၏။ ဆော၀ါ

လည်း တရက်သာလာ၍ နောက်ပြီးမလာသော အကြောင်းကိုဆိုပေ
၏။ မူဆိုးလည်း ထိုခဏ၌သွား၍ သခင်ကား ဘယ်သို့ရှိသနည်း ကိုယ်
မကျန်းသလောဟု ခြေကိုဆုံးသပ်၍မေး၏။ ဥပကလည်း တပြောင်း
ပြန်ပြန် လူးလည်းလျက်ရှိ၏။ မေးပါမျှားမှ ငါကား ဆာဝါကိုရသော်
ကား ရှင်အံ့။မရသော်ကား သေအံ့ဟုဆိုပေ၏။ မူဆိုးလည်းသခင်ကား
တစုံတခုသော အတတ်ကို တတ်ပါ၏လောဟု မေး၏။ ငါမတတ်ဟု
ဆိုပေ၏။ မတတ်သောသူသည် ဈာဝါသကိစ္စကို မကုန်နိုင်။ ဈာ
ဝါသနှင့် မသင့်ဟူပေရကား မတတ်သော်လည်း သင်တို့ရသော
ဟင်းမျိုးကိုဆောင်၍ ရောင်းပါအံ့ဟုဆိုပေ၏။မူဆိုးလည်း ဤသို့ပြုလင့်
ပေက ကောင်းစွဟု အပေါ်ဝတ်သော စုလျားပုဆိုးကိုပေး၍ အိမ်သို့
ဆောင်လေပြီးသော် ဆာဝါကိုဆောင်နှင်းပေ၏။ ဆာဝါလည်း သား
တယောက်သွားမြင်၏။ ထိုသားကို သုဘဒ္ဒဟုမှည့်၏။သုဘဒ်သတို့သား
ငိုလတ်သောအခါ ဟဲ့အမဲဟင်းမျိုးထမ်းသော မူဆိုးသား။ နင်ကား
ဘယ့်ကြောင့် ငိုသနည်းဟု ပခက်ကျူးရင်းလွဲလျက် ဥပကကို ပျက်ရယ်
မှု မနာဝံ့ကြောင်း ဆိုဘိ၏။ ဥပကလည်း ဟဲ့ အဘယ်နင်ကား ငါ့ကို
ကိုးကွယ်ရာမရှိမှတ်သလော။ ငါ၏အဆွေအနွယ်ရှိ၏။ အဆွေရှိရာ
သွားအံ့ဟူပေ၏။ ဆာဝါလည်း ငြိုးငွေသော အဖြစ်ကိုသိ၍ အဘန်
တလဲလဲဆိုဘိရကား။တနေ့သ၌ မယားကိုမကြားခဲ့ဘဲလျှင် မငြိမဒေသ
သို့ ရွေးရွာသွားလေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်လည်း ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌နေတော်မူ၏။ ချစ်သားတို့ အနန္တဇိန ဘယ်မှာနည်းဟု မေး၍
လာသောသူကို ငါသို့ပြုလတ်ကုန်ဟူ၍ စကား မှာထားတော်မူ၏။
ဥပကလည်း ခရီးအစဉ်အတိုင်း မေး၍ သွားလေသော် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့ ရောက်၍ အနန္တဇိန အဘယ်မှာနည်းဟု မေး၏။
ရဟန်းတို့လည်း ဥပကကို ဘုရားမြတ်စွာအထံတော်သို့ဆောင်လေ၏။
ဘုရားရှင်ကို မြင်လတ်သော် အကျွန်ုပ်ကို သိတော်မူပါ၏ လောဟု
မေး၏။ ငါသိတော်မူ၏။ ယခု အဘယ်မှာ ဥပကနေသနည်းဟု မေး
တော်မူ၏။ ဝက်ဟာရဇနပုဒ်၌နေသတည်းဟုလျှောက်ပေ၏။ဘုရားရှင်
လည်း ဥပက ယခုကြီးရင့်ပြီ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ တတ်နိုင်အံ့လောဟု
မေးတော်မူ၏။ ရဟန်းပြုအံ့သည်ဟု လျှောက်ပေ၏။ ဘုရားရှင်လည်း
ဥပကကို ရဟန်းပြု၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတော်မူ၏။အနာဂါမိဖိုလ်တရားကို
ရ၍ စုတေခဲ့သော် အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်လေ၏။ ဖြစ်သောခဏ၌ အရဟတ္တ

ဖိုလ်သို့ရောက်၍ နိဗ္ဗာန်ယူလေ၏။ ဥပကာသလဘက္ကု၊ပုက္ကုသာဘဒ္ဒိယ၊ ခက္ခဏဝေဒ၊ ဗာဟုရန္တိ၊ ဝိဇိယ၊ ဤမထေရ ခုနစ်ယောက် တို့ကား အနာဂါမိဖိုလ်၌တည်၍ စုတေခဲ့သော် အဝိဟာဘုံ၌ဖြစ်လေ၏။ဖြစ်၍ များမမြင့်ခင်လျင် ရဟန္တာဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေကုန်၏။ ဥပကသား သုဘဒ်ကား ရှေးဘဝ၌ အရှင်ကောဏ္ဍညည် ဖြစ်ဘူး၍ လယ်တတွင်း အနက်တွင် ကောက်ဦးအလှူကို ကိုးကြိမ်ပေးသောအခါ နောက်ဆုံး တကြိမ်၌ ညီဖြစ်ဘူးသောကြောင့် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်တော်မူခါနီး၌ ရဟန္တာဖြစ်၍ သားထွေးဖြစ်လေ၏။

၁၂။ သဏ္ဍပေသုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကတိကံ၊ကတိကဝတ်ကို။အကံသု၊ ကုန်၏။ ဗာဟုလ္လိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စီဝရဗာဟုလ္လာဒီနံ၊ သက်နှံးများခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ပဓာနဝိဘင်္ဂေါတိ၊ နွေ့ာဟူသည်ကား။ ပဓာနတော၊ ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်မှ။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ထွက်၏။ ဘဒ္ဒေါ၊ ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကိုဖျက်၏။ ပရိဟီနော၊ ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်မှ ယုတ်၏။ အာဝဇ္ဇော ဗာဟုလ္လာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စီဝရာဒိဗဟုလဘာဝတ္ထာယ၊ သက်နှံးစသည်တို့၏ များသော အဖြစ်ငှာ။ အာဝဇ္ဇော၊ လည်၏။ ဩဒဟထ ဘိက္ခဝေ သောတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောတံဥပနေထ၊နှားထောင်ကုန်လော။ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ငှာ။ သောတိန္ဒြိယံ၊ ကို၊ အဘိမုခံ၊ ရှေး၌။ ကရောထ၊ ကုန်သော။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အမတံအဓိဂတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ အဓိဂတံ၊ ရပြီ။ ဇုတိဇုမံ အတ္ထံ၊ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဇုရိယာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ကရစရိယာယ၊ ကျင့်ခဲစွာသော အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်။ ပဒုံပဒါယာတိ၊ ကား၊ ဒုက္ကရပဒုံ ပဒါယ၊ ဒုက္ကရစရိယာကိုကျင့်သဖြင့်။ ကိံအဓိဂမိဿတိ၊ အသို့ရလတံ့နည်း။ ။(ဟုသမ္မန်)။

အဓိပ္ပါယ်ကား ကျင့်ခဲစွာသော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ကိုကျင့်သောခါမှကား ကျေးဇူးအထူးကို မရသေး၏ရှင့်။ ယခု ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ အဘယ်သို့ ရသည်ဖြစ်လတံ့နည်း။ မရလေတန်ဘဲ ဘုရားဖြစ်၏ဟူသည်ကို ငါတို့မယုံဟူလိုသတည်း။

အဘိဇာနာထနော၊တိ၊ ကား။ အဘိဇာနာထန၊ သင်တို့သိဘူးကုန်၏လော။ သမနုပဿထန၊ သင်တို့မြင်ဘူးကုန်၏လော။ ။(နကိုနော ဟူလိုသတည်း။ နသဒ္ဒါထည့်ပါ)။ ။ဧဝရူပံဘာသိတမေတန္တိ၊ ကား။ ဧဝရူပံ၊

သော။ တေံဘာသိတံဝါကံ့၊ ဤနိဒ္ဒာန်ရပြီးဟူ၍ ငါဆိုဘူးသည်ကို၊ အဘိဇာနာထ၊ သင်တို့သိကုန်လော။ ဋ္ဌတိအယံ၊ ကား။ အထွေ၁၊ အနက်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား သင်တို့ငါးဓယာက် လုပ်ကျွေးလျက် ဒုက္ကရစရိယာကျင့်သောခါ အမြိုက်နိဒ္ဒာန်တရားကို ငါရပြီဟူ၍ ဆိုဘူးပြောဘူးသည်ကို သင်တို့ ကြားသိဘူးကုန်စုံ။ ယခု ဘုရားဖြစ်မှ ငါဆိုသည် ဟူလိုသတည်း။

အသက္ခိခေါ ဘဂဝါ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ။ သညာပေတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါကား။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားတည်းဟု။ ဇာနာပေတုံ၊ ဌာ။ အသက္ခိ၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၁၃။ စက္ခုကရဏီတိ၊ ဟူသည်ကား။ပညာစက္ခုံ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိကို။ သန္ဓာယ၊၍။အာဟ- အဝေါစ၊၏။ ဋ္ဌတောပရံ၊ဤမှအထက်၌။ သမ္ဗံ၊ စုံသည်။ ပဒတ္ထတော၊ ပုဒ်၏အနက်အားဖြင့်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။ အဓိပ္ပါယာနုသန္ဓိ ယောဇနာဒိဘေဒတော ပန၊ အဓိပ္ပါယ် အနုသန္ဓေအနက်ယောဇနာခြင်းအစရှိသော်အပြားဖြင့်သော်ကား။ပပဉ္စသူဒနိယာ၊ ပပဉ္စသူဒနီအမည်ရှိသော။ မဇ္ဈိမဋ္ဌကထာယ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဋ္ဌတောပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ။(ဟိသဒ္ဒါကား သခ်ေပကိုထွန်း၏)။ ။အတိဝိထ္ထာရဘိရုကသ၊ အလွန်ကျယ်ဝန်းသည်ကို ကြောက်တတ်သော။ မဟာဇနဿ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်ကုန်လျက်။ သုတ္တန္တကထံ၊သုတ္တန်စကားကို။ အဝဏ္ဏယိတ္ထာ၊ ၍။ ဝိနယကထံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ပေကုန်အံ့။

၁၈။ သာဝတ္ထိအာယသ္မတော ဥပသမ္မဒါအဟောသိတိ၊ဟူသည်ကား။ အာသင္ဆိ ပုဏ္ဏမာယ၊ နွယ်တာ လပြည့်နေ့၌။ အဋ္ဌာရသဟိ ဒေဝတာကောဋိဟိ၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မာတို့နှင့်။သဒ္ဓိ၊ ကွ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ ဝိလိ၌။ ပတိဋ္ဌိတဿ၊ တည်ထသော။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ တဿ ကောဏ္ဍညတ္ထေရဿ၊အား။ ဖေါဘိက္ခူ။တိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (ဝုတ္တ) ဝစနေန၊ (မိန့်အပ်သော)စကားဖြင့်။ အဘိနိပ္ပန္နော၊ ပြီးထသော။ သာဝဥပသမ္ပဒါ၊ ထိုပဗ္ဗင်းအဖြစ်သည်လျှင်။ (ဖေါဘိက္ခူသမ္ပဒါ၊ သည်)။ အဟောသိ၊ ၏။

၁၉။ အထဒေါ အာယသ္မတောစ ဝပ္ပဿာတိအာဒိမ္ဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကား၌။ ဝပ္ပထ္ထေရဿ၊ အား။ ပါဠိပဒဒိဝသော၊ အထ္ထက်တရက်နှင့်။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဒုတိယဒိဝသော၊ အထ္ထက်နှစ်ရက်နှင့်။ ဘဒ္ဒိယထ္ထေရဿ၊ အား။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တတိယဒိဝသော၊ ၌။ မဟာနာမထ္ထေရဿ၊ အား။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ စတုတ္ထိယံ၊ အထ္ထက်လေးရက်နှင့်။ အဿဇိထ္ထေရဿ၊အား။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။

ဘုရားမြတ်စွာ ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို ဟောတော် မူသည်ကား နွယ်တာလပြည့်။ အနောက်မျက်နှာမှ နေလည်းဝင်၏။ အရှေ့လောကဓာတ်မှ ဥတ္တရာသံ နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်လျက် လဝန်းလည်းတက်၏။ ထိုအခါလျှင် ဟောတော်မူ၏။ ဒွေမေဘိက္ခဝေအန္တောဟူ၍ ရှုတ်တော်မူသော အသံကား အောက်အဝိစိ အထက်ဘဝဂ်သို့ချဉ်း၍ စကြဝဠာတသောင်းကို နှံ့စေလျက်တည်၏။

ဇာမေသ္ဆ ပန ပဗ္ဗန္နံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤငါးယောက်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့၏။ ကမ္မဋ္ဌာနေသု၊ ၌။ ဥပ္ပန္နမလဝိသောဓနတ္ထံ၊ ဖြစ်လတ်သောအညစ်အကြေး တို့ကို သုတ်သင်ခြင်းငှာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊၌လျှင်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနမလေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော်။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မလေ၊ တို့ကို။ ဝိနောဒေသိ၊ ဖျောက်တော်မူ၏။ (ပျောက်စေ၏သော်လည်းပေး)။ ပက္ခိဿ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏။ ပဉ္စမိယံပန၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌ကား။ တေသဉ္စေဝ၊ ထိုငါးယောက်စုံတို့ကိုလျှင်။ ကေတော၊ တည်း။ သန္နိပါတေတွာ၊ စေ၍။ အနတ္တသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အထဒေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေတိအာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ။ ၏။

၂၄။ တေနခေါပနသမယေနဆလောကေအရဟန္တော်ဟောန္တီတိ၊ဟူသည်ကား။ ပက္ခိဿ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏။ ပဉ္စမိယာ၊ ၌။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဒေဝမနုဿအရဟန္တော၊ ခြောက်ယောက်သော လူရဟန္တာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပဗ္ဗဇ္ဇာကထာ

၃၁။ ပုဗ္ဗာနု ပုဗ္ဗကာနန္တိ ပဒဿ၊ ဟူသော ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပဝေဏီဝသေန၊ အဆက်အားဖြင့်။ ပေါရာဏာနု ပေါရာဏာနံ၊

ရှေးအဆက်ဆက်သော အမျိုးတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်သောသူတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ တေနခေါပန သမယေန ကောသဋ္ဌီ လောကေ အရဟန္တောဟောန္တီတိပဒဿ၊ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ပုရိမာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ဆ၊ ခြောက်ယောက်။ ဇာမေစ၊ ဤနောက်ပြီးဖြစ်သော ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗ ပညာသ၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်။ ဇာတိ၊ သို့။ အန္တောဝဿမ်ဟိယေဝ၊ ဝါတွင်းဦးပင်လျှင်။ ဇေသဋ္ဌိမနုဿအရဟန္တော၊ ခြောက်ကျိပ်တယောက်သော လူရဟန္တာတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

တတြ၊ ထိုရဟန္တာတို့တွင်။ ယသအာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း။ အတိတေ၊ ဦး။ ပဗ္ဗပညာသဇနာ၊ တို့သည်။ သဟာယကာ၊ ခင်ပွန်းဖွဲ့ကုန်လျက်။ ဝဂ္ဂဗန္ဓေန၊ အစုဖွဲ့သဖြင့်။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ကုန်လျက်။ အနာထသရီရာနိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူ၏ အကောင်တို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တာ၊ ဖုတ်ကြည်းကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိကိရ၊ တတ်။ တေ၊ သူတို့သည်။ ဇေဒိဝသံ၊ ဦး။ သဂ္ဂ ၊ ရှိသော။ ဇာတ္တိကာလက်တံ၊ သေသောမိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဗျာပေဿာမာတိ၊ ဖုတ်ကြည်းကုန်အံ့ဟု။ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့။ နီဟာရိ ံသု၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ငါးကျိပ် ငါးယောက်သောသူတို့တွင်။ ပဗ္ဗဇနေ၊ တို့ကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဗျာပေထာတိ၊ ဖုတ်ကြည်းရစ်ကုန်ဟု။ သုသာနေ၊ သုသာန်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သေသာ၊ ကြွင်းသောသူတို့သည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ ယသောဒါရကောသည်။ (ဤကား ယခုအမည်ကိုလိုက်၍ ဆိုသည်)။ တံသရီရံ၊ ကို။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ တွန်းဝါးဖြင့်ထိုး၍။ ပရိဝတ္တေတွာစ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် ပြု၍။ ဗျာယမာနော၊ လျက်။ အသုဘသညံ၊ အသုဘအမှတ်ကို။ ပဋိလဘိ၊ ၏။ သောယသဒါရကော၊ သည်။ ဇာတရေသမွိစတုန္နံဇနာနံ၊ မိမိမှတပါးသော လေးယောက်သော သူတို့အားလည်း။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဇာမံ၊ ကို။ ပဿထ၊ လော။ အသုစိ၊ မစင်ကြွယ်၊ (မစင်အတိလည်းပေး)။ ပဋိကူလံ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောတကား။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေသိ၊ ပေ၏။ တေဝိစတ္တာရောဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ တတ္ထသရီရေ၊ ထိုဖုတ်ကြည်းသောအကောင်၌။ အသုဘသညံ၊ အသုဘ ဟူသော အမှတ်ကို။ ပဋိလဘိ ံသု၊ ကုန်၏။ တေ ပဗ္ဗဝိ၊ ထိုသူငါးယောက်တို့ သည်လည်း။ ဂါမံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။

ဇာတကသယ ၄၇၆-၇

သေသသဟာယကာနံ၊ တို့အား။ ကထယိ်သု၊ ကုန်၏။ ယသောပနဒါရကော၊ သည်ကား။ ဂေဟမ်ိ၊ သို့လည်း။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ မာတာဝိတ္ထုနဉ္စ၊ တို့အားဂင်း။ ဘာရိယာယစ၊အားဂင်း။ ကထေသိ၏။ တေသဇ္ဇေပိ၊တို့သည်လည်း။ အသုဘံ၊ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝယိ်သု၊ ပွားစေ ကုန်၏။ (စီးဖြန်းကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ အယံ၊ သည်ကား။ ဇေတသံ၊ ထိုဂါး ကျိပ် ငါးယောက်သော သူတို့၏။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေးပြုခဲ့ဘူးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း။ တေနပုဗ္ဗယောဂေန၊ ကြောင့်။ အာယသ္မာတော၊ သော။ ယသသ၊ ၏။ နာဋကဇနေသု၊ ကချေသည် အပေါင်းတို့၌။ သုသာနေ၊၌။ သညာယေဝ၊ သူကောင်အမှတ်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ တာယစဉပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ ထိုသို့သော ဥပနိဿယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ သဇ္ဇေသံ၊ တို့အား။ ဝိသေသာဓိဂမော၊ မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။

အထခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ။အာမန္တေသိတိ၊ အာမန္တေသိ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပန္နိမကတ္တိက ပုဏ္ဏမာ၊ တန်းဆောင်မုန်းလပြည့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တော၊ လျက်။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဒိဏာသဝေ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ တေသဉ္ဉိဘိက္ခူ။၊ ထို ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၃၂။ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊ အာရုံငါးပါးတို့၌။ လောဘပါသာ၊လောဘ ဟူသော ကြောင့်ကင်းတို့သည်။ ဒိဗ္ဗာနာမ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကြောင့်ကင်းမည်ကုန်၏။ မာနုသကေသု၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသယေသု၊အာရုံငါးပါးတို့၌။ လောဘပါသာ၊ တို့သည်။ မာနုသာနာမ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကြောင့်ကင်းမည်ကုန်၏။ မာဇကေနဒ္ဒေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇကေန၊ တကြောင်းတည်းသော။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ ဒွေ ဘိက္ခူ။၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ မာအဂမိတ္ထ၊ မသွားလေလင့်ကုန်။ (တယောက်တရားဟောလျှင် တယောက် တိတ်တိတ်သာ နေရလိမ့်မည်ဟူလိုသတည်း)။ အဿဝနတာတိ၊ ဟူသည်ကား။အဿဝနတာယ၊ မနာရသောကြောင့်။ (ယပစ္စည်းကြေသည်)။ ပရိဟာယန္တီတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ အနမိဂတံ၊ မရသေးသော ကျေးဇူးအထူးကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ မရကုန်။ ဝိသေသာဓိဂမတော၊ မဂ်ဖိုလ်အထူးကို ရခြင်းမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ နာဓိဂစ္ဆန္တော-ဆဋ္ဌ။ မရကုန်သည်ဖြစ်၍-ဟု အနက်ပေး။

၃၃။ အန္တကာတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ လာမကာ[1]၊ ယုတ်မာကုန်၏။ ဟီန သတ္တာ၊ ယုတ်သောသတ္တဝါ။ အန္တလိက္ခစရောတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ ရာဂပါသံ၊ ရာဂဟူသော ကြော့ကွင်းကို။သန္ဓယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ၏။တံဟိ–တံဝေရာဂ ပါသံ၊ ထိုရာဂ ဟူသော ကြော့ကွင်းကိုသာလျှင်။ သောမာရော။ ထိုမာရ်ယုတ်သည်။ အန္တလိက္ခစရောတိ၊ ကောင်းကင်သွား၏ဟု။ မန္တ၊ မှတ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

ကောင်းကင်ဖျံ၍သွားသော အဘိညာဏ် ငါးပါးရသော သူတို့ကို သော်လည်းဖွဲ့တတ်ရကား အန္တလိက္ခစရော ဟူ၍ ရာဂဟူသော ကြော့ကွင်းကိုဆိုသတည်း။

၃၄။ နာနာဒိသာနာနာဇနပဒါတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ နာနာဒိသတောစ၊ မှ၎င်း။ နာနာဇနပဒတောစ၊ ၎င်း။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တုမ္ဟေဝ ဒါနိ **တာသုတာသုဒိသာသု တေသုတေသု ဇနပဒေသု ပဗ္ဗာဇေထာတိအာဒိမှိ၊** ဤသို့အစရှိသောပါဠိ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ ရဟန်းပြုလိုသော။ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးသား‌ကို။ပဗ္ဗဇေန္တေန၊ရဟန်းပြုလိုသဖြင့်။(ရဟန်းပြုလိုသောသူလည်းပေး)။ ပရတော၊ နောက်မှ။ နဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗဇိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာတိ၊ နဘိက္ခဝေ။ပ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော ဟူသော ဤပါဠိကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ ၍။ ယာဝနအန္ဓမူဂဗဓိရော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ၊ နအန္ဓမူဂဗဓိရော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိုင်ရုံ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယေပဋိက္ခိတ္တာပုဂ္ဂလာ၊အကြင်ပယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇ ဒေါသဝိရဟိတော၊ ရဟန်းပြုအပ်သော သူတို့၏ အပြစ်မှ ကင်းသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သောဝိ၊ ထိုအပြစ်ကင်းသော သူကိုလည်း။ မာတာဝိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနုညာတော်ယော၊ ခွင့်ပြုသော်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အနုဇာနနလက္ခဏံ၊ ခွင့်ပြုသော လက္ခဏာကို။ နဘိက္ခဝေ အနနုညာတော မာတာဝိတူဟိ ပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယောပဗ္ဗာဇေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ၊ ဟူ၍။ တေသွိံ သုတ္တေ၊ ဤပါဠိအရာ၌။ ဝက္ခာယိဿာမ၊ ဖွင့်ပေကုန်အံ့။

ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒေါသဝိရဟိတံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သော သူတို့၏ အပြစ်မှ ကင်းသော။ မာတာဝိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေန္တေနာဝိစ၊ ရဟန်းပြုသဖြင့်လည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။

၁။ လာမက ဟီန သတ္တ-ဆဋ္ဌ။ ဆဋ္ဌအရှိလျှင် အာလုပ်ဖြစ်၍ကောင်း၏။

အစ္ဆိန္နကေသော၊ ဆံမရိတ်ဓသေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧကသီမာယစ၊ တသိမ်တည်း၌လည်း။ အညေဝိ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ အံ့။ ကေသနခ္ဆဒနတ္ထာယ၊ ဆံရိတ်ခြင်းငှာ။ ဘဏ္ဍုကမ်ဳံ၊ ဆံရိတ်ခွင့်ပန်သော အမှုကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တဿဘဏ္ဍုကမ္မဿ၊ ထိုဆံရိတ်ခြင်း၏။ အာပုစ္ဆနာကာရံ၊ ပန်သောအခြင်းအရာကို။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေသံယံ အာလောကေဘုံ ဘဏ္ဍုကမ္မာယဘိ ဇ္ဈေဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ဝတ္ထုယိသာမ၊ ဖွင့်ပေကုန်အံ့။ သစေ၊ အကယ်၍။ သြကာသော၊ အားလပ်ခွင့်သည်။ ဟောဘိ၊ အံ့။ သဃံ၊ မိမိပင်။ ပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ။(ဆရာပင် ဆံရိတ်ခြင်း သင်္ကန်းဝတ်ခြင်း သရဏကုံတင်ခြင်းကိုပြုဟူလိုသတည်း)။ ။သဒ၊ အာကယ်၍။ ဥဒ္ဒေသ ပရိပုစ္ဆာဒိဟိ၊ ပါဠိုသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ဗျာဝဋော၊ လုံ့လကြောင့်ကြပြီသည်။ (မအား မလပ်သည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သြကာသံ၊ ကို။ နလဘတိ၊ အံ့။ ဧကော၊ တဒယောက်သော။ ဒဟရဘိက္ခူ၊၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ တေံ၊ ထိုသူကို။ ပဇ္ဇာဇေဟိ၊ ဘိလော။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝဉ္ဆဗ္ဗော၊ ၏။ အဝုတ္ထောဝိ၊ ပြုဘိမဆို သော်လည်း။ ဒဟရဘိက္ခူ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပဇ္ဇာဇေတိ၊ လေအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ။(ပဉ္စင်းငယ်လည်း ဆရာကဲ့သို့ပင် ပြုဟူလိုသတည်း)။ ။သစေ၊ အကယ်၍။ ဒဟရဘိက္ခူ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ သာမဏေရောဝိ၊ ကိုသော်လည်း။ တေံ၊ ထိုသူကို။ ခဏ္ဍသီမံ၊ သို့။ နေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ကာသာယာနိ၊ ဟိုကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍၊ ဟေ၊ လာလတ္တဲ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ။(ခဏ္ဍသီမသို့ ညွှန်သည်ကား ဘဏ္ဍုကမ္မာရောစနမှ လွတ်စေလိုသောကြောင့် ဆိုသည်)။ ။သရဏာနိပန၊ ကုံတို့ကိုသော်ကား။ သယံဒါတဗ္ဗာနိ၊ ဆရာပေးအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုနာဝ၀၊ ရဟန်းပင်လျှင်။ ပဇ္ဇာဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဘိက္ခုကော၊ မှ။ အဇညော၊ သည်။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ မာတုဂါမံ၊ ဂါမကို။ ဘိက္ခုနိတော၊ မှ။ အညော၊ သည်။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ ရ။ ။(ဤကား သရဏကုံပေးသည်ကိုသာ ရည်၍ဆိုသည်)။ ။သာမဏေရောဝါ၊ သည်ၜင်း။ ။(ပနသဒ္ဒါကား အနွယ်ကိုထွန်း၏)။ ။သာမဏေရိဝါ၊ သာမဏေမိန်းမ သည်ၜင်း။ အာဏတ္တိယာ၊ ဆရာစေသဖြင့်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေသာရောပနံ၊ ဆံချခြင်းကို။ ယေနကေနစိ၊ အမှတ်

မရှိ့သောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သုကတံ၊ ကောင်းသောပြုခြင်းတည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍။ ဘဗ္ဓရူပေါ၊ မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဟေတုကော၊ မဂ်ဖိုလ်၏အကြောင်း ပါရမီရှိအံ့။ ဉာတော၊ ထင်ရှားသော။ ယသဿီ၊ များသော အခြွေအရံ ရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးမြတ်သော ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော အမျိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဩကာသံ၊ အားလပ်သည်ကို။ ကတ္တာဝိ၊ ၍လည်း။ သယမေဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ရဟန်းပြုပေအပ်၏။ ။(ဆရာပင် ဆံရိတ်ခြင်း။ သင်္ကန်းပေး၍ ဝတ်ခြင်း။ သရဏကုံပေးခြင်း ပြုပေ ဟူလိုသတည်း)။ ။မတ္တိကာမုဋ္ဌိ၊မြေဆုပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူလေ၍။ နှာယိတ္ဝာ၊ ၍။ ကေသေ၊ တို့ကို။ တေမေတ္ဝာ၊ ရေဆွတ်၍။ အာဂန္တွာဟိ၊ လာလတ္တံ့။ ဇုတိစပန၊ ဤသို့မူကား။ နဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ မလွှတ်လိုက်အပ်။ ။ (မြေဆုပ်ကား ဆံပင်ဆေးစိမ့်သောဌာ ချေးတွန်းကသယ်မှုန့် ပြုစိမ့်သောဌာတည်း)။ ။ဟိကသ္မာ၊ကား။ ပဗ္ဗဇိတုကာမာနံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောသူတို့အား။ ပဌမံ၊ စွာကား။ ဗလဝါ၊ ပြင်းစွာသော။ ဉဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာပန၊နောက်ပြီးမူကား။ ကာသာယဝါနိစ၊ တို့ကိုဂင်း။ ကေသာဟရဏသတ္ထကဿ၊ ဆံရိတ်စရာသင်ဓနုန်းကိုဂင်း။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ ဥတြသန္တိ၊ လန့်တတ်ကုန်၏။ ဇော္ဂေါယေဝ၊ ထိုကပင်လျှင်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးခဲ့တတ်ကုန်၏။ တဿွာ၊ ထိုကြောင့်။ သယမေဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ (ဆရာကိုယ်တိုင်ဟူလိုသတည်း)။ နဟာနတိတ္ထံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ၍။ သစေ၊ အကယ်၍။ နာတိဒဟရော၊ မငယ်လွန်းသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နဟာယိတိ၊ ရေချိုးလောဟု။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ။(ရှက်မည်စိုး၍ဆိုသည်)။ အဿ၊ ၏။ ကေသာပန၊ တို့ကိုကား။ သယမေဝ၊ ပင်လျှင်။ မတ္တိကံ၊ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဓောဝိတဗ္ဗာ၊ ဆေးအပ်ကုန်၏။ ဒဟရကုမာရကောပန၊ ငယ်သော သတို့သားကိုသော်ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ (ဆရာကိုယူ)။ ဥဒကံ၊ သို့။ ဩတရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဂေါမယမတ္တိကာဟိ၊ နွားချေး မြေစိုင်တို့ဖြင့်။ ဃံသိတ္ဝာ၊ ပွတ်၍။ နဟာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေဝိ၊ လည်း။ အဿကုမာရဿ၊ အား။ ကန္တာ၀ါ၊ ဝဲအနာသည်ဂင်း။ ဝိဋ္ဌကာဝါ၊ အိုင်းအနာတို့သည်ဂင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မာတာ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ နဇိဂုဆ္ဆတိယထာ၊ မစက်ဆုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဂင်းလျှင်။ အဇိဂုဆ္ဆနေန၊ ဖြင့်။ သာဓုကံ၊ စွာ။ ဟတ္ထပါဒသီသာနိ၊ လက် ခြေ

ဦးခေါင်းတို့ကို။ ဃံသိတ္ထာ၊ ပွတ်၍။ နဟာပေတဇ္ဇော၊ ရေချိုးပေးအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေတ္တကေန ဥပကာရေန၊ ဤမျှ ကျေးဇူးပြုသဖြင့်။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေသုစ၊ တို့၌ ၎င်း။ သာသနေစ၊ ၌၎င်း။ ဗလဝသိနေဟာ၊ ပြင်းစွာ ချစ်ကုန်သည်။ ဟိဇ္ဇ ဂါရဝါ၊ ထက်သော ရိသေခြင်းရှိကုန်သည်။ အနိဝတ္တိဓမ္မာ၊ မဆုတ်မနစ် သော သဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ အနဘိရတိ်၊ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတ္ဝာ၊ ဖျောက်၍။ ထေရဘာဝံ၊ ထေရ်အဖြစ် သို့။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတညူ၊ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ကို သိကုန်သည်။ ကာဓေဒိနော၊ သူ့ကျေးဇူးတို့ကို သိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ကတညူကား ဆရာ၊ ကတဝေဒိကား တပည့်၊ ကတညူကား မိဘ၊ ကတဝေဒိကား သားသို့၊ ဤသို့စသည်ယူ။

ဒဝံ၊ ဤသို့၊ နဟာပနကာလေဝါ၊ ၌၎င်း။ ကေဃမဿုံ၊ ကို။ ဩရောပန ကာလေဝါ၊ ၌၎င်း။ တုံ၊ ကား။ ညတော၊ ထင်ရှားသော သူသည်။ ယသဿီ၊ များသောအခြေအရံရှိ၏။ ဇာဒါနိ၊ ခု။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ၊ ကို။ နိဿယ၊ ၍။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နကိလမိဿာမ၊ မပင်ပန်းကုန်အံ့ သဘည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ အပ်။ အညာဝိ၊ တပါးကုန်သော။ အနိယျာနိက ကထာ၊ သံသရာဝဋ်မှ မထွက်မြောက်သော စကားတို့ကို။ နကဒ္ဒထဘဋ္ဌာ၊ ကုန်။အဆခေါ-သစ္စတော၊ စစ်ကား။အဿ၊ထိုသာမဏေ လောင်းအား။ အာဝုသော၊ အချင်း။ (ချစ်ရှင်သော်လည်းပေး)။သုဋ္ဌု၊ စွာ။ ဥပခာဒေါ့ဟိ၊ ဆောက်ဘည့်လော။ သတိ်၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေဟိ၊ ထင်စေခဲလော။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အာစိက္ခန္တေနစ၊ ကြားသဖြင့် လည်း။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနဂန္ဓာသယောကာသဝသေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် အနံ့ အရာ အရပ်အားဖြင့်။ အသုစိဇေဂုစ္ဆိပဋိကူလဘာဝံ၊ မစင်အတိ စက် ဆုပ်ဘွယ် ရွံရှာဘွယ်ရှိသော အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ နိဇ္ဇီဝနိဿတ္တ ဘာဝံဝါ၊ အသက်လည်းမရှိ သတ္တဝါလည်းမဟုတ်သော အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ (နိဇ္ဇီဝ နိဿတ္တအဖြစ်ကိုဂုဏ်းလည်းဟူ)။ ပါကဋံ၊ ထင်စွာ။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။

တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူသည်ကား ကေသာ လောမာ နခါ ဒန္တာ တမစာ၊ ဤငါးပါး အပေါင်းတည်း။ ထိုငါးပါးတို့တွင် ဆံတို့မည် သည်ကား အဆင်းမှလည်း စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိကုန်၏။ သဏ္ဌာန် အနံ့

ရောက်ရာ ရောက်ရာအရပ်တို့မှလည်း အလွန်စက်ဆုပ်ဘွယ် ရှိကုန်၏။ နှစ်လိုဘွယ်သောယာဂုဆွမ်း စသည်ထည့်သော သပိတ်၌သော်လည်း ဆံ၏အဆင်းကို မြင်လတ်သည် ရှိသော် ဆံချည်တကား ဟူ၍ ပစ်ဘိ လောဟု အလွန်စက်ဆုပ်ရှုံရှာကုန်၏။ ညှဉ်အခါ ထမင်းစားသော သူတို့အား ဆံ၏သဏ္ဌာန်နှင့်တူသော မရိုးမျင် လျှော်မျင် စသည်တို့ကို စမ်းကိုင်မိလတ်သော် ဆံချည်ဖြစ်တန်သတည်းဟု အလွန်စက်ဆုပ် ရှုံရှာကုန်၏။ ပန်းနံ့သာမထုံ၊ ဆီလည်းမလိမ်း၊ သုတ်သင်ခြင်းလည်း မရှိသော ဆံအနံ့သည်၎င်း။ မိုးဦပစ်သောဆံအနံ့ သည်၎င်း။ အလွန် စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိကုန်၏။ မစင်တောရွာထက်၌ ရောက်သော ဟင်းပင်သည် ရွာသူတကာတို့ စက်ဆုပ်ရှုံရှာဘွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤဆံတို့မည်သည်ကား သွေး ပြည် ကျင်ကြိုး ကျင်ယဲ သလိပ်ခွဲခန်းတို့၏ အထက်၌သာ ရောက်သောကြောင့် ရောက်ရာ အရပ်ဖြင့်သော်လည်း အလွန် စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ် ရှိကုန်၏။ တံမြက်ခြေးစွန့်ရာ အရပ် သုသာန်အရပ်၌ရောက်သော ဟင်းပင်ကဲ့သို့ အညစ်အကြေးတင်သော ကျုံးနားရေ၌ ရောက်သောကြောကဲ့သို့ဂုင်း။ သုံးဆဲ့တပါးသော ကောဋ္ဌာသထက် ရောက်တုံရကား ရောက်ရာအားဖြင့်သော်လည်း အလွန် စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိကုန်၏။ ဤသို့ အဆင်းအနံ့သဏ္ဌာန် ရောက်ရာ ရောက်ရာအရပ်တို့ဖြင့် စက်ဆုပ် ရှုံရှာဘွယ်ရှိသော အဖြစ်ကိုလည်း အချင်းခပ်သိမ်းကြားပေအပ်၏ ဟူလို သတည်း။ ထိုမှတပါး ဤဆံတို့ မည်သည်ကား ဦးခေါင်းကိုမြှေးသောအရေ၌ ရောက်၏။ တန္တုကား တောင်ပိုထိပ်၌ သမန်းမြက်ရောက်သည်ရှိသော် တောင်ပိုလည်း ဝါ၏ အထက် သမန်းမြက်ရောက်၏ဟု မသိ။ သမန်းမြက်လည်း ဝါကား တောင်ပိုထိပ်၌ရောက်၏ ဟူ၍ မသိသကဲ့သို့ ဦးခေါင်းကို မြှေးသော အရေလည်း ဝါ၏အထက်ဆံရောက်၏ဟူ၍မသိ။ ဆံလည်း ဝါကား ဦးခေါင်းခွံကိုမြှေးသောအရေ၌ရောက်၏ ဟူ၍ မသိ။ ဤတရားတို့သည် အချင်းချင်း နှလုံးသွင်းခြင်း ကင်းကုန်၏။ ဤသို့ ဆံမည်သည်ကား ဤကိုယ်၌ ကောဋ္ဌာသအသီးပင်။ နိဿတ္တ၊ သတ္တဝါမဟုတ်။ နိဇ္ဇီဝ၊ အသက်လည်းမရှိ။ ပထဝိဓာတ်သာ ဤသို့ဟူ၍ အခြင်းခပ်သိမ်းစုံကို ကြားပေအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။လောမ စသည်တို့၌လည်း ယထာရုတနည်းတည်း။

ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သစေ၊ ၍။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုဒ္ဂေ၊ရှေးဘုရား တို့၏အထံ၌။ မဒ္ဒိတသဒ်္ဒါဒေရာ၊ သုံးသပ်ပြီးသော သဒ်္ဒါရတရား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘာဝိတဘာဝနော၊ စီးဖြန်းပြီးသော ဘာဝနာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ကဿကဝေဓာဝေကွော၊စူးထိုးခြင်းကိုလင့်သော။ ပရိပက္ကဂ္ဂါဝိယ၊ မှည့်ပြီးသောအိုင်းကဲ့သို့။ သူရိယုဂ္ဂမနာပေက္ခံ၊ နေအရက်ကို လင့်သော။ ပရိဏာဘပဒုမံဝိယစ၊ရင့်ပြီးသောကြာမုံကဲ့သို့ဂုဏ်း။ဟောတိ၊အံ့။ အထတသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနမနသိကာရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း ခြင်းကို။ အာရဒ္ဓမတ္တော၊ အားထုတ်ကာမျှ၌။ ဇုန္ဒာသနီ၊ သိကြားမိဖုံးကြီး သည်။ ပဇ္ဇတေ၊ တို့ကို။ စုဏ္ဏယမာနာဝိယ၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်ပြုသကဲ့သို့။ ကိလေသပဇ္ဇတေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောင်တို့ကို။ စုဏ္ဏယမာနံ ယေဝ၊လျက်လျှင်။ဉာဏံ၊သည်။ပဝတ္တတိ၊၏။ခုရဂ္ဂေယေဝ-ခုရပရိယောသာ နေယေဝ၊လျှင်။ အရဟတ္တံ၊သို့။ ပါပုဏာတိ၊၏။ ဟိယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်။ ယေကေစိ၊ တို့သည်။ ခုရဂ္ဂေ-ခုရပရိယောသာနေ၊ ၌။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေသဇ္ဇေ၊ တို့သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ သဝနံ၊ ကြားခြင်းကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂလျာဏမိတ္တော၊ကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဒိန္နနယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ အနိဿာယ၊ မမြဲဘဲကား။ နောပတ္တာ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ အား။ အာဒိကော၀၊ မှလျှင်။ ဝေရူပိ၊ သော။ ကထာ၊ ကို။ ကထေတဗ္ဗာ: ၏။

ကေသေသုပန၊ တို့ကိုကား။ ဩရောပိတေသု၊ ချကုန်ပြီးသော်။ ဟလိဒ္ဒိ စုဏ္ဏေနဝါ၊ နန္ဒင်းမှုန့်ဖြင့်၎င်း။ ဂန္ဓစုဏ္ဏေနဝါ၊ နံ့သာမှုန့်ဖြင့်၎င်း။ သိသ္ဆ၊ ကိုဂုဏ်း။ သရီရ္ဆ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥဇ္ဇင်္ဆေတ္ဝာ၊ လိမ်းကျံ၍။ (ပွတ်၍လည်းပေး)။ ဂိဟိဂန္ဓံ၊ လူ၏အနံ့ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ဖျောက်၍။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ တိက္ခတ္တုံဝါ၊ဂုဏ်း။ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံဝါ၊ဂုဏ်း။သကိံဝါ၊တကြိမ်သာဂုဏ်း။ ပဋိဂ္ဂါဟေ တဗ္ဗော၊ ခံစေအပ်၏ ယူစေအပ်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုသာမဏေလောင်း၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ အာစရိယောဝါ၊ဆရာကြီးသော်ဂုဏ်း။ ။(သရဏာဂုံပေးသောသူကိုယူ)။ ။ ဥပဇ္ဈာယောဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သော်ဂုဏ်း။ သယမေဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ အဆ္ဆာဒေတိ၊ ဝတ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ။သစေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ဒဟရံဝါ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကိုဂုဏ်း။ သာမဏေရံဝါ၊ သာမဏေကိုဂုဏ်း။ ဥပါသကံဝါ၊ ဒါယကာသီတင်းသည်ကိုဂုဏ်း။ အာဏာပေတိ၊

စေဒံ့။ အာဎသော၊ ငါ့ရှင်ဒါယကာ၊ ဓေတာနိကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဓေတံ၊ ထိုသာမဏေလောင်းကို။ အစ္ဆာဒေဟိတိ၊ သင်္ကန်း ဝတ်ဘိဟု၍။ အာဏာပေတိ၊ စေဒံ့။ တံယေဝပါ၊ ထိုသာမဏေလောင်း ကိုမူလည်း။ ဓေတာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အစ္ဆာဒေဟိ၊ လောဟု။ အာဏာပေတိ၊ စေဒံ့။ သဗ္ဗံ၊ စုံသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဓေတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ တေနဘိက္ခုနာဝ၊ ထိုဆရာရဟန်းသည်ပင်လျှင်။ ဒိန္နံ၊ ပေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယံပနနိဝါသနံဝါ၊ အကြင်ဝတ်သော သင်္ကန်းကိုဂင်း။ ပါရုပနံဝါ၊ ရုံသောသင်္ကန်းကိုဂင်း။ အနာဏတ္တိယာ၊ မစေဘဲ။ နိဝါသေတိ၊ အံ့။ ပါရုပတိဝါ၊ ရုံမူလည်းရုံအံ့။ တံစီဝရံ၊ ကို။ အပနေတွာ၊ ချွတ်စေ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဟတ္ထေနဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ အာဏတ္တိယာဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ ဒိန္နမေဝ၊ ပေးသော် သာလျှင်။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ တသ္မာဝသန္တကံ၊ ထိုသာမဏေလောင်း၏သင်္ကန်းပင်လျှင်။ သစေဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ် မူလည်း။ အဒိန္နံ၊ ဘဲကား။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဥပဇ္ဈာယမူလကော၊ ဥပဇ္ဈာယ် သင်္ကန်းဌ်ကား။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ။(ပေးမှ သာ ဝတ်အင်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ။အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ ပဌမံ ကေသမဿုံ ဩဟာရေတွာ ကာသာယနိဝတ္ထာနိ အစ္ဆာဒါပေတွာ၊ ကေသံ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ကာရာပေတွာတိ ဇေဋ္ဌပါဠေ၊ ဤပါဠိဌ်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ဘိက္ခုနုံပါဒေဝန္ဒာပေတွာတိ၊ဟူသည်ကား။တတ္ထဌာနေ၊ဌ်။ ယေဘိက္ခု။၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သန္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ ဌ်။ ဝန္ဒာပေတွာ ရှိခိုးစေ၍။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ သရဏဂွဟဏတ္ထံ၊ သရဏဂုံကိုယူအံ့သောငှာ။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒါပေတွာ၊ ၍။ အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ ၍။ ဓေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ လောဟု။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ယံဝစနံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ဝဒါမိ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုငါဆိုတိုင်းကို။ ဝဒေဟိ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ အဿ၊ ထိုသာမဏေလောင်း၏။ ဥပဇ္ဈာယေနဝါ၊ သည်ဂင်း။ အာစရိယေနဝါ၊ သည်ဂင်း။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သရဏာနိ၊ ဂုဏ်တို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ယထာဥတ္တ ပဋိပါဋိယာ၊ ပါဠိဌ် ဟောတိုင်းသော အစဉ်အားဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ် မဟုတ်သဖြင့်။ နဒါတဗ္ဗာနိ၊

ကုန်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကပဒမ္ပိ၊ တပုဒ်မျှကိုသော်၎င်း။ ဧကဿရမ္ပိ၊ အက္ခရာ တလုံးမျှကိုသော်၎င်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဗုဒ္ဓံသရဏံယေဝဝါ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံကိုသာမူလည်း။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဧတရေသု၊ ဤမှ တပါးကုန်သော ဓမ္မံသရဏံ သံဃံသရဏံတို့တွင်။ ဧကေကံ၊ တပုဒ် တပုဒ်ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဒေတိ၊ အံ့။ သရဏာနိ၊ ဂုံတို့ကို။ (တို့သည်လည်းပေး)။ အဒိန္နာနိ၊ ပေးသည်မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဧကမ္ပုပနသရဏဂမနူပသမ္ပဒံ၊ဤသရဏဂုံဖြင့် ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ နောက်ပြီး ပယ်တော်မူ၍။ အနုညာတဥပသမ္ပဒါ၊ ဥတို့ စကုဋ္ဌကံဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူသော ဥပသမ္ပဒကံကိုကား။ ဧကေတော သုဒ္ဓိယာ၊ ဆရာဌာန်ဝိသဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊အပ်၏။ သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇာပန၊သာမဏေရဟန်းပြုခြင်းသည်ကား။ ဥဘတောသုဒ္ဓိယာဝ၊ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်စုံဌာန်ဝိမှသာလျှင်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဧကတောသုဒ္ဓိယာ၊ တယောက်သာဌာန်ဝိသဖြင့်။ နောဝန္ဒတိ၊မအပ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ပဋ္ဌင်းခံခြင်း၌။ အာစရိယော၊ ကမ္မဝါရွတ်သောဆရာသည်။ ဥတို့ဒေါသဋ္ဌေဝ၊ ဥတို့ဒေါသကိုဂုင်း။ ကမ္မဝါစာဒေါသဋ္ဌ၊ ဒေါသကိုဂုင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောတိ၊အံ့။ သုကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဥတို့ဒေါသကမ္မဝါစာဒေါသတို့ကို အထက်၌ဆိုလတ္တံ့)။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယပန၊ သာမဏေရဟန်းပြုသောအခါ၌ကား။ ဇုမာနိတိကိသရဏာနိ၊တို့ကို။ ဗုကာရ ဓကာရာဒိနံ၊ ဗုအက္ခရာ,ဓအက္ခရာ အစရှိကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနာနံ၊ သဒ္ဒါတို့၏။ ဌာနကရဏသမ္ပဒံ၊ဌာန်ကရိယ်းတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို။အဟာပေန္တေန၊မယုတ်စေသဖြင့်။ အာစရိယေနဝိ၊ သရဏဂုံပေးသောဆရာသည်ဂုင်း။ အန္တေဝါသိကေနဝိ၊ တပည့်သည်ဂုင်း။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ အာစရိယော၊ ဆရာမူကား။ ဝတ္တုံ၊ ဌာ။ သတ္ထောတိ၊ ၏။ အန္တေဝါသိကော၊ သည်။ နသတ္ထောတိ၊ အံ့။ အန္တေဝါသိကောဝါ၊ သော်လည်း။ သတ္ထောတိ၊ အံ့။ အာစရိယော၊သည်။ နသတ္ထောတိ၊ အံ့။ ဥဘောဝိဝါ၊ နှစ်ယောက်စုံတို့ပင်မူလည်း။ နသတ္ထောတိ၊အံ့။ နဝန္ဒတိ၊အပ်။ သစေပန၊တည်း။ ဥဘောဝိ၊ တို့သည်လည်း။ သတ္ထောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ဇုမာနိပနသရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊မိဟ္ဂု၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဧကသမ္မန္ဓာနိ၊ တစပ်တည်း။ အနုနာသိကန္တာနိဝါ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ဌာန် အဆုံးရှိသည်တို့ကိုမူလည်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊

ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမ် သရဏမ် ဂစ္ဆာမိတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မကာရန္တာနိဝါ၊ မသတ် အဆုံးရှိကုန်သည်တို့ကိုမူလည်း။ ကတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။အန္ဓကအဋ္ဌကထာယံ၊ပြတိုက်အဋ္ဌကထာ၌ကား။ နံမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ ဘန္တေ ဗုဒ္ဓရက္ခိတော ယာဝဇီဝံ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ အဟံဘန္တေ၊ပ။ ဂစ္ဆာမိဟ္၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ဧကအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါဠိယံဝိ၊ ၌လည်း။ နဝုတ္တံ၊မဟော။ တံဝစနံ၊ သည်း တေသံအာစရိယာနံ၊တို့၏။ ရုစိဇ္ဇာမေဝ၊ အလိုမျှသာတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။ အဝဒန္တာသ၊ မဆိုသောသူအား။ သရဏံ၊ ဂုံသည်။ နကုပ္ပတိ၊ မဟုတ်။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဣမေဟိ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဥပသမ္ပဒန္တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိတိ အာဒီဟိ၊ ဗုဒ္ဓံ။ပ။ ဂစ္ဆာမိအစရှိကုန်သော။ ဧဝံ၊သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဥဘာတော သုဒ္ဓိယာ၊ ဆရာတပည့် နှစ်ယောက်စုံဌာန်ဝိသဖြင့်။ ဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေဟိတီဟိသရဏဂမနေဟိ၊ ဂုံတို့ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇဉ္စေဝ၊ ကိုဌင်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ကိုဌင်း။ အနုဇာနာမိ၏။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဗ္ဗဇ္ဇကံ ဥပသမ္ပဒကံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ဥပသမ္ပဒကံကို။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပရတော၊နောက်မှ။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ သာ ဥပသမ္ပဒါကံသည်။ ဧတရဟိ၊၌။ သရဏမတ္တေနေဝ၊ ဂုံပေးကာမျှတည်းဖြင့်။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပန၊ ဇုကံသော်ကား။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဣမေဟိ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ ဟူ၍။ အနုညာတာဧဝ၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဇုကံသည်။ ဧတရဟိဝိ၊ ၌လည်း။ သရဏမတ္တေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ရူဟတိ၊၏။ ဟိသစ္စံ ဟုတ်၏။ ဣဿာဝတာ-ဣတ္ထကေန သရဏမတ္တေန၊ ဤမျှသရဏဂုံပေးသဖြင့်။ သာမဏေရဘူမိယံ၊ ဘုံ၌။ ပတိဋ္ဌိတောဝ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သစေပန၊ အကယ်၍။ သေသောသာမဏေရော၊ သည်။ ဂတိမာ[1]၊ ရွှတ်နိုင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ပဏ္ဍိတဇာတိကော၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိအံ့။ အထသတိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဿ၊ ဏေအား။ တသ္မိ'ယေဝဌာနေ၊၌လျှင်။သိက္ခာပဒါနိ၊တို့ကို။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗာနိ၊

၁။ မတိမာ=ဆင်။

ပြဓေအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ဟူမှုကား။ယထာ၊ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ဥဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်၏။တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။(ထိုဘုရား၊ပြတော်မူတိုင်းသော်လည်းပေး)။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ။ပ။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာဒေဝရမဏီဘိ၊ ဟူ၍။ ဟိဒေဝသစ္စံ၊ အကယ်၍လျှင်။ ဧတံဝမနုံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမဏေရာနုံ၊ တို့အား။ ဒသသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘေသုစ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သာမဏေရေဟိ၊ ဧဟေဘိုကို။ သိက္ခိဘုံ၊ ကျင့်စိမ့်သောငှာ။ (သည်ကိုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပါဏာဘိပါတာ၊မှ။ဝေရမဏီ၊ကြဉ်ခြင်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ ကိုယ်နှာဘ် တို့ဖြင့် သူမပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်း။ အဗြဟ္မစရိယာ၊ယုတ်သော အကျင့်ဖြစ်သောမေထုန်မှိဝဲခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်း။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်း။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်း မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်း။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲပြီး စားခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ကြဉ်ခြင်း။ နစ္စ ဂီတာ၊ဒိတဝိသုကဒဿနာ၊ သာဿနာတော်၏ ငြောင့်နှင့် တူသောကခြင်း သီချင်းတီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို ကြည့်ခြင်းနာခြင်းမှ။ (တံကျင်နှင့်တူသောကခြင်းသီချင်း တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကိုကြည့်ခြင်းနာခြင်းမှသော်လည်းဟူ)။ ဝေရမဏီ၊ ခြင်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍနာ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာမှုန့်ဖြင့် ထုံခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်း နံ့သာပျော်းဖြင့် အဝပြုပြင်လိမ်းကျံခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ခြင်း။ (မာလာနှင့် ဓာရဏာကိုဘပ်။ ဂန္ဓနှင့်မဏ္ဍနာကိုဟပ်။ ဝိလေပနနှင့် ဝိဘူသနာကိုဟပ်)။ ဘနည်း၊တုံ၊မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍနာ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ပန်းပန်ခြင်း တန်ဆာဆင်ခြင်း အပြေအပြစ်ပြုခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ပန်းနံ့သာ မှုန့်နံ့သာပျော်းဘို့မှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ၌ အိပ်နေခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။ ဇာတရူပ ရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကိုခံခြင်း ကိုင်ခြင်း သုံးသပ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏီ၊ ခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဒသသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ပြတိုက် အဋ္ဌကထာ၌ကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤမည်သော အမည်ရှိသော။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဇီဝံ၊

အသက်ထက်ဆုံး။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ်၊ ကြဉ်ခြင်း ဟူသော။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဒုတိဝေံ၊ ဤသို့။ သရဏာဒါနံဝိယ၊ သရဏဂုံပေးသကဲ့သို့။ သိက္ခာပဒဒါနမ်ဖြိ၊ ပုဒ်ပေး သည်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊ ၌လည်း။ နေဝအတ္ထိ၊ ရှိ။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌လည်း။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာ ပါဠိယာဝ၀၊ ပါဠိအတိုင်းသာလျှင်။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ် ကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဇ္ဇဉ္စာ၊ ရဟန်းသာမဏေ အဖြစ်သည်ကား။ သရဏ ဂမနေဟေ၀၊ သရဏဂုံဘို့ဖြင့်ပင်လျှင်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ သိက္ခာပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့ ကိုကား။ ကောလံ--အသံမိသံ၊ သရဏဂုံနှင့်မရောဘဲ။ သိက္ခာပဒ ပရိပူရ ဏတ္ထံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြည့်စုံမှ့သောငှာ။ ဇာနိတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာဂတနယေန၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်စုံမှ့သောငှာ။ (ယူစုံမှ့သောငှာလည်း ပေး)။ အသက္ကောန္တေသ၊ အား။ ယာယကာယစိ ဘာသာယ၊ အမှတ်မရှိသော ဘာသာဖြင့်။ အတ္ထဝသေနဝိ၊ အားဖြင့်သော်လည်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယာဝ၀၊ လောက်။ (ပနသဒ္ဒါကား၊ ဗျတိရေကအနက်ကိုထွန်း သည်)။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ သိက္ခိတဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊တို့ကုံ။ နဇာနာတိ၊ မသိသေး။ သဿ်ာဋိပတ္တိ စိဝရဓာရဏဌာနနိသဇ္ဇာဒီသုစ၊ ဒုက္ခ်ိ၊ သဝိတ်။ သက်နိုးဘို့ကိုဆောင်ခြင်း။ရုပ်ခြင်း နေခြင်းအစရှိသည်တို့၌ဂုဏ်း။ ပါနဘောဇနာဒိဝိဓိမှိစ၊ ယာဂုသောက်ခြင်း။ ဆွမ်းစားခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်း၌ဂုဏ်း။ (ဤ၌ ဝိပုဇ္ဇဓေဓာတ်ကား ကရောတိအနက်)။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာ၀၊ လောက်။ ဘောဇနသာလံ၀ါ၊ ဆွမ်းစား စရပ်သို့ဂုဏ်း။ သလာကဘာဇနဋ္ဌာနံ၀ါ၊ စာရေးတံဝေရာ အရပ်သို့ဂုဏ်း။ အညံ၊ တ၁ါးသော။ တထာရူပဋ္ဌာနံ၀ါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အရပ်သို့ ဂုဏ်း။ နပေသေတဗ္ဗော၊ မလွှတ်လိုက်အပ်။ သန္တိကာ၀စရောယေ၀၊ အနီး ထံ၁ါး၌ ကျင်လည်သည်ကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ထံ၁ါးမကွာ စေလင့်ဟူလိုသတည်း)။ ဗာလဒါရကောဝိယ၊ မလိမ္မာသေးသော သတ္တို သား၊ငယ်ကဲ့သို့။ ပဒိဇဂ္ဂိတဗ္ဗော၊ စောင့်ရှောက် သိမ်းဆည်း အပ်၏။ အသ၊ ထိုသာမဏေအား။ သဇ္ဇံ၊ သေ၁။ ကဂ္ဂိယာကဂ္ဂိယံ၊ အပ်မအပ်ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိ၀ါသနပါရုပနာဒိသု၊ ဝတ်ခြင်း ရုံခြင်း အစရှိကုန် သော။ အာဘိသမာစရိကေသု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တို့၌။ ဝိနေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား သေခိယဝတ် အာစရိယုပဇ္ဈာယဝတ်တို့၌ လိမ္မာစိမ့် သောငှာ ဆုံးမအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။

တေနာဝိ၊ ထိုသာမဏေသည်လည်း။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ။ပ။ နာသေ သုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရတော၊ မှ။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဒဿနာသနဂ်ါနိ၊ ဆယ်ပါးသော နာသန အင်္ဂါတို့ကို။

ဆယ်ပါးသောလိင်ဖျက်ခြင်း ဒဏ်ပေးသဖြင့်ဖျက်ခြင်း သံဝါသကကို ဖျက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုသော်လည်းပေး။

အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇတ္တာ၊ ၍။ အာဘိသမာစာရိကံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ (ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်လည်းဟူ)။ ပရိပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သဖြင့်။ ဒဿဝိဓေ၊ ရှိသော။ သီလေ၊ သီလ၌။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

ဒဏ်ပေးသဖြင့် လိင်ဖျက်ခြင်း သံဝါသဖျက်ခြင်း ဤသုံးပါး တို့၏ သရုပ် နာသနအင်္ဂါဆယ်ပါးတို့ကို အထက်၌ ဆိုလတ္တံ့။

ပဌဇ္ဇာကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒုတိယ မာရုကထာ

၃၅။ မယ္ဟံခေါ ဘိက္ခဝေတိပဒဿ၊ ၏။ (အတ္ထောသို့လော)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဧကတိအယံအတ္ထော၊ အနက်ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား တတိယာအနက်၌ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်ဟု ဆိုလိုသတည်း)။ အဆာ၊ ကား။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ယောနိသော–ဉပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ (ယောနိသောပညာယ၊ ပညာဖြင့်လည်းပေး)။ ယောမနသိကာရော၊ အကြင်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနဟေတုနာ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်။ဧကတိအာ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (သာဓိအနက်၌ သာဓိဝိဘာဂ်ပင် ဟူလိုသတည်း)။ ပုန၊ ဘန်။ အနုပပ္ပတ္တာတိ ဇွေ့ပဒေ၊ ၌။ ဝိဘတ္တိပရိဏာမေတ္တာ၊ တတိယာဝိဘတ်ပြန်၍။ မယာတိ၊ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယကထာ

၃၆။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာတိ၊ သည်ကား။ တေဇနာ၊ ထိုသုံးကျိပ်သော သူတို့ သည်။ ရာဇကုမာရာရူပေနစ၊ မင်းသား၏ အရောင် အဆင်းဖြင့်၎င်း။ စိတ္တေနစ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်၎င်း။ ဘဒ္ဒကာ၊ တင့်တယ် ကောင်းမွန်ကုန်၏။ ဝဂ္ဂဗန္ဓေနစ၊ သုံးကျိပ်စုဝဂ်ဖွဲ့သဖြင့်၎င်း။ ဝိစရန္တိ ကိရ၊ သွားကုန်သတတ်။

တသွေ၁၊ ထိုကြောင့်။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေနဟိဝေါတိထ္ထေပဒေ၊ တေနဟိဝေါဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဝေါကာရော၊ ဝေါအက္ခရာကား။ နိပါတမတ္တော၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ ဓမ္မစက္ခုံ ဥဒပါဒိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသဠွိ၊ တို့အား။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ ပတ္တိမဂ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကေသဠွိ၊ တို့အား။ သကဒါဂိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ကေသဠွိ၊ တို့အား။ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ အကယ်ဟုတ်၏။ တယောဝိ၊ ကုန်သော။ ဇတေမဂ္ဂါ၊ တို့ကို။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ စက္ခုံဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏။ ဇတ၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိတို့သည်။ တုဏ္ဍိလ ဇာတကေ၊ တုဏ္ဍိလဝက်မင်းဇာတ်၌။ တိံသမုတ္တာ၊ သုံးကျိပ်သော သေသောက်ကြွေးတို့သည်။ အဟောသုံကိရ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်သတတ်။ အထ တသွိံကာလေ၊ ၌။ တုဏ္ဍိလောဝါဒံ၊ တုဏ္ဍိလဝက်မင်း၏ အဆုံးအမကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဇ္ဇသိလာနိ၊တို့ကို။ ရက္ခိံသု၊ ကုန်၏။ ဇာဒံ၊ဤသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုဘဒ္ဒဝဂ္ဂိတို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုတည်း။

ဥရုဝေလပါဋိဟာရိယကထာ

၃၇။ ပမုခေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗဂ်မော၊ ဟုတည်း။ ပါမောက္ခောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။ ဝိသုဒ္ဓပညော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ပညာရှိ၏။

၃၈။ အနုပဟစ္စာတိ၊ဟူသည်ကား။ အဝိနာသေတွာ၊ မပျက်စီးစေမူ၍။ တေဇသာတေဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော တေဇေန၊ဘုရားတန်ခိုးတော် ဖြင့်။ နာဂဿ၊ ၏။ တေဇံ၊ ကို။ ပရိယာဒိယေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဘဝေယျံ၊ နှိပ်စက်အံ့။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိနာသေယျံ၊ ပျောက်စေအံ့။ မာဒွန္တိ၊ ကား။ ကောဓံ၊ ကို။ နတ္ထေဝခေါအရဟာဃထာအဟန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ အဟံ၊ ငါကား။ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာတည်းဟု။ မညမာနော၊ အမှတ်ရှိ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။

၃၉။ နေရဉ္ဇရာယံ ဘဂဝါတိ အာဒိကာ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ပက္ခိတ္တာ၊ ထည့်သော ဂါထာတို့တည်း။

၄၄-၉။ ဝိဿဇ္ဇေယျန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သက္ခာပနတ္ထာယ၊သွေ့စိမ့်သော ငှာ။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဌပေယျ၊ ထားရအံ့နည်း။ ဇာတိအယံ၊ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။

အာဟာရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော်ဝိယ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့။ ဩဂဓတော၊ ညွတ်လတ်သတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အာဟာရဟတ္ထော၊ လက်တော်ကိုဆောင်ခဲ့ဟူ၍ ဆိုဘိသကဲ့သို့ ညွတ်လာသည်။ ။(အဓိပ္ပါယ်ကား။ သာခါလှမ်းတော်မူဟူ၍ ဆိုဘိသကဲ့သို့ ဤရေခတက်ပင်၌ အခက် ညွတ်လာ၏ ဟူလိုသတည်း)။ ။ဥယျောဇေတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသေဒဇ္ဇတ္တော၊ လွတ်လိုက်၍။ မန္ဒာမုခိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိဘာဇနာနိ၊ မီးမယ်ဖြူးတို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

၅၁။ စိရပဋိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိရကာလတောပဋ္ဌာယ၊ မြင့်စွာသောအခါမှစ၍။(နဂါးကိုဆုံးမသည်မှစ၍ ရဟန်းကြီးကို ငါတို့ကြည်ညိုကုန်၏ ဟူလိုသော်)။

၅၂။ ကေသဒိဿန္တိ အာဒိသု၊ ကေသမိဿံအစရှိသည်တို့၌။ ကေသဧဝ၊ ဆံဘိုသည်ပင်လျှင်။ ကေသမိဿံ၊ ကေသမိဿမည်၏။ ။(မိဿသဒ္ဒါအနက်မရှိ)။ ။သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌။ ဧသနယော၊ တည်း။ ခါရိကာဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခါရိဘာရော၊ ပွတ်ခုံပွတ်ကျဲ ကရား အစရှိသော ရသွေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကိုထမ်း၍ ဆောင်ရာထမ်းပိုးတည်း။ (ပြာစစ်ကဲ့သို့ပြုသော ထမ်းပိုးကောက်ကိုလည်းဟူ။ ထိုထမ်းပိုးဖြင့် ရသွေ့တို့၏ ပရိက္ခရာကိုဆောင်သတည်း)။

ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမကထာ

၅၅။ လဋ္ဌိဝနေတိ၊ဟူသည်ကား တာလုယျာနေ၊ထမ်းပင်ငယ်တော၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌေစေတိယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညတရသ္မိံ၊တခုသော။ ဝဋ္ဋရုက္ခေ၊ ပညောင်ပင်၌။ ဧတံနာမံ၊ ထိုသုပ္ပတိဋ္ဌဟူသောအမည်သည်ကား။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ နာမံကိရ၊ အမည်ဖြစ်သတတ်။ ဒဋ္ဌဒသနဟုတေဟိတိ ဤပဒေ၊ ၌။ ဒဿဟဿာနိ၊ တသောင်းသောပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ဧကံ၊ သော။ နဟုတံ၊ တမည်၏။ ။(ဒွဒၶသနဟုတဟူသည်ကား တသိန်းနှစ်သောင်း ဟူလိုသတည်း)။ ။အဇ္ဈဘာသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ ဒွဒၶသနဟုတာနံ၊ ထိုတသိန်းနှစ်သောင်းသော ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့၏။ ကဓိဓာဆေဒနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကို ဖျောက်စိမ့်သောငှာ။ အဘာသိ၊ရွတ်၏။

ကိသကောဝဒါဒီနာတိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ကား။ တာပသစရိယာယ၊ ရသွေ့၏အကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့်။ ကိသသရီရတ္တာ၊ ကြီသောကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကိသကာတိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမာနံ၊ ရသောအမည်ရှိကုန်

သော။တာပသာနံ၊တို့ကို။ ဩဝါဒကောအနုသာသကောသမာနော၊ဆုံးမ
သည်ရှိလျက်။ဇုတိအယံ၊ကား။အထွေ၊တည်း၊အထဝါ၊ကား။သယံကိသ
ကော တာပသော သမာနော၊ မိမိလည်းရသွေ့တို့၏အကျင့်ဖြင့် ကြီသော
ကိုယ်ရှိ၏။ ဝဒါနောစအညေ ဩဝဒန္တော အနုသာသန္တော၊ တပါးသော
ရသွေ့တို့ကိုလည်း ဆုံးမ၏။ ဇုတိဝိအယံအထွေ၊ ကိုလည်း။ ဒဠ္ဎဒွေ၊၏။
ဤမြို့ ရှေးနည်း အလိုကား။ ကိသကောဝဒါနော၊ အကျင့်ဖြင့်
ကြီသော ကိုယ်ရှိသော ရသွေ့တို့ကို ဆုံးမတတ်ထသော ဟူ၍ပေး။
နောက်နည်းအလိုကား ကိသကောဝဒါနော၊ အကျင့်ဖြင့် ကြီသော
ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တပါးသော ရသွေ့တို့ကို ဆုံးမတတ်ထသောဟု
ပေးဟူလိုသတည်း။

ကထံပဟီနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဟိနံ၊ ပယ်
သနည်း။ဇုဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊သည်။(ကိုလည်းပေး)။ဝုတ္တံဝုတ္တော၊သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥရဝေလဝါသိ၊ ဥရဝေလတော၌ နေသော ကဿပ။
တွံ၊သင်သည်။ အဂ္ဂိပရိစာရကာနံ၊မီးကိုလုပ်ကျွေးကုန်သော။ တာပသာနံ၊
ရသွေ့တို့ကို။ သယံ၊သည်။ ဩဝါဒါစရိယောသမာနော၊ ဆုံးမတတ်သော
ဆရာဖြစ်လျက်။ ကိ ံ၊အဘယ်ကို။ ဒိဿွာ၏။ အဂ္ဂိ ံ၊သင်၏ မီးပူဇော်ခြင်းကို။
ပဟာသိ၊ စွန့်သနည်း။ (ပယ်သနည်းလည်းဟူ)။ တေမတ္တံ တေံကာရဏံ၊
ကို။ တံ၊သင့်ကို။ ပုဏ္ဏာမိ၏။ ကေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တဝ ၏။ အဂ္ဂိ
ဟုတံ၊ မီးပူဇော်ခြင်းကို။ ပဟိနံ၊ စွန့်သနည်း။ (ပယ်သနည်းလည်းဟူ)။
ဇုတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။
(ဟုသမ္မန်)။

အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဒုတိယဂါထာယ၊၏။ အထွေ၊ အနက်
တည်း။ ရူပါဒိကေ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော။ ဧတေကာမေစ၊ ထိုကာမဂုဏ်
တို့ကိုဂင်း။ ဇုတ္ထိယောစ၊ တို့ကိုဂင်း။ ယညာယာဂဟေတု၊ ယဇ်ပူဇော်
ခြင်းကြောင့်။ ဇုဏ္ဏန္တိတိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏ ဟူ၍။ (ဤကား ထည့်သည်)။
အဘိဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။သွာဟံ-သောအဟံ၊သည်။ ရူပါဒိကံ၊ရုံအစရှိသော။
တေံသဒ္ဓမ္မိ ကာမဂုဏေဒံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော ကာမဂုဏ် အပြားကို။ ခန္ဓ
ပဓိသု၊ ဒုက္ခ၏ တည်ရာဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ မလန္တိ၊ အညစ်အကြေး
ဖြစ်သည်သာဟု။ ဥ တ္ထာ၊ ၍။ ယိဋ္ဌဟုတပ္ပဘေဒါ၊ ယဇ်ကြီး ပူဇော်ခြင်း
နှင့်တိုင်း ယဇ်ငယ်ပူဇော်ခြင်း အပြားရှိကုန်သော။ဇုမေ ယညာ၊ဤယဇ်တို့
ကြောင့်။ မလမေဝ၊ အညစ်အကြေးဖြစ်သော ကာမဂုဏ်သာလျှင်။ ဇုဏ္ဏတိ၊

ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိဋ္ဌေမဟာယာဂေ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း ၌လည်း။ နအရဏ္ဍိံ၊ မမွေ့လျော့သတည်း။ ဟုတေ၊ နေ့တိုင်းပူဇော်သောယဇ်ငယ် ၌လည်း။ နအရဏ္ဍိံ၊မမွေ့လျော့သတည်း။ ယိဋ္ဌေဝါမဟာယာဂေ၊ ၌လည်း။ နာဘိရမိံ၊ လျော့။ ဟုတေဂါ၊ ၌လည်း။ နာဘိရမိံ၊ လျော့။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။

ဤအရာ၌ ဥပဓိကား လေးပါး ကာမုပဓိ၊ ခန္ဓုပဓိ၊ ကိလေသုပဓိ၊ အဘိသင်္ခါရုပဓိ၊ ဤလေးပါးဘည်း။၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကား သုခဝေဒနာ၏ တည်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်ရကား ဥပဓိမည်သတည်း။ အပခန္ဓာတို့ကား ခန္ဓာအရင်းရှိသော ဒုက္ခ၏တည်ရာ ဖြစ်ရကား ဥပဓိမည်သတည်း။ ကိလေသာလည်း အပါယ်ဆင်းရဲ၏ တည်ရာဖြစ်ရကား ဥပဓိမည်သတည်း။အဘိသင်္ခါရဟူသော ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာတို့လည်း ဇာတိ တည်းဟူသော ဘဝဒုက္ခ၏တည်ရာ ဖြစ်ရကား ဥပဓိမည်၏။ဤ၌ကား ခန္ဓုပဓိကို လိုအပ်သတည်း။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌။ အထကောစရဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။အထ၊ထိုသို့ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မမွေ့လျော်သည်ရှိသော်။ ကွစရဟိ၊ အဘယ်နတ်ပြည့်, လူ့ပြည်၌။ ရတော၊မွေ့လျော်အံ့နည်း။ သေသံ၊ ကား။ ဥတ္တာနမေဝ၊တည်း။

စတုတ္ထဂါထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌။ ပဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအဘို့။ သန္တသဘာဝတာယ၊ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိသောကြောင့်။ သန္တံ၊မည်၏။ ဥပဓိနုံ၊လေးပါးသော ဥပဓိတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနုပဓိကံ၊ ဥပဓိလည်းမရှိ။ ရာဂကိဉ္စနာဒီနုံ၊ ရာဂတည်းဟူသော စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ သဖြင့်။ အကိဉ္စနံ၊ ကြောင့်ကြလည်းမရှိ။ တီသုဘဝေသု၊ တို့၌။ အလဂ္ဂတာယ၊ မငြိသော အဖြစ်ဖြင့်။ အသတ္တံ၊မငြိ။ ယံကာမဘဝံ၊ကို။ ယညာဟေတု၊ ယဇ်ကြောင့်။ ဇုဏ္ဏဘိဘိ၊ပြည့်စုံ၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ တသ္မိံဝိကာမဘဝေ၊ ၌လည်း။ ဒုသတ္တံ၊ မငြိ။ ဇာတိဇရာမရဏာဒုနံ၊ တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ နအနုညဘာဘာဝိံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းလည်း မရှိ။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ဘာဝိတေန၊ပွါးစေအပ်သော။ (စီးဖြန်းအပ်သောလည်းပေး)။မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်။ အဓိဂန္တွဗ္ဗံ၊ ရအပ်၏။ အညေန၊ တပါးသော။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နအဓိဂမေတဗ္ဗံ၊ မရစေအပ်။ ဇာတိ၊

ထိုကြောင့်။ အနုညနေယံ့၊ သူတပါးသည် မသိစေအပ်။ ယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ဃသောဘာရှိသော။ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ယိဒ္ဓေမဟာယာဂေ၊ ကြီးစွာသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌လည်း။ နအရဇ္ဇိ၊သတည်း။ ဟုတော၊ နွေတိုင်းပူဇော်သော ယဇ်၌လည်း။ နအရဇ္ဇိ၊တည်း။ တေနဝစနေန၊ ဖြင့်။ ကိံအဓိပ္ပါယံ၊ကို။ ဒဿေတိ၊ နည်းဟူမူကား။ ယောအဟံ၊ သည်။ ဒေဝမနုဿလောကသမ္ဘတ္တိသာဓကေ၊ နတ်ပြည်, လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ပြီးစေတတ်သော။ ယိဒ္ဓေမဟာယာဂေ၊ ၌လည်း။ နအရဇ္ဇိ၊ လျော့။ ဟုတော၊ နွေတိုင်းပူဇော်သောယဇ်၌လည်း။ နအရဇ္ဇိ၊ လျော့။ သောအဟံ၊သည်။ ဇွန်နာမ ဒေဝမနုဿလောကေ၊ ဤမည်သော နတ်ပြည်လူ့ပြည်၌။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ နှလုံးသည်။ ရတောတိ၊ မွေ့လျော်၏ဟု။ ကိံ၊အဆို။ ဝက္ခာမိ၊ဆိုရအံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား နတ်ပြည်လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကိုပြီးစေတတ်သောမီးပူဇော်ခြင်း၌မှေ့လျော့သည်သာတည်း။ဤမည်သောနတ်ပြည်လူ့ပြည်၌မွေ့လျော်၏ဟု ဆိုရတုံ့အံ့။ နတ်ပြည် လူ့ပြည်၌ စည်းစိမ်ကို အလိုမရှိ၊ မီးပူဇော်ခြင်း၌ မမွေ့လျော်ပြီးရကား ဤမည်သော လူ့ပြည် နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်၏ဟု ဆိုစရာမရှိလျှင်းပြီဟူလိုသတည်း။ ဇွန်နာမ ဒေဝမျှသာ ရှိသည်သင့်၏။ ဇွန်နာမမေဝဟု မရှိသင့်။ ဤအရာ၌ ဃင်ခြင်၍ယူ။

၅၆။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗလောကေ၊ ၌။ အနဘိရတိဘာဝံ၊ ကို။ ပကာသေဘွာ၊၍။ အထပန္နာ၊မှ။(ခေါကား နိပါတ်မျှသာ)။အာယသ္မာ၊သော။ ဥရဝေလကဿပေါ၊ သည်။ အဟံ၊ကား။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊၏။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကဘာဝံ၊ ကို။ ပကာသေတိ၊၏။ (ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား သိစေ၏ဟူလိုသတည်း)။ တန္တု ခေါပကာသနံ၊ ထိုသို့ပြသည်လည်း။ အာကာသေး ကောင်းကင်၌။ ဝိဝိဓာနိ၊ ကုန်သော။ ပါဋိဟာရိယာနိ၊ တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ပကာသေတိ၊ ၏။ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။

၅၇။ အဿာသကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသိသနာပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်း။ ဇုတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သောဟံဘန္တေတိ ဇွေပနုပဒေ၌။ မဂ္ဂပဋိပဒေဓနေဝ၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်လျှင်။ အဿဗိမ္ဘိသာရဿ၊ ထိုဗိမ္ဘိသာရမင်းအား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ ကိန္တွာ

ဝိသိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ကားပြီး၏ရှင့်။ (ဤကား လောကုတ္တရာသရဏာကုံ ဖြစ်၍ ဆိုသည်)။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ ပြီးလျှင် မူလည်း။ တတ္ထပနသရဏာဂမနေ၊ သရဏာကုံ၌။ ဝိနိစ္ဆယဂမနမေဝ၊ ဆုံးဖြတ်သော ရောက်ခြင်းသည်လျှင်။ ဂတောဝ၊ ရောက်ပြီးသည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ ဇာဒါနိ၊ ၌။ ဥဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အတ္ထသန္နိယျာတနံ၊ ကိုယ်တော်ကို ရတနာသုံးပါး အားနှင်းခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂဝသေနေဝ၊ မဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အယံရာဇာ၊ သည်။ နိယတသရဏာတံ၊ မြဲသောသရဏာကုံ၏အဖြစ်သို့။ပတ္တောဝ၊ ရောက်၏။ တံပတ္တသဒ္ဒဿ၊ထိုရောက်ပြီးသော သရဏာကုံကို။ပရေသံ၊တို့အား။ဝါစာယ၊ နှုတ်မြွက်သဖြင့်။ ပါကဋံ၊ ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပါဏိပါတာဂမနဒ္ဒ၊ တုံ့ဝပ်သောရောက်ခြင်းသို့လည်း။ ဂစ္ဆန္တော၊ရောက်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား လောကုတ္တရာ သရဏာကုံကား မဂ်ကိုရသဖြင့် ပြီး၏။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဗသည်ဖြင့် ရွတ်ဘွယ်မရှိပြီ။ ဆုံးဖြတ်သော သရဏာကုံသို့လည်းရောက်၏။ အမြဲတည်သောသရဏာကုံသို့လည်းရောက်၏။ ရောက်ပြီးလျက်နှုတ်မြွက်၍ ဆိုခြင်းသည်ကား ကိုယ်တော်ကို ရတနာသုံးပါး အား နှင်းခြင်းတည်းဟူသော အတ္တသန္နိယျာတနကိုလည်း ပြု၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား သိပစေလျက် တုံ့ဝပ်ကျိုးနွံခြင်းသို့ရောက်၍ ဤစကားကို ဆိုတော်မူ၏ ဟူလို သတည်း။ သောဟံ ဘန္တေဘဂဝန်တံ သရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မဉ္စ ဘိက္ခုသံဃဉ္စုပါသကံမံ ဘန္တေဘဂဝါ ဓာရေတု အဇ္ဇတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတန်၊ ဤကား ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ဆောက်တည်တော်မူသောပါဠိ။

၅၈။ သိဂီနိက္ခ သဝဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိဂီသုဝဏ္ဏ နိက္ခေန၊ အကြိမ်ပြည့်သော သိဂ်နိက်ရွှေစင်၏ အဆင်းနှင့်။ သမာန ဝဏ္ဏော၊ တူသော အဆင်းတော်ရှိ၏။ (တနိက္ခဟူသည်ကား အကျပ်တရာ ရှိ၏။ ဤအကျပ်တရာကို တကြိမ်ခေါ်သတည်း)။ဒသဝါသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အရိယဝါသေသု၊ အရိယာတို့၏ နေခြင်းတို့၌။ (သီတင်းသုံးခြင်းတို့၌လည်းဟူ)။ ဝုတ္ထဝါသော၊ သုံးပြီးသော သီတင်းရှိ၏။ (သုံးပြီးသော နေခြင်းလည်းဟူ)။ ဒသဓမ္မဝိဒူတိ၊ ဟူသည်ကာ။ ဒသကမ္မပထဝိဒူ၊ ဆယ်ပါးသော ကမ္မပထကို သိတော်မူ၏။ ဒသဘိစုပေတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အသေခေဟိအင်္ဂေဟိ၊ အသေခအင်္ဂါတို့နှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

သဗ္ဗံဓဒန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဋ္ဌန်ဖြင့်တို၌။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ စက္ခု အာဒိသု၊ စက္ခု အစရှိသော ဋ္ဌန်ဖြင့်တို၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဋ္ဌန်ဖြင့် သည်။ အဒန္တံနာမ၊ မယဉ်ကျေးသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

လူတို့ သုံးဆောင်သော ယုတ္တိကတမည်သော ရွှေထက် ရသဝိဒ္ဓရွှေ မြတ်၏။ ရသဝိဒ္ဓရွှေထက်ကား အာကရပ္ပန္နရွှေမြတ်၏။ အာကရပ္ပန္နရွှေထက် နတ်တို့၏ရွှေလျှင်မြတ်၏။ နတ်တို့၏ရွှေဥလည်း စာမိကရမည်သောရွှေထက် သာတကုမ္ဘရွှေမြတ်၏။သာတကုမ္ဘထက် ဇမ္ဗူရစ်ရွှေမြတ်၏။ ဇမ္ဗူရစ်ရွှေထက် သိင်္ဂီနိက်ခရွှေမြတ်၏။ ဘုရားမြတ်စွာ၏ အဆင်းတော်ကား သိင်္ဂီနိက်ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူ၏။ အရိယာတို့၏ နေခြင်းဆယ်ပါး ဟူသည်ကား ပဉ္စင်္ဂိပွဟိနော၊ နိဝရဏ ငါးပါး တို့ကိုပယ်ခြင်းလည်းတပါး။ ဆဠင်္ဂသမန္နာဂတော၊ ကောင်းမကောင်းသော အာရုံခြောက်ပါးတို့၌ ဝမ်းသာခြင်းလည်းမရှိ။ နှလုံးမသာခြင်းလည်းမရှိ။ သတိပညာနှင့်မကင်း ဥပေက္ခာရှုခြင်းလည်း တပါး။ ဇကောရကွော၊ သတိတည်းဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် မကင်းသည်လည်းတပါး။ စက္ခုရောပသေနော၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ မှီဝဲအပ်သည်ကို မှီဝဲခြင်း။ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ သည်းခံအပ်သည်ကိုလည်း သည်းခံခြင်း။ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ကြဉ်အပ်သည်ကိုကြဉ်ခြင်း။ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဖျောက်အပ်သောတရားကို ဖျောက်ခြင်း တည်းဟူသော တကဲအမှီလေးပါးလည်း တပါး။အနုဏ္ဏပဓွေကသဒ္ဒေါ၊များစွာသော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့၏ ဤအယူသာမှန်၏။ သူတပါးတို့၏အယူမမှန်ဟု၍ အသီးအသီးယူသော ဒိဋ္ဌိအယူကိုပယ်ခြင်းလည်း တပါး။သဓဝရသဒ္ဒေသနော၊ ကာမရာဂဘဝရာဂတို့ကိုပယ်၍ မြတ်သောအကျင့်ကိုသာရှာခြင်းလည်းဘပါး။ အနာဝိလသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမသင်္ကပ္ပ၊ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပ၊ ဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပတို့ကို ပယ်သဖြင့် ကောင်းသော အကြံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်း တပါး။ ပဿဒ္ဓကာယ သင်္ခါရော၊ စတုတ္ထဈာန်တရားကို ဝင်စားသဖြင့် ကာယသင်္ခါရတည်း ဟူသော ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းလည်းတပါး။ သုဝိမုတ္တစိတ္တော၊ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော အရဟတ္တ မဂ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်း တပါး။ သုဝိမုတ္တပညော၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ အစရှိသောကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်ပြီဟူ၍ သိတတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်နှင့်

ပြည့်စုံသည်လည်းတပါး။ ဤကား အရိယာတို့၏နေခြင်း ဆယ်ပါး တည်း။ ။အသေခအင်္ဂါ ဆယ်ပါး၏သဲရုပ်ကား ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာဝါယာမ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာညာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ဤဆယ်ပါးတည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာညာဏကား တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါးတည်းသာလျှင် ကောင်းစွာ မြင်တတ်သောကြောင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိ မည်၏။ ကောင်းစွာ မြင်တတ်သောကြောင့်သမ္မာညာဏမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းသောဖိုလ်နှင့် သမ္မယုတ်တရား အကုန်ကား သမ္မာဝိမုတ္တိမည်၏။ ကမ္မပထဓာယ်ပါး စသည်တို့ကား ထင်ရှားကုန်သည်ချည်း။

၅၉။ ဘဂဝန္တံ ဘုတ္တာဝိံ သြဏီတပတ္တပါဏိံ ကေမန္တံနိသိဒိတိ ပဒဿ၊၏။ အဓိဋ္ဌာ၊ အနက်တည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တဝန္တံစ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ ပြီးသည်ကိုဂုဏ်း။ပတ္တတောဝါမှ။ အပနီတပါဏိံ၊စ၊ပယ်ပြီးသောလက်တော်ရှိ သည်ကိုဂုဏ်း။သလ္လက္ခေတွာ၊၍။ကေသွိံ၊ပဒေသေ၊၌။နိသိဒိ၊၏။ ဤတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အတ္ထိကာနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဘိဝါဒန ဂမနနဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာအား ရှိခိုးလို၍သွားခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ဓမ္မသဝနနဝါ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း။ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိသောသူတို့အား။ အဘိက္ကမနီယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိက္ကန္တုံ၊ သွားခြင်းငှာ။ သက္ကု၊နေယျုံ၊ တတ်အား လွယ်၏။ အပ္ပါကိဏ္ဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနာကိဏ္ဏံ၊ လူတို့နှင့် မပြွမ်း။ အပ္ပသဒ္ဒန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဝစနသဒ္ဒေန၊ စကားဆိုသံသာအသံဖြင့်။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိ၏။ အပ္ပနိဿဒန္တိ၊ဟူသည်ကား။ နဂရ နိဿဒသဒ္ဒေန၊ ပြည်သူတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်။ အပ္ပနိဿဒံ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။ ဝိဇနဝါတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုသဉ္စရဏဇနသ၊ ထွက်ဝင်သွားသော သူဒားပေါင်း၏။ သရီရဝါတေန၊ ကိုယ်မှ ဖြစ်သော လေမှ။ ဝိရဟိတံ၊ကင်း၏။ ဝိဇနဝါဒန္တိ၊ဟူ၍လည်း။ ပါဠေ၊ ပါဠ်၌၏။ အန္တောဝိ အာရာမေ၊ ၌လည်း။ ဇနဝါဒေန၊ လူတို့ဆိုသော စကားမှ။ ရဟိဘံ၊ကင်း၏။ ဤတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဝိဇန ပါတန္တိ၊ဟူ၍လည်း။ ပါဠေ၊ ပါဠ်၌၏။ ဇနသဉ္စရဏဝိရဟိတံ၊ လူတို့၏ သွားခြင်းမှကင်း၏။ ဤတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မနုဿရာဟဿေယျကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ရဟဿ ကိရိယဋ္ဌာနိယံ၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အမှုကို ပြုခြင်းအား လျောက်ပတ်၏။

ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပတ္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဝေကာနုရုပံ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်း အား လျော်ပတ်၏။

သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနပဗ္ဗဇ္ဇကထာ

၆၀။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာရိပုတ္တောစ၊ လည်း။ ဧကော၊ တယောက်။ မောဂ္ဂလ္လာနောစ၊ လည်း။ ဧကော၊ တယောက်။ တေဟိဥဘောဟိ၊ တို့သည်။ ကတိကာ၊ကို။ ကတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ အမတံ၊ မသေတတ်သော တရား၊ကို။ (နိဗ္ဗာန်ကို သော်လည်းပေး)။ (အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သို၏သော် လည်းပေး)။ သော၊ သည်။ အာရောစေတု၊ သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊ ကို။ ကတာ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဥဘောဝိ၊ တို့သည် လည်း။ ဂိဟိကာလေ၊ ၌။ ဥပတိဿော ကောလိတော၊ ဥပတိဿ ကောလိတဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပညာယမာနာ၊ ထင်ရှားကုန်သည် ဖြစ်၍။ အနုတေယျ သတမာဏဝကပရိဝါရာ၊ နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော လုလင်တို့ဖြင့် မြို့ရံကုန်လျက်။ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ၊ တောင်ထိပ်သဘင်သို့။ (မြတ်သော တောင် သဘင်လည်းဟူ)။ အဂမံသုကိရ၊တတ်။ တတြ၊ထိုသဘင်၌။ မဟာဇနံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ နေသံဥတိန္ဒံ၊တို့၏။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံနာမမဟာသတ္တာနိကာယော၊ ဤမျှားစွာသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ဝဿသတေ၊ အနှစ်တရာသို့။ အပတ္ထေ၊ မရောက်ခင်။ မ၇ဏမုခေ၊ သေမင်း ခံတွင်း၌။ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့ သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထပဋ္ဌာ၊မှ။ ဥဘောဝိ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိသာယ၊ သတ်သည်။ ဥဋ္ဌိတာယ၊ ထလေပြီးသော်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊၍။ ကေဠာသယာ၊ တူသောအလိုရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပစ္ဆာပဋ္ဌိတမရဏာသညာ၊ သေတတ်သည်ချည်းဟု ထင်သော သတိ အမှတ်ရှိကုန်လျက်။ သမ္မန္တယိ သု၊ ကုန်၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ မရဏော၊ သေ တတ်သောတရား၊သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အမတေနဝိ၊ မသေတတ်သော တရား၊သည်လည်း။ ဘဝိတမ္ဟိ၊၏။ ဟန္ဒ၊ ခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အမတံ၊ မသေ တတ်သော နိဗ္ဗာန်တရား၊ကို။ (သေခြင်းမရှိသော တရား၊ကိုလည်းဟူ)။ ပရိယေသာမ၊ ကုန်အံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သမ္မန္တယိ သု၊ တက္ခတိုင်ပင်ကုန်၏။ အမတပရိယေသနတ္ထံ၊မသေသောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရား၊ကို ရှာအံ့သောငှာ။ သဗ္ဗယဿ၊ သိဗ္ဗည်းအမည်ရှိသော။ ဆန္နပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ပုဆိုးဖြူဝတ်သော

ပရိဗိဇ်ရဟန်း၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ သပရိသာ၊ မိမိ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ပဋ္ဌဇိတွာ၊ ပရိဗိဇ်ရဟန်းပြု၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ တရက် နှစ်ရက်ဖြင့် လျင်။ တသ၊ ထိုသို့ဆည်း၏။ ဥာဏဝိသယော၊ ဉာဏ်၏ အမြင်၌။ (ဉာဏ်၏ အာဒါန်လည်းပေး)။ ပါရံ၊ ကမ်းသို့။ ဂန္ဆာ၊ ရောက်၍။ အမတံ၊ အမြိုက်တရားကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဇေဋ္ဌ၊ ဤဆရာ၏အမြင်၌၊ အညောဝိသာရော၊ တပါးသော အနက် သည်လည်း။ ကိံနုခေါ အတ္ထိ၊ ရှိသေးသလောဟု။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ နတ္ထိ၊ ရှိပြီ။ ဇုဒံ မမညာဏဝိသယံ၊ ဤငါ၏ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဇေဋ္ဌကမေဝ၊ ဤမျှသာ။ ဇုတိစသုတွာ၊ ဤသို့ကြား၍။ အာဝုသော၊ ချစ်ရှင်။ ဇုဒံ၊ ဤသို့ဆည်း၏ ဉာဏ်အမြင်သည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသက်သက်။ နိဿာရံ၊ ရှိ။ ဒါနိ၊ ခု။ အမှေသု၊ တို့တွင်။ ယော၊ သည်။ပဌမံ၊ စွာ။အမတံ၊ ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ (သိ၏သော်လည်းပေး)။ သော၊ ထိုရသောသူသည်။ ဇုတရသ၊ တယောက်အား။ အာရောစေတု၊ သတည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ကတိကံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ တေဟိကတိကာကတာဟောတိတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပါသာဒိကေန အဘိက္ကန္တေနာတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည် တို့၌။ ဇုထ္ထမ္ဘ။တလက္ခဏော၊ ဇုထ္ထမ္ဘ။တ၏ လက္ခဏာ၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိဏ်း ဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အတ္ထိကေဟိ ဥပညာတံမဂ္ဂန္တိ တေံဝစနံ၊ ဤစကား သည်ကား။ အနုဗန္ဓနသ၊ လိုက်ခြင်း၏။ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဆိုသော စကားတည်း။ ဟိသစ္ဒံ၊ မှန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒံနုန-ယဒိပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဇုမံဘိက္ခုံ၊ သို့။ (ကိုလည်းပေး)။ ဝိဋ္ဌတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓေယျံ၊ လိုက်ရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝိဋ္ဌတော၊ မှ။ ဇုမံ၊ အနုဗန္ဓနံနာမ၊ ဤလိုက်သောမည် သည်ကား။ အတ္ထိကေဟိ၊ အမြိုက်တရားကို အလိုရှိသော ငါတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ မသေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဥပညာတံ၊ သိရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုဗန္ဓေယျံ၊ လိုက်အံ့။ မဂ္ဂေါ၊ မသေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဉာတောစေဝ၊ သိလည်းသိရာ၏။ ဥပဂတောစ၊ ရောက်လည်း ရောက်ရာ၏။ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ အတ္ထိကေဟိ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားကို အလိုရှိကုန်သော။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။

မရဏော၊ သေတတ်သောတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အမတေနာပိ၊ မသေတတ်သော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တရားသည်လည်း။ ဘပိတဗ္ဗံ၊ ရောက်ရာ၏။ ဇာတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိတန်၏ဟု။ ဥပညာတံ၊ အနုမာနဉာဏ်ဖြင့်ဆ၍ သိအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံဒေးတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော အမြိုက်တရားကို။ မဂ္ဂန္တော၊ ရှာသောငါသည်။ (ရှာသည်ဖြစ်၍သော်လည်းပေး)။ အနဗန္ဓေယျံ၊ လိုက်အံ့။ ဇာတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာတ်ဆုံး၊ ဤပါဠိဉ်၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ပိဏ္ဍပါတံ အာဒါယ ပဋိက္ကမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဒိန္နကဇော်၊ သုဒိန်အခက်း၌။ ဝုတ္ထပုဂ္ဂလံ၊ ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော။ အညတရံကေံ၊ တခုသော။ ကုန်းမူလံ၊ စရပ်တိုက်နံရံသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တောဝိ၊ သည်လည်း။ (ခေါကားနိပါတ်)။ တာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ ပဉ်၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးအံ့သောငှာ။ အကာလော၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဇာတ်၊ ဤသို့။ ကာလံ၊ အခါကို။ အာဂမယမာနော၊ ငံ့လျက်။ ကေမန်ဒီ၊ ၌။ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိပူရဏတ္ထံ၊ ဝတ်အကျင့်ကို ဖြည့်ခြင်းငှာ။ ကတဘတ္တကိစ္စသ၊ သော။ ထေရသ၊ အား။ အတ္တနော၊ ၏။ ကမင္ဟာလုတော၊ကရားမှ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဓောတဟတ္ထပါဒေန၊ ဆေးပြီးသော လက် ခြေရှိသော။ ထေရေန၊ အဿဇိထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဉ်၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အထခေါ သာရိပုတ္တော ပရိဗ္ဗာဇကောတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နတာဟံသက္ကောမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ သင်အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဇော်ဝစနေ၊ ဦး၌။ ပဋိသန္ဓိဒါပွတ္တော၊ ဒါသို့ရောက်ပြီးသော။ ထေရော၊ သည်။ ဇော်ကံ၊ ဤမျှသောတရားကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သက္ကောဧဝ၊ ကတည်း။ အထခေါ၊ ထိုသို့တတ်နိုင်သော်လည်း။ ဇာမဿသာရိပုတ္တသ၊ အား။ ဓမ္မဂါရဝံ၊ တရား၌ ရိုသေခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေသာမိတိ၊ အံ့ဟု။ သဇ္ဇာကာရေန၊ ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ဘုရားအရာ၌။ အဝိသယဘာဝံ၊ သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သော အဖြစ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

ယေဓမ္မာဟေတုပ္ပဘဝါတိထ္ထေရဒေ၊ ၌။ ဟေတုပ္ပဘဝါနာမ၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော တရားမည်သည်တို့ကား။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့တည်း။ တေနုပဒေန၊ ထိုယေဓမ္မာဟေတုပ္ပဘဝါဟူသော်ပုဒ်ဖြင့်။ အဿသာ

ရိပုတ္တာသ၊ အား။ဒုက္ခသစ်ံ၊ သစ္စာကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။တေသံဟေတုံ တထာ
ဂတော အာဟာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌၊ တေသံပဋိက္ခေန္ဓာနံ၊ တို့၏။ ဟေတုနာမ၊
အကြောင်းမည်သည်ကား။ သမုဒယသစ်ံ၊ သစ္စာတည်း။ တဋ္ဌ၊ ထိုသမု
ဒယသစ္စာကိုလည်း။ တထာဂတော၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ အာဟာ၏။
ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။ တေသဉ္ဉယောနိရောဓောတိပဒဿ၊ ၏။
အတ္ထော၊ အနက်ကား။တေသံဥတိန္ဒ္ဓိသစ္စာနံ၊တို့၏လည်း။ ယောအပ္ပဝတ္တိ
နိရောဓော၊ အကြင်တဖန်မဖြစ်သော ချုပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တဋ္ဌ
နိရောဓံ၊ထိုချုပ်ရာတရားကိုလည်း။တထာဂတော၊ သည်။ အာဟာ၊၏။ဇာတိ
အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တေနပဒေန၊ ထိုတေသဉ္ဉယော
နိရောဓောဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အဿသာရိပုတ္တာသ၊အား။ နိရောဓသစ်ံ၊ ကို။
ဒသေတိ၊ပြ၏။ ဧတ္ထေတေသုပဒေသု၊ ၌။ (ဧတ္ထေတေသု စတူသု သစ္စေသု၊
တို့တွင်။ဤသို့သော်လည်းစွဲ)။မဂ္ဂသစ်ံ ပန၊ ကိုကား။သရူပတော၊အားဖြင့်။
အဒဿိတံဝိ၊ သော်လည်း။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဒဿိတံ၊ ပြသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ်ံ၊ ၏။ နိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ ဝုတ္တောသတိ၊
သော်။ တာသနိရောဓသ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာသို့။ (ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ သော်လည်း
ပေး)။ သမ္မာပဒကာ၊ ရောက်စေတတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးကို။ ဝုတ္တောဝ၊
ဆိုအပ်သည့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝေါ၊ ကား။ တေသဉ္ဉယော
နိရောဓောတိ ဇာတေပဒေ၊ ၌။ ယောနိရောဓော၊ အကြင် သစ္စာနှစ်ပါးတို့၏
ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုဂုင်း။ နိရောဓုပါယောစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော
မဂ္ဂသစ္စာကိုဂုင်း။ ဇာတိဓေဝံ၊ဤသို့။ ဒွေဝိသစ္စာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဒဿိတာနိ၊
ပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာဒ ါနိ၊ခု။ တမေဝတ္ထံ တံဓေဝအတ္ထံ၊
ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အနက်ကိုပင်လျှင်။ ပဋိပါဒေန္တော၊ ပြီးစေလိုရကား။
(ပြီးစေလိုသည် ဖြစ်၍ သော်လည်းပေး)။ ဧဝံဝါဒီ မဟာသမဏောတိ၊
ဟူ၍။ အာဟာ၊ ဆို၏။

သေဝဓမ္မော ယဒိတာဝဒေဝါတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။
ဇာတော၊ ဤငါရသော သောတာပတ္တိဖိုလ်ဇာက်။ ဥတ္တရိ၊ အထက်မင်
သုံးခုသည်။ သစေဝိနတ္ထိ၊အကယ်၍ကား ငါ၌မရှိသေး၏ရှင့်။ တ္တောကမေဝ
ဇာဒံ သောတာပတ္တိဖလမတ္တမေဝ၊ ဤမျှသော သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့သာ
လျှင်။ ပတ္တော်၊ ရောက်အပ်သေး၏ရှင့်။ တထာဝိ၊ ထိုမျှသာရောက်သေးလျှင်
မူလည်း။ သောဝေ၊ ဤတရားသည်လျှင်။ မယာပရိယေသိတဓမ္မော၊
ငါရှာသောတရားတည်း။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပစ္စဗျတ္တာဝပရမသောကန္တိ ပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယံပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်လျက်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝိစရာမ၊ သွားကုန်၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာသောငါတို့သည်။ ပရမသောကံ၊ အလွန် စိုးရိမ်ခြင်းကို။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓတ္ထ၊ ရလေကုန်ပြီ။

ဤအရာ၌ ပရမသောကံဟု စာဟူသမျှရှိသောကြောင့် သမ္မန်ပါသည်။ ပဒမသောကံဟု ရှိသည်လျှင် သင့်မြတ်၏။ အနက်ကား။ ယံပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနာ၊ ကုန်လျက်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝိစရာမ၊ ကုန်၏။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပဋိဝိဒ္ဓတ္ထ၊ သိကုန်၏။

တုမ္ဟေဟိ၊တို့သည်။ တံပဒံ၊သို့။ ပတ္တုံ၊ရောက်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဒိဋ္ဌံ အဿုတံ မဟုကေဟိ ကပ္ပနဟုတေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အမှေဟိနာမ၊တို့သည်။ဇုဒံပဒံ၊ကို။ မဟုကေဟိ၊ကုန်သော။ ကပ္ပနဟုတေဟိ၊ ကောင်းပကောင်း ကမ္မာဒတသိန်း၏ အရာတို့ဖြင့်။ အဒိဋ္ဌ မေဝ၊မမြင်ဘဲလျှင်။ အဿုတိတံ၊အလွန်လှည့်လေ၏။

ဤ၌ နဟုတသဒ္ဒါကား တသောင်းကို မဟော။ ကောင်းပကောင်း၊ တသိန်းတို့၏ အရာမှလျှင် နဟုတမည်၏ ဟူလိုသတည်း။

ဇုတိဇုမိနာဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ တဿပဒဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ (၏လည်းပေး)။ အဒိဋ္ဌဘာဝေန၊ မမြင်သောအဖြစ်ဖြင့်။ ဒီဃရတ္တံ၊ အခါလေးမြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ မဟာဇနိဘာဝံ၊ ရှုံးကြိုးရှုံးသော အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

၆၂။ ဂမ္ဘီရေဉာဏဝိသယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂမ္ဘီရေစေဝ၊ နက်လည်းနက်ထသော။ ဂမ္ဘီရသဉာဏဿ၊ နက်သောဉာဏ်၏။ ဝိသယဘူတေစ၊ အရာလည်းဖြစ်ထသော။ (စသဒ္ဒါကို နောက်ပုဒ်မှာ ယှဉ်ပါ)။ အနုတ္တရေဉပဓိသင်္ခယေတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနေ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တေတ်၊ ဟူသည်ကား။ တဒါရမ္မဏာယ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသော။(ထိုနိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသောလည်းပေး)။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းဖြင့်။ဝိမုတ္တော၊ လွတ်ပြီးထသော။ ဗျာကာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံ၊ ထိုလာလတ်သည်ကား။ မေ၊၏။ သာဝကယုဂံ၊ တပည့်သားအစုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။ အဂ္ဂံ၊မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊တပည့်သားကောင်းတို့၏အစုံသည်။

ဘဝိဿဘိ၊ တည်း။ ဇာဘိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူလျက်။ သာဝက ပါရမိဉာဏော၊ သာဝကပါရမိဉာဏ်၌။ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သာဝကေသံ အာယသ္မန္တာနံ ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဟော ဘိက္ခူပသမ္ပဒါဝ၊ ထိုဟေဘိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံသို့။ ဥပသမ္ပန္နေသု၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ တေသု၊ ထို နှစ်ဆယာက်ဘို့ဘွင်။မဟာမောဂ္ဂလ္လာနထ္ထေရော၊သည်။ သတ္တာဟိဒိဝသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ (ရဟန္တာ၏ အဖြစ်၌လည်းပေး)။ ပဘိဒ္ဒေဘော၊ တည်၏။ သာရိပုတ္တထ္ထေရော၊ကား။ အနုမာသေန၊ လခွဲဖြင့်။ အရဟတ္တေ၊၌။ ပတိဋ္ဌေဘော၊၏။

အဘိဇေတ၊အခါ၌။ အနောမဒဿိနာမ၊ အမည်တော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ လောကေ၊၌။ ဥဒပါဒိကိရ၊ တဘ်။ တဿဇုဒ္ဓဿ၊ အား။ သရဒေါ နာမ၊ဒအမည်ရှိသော။ တာပသော၊သည်။ သကေအဿမေ၊မိမိသခိမ်း၌။ နာနာပုပ္ဖေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဏ္ဍပံ၊ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ ပုပ္ဖါသနေယေဝ၊ ၌လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊၍။ ဘိက္ခုသံဃသဟိ၊အားလည်း။ တထေဝ၊ ၎င်းလျှင်။ မဏ္ဍပံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုပ္ဖါသနာနိ၊တို့ကို။ ပညပေတ္ဝာ၊ ၍။ အဂ္ဂသာဝကဘာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ ပတ္ထယိတ္ဝာစ၊ ပြီး၍။ သိရိဝဓုသနာမ၊ သော။ သေဋ္ဌိနော၊ အား။ ပသေသိ၊၏။ မယာ၊ သည်။ အဂ္ဂသာဝကဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တ၏။ တုံပိ၊ သင်သည်လည်း။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ကေဋ္ဌာနံ၊ တပါးသောအရာကို။ ပတ္ထေဟိ၊ လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပသေသိ၊ ၏။ သေဋ္ဌိ၊သည်။ နိလုပ္ပလမဏ္ဍပံ၊ ကြာညိုရွက်ဖြင့် မိုးသောမဏ္ဍပ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ တတ္ထ၊ ၌။ ဘောဇေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုတိယသာဝကဘာဝံ၊ လက်ဝဲရံ တပည့်သားမြတ် အဖြစ်ကို။ ပတ္ထေသိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။ သရဒတာပသော၊ သရဒတာပ သရသော့ကား။ သာရိပုတ္တထ္ထေရော၊ ထေရ်သည်။ ဇာတော၊ ၏။ သိရိဝဓု မာနော၊ ကား။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနထ္ထေရော၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဇုဒံ၊ သည်ကား။ နေသံ၊ ထို ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုတည်း။

၆၃။ အပုတ္တကတာယဘိအာဒိသု၊ တို့၌။ ယေသံ၊ တို့၏။ ပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ပဇ္ဇဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အပုတ္တကတာယ၊ သားနှင့်ကင်း ခြင်းငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ (အပုတ္တကဋ္ဌ အသဒ္ဒါကား ဝိရဟ အနက် တည်း)။ ။ယာသံဇုတ္ထိနံ၊ ကို၏။ ပတိ၊ လင်တို့သည်။ ပဇ္ဇဇန္တိ၊ ကုန်၏။

တာသံဇုတ္တိနံ၊ တို့အား။ ဓေဓဗျာယဝိဓဝဘာဝါယ၊ လင်္ဂနှင့်ကင်းခြင်းငှာ။ (မူဆိုးမဖြစ်စိမ့်သောငှာသော်လည်းပေး)။ ။ဥဘယေနာဝိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကုလုပဇ္ဈေဒါယ၊ အမျိုးပြတ်စိမ့်သောငှာ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ (ကျင့်ခဲ့ပြီးသည်လည်းပေး)။ သဥ္ဇယာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဥ္ဇယသ၊ သိဉ္ဇည်း၏။ အန္တေဝါသိကာနိ၊ တို့သည်။ သမဏေဂေါတမေ၊ ရှင်ဂေါတမ၏ အထံ၌။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။(ဟုသမ္မန်)။ မဂဓာနံဂိရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂဓာနံ၊ မဂဓရာဇ်ပြည်သူတို့၏။ ဇနပဒဿ၊ ကတို့နေရာဖြစ်သောဇနပုဒ်၏။ ဂိရိဗ္ဗဇံ၊ တောင်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် နွားခြံကဲ့သို့ ရံသော။ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်။ မဟာဝိရိယဝန္တော၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိကုန်၏။ နယမာနာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နယမာနေသု၊ ဆောင်သောသူတို့၌။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား တရားသဖြင့် ဆောင်လေသော ပညာရှိတို့၌ ငြား။ ။ဤသဖြင့် အာကျိုးမရှိ။ တရားသဖြင့်ဆောင်လေသော ပညာရှိတို့ကို ငြား။ ။ဤကဲ့ရဲ့သဖြင့် အကျိုးမရှိ။ ဤအနက်နှစ်ပါး ဖြစ်သင့်သည်ချည်း ဟူလိုသတည်း။

ကာဉ္ဇဿုယာဝိဇာနတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ နယန္တိတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏ဟူ၍။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဇာနန္တာနံ၊ သိသောပညာရှိတို့အား။ ဇာသာ၊ ငြား။ ။စုခြင်းသည်။ ကာ၊ အာဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

ဥပဇ္ဈာယဝတ္တ ကထာ

၆၄။ အနုပဇ္ဈာယကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ၊ ငယ်သောကြီးသောအပြစ်ကို။ (အပြစ်ရှိမဲ့ကိုလည်းဟူ)။ ဥပနိဇ္ဈာယကေန၊ ရှုတတ်သောဂုရုနာ၊ ဆရာနှင့်။ ဝိရဟိတာ၊ ကုန်၏။ အနာဂတပုဿမဗုန္ဒာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂတပ္ပေန၊ ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာနှင့်။ နဿမုန္ဒာ၊ မပြည့်စုံကုန်။ သဇ္ဈာသာရုပ္ပါစာရဝိရဟိတာ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော အကျင့်မှကင်းကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥပရိဘောဇနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘောဇနဿ၊ ဘောဇဉ်၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဥတ္တိဋ္ဌ ပတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဈာယစရဏကပတ္တံ၊ ဆွမ်းခံသောသဝိတ်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိ၊ ထိုဆွမ်းခံသောသဝိတ်၌။ မနသာ၊ တို့သည်။

ဥစ္ဆိဋ္ဌသညိနော၊ စားကြွင်း အမှတ်ရှိကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥတ္တိဋ္ဌ
ပဏ္ဍန်၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါကား။ ဥဋ္ဌဟိတ္ထာ၊ ထ၍။ပတ္တံ၊ ကို။
ဥပနာမေန်၊ ကပ်လတ်ဘိကုန်သနည်း။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထပဒေ၊ ၌။
အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။
ဂဟေတုံ၊ ယူစိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊
အနက်ဘည်း။ ပုတ္တစိတ္တံဥပဋ္ဌာပေဿတီတ်၊ ဟူသည်ကား။အယံ၊ ဤသူကား။
မေ၊ ၏။ ပုတ္တောဟိ၊ သား၏တည်းဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂေဟသိတပေမဝသေန၊
သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်။ ။(အမျိုး၏ချစ်ခြင်းဖြင့်လည်းပေး)။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
ဥပဋ္ဌပေဿတိ၊ ဆောက်တည်လတ္တံ့သတည်း၊ ဒုတိယပဒေပိ၊ ပိတုစိတ္တံ
ဥပဋ္ဌပေဿတိဟူသော ဒုတိယပုဒ်၌လည်း။ သေ-သောနယော၊ တည်း။
သဂါရဝါသပ္ပတိဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂရုဘာဝေါ၊ လေးမြတ် ရှိသော
အာ်သောအဖြစ်ကိုဂုင်း။ ဇေဋ္ဌကဘာဝေါ၊ အကြီးရှိသော အဖြစ်ကိုဂုင်း။
ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ (အရိအသေပြိသည်ကား သဂါရဝတည်း။
တုံ့ဝဝ်ကျိုးနွံဆုံးမခံသည်ကား သပ္ပတိဿတည်း)။ သဘာဂဝုတ္တိနောတိ၊
ဟူသည်ကား။ သဘာဂဇီဝိကာ၊ သဘောတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိ
ကုန်၏။ သဟူတိဝါတိအာဒိနိ၊ သာဟူတိဝါ အစရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌပဒါနိ၊
တို့သည်ကား။ ဥပဇ္ဈာယက ဘာဝသမ္ပဒိဆ္ဆနဝေဝစနာနိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏
အဖြစ်ကိုဝန်ခံသောပရိယာယ်ဝေါဝစ်သဒ္ဒါချည်းတည်း။(အနက်တခုတည်း
ကို သဒ္ဒါအများ ဆိုသည်ကား ဝေါဝစ်မည်၏။ ပရိယာယ်လည်းမည်၏။)
ကာယေနဝိညာပေတီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊အတူ
နေတပည့်သည်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ငါ၏။ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်
ဆရာသည်၊ ဟောဟိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ဝုတ္တော၊ သော်
သဒေ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ သဟူတိ အာဒိသု၊ သဟူ အစရှိကုန်
သော။ ပဋ္ဌသုပဒေသု၊ တို့တွင်။ ယဿကဿစိ၊ တစုံတခုသော။ ပဒဿ၊
၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာယေနဝါ၊ ဖြင့်ဂုင်း။ ဝါစာယဝါ၊ ဖြင့်ဂုင်း။ ကာယ
ဝါစာဘိဝါ၊ တို့ဖြင့်ဂုင်း။ တယာ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ဂဟိတောတိ၊
ယူ၏ဟူ၍။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်းကို။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။
အံ့။ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။(ကိုလည်းပေး)။ဂဟိတော၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
ဟိသဒ္ဒံ၊ မှန်၏။ ဥပဇ္ဈာယသ၊ ၏။ ဇုမေသုပဋ္ဌသုပဒေသု၊ တို့တွင်။ ယဿ
ကဿစိ၊တစုံတခုသော ပုဒ်ကို။(ဤကားသဝဏ်၌ဆဋ္ဌီကံတည်း)။ ဝါစာယ
ဝါ၊ဖြင့်ဂုင်း။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံသဝဏံ၊ အကြင်ကြားစေခြင်းသည်။ ကာယေန

ဝါ။ ဖြင့်ၜင်း။ ယဒိဒံ-ယံဣဒံ အတ္ထိဝိညာဿနံ၊ အကြင်အနက်ကိုသိစေခြင်း သည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဣဒမေဝ-ဣဒံဧဝသာဝနုဝိညာပနံ၊ ဤနှုတ်ဖြင့်ဧကားကို ကြားစေခြင်း ကိုယ်ဖြင့်အနက်ကို သိစေခြင်းသာလျှင်။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသည်မည်၏။ ကေစိပနအာစရိယာ၊ တို့သည်ကား။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္မဒ္ဓိဆနံ၊ တပည့်၏ဝန်ခံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ (ကောင်းပြီဟူ၍ တပည့်ကဝန်ခံမှ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း ပြီး၏ဟု ကေစိဆရာတို့ဆိုကုန်၏ဟူလိုသတည်း)။ တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်။ နပမာဏံ၊ဏမဟုတ်။ အာယာစနဒါနမတ္တေနဧဝ၊ တောင်းကာပေးကာမျှ တည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇ္ဈာ၊ ဤဥပဇ္ဈာယ်ယူရာ၌။ သမ္မဒ္ဓိဆနံ၊ တပည့်၏ ဝန်ခံခြင်းသည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေနာပိ၊ သည်လည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မေ၊ ဂါသည်။ ဣမိနာပဒေန၊ ဥပဇ္ဈာယောမေ ဘန္တေဟောတိ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဂဟိတောတိ၊ ဂါယူပြီဟူ၍။ ဉာတုံ၊ သိအံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊အပ်။(ဤမျှယူကာ တည်း ယူပြီးမှ မမှတ်သင့် ဟူလိုသတည်း)။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ အဇ္ဇ အာဒိံ ကတွာ၊ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ထေရော၊သည်။ မယှံ၊၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ အဟံဝိ၊ ဂါသည်လည်း။ ထေရဿ၊၏။ ဘာရောတိ၊ ဝန်တည်းဟု။ ဣဒံဝိ ဘာရံ၊ဤဝန်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဉာတုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။

၆၆။ တတြာယံ သမ္မာဝတ္တနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာ ဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ယံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ တတြဝစနေ၊၌။ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သမ္မာဝတ္တနာ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာသော ဝတ်တည်း။ (ဤကား တတြ အစွဲကို ဖော်သတည်း)။ ကာလဿေဝ ဥဋ္ဌာယ ဥပါဟနာ ဩမုဉ္စိတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေးအကယ်၍။ အဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ထိုအတူနေ တပည့်အား။ ပစ္စူသကာလေ၌။ စက်မနတ္ထာယဝါ၊ငှာၜင်း။ ဓောတပါဒ ပရိဟာရဏတ္ထာယဝါ၊ ဆေးပြီးသောခြေကို ဆောင်ခြင်းငှာၜင်း။ ပဋိမုတ္ထာ၊ စွန်သော။ ဥပါဟနာ၊ တို့သည်။ ပါဒဂတာ၊ ခြေ၌ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တာဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ ကာလဿေဝ၊ နံနက်ကလျင်။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ အပနေတွာ၊နယ်၍။ ဒန္တကဋ္ဌံဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ မဟန့်၊ ထူသောဒန်ပူ။ မဇ္ဈိမံ၊ မထူမပါးသောဒန်ပူ။ ခုဒ္ဒကံ၊ ပါးသောဒန်ပူ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိဏ်ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊ သုံးချောင်းသောဒန်ပူတို့ကို။ ဥပနေတွာ၊ ကပ်၍။ တတော၊ ထိုသုံးချောင်းမှ။ ယံဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကို။ တိဏ်ဒိဝသာနိ၊

သုံးရက်တို့တိုင်တိုင်။ ဂဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတုတ္ထဒိဝသတော၊ လေးရက်မြောက် သောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့သော ဒန်ပူကိုသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊ အာကယ်၍။ အနိယမံ၊ အမှတ်မရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ ယံဝါဘံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော ဒန်ပူကို။ ဂဏ္ဌာတိ၊ ယူအံ့။ အထ သတိ၊ ထိုသို့ယူသည်ရှိသော်။ ယာဒိသံ၊အကြင်သို့သော ဒန်ပူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ တာဒိသံ၊ပူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။မုခေါဒကံဒါတဗ္ဗန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သီတဉ္ဇဉဒကံ၊ ရေချမ်းကိုဂုဏ်း။ ဥဏ္ဟဥဉဒကံ၊ ရေပူကိုဂုဏ်း။ ဥပနေတွာ၊ ၍။ တကော၊ ထိုရေမှ။ ယံဥဒကံ၊ ကို။ တိဏိဒိဝသာနိ၊ သုံးရက်တို့တိုင်တိုင်။ ဝဋ္ဋဠေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ စတုတ္ထဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ တာဒိသ မေဝမုခေါဝနောဒကံ၊ ထိုသို့သောမျက်သစ်ရေကိုလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ အံ့။ သစေ၊အာကယ်၍။ အနိယမံ၊မမှတ်ဘဲ။ ကတ္ဝာ၊၍။ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသောရေကို။ ဂဏ္ဌာတိ၊၏။ အံ့၊ အထသတိ၊ထိုသို့ယူသည်ရှိသော်။ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သောရေကို။ လဘတိ၊၏။ တာဒိသံ၊ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊ အာကယ်၍။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဝဋ္ဋဠေတိ၊အံ့။ ဒုဝိဓမ္မိ၊ ကိုလည်း။ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ကပ်ပေအပ်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ မုခဝေဝနဋ္ဌာနေ၊ မျက်နှာသစ်ရာ အရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ဝစ္စကုဋိတော၊ရေအိမ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ သမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။ ထေရော၊သည်။ ဝစ္စကုဋိံ၊သို့။ ဂတော၊ သွားစဉ်။ ပရိဝေဏံ၊ ကို။ သမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ ပရိဝေဏံ၊သည်။ အသုညံ၊ မဆိတ်သည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ထေရော၊ သည်။ ဝစ္စကုဋိတော၊ ရေအိမ်မှ။ အနိက္ခန္တေယေဝ၊ မထွက်မီကလျှင်။ အာသနံ၊နေရာကို။ ပညာပေတဗ္ဗံ၊ခင်းလင့်အပ်၏။ သရိရကိစ္စံ၊ကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ တသ္မိံ အာသနေ၊၌။ နိသိန္နသ္မာ၊နေသော ဥပဇ္ဈာယ်အား။ သစေယာဂုဟောတိတိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ပါဠိတော်ဟောအပ်သော၊ ဝတ္တံ၊ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥဿာပေါဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေနစိကဝေရေန၊ အမှိုက်ဖြင့်။ သံကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ သစေပန၊ အာကယ်၍တည်း။ အညော၊ဘပါးသော။ ကစဝရော၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိအံ့။ ဥဒကဟုသိတာနေဝ၊ ရေပေါက်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ဟတ္ထေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ သုံးသပ်အပ်၏။

သဂုဏံကတ္ဝာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွေစိဝရာနိ၊ တို့ကို။ (ကိုယ်ဝတ်နှင့် ဒုကူဋ်ကိုယူ)။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတ္ဝာ၊၍။ ကေတောကတာ၊ တပေါင်းတည်း ပြုကုန်ပြီးသော။ တာဒွေပိ သဃ်ာဋိယော၊ ထိုသင်္ကန်း

နှစ်ထည်တို့ကို။ ဒါတဗ္ဘာ၊ ကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗမ္ပိစီဝရံ၊ ကိုလည်း။ သံဃဒ္ဒိတတ္တာ၊ ခေါက်အပ်သောကြောင့်။ (စပ်အပ်သော ကြောင့်လည်းဟူ)။ သဃ်ာဋိတိ၊ ဋိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဒုကူဋ်ကိုသာ သံဃာဋိ ဆိုပချေရကား သံဃာဋိမည်ကြောင်းကို ဟိတ်ခတ်သတည်း)။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သဃ်ာဋိယော ဒါတဗ္ဗာတိ၊ သဃ်ာဋိယောဒါတဗ္ဗာ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နာတိဒူရေ ဂန္တဗ္ဗံ နအာစ္စာသန္နေတိ ဤပဒေ၊ ၌။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်၍။ ဩလောကေန္တံ၊ ကြည့်သော။ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ (သို့လည်းပေး)။ ဧကေနဝါ ပဒရိတိဟာရေန၊ တဘဝါး ပြန်သဖြင့်ဂင်း။ ဒ္ဝိဟိဝါ ပဒရိတိဟာရေဟိ၊ နှစ်ဘဝါးပြန်ခြင်းတို့ဖြင့်ဂင်း။ သမ္မာပုဏာတိ၊ မှီ၏။ (ရောက်၏ သော်လည်းပေး)။ ဤဘဝတာ-ဤကေန ဂမနေန၊ ဤမျှသွားသဖြင့်။ နာတိဒူရေ၊ ဝေးလည်း မဝေးလွန်း။ နာစ္စာသန္နေ၊ နီးလည်း မနီးလွန်း။ ဂတောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပတ္တာပရိယာပန္နံ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗန္တိပဒဿ၊၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ဘိက္ခာစာရေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ ယာဂုယာဝဂါ၊ ကိုဂင်း။ ဘတ္တေဝါ၊ ကိုဂင်း။ လဒ္ဓေ၊ ရလတ်သော်။ ပတ္တော၊သည်။ဥဇ္ဈောဝဂါ၊ ပူသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဘာရိကောဝဂါ၊ လေးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို။ တဿ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သောပတ္တော၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်သဝိတ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နဥပဇ္ဈာယဿ ဘဏ္ဍမာနဿ အန္တရန္တရာ ကထာ ဩပါတေ တမ္ပဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တရဃရေဝါ၊ ရွာတွင်း၌ဂင်း။ အညတြဝါ၊ တပါးသောအရပ်၌ဂင်း။ ဘဏ္ဍမာနဿ၊ ဆိုသော။ တဿဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ဝစနေန၊ သည်။ အနိဋ္ဌေတေ၊ မပြီးမီ။ အညော၊ သော။ ကထော၊ စကားကို။ နသမုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ မဖြစ်စေအပ်။ မဆိုအပ်။ ဧတောပဋ္ဌာယစပန၊ ဤမှစ၍ကား။ ယတ္ထယတ္ထပါဠိပဒေသေ၊ အကြင်အကြင်ပါဠိအရပ်၌။ နကာရေန၊ နအက္ခရာဖြင့်။ ပဋိသေဓေ၊ မြစ်ခြင်းကို။ ကရိယတိ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထပါဠိပဒေသေ၊ ပါဠိအရပ်၌။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ အယံ၊ သည်ကား။ ခန္ဓကဓမ္မတာ၊ ခန္ဓကပညတ် သဘော တည်း။ အာပတ္တိသာမန္တာဘဏ္ဍမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဒသောဓမ္မဒုဋ္ဌုလ္လာဒိဝသေန၊ လူသာမဏေတို့နှင့် ပုဒ်ပြိုင်သင်ခြင်း ရုန့်ရင်းသော စကားကို ဆိုခြင်း အစရှိသောအားဖြင့်။ အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ အာသန္နဝါစံ၊ နီးသော

စကားကို။ဘဏာမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။ နိဝါရေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဤဒိသံနာမဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်မည်လော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်မည်လော။ ဇာတိဝေံ၊ သို့။ ပုဏ္ဏန္တေနဝိယ၊ မေးသကဲ့သို့။ ဝါရေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝါရေသာမိတိပန၊ မြစ်အံ့ဟူ၍။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မဟလ္လက၊ အသက်ကြီး။ ဇေံ၊ ဤသို့။ မာဘဏာ၊ မဆိုလင့်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်။

ပဌမဘာဏံ အာဂန္တွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ အကယ်၌။ အာသန္နေဝါ၊ ၌လည်း။ ဂါမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝိဟာရေဝါ၊ ၌လည်း။ ဂိလာနော၊ နာသော။တိက္ခု၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ဂါမတော၊ မှ။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ အာဂန္တုံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒုရေ၊ ၌။ ဂ'ါမော၊ ရွာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပဇ္ဈာယေန၊နှင့်။သဒ္ဓိ ်၊တကွ။အာဂစ္ဆန္တော၊ လာသော ရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တေနေဝ ဥပဇ္ဈာယေန၊ နှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိ ်၊ တကွ။ ဂါမတော၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ စိဝရေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ သင်္ဃာတ်ကို။ ဟေဋ္ဌေတွာ၊၍။ (ကိုယ်ဝတ်တဘက်စွန်းနှင့်ရစ် ဟူလိုသည်။ ဤကား သင်္ဃာတ် အိတ်မဆောင်၍ ဆိုသတည်း။ သင်္ဃာတ် ပူသောကြောင့်လည်း ဟူ၏)။ အန္တရာမဂ္ဂတော၊ ခရီးလတ်မှ။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ အာဂန္တုံ၊ ၏။ ဇေံ၊ ဤသို့။ နိဝတ္တန္တေန၊ ပြန်သဖြင့်။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ အာသနပညာပနာဒိ၊ နေရာခင်းခြင်းအစရှိသော။ သဒ္ဓိ ၊သော။ ကိစ္စံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိန္နံဟောတီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ တိန္တံ သေဒဂ္ဂဟိတံ၊ ချွေးစွတ်သည် ဖြစ်အံ့။ စတုရဂ်လံကဏ္ဌံဥဿာရေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဌံ၊ အနားကို။ စတုရဂ်လပွမာဏံ၊ လေးသစ်အတိုင်းရှည်ကို။ အတိရေကံ၊ လွန်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ စိဝရံ၊ ကို။ သံဟရိတဗ္ဗံ၊ ခေါက်အပ်၏။ (တနေ့လေးသစ်ရှာ၍ခေါက် ဟူလိုသတည်း)။ ။ကိ ံကာရဏာ၊ ဟူမူကား။ မဏ္ဍော၊ ၌။ ဘဂ်ါ၊ အကျိုးသည်။ (ကျိုးသားသည်လည်းပေး)။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သံဟရိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊၏။သမံ၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ညီသွာစွာ။ကတ္ဝာ၊၍။ သံဟရိတသ၊ ခေါက်သောသင်္ကန်း၏။ မဏ္ဍော၊ ၌။ ဘဂ်ါ၊အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုခေါက်ရာမှ။ နိစ္စံ၊ မြဲ။ ဘိက္ခုမာနံ၊ ကျိုးသည်ရှိသော်။ ဒုဗ္ဗလံ၊ ရိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဒုဗ္ဗလံ၊ ထိုရှိခြင်းကို။ နံဝါရဏတ္ထံ၊ မြစ်ခြင်းငှာ။ ဇေတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သံဟရိတော၊ ခေါက်သည်ရှိသော်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂ်ဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကျိုးရာ၌လျှင်။

သွေ၊ နက်ဖြန်။ နဘိဇ္ဇတိ၊ မကျိုး။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ စတုရင်္ဂိုလံ၊ လေးသစ်သော ပမာဏကို။ ဥဿာရေတွာ၊ ရှား၍။ သံဟရိတမ်ဗံ၊ ခေါက်အပ်၏။ဩဘာဂေကာယဗန္ဓနံ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို။ သံဟရိတွာ၊ ခေါက်၍။စီဝရဘောဂေ၊ သင်္ကန်းခွေ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်၏။

သစေပိဿုပါတောဟောတိတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ယောဥပဋ္ဌာယော၊ သည်။ ဂါမေယေဝ၊ ရွာ၌သော်၎င်း။ အန္တရဃရေဝ၊ အိမ်တွင်း၌သော်၎င်း။ ပဋိက္ကမနေဝ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌သော်၎င်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍။ အာဂန္ဆတိ၊ ဒံ့။ ဝိဿံဝ၊ ဆွမ်းကိုဂျင်း။ နလဘတိ၊ ဒံ့။ တဿဥဋ္ဌာယယဿ၊ အား။ ဝိဿုပါတောဝ၊ ဆွမ်းသည်။ နဟောတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ခဲ့။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ အာဘုတ္တာသပန၊ မစားသော ဥပဋ္ဌာယ်အား သော်ကား။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ဒံ့။ လဒ္ဓဘိက္ခုဿဝ၊ ဆွမ်းရခဲ့သော ရဟန်းအားဂျင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ရသောဆွမ်းကို ရွာက မဘုဉ်းပေးခဲ့ သော်ဂျင်း၊ ဘုဉ်းပေးမှ ဆွမ်းရသော်ဂျင်း ဆွမ်းရှိသည်မည်၏ ဟူလိုသတည်း။

တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သစေဝိဿုပါတော ဟောတိတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ဝုတ္တံ၊၏။ သစေဝိ၊လည်း။ တဿဥပဋ္ဌာယဿ၊အား။ နဟောတိ၊ မရှိသည် ဖြစ်ဒံ့။ ဘုဉ္ဇိတုကာမောစ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကံ၊ကို။ ဒတ္ဝာ၊၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ လဒ္ဓတောဝိ [၁]၊ ရသည်မှန်သော်လည်း။ ဝိဿုပါတောဝ၊ကို။ ဥပနေတဗ္ဗော၊၏။ ပါနီယေန ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ ဆွမ်းဖားသော ဥပဋ္ဌာယ်ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ပါနီယံ၊ရေကို။ အာဟာရိယတု၊ ဆောင်စေအံ့လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပါနီယေန၊ သောက်ရေဖြင့်။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ (တိက္ခတ္တုံ ဟူသည်ကား--ဆွမ်းစားတကြိမ်၊ စားစဉ်တကြိမ်၊ အဆုံးတကြိမ်မေးအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ သစေ၊၍။ကာလော၊သည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ ဥပဋ္ဌာယော၊သည်။ ဘုတ္တော၊စားပြီးမှ။ သယံ၊သည်။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊၍။ ဥပကဋ္ဌကာလော၊နေတည်းနီးလတ်မူကား။ပါနီယံ၊ကို။ ဥပဋ္ဌာယဿ၊၏။ သန္တိကေ၊၌။ ဌပေတွာ၊၍။ သယံဝိ၊သည်လည်း။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။

၁။ လဒ္ဓတောဝ၊ ရအပ်ခဲ့သော။ ဝိဿုပါတတောဝိ၊ မှလည်း-ဟု မအ္ဋနိဿယ၌ ပေး၏။

အနန္တရဟိတာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဋ္ဌိကစမ္မခဏ္ဍာဒိသု၊ ကဲလား သားရေနယ်စသည်တို့တွင်။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတခုဖြင့်။ အနတ္ထတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ ပံသုသက္ခရမိသာယ၊ မြေမှုန့်ကျောက်စစ်နှင့်ရောသော။ ဘူမိယာ၊၌။ ပတ္ထော၊ကို။ နဌပေတဗ္ဗော၊အပ်။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သစေပန၊၍။ ကာဠဥဏ္ဍကတာဝ၊ါ မည်းသောအဆင်းဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သုဓာပဒ္ဓါဝ၊ါ အင်္ဂတေကျံသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နိရဇာ၊ မြူမှုန့်မရှိသော။ မတ္တိကာ၊ မြေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တထာရူပါယ၊သော။ ဘူမိယာ၊၌။ ဌပေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဓောတဝါလိကာယဝိ၊ စင်ကြယ်စွာသော သဲ၌လည်း။ ဌပေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ပံသုရဇသက္ခရာဒိသု၊ မြေမှုန့်မြူကျောက်စစ်စသည်တို့၌။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ တတြပနဌာနေ၊ ထိုမြေမှုန့် မြူစသည်ရှိရာအရပ်၌ကား။ ပတ္ထံဝ၊ါ သစ်ရွက်ကိုဌင်း။ အာဓာရကံဝ၊ါ သဝိတ်ခြေကိုဌင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တတြ၊ ထိုသစ်ရွက် စသည်တို့၌။ နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊၏။ ပါရတော အန္တံ ဩရတော ဘောဂန္တိ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ စိဝရဝံသာဒိနံ၊ သက်နှံးတန်းစသည်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ ဟတ္ထံ၊ကို။ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ အဘိမုခေန၊ရှေးရှုတည်သော။ ဟတ္ထေန၊ဖြင့်။ လက်တဘက်ဖြင့်။ သဏိကံ၊ အသာငယ်။ နိက္ခိပနတ္ထံ၊ထားစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ၊၏။ အန္တေပန၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဘောဂေန၊ အခွေဖြင့်။ စိဝရဝံသာဒိနံ၊ သက်နှံးတန်းစသည်တို့၏။ ဥပရိ၊၌။ နိက္ခိပန္တေ သေ၊ ပစ်တည့်သောသူအား။ ဘိတ္တိယံ၊ ၌။ ဘောဂေ၊ါ အခွေသည်။ ပဋိဟညတိ၊ ထိတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။

စုဏ္ဏံသန္ဓေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာစုဏ္ဏံ၊ ရေချိုး ကသယ်မှုန့်ကို။ ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ တေမေတွာ၊ဆွတ်၍။ ပိဏ္ဍိ၊လုံးသည်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊၏။ ကေမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသို့၊ သော။ နိဒ္ဓူမေ၊ အခိုးမရှိသော။ ဌာနေ၊၌။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇန္တာဃရေ၊ ဇရုံးအိမ်၌။ ပရိကမ္မံနာမ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ မည်သည်ကား။ အင်္ဂါရမတ္တိက ဥဇ္ဈောဒက ဒါနာဒိကံ၊ မီးကျီးစုခြင်း မြေစိုင်ကန်ခြင်း ရေနွေးပေးခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကိစ္စံ၊ကိစ္စတည်း။ ဥဒကေပိပရိကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အင်္ဂ် ပစ္စင်္ဂဃံသနာဒိကံ၊ ခြေ လက် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ပွတ်ခြင်း အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စတည်း။ ပါနီယေန ပုစ္ဆိတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။

ဇနွာဃရော့၌။ ဥက္ကဲသနွာပေန၊ ပူခြင်းနိပ်စက်သဖြင့်။ ဝိပါသာ၊ ရေထိပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသွာ၊ကြောင့်။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊၏။

သစေ ဥဿဟတီတိ၊သည်ကား။သစေ၊ ၍။ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့။ ကေနစိ ဂေလညေန၊ တစုံတခုသောအနာဖြင့်။ အဘိဘူတော၊နှိပ်စက်သည်။ နဟောတိ၊ အံ့။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ အဂိလာနေန၊ အနာမရှိသော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ အတ္ထနေတပညှ်သည်။ သဒ္ဓိဝဿေနဝိ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိပြီးသော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊ ဇ္ဈာယ်အားပြုရာသောဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနာဒရေန၊ ပညတ်ကို မရိုသေသဖြင့်။ အကရောန္တဿ၊ အား။ ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋံ၊ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နကာရပဋိသံယုတ္တောသု၊နအက္ခရာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ပဒေသု၊တို့၌။ ဂိလာနဿာဝိ၊ နာသော ရဟန်းအားသော်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တကိရိယံ၊ နဖြင့် မြစ်သော အမှုကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား။ ဒုက္ကဋ်မေဝ၊ တည်း။ အပဋိဃံသန္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘူမိယံ၊မြေ၌။ အပဋိဃံသန္တေန၊ မထိစေသဖြင့်။ (မချုပ်မိစေသဖြင့်လည်း)။ နိက္ခိပိတဗ္ဗော၊ ထား၏။ (ညောင်စောင်းကိုထား၏ယူလိုသည်)။ကဝါဠပိဋ္ဌိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဝါဠဆွဲ၊ တံခါးရွက်ကိုဂုင်း။ ဝိဋ္ဌသဏ်ဌာဠဆွဲ၊ တံခါးပေါင်ကိုဂုင်း။ အန္တဆုပန္တေန၊ မထိစေသဖြင့်။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊၏။ သန္တာနကန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊အမှတ် မရှိသော။ ကိဉ္စကုလာဝကမတ္တာဒုကသုတ္တာဒိ၊ ဝိုးအိမ် ပင့်ကူချည် စသည်တည်း။ ဥလ္လောကာပဒ္ဓမံ ဩတာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥလ္လောကတော ပဒ္ဓမံ၊ဗိတာန်မှ စသည်။ ဥလ္လောကံ၊ ကို။ အာဒိံကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ အဝဟရိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဟူမူကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အာလောကသန္ဓိ ကဏ္ဏဘာဂါတိ၊ ဟူသည်ကား။အာလောကသန္ဓိဘာဂါစ၊ လေသွန် တံခါးတို့ကိုဂုင်း။ ကဏ္ဏဘာဂါစ၊ တိုက်ထောင့်တို့ကိုဂုင်း။ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ သုံးသပ်အပ်ကုန်၏။ (ဤကား အကျဉ်း)။ အန္တရဗာဟိရဝါတပါနကဝါဠာနိစ၊ အတွင်းအပ လေသွန်တံခါးတို့ကိုဂုင်း။ ဂဒ္ဒဿ၊ တိုက်၏။ စတ္တာရောကောဏာစ၊ လေးပါးသော အထောင့်တို့ကိုဂုင်း။ ပမဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ (ဤကားအကျယ်)။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ယထာပညတ္တံ ပညပေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ပဒ္ဓမံ၊စွာ။ ပညတ္တံ၊ ခင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်လျှင်။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ခင်းအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ တေဒဏ္ဍမေဝ၊

ထိုခင်းမြေ ခင်းစိမ့်သောငှာလျှင်။ ယထာပညွတ္တံ၊ ခင်းမြေတိုင်းကို။ သလ္လက္ခေ
တွာ၊ မှတ်၍။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိက္ခိပိတဗ္ဗန္တိ၊ တဗ္ဗံဟူ၍။
ပုရိမဝတ္တံ၊ ရှေးခင်းမြေသောဝတ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ သစေပန၊
၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ အဇာနန္တေန၊ မသိသဖြင့်။ ကေနစိ၊ တစုံ တယောက်သော
သူသည်။ ပညတ္တံ၊ခင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သမန္တတော၊မှ၊ ဘိတ္တိ်၊
နံရံကို။ ဒွင်္ဂုလမတ္တေနဝါ၊ လက်နှစ်သစ်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်ဂုဏ်း။ တိဝင်္ဂုလ
မတ္တေနဝါ၊ ဖြင့်ဂုဏ်း။ မောစေတွာ၊ လွှတ်စေ၍။ပညပေတမ္ပိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊
၏။ ဇာဒံ၊ ဤခင်းခြင်းသည်ကား။ ပညာပနဝတ္တံ၊ ခင်းရာသောဝတ်တည်း။
သစေ၊ ၍။ ကဋ္ဌသာရကော၊ သင်ဖျူး သပေါ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။
အတိမဟန္တောစ၊ ကြီးလည်းကြီးလွန်းအံ့။ ဆိန္နဲတွာ၊ ဖြတ်၍။ ကောဋိ်၊
အစွန်းကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ စနစ်၍။ (ချိုး၍လည်းဟူ)။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ပညပေ
တဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကောဋိ်၊ ကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ စနစ်၍။
ဗန္ဓိတုံ၊ ငှာ။ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်အံ့။ နဆိန္နိတဗ္ဗော၊ အပ်။ (နံရံသို့
မထိသော်လည်း မထောင်းတာ။ သင်ဖျူး သပေါ့ မဟုတ်စေလင့် ဟူလို
သတတ်)။ ပုရတ္ထိမဘဝါတပါနာဆကေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရတ္ထိမာယ၊
အရှေ့မျက်နှာမှ။ ဝါတပါနာ၊ လေသွန်ကို။ ထကေတဗ္ဗော၊ ဝိတ်အပ်၏။
ဇေဝံ၊ ဤအတူ။ သေသာဝိဝါတပါနာ၊ ကြွင်းသော လေသွန်တံခါးတို့ကို
လည်း။ ထကေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပကာသေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသို့။ နေတဗ္ဗော၊
ဝိုအပ်၏။ (ဆောင်အပ်၏လည်းဟူ)။ ဥပကာသာပေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်
ကား။ အညော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ထေရံ၊
ကို။ ဂဟေဘွာ၊ ယူ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားပါလေ။ ဇာတိ၊
ဤသို့။ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။(အဝေးသို့ မိမိသော်လည်း ဆောင်အပ်၏၊သူတပါး
ကိုသော်လည်း ဆောင်စေအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ဝိဝေစေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်
ကား။ ဝိဿဇ္ဇာပေတဗ္ဗံ၊ စွန့်စေအပ်၏။ ဝိဝေစာပေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
အညော၊ တပါးကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ထေရံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ မှားသော
အယူကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေဟိ၊ စွန့်စေလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။
ဥဿုက္ကံကာတဗ္ဗန္တိ၊ ဇွတ် ဟူသည်ကား။ ပရိဝါသဒါနတ္ထံ၊ ပရိဝတ် ပေးစိမ့်
သောငှာ။ သောသောဘိက္ခု၊ ထိုထိုသော ရဟန်းအထံသို့။ ဥပသက်
မိတွာ၊ ကပ်၍။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊၍။ အတ္တနာ၊ သည်။ ပဋိဇ
လော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္တနာဝ၊ ပင်လျှင်။ ဒါတဗ္ဗော၊

၏။ သစေ၍၊ ပဋိဗလော၊ သည်။ နောဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အညေန၊ တပါး ကို။ ဒါပေတဗ္ဗံ၊ ပေးစေအပ်၏။ကိန္တိနုခေါတိ၊ နုခေါဟူသည်ကား။ ကေန နုခေါပနဉ္ဉပါယေန၊အသို့သောအကြောင့်ဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗေသု ပဒေသု၊ တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ လဟုကာယဝါပရိဏာမေယျာတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဥက္ကေပနိယံ၊ ဥက္ခေပနိယကံကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ တဋ္ဌနိယံဝါ၊ ကံကိုဂုင်း။ နိယသံဝါ၊ သကံကိုဂုင်း။ ကရေယျ၊ ပြုပါအံ့ နည်း။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ ကထံ ဥဿုကံ ကရေယျ၊ အသို့လုံ့လ ပြုရာသနည်းဟူမူကား။ တေနသဒ္ဓိဝိဟာရိကေန၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ သံဃော၊သည်။ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ၊ကို။ ကတ္တု၊ ကာမောတိ၊ ၏ဟု။ ဥ တွာ၊ ၍။ ဇကမေကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ သို့။ ဥပ သင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ ကမ္မံ၊ ကို။ မာကရိတ္ထ၊ မပြုပါလင့်ကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ကရောန္တိယေဝ၊ ပြုကုန်သည်သာဖြစ်အံ့။ တဋ္ဌနိယံဝါ၊ တဋ္ဌနိ ယကံကိုဂုင်း။ နိယသံဝါ၊ သကံကိုဂုင်း။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ကရောန္တိယေဝ၊ ကုန်အံ့။ အထသတိ၊ ထိုသို့ပြုသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တထ၊ ကျင့်ပါကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တံ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝတ္တာပေတွာ၊ ကျင့် စေ၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေထ၊ စေကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ ယာစိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

သမ္ပပဒါဝတ္တကံသမ္ပရိဝတ္တကန္တို့၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ပရိဝတ္တေတွာ သမ္ပရိ ဝဒ္ဓေတွာ၊ပြန်၍ပြန်၍။ နစအာစ္ဆိန္နေထေဝေပက္ကမိတဗ္ဗန္တို့၊ ကား။ယဒိ၊၍။ အပ မတ္တကမ္ပိ၊ မျှလည်း။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ဂဠုတိ၊ လျှောအံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ခွာ၍မသွားအပ်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-ဆိုးရည် အလောက် မစဲသရွေ့ တပါးမသွားသင့်။ တပြောင်းပြန်ပြန်နယ် ဟူလို သတည်း)။ နဉ္ဉပဇ္ဈာယံ အနာပုစ္ဆာ ကေစ္စဿ ပတ္တော ဒါတဗ္ဗောတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ စုံကို။ ဥပဇ္ဈာယဿ ၊ဥပဇ္ဈာယ်နှင့်။ ဝိသဘာဂ ပုဂ္ဂလေန၊ မသင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်။ (ကိုလည်းပေး)။ ကထိတံ၊ ၏။ နဉ္ဉပဇ္ဈာယံ အနာပုစ္ဆာ ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗောတိ၊ဟူသည် ကား။ ဝိဇ္ဈာယဝါ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှာဝင်း။ အညေန၊ သော။ ကရဏီယေန ဝါ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်ဂုင်း။ ပဝိသိတုကာမေန၊ သဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊

ပန်၍သာလျှင်။ ပဝိသိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ကာလသော၀၊ နံနက်ကလျှင်။ ဝုဋ္ဌာယ၊၍။ ဒုရုံ၊ ဝေးသော။ ဘိက္ခာစာရုံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒဟရာ၊ ပဏ္ဍင်းငယ်တို့သည်။ ဝိဇ္ဈာယ၊ ၌။ ပဝိသန္တု၊ လတ်စေကုန်သတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊၍။ ဂန္တွံ၊၏။(ဤကား စောစောသွားလင့်သည်ကိုလို၍ မှာခဲ့သတည်း)။ အ၀တ္ဝာ၊ မူ၍။ ဂတော၊ သွားခဲ့သော်။ ပရိ၀ေဏံ၊ ဆရာ၏ ပရိ၀ုဏ်အတွင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ကို။ အာသဿန္တေန၊သဖြင့်။ ဂါမံ၊သို့။ ပဝိသိတုံ၊၌။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ သစေ၊၍။ ဂါမံ၊သို့။ ပဝိသန္တော၀ိ၊၀င်လေမူသော်လည်း။ ပဿတိ၊အံ့။ဒိဋ္ဌဋ္ဌာနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ အာပုစ္ဆိတုံယော၀၊၌သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။

နသုသာနုံ ဂန္ဒုမ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါသတ္ထာယ၀ါ၊ သုသာန်၌နေခြင်း၌ပင်း။ ဒဿနတ္ထာယ၀ါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးပြန်းခြင်း ရှုအံ့သောငှာပင်း။နဂန္ဆေ့ံ၊အပ်။ နဒိသာအပက္ကမိတမ္မာတိတ္ထေပဒေ၌။ ပက္ကမိတုကာမေန၊ သဖြင့်။ ကမ်္မံ၊ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊၍။ ယာ၀တတိယံ၊အောင်။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊၍။ အနုဇာနာတိ အံ့။ သာဓု၊၏။ စေ၊၍။ နော အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်မပြုလိုအံ့။ တံဥပဇ္ဈာယံ၊ကို။ နိဿာယ၊၍။ ဝသတောစ၊ နေပါသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုတပည့်အား။ ဥဒ္ဒေသော၀၊၏ ပါဠိုသင်ခြင်းသည်ပင်း။ ပရိပုစ္ဆာ၀၊၏ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းသည်ပင်း။ကမ္မဋ္ဌာနံ၀၊၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းသော်ပင်း။ နသမ္ဗဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံအံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဗာလော၊ မသိတတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အံ့။ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာအံ့။ ကေ၀လံ၊ အချည်းနှီးသက်သက်။ အတ္တာနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသာပေတုကာမတာယ၀ေ၊ နေစေလိုသဖြင့်သာလျှင်။ ဂန္တုံ၊ စိမ့်သောငှာ။ နဒေတိ၊ မပေးလိုအံ့။ ဧ၀ ရှုပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ နိ၀ါရေန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဂန္တုံ၊ စိမ့်သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဝုဋ္ဌာနမဿ အာဂမေတမ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ဂေလညတော၊အနာမှ။ဝုဋ္ဌာနံ၊ထမြောက်ခြင်းကို။အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငံ့လင့်အပ်၏။ ကတ္ထစိ၊ သို့။ နဂန္ဆေ့ံ၊အပ်။ သစေ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာကော၊ လုပ်ကျွေးစိမ့်သော။ အညောဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ကေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ၍။ တဿဘိက္ခုနော၊၏။ ဟတ္ထေ၊၌။ ဒတ္ဝာ၊၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။အယံဘိက္ခု၊သည်။ ဥပဇ္ဈာယိသတိ၊သတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ဝတ္ဝာ၊၍။ ဂန္တွံ၊ ၏။

ဥပဇ္ဈာယ၀တ္တကထာနိဋ္ဌိတာ။

သဒ္ဓိဝိဟာရိကကထာ

၆၇။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ သည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမှိ၊ အတူနေ တပည့်၌။ သမ္မာဝတ္တနာယံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာသော၀တ်၌။ သင်္ဂဟေတဗ္ဗောအနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဒေသာဒိဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဿ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ အား။ သင်္ဂဟောစ၊ ထောက်ပံ့ခြင်း ကိုဂုဏ်း။ အနုဂ္ဂဟောစ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ ပဒေ၊ ၌။ ဥဒ္ဒေသောတိ၊ဟူသည်ကား။ ပါဠိ၀ါစနံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းတည်း။ ပရိပုစ္ဆာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဠိယာ၊ ၏။ အတ္ထ၀ဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဘွင့်ခြင်းတည်း။ (အဋ္ဌကထာသင်၏ဟူလိုသည်)။ ဩ၀ါဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ၀တ္ထုသ္မိံ၊ ၀တ္ထုအကြောင်းသည်။ အနောတိဏ္ဏေ၊ မသက်မီ။ ဇာဒံကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ လော။ မာကရိတ္ထ၊မပြုလင့်။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ၀စနံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းတည်း။ အနုသာသနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ၀တ္ထုသ္မိံ၊သည်။ ဩတိဏ္ဏေ၊ သက်ဖြိုးမှ။ ၀စနံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းတည်း။

အမိပ္ပါယ်ကား-အကြောင်းမရှိမီက ဆုံးမသည်ကား ဩ၀ါဒ မည်၏။ အကြောင်းရှိမှ ဆုံးမသည်ကား အနုသာသနီမည်၏ ဟူလိုသတတ်။

အဝိစ-အပရောနယော၊ နည်တပါးကား။ ဩတိဏ္ဏော၀ါ၊ အကြောင်းသက်လေဖြိုးသည်ဂုဏ်း။ အနောတိဏ္ဏော၀ါ၊ မသက်မီဂုဏ်း။ ပဌမ၀စနံ၊ ရှေးဦးစွာဆုံးမသော စကားသည်။ ဩ၀ါဒေါ၊ ဒမည်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ၀စနံ၊ ဆုံးမသောစကားသည်။ အနုသာသနီ၊ နီမည်၏။ သစေ ဥပဇ္ဈာယသပတ္တောဟောတိတိ၊ ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ အတိရေကပတ္တော၊ ကြွင်းသောသပိတ်သည်။ ဟော်တိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဇ္ဇတ္ထပဒေသု၊တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ ပရိက္ခာရောတိ၊ကား။ အညော၀ိ၊ ဖြစ်သော။ သမဏပရိက္ခာရော၊ ရာတည်း။ ဇာဓ၊ ဤပရိက္ခရာ၌။ ဥဿုက္ကံနာမ၊ လုံ့လပြုသော မည်သည်ကား။ (ကြောင့်ကြပြုခြင်း မည်သည်ကားလည်းဟူ)။ ဓမ္မိကေန၊ တရားနှင့်လျော်သော။ နယေန၊ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနဥပါယပရိယေသနံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုရှာမှီးခြင်းတည်း။ ဇာတောပရံ၊ ဤမှတပါး။ (ဤမှ အထက်လည်းဟူ)။ ဒန္တကဋ္ဌဒါနံ ၊ဒန်ပူပေးခြင်းကို။ အာဒိ်ကတ္ထာ၊ ၍။ အာစမနကုန္ဒိယာ၊ သန့်သက်ရေ ထည့်သောအိုး၌။ ဥဒကာသိဉ္စနပရိယောသာနံ၊ ရေလောင်းခြင်း အဆုံးရှိသော။ ၀တ္တံ၊ ကို။ ဂိလာနဿေ၀၊ နာသော်သာလျှင်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ အား။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနာဂတေ ဝုပကာသနာဒိပန၊ မမ္မွေလျော်သည်ကို ဖျောက်ခြင်း အစရှိသော ဝတ်ကိုကား။ အဂိလာ

နဿာဝိ၊ အနာမရှိသော တပည့်အားသော်လည်း။ ကာတဗ္ဗမေဝ၊တည်း။ စိဝရံရဇန္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ရဇေယျာသီတိ၊ ဆိုးလော ဟူ၍။ ဥပဇ္ဈာယတော၊ မှ။ ဥပါယံ၊ ဆိုးနည်းအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ရဇန္တေန၊ ဆိုးသဖြင့်။တေသံ၊ ကို။ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျင်။ဝေဒိတဗ္ဗံ'၏။

သိဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

နဿမ္မာဝတ္တနာဒိကထာ

၆၈။ နဿမ္မာဝတ္တန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာပညတ္တံ၊ ပညတ်တိုင်း။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊ ကို။ နပ္ပရေန္တိ၊ မဖြည့်ကုန်။ ယော နဿမ္မာ ဝတ္တေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောသဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ သည်။ ယထာပညတ္တံ၊ တိုင်း။ ဝတ္တံ၊ ကို။ နပ္ပရေယျ၊ အံ့။ သော။ သည်။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဇာတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဏာမေတဗ္ဗော၊တိ၊ ဟူသည်ကား။ အပသာဒေတဗ္ဗော၊ မြိမ်းအပ်၏။ (မောင်းအပ်၏၊ နှင်အပ်၏လည်းဟူ)။ နု အဓိမတ္တံ ပေမံ ဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဇ္ဈာယမှိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၌။ အဓိမတ္တံ၊ အတိုင်းထက်လွန်သော။ ဂေဟသိတပေမံ၊ အာဘ၏ ချစ်ခြင်းသည်။ (အာဘဟူသော အမှတ်ဖြင့် ချစ်ခြင်းသည်လည်းပေး)။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာဓိမဇ္ဈာဘာဝနာဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဓိမတ္တာ၊ ထက်သွန်းသော။ မေတ္တာဘာဝနာ၊ ချစ်ခြင်း ပွားခြင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုပြီးသည်နှင့် ဆန့်ကျင်သော နည်းဖြင့်။ သုက္ကပက္ခော၊ ကောင်းသောအဘို့ကို။ (ဖြူစင်သောအဘို့လည်းဟူ)။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အလံပဏာမေတုန္တီ၊ တုံ ဟူသည်ကား။ ပဏာမေတုံ၊ နှင်အံ့သောငှာ။ (မောင်းအံ့သောငှာလည်းဟူ)။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။

အပ္ပဏာမေန္တော ဥပဇ္ဈာယော သာတိသာရောဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောဂ်၏။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နဿမ္မာဝတ္တန္တော၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သော သူကို။ ပဏာမေတဗ္ဗော၊ ၏။ နဿမ္မာဝတ္တနာယစ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ စိဝရရဇနံ၊ သက်နှံးဆိုး ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝတ္တော၊ ဝတ်ကို။ အကရိယ မာနေ၊ မဖြူ သည်ရှိသော်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ ဝတ်ကို။

အိုက်ရောန္တသး၊မပြုသောသူအား။ နိဿယမုတ္တကတ္တာသာဝိ၊နိဿယည်း လွတ်သောသူအား သော်၎င်း။ အမုတ္တကာသဝိ၊၎င်း။ အာပတ္တိယော၀၊ တည်း။ (ငါး၀ါထက်လွန်၍ ဗျတ္တိရှိသူကား နိဿယည်းလွတ်၏။ အ၀ါ ခြောက်ဆယ်ရှိမှလည်း ဗျတ္တိမရှိက မလွတ်)။ ကေစ္စာသ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ဝိသဘာဂဖြစ်သော ရဟန်အား။ ပတ္တာဒါနတော၊မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အမုတ္တက နိဿယသော၀၊ နိဿယည်းမလွတ်သေးသော တပည့်အား သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။

သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ တိုသည်။ သမ္မာ၀တ္တာန်၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ မူကား။ သမ္မာ၊ စွာ။ နု၀တ္တာတိ၊ အံ့။ ဥပဇ္ဈာယသ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ၀တ္တာတိ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ တိုသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ နု၀တ္တာန်၊ ကုန်အံ့။ တေသံသဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ တိုအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ၀တ္တံ၊ ကို။ သာဒိယန္တေ၊ သာယာလျက်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ တိုသည်။ ဗဟုကာဝိဟောန်၊ များသည် ဖြစ်ကုန်မူလည်း။ သဇ္ဇေသံ၊ တိုအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ (ဤကား တပည့် ဟူသမျှ တိုကို ပြပါစေလိုသောကို မိန့်သတည်း)။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ မယ္ဟံ၊ အား။ (၏လည်းပေး)။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ သဇ္ဈာယမနသိကာ ရာဒိသု၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း နှလုံးသွင်းခြင်း စသည်တို့၌။ ယောဂံ၊ လုံ့လဃ္ဟဉ် ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ တိုအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ သာဒိယနံ၀၊ သာယာအပ်သည်ကိုဂျင်း။ အသာဒိယနံ၀၊ ကိုဂျင်း။ နဇာနာတိ၊ အံ့။ ဗာလော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ တိုသည်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်အံ့။ တေသုသဒ္ဓိဝိဟာရိကေသု၊ တို့တွင်။ ကော၊ သော။ ၀တ္တာ သမ္မန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥပဇ္ဈာယသ၊ ၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုခပ် သိမ်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အပ္ပေါ သုတ္တာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဝိဟရထ၊ နေကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဝဋ္ဋ၊ သို့လည်း။ အတ္ထာနော၊ ၏။ ဘာရံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာတရေ၊ မိမိမှ တပါးသောသူ တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ လွှတ်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာရ ကရဏတော၊ ဝန်ပြိုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တေသံ၊ ထို ခပ်သိမ်းသော သဒ္ဓိဝိဟာရိကတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

နသမ္မာ၀တ္တာနာဒိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ရာဓမြောဟ္မဏဝတ္ထုကထာ

၆၉။ ရာဓမြောဟ္မဏဝတ္ထုသို့ ၊ရာဓပုဏ္ဏား၏ဝတ္ထု၌၊အာယဿ္မာ၊သော။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ ဂုံတို့ဖြင့်။ အနုညာတံ၊ သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ကံကိုဂုဏ်း။ ကိဉ္စာဝိဇာနာတိ၊ ၏။ ပနတထာဝိ၊ လျှင်းမူလည်း။ ဘဂဝါ၊ရားသည်။ လဟုကံ၊ပေါ့သော။ တံဥပသမ္ပဒံ၊ ထို ဥပသမ္ပဒကံကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ထာ၊ ပယ်၍။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မေန၊ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကံဖြင့်။ဂရုကံ၊ဂရုကကို။ကတ္ထာ ပြု၍။ဥပသမ္ပဒံ၊ဥပသမ္ပဒကံကို။အနုညာတု ကာမော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ထေရော၊ သည်။ အာသဘဂဝတော၊ ၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ထာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကထံ၊အသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံပြောဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏား၊ကို။ ပဗ္ဗာဇေမိ၊ ရဟန်းလည်းပြုရအံ့နည်း။ ဥပသမ္ပာဒေမိ၊ ပဋ္ဌင်း လည်း ခံရအံ့နည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊၏။ ဟိကသ္မာ၊ဟူမူကား။ဗုဒ္ဓါနုံ၊ တို့၏။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈာသယကုသလာ၊ အလိုတော်ကို သိတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အယဉ္စထေရော၊ ဤသာရိပုတ္တရာထေရ် သည်လည်း။ ဗုဒ္ဓပရိသာယ၊ ၌။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောသူတည်း။

ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေနာတိ ထွေ့ပဒေ၊ ၌။ ဗျတ္တောနာမ၊ ထွေ့မည် သည်ကား။ ယာဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သာဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌကထာနှင့် တကွသော။ ဝိနယဝိဒူကံ၊ကို။ ဝါစုဂ္ဂတံ၊ နှုတ်ဆောင်လျက်။ ပဝတ္တာတိ၊ လေ့လာစွာဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့လေ့လာခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ ယာဿ၊ သူအား။ အန္တရာမသော၊ ဖြင့်။ ဇာဒံဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာမတ္တမ္ပိ၊ ဤဥတ္တိ စတုတ္ထကမ္မဝါစာမျှကို သော်လည်း။ သုဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ သင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါစုဂ္ဂတံ၊ နှုတ်ပါလျက်။ ပဝတ္တာတိ၊ လှည့်နိုင်၏။ အယံဝိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ ဇာမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ဗျတ္တော၊ ထွေ့မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊သည်။ ကာသသောသသေမှာဒိနာ၊ ချောင်းဆိုးကုတ်ဟီး သလိပ်အစရှိသော။ ဂေလညေနဝါ၊ အနာဖြင့်ဂင်း။ သြဋ္ဌဒန္တဇိဝှါဒိနံ၊ နှုတ်ခမ်းသွားလျှာ အစရှိသည်တို့၏။ အသမ္ပတ္တိယာဝါ ဖြင့်ဂင်း။ ပရိယတ္တိယံ၊ ပိဋကတ်သင်ခြင်း၌။ အကတပရိစယတ္တာဝါ၊ အလေ့အကျက် မပြုခြင်းကြောင့်ဂင်း။ ပရိမဇ္ဈာလေဟိ၊ အဝန်းညီကုန်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပရိမဇ္ဈာဒလေဟိ ပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ် အက္ခရာတို့ဖြင့်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကမ္မဝါစာကို။ သာဝေတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှာ။

နသင်္ကြောတိ၊ မစ္ဆိမ်းနိုင်။ ဗျဥ္ဇနံဝါ၊ အက္ခရာကိုဂုဏ်း။ ပဒံဝါ၊ ကိုသော်ဂုဏ်း။ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းဖြင့်။ ဝတ္ထုဇ္ဈံဝါ၊ ရွတ်အပ်သော အက္ခရာကိုသော်လည်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ရွတ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အပ္ပဋိဗလော၊ မစ္ဆိမ်းနိုင်သည် မည်၏။ တစ္ဆိ ပရိတော၊ ထိုမှပြန်သော သူကိုကား။ ဇာမသို့အထွေ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိဗလောတိ၊ စွမ်းနိုင်သောသူဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သံဃော ဥပေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃော၊ ကို။ ဇာနာပေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တတောပရံ၊မှ။ ယံအတ္ထံ၊အကြောင်အနက်ကို။သံဃော၊ကို။ဇာနာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ တံအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကို။ ဒဿေတုံ၊ငှာ။ သုဏာတုမေ ဘန္တေတိ အာဒိ၊ကို။ အာဟာ၏။

၇၁။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရာတိ၊ဟူသည်ကား၊ဥပသမ္ပန္နော၊ပဋ္ဌင်း၌ရသည်။ ဟုတ္ထာ၊၍။ သမနန္တရာ၊အခြားမရှိသောကာလ၌။ အနာစာရံ အာစရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝိတိက္ကမံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၊ခြင်းကို။ ကရောတိ၊၏။ ဥလ္လုမ္ပတုမံတိ၊ဟူသည်ကား။ မံ၊ကို။ ဥဒ္ဓရတု၊ကယ်စေချင်၏။ အကုသလာ၊အကုသိုလ်တရား၌။ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ထမြောက်စေ၍။ ကုသလေ၊ ကုသိုလ်တရား၌။ ပတိဋ္ဌပေတု၊ တည်စေချင်၏။ သာမဏေရဘာဝါဝါ၊ သာမဏေ၏ အဖြစ်မှသော်လည်း။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်းပဋ္ဌင်းအဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌပေတု၊ တည်စေချင်၏။အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဒ္ဒသံ၊ချစ်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ မယိ၊၌။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇာတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

၇၃။ အဓိဋ္ဌာဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ (အဋ္ဌကာလည်း ရှိ၏)။ နိစ္စပ္ပဝတ္တိနိ၊ အခါခပ်သိမ်းဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (လှည့်၍ လှည့်၍ မပြတ်ဆွမ်းလှူ၏၊ဟူလိုသတည်း)။ စတ္တာရော နိသဃေတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ နိသဃေတိ၊ ၍။ အတ္ထဘာဝေါ၊ အတ္ထဘောသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေစတ္တာရောပစ္စယေ၊ တို့ကို။ နိသဃေတိ၊ မှီရာဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ရာဇပြောဟ္မဏဝတ္ထုကထာနိဋ္ဌိတာ။

အာဇရိယဝတ္တကထာ

၃၅။ ကိန္တာဃံ ဘိက္ခု ဟောတိတိ၊ ကား။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ တေ၊နှင့်။ ကိံ ဟောတိ၊အသို့တော်သနည်း။ အညေဟိ ဩဝဒိယော အနုသာသိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေဟိ၊ တို့သည်။ ဩဝဒိတဗ္ဗောစေဝ၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမအပ်သေး၏။ အနုသာသိတဗ္ဗောစ၊ ကံမြစ်လည်း ကံမြစ်အပ်သေး၏။ ဗာဟုလ္လာယ အာဝတ္တော ယဒိဒံ ဂဏဗန္ဓိကန္တိ ပဒဿ၊၏။ အဓိဋ္ဌာ၊အနက်ကို။ ဝေဝံ၊သို့။ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ တေသဗာဟုလ္လသ၊ ထိုများသော အဖြစ်အား။ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့အပ်သော။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ တံဗာဟုလ္လံ၊ ထိုများသော အဖြစ်သည်။ဂဏဗန္ဓိကံ၊ ဖွဲ့သောဂိုဏ်းရှိသည်။ ယံဇာဒံဂဏဗန္ဓိကံနာမ၊ အကြင် ဂိုဏ်းဖွဲ့ခြင်းမည်သည်ကား။ ဗာဟုလ္လံ၊များသောအဖြစ်ရှိ၏။ တဒတ္ထာယ၊ထိုများသော အဖြစ်၌ဟု။ အာဝတ္တော၊ကျင့်၏။ (ကျင့်သနည်းသော်လည်းပေး)။(ဤကား သမ္ဗန်)။ တွံ၊သည်။ အတိလဟုံ၊ စွာ။ အာပန္နော၊ ရောက်လွယ်စွတကား။ ဇာတိ၊သို့၊ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (သင်ကား ဗာဟုလ္လအဖြစ်သို့ ရောက်လွယ်စွတကားဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူသည်)။

၃၆။ အဗျတ္တောတိ၊ သည်ကား။ ပညာဝေယျတ္တိယေန၊ ပညာ၏ ထင်ခြင်းနှင့်။ ဝိရဟိတော၊ ကုန်၏။ အညတရောဒိအညတိတ္ထိယပုဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပသုဒရာ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပသုရ အမည်ရှိသော ပရိဗ္ဗာဇကတည်း။ သောပသုရော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ထေနေသာမိတိ၊ ခိုးအံ့ဟု။ ဥဒါယိတ္ထေရသ၊၏။ သန္တိကေဠ်၊ ပဒ္ဓဇိတ္ဝာ၊ ၍။ဟေန၊ ထို ဥဒါယိသည်။သဟဓမ္မိကံ၊ ပါဠိနှင့်တကွ။ (အကြောင်းနှင့်တကွ)။ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။တသ ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ဝါဒံ၊ အယူကို။ အာရောပေသိ၊ အပြစ်တင်၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာတိအာဒိမ္ဟိ၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိ၌။ ဗျတ္တော၊ ဗျတ္တမည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၀ါဒက ဝက္ကုနာယံ၊ ဘိက္ခုနီတို့ကို ဆုံးမအပ်သောအရာ ပါဠို၏ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တလက္ခဏော ယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောလက္ခဏာဖြင့် ပြည့်စုံသောသူသာလျှင်။ ဗျတ္တော၊ ဗျတ္တမည်၏။ ယောပန ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနဿ၊ နာသော။ အန္တေဝါသိနော၀ါ၊ နိဿယည်းယူသော တပည့်အားဇင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿဝါ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခဿ တပည့်အားဇင်း။ ဂိလာနဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနာဒီနိ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းစသည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ သတ္ထောတိ၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ ဇာဓ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိဗလောတိ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေ

တော၊ ၏။ ဧတံဝစနံ၊ ကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဟိဉပါလိအင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတေန ဘိက္ခုနာ ဉပသမ္မာဒေတဗ္ဗံ၊ နိဿယောဒါတဗ္ဗော၊ သာမဏေရော ဉပဇ္ဈာပေတဗ္ဗော။ ပ။ ဒုဘိဝိနေတုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ (ပါဠိတော်၏အနက်ကား သိသာ၏)။

၇၇။ ပက္ခသင်္ကန္တေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ တိတ္ထိယပက္ခသင်္ကန္တေသု၊ တိတ္ထိတို့၏ အပေါင်းအဖော်သို့ ဝင်ခဲ့ကုန်သော။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာစရိယန္တိ၊ သည်ကား။ အာစာရသမာစာရသိက္ခာပနကံ၊ ကျင့်အပ်သောအကျင့်ကို သင်ပေတတ်သော။ အာစရိယံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာစရိယော ဘိက္ခဝေ အန္တေဝါသိကမ္ဟိတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဒ္ဒံ၊ စုံကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗံသို့လော)။ ဉပဇ္ဈာယော ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓိဝိဟာရိကမ္ဟိတိ အာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဝသေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အားဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဇ္ဈော၊ ဤပါဠိ၌။ နာမမတ္တမေဝ၊ အာစရိယဟူသော အမည်မျှသာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။

အာစရိယဝတ္တကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ပဏာမနာခမနာ ကထာ

၇၀။ အန္တေဝါသိကာ အာစရိယေသုနသမ္မာဝတ္တန္တိတိဇ္ဈေပန၊ ဤပါဠိ၌ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ နသမ္မာ ဝတ္တနာယစ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်ရာ၌လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ စိဝရရဇနံ၊ သက်နှံးဆိုးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဝဇ္ဇေး ကို။ အကိရိယမာနေ၊ မပြုသည်ရှိသော်။ ဉပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဝတ္တုံ၊ ကို။ အာဂရောန္တသ္သ၊ မပြုသည်ရှိသော်။ နိဿယမုတ္တကဿဝိ၊ အားငင်း။ အမုတ္တကဿဝိ၊ အားငင်း။ အာပတ္တိယော၊ ကတည်း။ ဇ္ဈတိစ၊ ဤသို့ငင်း။ ကေစ္စဿ၊ ဉပဇ္ဈာယ်နှင့် ဝိသဘာဂဖြစ်သောသူအား။ ပတ္တဒါနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အမုတ္တကနိဿယဿသော၊ နိဿယည်း မလွတ်သောသူအားသာလျှင်။အာပတ္တိ၊၏။ဇ္ဈတိစဤသို့ငင်း။ ယံ လက္ခဏံ၊ ကို။ဒ္ဝိဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝလက္ခဏေန၊ ဖြင့်လျှင်။ နိဿယအန္တေဝါသိကဿ၊ နိဿယည်းယူသော တပည့်အား။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ နိဿယန္တေဝါသိကေန၊ နိဿယည်းယူသော တပည့်သည်။ အာစရိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝသတိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ သဒ္ဒံ၊ သော။ အာစရိယဝတ္တံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒါ

ဓမ္မန္တေဝါသိကေဟိပန၊ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တေဝါသိက ဥပသမ္ပဒန္တေဝါသိက ဓမ္မန္တေဝါသိက တို့သော်ကား။ နိဿယမုတ္တကေဟိဝိ၊ နိဿယည်း ကင်းကုန်သော်လည်း။ အာဒိတောပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ စိဝရရဇနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဝတ္တုံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အနာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တဒါနာဒိမ်ိုပန၊ ၌ကား။ ဧတေသံ၊ ထိုသုံးယောက်သော သူတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ ဧတေသုစ အန္တေဝါသိကေသု၊ ထိုတပည့်အများတို့တွင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တေဝါသိကောစ၊ သိကသည်ဌင်း။ ဥပသမ္ပဒန္တေဝါသိကောစ၊ သိကသည်ဌင်း။ အာစရိယဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယ ဥပသမ္ပဒါစရိယအား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝန်မကင်းဟူလို၏။ ရဟန်းပြုသောအခါ သရဏဂုံပေးသော ဆရာကား ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယတည်း။ တပည့်ကား ပဗ္ဗဇ္ဇန္တေဝါသိကတည်း။ ပဉ္စင်းခံသောခါ ကမ္မဝါရွတ်ပေသောဓာရာကား ဥပသမ္ပဒါ စရိယတည်း။ တပည့်ကား ဥပသမ္ပဒန္တေဝါသိကတည်း။

နိဿယန္တေဝါသိကောစ၊ နိဿယည်းယူ၍နေသော တပည့်ဌင်း။ ဓမ္မန္တေဝါသိကောစ၊ စာသင်သောတပည့်ဌင်း။ ယာဝ၊ လောက်။ သမီပေ၊ ဃရာအထံ၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုနေသမျှသာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာစရိယေနာဝိ၊ သည်လည်း။ တေသုအန္တေဝါသိကေသု၊ တို့၌။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊၏။ ဟိ သစ္စံ၊ ၏။ အာစရိယန္တေဝါသိကေသု၊ ဆရာတပည့်တို့တွင်။ ယောယော၊ အကြင်အကြင်သူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ နဝတ္တာတိ၊ အံ့။ တဿတဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နိဿယည်းပေးပေသော ဆရာကား နိဿယာစရိယတည်း။ တပည့်ကား နိဿယန္တေဝါသိကတည်း။ စာသင်ပေသော ဆရာကား ဓမ္မာစရိယတည်း။ တပည့်ကား ဓမ္မန္တေ ဝါသိကတည်း။ ဤနိဿယန္တေဝါသိကလည်း ဆရာအထံ၌မှီ၍ နေသမျှ ဝန်မကင်း။ ဓမ္မန္တေဝါသိကလည်း စာသင်သရွေ့ ဝန်မကင်း။ ဆရာလည်း ဝန်မကင်းကောင်းဟူလိုသတည်း။

နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိကထာ

၈၃။ ဥပဇ္ဈာယမှာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်မှ။ နိဿယပဋိပဿဒ္ဓိသု၊ တို့၌။ အာဂန္တွာသု၊လာကုန်သော။(ဤကားထည့်ပါ)။ဥပဇ္ဈာယောပက္ကန္တောဝါတိ

အာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ဥပဇ္ဈာယ်ပေးသော ဆရာကား ဥပဇ္ဈာစရိယတည်း။ တပည့်ကား သဒ္ဓိဝိဟာရိကအန္တေဝါသိကတည်း။ ဆရာငါးပါး၊ တပည့်လည်း ငါးပါးတည်း။

ပက္ကန္တောတိ၊ဟူသည်ကား။ တမှာအာဝါသာ၊ထိုနေသောကျောင်းမှ။ ဝိပ္ပဝသိတုကာမော၊ ကင်းဝေးနေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲခွဲ၏။ ဒိသံ၊အရပ်မျက်နှာသို့။ ဂတော၊ခွဲ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ တသ္မိံ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဂတေစ ပန၊ သွားခဲ့သော်လည်း။ သစေ၊ ၍။ ဝိဟာမရ၊ ၌။ နိဿယဒါယကော၊ နိဿယညီးပေးတတ်သောဆရာသည်။အတ္ထိ၊ရှိအံ့။ ယာသာဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အညဒါဝိ၊ တရံတခါသော်လည်း။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟိတပုဗ္ဗောဝါ၊ ရှေးဦးယူဘူးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ယောဝါဘိက္ခု၊ သည်မူလည်း။ ကေသဉ္စာဂပရိဘောဂေါ၊ တကွသုံးဆောင်ပရိဘုတ်ကြသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊၏။ ကေဒိဝသမ္မိ၊ မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (အာပတ်မလွတ် ဟူလိုသတည်း)။ သစေ၊၍။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သောရဟန်းသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ အညော၊ သော။ လဇ္ဇီ ပေသလော၊ သိလကို ချစ်သော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပေသလဘာဝံ၊ သိလကိုချစ်သောသူတော်ကောင်း၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တေန၊ သိသဖြင့်။ တဒဟေဝ၊ ထိုသွားသော နေ့ပင်လျှင်။ နိဿယော၊ကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊၏။ သစေ၊၍။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဇာတွေတ်-ဇာတိတေံ၊ ဤသို့ပေးမူကား။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ။ အထပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ တုမှာကံ၊တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ လဟုံ၊စွာ။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့လော။ဇာတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ သစေ၊၍။ တထာဝုတ္တံ၊ ထိုသို့ဆိုခဲ့အံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩဝ် လာလတ္တံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊၍။ တေနဟိ၊ပြီးကား။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊၏။အာဂမနံ၊ကို။ အာဂမေထ၊ငံ့လင့်ဦးလော။ ဇာတိ၊သို့။ ဝဒတိ၊အံ့။ အာဂမေတုံ၊ ငံ့လင့်အံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အထပနယဒိ၊ ၍။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ပေသလဘာဝံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ အံ့။ စတ္တာရိပဉ္စဒိဝသာနိ၊ လေးရက် ငါးရက်တိုင်တိုင်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။

ဇာတကဋ္ဌကထာ ၄၊၆-၁၃

သဘာဂတံ၊ ပေသသအဖြစ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ၍။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊စေ၍။ နိဿယော၊ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊၏။

သဓေပန၊ ၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ နိဿယဒါယကော၊ နိဿယညီးပေးစိမ့် သော သူသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၏၊ သည်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကာဘိပါဟေန၊ ဖြင့်လျင်။ အာဂမိဿာမိ၊ လာလတ်အံ့။ မာဥက္ကဏ္ဌိတ္ထ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်လင့်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဂတော၊ သွားခဲ့မူကား။ ယာဝအာဂမနာ၊ လာသည်တိုင်ရုံ။ (ရောက်ရုံသော်လည်းဟူ)။ ပရိဟာဒနာ၊အဆောင်ကို။ လဒ္ဓာတိ ၏။အဿာဝိယဒိ၊၍လည်း။ နံဥပဇ္ဈာယံ၊ကို။ တဉ္စ၊ ထိုသွားခလာ၌။ မနုဿော၊လူဘို့သည်။ ပရိစ္ဆိန္နကာလတော၊ ပုံငြိမ်း ခြားခသောကာသဿက်၊ဥတ္တရိဝိ၊အလွန်လည်း။ပဉ္စဝါဒိဝဿာနိ၊ ၎င်း။ ဒသဝါဒိဝဿာနိ၊ ၎င်း။ ဝါသေန္တိယော၀၊ နေစေကုန်သည်သာဖြစ်အံ့။ တေန၊ ထိုဆရာသည်။ ဝိဟာရံ၊သို့။ ပဝတ္တိ၊ကို။ ပေသေတဗ္ဗာ၊စေအပ်၏။ ဒဟရာ၊ ပဉ္ဆင်းငယ်ဘို့ကို။ မာဥက္ကဏ္ဌိန္တု၊မဆန့်ကျင်ကုန်လင့်။အဟံ၊သည်။ အသုက ဒိဝသံနာမ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ အာဂမိဿာမိ၊ လာလတ်အံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပေသေဘဒ္ဒာ၊၏။ ဧဝံပိ၊ဤသို့စေသော်လည်း။ ပရိဟာရော၊ကို။ လဒ္ဓတိ၊ ၏။ အဆ-ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ အာဂန္တွာနော၊လာလတ်သော်။ အန္တရာ မဒဂ္ဂ၊ ၌၊ နဒီပူရေနဝါ၊ မြစ်ရေပြည့်သဖြင့်၎င်း။ စောရာဒိဟိဝါ၊ ခိုးသူ စသည်ဘို့ဖြင့်၎င်း။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ထေရော၊ သည်။ ဥဒဓိကာသက္ကာနံဝါ၊ ရေကျခြင်းကို သော်လည်း။ အာဂမေတိ၊ ငံ့လင့်အံ့။ သဟာယေဝါ၊ အဖေါင်းအဘော်တို့ကို သော်လည်း။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ သဘိုးအံ့။ သဓေ၊၍။ တံပဝတ္တိ၊ကို။ ဒဟရာ၊ပဉ္ဆင်းငယ်တို့သည်။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်အံ့။ ယာဝ အာဂမနာ၊ ရောက်သည်တိုင်အောင်။ ပရိဟာရော၊ အဆောင်ကို၊ လဒ္ဓတိ၊၏။ သစေပန၊၍။ သော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဇာဝေ၀၊ ၌ပင်လျင်။ အဟံ၊သည်။ ဝသိဿာမိ၊အံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ပဟိဏတိ၊ စေအံ့။ ပရိဟာရော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊၌။ နိဿယော၊နိဿယညီး ဆရာကို။ လဒ္ဓတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝိဒ္ဓန္တေပန၊လူသွက်ခဲ့သော်ကား။ ကေဒိဝသမ္မိ၊မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။နတ္ထိ၊မရှိ၊ ကာလင်္ကတော၀ါ၊သေခဲ့သော်၎င်း။ ကေဒိဝသမ္မိ၊မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပက္ခသံကန္တော၀ါ၊ သော်၎င်း။ ကေဒိဝသံဝိ၊ မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ၌။ နိဿယော၊ နိဿယညီး ဆရာကို။ လဒ္ဓတိ၊ရ၏။ တတ္ထ၊ထိုသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဏတ္တိတိ

ပန၊်တိဟူသည်ကား။ နိဿယပဏာမနှာ၊ နိဿယည်းဆရာ၏ နှင်ခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တံ၊သင့်ကို။ ပဏာမေမိ၊ငါနှင်၏။ ဇာတိဝါ၊ သို့ဂုင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဇာဓ၊ ဤကျောင်းသို့။ မာပဗ္ဗိတ္ထာမိ မာပဝိသိ၊ မဝင်လင့်။ ဇာတိဝါ၊သို့ဂုင်း။ တေ၊သင်၏။ ပတ္တစီဝရုံ၊ကို။ နိဟာရ၊ထုတ်လော။ ဇာတိဝါ၊ ဤသို့ဂုင်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ တယာ၊ သည်။ နဉ္ဉပဒ္ဒါတဗ္ဗော၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ပြီ။ ဇာတိဝါ၊ ဂုင်း။ ဇာမိနာ ပါဠိနယေန၊ ဖြင့်ဂုင်း။ မံ၊ ကို။ ဂါမပွဝေသနံ၊ရွာတွင်းသို့ ဝင်အံ့သည်ကို။ မာအာပုစ္ဆိ၊ မပန်လင့်တော့။ ဇာတိအာဒိနာ၊ သော။ ပါဠိမုတ္တက နယေနဝါ၊ ဖြင့်ဂုင်း။ ယော အန္တေ ဝါသိကော၊ ကို။ နိဿယပဏာမနာယ၊ နိဿယည်းဆရာ၏ နှင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏာမိတော၊ နှင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန အန္တေဝါသိကေန၊ သည်။ ဉပဇ္ဈာယော၊ ကို။ ခမာပေ တဗ္ဗော၊ ကန်တော့အပ်၏။ သည်းခံစေအပ်၏။

သစေ၊ ၍။ အာဒိတောဝ၊ အစမှလျှင်။ နခမတိ၊ သည်းမခံအံ့။ ဒတ္တာကမ်ဓံ၊ ဒဏ်ပေးသောအမှုကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သယမေဝ၊ လျှင်။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ စေ၊ ၍။ နော ခမတိ၊ လိုအံ့။ တသ္မိ ဝိဟာရေ၊ ၌။ မဟာထေရေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ခမာပေ တဗ္ဗော၊ ၏။ စေ၊ ၍။ နော ခမတိ၊ လိုအံ့။ သာမန္တ ဝိဟာရေ၊ နီးသောကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဝေဓိ၊ ဤသို့ ကန်တော့ သော်လည်း။ နခမတိ၊ အံ့။ အညတ္ထ၊ တပါးသို့။ ဂန္ဒ္ဓာ၊ သွား၍။ ဉပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသောရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မေ မမ၊ ၏။ သဘာဂါနံ၊ သဘာဂဖြစ်သော သူတို့၏။ (အကျင့်တူသော သူတို့၏လည်းပေး)။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသတိတိ၊ နေ၏ဟု။ ဉ တ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပေဝနာမခမေယျ၊ သည်းခံမည်လည်းမသိ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဝေဓိ၊ ဤသို့နေသော်လည်း။ နခမတိ၊ အံ့။ တတြေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုတပါးသောအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုနေရာအရပ်၌။ စေ၊ ၍။ ဒုဿ္သိက္ခာဒိဒေါသေန၊ မွတ်သိပ်ခြင်းစသော အပြစ်ဖြင့်။ ဝသိတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အံ့။ တံယေဝ ဝိဟာရံ၊ ထိုနေမြဲကျောင်းသို့လျှင်။ အာဂန္ဒ္ဓာ၊ လာ၍။ အညဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဿယံ၊ ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဝသိတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ အာဏတ္တိယံ၊ ဆရာနှင်ခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ဤအရာ၌ ဆရာစွန့်လေငြိုးသောကြောင့် ရကား ဥပဇ္ဈာယ်ဟောင်း နှင့်တွေ့သော်လည်း ဆရာသင်၏ အဆံ၌ ယူသော နိဿယည်းကား မငြိမ်း။

အာစရိယမှာ၊ နိဿယည်းယူသောဆရာမှ။ နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိသု၊ နိဿယည်းငြိမ်းခြင်းတို့၌။ အာစရိယော ပက္ကန္တော၀ါဟောတိတိ ဧတ္ထပဒေ၊ ၌။ ကောစိ အာစရိယော၊ ကား။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ တပည့်အားကြား၍။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ ကောစိ အာစရိယော၊ ကား။ အနာပုစ္ဆိတွာ၊ မူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒန္တော၀ါသိကေဝိ၊ ၌သည်း။ ဧဝမေဝ၊ အတ္ထဂင်းတည်း။ တတြ၊ ထို ဆရာဘပည့်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ သဒ္ဓ၊ ၍။ အန္တေ၀ါသိကော၊ သည်။ အာစရိယံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အသုကံနာမဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ၄ာ။ ဇာနာမိ၊၏။ ကေနစိဒေ၀ကရကိယေန၊တစုံတခုသော ပြိဘွယ် ကိစ္စဖြင့်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာပုစ္ဆတိ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ သည်။ ကဒါ၊ ၌။ ဂမိဿာဘိ၊ အံ့နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော တပည့်သည်။ သာယန္နေ၀ါ၊ ၌ဂင်း။ ရတ္တိံ၀ါ၊ ၌ဂင်း။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ အာစရိယောဝိ၊ သည်လည်း။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ သမ္ပဒိစ္ဆတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ တဒ်ကောယော၀၊ လျှင်။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။

သဒ္ဓပန၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အသုကံနာမဋ္ဌာနံ၊ သို့။ ဂန္တုကာမော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ အာစရိယော၊သည်။ အသုကသ္မိံနာမ ဂါမေ၊ ၌။ ဝိက္ကာယစရိတွာ၊ ဆွမ်းခံ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဇာနိဿာဘိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဇာတိ၊သို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ သောစ၊ ထိုတပည့်သည်လည်း။ သာဓုတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောသွားခြင်းတည်း။ သစေပန၊ ၍။ နဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ နုပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ အထာဝိယဒိ၊ ၍။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော် အာစရိယေန၊ သည်။ တာ၀၊ စွာ။ မာဂစ္ဆ၊ မသွားလင့်ဦး။ ရတ္တိံ၊ ၌။ မန္တေတွာ၊ ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်အံ့။ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော တပည့်သည်။ မန္တေတွာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောသွားခြင်းတည်း။ ဧ၊ ၍။ နောဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊သည်။ နုပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ အာစရိယံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဘဲ။ ပက္ကမန္တသပန၊ အားသော်ကား။ ဥပစာရသီမာတိက္ကမေ၊ ဥပစာရသိမ်ကို လွန်ခြင်း၌။ နိဿယော၊

သည်။ ပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ အန္တေ၁ ဥပစာရသိမတော၁၊ ဥပစာရသိမ် တွင်းမှ။ ပဋိနိဝတ္တန္တေသ၊ ပြန်သောသူအား။ နပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။

သစေပန၊ အကယ်၍။ အာစရိယော၁၊ သည်း၊ အန္တေဝါသိကံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ အာဝုသော၁၊ ငါ့ရှင်။ အသုကံနာမဌာနံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ အာပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ အန္တေဝါသိကေနစ၊ သည်လည်း။ကဒါတိ၊ အံ့နည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ သာဃနေဝါ၊ ည၌၌ရင်း။ ရတ္တိဘာဂေဝါ၊ ၌ရင်း။ ဂမိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ အန္တေဝါသိကောဝိ၊ သည်လည်း။ သာဓူတိ၊ ဟု။ သမ္မဋ္ဌတိ၊ အံ့။ တဒဟေယေဝ၊ ၌လျှင်။ နိဿယော၁၊ သည်။ ပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ ၏။

သစေပန၊ အကယ်၍။ အာစရိယော၁၊ သည်။ သွေ၊ ဖြန်။ဝိဏ္ဏာယ၁၄၁။ စရိတ္ထ၁၊ ၍။ ဂမိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဇုတရောစ၊ တပည့်သည်လည်း။ သာဓူတိ၊ဟု။ သမ္မဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဧကဒိဝသံ၊ တရက်သာလျှင်။တ၁၄၁၊ လော၏။နိဿယော၁၊သည်။နပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊မငြိမ်း။ပုနဒိဝသေ၊မိုးသောက် သောနေ့၌။ ပဋိပ္ပသဒ္ဓေါ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသုကသ္မိံ နာမဂါမေ၊ ၌။ ဝိဏ္ဏာယ၁ရိတ္ထ၁၊ ၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဂမနံဝါ၊ ကိုဂင်း။ အဂမနံဝါ၊ ဂင်း။ ဇာနိဿာမိ၊သိရအံ့။ ဇုတ်၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊အံ့။ သစေ၊အကယ်၍။ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားမူကား။ နိဿယော၁၊ နိဿယည်း ဆရာသည်။ နပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ အထာဝိယဒိ၊ ၍လည်း။ ဂစ္ဆာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ အန္တေဝါသိကေန၊ သည်။ တာဝ၁၊ စွာ။ မာဂစ္ဆထ၊ မသွားလင့်ကုန်။ ရတ္တိံ၊ ည၌၌။ မန္တေတ္ထ၁၊ ၍။ ဇာနိဿထ၊ သိရကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္ထော၁၊ ဆိုအပ်သောဆရာသည်။ မန္တေတ္ထ၁ဝိ၊ ၍လည်း။ နဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ နိဿယော၁၊သည်။ နပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဥဘော၁ဝိ၊ ကုန်သော။ အာစရိယန္တေဝါသိကာ' ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ကေနစိကရဏီယေန၊ဖြင့်။ ဇဟိသိမံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေ၊ အကယ်၍။ တတော၁၊ ထိုသိမ်ပမှ။ အာစရိယော၁၊ သည်း။ ဂမိယစိတ္တော၊ ခရီးသွားလိုသော စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ အနာပုစ္ဆာဝ၁၊ တပည့်ကိုမကြားဘဲလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဒ္ဝိန္နံလေဋ္ဌုပါတာနံ၊ ခဲနှစ်ပစ်တို့၏။ အန္တေဝါယေဝ၁၊အတွင်း၌လျှင်။ နိဝတ္တတိ၊နစ်အံ့။နိဿယော၁၊ သည်။ နပဋိပ္ပသဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒ္ဝေလေဋ္ဌုပါတေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကာမေတ္ထ၁၊ လွန်စေ၍။ နိဝတ္တတိ၊အံ့။ ပဋိပ္ပသဒ္ဓေါ၊ သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤဌဿဆရာသည် အရပ်တပါးသို့ သွားသည်မည်သော ကြောင့် နိဿယသည်း ငြိမ်းသည်ဟူ၏)။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ ဒွေလေဋ္ဌုပါဘေ၊ တို့ကို။ အတိတ္တမ္မ၊ ၍။ အညသ္မိ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား နိဿယာစရိယ၊ ဥပဇ္ဈာစရိယတို့သည် နိဿယန္တေဝါသိက၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကန္တေဝါသိကတို့နေသော ကျောင်းရံမှ တပါးသော ခဲနှစ်ပစ်ထက်ဝေးသော ကျောင်းမှာ နေလေသည် ရှိသော် ထိုတပည့်တို့အား နိဿယသည်း ငြိမ်းခလကုန်၏ဟူလိုသတတ်။

အာစရိယော၊သည်။ ဝိဿမန္တေဝါ၊လူထွက်ခဲ့သော်၎င်း။ ကာလင်္ကတေဝါ၊ ခဲ့သော်၎င်း။ ပက္ခသင်္ကန္တေစ၊ ခဲ့သော်၎င်း။ တံခဏံယေဝ၊ ၌လျှင်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ၏။ အာဏာတ္တိယံပနပဏာမနေ၊ နှင်ခြင်း၌ကား။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ အာစရိယော၊ သည်။ မုဋ္ဌိတုကာမော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဿယပဏာမနာယ၊ နိဿယည်း၏နှင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏာမေတိ၊ နှင်အံ့။ အဒန္တေဝါသိကောစ၊ သည်လည်း။ မံ၊ကို။ အာစရိယော၊ သည်။ ကိဉ္စာဝိပဏာမေဟိ၊ အာယတ်၍ကား နှင်၏ရှင့်။ အဆဒေါ၊ ထိုသို့နှင်မူလည်း။ ဟဒယေန၊ ဖြင့်။ မုဒုကောတိ၊ နူးညံ့၏ဟူ၍။ သာလယောဝ၊ အာလယရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ နပဋိပ္ပဿမ္ဘတိယေဝ၊ တည်း။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ အာစရိယော၊ မူကား။ သာလယော၊ အာလယရှိ၏။ အဒန္တေဝါသိကော၊ သည်။ နိရာလယော၊ မရှိ။ ဒါနိ၊ ခု။ ဇုမံအာစရိယံ၊ကို။ နိဿာယ၊၍။ နဝသိဿာမိတိ၊ မနေပြီဟူ။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချအံ့။ ဧဝံဝိ၊သော်လည်း။ နပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊မငြိမ်း။ ဥဘိန္နံ၊ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်စုံတို့၏။ သာလယော၊ စိတ်မလွတ်ခြင်းသည်။ ဘာဝေပန [1]၊ ရှိသော်ကား။ နပဋိပ္ပဿမ္ဘတိယေဝ၊ ကတည်း။ ဥဘိန္နံ၊ တို့၏။ ဓုရနိက္ခေပေန၊ ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ၏။ ပဏာမိတေန၊ နှင်အပ်သော တပည့်သည်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ပေးသောဒဏ်အမှုကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ခမာပေတဗ္ဗော၊ ကန်တော့အပ်၏။ စေ၊ ၍။ နော ခမတိ၊ မခံအံ့။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဥပဇ္ဈာယေနဝါ သမောဓာနဂတောတိ ဇေဋ္ဌပဒေ၊ ၌။ ဒဿနသဝနဝသေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို မြင်ခြင်း ဥပဇ္ဈာယ်အသံကို ကြားခြင်းတို့၏ အစွမ်း

၁။ သာလယဘာဝေ-ဆဋ္ဌ။ ဆဋ္ဌ-အရှိကောင်း၏။

အားဖြင့်။ သမောဓာနံးပေါင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။ ဟိကထံ၊ အသ္ဆိနည်း ဟူမူကား။ သစေ၊ ၍။ အာစရိယံ၊ နိဿယညီးဆရာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝသန္တော၊ နေသော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဖြစ်ဘူးသော တပည့်သည်။ ကေဝိဟာရေ၊ တရုံတည်းသော ကျောင်း၌။ စေတိယံ၊ ၌။ ဝန္ဒနံဝါ၊ ရှိခိုးလာသော ဥပဇ္ဈာယ်ကိုဂုင်း။ ကေဂါမေ၊ တရွာဝ်းည်း၌။ ဝိဏ္ဏာယဝါစရန်၊ ဆွမ်းခံ ဥပဇ္ဈာယ်ကိုဂုင်း။ ပဿတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပဿမ္ဘတိ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်ကား။ ပဿတိ၊မြင်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောပန၊မူကား။ နပဿတိ၊အံ့။ နပဋိပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း။ မဂ္ဂပဋိပန်းဝါ၊ ခရီးသွားသည်ကိုဂုင်း။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ စရန်ဝါ၊ ကိုဂုင်း။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ ဒုရတ္တာ၊ဝေးသောကြောင့်။ ဘိက္ခု။တိ၊ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယောတိ၊ ဟူ၍။ နဇာနာတိ၊ အံ့။ နပဋိပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း။ သစေ၊၍။ ဇာနာတိ၊အံ့။ ပဋိပဿမ္ဘတိ၏။ ဥပရိပါသာဒေ၊ ၌။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်။ ဝသတိ၊နေအံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊သည်။ ဝသတိ၊နေအံ့။တံဥပဇ္ဈာယံ၊ကို။အဒိသွာဝ၊ဘဲလျှင်။ ယာဂုံ၊ကို။ ဒ်ဝိတွာ၊၍။ ပတ္တမတိ၊ အံ့။ အာသနသာလာယံဝါ၊ ၌သော်ဂုင်း။ နိသိန္နံ၊ နေသော ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အဒိသွာဝ၊ဘဲလျှင်။ ကေမန္တေ၊၌။ ဘုဥ်းတွာ၊၍၊ပတ္တမတိ၊အံ့။ ဓမ္မသဝနမဂ္ဂပေ ဝါ၊ တရားနာသော မဂ်ာပ်၌ မူလည်း။ နိသိန္နမ်ိ၊ သော်လည်း။ ဘံ၊ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အဒိသွာဝ၊ဘဲလျှင်။ ဓမ်ံ၊ကို၊ သုတွာ၊၍။ ပတ္တမတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊သည်။ နပဋိပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း။ ဧဝံ၊ဤသို့။ တာဝ၊ စွာ။ ဒဿနဝသေန၊ဖြင့်။ သမောဓာနံ၊ပေါင်းခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။

သဝနဝသေန၊ အသံကြားသောအားဖြင့်။ သစေ၊ ၍။ ဝိဟာရေဝါ၊ ၌ဂုင်း။ အန္တရဃရေဝါ၊ အိမ်တွင်း၌ဂုင်း။ ဓမ်ံ၊ကို။ ကထေန္တော်သ၊ ဟော သော၊။ ဥပဇ္ဈာယသ်သ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ အနုမောဒနံဝါ၊ နာကိုသော်လည်း။ ကရောန္တော်သ၊ပြုသော။ ဥပဇ္ဈာယသ်သ၊၏။ သဒ္ဒံ၊ကို။ သုတွာ၊၍။ မေ၊ဝါ၏။ ဥပဇ္ဈာယသ်သ၊ ၏။ သဒ္ဒေါတိ၊ အသံဟူ၍။ သဥ္ဇာနာတိ၊ အံ့။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပဿမ္ဘတိ၊ ၏။ အသဥ္ဇာနန္တော်သ၊ အား။ နပဋိပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း။ အယံ၊ သည်ကား။ သမောဓာနေ၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့် ပေါင်းမိခြင်း၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

နိဿယ ပဋိပ်သဒ္ဓိကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဥပသမ္ပဒါဒေတဗ္ဗပဋ္ဌာက ကထာ

၈၄။ ဣဒါနိ-ဣမသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနုဇာနာမိသိက္ခဝေဟ္ထေနဘိက္ခုနာ။ ပ။ နိဿယံဒါတုန္တိ၊ ၍။ သခေ်ပတော၊ အားဖြင့်။ ဥပဇ္ဈာယာစရိယာနံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ နိဿယညြှးဆရာတို့၏။ ယံလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ လက္ခဏံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ပဋ္ဌဟိဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိသမန္နာဂတေနာတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကား ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၌။ ပဋ္ဌဟိအင်္ဂေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အဂၤေဟိ၊ ကျေးငှး မရှိသော အကြောင်းတို့နှင့်။ ဟိယ်သွာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ သောတိက္ခ၊ သည်။ သီသက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလ တည်းဟူသော ကျေးငှးစသည်တို့နှင့်။ အသမန္နာဂတ္တာဝ၊ မပြည့်စုံသောကြောင့်လျှင်။ အဂၤေဟိ၊ ကျေးငှးမဲ့သော အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ နနိဿယော၁ဒါတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာစရိယေန၊ နိဿယညြှးပေးသော ဆရာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိဿယော၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ထွေစ ပါဠိယံ၊ ၌။ နအသေခေနသီလက္ခန္ဓေ နာဘိစ၊ နအသေခေန သီလက္ခန္ဓေနဟူသော ပုဒ်သည်ငှင်း။ အတ္ထနာန အသေခေနာတိစ၊အတ္ထနာနအသေခေန ဟူသောပုဒ်သည်ငှင်း။အသဒ္ဓါတိစ၊အသဒ္ဓါ ဟူသော ပုဒ်သည်ငှင်း။ ဣတိ အာဒီသု၊ အစရှိကုန်သော။ တီသု၊ ကုန်သော။ ပဋ္ဌကေသု၊ ကတို့၌။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူ၏။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအားဖြင့်။ပဋိက္ခေပေါ၊ ကို။နကတော၊ ပြုတော်မမူ။ ဟိယ်သွာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အသေခေဟိ၊ ပြုးပြုးသော သင်ခြင်းကိစ္စ ရှိကုန်သော။ သီလက္ခန္ဓာဒီဟိ၊ သီလက္ခန် ကျေးငှး အစရှိသည်တို့နှင့်။ အသမန္နာဂတော၊ မပြည့်စုံ။ ပရေစ၊ သူတပါး တို့ကိုငှင်း။ တတ္ထ၊ ထိုသီလက္ခန်စသော ကျေးငှးတို့၌။ သမာဒပေတုံ၊ ဆောက်တည်စိမ့်သောငှာ။ ့အသဒ္ဓါတိ၊အသဒ္ဓါ၊ မတတ်နိုင်။ အသဒ္ဓိယာဒိဒေါ သယုတ္တောဝ၊ မယုံကြည်ခြင်း အစရှိသော အပြစ်နှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပရိသံ၊ ကို။ ပရိဟရတိ၊ ဆောင်၏။ တာသ ပုဂ္ဂလာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ သီလာဒီဟိ၊ တို့မှ။ ပရိဟာယတီယေဝ၊ တည်း။ နဝုတိ၊ မပွား။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

တေန ပုဂ္ဂလေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဉပသမ္ပာဒေတမ်ံ၊ အဝ်။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အယုတ္တဝဿေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာပတ္တိအင်္ဂဝဿေန၊ ဖြင့်။ နဝုတ္တံ၊ မမူ။ ဟိသစ္စံ၊ စ္စ။ ခီဏာသဝဝဿေသဝ၊ ရဟန္တာအား သာလျှင်။ ဉပဇ္ဈာယာစရိယ ဘာဝေါ၊ ဉပဇ္ဈာယ်၏အဖြစ် နိဿယညှိးဆရာ၏ အဖြစ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နအနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ယဒိ၊ ၍။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန္တာအားသာလျှင်။ အနုညာတော၊ မူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ (ဤကားထည့်ပါ)။ သစေ ဉပဇ္ဈာယဿ အနဘိရတိ ဉပ္ပန္နာ ဟောတိတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ နဝဒေယျ၊ မဟောရာ။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်တည်း။ ခီဏာသဝဝဿေ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ သိလာဒိဟိ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးတို့မှ။ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဋ္ဌဟိဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိသမန္နာဂတေန ဘိက္ခုနာဉပဿမ္ပာဒေတဗ္ဗန္တိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ အဝ်၏။

အဓိသီလေ သီလဝိပဒ္ဒေါတိ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ ပါရာဇိကဋ္ဌ၊ ကသို့ဂုင်း။ သံဃာဒိသေသဋ္ဌ၊ သိသ်သို့ဂုင်း။ အာပဒ္ဒေါ၊ ရောက်သောရဟန်းသည်။ အဓိသီလေ၊ မြတ်သောသီလ၌။ သီလဝိပဒ္ဒေါနာမ၊ သီလပျက်သည်မည်၏။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်သော။ ပဋ္ဌာပတ္တိက္ခန္ဓေ၊ ငါးပုံသော အာပတ်တို့သို့။ အာပဒ္ဒေါ၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ အဇ္ဈာစာရေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အာစာရဝိပဒ္ဒေါနာမ၊ အကျင့်ပျက်သည်မည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသောအယူကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အန္တဂ္ဂါဟိကာယ၊သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အယူကိုယူခြင်းနှင့်။သမန္နာဂတော၊ တကွဖြစ်သောသူသည်။ အတိဒိဋ္ဌိယာ၊ မြတ်သောအယူ၌။ ဒိဋ္ဌိဝိပဒ္ဒေါနာမ၊ အယူပျက်သည်မည်၏။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို။ ပရိဟရန္တသ၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ ဇာန္တိ တဒ္ဓံ၊ ၏။ တေန သုတေန၊ ထိုသို့သောအကြားအမြင်နှင့်။ ဝိရဟိတတ္တာ၊ ကင်းသောကြောင့်။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိ၏။ (ပရိသတ်ကို ရွက်ဆောင်သောသူတို့အား လိုအပ်သော ဗဟုသုတကိုကား ဘိက္ခုနီဩဝါဒကအရာ၌ဆိုခဲ့ပြီ)။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်သော။ ယံအာပတ္တာဒိ၊ အကြင် အာပတ်သင့်မသင့် အစရှိသောသဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿအာပတ္တာဒိကဿ၊ ထိုအာပတ်

သင့်မသင့် အစရှိသောသဘောကို။ အဇာနနတော၊ မသိသောကြောင့်။ ဒုပ္ပညော၊ နည်းသောပညာရှိ၏။ ဇာမသွိ ပဋ္ဌကော၊ ကဋ္ဌ။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိပဒါနိ၊ သုံးပုဒ်တို့ကို။ အယုတ္တပသေနေဝ၊ မသင့်သောအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာနိ၊ နောက်ဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေပဒါနိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ အာပတ္တိအင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

ဤဋ္ဌ ပုရိမာနိ တိဏိ ပဒါနိ သရုပ်ကား အဓိသီလေ သီလဝိပွန္နော ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ အာစာရဝိပွန္နော ဟောတိ၊ အတိဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဝိပွန္နော ဟောတိ၊ ဤသုံးပုဒ်ကိုယူ။ ပစ္ဆိမာနိ ဒွေ သရုပ်ကား၊ အပွဿုတော ဟောတိ၊ဒုပ္ပညော၊ ဤနှစ်ပုဒ်တည်း။

အာပတ္တိံ နဇာနာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇာဒံနာမ ကမ်း၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အယံ၊သည်။ ဇာမံနာမအာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊မသိ။ ဝုဋ္ဌာနံနဇာနာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိတော၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အာပတ္တိတော၀ါ၊ အာပတ်မှငင်း။ ဒေသနာဂါမိနိတော၊ ဒေသနာဂါမ်ဟု ဆိုအပ်သော။ အာပတ္တိတော၀ါ၊ မှငင်း။ ဧဝံနာမဝုဋ္ဌာနံ၊ ဤအမည်မှထမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ နဇာနာဘိ၊မသိ။ ဇာမသွိံ ပဋ္ဌကော၊ ကဋ္ဌ။ ပုရိမာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေပဒါနိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ပစ္ဆိမာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိပဒါနိ၊ တို့ကို။ အာပတ္တိ အင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။

အာဘိသမာစာရိကာယ သိက္ခာယာတိ၊ဟူသည်ကား။ခန္ဓကဝတ္တေ၊ခန္ဓကဋ္ဌ လာသောဝတ်ဋ္ဌ။ ဝိနေတုံ၊ဆုံးမအံ့သောငှာ။ပဋိဗလော၊သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာဒိ ဗြဟ္မစရိယကာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သေခပဋိပဒတ္ထိယံ၊သေခပညတ်ဋ္ဌ။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှာ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သေခပညတ်ဟူသည်ကား-ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်းတို့ဋ္ဌ ပညတ် အကုန်ယူ။ ပါရာဇိကမှစ၍ ဘိက္ခုပါစိတ် အကုန်ကား ဘိက္ခုဝိဘင်းတည်း။ ဘိက္ခုနီပါစိတ် အကုန်ကား ဘိက္ခုနီဝိဘင်းတည်း။

အဘိဓမ္မေတိ၊ အဘိဓမ္မာ ဟူသည်ကား။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ပိုင်းခြားရာဖြစ်သော အဘိဓမ္မာ၌။ ဝိနေတုံ၊ ငှာ။ နပဋိဗလော၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ အဘိဝိနယေတိ၊ဟူသည်ကား။ သကလေ၊ စုံသော။ ဝိနယဝိဒူကော၌။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမအံ့သောငှာ။ (သင်အံ့သောငှာလည်းပေး)။ နပဋိဗလော၊ နိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဝိနေတုံနပဋိဗလော၊တိစ၊ဝိနေတုံနပဋိဗလော ဟူသည်လည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံဆိုသမျှ၌။ သိက္ခာပေတုံ၊သင်စိမ့်သောငှာ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (ကျမ်းဂန်မသင်နိုင် ဟူလိုသတည်း)။ ဓမ္မတော ဝိဓေစေတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မေနကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇာပေတုံ၊ လွှတ်စိမ့်သောငှာ။ ဣမသ္မိံ ပဉ္ဆကေ၊ကု၌။သဗ္ဗပဒေသု၊တို့၌။ အာပတ္တိ၊သင့်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အာပတ္တိံ နဇာနာတိတိ အာဒိပဉ္ဆကေဝိ၊အာပတ္တိံ နဇာနာတိ အစရှိသောပဉ္ဆက၌လည်း။သဗ္ဗပဒေသု၊တို့၌။အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥနဒသဝဿပရိယောသာနပဉ္ဆကေဝိ၊ ဥနဒသဝဿ အဆုံးရှိသော ပဉ္ဆက၌လည်း။သေဝနယော၊တည်း။(အာပတ်သင့်သည်ချည်းဟူလိုသတည်း)။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာဒိတော၊အစမှ။ တယော၊ကုန်သော။ ပဉ္ဆကာ၊ ကတို့ကို ၎င်း။ စတုတ္ထေ ပဉ္ဆကေ၊လေးခမြောက်သောပဉ္ဆက၌။ တိဏိပဒါနိ၊ သုံးပုဒ် တို့ကိုဂုင်း။ ပဉ္ဆမေ၊ ငါးခမြောက်သောပဉ္ဆက၌။ ဒွေပဒါနိ၊ တို့ကိုဂုင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ သဗ္ဗေဝိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပဉ္ဆကာ၊ပဉ္ဆက တို့ကို။ အယုတ္တဝသေန၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

ဤ၌ အာဒိတော တယောပဉ္ဆကာ ဟူသည်ကား ကဏ္ဍပက္ခ၌ ဟော တော်မူသော နအသေခေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော ဟောတိ-အစရှိသော ပဌမပဉ္ဆကတခု၊ အတ္ထနာ နအသေခေန သီလက္ခန္ဓေန သမန္နာဂတော ဟောတိ၊ နပရံ အသေခေ သီလက္ခန္ဓာ သမာဒပေထ၊ အစရှိသော တတိယပဉ္ဆကတခု၊ အသဒ္ဓေါ ဟောတိ အဟိရိကော ဟောတိ၊ အစရှိသော ငါးခမြောက်သော ပဉ္ဆကတခု။ စတုတ္ထေ တိဏိ ပဒါနိ၊ ဟူသည်ကား အဓိသီလေ သီလဝိပ္ပန္နော ဟောတိ၊ အဇ္ဈာစာရေ အာစာရဝိပ္ပန္နော ဟောတိ၊ အတိဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပန္နော ဟောတိ၊ဤသုံးပုဒ်တည်း။ပဉ္ဆမေဒွေပဒါနိ၊ ဟူသည်ကား နပဋိဗလော ဟောတိ အန္တေဝါသိကာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဝါ ဂိလာနာနံ ဥပဋ္ဌာ ပေတုံဝါ ဥပ္ပန္နံ အနတိရတိံ ဝူပကာသေတုံဝါ ဝူပကာသာပေတုံဝါ၊

ဤနှစ်ပုဒ်တည်း။ယခင် စတုတ္ထပဉ္စက၌သုံးပုဒ် ဤနောက် ပဉ္စမပဉ္စက၌ နှစ်ပုဒ်ကို ပေါင်း၍ ပဉ္စကတခု သွင်းရကား စတ္တာရော ပဉ္စကာ အယုတ္တဝသေန ဝုတ္တာဟူသည်တည်း။

စတုတ္ထပဉ္စကေ၊ စတုတ္ထပဉ္စကဋ္ဌ။ ဒွေပဒါနိ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမ ပဉ္စကဋ္ဌ။ တိကိပဒါနိ၊ သုံးပုဒ်တို့သည်ရင်း။ ဆဋ္ဌသတ္တမအဋ္ဌမာ၊ ခြောက်ခု မြောက် ခုနစ်ခုမြောက် ရှစ်ခုမြောက် ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ပဉ္စကာ၊ကတို့သည်ရင်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ သဒ္ဒဝိ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စတ္တာရော ပဉ္စကာ၊ လေးပါးသော ပဉ္စကတို့ကို။ အာပတ္တိ အင်္ဂဝသေန၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

ဤဌ် စတုတ္ထပဉ္စကေဒွေပဒါနိ ဟူသည်ကား အပွဿုတော ဟောတိ၊ ဒုပွညော ဟောတိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တည်း။ ပဉ္စမေ တိကိ ဟူသည်ကား ဥပွန္နကုက္ကုစ္စံ ဓမ္မတော ဝိနောဒေတုံ ဝိနောဒါပေတုံဝါ အာပတ္တိံ နဇာနာတိ အာပတ္တိယာ ဝုဋ္ဌာနံ နဇာနာတိ၊ ဤသုံးပုဒ်တည်း။ ဤသုံးပုဒ်နှင့် ယခင်နှစ်ပုဒ်ကို ပေါင်း၍ ပဉ္စက တခုယူ။ ဆဋ္ဌပဉ္စက ဟူသည်ကား နပဋိဇလော ဟောတိ အန္တေဝါသိကာဝါ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာဝါ အာဘိသမ္ဘာစာရိကာယ သိက္ခာပေတုံ၊ စသည် ငါးပုဒ်တည်း။ သတ္တမပဉ္စက ဟူသည်ကား။ အာပတ္တိံ နဇာနာတိ အနာပတ္တိံ နဇာနာတိ၊ စသည်ငါးပုဒ်တို့တည်း။ အဋ္ဌမပဉ္စကဟူသည်ကား အာပတ္တိံနဇာနာတိ၊ အနာပတ္တိံ နဇာနာတိ။ ပ။ ဥိန ဒသဝဿာဝါ၊ ဤငါးပုဒ်တို့တည်း။ သတ္တမနှင့် အဋ္ဌမကား အဆုံးတပုဒ်သာ ထူးသည်။

သုတ္တာဂတ္ဒေ၊ သုတ္တပက္ခဋ္ဌကား။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးသော ပဉ္စကတို့ဋ္ဌ။ အနာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။

ဥပသမ္ဘာဒေတဇ္ဇ ပဉ္စကကထာနိ ဋ္ဌိတာ။

ဥပသမ္ဘာဒေတဇ္ဇဆဋ္ဌ ကထာ

၈၅။ ဆဋ္ဌေသု၊ ဆဋ္ဌနည်းတို့ဋ္ဌ။ ဥိနဒသဝဿပဒံ၊ ဥိနဒသဝဿပုဒ်သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ တံပဒံ၊ ထို ဥိနဒသဝဿပုဒ်သည်။ သဒ္ဒတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဆဋ္ဌတို့ဋ္ဌ။ အာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်ကို ပြုတတ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောငါးပုဒ်ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ

တေသုဆဓမ္ကသု၊ ထိုဆဟ္ကတ္ထိုတ္ထင်။ ဥဘယာနိဓေါ ပနဿ ပါတိမောက္ခာနိ ဝိတ္ထာရေန နသ္ဒဂဟာနိ ဟောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂ ဝသေန၊ ဥဘတောဝိဘင်းအား ဖြင့်။ (ဘိက္ခုဝိဘင်း ဘိက္ခုနီဝိဘင်းအား ဖြင့်လည်းဟူ)။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ (ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်ကုန်သောလည်းပေး)။ နသုဝိဘတ္တာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတိကာဝိဘာဂဝသေန၊ မာတိကာကို ခွဲခြမ်းသောအား ဖြင့်။ နသုဝိဘတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ မခွဲခြမ်းအပ်ကုန်။ နသုပ္ပဝတ္တီနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝါစုဂ္ဂတ ဝသေန၊ နှုတ်သို့ တက်သောအား ဖြင့်။ (နှုတ်ဆောင်သောအား ဖြင့်လည်းပေး)။ နသုပ္ပဝတ္တိနိ၊ ကောင်းစွာမလှည့်နိုင်ကုန်။ (ကောင်းစွာ မလွဲလွှဲနိုင်ကုန်ဟူလိုသတည်း)။ နသုဝိနိစ္ဆိတာနိ သုတ္တသောအနုဗျဉ္ဇနသော်၊ ဟူသည်ကား။ မာတိကာတော၀၊ မာတိကာမှ၎င်း။ ဝိဘင်္ဂတော၀၊ ဝိဘင်းအကျယ်မှ၎င်း။ သုဋ္ဌု၊ စွာ။ နဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ မဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်။

ဥပသမ္ပဒါဒေတဗ္ဗ ဆဋ္ဌကထာနိဋ္ဌိတာ။

အညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗဝတ္ထုကထာ

၈၆။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္ထုသ္မိံ၊ အယူတပါးရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူး သောဝတ္ထု၌။ ယောအယံပသုရော၊ အကြင် ပသုရ မည်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓဿာပသုရော၊ ထိုပသုရသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကတ္တာ၊ တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေပြီးသောကြောင့်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။

အမိပွါယ်ကား ပသုရတိတ္ထိသည် သာသနာတော်၌ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးမှ တိတ္ထိတို့သို့ဌင်း ပင်လေပြီးမှ တဖန် ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်း ပန်လာရကား ပဋ္ဌင်းမခံအပ်။ ခံသော်လည်း ပဋ္ဌင်းမရပြီ ဟူလိုသတည်း။

ဇာဓသာသနေ၊ ၌။ နပဗ္ဗဇိတပုဗ္ဗော၊ ရဟန်းမပြုဘူးသေးသော။ ယောပန အနုပသမ္ပန္နော၊ အကြင်တပါးသော တိတ္ထိသည်လည်း။ အာဂန္ဆတိ၊ လာအံ့။ (လာရာ၏သော်လည်းပေး)။ တသ္မိံ၊ ထိုလာလတ်သောတိတ္ထိ၌။ ယံ၊ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအဖြစ်ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ယော သောဘိက္ခဝေအညောပီတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အာဟအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ၊ ၌။ ဇသ္မာ စတ္ထာရောမာသေ ပရိဝါသော

ဒါတဗ္ဗေးတိ၊ ဟူ၍။ အယံပရိဝါသော၊ ဤဟောတော်မူသော ပရိဝါသ်သည်ကား။ တိတ္ထိယပရိဝါသောနာမ၊ တိတ္ထိ၏ ပရိဝါသ်မည်၏။ အပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသောတိဝိ၊ အပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသိဟူ၍ သော်လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဇုတိအယံပနပရိဝါသော၊ ကိုကား။ နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကသော၀၊ နဂ္ဂပရိဗိဇ်၏ သားဖြစ်ထသော။ အာဇီဝကသဝါ၊ အထက်သာ အဝတ်ရှိသော တက္ကတွန်းအားငင်း။ အစေလကသဝါ၊ အဝတ်မရှိလျှင်းသော တက္ကတွန်းအားငင်း။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။

နဂ္ဂပရိဗိဇ်တို့ကား အာဇီဝက၊ အစေလကဟူ၍ နှစ်ပါး။ အာဇီဝကဟူသည်ကား တစပ်တည်းသောပုဆိုးကို အထက် လက်ကတီးခ်ဳသာ ချပ်၍ဝတ်၏။ အောက်ခ်ဳကား အချည်းစည်းပင်တည်း။ အစေလကကား အထက်ငင်း အောက်ငင်း အချည်းစည်းပင် အဝတ်မကပ်ပြီဟူ၏။ ဤကား အာဇီဝကနှင့် အစေလက အထူးတည်း။

သစေ၊ ၍။ သောပိနဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပုဆိုးမဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်လည်း။ သာဓကံဝါ၊ ကိုငင်း။ ဝါဠ္ဠ ကမ္မလာဒိနံ၊ သားမြီးဖြင့်ယက်သော ကမ္မလာ စသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ တိတ္ထိယဒွံဝါ၊ တိတ္ထိတို့၏ တံခွန်ကိုငင်း။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ အာဂန္တွတိ၊ အံ့။ အာသ၊ ထိုတက္ကတွန်းအား။ ပရိဝါသော၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ အညာသ၊ ထိုမှ တပါးသော။ တာပသပက္ခရက်ခိဒိကာသပန၊ ရသေ့ပက္ခရက် အစရှိသော သူအားကား။ နဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ပက္ခ-ရက်ဟူသည်ကား ပုဆိုးဖြူကိုပင်ဝတ်သော ရဟန်းယောင်တည်း)။

ပဌမံကေသမဿုန္တိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်။ တာသနဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကာသ၊ ထို အချည်းစည်းသော ပရိဗိဇ်၏။ အာဒိတောဝ၊ လျှင်။ သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေရဟန်း၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗာဇေန္တေဟိပန၊ ရဟန်းပြုစေသော ရဟန်းတို့သည်။ တသ္မိံ၊ ထိုအဝတ်မရှိသောသူသည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ နိသိန္နေယေဝ၊ နေကာခဏ၌လျှင်။ တံ၊ ကား။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလော။ တံ၊ ကား။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။။ တံ၊ ကား။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။၊ တို့ကို။ နဝတ္တေဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဟိယဿွာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းတို့သည်။ သစေ၊ ၍။ တာသနဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇကာသ၊ ထိုအချည်း

စည်းသော ပရိဗိုဇ်၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယ ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဇီဂုစ္ဆန္နော၊ စက်ဆုပ် နိုးကုန်သည် ဖြစ်၍။ နသမ္မဒ္ဓိဆ္ဆန္နိ၊ ဝန်မခံကြကုန်။ အထ၊ ထိုသို့ ဝန်မခံသည်ရှိသော်။ (ခေါကားနိပါတ်)။ ဣမေဘိက္ခဝေ၊၊ တို့သည်။ မယ္ဘံ၊ အား။ နသဒ္ဓဟန္တိ်တိ၊ မယုံကုန်ဟု။ ကုဗ္ဗိတ္ထာပိ၊ မျက်လိုရှ်သော် လည်း။ ဂန္ဆေယျ၊သွားခဲ့ရာ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တံ၊ထိုတိတ္ထိကို။ကေမန်္တံ၊ သို့။ နေတ္ဝာ၊၍။ တဿ၊ထိုတိတ္ထိ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊တို့ကို။ ပရိယေသိ တဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။

၈၇။ ဧဝံခေါ ဘိက္ခဝေ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော အာရာဓကော ဟောတိ၊ ဧဝံ အနာရာဓကောတိ၊ ဟူ၍။ အဿနဂ္ဂတိတ္ထိယဿ၊ ထိုအချည်းစည်းသော တိတ္ထိ၏။ ပရိဝါသ ဝတ္တာဒဿနတ္ထံ၊ ပရိဝါသ်ကို ပြခြင်းငှာ။ အယံ မာတိကာ၊ ဤမာတိကာကို။ ဝုတ္တာ၊၏။ ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ဝေအစရှိသည်ကား။ တတ္ထေဝ တဿာဧဝ မာတိကာယ၊ ထိုမာတိကာ၏လျှင်။ ဝိဘင်္ဂါ၊ ခွဲဝေခြင်းတည်း။ တတ္ထတဿိ်ဝိဘင်္ဂေ၊ ထိုခွဲဝေခြင်း၌။ အတိကာလေန ဂါမံ ပဝိသတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဝတ္တာကရဏာဝေလာယမေဝ၊ ဝတ်ပြုကာလသို့ ရောက်မှသာလျှင်။ ဂါမံ၊ သို့။ ဝိဂ္ဂဟာယ၊ ငှာ။ ပဝိသတိ၊ ၏။ အတိဒိဝါပဒ္ဓိကမတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုလဃရေသု၊ ဒါယကာတို့၏ အိမ်တို့၌။ ဣတ္ထိ ပုရိသ ဒါရကဒါရိကာဒိဟိ၊ မိန်းမယောကျား သတ္တိသားငယ် သတ္တိသွီးငယ် စသည်တို့နှင့်။ ဂေဟသိတကထံ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်သော စကားကို။ ကထေန္တော၊ လျက်။ တတ္ထေဝ၊ ထို ဒါယကာတို့၏ အိမ်၌လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ စား၍။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိသင်္ကန်းကို။ ပဋိသာမေတ္ဝာ၊ သိမ်း၍။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိနိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တော်သုဝါ၊ ပြုကုန်မှသာ၎င်း။ ပဋိသလ္လိနေသုဝါ၊ ကိန်းဝပ်ကုန်မှသာ၎င်း။ အာဂန္ဆတိ၊ လာ၏။ဥပဇ္ဈာယဝတ္တံ၊ကို။နကရောတိ၊မပြု။အာစရိယဝတ္တံ၊ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်ကား။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊နေရာအရပ်သို့။ ပဝိသေတ္ဝာ၊၍။ နိဒ္ဒါယတိ၊၏။ဧဝံမေ ဘိက္ခဝေ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော အနာရာဓကော ဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝမ္ပိကရောန္တော၊ ဤသို့ပြုသော သူသည်လည်း။ ပရိဝါသ ဝတ္တာဿဝါသံ၊ ပရိဝါသ် နေခြင်းကို။ သမ္မာဒကော၊ ပြည့်စုံစေသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ပူရကော၊ပြည့်စေတတ်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။

ဧဝသိယဧဂါစရော ဝါတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ဧဝသိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာမိသကိဉ္စက္ခ သမ္ဘဒါနာဒိနာ၊ စိုးစဉ်းသော ခဲတွယ်

စားဘွယ်ကို ပေးခြင်း စသည်ဖြင့်။ သုလဘဏ္ဍာစာရာ၊ ရလွယ်သော ကာမဂုဏ် မှီဝဲခြင်းရှိသော။ ရူပူပဓိဝိကာ၊ အဆင်းကိုမှီ၍ အသက်မွေးကုန်သော။ ဇာတ္ထိယော၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့သည်။ ဝိဓဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မတာဟတိကာ၊ လင်သေခဲ့ကုန်သော။ ဇာတ္ထိယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဝုတ္ထပတိကာ၊ လင်နှင့်ကွာကုန်သော။ ဇာတ္ထိယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝိဓဝါနာမ၊ မူဆိုးမ မည်ကုန်၏။ (ဓဝသဒ္ဒါကား ပတိပရိယာယ်တည်း)။ တာဝဝိဓဝါ၊တို့သည်။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မိတ္တဘာဝံ၊ အချစ်ခင်ပွန်းအဖြစ်ကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ထုလ္လကုမာရိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဇ္ဇန္ဓပုတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော။ ကုမာရိယောဝါ၊ သတို့သမီးတို့သည်၎င်း။ ယောဇ္ဇန္ဓာတိတာ၊ အရွယ်လွန်ကုန်ပြီးသော။ ကုမာရိယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ထုလ္လကုမာရိကာနာမ၊ မိန်းမကြီးမည်ကုန်၏။ (မိန်းမဟိုင်းမည်ကုန်၏လည်းပေး)။

အရွယ်သို့ ရောက်ပြီးလျက်၎င်း အရွယ် လွန်ပြီးလျက်၎င်း၊ လင်မရှိလိုသောမိန်းမကို ထုလ္လကုမာရိကဟူသတည်း။

တာ ထုလ္လကုမာရိကာ၊ ထိုမိန်းမဟိုင်း တို့သည်။ ပုရိသာ မိပ္ပါယာဝ၊ ယောကျ်ားကို အလိုရှိကုန်လျက်လျှင်။ (တောင့်တကုန်လျက်လျှင်လည်းပေး)။ ဝိစရန္တိ၊သွားရှာကုန်၏။ ယေနကေနစိ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ မိတ္တဘာဝံ၊ အချစ်ခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ပဏ္ဍကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဿန္နကိလေသာ၊ ပြောသော ကိလေသာရှိကုန်သော်။ အဂူပသန္တာပရိဠာဟာ၊ မငြိမ်သက်သော ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်း ရှိကုန်သော။ နပုံသကာ၊ နပုန်းတို့တည်း။ တေနပုံသကာ၊ တို့သည်။ ပရိဠာဟဝေဂါဘိဘူတာ၊ ရာဂတည်းဟူသော ပူပန်ခြင်း၏ အဟုန်ဖြင့် နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေနကေနစိ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။မိတ္တဘာဝံ၊ကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမာနပဋ္ဌာ၊ တူသောရဟန်းအဖြစ်ရှိကုန်သော။ ဇာတ္ထိယော၊ တို့သည်။ တာဟိ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော ဝိဿာသတော၊ ထိုသို့ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်။ သိလံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော မိန်းမတို့တွင်။ ဝေသိယာနံ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၏။ ကုလေသု၊တို့၌။ ကုလူပကော၊ရဟန်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ ဝိဿာသပါတစရိယာဒိဟိဝါ၊ ဆွမ်းခံခြင်း အစရှိသည် တို့ဖြင့်၎င်း။ အပဒိသိတ္ဝာ၊ ရည်

မှတ်၍။ (ရိုးရင်း၍လည်းဟူ)။ သိန္နေဟသန္ဓဝဇာတေန၊ အချစ်ဖွဲ့သဖြင့် ဖြစ်သော။ ဟဒယေန၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဒဿနသလ္လာပ ကာမတာယ၊ မြင်ခြင်း ပြောဟောခြင်းငှာ အလိုရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ တာသံ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမတို့၏။ သန္တိကံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ကပ်ချဉ်း သောသူကို။ ဝေသိယဂေါစရောတိ၊ ရောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ သောအည တိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ ထိုအယူတပါးရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသော သူသည်။ နုစိရဿေဝ၊ များမြင့်လျှင်။ အသုကဝေသိယာ၊ ဤမည်သော ပြည့် တန်ဆာမနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဂတော၊၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ဝတ္တုဗ္ဗတံ၊ဆိုအပ်သော အဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုဒ်တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဝေသိယာအာဒယော၊ ပြည့်တန်ဆာမ အစရှိသော သူတို့သည်။ သလာကဘတ္တာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ့။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ သဒ္ဓိံယေဝ၊ လျှင်။ ဘုဉ္ဇိတွာဝါ၊ ၎င်း။ ဂဟေတွာဝါ၊ ၎င်း။ အာဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဂိလာနာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဩဝဒိတုံဝါ၊ ငှာဂျင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံဝါ၊ ငှာဂျင်း။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒီနိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဒါတုံဝါ၊ ၎င်း။ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ ကုန် သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယောပန အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သည်။ တထာ၊ ထို ဆိုတိုင်း။ အာဂန္ဆာ၊ မူ၍။ မိတ္တ သန္ထဝ ဝသေန၊ အချစ်ဖွဲ့သောအားဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤသို့ သွားသောသူသည်။ အနာရာဓကော၊ သံဃာကို မနှစ်သက်စေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥစ္စာဝစာနီ ကိံ ကရဏီယာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟန္တ ခုဒ္ဒကာနိ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့တည်း။ တတ္ထတေသု ကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဃဏ္ဍိံပဟရိတွာ၊ ကျောက်စည်ထိုး၍။ သမဂ္ဂေန သံဃေန၊ သမဂ္ဂ သံဃာသည်။ သန္နိပတိတွာ၊ ၍။ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ စေတိယ မဟာပါသာဒ ပဋိသင်္ခရဏာဒီနိကမ္မာနိ၊စေတီကို ပြုပြင်ခြင်း ကြီးစွာသော ပြာသာဒ်ကို ပြုပြင်ခြင်း အစရှိသောအမှုတို့သည်။ ဥစ္စာနိနာမ၊ ကြီးသော အမှုမည်ကုန်၏။ စီဝရ ဓောဝနရဇာနာဒီနိ၊ သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်း ဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ခန္ဓကပရိယာပန္နာနိစ၊ခန္ဓကဝတ်၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ဝတ်တို့ဂျင်း။ အဂိလာလဝတ္ထာဒီနိ၊ မီးတင်းကုပ်၌ ပြုရာသော ဝတ် အစ ရှိကုန်သော။ အာဘိသမာစာရိကဝတ္ထာနိစ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော

ဝတ်တို့သည်၎င်း။ နှုံအဝစာနိနာမ၊ ငယ်သောအမှု မည်ကုန်၏။ တတ္ထ နဒက္ခောဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု နဝကမ္မေသု၊ တို့၌။ ဆေကော၊ လိမ္မာသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်သည်။ နှ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ နအနုလသော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဋ္ဌာနဝီရိယသမ္ပန္နော၊ ထကြွ ကြောင့်ကြ လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ၏။ ကမ်္မံ၊ အမှုသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဂေဝ-ပဌမံဝေ၊ အလျင်ကလျင်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဂန္ဟန္တုံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသေတ္တာ၊ ၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အိပ်လိုသရွေ့။ သုပိတ္တာ၊၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ တတြုပါယာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသု ကမ္မေသု၊ တို့၌။ ဥပါယဘူတာယ၊ အကြောင်း ဖြစ်သော။ ဒိမံ သာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဌာနုပ္ပတ္တိယာ၊ ထိုဓာတ်ဖြစ်သော။ ဝိမံသာယ၊ စုစမ်း ဆင်ခြင်သောပညာနှင့်။ ဇုဒံ ကမ်္မံ၊ ဤအမှုကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာတမ်္မံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇုဒံ ကမ်္မံ၊ ဤအမှုကို။ နကတ္ထဇ္ဇနိ၊ မပြုအပ်ဟူ၍။ တသ္မိံ ယေဝ ခဏေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဥပ္ပန္နပညာယ၊ ဖြစ်သောပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နှ အလံကာတုံ နှ အလံ သံဝိဓာတုံတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟတ္ထာဝိ၊ လည်း။ ကာတုံ၊ ၌။ သမတ္ထော၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဂဏ္ဟထ၊ ကိုင်ကုန်လော။ ဒဟရ၊ ပဋ္ဌင်း ငယ်။ ဂဏှ၊ လော။ သာမဏေရ၊ ဏေ။ ဂဏှ၊ လော။ သစေ၊ ၍။ တုမှေဝါ၊ တို့သော်လည်း။ နှ ကရိဿထ၊ ကုန်အံ့။ အမှေဝါ၊ တို့သည်လည်း။ နကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဒါနိ၊ ခု။ ဇုဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ ဇုတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတ္တာ၊ ၍။ သံဝိဓာတုံဝိ၊ စိရင်အံ့သောဌာဝင်း။ အညမညံ၊ ကို။ ကာရေတုံဝိ၊ ပြုစိမ့်သော ဌာဝင်း။ သမတ္ထော၊ သည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ကမ်္မံ၊ အမှုကိစ္စကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ ကိဿိရောဂံ၊ ကို။ အပဒိသတိ၊ ရိုးရင်း၏။ ကမ်္မံ၊ ကို။ ကရောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သမိပေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝိစရတိ၊ ၏။ သိသမေဝ၊ ဦးခေါင်းကိုသာလျှင်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အယံဝိအညတိတ္ထိယ ပုဗ္ဗကော၊ ဤရှေးဋ္ဌ တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောသူသည်လည်း။ အနာရာဓကော၊ မနှစ်သက် စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နတိပ္ပစ္ဆန္နောဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပလဝစ္ဆန္နော၊ ပြင်းသောဆန္ဒ ရှိသည်။ (သည်းသောဆန္ဒရှိသည်လည်းဟူ)။ နှ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဥဒ္ဒေ

သေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဠိပရိယာပုဏနေ၊ ပါဠိသင်ခြင်း၌။ ပရိပုစ္ဆာ ယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထသဝဏေ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း၌။ အဓိသီလေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါတိမောက္ခသီလေ၊ လည်း။အဓိစိတ္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကိယသမာဓိဘာဝနာယ၊ ၌။ အဓိပညာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကုတ္တရ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ဘာဝနာ၏ ပွားခြင်း၌။

သက်န္တော ဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာဝေဂတော၊ ဤသာသနာ တော်သို့ လာလတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿသတ္ထုနော်တိ၊ ဟူသည် ကား။ တဿတိတ္ထာယတနသာမိကဿ၊ ထိုတိတ္ထိ အပေါင်းတို့၏ ဆရာ ဖြစ်သောတိတ္ထိ၏။ တဿဒိဋ္ဌိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထို တိတ္ထိ အကြိုး၏။ သန္တကာယ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ လဒ္ဓိယာ၊ အယူ၏။ ဇာဒါနိ၊ ယခု။ သာယေဝလဒ္ဓိ၊ ထိုသူ၏ အယူကိုသာလျှင်။ ယဿ၊ ကြောင့်။ တဿ တိတ္ထကရဿ၊ ထို တိတ္ထိပြုသောသူအား။ ခမတိစေဝ၊ နှစ်သက်လည်း နှစ် သက်၏။ ရုစ္စတိစ၊ နှစ်လိုလည်း နှစ်လို၏။ ဇာဒမေဝ၊ ဤအယူသာလျှင်။ သစ္စန္တိစ၊ ဟူ၍လည်း။ ဒဋ္ဌဂ္ဂါဟေန၊ မြဲစွာယူသဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ ခန္တိ ရုစိအာဒါယောတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တဿခန္တိယာ တဿရုစိယာ တဿအာဒါ ယဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

> ဇာဒါနိကသည်ဝုစ္စတိတိုင်ရုံကား တိတ္ထိတခုတည်းကို ခန္တိလည်းဆို၊ ရုစိလည်းဆို၊ အာဒါယောတိလည်းဆို၊ သုံးပါးဆိုသောအကြောင်းကို ဟိတ်ခတ်သတည်း။ တေနဝုတ္တံကား လဒ္ဓဂုဏ် သာဓက ဆောင် သတည်း။

အဝဏ္ဏေ ဘညမာနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂရဟာယ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ ဘညမာနာယ၊ ဆိုလတ်သော်။ အနဘိရဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရိပုဏ္ဏ သက်ပွေါ၊ မပြည့်သော အကြီရှိသည်။ နောပဂ္ဂဟိတစိတ္တော၊ ချီးမြှောက် သောစိတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒဂ္ဂေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဿုန္နတ ကာယစိတ္တော၊ အလွန်တက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ **ဣဒံ ဘိက္ခဝေ သံယောဇနိယံ အညဘိတ္ထိယပုဗ္ဗဿ အနာဂာနိယသ္မိန္တိ**၊ ဟူသည် ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။တဿသတ္ထုနော၊ထိုဆရာဖြစ်သော တိတ္ထိ၏ ၎င်း။ တသ္မော၊ ထိုဆရာဖြစ်သောတိတ္ထိ၏သာလျှင်။ လဒ္ဓိယာ၊ အယူ၏ ၎င်း။ အဝဏ္ဏေ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ကိံ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဇာမေဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဂရဟန္တိ၊

ကဲ့ရဲ့ကုန်ဘိသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကာယဝစီဝိကာရနိဗ္ဗတ္တကံ၊ ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ယဒိဒံ-ယံဇာဒံ အနတ္တာမနတ္တံ၊ အကြင် နှလုံးမသာယာသော အဖြစ်သည်ဌင်း။ ဗုဒ္ဓါဒိနဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ အာဇ္ဇော၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားကို။ ဘည်မာနေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ယံ ဇာဒံ အတ္တာမနတ္တဉ္စ၊ အကြင် နှစ်လိုဝမ်းသာသော အဖြစ်သည်ဌင်း။ တသ္သေဝ သဘ္ဘုနော၊ ထိုဆရာဖြစ်သောတိတ္ထိ၏ဌင်း။ တသ္သေဝ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော တိတ္ထိ၏သာလျှင်။ လဒ္ဓိယာစ၊ အယူ၏ဌင်း။ ဝဏ္ဏာဘည်မာနေ၊ ဆိုရာ၌။ ယဉ္စ အတ္တာမနတ္တံ၊ ဌင်း။ ဗုဒ္ဓါဒိနဉ္စ၊ ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါး တို့အား။ ဝဏ္ဏာဘဏနေ၊ ချီးမွမ်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌။ ယဉ္စ အနတ္တာမနတ္တံ၊ အကြင်နှလုံးမသာခြင်းသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာဒံ၊ ဤအတ္တာမန အနတ္တာမန ဖြစ်ခြင်းသည်လျှင်။ ဇာဒံသဒ္ဒံ၊ တည်း။ (လျှင်လည်းပေး)။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဿ၊ အညတိတ္ထိ ဖြစ်ဘူးသောသူ၏။ အနာရာမနိယသ္မိံ၊ သံဃာကို မနှစ်သက်စေခြင်း၌။ သံဃာဠနိယံ အစလပ္ပမာဏံ၊ မတုန်လှုပ်သော ပမာဏတည်း။ (သံဃာဠနိယံလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာ တည်းသော် လည်းပေး)။ အနာရာမကော၊ မနှစ်သက်စေတတ်သော။ ပရိဝါသဝတ္တံ၊ ပရိဝါသ်နေသောသူတို့၏ ကျင့်ရာဝတ်ကို။ အပူရကေကမ္မေ၊ မဖြည့်သော အမှု၌။ ဇာဒံ၊ဤအတ္တာမန အနတ္တာမန နှစ်ပါး အဖြစ်သည်လျှင်။ (ဇာဒံသဒ္ဒံ သော်လည်းစွဲ)။ လိင်ံ၊ လိင်တည်း။ (သိကြောင်းတည်း သော်လည်းပေး)။ ဇာဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ လက္ခဏံ၊ အမှတ်တည်း။ ဇာဒံ၊ ဤသည်လျှင်။ အစလပ္ပမာဏံ၊ တည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ **ဧဝံ အနာရာဓကော ဓေါ ဘိက္ခဝေ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော အာဂဂတော နု ဉပသမ္ပဒေတဗ္ဗောတိ၊**ကား။ ဇာတော၊ဤရှစ်ပါးသော အင်္ဂါမှ။ ဧကေနပိအင်္ဂေန၊ တပါးသောအင်္ဂါနှင့်သော်လည်း။သမန္နာဂတော၊တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌိကို။ နု ဉပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သုဇ္ဇာပက္ခေ၊ ကောင်းသောပက္ခ၌ကား။ ဝိပ္ပလ္လာသေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧဝံအာရာဓကော ဓေါ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ နာတိကာမေန ဂါမပွဝေသနာ နာတိဒဝါပဋိက္ကမနံ၊ မစောလွန်းသဖြင့်ရွာသို့ ဝင်ခြင်း နေမမြင့်လွန်းသဖြင့် ကျောင်းသို့ပြန်ခြင်း။ (ဤလည်းတပါး)။ နဝေသိယာဒိ ဂေါစရတာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ စသည်တို့၌ အချစ်ဖွဲသဖြင့် ဆွမ်းမခံသော အဖြစ်ဌင်း။ (ဤလည်းတပါး)။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ကိစ္စေသု၊ အမှုကိစ္စတို့၌။ ဒက္ခတာဒိ၊ လိမ္မာသောအဖြစ်

စသည်ဌင်း။ (ဤလည်းတပါး)။ ဥဒ္ဒေသာဒိသု၊ ပါဠိသင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌။ တိဗ္ဗန္ဓနတာ၊ ပြင်းသော ဆန္ဒရှိသော အဖြစ်။ (ဤလည်းတပါး)။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့အား။ အဝဏ္ဏာဘဏနေ၊ ကဲ့ရဲ့စကားကို ဆိုခြင်း၌။ အတ္တာမနတာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသော အဖြစ်သည်ဌင်း။ (ဤလည်း တပါး)။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊တို့အား။ အဝဏ္ဏာဘဏနေ၊ ကဲ့ရဲ့စကားဆိုခြင်း၌။ အနတ္တာမနတာ၊ နှလုံးမသာသောအဖြစ်။ (ဤလည်းတပါး)။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့အား။ ဝဏ္ဏာဘဏနေ၊၌။ အတ္တာမနတာ၊ အဖြစ်။ (ဤလည်းတပါး)။ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ တို့အား။ ဝဏ္ဏာဘဏနေ၊၌။ အတ္တာမနတာ၊ အဖြစ်။ (ဤလည်းတပါး)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဇာမေသံ အဋ္ဌနံ့ တိတ္ထိယဝတ္တာနံ၊ ဤရှစ်ပါးသော တိတ္ထိတို့၏ ကျင့်ရာသော ဝတ်တို့ကို။ ပရိပူရဏေန၊ ဖြည့်သဖြင့်။ အာရာဓကော ပရိတောသကော၊ နှစ်သက်စေတတ်သော။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောသူသည်။ဘိက္ခု။နံ၊တို့၏အထံသို့။ အာဂတော၊လာလတ်သော်။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။

သစေပန၊ အကယ်၍။ ဥပသမ္ပဒမာဇ္ဇကေဝိ၊ ပဉ္စင်းခံအံ့သော သိမ်အပြင်၌သော်လည်း။ ကေဝတ္တံ၊ တပါးသောဝတ်သည်။ ဘိန္နတိ၊ ပျက်အံ့။ ပုန၊ ဘန်။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိန္နသိက္ခာယ၊ပျက်သော။ သိက္ခမာနာယ၊ မာန်အား။ ပုန၊ တဘန်။ သိက္ခာပဒါနိစ၊ တို့ကိုဌင်း။ (ပါဏာတိပါတကသည် ဝိကာလတိုင်ရုံခြောက်ပါးကိုယူ)။ သိက္ခာသမ္မုတိစ၊ သိက္ခာသမ္မုတိ ကံကိုဌင်း။ ဒိယျတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေံတထာ၊ ဌင်း။ အဿတိတ္ထိယပုဗ္ဗဿ၊ ထိုတိတ္ထိဖြစ်ဘူးသောသူအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ပေးအပ်သော။ ကိဉ္စိဝတ္တံ၊သည်။ နအတ္ထိ၊မရှိ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ဒိန္နပရိဝါသောယေဝ၊ ပေးပြီးသော ပရိဝါသ်သာလျှင်။ တဿ၊ထိုသူ၏။ ပရိဝါသော၊ဝါသ်တည်း။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ပုန၊တဘန်။ စတ္တာရောမာသေ၊ပတ်လုံး။ ပရိဝသိတဗ္ဗံ၊နေအပ်၏။သစေ၊၍။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေသော သူသည်။ အန္တရာ၊ ဝတ်အတွင်း၌။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ အံ့။ လောကိယဓမ္မောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ကုပ္ပနသဘာဝေါ၊ ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ စတ္တာရောမာသေ၊ ပတ်လုံး။ ပုရိတဝတ္ထောဝ၊ ဝတ်ဖြည့်ဖြီးသော သူကိုသာလျှင်။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝါသ်နေသော သူသည်။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော။ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှတိ၊

သိမ်းဆည်းအံ့။ ဥပါဒါရုပါနိ၊ ဥပါဒါရုပ်တို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နတိ၊ ဝိုင်းခြား၍ သိအံ့၊ နာမရုပ်၊ နာမ်ရုပ်တရားကို။ ဝဝတ္ထပေတိ၊ဝိုင်းခြားအံ့။ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။ဝိပဿနံ၊ နာဂမ္မဒ္ဒဂန်း ကို။ အာရဘတိ၊ အံ့။ လောကိယဓမ္မောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ကုပ္ပန သဘာဝေါ၊ ပျက်တတ်သော သဘော ရှိ၏။ နေဝ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သစေပန၊ ၍။ ဝိပဿနံ၊နာကို။ ဝဓေတွာ၊ ၍။ သောတာပတ္တိမဂ်ံ၊ မဂ်ကို။ လဒ္ဓုတိ၊ ရအံ့။ ဝတ္တံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏံယေဝ၊ ပြည့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ သမူဟတာနိ၊ ကောင်းစွာ နုတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝိစိကိစ္ဆာသလ္လံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ တည်းဟူသော ငြောင့်ကို။ အဗ္ဗုဠှံ၊ နုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တံဒိဝသမေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ တိတ္ထိယလိင်္ဂံ၊တိတ္ထိတို့အသွင်၌။ဋ္ဌိတော၊တည်လျက်။ သောတာပန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ပရိဝါသကိစ္စံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ တဒဟေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဥပဇ္ဈာယ မူလကံ စီဝရံ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဇ္ဈာယံ ဇာသရံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အစိုးရသောသင်္ကန်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ စီဝရံ၊ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပတ္တမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တထေဝ၊ ၎င်းလျှင်။ ပရိယေသိဘဗ္ဗံ၊၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ယဒိ၊၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ သည်။အတ္ထိ၊ရှိအံ့။ ဇုမဿ၊ဤသူအား။ ဒေဟိတိ၊ပေးလေဘိဟု။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ အဆ-ယဒိ၊၍။ နတ္ထိ၊ရှိအံ့။ အညေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေဟိ ဘိက္ခူ၊ဟိ၊ တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အားသာလျှင်။ ဇုဒံစီဝရံ၊ကို။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ကတ္ဝာ-စီဝရံ ကတ္ဝာ၊သင်္ကန်းပြု၍။ ဇုမဿ၊ဤသူအား။ ဒေထာတိ၊လော်ဟု။ ဝတ္ဝာ၊၍။ (ထည့်ပါ)။ ဒါဟဗ္ဗံ၊၏။ ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ တိတ္ထိယာနာမ၊ တိတ္ထိတို့မည် သည်ကား။ ဝိလောမာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ သံဃေန၊ သည်။ မေ၊အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ဒိန္နံ၊၏။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မယှံ၊အား။ ကိံ အာယတ္တံ၊ အဘယ်သို့ စပ်ပါသနည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဩဝါဒါနုသာသနိံ၊ ဆုံးမကံမြစ်သော စကားကို။ နကရေယျုံ၊ မလိုက်ကုန်ရာ။ ဥပဇ္ဈာယေနပန၊ ဇ္ဈာယ်နှင့်လည်း။ အာယတ္တာ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်မွေးခြင်းရှိသောကြောင့်။ တဿ၊ဇ္ဈာယ်၏။ ဝစနကရော၊စကားကို လိုက်နာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။ ဇော၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊

ထိုသူအား။ ဥပဇ္ဈာယမူလကံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်လျှင် အရင်းရှိသော။ စီဝရံ၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗန်၊ ရှာအပ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဘဏ္ဍုကမ္မာယာတိ၊ ယဟူသည်ကား။ ကေသောရောပနတ္ထံ၊ ဆံချခြင်းငှာ။ ဘဏ္ဍုကမ္မကထာ၊ ဆံချရာသော စကားသည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အာဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။

အဂ္ဂိကာဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဂ္ဂိပရိစရဏကာ၊ မီးကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဇဋိလကာဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာပသာ၊ ရဿတို့တည်း။ ဧတေ ဘိက္ခဝေ ကိရိယဝါဒိနောဘတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတေတာပသာ၊ တို့သည်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယအယူကို။ နပဋိဗာဟန္တိ၊ မမြစ်ကုန်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိဝေါ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိကာ၊ အယူရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ သဗ္ဗဇဒ္ဓါ၊တို့သည်။ နေက္ခမ္မပါရမိ်၊ နေက္ခမ္မပါရမိကို။ ပူရယမာနာ၊ ဖြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ တနည်းကား။ ပါရမိ်၊ ပါရမိကို။ ပူရယမာနာ၊ ဖြည့်ကုန်သော။ သဗ္ဗဇဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဧတဒေဝ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ထိုရဿရဟန်းအဖြစ်ကိုလျှင်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊၍။ ပါရမိ်၊ကို။ ပူရေသုံ၊ ကုန်၏။ မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူငင်းလျှင်။ ပူရိတာ၊ ဖြည့်တော်မူ၏။ ဧတေသံတာပသာနံ၊ တို့၏။ သာသနေ၊၌။ ပမ္မဇ္ဇာ၊သည်။ နဝိလောမာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေသံတာပသာနံ၊တို့အား။ ပရိဝါသော၊ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊အပ်။ ဣမာဟံ ဘိက္ခဝေ ဉာတီနံ အာဝေဏိကံ ပရိဟာရံဒမ်ိတိ၊ မိုဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။တေသံသာကိယာနံ၊တို့အား။ ပါဒေ့ဏ္ဍံ၊အသီးလျှင်။ဩဒိဿကံ၊ ရည်မှတ်၍ ပြုသော။ ဣမံပရိဟာရံ၊ ဤအစောင့်ကို။ ဒဒါမိ၊ ပေး၏။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေသာကိယာ၊တို့သည်။ တိတ္ထာယတနေ၊တိတ္ထိအပေါင်း၌။ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ သော်လည်း။ သာသနဿ၊ သနာ၏။ အဝဏ္ဏကာမာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဉာတိသေဋ္ဌဿ၊အမျိုးတကာတို့ထက် မြတ်သော ဘုရား၏။ သာသနန္တိ၊ သာသနာတော်တည်းဟု။ ဝဏ္ဏဝါဒိနောဝ၊ ချီးမွမ်းသောစကားကို ဆိုကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗဝတ္ထုကထာနိဋ္ဌိတာ။

ပဋ္ဌာဗာဓဝတ္ထုကထာ

၈၈။ မဂဓေသု ပဋ္ဌအာဗာဓာ ဥဿန္နာ ဟောန္တီတိ၊ဟူသည်ကား။ မဂဓ နာမကော၊ မဂဓရာဇ်အမည်ရှိသော။ ဇနပဒေ၊ ၌။ မနုဿာနဉ္စ၊ တို့အား ၎င်း။ အမနုဿာနဉ္စ၊ ရဟန်း ရသေ့တို့အား၎င်း။ (ဘိလူးသော်လည်း ပေး)။ပဋ္ဌရောဂါ၊တို့သည်။ ဥဿန္နာ၊ များကုန်သည်။ ဝုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဖာတိပ္ပတ္တာ၊ ပွားစီးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇီဝက ကောမာရဘစ္စကထာ၊ အာဘယမင်းသား မွေးဖွားသော ဇီဝက၏ ဝတ္ထုကို ဆိုသော စကားသည်။ စီဝရက္ခန္ဓကော၊ သင်္ကန်းကိုဆိုသော အခန်းဌ်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ နဘိက္ခဝေပဋ္ဌဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌောပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ၊ဟူသည်ကား။ ကုဋ္ဌာဒယော၊ နှုနာ အစရှိကုန်သော။ ယေတေ ပဋ္ဌအာဗာဓာ၊ တို့သည်။ ဥဿန္နာ၊ကုန်၏။ တေဟိ အာဗာဓေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော အဓိဘူတော၊ နှိပ်စက်သောသူကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

တတ္ထတေသု ပဋ္ဌသု အာဗာဓေသု၊ တို့တွင်။ ကုဋ္ဌန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တကုဋ္ဌံဝါ၊ နှုနီအနာသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကာဠကုဋ္ဌံဝါ၊ နှုနက်အနာသည်မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ကိဉ္စိဘဒ္ဒဠ္ဟ၊ ကစ္ဆ၊အာဒိပ္ပဘေဒမိ၊ ဆိတ်လည်နှုပွေး ဝဲ အစရှိသော အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ စုံသည်။ ကုဋ္ဌမေဝ၊ နှုမျိုးချည်းတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ စေ၊ ၍။ တံကုဋ္ဌံ၊ ထို နှုနာသည်။ နခဝိဋ္ဌပ္ပမာဏမိ၊ လက်သည်းခွံမျှသာ ရှိသော်လည်း။ ဝမုနကပက္ခေ၊ ပွားစီးတတ်သောအဘို့၌။ ဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သစေပန၊ အကယ်၍။ နိဝါသနပါရုပနေဟိ၊ ဝတ်သော ရုံသော သင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ ပကတိပဋိစ္ဆန္နေ၊ ပြကတ်တွေ့ဖုံးလွှမ်းမိသော။ ဌာနေ၊ ၌။ နခဝိဋ္ဌပ္ပမာဏံ၊ သော နှုနာသည်။ အဝမုနကပက္ခေ၊ မပွားစီးတတ်သောအဘို့၌။ ဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မုခေဝါ၊ မျက်နှာ၌ဌင်း။ ဟတ္ထပါဒဝိဒ္ဓေသုဝါ၊ လက်ဖမိုး ခြေဖမိုးတို့၌ဌင်း။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ အဝမုနကပက္ခေ၊ ၌။ ဋ္ဌိတံ၊ တည်သောအနာသည်။ နခဝိဋ္ဌတော၊ လက်သည်းခွံအောက်။ ခုဒ္ဒကတရုံဝိ၊ ငယ်မြတ်သော်လည်း။ နဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကုရုန္ဒိယံ၊ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တိကိစ္ဆာပေတွာ၊ ကုစေ၍။ ပဗ္ဗာဇေန္တေနာဝိ၊ ရဟန်း ပြုသဖြင့်လည်း။ ပကတိဝတ္ထေ၊ သည်။ ဇာတေယေဝ၊ ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊

၏။ ဂေါဓာဝိဠီ သဒိသစုဏ္ဏာ ဩကိရဏကသရိရဓိ၊ ဖွတ်ကျောက်ကုန်းနှင့်တူသော အမှုန့်တို့ဖြင့်ပြည့်သော ကိုယ်ရှိသော သူတို့ကိုလည်း။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ (ပွေး ညွှင်းကိုယူ)။

ဂဏ္ဍောတိ၊ ဟူသည်ကား။ မေဒဂဏ္ဍောဝါ၊ ဆတ်ဆံတည်သော ထွတ်မြင်းနာသည်လည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အညောဝါ၊ တပါးလည်း။ ယဿကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကောလဒ္ဓိမတ္တကောပိ၊ ကုလောစေ့မျှသော်လည်း။ စေ၊ ၍။ ဝဓုနကပက္ခေ၊ ပွားစီးတတ်သောအဘိုး၌။ ဒ္ဝိတော၊ တည်သော။ ဂဏ္ဍော၊ ထွတ်မြင်းနာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပဋိဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ဖုံးကွယ်ရာအရပ်၌။ ကောလဒ္ဓိမတ္တော၊ ကုလောစေ့မျှ။ အဝဓုနကပက္ခေ၊ မပွားသောအဘိုး၌။ ဒ္ဝိတော၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ မုခါဒိကေ၊ မျက်နှာ အစရှိသော။ အပဋိဆန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌ကား။ အဝဓုနကပက္ခေ၊ ၌။ ဒ္ဝိတောပိ၊ တည်သော်လည်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တိကိစ္ဆာပေတ္ဝာ၊ ကုစေ၍။ ပဇ္ဇာဇေန္တေနာပိ၊ ပြုသဖြင့်လည်း။ သရီရံ၊ ကို။ သဏ္ဌဝိ်၊ ပြကတ်သော အရေရှိသည်ကို။ ကာရေတ္ဝာဝ၊ စေ၍လျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဥဏ္ဏိဂဏ္ဍာနာမ၊ သားမြတ် မည်သော အနာတို့သည်ကား။(ကြွက်နို့လည်းဟူ)။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ဂေါဏနာဝိယစ၊ နွားတို့၏ သားမြတ်ကဲ့သို့ရင်း။ အဂ်လိကာဝိယစ၊ လက်ညှိုးဖျားကဲ့သို့ရင်း။ တတ္ထ တတ္ထသရီရာဝယဝေသု၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်အင်္ဂါတို့၌။ လမ္ဗန္တိ၊ တွဲရရဲ့ဆွဲရှိကုန်၏။ ဇေတပိ၊ ထိုသားမြတ် ကြွက်နို့တို့သည်လည်း။ ဂဏ္ဍာယေဝ၊ ထွတ်မြင်းနာ အတူရင်းတည်း။ တေသု၊ ထိုသားမြတ် ကြွက်နို့တို့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ ခီရပိဋ္ဌကာနာမ၊ နို့ဝက်သက် မည်ကုန်၏။ ယောဗ္ဗနကာလေစ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ၌ ကား။ မုခေ၊ မျက်နှာ၌။ ခီရပိဋ္ဌကာနာမ၊ ဝက်ခြီမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟလ္လက ကာလေ၊ အရွယ်ကြီး သောအခါ၌ကား။ နဿန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ တာခီရပိဋ္ဌကာ၊ ထို ဝက်ခြီတို့သည်။ ဂဏ္ဍာသင်္ခံ၊ ထွတ်မြင်းအရေအတွက်သို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ တာသု၊ ထိုဝက်ခြီတို့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ပဋ္ဌင်းခံသောငှာ။ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အညေပန၊ ထိုမှတပါးကုန်သော။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌။ ခီရပိဋ္ဌကာနာမ၊ ကြွက်နို့ မည်သော အနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ခရပိဋ္ဌကာလည်းရှိ၏။ ကြမ်းသောအိုင်းအနာတို့သည်ပေး)။ အပရာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဒုမကဏ္ဏိကာနာမ၊

ဇာတ်သယ ၄၇၆-၁၆

တင်းတိပ်မည်သော အနာတို့သည်လည်း။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ အညာ၊ ထိုမှတပါး။ သာသပဗိဇကာနာမ၊ ညှင်းသေးမည်သော အနာတို့သည်လည်း။ သာသပမတ္တာဓေဝ၊ မုန်ညင်းစေ့မျှ သာလျှင်။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖ,ုန္တို့၊ နှံ့ကုန်၏။ တာသဗ္ဗာ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်။ ကုဋ္ဌဇာတိကာဓေဝ၊ နှုမျိုးတို့ချည်းတည်း။ တာသု၊ ထိုပွေး အစရှိသော အနာတို့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ကိလာသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဘိဇ္ဇနကံ၊ ပေါက်လည်း မပေါက်။ နပ္ပဇ္ဇရဏကံ၊ယိုလည်းမယို။ ပဒုမပုဏ္ဏရိကပတ္တဝဏ္ဏံ၊ ကြာပုဏ္ဏရိက် အရွက်အဆင်းနှင့်တူသော။ ကုဋ္ဌံ၊ နှုနာတည်း။ (ဆင်ညှင်းကြိး ဟူလိုသတည်း)။ ယေန၊ အကြောင်ညှင်းအနာဖြင့်။ သဗလံ၊ ပြောက်ကျားသော။ ဂုန္နံ၊ တို့၏။ သရီရံ ဝိယ၊ ကိုယ်ကဲ့သို့။ သဗလသရီရံ၊ ပြောက်ကျားသောကိုယ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။; တသ္မိံ ကုဋ္ဌေ၊ ထိုနှုနာ၌။ ဝုတ္တ နယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသောတိ ၊သည်ကား။ သောသ ဗျာဓိ၊ ခရယုတ် အနာတည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုခရယုတ် အနာသည်။ သတိ၊ သော်။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ (သာသနာ ယုတ် အနာ ဟူလိုသည်)။ အပမာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိတ္ထုမ္ဘာရောဝါ၊ သည်းခြေပျက်သဖြင့် ရှူးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယက္ခုမ္ဘာရောဝါ၊ ဘီလူးဖမ်းသဖြင့် ရှူးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝေရိကေန၊ ရန်သူ ဖြစ်ဘူးသော။ အမနုဿေန၊ ဘီလူးသည်။ ဂဟိတောဖမ်း အပ်သော သူသည်။ ဒုတ္တိကိဿ္ဆော၊ ကုနိုင်ခဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပ မတ္တကေဝိ၊ စိုးစဉ်းသာ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ အပမာရေ၊ ဘီလူးရှူး အနာသည်။ သတိ၊ သော်။ နပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ပဏ္ဏာဗာဓဝတ္ထုကထာ နိဋ္ဌိတာ။။

ရာဇဘဋ္ဌဝတ္ထုကထာ

၉၀။ ရာဇဘဋ္ဌဝတ္ထုသို့၊ မင်းခယောက်ျား၏ဝတ္ထု၌။ ပစ္စန္တံဥစ်နထောတိ၊ သည်ကား။ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ကို။ (ရွာစွန် ပြည်စွန် ဟူလိုသတည်း)။ ဝမေ့ထ၊ စည်ကားပွါးစေကုန်။ စောရေ၊ တို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ၍။ စောရဘယေန၊ ဖြင့်။ ဝုဋ္ဌိတေ ဂါမေ၊ ထလေသော လူရှိသော ရွာတို့ကို။ အာဝါသာပေတွာ၊ နေစေ၍။ အာရက္ခံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ကသိကမ္မာဒီနိ၊ လယ်ထွန်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ပဝတ္တာပေထ၊ ဖြစ်လေစေကုန်။ ဇာတိ၊ ဤ

သို့။ ဝုတ္ထံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇာပန၊ သည်ကား။ သောတာပန္နတ္တာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သောကြောင့်။ စောရေ၊ တို့ကို။ ဃာတေထ၊ သတ်စေကုန်။ ဟနထ၊ လေကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ နအာဏာပေတိ၊ မခိုင်းစေ။ ဥပဇ္ဈာယဿ ဒေဝ သီသံ ဆိန္ဒိတဗ္ဗန္တိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ (အာဟံသု၌ ကံ တည်း)။ပဲဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းပြုသော အရာ၌။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သေဋ္ဌော၊ ၏။ တတော၊ ထိုအောက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ (သီတင်းပေးသောသူ ကမ္မဝါ ရွတ်သောသူကိုယူ)။သေဋ္ဌော၊ ၏။ တတော၊ ထိုအောက်။ ဂဏော၊ သည်၊ သေဋ္ဌော၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣဒံဝစနံ၊ သည်။ ဝေါဟာရေအဋ္ဌဝိနိစ္ဆယေ၊ တရားဆုံးဖြတ်သော အရာ၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ နဘိက္ခဝေ ရာဇာဒျော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိတ္ထေပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ အမစ္စောဝါ၊ အမတ်မည်ကာသော်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ မဟာမတ္တောဝါ၊ သော်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သေဝကောဝါ၊ သူခစားသော်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကိဉ္စိ၊ ခုသော။ ဌာနန္တရံ၊ သို့။ ပတ္တောဝါ၊ သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အပတ္တောဝါ၊ မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယောကောစိ၊ သူသည်။ ရညော၊ ၏။ ဘတ္တဝေတ္တနဘဋ္ဌော၊ ထမင်းရိက္ခာ စားသော သူခစားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗော၊ ခပ်သိမ်းသောသူသည်။ ရာဇာဒ္ဒေါတိသဒ္ဒံ၊ မင်းခယောက်ျား ဟူသော အရေအတွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တဿ ရာဇာဒ္ဒသ၊ ၏။ ပုတ္တနတ္တာဘာတုကာ၊ သားမြေးညီဖြစ်ကုန်သော။ယေ၊ တို့သည်။ ရာဇတော၊ မှ။ ဘတ္တဝေတ္တနံ၊ ထမင်းရိက္ခာကို။ နဂဏှန္တိ၊ ကုန်။ တေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ယောပန၊ သည်။ ရာဇတော၊ မှ။ လဒ္ဓံ၊ သော။ နိဗဒ္ဓဘောဂံဝါ၊ မပြတ်ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကိုဂင်း။ မာသသံဝစ္ဆရပရိဗ္ဗယံဝါ၊ လနှစ်ခန့်၍ ပေးသော ရိက္ခာကိုဂင်း။ ရညောယေဝ၊ အားလည်းကောင်းလျှင်။ နိယျာတေတိ၊နှင်းအပ်ပြီ။ ပုတ္တဘာတုကေဝါ၊ သားညီဖြစ်သော သူတို့ကိုသော်လည်း။ တံဌာနံ၊ ထိုအရာ အထူးကို။ သမ္ပဋိစ္ဆာပေတွာ၊ ခံစေ၍။ ရာဇာနံ၊ ကို။ဒါနိ၊ ခု။ အဟံ၊ ကား။ ဒေဝသ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။နဘဒ္ဒေါ၊ မခစားပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ အာပုစ္ဆတိ၊၏။ ယေနဝါ၊ အကြင် သူသည်လည်း။ ယံကမ္မကာရဏာ၊ အကြင် အမှုကြောင့်။ ဝတ္တွာနံ၊ ရိက္ခာကို။ ဂဟိတံ၊ သူအပ်၏။ တံကမ္မံ၊ သည်။(ကိုလည်းပေး)။ကတံ၊ ပြုပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဝါ၊ သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇသူတို၊ ရဟန်းပြု

လေ ဟူ၍။ ရညာ၊ သည်။ အနုညာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တံဝိ၊ ကိုလည်း။ ပဒ္ဓာဇေကုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

စေ၁ရဝတ္ထုကထာ

၉၁။ စောရဝတ္ထူသု၊ တို့၌။မ နုဿာပသိတ္ဘာတိ၊ သည်ကား။ယေဟိ၊သူ တို့သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ ၏။ ယေစ၊ သူတို့သည်လည်း။ ဃော အင်္ဂလိမာလစောရော၊ ခိုးသူကား။ အယံ၊ ဤသူတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အညေသံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။သုဏန္တို့၊ကြားကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့သည်။ ပဿိတ္ဘာ၊ ၍။ ဥဇ္ဇိဇ္ဇန္တိ ဝိ၊ ထိတ်လည်း ထိတ်ကုန်၏။ ဥတြာသန္တိ ဝိ၊ လန့်လည်း လန့်ကုန်၏။ပလာယန္တိ ဝိ၊ ပြေးလည်း ပြေးကုန်၏။ အညေနဝိမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေနဝိ၊ သို့လည်း။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ကရောန္တိ ၊ ကုန်၏။ ဒ္ဝါရံဝိ၊ ကိုလည်း။ ထကေန္တိ၊ ဝိတ်ကုန်၏။ ယေပန၊ သူတို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဃရေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ နဘိက္ခဝေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကား။ အဟံ၊သည်။မမ္မသာမိ၊တရားကို အစိုး ရတော်မူ၏ ။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အကရဏတ္ထာယ၊ မပြုစိမ့်သော ၄ာ။ဘိက္ခု။ နံ၊တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညပေန္တော၊ ပညတ်တော်မူလို သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပညတ်ပါဠိ၌။ဧဇံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ဝိစရန္တော ဝိယ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ ဝိစရတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဓဇပန္ဓော၊ ဓဇပန္ဓမည်၏။ (တံခွန်ဖွဲ့၍ သွားသည်နှင့် တူ၏သော်လည်းပေး)။ မူလဒေဝါဒယောဝိ၊ မူလဒေဝ အမည်ရှိသော ခိုးသား စသည်တို့ကဲ့သို့။လောကော၊ ၌။ပါဂတ္ဒော၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ဝုတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယော စောရော၊ သည်။ဂါမ ဃာတံဝါ၊ ပြည်ရွာကို ဖျက်ခြင်းကိုဂင်း။ ပန္ထဒုဟနံဝါ၊ ခရီးကိုဖျက်ခြင်း ကိုဂင်း။ နဂရေ၌။ သန္ဓိဆ္ဆေဒါဒိကမ္မံဝါ၊တိုက်စင်ဖောက်၍ ခိုးခြင်းစသော အမှုကိုဂင်း။ ကရောန္တော၊လျက်။ ဝိစရတိ၊ အံ့။ အသုကောနာမ၊ သည်။ ဇုဒံကမ်္မံ၊ဤမည်သော ဤမည်သော ခိုးဂက်မှုကို။ ကရောတီတိ၊ ပြု၏ဟူ၍။ ပညာယတိစ၊ထင်လည်း ထင်အံ့။ သော၊ ကို။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ယောပန ရာဇပုတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ ဂါမဃာတာဒီနိ၊ ရွာပြည် ဖျက်ခြင်း စသည်တို့ကို။ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ သော၊ကို။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ ဟိ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။တသ္မိံ၊

ထိုသူသည်။ ပဒ္မဇိတော၊ ရဟန်း ပြုခြင်း၌။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။ တုဿန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေပန၊ ၍။နတုဿန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နပဒ္ဓာဇေတဒ္ဓော၊ အပ်။ပုဒ္ဓေ၊ ၌။ မဟာဇနေ၊၌။ ပါကဋော၊ သော။ စောရော၊သည်။ ပန္ဆာ၊ နောက်မှ။ (၌လည်း ဟူ)။ စောရကမ္မံ၊ ကို။ပဟာယ၊ ပယ်၍။ပဗ္ဗဇိလာဒိနိ၊ တို့ကို။ သမာဒိယတိ ၊အံ့။တံစောရံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်အံ့၊ပဒ္ဓာဇေတဒ္ဓော၊ ၏။ ယေပန အမ္ဗလဗုဇာဒိ စောရကာဝါ၊ အကြင် သရက်သီး ဝိန္ဒသီးစသည်ကို ခိုးသောသူတို့သည် ၎င်း။ သန္ဓိဿ္ဆေဒါဒိစောရာဝေဝါ၊ တိုက်စပ်ဖောက်၍ ခိုးသူ စသည်တို့ ပင်သော်၎င်း။ အဒိဿ မာနာ၊ မထင်ရှားကုန်သည် ဖြစ်၍။ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပန၊ ထိုသို့ပြုလျှင်မူလည်း။ ပန္ဆာ၊နောက်၌။ ဣမိနာနာမ၊ ဤမည်သော သူသည်။ ဣဒံကမ္မံ၊ ကို။ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟူ၍။ နပညာယန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေဝိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဒ္ဓာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၉၂။ ကာရံဘိန္ဒိတွာတိ၊ကား။ အန္ဓပဗ္ဗနာဒိ ံ၊ အစရှိသည်ကို။ဘိန္ဒိတွာ၊ ၍။ အဘယူဝရာတိ ဗ္ဂွေပဒေ၊၌။ ဘယေန၊ ဘေးမှ။ ဥပရမန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ကြောင့်။ ဘယူဝရာ၊ ဘေးမှကြဉ်ကုန်သည်။ ဧတေပနသမဏာ၊ တို့သည်ကား။လဒ္ဓါဘယတ္တာ၊ဘေးမဲ့ခြင်းကို ရသောကြောင့်။ဘယူဝရာ၊ ဘေးမှ ကြဉ်ကုန်သည်ကား။ နု၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အဘယူဝရာ၊ ဘေးမှကြဉ်ကုန်သည်မဟုတ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဤသာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းတို့ကား မင်းမှ ဘေးမဲ့ခြင်းကို ရသောကြောင့် ဘေးကို မကြောက်၍သာ ခိုးယူတို့ကိုရဟန်းပြုသည်။ဘေးမှ မကြဉ်ရှောင်ကုန် ဟူလိုသတည်း။

ဗ္ဂွေ ပဒေ၊ ၌။ ပကာရဿ၊ ပ အက္ခရာ၏။ ဝ ကာရော၊ ဝ ပြုသည်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ရှေး ဝါကျ၌ ဥပရမန္တိ ဟု ဆိုပခဲ့ရကား အကယ်၍ဥပပုဗ္ဗရမုဓာတ်တည်း ဖြစ်မူကား ဘယူပရာ ဟုရှိအံ့၊ အဘယူဝရာဟု မရှိတန်၊ ဤမျှသော စောဒနာကို ဖြေလိုသော် ပကာရဿစေတ္တ ဝကာရော ကတော ဟုမိန့်သတည်း။ ဥပဝရာ၏ သရုပ်ကား ဥပပုဗ္ဗ ရမု ဓာတ်တည်း။ ရမု ဥပရမနေ ဓာတ်နက်ဖော်၊ ရမုဓာတု၊ ဓာတ်ကား၊ ဥပရမနေ၊ကြဉ်ခြင်း၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဓာတ်မှည့်၊ ဓာတွန်ကိုချေ။ ကွိစ သုတ်ဖြင့် ကွိပစ္စည်းသက်။ ဓာတွန္တ သလောပေါကွိ မှိ သုတ်ဖြင့် ဓာတွန် မကို ချေ။ ကွိလောပေါစ သုတ်ဖြင့် ကွိပစ္စည်းကို ချေ။ ပစ္စယာဒနိဒ္ဓာ နိပါတနာ

သိဒ္ဓိနှိ သုတ်ဖြင့် ပ ကို ဝ ပြု။ နာမ်ငဲ့။ ယော သက်။ သဗ္ဗယော နိုနမာဧ သုတ်ဖြင့် ပဌမာ ယောကို အာ ပြု။ ဝ ကိုခွင်း။ သရလောပေါ သုတ်ဖြင့် ဝ အာသို့ကပ်။ ဥပဝရာ ဟု ပြီး၏။

နဘိက္ခဝေ ကာရဘေဒကော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ ဇတ္ထုပဒေ၊ ဌိ။ ကာရော ဇ္ဈတိ၊ ကာရဟ္ရု၍။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ နှောင်အိမ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊အပ်၏။ ဇ္ဈဓပန၊ဤဝတ္ထုဌိကား။ အန္ဒုဗန္ဓနံဝါ၊ ထိပ်ထောင် ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ သခ်လိကဗန္ဓနံဝါ၊ သံခြေကျဉ်းဖြင့် ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ရဇ္ဇုဗန္ဓနံဝါ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ ဂါမဗန္ဓနံဝါ၊ရွာဖြင့်ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နိဂမဗန္ဓနံဝါ၊ သည်မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နဂရဗန္ဓနံဝါ၊ မြို့တတိုင်းဖြင့် ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ ပုရိသဂုတ္တိဝါ၊ ယောကျားတို့ဖြင့် စောင့်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ ဇနပဒဗန္ဓနံဝါ၊သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဒီပဗန္ဓနံဝါ၊ ကျွန်းဖြင့် ဖွဲသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဇတေသု၊ ထိုဖွဲခြင်းတို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော။ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲခြင်းကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍လည်းကောင်း။ (ထိပ်ထောင်ကို ဖျက်သည်နှင့် ဟပ်)။ ဆိန္ဒိတွာဝါ။ ဖျက်၍လည်းကောင်း။ (သံခြေကျဉ်းနှင့် ဟပ်)၊မုဉ္ဆိတွာဝါ၊ ဖြေ၍လည်းကောင်း။ (ကြိုးနှင့်ဟပ်)။ ဝိဝရိတွာဝါ၊ ဖွင့်၍လည်းကောင်း။ (ရွာတခါး စသည်နှင့် ဟပ်)။အပသဿန္တောနံဝါ၊ စောင့်သောသူတို့ မမြင်ကုန်စဉ်ဌင်း။ ယောစောရော၊ သည်။ ပလာယတိ၊ အံ့။ သောစောရော၊ သည်။ ကာရဘေဒကောတိသဒ္ဒံ၊ နှောင်အိမ်ကို ဖောက်၍ ပြေးသော ခိုးသူ၏ အရေအတွက်သို့။ ဂဏ္ဌတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဤဒိသော။ သော။ ကာရဘေဒကော၊ နှောင်အိမ်ဖောက်၍ ပြေးသော ခိုးသူကို။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒီပဗန္ဓနံ၊ ကျွန်းဖြင့်ဖွဲသည်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ဖျက်၍။ဒီပန္တရံ၊ကျွန်းတပါးသို့။ဂတောဝိ၊ ရောက်သောခိုးသူကိုလည်း။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊အပ်။ယောပန၊ အကြင်သူသည်။ နစောရော၊ ခိုးသူမဟုတ်၊ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ မင်းတို့၏ အမှုကို။ အကရောန္တောဝဝါ၊ မပြု ဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှောင်ဖွဲသဖြင့်။ အပလာယန္တော၊ မပြေးဘဲ။ နော၊ ငါတို့အား။ ကရိဿတိ၊လတ္တံ့သတည်း။ ဇ္ဈတိဝါ၊ ဤသို့ဌင်း။ ရာဇယုတ္တာဒီဟိ၊ မင်း၏စစ်ချီ အစရှိသောသူဘို့သည်။ ဗန္ဓော၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကာရံ၊ နှောင်အိမ်ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပလာတောဝိ၊ ပြေးလတ်သော်လည်း။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား မင်း၏ စစ်ချီ အစရှိသော သူတို့သည် ခိုးသူမဟုတ် လျက် မင်းမှ မကုန် ဟူ၍ နှောင်အိမ် ထားလေသော်၎င်း၊ ဤသူ မပြေးမသွားလျှင် မင်းမှကုန်အောင် ပြုလတံ့သည် ဟူ၍လည်း နှောင် အိမ်ထားလေ၍ ထိုနှောင်အိမ်မှ ထွက်ပြေးခဲ့သောသူကို ရဟန်းပြုအပ် ၏ ဟူလို သတည်း။

ယော်ဝပန၊ သည်။ ဂါမနိဂမပဋ္ဋနာဒီနိ၊ ရွာနိဂုံး ဆိပ် စသည်တို့ကို။ ကေဏိယာ၊ အခွန်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တံကေဏိ၊ ထိုဆိပ်ခွန်စသည် ကို။ အသမွာဒေန္တော၊ မပြည့်စုံစေနိုင်ရကား။ ဗန္ဓနာဂါရံ၊ သို့။ ပဝေသေ တော၊ သွင်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ ပလာယိတွာ၊ ၍။ အာဂတော၊ သော်။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ယောဝိ၊ သည်လည်း။ ကသိကမ္မာဒီဟိ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဓနံ၊ ကို။ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဇီဝန္တော၊ မွေးသည်ကို။ ဣဓိနာ၊သူသည်။ နိဓာနံ၊ ရွှေအိုးကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ ပေသုညံ၊ ချောပစ်သော စကားကို။ ဥပသံဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ကေနစိ၊ သူသည်။ ဗန္ဓာပိတော၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တံ၊ သူကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ၄ာ။ နဝန္ဓတိ၊ အပ်။ ပလာယိတွာ၊ ၍။ ဂတံပန၊ သွားလေသော သူကိုကား။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၉၃။ နဘိက္ခဝေ လိခိတကောတိတ္ထေပဒေ၌။ လိခိတကောနာမ၊ ကမ္မည်း ထားသောသူမည်သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်။ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ပဿတိ၊ ၏။ တတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဟန္တ္ဇော၊ သတ်အပ်၏။ ဇာတိ၊သို့။ လိခိတကော၊ ကမ္မည်းထားသည်။ နာ၊ မဟုတ်။ အထခေါ သစ္စတော၊စင်စစ်သဖြင့်။ကော စိ၊ သူသည်။ စောရိကံဝါ၊ ခိုးမှုကိုဂုဏ်း။ အညံ၊ သော။ ဂရုံ၊ လေးစွာ သော။ ရာဇာပရာဓံဝါ၊ စိုးမင်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကိုဂုဏ်း။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပလာတော၊ပြေးခဲ့အံ့။ ရာဇာစ၊ သည်လည်း။ နံ၊ သူကို။ ပဏ္ဏေဝါ၊ထန်း ရွက် ပေရွက် စသည်၌ဂုဏ်း။ ပေါတ္ထကေဝါ၊ ပရိုက်၌ဂုဏ်း။ ဇာတ္တာနာမော၊ သူကို။ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဒိဿတိ၊ မြင်၏။ တတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ထိုမြင်ရာ၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ မာရေတဇ္ဇော၊ ၏။ ဇာတိဝါ၊သို့ဂုဏ်း။ အဿ၊ သူအား။ (၏လည်ပေး)။ဟတ္ထပါဒါနိ၊တို့ကို။ ဆိန္ဒိတဇ္ဇာနိ၊ကုန်၏။ဇာတိဝါ၊ သို့ဂုဏ်း။ တ္ထေကံနာမဒဏ္ဍံ၊ဤမျှသောဒဏ်ကို။ အာဟာရာပေတဇ္ဇံ၊ ၏။ ဇာတိဝါ၊ဤသို့ ဂုဏ်း။ လိခါပေတိ၊ ကမ္မည်းရေးစေ၏။အယံ၊ သူသည်ကား။ လိခိတကော

နာမ၊ ကမ္မညိး ထားသောသူမည်၏။ သော လိဒိတကော၊ ကို။ နုပဇ္ဈာ ဧတဇ္ဈော၊ အပ်။

၉၄။ ကသာဟတောကတဒဏ္ဍကမ္မောတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ယော၊ သူသည်။ ဝစနပေသနာဒိနို၊ ဆိုခြင်း စေပါးခြင်း စသည်တို့ကို။ အကရောန္တော၊ မလိုက်နာလိုသည်ဖြစ်၍။ ဟည်တိ၊ ခတ်၏။ သော၊ သူသည်။ ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ကြိမ်လုံးခတ်၍ ဒဏ်ပေးသော သူမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ သူသည်၊ ကေဏိယာဝါ၊ အခွန်ဖြင့်ရင်း။ အညထာဝါ၊ တပါး သော အခြင်းဖြင့်ရင်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ခါဒိတွာ၊၍။ ပုန၊ ဘန်။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ အသဂ္ဂောန္တော၊ သည်ဖြစ်၍။ အယမေဝ ဒဏ္ဍော၊ ဤဒဏ်ပေးခြင်းသည်သာလျှင်။ တေ၊ အား။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ် စေဟူ၍။ ကာသာဟိ၊ ကြိမ်တို့ဖြင့်။ ဟည်တိ၊ ခတ်၏။ အယံ နရော၊ သည်။ ကသာဟတော ကတဒဏ္ဍကမ္မော၊ ကြိမ်လုံးခတ်၍ ဒဏ်ပေးသော သူမည်၏။ သောစ၊ သူသည်လည်း။ ကသာဟိဝါ၊ တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဟ တော၊ ခတ်သည်။ ဟောတု၊ စေ။ အဒ္ဓဒဏ္ဍကာဒိနံ၊ ထက်ဝက်သောလုံ ကန် စသည်တို့တွင်။ (အဆစ်တိုသောဒုတ် လုံကန်ဟူလိုသတည်း)။ အည တရေနဝါ၊ တပါးပါးဖြင့်မူလည်း။ ဟည်တု၊ ခတ်သည်ဖြစ်စေ။ ယာဝ၊ လောက်။ အလ္လဝဏ္ဏော၊ စွတ်သော အမာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ နုပဇ္ဈာဧတဇ္ဈော၊ အပ်။ ဝဏ္ဏော၊ အမာတို့ကို။ပါကတိကော၊ ပြကတေ့တို့ကို။ကတွာ၊ ၍။ပဇ္ဈာဧတဇ္ဈော၊၏။သစေပန၊ ၍။ ဇာဏူဟိဝါ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်ရင်း။ ကပွရေဟိဝါ၊တတောင်တို့ဖြင့်ရင်း။ နာလိကေရပါသာ ဏာဒိဟိဝါ၊အုန်းသီးကျောက်ခဲ စသည်တို့ဖြင့်ရင်း။ဃာတေတွာ၊ ထောင်း ၍ခတ်၍။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သ ရီရေစ၊ ၌လည်း။ ဂဏ္ဌိဂဏ္ဌိယော၊ လုံးရုံးတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင် ကုန်အံ့။ နုပဇ္ဈာဧတဇ္ဈော၊ အပ်။ ဖာသုကံ၊ လွတ်ခြင်းကို။ ကတ္တာဝေ၊ ပြု၍လျှင်။ ဂဏ္ဌိသု၊ လုံးရုံးတို့သည်။ သန္နိသိန္နာသု၊ ပျောက်ကုန်မှလျှင်။ ပဇ္ဈာဧတဇ္ဈော၊ ၏။

၉၅။ လက္ခဏာဟတော ကတဒဏ္ဍကမ္မောတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ကတဒဏ္ဍ ကမ္မဘာဝေါ၊ ဒဏ်ပေးသော အဖြစ်ကို။ ဝုတ္တပုရိမနယေနေဝ၊ မိန့်ခဲ့ပြီး သောရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဇ္ဈော၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဆိုတိုင်း စေပါးတိုင်းမလိုက်နာသောကြောင့် တူးရွင်း ပူအပ်သည်ကို မဆို၊ အခွန်အတုတ် စသော တစုံတခုကို ယူ၍ စားမိ

သည်ကို မပေးနိုင်၍ တူးရွင်းပူအပ်သည်ကို ကတဒက္ခကမ္မ ဟု ဆိုသည် ဟူလိုသော်။

ယာဿပန၊ ၏။ နလာဌေဝါ၊ နဖူးပြင်၌ရင်း။ ဥဂ္ဂအာဒိသုဝါ၊ တို့၌ရင်း။ တတ္ထေန၊ ရဲရဲဋ္ဌေသော။ လောဟေန၊ သံပြားဖြင့်။ လက္ခဏံ၊ အမှတ်ကို။ အာဟတံ၊ မှတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ သစေ၊ ၍။ ဘုဇိဿော၊ တော်လှန်သည်ဖြစ်မူကား။ ယာဝ၊ လောက်။ အလ္လဝဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တာဝ၊ လောက်။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ အဿ၊ သူအား။ ဝဏ္ဏာဂ္ဂဇ္ဇော၊ အမာအထက်သို့ တက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆဝိယာ၊ အရေနှင့်။ သမပရိဿ္ဆေဒါ၊ ထပ်မျှ အပိုင်းအခြား ရှိကုန်၏။ လက္ခဏံ၊ အမှတ်သည်။ နပညာယတိ၊ မထင်အံ့။ တိမဏ္ဍလံ၊ သုံးပါးသော အဝန်းကို။ ပဋိစ္ဆာ ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝတ္ထဿ၊ ဝတ်သောသူအား။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ် စမ္ပာယ်တင်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုလတ်သော်။ စေ၊ ၍။ ပဋိစ္ဆန္နောကာသော၊ ၌။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ။၏စေ၊ ၍။ အပဋိစ္ဆန္နောကာသော၊ မဖုံးလွှမ်းမိသော အရပ်၌။ ဟောတိ၊ အံ့။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။

ဇူဏာယိက ဝတ္ထုကထာ

၉၆။ နဘိက္ခဝေဇူဏာယိကောတိ ဇေတ္ထပဒေ၊ ၌။ ဇူဏာယိကောနာမ၊ မြိတင်သောမည်သည်ကား။ယာဿ၊၏။ ဝိတိဝိတာမယေဟိဝါ၊မိဘ အဘိုး အဖွားသော်လည်း။ ဇုဏံ၊ မြိကို။ ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ယံဝါ၊ အကြင်သူကိုသော်လည်း။ အာထပေတွာ၊ ပေါင်၍။ (နှံ၍ထားနှင့်သော် လည်းပေး)။ မာတာဝိဟူဟိ၊ တို့သည်။ ကိဠိ၊တစုံတခုသော ဥစ္စာကို။ ဂဟိတံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပေါင်၍ထားသော သူသည်။ (သား စသည်ကိုယူ)။ ပရေသံ၊ တို့၏။ တံဇုဏံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ ဇုဏာယိကော၊ မြိကိုဆောင်သည်မည်၏။ (မြိတင်သော သူ မြိချေးရသူ ဟူလိုသတည်း)။ ယံပနဇနံ၊ ကို။ အညေ၊ မိဘမှ တပါး ကုန်သော။ ဥတကာ၊ တို့သည်။ အာထပေတွာ၊ နှံထား၍။ ကိဠိနံ၊ ကို။ ဂဏ္ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သူသည်ကား။ နဇုဏာယိကော၊ မြိတင်သည် မမည်။ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေဥတကာ၊ တို့သည်။ တံဇနံကို။ အာထပေတုံ၊ နှံထားအံ့သောငှာ။ နဇုဿရာ၊ မဝိုင်ကုန်။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဇနံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဇုတရုံ၊ မိဘထား

သသူကိုလျှင် ချေးသသူကား။ နဝင်္ဆတိ၊အပ်။ သစေပန၊အကယ်၍။ အသ၊ ထိုသူ၏။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ မိမျိုး ဘမျိုးဖြစ်သော သူတို့သည်။ မယံ ဒဿာမ၊ ငါးတို့ဆပ်ကုန်အံ့။ နံ၊ ထိုသူကို။ ပဇ္ဇာဧထ၊ ရဟန်းပြုကုန်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့၊ ဧဏံ၊ ကို။ အတ္ထနောဘာရံ၊ မိမိတို့ဝန်ကို။ ကရောန္တို၊ ကုန်၏။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ သူသည်။ တဿဇနဿ၊ ၏။ အာစာရသမ္ပတ္တိံ၊ အမူအကျင့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နံ၊ထိုသူကို။ ပဇ္ဇာဧထ၊ ကုန်လော။ အဟံ၊ သည်။ ဧဏံ၊ ကို။ ဒဿာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပဇ္ဇာဧထံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုပေးအံ့ ဆပ်အံ့သော သူတို့သည်။ အသတိ၊မရှိသော်။ ဘိက္ခုနှာ၊ သည်။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့သဲ့သောရှိသော။ ဥပဋ္ဌာကဿာဝိ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအား သော်လည်း။ အာရောစေ တဗ္ဗံ၊ ၏။ သဟေတုကော၊ အကြောင်း ပါရမီနှင့်တကွသော။ သတ္ထော၊ သည်။ ဧဏံပလိဗောဓေန၊ မြို၏ ကြောင့်ကြခြင်းဖြင့်။ နပဇ္ဇဇတိ၊ ရဟန်းမပြုရ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ သောဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ဆပ်အံ့။ ပဇ္ဇာဧတဇ္ဇော၊ ၏။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ အတ္ထနော၊ ၏။ ကဠိယကဏ္ဏံ၊ အပ်သော၀တ္ထုသည်။အတ္ထိ၊ရှိအံ့။ ဧတံ၊ဧဏံ၊ကို။ဒဿာမိတိ၊အံ့ဟု။ပဇ္ဇာဧတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ဉာတကာဒယော၊ အမျိုးစသော သူတို့သည်လည်း။ နေဝပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ မဆပ်ကုန်အံ့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဓနံ၊ သည်လည်း။ နအတ္ထိ၊ အံ့။ ပဇ္ဇာဧတ္ထ၊ ၍။ ဘိက္ခာယစရိတ္ထာ၊ ခံ၍။ မောစေဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ပဇ္ဇာဧတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပဇ္ဇာဧတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပလာတောဝိ၊ ပြေးခဲ့သော်လည်း။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧစ၊ ၍။ နောဒေတိ၊ မပေးအံ့။ သတ္ထံ၊ သော။ ဧဏံ၊ သည်။ ဂိဝါ၊ အစားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဇ္ဇာဇယတော၊ ရဟန်းပြုစေသော သူအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပဿန္တေနပန၊ တွေ့မြင်သည် ရှိသော်ကား။ အာနေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧဏံသာမိကာနံ၊ မြို့ရှင်တို့အား။ ဒဿေတဗ္ဗော၊ညွှန်ပြပေအပ်၏။ အပဿန္တေသ၊ မမြင်သောရဟန်းအား။ ဂိဝါ၊ အစားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဧဏံသာယိကော၊ မြို့တင်သောသူသည်။ အညံဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ ပုန္ဆိယမာနောဝိ၊ မြို့တင် မတင်ကိုမေးသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။

ကိန္ဓိဘက္ကံ၊ တစုံတခုသောဥစ္စာကို။ နဓာရေမိ၊ မချေးမယူ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပဇ္ဇဇတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဇာဏသာမိကောစ၊ သည်လည်း။ တံဇာဏာယိကံ၊ ထိုမြို့စား‌ကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဆတိ၊ ရောက်အံ့။ (သွားအံ့လည်းပေး)။ ဒဟရော၊ ပဉ္ဆင်းငယ်သည်။ တံဇာဏသာမိကံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပလာယတိ၊ ပြေးခဲ့အံ့။ သောဇာဏသာမိကော၊ သည်လည်း။ ထေရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဒဟရော၊ ကို။ ကေန၊ သည်။ ပဇ္ဇာဇီတော၊ ရဟန်းပြုသနည်း။ မမ၊ ၏။ ဣဏ်ကံနာမဓနံ၊ ဤမျှသောဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေသောသူတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ထေရေန၊ သည်လည်း။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ငါကား။ အဏဏောတိ၊ မြို့မတင်ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ ဆိုရကား။ မယာပဇ္ဇာဇီတောတိ၊ ငါရဟန်းပြုပေသတည်းဟု။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ ကိံကရောမိ။ အသို့ပြုပါရအံ့နည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပတ္တစိဝရမတ္တံ၊ သင်္ဘတ်သင်္ကန်းမျှသာ ရှိသည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။ အယံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့တင်သောသူကို ရဟန်းပြုခြင်း ပဉ္ဆင်းခံခြင်း၌။ သာမိစိဝတ္တံ၊ ဆိုရာသောဝတ်တည်း။ ပလာတေပန၊ ပြေးခဲ့သော်ကား။ဂိဝါ၊ အစား သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ နံ၊ ထိုပဉ္ဆင်းငယ်ကို။ ထေရသ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံဒဟရော၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဇာဏာယိကောတိ၊ မြို့တင်သူဟူ၍။ ဝဒတိ၊အံ့။ တဝ၊ ဒါယကာ၏။ ဇာဏာယိကံ၊ကို။ တွမေဝ-တွံဝေ၊ဒါယကာလျှင်။ ဇာနာဟိ၊လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဂိဝါ၊သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ သောဇာဏာယိကော၊ သည်။ အယံဒဟရော၊ ကား။ ဇာဒါနိ၊ခု။ ပဇ္ဇဇိတော၊ရဟန်းဖြစ်ပြီ။ ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ဆိုအံ့။ ထေရေန၊သည်။ တွံယေဝ၊ ဒါယကာပင်လျှင်။ ဇာနာဟိ၊လော။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊၏။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ အဿ ထေရဿ၊ အား။ ပလာတော၊ ပြေးခဲ့သော်။ ဂိဝါ၊ အစားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဒါနိ၊ ခု။ အယံဒဟရော၊ သည်။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂမိဿတိ၊လတ္တံ့နည်း။ ဇာခေဝ၊ဤ၌လျှင်။ အစ္ဆတု၊နေပါစေ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ဆိုအံ့။ သော၊သည်။ စေ၍။ ပလာယတိ၊ခဲ့အံ့။ ဂိဝါ၊ အစားသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊၍။ သောဒဟရော၊ သည်။ သဟေတုကသတ္တော၊ ပါရမီ တည်းဟူသော အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော သတ္တဝါသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝတ္တာသမ္မန္နော၊ ၏။ ထေရေန၊ သည်။ အယံဒဟရော၊ ဤပဉ္ဇင်းငယ်ကား။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သော သူတည်း။ (ဖြစ်ဆန်းမဟုတ် ဟူလိုသတည်း)။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊၏။ ဇာဏသာမိကော၊ သည်။ သစေ၊ အာဂယ်၍။ သာဓူတိ၊ ၏ဟု။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ လွှတ်အံ့။ ဇာတွေတံ-ဇာတိတေံ၊ ဤသို့လွှတ်မူကား။ ကုသလံ-အနဝဇ္ဇံ၊မရှိ။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဥပနှုပနုံ၊ ထက်ဝက်ထက်ဝက်ကိုသာ။ ဒေထာတိ၊လောဟု။ ဝဒတိ၊ဆိုအံ့။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ (ထက်ဝက်ကိုကား ကောင်းမှုသာတည်း)။ အပရေနသမယေန၊ ၌။ အကိ အာရာဓကော၊ ဆရာကိုအလွန်နှစ်သက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သမ္မံ၊ အလုံးစုံသောမြို့ကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၀ိ၊ ဆိုလတ်သော်လည်း။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ပဉ္စင်းငယ်ကို ဆရာသည် သဒ္ဓါသဖြင့် လုံးလုံးပင်လို၏။ တောင်းသော်လည်း ကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေးကောင်း၏ ဟူလိုသတည်း)။ သစေပန၊ ၍။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာ ဒီသု၊ပါဠိဋ္ဌသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းစသည်တို့၌။ ကုသလော၊ လိမ်မာသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဗဟုပကာရော၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန၊ဆွမ်းခံသောဝတ်ဖြင့်။ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာမှီး၍ သော်လည်း။ ဇာဏံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။

ဇာဏာယိကဝတ္ထုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒါသဝတ္ထုကထာ

၉၇။ နဘိက္ခဝေ ဒါသောတိ ဇ္ဈေပဒေ၌။ ဒါသာ၊ ကျွန်အပြားတို့ကား။ အန္တောဇာတောဒါသပေါက်ကျွန်။ ဓနက္ကိတော၊ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်သောကျွန်။ ကရမရာနီတော၊သုံ့ရကျွန်။ (လက်ရကျွန်လည်းပေး)။ သာမံ၊မိမိအလိုလို။ ဒါသဗျံ၊ ကျွန်အဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ရောက်သောကျွန်။ (အလိုလို ကျွန်ခံသသူဟူသတည်း)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ ဃရဒါသိယာ၊ အိမ်၌ဖြစ်သော ကျွန်မ၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဇာတိဒါသော၊ အိမ်၌ပေါက်သော ကျွန်စစ်သည်ကား။ အန္တောဇာတောနာမ၊ အိမ်ပေါက်ကျွန်မည်၏။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသို့သော်ငင်း။ သာမိကာနံ၊ အရှင်တို့၏။ သန္တိကာ၊မှ။ ဒါဓသာဝါ၊ ကျွန်ချင်းသည်ငင်း။ ဓနံ၊ကို။ ဒတ္တွာ၊၍။ ဒါသ

စာရိတ္တံ၊ကျွန်တို့၏အကျင့်သို့။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။ ကိတော၊ဂယ်သော ကျွန်ကား။ ဓနက္ကိတောနာမ၊ ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်သော ကျွန်မည်၏။ ဧတေ ဒွေပိ၊ ဤနှစ်ပါးသော ကျွန်မျိုးတို့ကိုလည်း။ နပဇ္ဇာဧတဇ္ဇာ၊ အပ်ကုန်။ (ဧတေ ဒွေ ဟူသည်ကား အန္တောဇာတ၊ ဓနက္ကိတ နှစ်ပါးတည်း)။ ပဇ္ဇာဧနေန၊ သဖြင့်။ တတ္ထ တတ္ထ ပဒေသေသု၊ တို့၌။ စာရိတ္တဝသေန၊ အကျင့်အားဖြင့်။ အဒါသိ၊ ကျွန်မဟုတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဇ္ဇာဧတဇ္ဇာ၊ ကုန်၏။

ကရမရာနီတော နာမ၊ သုံ့ရကျွန် မည်သည်ကား။ တိရောရဋ္ဌတော၊ နိုင်ငံအပမှ။ ဝိလောပံ၊ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတွာဝါ၊ပြု၍ဌင်း။ (မောသော ခတ်၍ရသောသူ ဟူလိုသတည်း)။ ဥပလာပေတွာဝါ၊ဖြားယောင်း၍ဌင်း။ တိရောရဋ္ဌတော၊ မှ။ ဘုဇိဿမာနုဿကာနိ၊ ကျွန်မဟုတ်သော လူတို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ အန္တောရဋ္ဌေယေဝါ၊ နိုင်ငံအတွင်း၌ပင် သော်လည်း။ ကတာပရာဓံ၊ ပြုသော ပြစ်မှားခြင်း ရှိသော။ (ပုန်စား ကန်စား ပြုသည်ကိုယူ)။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသောရွာကို။ ရာဇာ၊ သည်။ ဝိလုမ္ပထာတိ၊ ဖျက်ဆီးလေကုန်ဟု။ အာဏာပေတိ၊၏။ တတော၊ထို့ရွာမှ။ မာနုဿကာနိဝိ၊ လူတို့ကိုလည်း။ အာဟရန္တိ၊ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုလူတို့တွင်။ သဇ္ဇုပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒါသာ၊ ကျွန်ယောကျ်ား ဖြစ်ကုန်၏။ သဇ္ဇာဏ္ဍိယော၊တို့သည်။ ဒါသိယော၊ကျွန်မိန်းမဖြစ်ကုန်၏။ ဓဝရူပေါ၊သော။ ကရမရာနီတော၊ သုံ့ရကျွန်ကို။ ယေဟိ၊ သူတို့သည်။ အာနီတော၊ ၏။ တေသံ၊တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဝသန္တောဝါ၊ နေသောသူကိုဌင်း။ ဗန္ဓနာဂါရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ ဗန္ဓေဝါ၊ ဖွဲသောသူကိုဌင်း။ ပုရိသေဟိ၊ တို့သည်။ ရက္ခိယမာနောဝါ၊ စောင့်အပ်သော သူကိုဌင်း။ နပဇ္ဇာဧတဇ္ဇာ၊ အပ်။ ပလာယိတွာ၊ပြေး၍။ ဂတောပန၊ သွားခဲ့သော်ကား။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌။ ပဇ္ဇာဧတဇ္ဇာ၊ ၏။ ရညာ၊သည်။ တုဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်သဖြင့်။ ကရမရာနိတကော၊သုံးရဖမ်းဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို။ မုဉ္စထ၊လွှတ်လေကုန်။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတွာဝါ၊၍ဌင်း။ သဇ္ဇသာဓာရဏေန၊ ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူစသည်တို့အား ဆက်ဆံသော။ နယေနဝါ၊ ဖြင့်ဌင်း။ ဗန္ဓနာ၊မှ။ မောက္ခေ၊ လွှတ်စေသည်ကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ပဇ္ဇာဧတဇ္ဇောဝ၊ ကတည်း။

သဇ္ဇသာဓာရဏေန ဟူသည်ကား ဘိသိက်သွန်းသော အခါစသည် တို့၌ မင်းတို့သဘော အသိုအထားပြုသောသူဟူသမျှကို လွှတ်ပေတော့ ဟူ၍ လွှတ်ရသော အခါ၌လည်း ရဟန်းပြုကောင်း၏ ဟူလိုသတည်း။

သာမံ၊ မိမိအလိုလို။ ဒါသ၊ ဗျံကျွန်အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောနာမ၊ ရောက်သော သူမည်သည်ကား။ ဇိဝိတဟေတုဝါ၊ အသက် ရှည်ပါလိုသောကြောင့်ဂုဏ်း။ အာရက္ခဟေတု ဝါ၊ စောင့်ရှောက်ပါလိုသောကြောင့်ဂုဏ်း။ အဟံ၊ကား။ တေ၊၏။ ဒါသောတည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ သယမေဝ၊လျှင်။ ဒါသဘာဝံ၊သို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်သောသူတည်း။ ရာဇူနံ၊တို့၏။ ဟတ္ထိအာသဂေါမဟိံသဂေါပကာဒယောဝိယ၊ ဆင်ထိန်း မြင်းထိန်း နွားထိန်း ကျွဲထိန်းစသည်တို့ကဲ့သို့။ တာဒိသေ၊ သော။ ဒါသော၊ ကို။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊အပ်။ ရညော၊၏။ ဝဏ္ဏဒါသိနံ၊ မောင်းမတို့၏။ ပုတ္တာ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမစ္စပုတ္တသဒိသာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇာ၊ ကုန်။ ဘုဇိဿိတ္ထိယော၊ တော်လှန်သော မိန်းမတို့သည်။ အသံယတာ၊ ကိုယ်နှုတ်မစောင့်ကုန်ဘဲ။ ဝဏ္ဏဒါသိဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ဝိစရန္တိ၊ ကုန်၏။ တာသံ ဇာတ္တိနံ၊တို့၏။ ပုတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ဌာ။ဝန္ဒတိ၊၏။ သစေ၊အကယ်၍။သယမေဝ၊မိမိအလိုလိုလျှင်။ပဏ္ဍံ၊ကမ္မည်းကို။ အာရောပေန္တိ၊တင်ကုန်အံ့။ နဝန္ဒတိ၊မအပ်။ (မင်းကျွန်မဟူ၍ ကမ္မည်းတင်သတည်း။ စာခံသည်ဟူလိုသတည်း)။ ဘဋ္ဌပုတ္တကဂဏာဒိနံ၊ ဗိဿကိုးသား မဟာဝိန္ဒကိုခစားသော လူအပေါင်းစသည်တို့၏။ ဒါသာဝိ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်း။ တေဟိ၊ သူတို့သည်။ အဒိန္နော၊ ရဟန်းပြုဟူ၍ မပေးသောသူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ ရာဇူဟိ၊ တို့သည်။ အာရာမိကဒါသာနာမ၊ အရံစောင့်မည်သည်တို့ကို။ ဒိန္နော၊ ပေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား–ကျွန်ကို လွှတ်လိုသော သူတို့သည် ရက်တက်ရည်ကို ဦးခေါင်းဆေး၍ လွှတ်သကဲ့သို့ အရံစောင့်ဟူသော စကားဖြင့် လွှ၏ ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ကျွန်အဖြစ်မှ လွှတ်လေ၏။ ထိုကြောင့်ရကား

ရဟန်းပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ရက်တက်ရည်ကို ဦးခေါင်းဆေး၍ လွတ်သည်ကား သိန်းသိုင်္ဂကျွန်းသူတို့၏ အကျင့်ဟူ၏။

ကုရုန္ဒိယံပန၊ ဥ္ဒကား။ အာရာမိကံ၊ အရံစောင့်ကို။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဝိယ ဝေါဟာရေန၊ အပ်သော စကားဖြင့်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ယေနကေနစိ ဝေါဟာရေန၊အမှတ်မရှိသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဒိန္နော၊ ပေးလှူသည်။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ နေဝပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ၊ ဆင်းရဲသော လူတို့သည်။ သံဃံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိဿာမာတိ၊ အံ့ဟု။ ဝိဟာရေ၊ ဥ္ဒ။ ကဝိယကာရကာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇေတဝိ၊ ထိုသူတို့ကိုလည်း။ ပဇ္ဇဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ ယဿ၊သူ၏။ မာတာဝိတရော၊တို့သည်။ ဒါသာ၊ ကျွန်ဖြစ်ကုန်အံ့။ မာတာဧဝါ၊ အမိသည်သော်လည်း။ ဒါသိ၊ ကျွန်မဖြစ်အံ့။ ဝိတာ၊ကား။ အဒါသော၊ ကျွန်မဟုတ်အံ့။ တံ၊သူကို။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ အပ်။(ဤအရာ၌ တလင်သားကို ယူကုန်၏)။ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မာတာပန၊ အမိသော်ကား။ အဒါသိ၊ ကျွန်မဟုတ်။ ဝိတာ၊ကား။ ဒါသော၊ ကျွန်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ သူကို။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ဤဥ္ဒလည်း တလင်သားဂင်း ယူကုန်၏။ နှစ်နည်းစုံ၍ တလင်သား မယူမူကား လောကဝတ်နှင့် ဝိနည်းတရား ဆန့်၏၊ ဆင်ခြင်။ ဒေသအလျောက် သုံးဆောင်ခြင်းများ၏။

ဘိက္ခု၊သ၊၏။ ဉာတကာ ဝါ၊ တို့သည်ဂင်း။ ဥပဋ္ဌာကာ ဝါ၊ တို့သည်ဂင်း။ ဇုမံ၊ဤသူကို။ ပဇ္ဇာဇေထ၊ ကုန်လော။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒါသံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ကုန်အံ့။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဒါသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ဘုဇိဿော၊ တော်လှန်သည်ကို။ ကတော၀၊ ပြုသည်သော် သာလျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ (ဤအလိုကား ထိုကျွန်သည် မိမိကျွန်အဆင့်ရှိမူကား ထိုကျွန်ဆင့်ကို အရာတည်စေပြီးမှ ရဟန်းပြုကောင်း၏ ဟူလိုသတည်း)။ သာမိကာ၊ အရှင်တို့သည်။ ဒါသံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဇုမံ၊ ဤသူကို။ ပဇ္ဇာဇေထ၊ ကုန်လော။ သစေ၊ အကယ်၍။ အာဘိရမိဿတိ၊ အလွန် မွေ့လျော်လတ်မူကား။ အဒါသော၊ ကျွန်မဖြစ်ပြီ။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိဿမိဿတိ၊ လူထွက်မူကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဒါသော၀၊ ကျွန်ပင်လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသူကား။ တာဝ ကာလိကောနာမ၊ အခိုက်သာလွတ်သောကျွန် မည်၏။ တံဒါသံ၊ ကို။

ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ဌာ။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ကုရန္ဒိယံ၊ ဦ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဿာမိကဒါသော၊ အရှင်မရှိသောကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သောဝိ၊ ထိုအရှင်မရှိသောကျွန်သည်လည်း။ ဘုဇိဿာ၊ ကို။ ကတောဝ၊ ပြုသော် သာလျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။

အရှင်မရှိသော ကျွန်ဟူသည်ကား ကျွန်သခင်တို့သည် အကုန်သေ ဆုံးခဲ့၍ သိမ်းပိုက်မည့်သူ မရှိလျှင်းသောသူ ဝေးစွာသော အရပ်သို့ ပြေး၍နေလေသောသူတည်း။ ထိုသူလည်း ရဟန်းပြုလိုသည် ရှိသော် မိမိပင် မိမိကိုယ်ကို တော်လှန်အပ်၏။ ပြည်ရွာရှင်စိုး မင်းတို့သော် လည်း ရဟန်းပြုစေအပ်၏ ဟူလိုသတည်း။

အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇာဇေတ္ထာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ ဥပသမ္ပာဒေတ္ထာဝါ၊ ၍ဂုင်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဇာနာတိ၊ သိအံ့။ ဘုဇိဿံ၊ ကို။ ကာတုမေဝ၊ ဌာသာလျှင်။ ဝန္နတိ၊ အပ်၏။

ဧကမဿစအတ္ထဿ၊ ဤအနက်ကို။ ပကာသနတ္ထံ၊ ဌာ။ ဧကံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ကုလဒါသီ၊ သည်။ ဧကေန ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ အနုရာဓပုရာ၊ မှ။ ပလာယိတ္ထာ၊ ၍။ ရော ဟဏေ၊ ရောဟဏေနပုဒ်၌။ ဝသမာနာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဋိလဘိကိရ၊ ရသတတ်။ သော၊ ထိုသားသည်။ ပဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ လဇ္ဇီ၊ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကုက္ကုစ္စကော၊ အလိုလိုရှိတတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဘာတာဝါ၊ မောင်ဂုင်း။ ဘဂိနိဝါ၊ ညီမ အစ်မဂုင်း။ ကိ"နတ္ထိ၊ မရှိပါလော။ ကိဉ္စိဉ္စိတကံ၊ တစုံတခုယောက် သောအမျိုးကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်တကား။ ဧကံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊ ကား။ အနုရာဓပုရေ၊ ၌။ ကုလဒါသိ၊ တည်း။ တဝ၊ ၏။ ပိတရာ၊ အဘနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ပလာယိတ္ထာ၊ ၍။ ဧကံ၊ ဤနောဟဏေနပုဒ်၌။ ဝသာမိ၊ ၏။ ဧကံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ပေသော်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ အသုဒ္ဓါကိရ၊ မစင်ကြယ်သတတ်။ ဧကံ၊ ဤသို့။ သံဝေဂံ၊ ကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရ၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ တဿကုလဿ၊ ၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတ္ထာ၊ ၍။အနုရာဓပုရံ၊ သို့။ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍။ တဿကုလဿ၊ ၏။ ဃရဒ္ဒါရေ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ သခင်။ အတိဆ္ဆထာတိ၊ ကန်တော့၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်

လည်း။ နာတိကွာမိတ္ထာ၊ မသွားလိုသောကြောင့်။ ဘန္တေ၊ သခင်။ ကိံကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဌိတောဝ၊ ရပ်သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု၊ ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဇာထွန္နာမာ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ပလာတာ၊ ပြေးလေသော။ ဒါသီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ သခင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ ကား။ တဿဒါသိယာ၊ ၏။ ပုတ္တောဝ၊ တည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ မံ၊ ကို။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုကုန်မူကား။ ပဋ္ဌဋ္ဌံ၊ ကို။ လဘာမိ၊ ရပါအံ့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ မယ္ဟံ၊ ၏။ သာမိကာ၊ သခင်တို့ပေတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်တို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ သခင်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပဋ္ဌဋ္ဌာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါ၊ စင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တံဒဟာရံ၊ ကို။ ဘုဇိဿံ၊ တော်လှန်သည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မဟာဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသာပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂန္တာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လျက်။ ဝသာပေသုံ၊ ကုန်၏။ ထေရော၊ သည်။ တံကုလံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝသမာနော‌ယေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဒါသဝတ္ထုကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထာဒိကထာ

၉၈-၉။ ကမ္မာရဘဏ္ဍုတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုလာဓာရမုဏ္ဍကော၊ ချိန်ခွင်ရွက်သော ဦးခေါင်းပြည်းသော။ သုဝဏ္ဏကာရပုတ္တော၊ ရွှေပန်းထိမ်သားတည်း။ပဋ္ဌသိခေါ၊ ဦးစွန်းငါးခုရှိသော။တရုဏဒါရကော၊ သတို့သား‌ငယ်တည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃံအပလောကေတုံ ဘဏ္ဍုကမ္မာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃံကို။ ဘဏ္ဍုကမ္မတ္ထာယ၊ ဆံရိတ်ခြင်းငှာ။ အာပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ (အာပုစ္ဆိတုံ၊ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဤသို့သော်လည်းဟူ)။ ဇာတိအယံ၊ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတြဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ လတ္တံ့ သည်ကား။ အာပုစ္ဆနဝိဓိ၊ ပန်ရာသောအစီအရင်တည်း။ သိမပရိယာပန္နေ၊ တသိမ်တည်းနေခြင်း၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သန္ဓိပါတေတ္ဝာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ပဋ္ဌဋ္ဌာပေတွံ၊ ရဟန်းပြုသောသူကို။ တတ္ထ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရားတို့။ သံဃံ၊ ကို။ ဇာမဿဒါရကဿ၊ အား။ ဘဏ္ဍုကမ္မံ၊ ဆံချအံ့သည်ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ ပန်ကုန်၏။

ဇာတ္တာသယ ၄၇၆-၁၈

ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိကွတ္တုံဝါ၊ ၎င်း။ ဒွိကွတ္တုံဝါ၊ ၎င်း။ သကိံဝါ၊၎င်း။ ဝတ္တမ္ဗံ၊ အပ်၏။ ထွေစ၊ ဤသို့ပန်ရာ၌လည်း။ ဇုမသဒါရကဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍုကမ္ပံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ပန်ကုန်၏။ ဇုတိပိ၊ဤသို့၎င်း။ ဇုမသဒါရကဿ၊ အား။ သမဏကရဏံ၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဇုတိဝါ၊ သို့၎င်း။ ဇုမဿ၊ အား။ ပဗ္ဗာဇနံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သည်ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဇုတိပိ၊ သို့၎င်း။ အယံဒါရကော၊ သည်။ သမဏောဟောတု ကာမော၊ ရဟန်းဖြစ်ပါလို၏။ ဇုတိပိ၊ ၎င်း။ အယံဒါရကော၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုပါလို၏။ ဇုတိပိ၊ သို့၎င်း။ ဝတ္တုံ၊ဌာ။ ဝန္ဒတိ ယေဝ၊ အပ်သလျင်ကတည်း။

သစေ၊ ၍။ သဘာဂဋ္ဌာနံ၊ သဘောတူသော အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒသဝါ၊ တကျိပ်၎င်း။ ဝိသံဝါ၊ နှစ်ကျိပ်၎င်း။ တိံသံဝါ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ ဝသန္တိတိ၊ နေကုန်၏ဟူ၍။ ပရိဿ္သေဒေါ၊ သည်။ ပညာယဘိ၊ အံ့။ တေသံ ဘိက္ခု။နံ၊တို့။ ဌိတောကာသံဝါ၊ ရပ်ရာအရပ်သို့၎င်း။ နိသိန္နောကာသံဝါ၊ နေရာ အရပ်သို့၎င်း။ ဂန္ဓာဝပိ၊ သွား၍သော်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ဖြင့်လျင်။ အာပုစ္ဆိတမ္ဗံ၊၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခံ၊ရဟန်းပြုလိုသော သူကို။ ဝိနာဝ၊ကြဉ်၍လျင်။ ဒဟရဘိက္ခု။ဝါ၊ တို့ကိုဂု၎င်း။ သာမဏေရေဝါ၊ တို့ကိုဂု၎င်း။ ပေသေတွာဝိ၊ စေ၍သော်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကော၊ တဒယာက်သော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာပေက္ခော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဘဏ္ဍုကမ္ပံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ အာပုစ္ဆာပေတုံ၊ ပန်စိမ့်သောငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။

သစေ၊ကယ်၍။ ကေစိ၊သော။ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ သေနာသနံဝါ၊သို့၎င်း။ ဂုမ္ဗာဒိနိဝါ၊ တောချုံစသည်တို့သို့၎င်း။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိဒ္ဒါယန္တိဝါ၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ကုန်အံ့။ သမဏဓမ္မံဝါ၊ ကို၎င်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာပုစ္ဆကာစ၊ ပန်သောသူတို့သော်လည်း။ ပရိယေသန္တောပိ၊ ရှာကုန်သော်လည်း။ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခု။၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ပန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇုတိသညိနော၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကံမည်သည်ကား။ လဟုကံ၊ ပေါ့သော။ ကမ္မံ၊ကံတည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ သုပဗ္ဗဇိတော၀၊ ကောင်းသော ရဟန်းပြုခြင်းတည်း။ ပဗ္ဗာဇေန္တောသိပိ၊ ရဟန်းပြုသော သူအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

သစေပန၊ အကယ်၍။ မဟာဝိဟာရော၊ များသော ကျောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။အနေကဘိက္ခု သဟဿဝေါသော၊ အထောင်မကသော ရဟန်းတို့၏ နေရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သဒ္ဓေဘိက္ခု။၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့ကို။ သန္နိပါတေတုံဝိ၊ စည်းဝေး စိမ့်သောငှာလည်း။ ဒုက္ကရုံ၊ ခဲရင်းသည်ဖြစ်အံ့။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာပုစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ ပဝေဝ၊ အာဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ခဏ္ဍာသီမာယံ၊ ၌။ ဌတွာဝါ၊ တည်၍ငင်း။ နဒီ သမုဒ္ဒါဒိနိ၊ တို့သို့။ ဂန္ဆာဝါ၊ ၍ငင်း။ ပဗ္ဘာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ယောပန၊ သူသည်။ နဝမုဇ္ဈောဝါ၊ခေါင်းပြည်းသစ်သော်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝိဇ္ဇာနကောဝါ၊ လူထွက်သစ်သော်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ နိဂဏ္ဌောဒီသု၊ တဂ္ဂတွန်း စသည်တို့တွင်။ အညတရော ဝါ၊ တပါးပါးသော်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒွဂ်လကေသောဝါ၊ ဆံလက်နှစ်သစ်သာ ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ဥိနဒွဂ်လကေသောဝါ၊ လက်နှစ်သစ်အောက် ယုတ်သော ဆံရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊အံ့။ တဿ၊အား။ကေသဿ္ဆေဒနကိစ္စံ၊ ဆံရိတ်အံ့သောကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တဿာ၊ထိုကြောင့်။ ဘဏ္ဍုကမ္မံ၊ကို။ အနာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ မပန်ဘဲသော်လည်း။ တာဒိသံ၊ ကို။ ပဗ္ဘာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယောပန၊ သူသည်။ ဒွဂ်လာတိရိတ္တကေသော၊ ဆံ လက်နှစ်သစ်ထက် လွန်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။အန္တမသော၊ဖြင့်။ ကေသိခါမတ္တမရော၊ ဥိးစွန်းတခုမျှသာ ထားအံ့သောသူကို။ ဘဏ္ဍုကမ်ံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ပဗ္ဘာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ။ဥပါလိဝတ္ထု၊ ဥပါလိဝတ္ထုသည်။ မဟာဝိဘင်္ဂ၊ ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။

၁၀၀။ အဟိဝါတကရောဂေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရိ ဗျာဓိနာ၊ ယဉ်းအနာတည်း။ ဟိ-ကထံ၊ အသို့နည်းဟူမူကား။ ယတြ-ယဿိ ကုလေ၊ မျိုး၌။ သောရောဂေါ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တံကုလံ၊အမျိုးသည်။ နသဿတိ၊ သေပျောက်၏။ သဒ္ဒံ၊ သော။ ဒ္ဒိပဒစတုပ္ပဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေး ချောင်းရှိသောသတ္တဝါသည်။ နသဿတိ၊သေပျောက်၏။ ယော၊သူသည်။ ဘိတ္တိ်ဝါ၊ နံရံကိုဂင်း။ ဆဒနံဝါ၊ အမိုးကိုဂင်း။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖောက်၍။ ပလာယတိ၊ ၏။ တိရောဂါမာဒိဂတောဝါ၊ ရွာတပါးသို့ သွားသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ထိုသူသည်။ မုစ္စတိ၊၏။တထာစ၊ ထိုသို့သော အခြင်းဖြင့်လည်း။ တ္ထောကုလော၊ ၌။ ဝိတာပုတ္တာ၊ သားအဘ နှစ်ယောက်တို့သည်။ မုစ္စိ်သု၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဝိတာပုတ္တကာဝသေသာ ဟောန္တိ်တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကာကုဋ္ဌေပကန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ယောဒါရကောဃသည်။ ဝါမဟာထွေန၊ လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ လေဋ္ဌုံ၊ခဲကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ နိသိန္နော၊လျက်။ အာဂတာဂတော၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော။ ကာကော၊ ကျီးတို့ကို။ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ပျံစေ၍။ ပုရတော၊ ရှေးမှ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားသော။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ အယံဒါရကော၊ သည်။ ကာကုဋ္ဌေပကောနာမ၊ ကျီးနှင်နိုင်သောသူမည်၏။ တံဒါရကံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၀၂။ ဣတ္ထာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပွမတ္တကော၊ နည်းသောနေရ ခြင်းရှိ၏။ ကတိပါဟမေဝဝါသော၊ တရက် နှစ်ရက်တိုင်ရုံသာ နေရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ သတည်း။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၁၀၃။ ဩဂဏောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိဟီနဂဏော၊ ယုတ်သောဂိုဏ်းရှိသဖြင့်။ အပွမတ္တကေန၊ နည်းသောဂိုဏ်းရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ဖြင့်။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဗျတ္တေန ယာဝဇီဝန္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ သစေ၊ ၍။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ သိတင်းကြီးသော။ အာစရိယံ၊ ကို။ နလဘတိ၊ အံ့။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်မှ။ သဋ္ဌဝဿော၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သတ္တတိဝဿော၊ အဝါခုနစ်ဆယ်ရှိသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နဝကတရဿာပိ၊ သိတင်းငယ်သော်လည်း။ ဗျတ္တဿ၊ ဗျတ္တိရှိသော ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ ဆောင်ကြောင်း။ နိသီဒိတွာ၊ ၍။ အဇ္ဈေလိ၊ ကို။ ပဋ္ဌဟေတွာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ ချစ်ရှင်။ မေ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ လော။ အာယသ္မတော-အာယသ္မန်၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိဧဝံ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ နိဿယော၊ ယည်းကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၀၊ကတည်း။ ဂါမပ္ပဝေသနံ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်းကို။ အာပုစ္ဆနွေနာဝိ၊ ပန်သဖြင့်လည်း။ ဥဂ္ဂဏှိတုံ၊ ကြောင့်။ နိသီဒိသွာ၊ ၍။ အဇ္ဈေလိ၊ ကို။ ပဋ္ဌဟေတွာ၊ ၍။အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဂါမပ္ပဝေသနံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သဗ္ဗအာပုစ္ဆနေသု၊ တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ ထွေဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ပဋ္ဌကဆက္ကေသု၊ တို့၌။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကို။နိဿယမုတ္တကဿ၊ နိဿယည်းမှ လွတ်သော ရဟန်းအား။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံသုတံ၊ ထိုအကြားအမြင်ကို။ ဘိက္ခုနောဝါဒကဝတ္တာနာယံ၊ ဘိက္ခုနိမတ္တိုကို ဆုံးမကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိ၏ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ တဿသုတဿ၊ ထိုသို့သင်ကြားသော အကြားအမြင်၏။ နတ္ထိတာယစ၊ မရှိသောအဖြစ်

ဖြင့်ရင်း။ အပ္ပဿုတော၁၊ အပ္ပဿုတမည်၏။ အတ္ထိတာယစ၊ ရှိသော အဖြစ် ဖြင့်လည်း။ ဗဟုဿုတော၁၊ တမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၁၊ ၏။ သေသံ၊ ကား။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။

ရာဟုလဝတ္ထုကထာ

၁၀၅။ ယေန ကပိလဝတ္ထု၊ တေနံစာရိကံပက္ကမိတိ ထွေပဒေ၊ ၌။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၁၊ အစဉ်စကား၊တည်း။ သုဒ္ဓေါဒန မဟာ ရာဇာ၁၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တသ၁၊ ၏။ အဘိနိက္ခမနဒိဝသတော၁၊ တောထွက် တော်မူသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ပုတ္တော၁၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါ ဘဝိ သာမိတိ၊ ဘုရား၊ဖြစ်အံ့ဟု။ နိက္ခန္တော၁၊ တောထွက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ ဇာတောနုခေါ၊ ဖြစ်ပြီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဂတိ၊ ကို။ သဝနတ္ထံ၊ ကြား စိမ့်သောငှာ။ ဩဟိတသောတော၁၊ နား၊ထောင်လျက်လျှင် (သတင်း နာလျက်လည်း၊ဟူ)။ ဝိဟရတိကိရ၊ တတ်။ သောသုဒ္ဓေါဒနော မဟာ ရာဇာ၁၊ သည်။ ဘဂဝတော၁၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဓာနစရိယဉ္စ၊ ဒုက္ကရ စရိယာကျင့်တော်မူသည်ကိုဂုဏ်း။ သမ္ဗောဓိဉ္စ၊ ဘုရား၊ဖြစ်တော်မူသည်ကို ဂုဏ်း။ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနာ ဒီနိစ၊ ဓမ္မစကြာတရား ဟောတော်မူခြင်း အစရှိ သည်တို့ကိုဂုဏ်း။ သုဏန္တော၁၊ ကြား၍တော်သော်။ ဗုဒါနိ၊ ယခု။ မေ၊ ဂါ၏။ ပုတ္တော၁၊ သား၊သည်။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၁၊ ကြား၍။ ကေံအမစ္စံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ တာတ၊ အမတ်။ အဟံ၊ ကား။ ဝုနော၁၊ ကြိုး၌။ မဟာလွကော၁၊ အရှယ်၏ ကြိုးခြင်းသို့ရောက်၌။ သာဓုအာယာစာမိ၊ဂါတော၁င်းပန်၏။ ဇိဝန္တော သော၀၊ အသက်ရှိစဉ်လျက်။ မေပုတ္တံ၊ ငါ့သား၊ဘုရားကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြတိုလော။ (မြင်စေလောသော်လည်းပေး)။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ သော အမစ္စော၁၊ မတ်သည်။ သာဓူတိ၊ ၏ဟု။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၁၊ ၍။ ပုရိသသဟဿ ပရိဝုတော၁၊ ယောကျား၊တထောင်ခြံရံလျက်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၁၊ ၍။ ဘဂဝတော၁၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၁၊ ၍။ နိသိဒိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဿအမစ္စသ၁၊ အား။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား၊သည်။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ၏။ သောအမစ္စော၁၊ သည်။ ပသီဒိတ္ဝာ၁၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇဥ္စ၀၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ ယာစိ၊ ၏။ တတော၁၊ မှ။ နံအမစ္စံ၊ ကို။ ဘဂဝါး ဘုရား၊သည်။ ဟေဘိက္ခုဥပသမ္ပဒါယ၊ ဟေဘိက္ခုပဉ္စင်း အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ သမ္ပာဒေသိ၊ ပဉ္စင်း၊ဖြစ်စေ၏။ သောအမစ္စော၁၊ သည်။ သပရိသော၁၊ပရိသတ်

နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တဝါ၊၍။ တတ္ထေဝရာဇဂဟေ၊ ဦလ္လျင်။ ဖလသမာပတ္တိသုခံ၊ ကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊သည်။ဧတေနေဝဥပါယေန၊ ဖြင့်လျင်။အပရေဝိ၊သော။ အဋ္ဌဒူတေ၊ ရှစ်ယောက်သောတမန်တို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေ၏။ တေဝိသဇ္ဇေဝိ၊ တို့သည်လည်း။ သပရိသာ၊ တကွ။ တထေဝ၊ ၎င်း။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တဝါ၊၍။ တတ္ထေဝရာဇဂဟေ၊ ဦလ္လျင်။ ဝိဟာရိံသု၊ ကုန်၏။ ဇုမိနာနာမကာရဏေန၊ ဖြင့်။ တေအမစ္စာ၊ တို့သည်။ နဂရွာဒ္ဒါတိ၊ မလာကုန်သတည်းဟု။ ရညော၊ အား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်။ ပဝတ္တိမတ္တမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ အာရောစေန္တော၊ ကြားလျောက်သောသူသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။

အဃ၊ ၌။ ရာဇာ၊ သည်။ ဗောဓိသတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့တည်း။ ဇာတံ၊ ဘွားသော။ ကာဠဒေဝိယိ'နာမ၊ အမည်ရှိသော။ အမစ္စံ၊ ကို။ ပဟိဏိတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျင်။ ယာစိ၊၏။ သောအမစ္စော၊ သည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ သည်။ လဘာမိ၊ ရမူကား။ဒယေသသာမိ၊အံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ပဇ္ဇဇိတ္ထာဝိ၊ သော်လည်း။ မေပုတ္တံ၊ ငါ့သားဘုရားကို။ ဒယေသဟိတိ၊ လောဟု။ တံအမစ္စံ၊ကို။ ပဟိဏိ၊စေ၏။ သောအမစ္စော၊ ထိုကာဠဒေဝိယိ အမတ်သည်။ ပုရိသသဟဿသ ပရိဝါရော၊ အချင်းတထောင် ခြံရံလျက်။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျင်။ သပရိဝါရော၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သောထေရော၊သည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ (သံဝဏ္ဏေသိသို့သွား)။ သဇ္ဇသဿသု၊ ခပ်သိမ်းသော ကောက်တို့ကို။ သမ္ဖာတေသု၊ လူဘို့သိမ်း၍ပြီးကုန်သော်။ ဇနပဒမနုဿသု၊ ဇနပုဒ်၌နေသောသူတို့သည်။ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တေသု၊ အမှုခပ်သိမ်း လွတ်ကုန်ပြီးသော်။ ဇလဇထလဇပုပ္ဖေသု၊ ရေပန်းကြည်း ပန်းတို့သည်။သုပုပ္ဖိတေသု၊ ကောင်းစွာပွင့်ကုန်လတ်သော်။ မဂ္ဂေ၊ခရီးသည်။ ပဋိပဇ္ဇနကွမေ၊ သွားခြင်းအား လျော်ပတ်သတ်သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဒ္ဒါမတ္တာဟိ၊ ခြောက်ဆယ် အဘိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ သွားတော်မူအံ့သောခရီးကို ချီးမွမ်းခြင်းကို။ သံဝဏ္ဏေသိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘံသံဝဏ္ဏေနံ၊ထိုချီးမွမ်းခြင်းသည်ကား။ ကိံကာရဏံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ တနည်းကား။ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံသံဝဏ္ဏေနံ၊ခြင်းကို။ ကတံ၊နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ တုမှာကံ၊တို့၏။ ဝိတာသုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန

မင်းကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးသောအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ အဓိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဇီဝန္တသော၀၊ အသက်ရှိစဉ်လျှင်။ မေဗုတ္တံ၊ ငါ့သားဘုရားကို။ ဒသေသဟိတိ၊လောဟူ၍။ မံ၊ကို။ ပေသေသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ဘုရားမြတ်။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ပန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ညတကာနံ၊ ဆွေတော်အပေါင်း တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ ကရောတု၊ ပြုစေချင်၏။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။ ပတ္တမိတုံ၊ငှာ။ ကာလော၊ဟန်ပြု။ ဇာတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပေ၏။ တေနဟိ၊ ပြီးကား။ သံဃသဃ၊အား။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဂမိယဝတ္တံ၊ ခရီးသွားသောသူတို့ ပြုရာသော၀တ်ကို။ ပူရေသန္တိ၊ ဖြည့်ကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ ဇာတိ၊သို့။ အာဟ၊ မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဓုတိ၊ဟု။ ထေရော၊သည်။ တထာ၊ ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂမဂဓဝါသိနံ၊ အင်္ဂတိုင်း မဂဓရောင် တိုင်းခွဲ နေကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဒသဟိ သဟဿေဟိ၊ တသောင်း။ ကဝိလ၀တ္ထုဝါသိနံ၊ ကဝိလ၀တ်ပြည်ခွဲနေသော အမျိုးသား တို့၏။ ဒသဟိသဟဿေဟိ၊ တသောင်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ သဗ္ဗေဟေ၀ခိဏာသဝေဟိ၊ အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသတိသဟဿေဟိ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ လျက်။ ရာဇဂဟာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ရာဇဂဟတော၊မှ။ သဋ္ဌိယောဇနိကံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ် ရှိသော။ ကဝိလ၀တ္ထုံ၊ သို့။ ဒိ၀သေဒိ၀သေ၊ တနေ့တနေ့၌။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိသော ခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တော၊ ရှိသော်။ ဒ္ဝိဟိမာသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါပုဏိသာမိတိ၊ အံ့ဟု။ အတုရိတစာရိကံ၊ မွေမွေ သွားတော်မူခြင်းကို။ ပတ္တမိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ယေန ကဝိလ၀တ္ထု၊တောနစာရိကံပတ္တမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝေဒံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပတ္တကြွေစ၊ သွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ကာဠုဒါယိတ္ထေရော၊ သည်။ နိက္ခန္တဒိ၀သတော၊မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇသ၊ ၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ကို။ ကရောတိ၊၏။ ရာဇာ၊ သည်။ ထေရံ၊ကို။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊၍။ ပတ္တံ၊သပိတ်တော်ကို။ ဂန္ဓစုဏ္ဏေန၊ဖြင့်။ ဥဇ္ဇန္နေတ္ဝာ၊ ပွတ်၍။ ဥတ္တာမဘောဇနရသသ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်အရသာ ဖြင့်။ ပူရေတ္ဝာ၊ပြည့်စေ၍။ ဘဂဝတော၊အား။ ဒေဟိတိ၊ လှူလေလော့ဟု။ ထေရသ၊၏။ ဟတ္ထေ၊၌။ ဒ္ဝေပေတိ၊ ထားပေ၏။ ထေရောပိ၊ သည်လည်း။ တထေ၀၊ ထိုမင်းကြီးဆိုတိုင်းလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ရညော်ယေ၀၊ ၏သာလျှင်။ ဝိဏ္ဏာပါတံ၊ ကို။

ပရိဘုဉ္ဇိ၊ ၏။ ထေရောပိစ၊ သည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ၌။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နွေတိုင်းနွေတိုင်း။ ရညော၊အား။ အာရောစေတိ၊ ပေ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနွေ။ ဘဂဝါ၊သည်။ တွေ့ကံဌာနံ၊သို့။ အာဂတောပတွော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပေ၏။ ဗုဒ္ဓဂဏပဋိသံယုတ္တာယ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သာကိယာနံ၊ တို့၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ စေ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျင်။ နံကာဠုဒါယိတ္ထေရံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေဒဂ်ံ ဘိက္ခဝေါပ။ ယဒိဒံ ကာဠုဒါယိတိ၊ ဟူ၍။ တေဒဂ္ဂေ-တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ဒဂ်အရာ၌။ ဋပေသိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကုလပသာဒကာနံ၊ ဒါယကာတို့ကို ကြည်စေတတ်ကုန်သော။ မမ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့တွင်။ ယဒိဒံ-ယောသော ကာဠုဒါယိတ္ထေရော၊ အကြင် ကာဠုဒါယိ ထေရ်သည်။ အဂ္ဂေ၊ ရှိ၏။ တေံ-သော ကာဠုဒါယိတ္ထေရော၊ သည်။ အဂ်ံ-အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တေဒဂ္ဂေ-တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဋပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။

သာကိယာဝိ၊ သာကိဝင်မင်းတို့သည်လည်း။ (ခေါကား နိပါတ်)။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူလတ်သော်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ညတိသေဋ္ဌံ၊ အမျိုးတကာတို့ထက် မြတ်သော ဘုရားသခင်ကို။ ပဿိဿာမာတိ၊ကုန်အံ့ဟု။ သန္ဓိပတိတ္တာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေတော်မူရာအရပ်ကို။ ဝိမံသမာနာ၊ စူးစမ်းကုန်သော်။ နိဂ္ဂြောဓသက္ကဿ၊ နိဂ္ဂြောဓအမည်ရှိသော သာကိဝင်၏။ အာရာမော၊ အရုံသည်။ ရမဏီယော၊၏။ ဇာတိ၊သို့။ သလ္လက္ခေတ္တာ၊၍။ တတ္ထ၊ထိုအရုံ၌။ သဇ္ဇံ၊သော။ ပဋိဇဂ္ဂနဝိမိ်၊ သုတ်သင်သော အစီအရင်ကို။ ကာရေတ္တာ၊ စေ၍။ ဂန္ဓကုဋိဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းစသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုလင့်ကုန်လတ်သော်။ သဇ္ဇာလက်ာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ကုန်သော။ ဒဟရဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။နာဂရိကဒါရကေစ၊ရွာသူသားငယ်တို့ကိုဂင်း။ ဒါရိကာယောစ၊ သတို့သမီးငယ်တို့ကိုဂင်း။ ပဌမံ၊စွာ။ ပဟိဏိ်သု၊ စေလိုက်ကုန်၏။ တတော၊ မှ။ ရာဇကုမာရေစ၊ မင်းသားငယ်တို့ကိုဂင်း။ ရာဇကုမာရိကာယောစ၊ မင်းသမီးငယ်တို့ကိုဂင်း။ ပဟိဏိ်သု၊ ကုန်၏။တေသံ၊တို့၏။အနန္တရာ၌။သာမံ၊မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ဂန္ဆာ၊၍။ဂန္ဓကုဋိဟာဒိဟိ၊ နံ့သာပန်းနံ့သာမှုန့်စသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇယမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ နိဂ္ဂြောဓာရာမမေဝ၊ နိဂ္ဂြောဓာရုံသို့လျင်။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တတြ-တသ္မိ'နိဂ္ဂြောဓာရာမေ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။

ဝိသတိသဟဿဒိဏ္ဍာသဝပရိဝုတော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန္တာတို့ဖြင့် ခြံရုံလျက်။ ပညတ္တဝရဘူဒ္ဓါသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ သာကိယာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်။ မာနဇာတိကာ၊ မာန်ရှိသောသဘောရှိကုန်၏။ မာနထဒ္ဓါ၊ မာန်ခက်ထန်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ မင်းသားသိဒ္ဓတ်ကား။ အမ္မေဟိ၊ ငါတို့အောက်။ ဒဟရတရော၀၊ အလွန်ငယ်သောသူတည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီတည်း။ ဘာဂိနေယျော၊ တူတည်း။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ နတ္တာ[1]၊ မြေးတည်း။ (နေတ္တာလည်းရှိ၏။ ပုတ္တဓီတရံနေတိတိနေတ္တာနှင့်ညီ၏)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဒဟရဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ (ဤကား ဝိန္ဓာ)။ ရာဇကုမာရေ၊တို့ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝိဇ္ဇတော၊မှ။ နိသီဒိဿာမာတိ၊အံ့ဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

တေသုသာကိယေသု၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်လတ်သော်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ တေသံသာကိယာနံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာသယံ၊ ကို။ ဩဂေါကေတွာ၊ ၍။ မံ၊ကို။ ဉတွာ၊ တို့သည်။ နဝန္နန္တိ၊ ကုန်။ ဟန္ဒ၊ ခု။ နေဉတကာ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒာပယိဿာမိတိ၊ စေကုန်အံ့ဟု။ အတိညာပါဒကံ၊ အတိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ အာကာသံ၊ သို့။ အဿ္ဘုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ပုံတက်လေ၍။ တေသံသာကိယာနံ၊ တို့၏။ သိသေ၊ ၌။ ပါဒပံသုံ၊ ခြေဘဝါးမှုန့်ကို။ သြကိရမာနောဝိယ၊ ကြဲဘိသကဲ့သို့။ ကဏ္ဏမ္ဗမူလေ၊ ကဏ္ဏမ္ဗမည်သော သရက်ပင်၏ အနီး၌။ ယမကပါဋိဟာရိယသဒိသံ၊ ပြတော်မူသော ယမိုက်ပြာဋိဟာန့်တူသော။ ပါဋိဟာရိယံ၊ ပြာဋိဟာကို။ အကာသိ၊ ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တံအစ္ဆရိယံ၊ ထိုသို့သော အံ့ဘွယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရာမြတ်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ မင်္ဂလဒိဝသော၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့အား။ ဝန္ဒနတ္ထံ၊ ရှိခိုးစိမ့်သောငှာ။ ဥပနီတာနံ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်သော။ ဝေါ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေဘဝါးတို့သည်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသွာဝိ၊ မြင်သောကြောင့်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္ဟေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ အယံ၊ ဤရှိခိုးခြင်းသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပဌမ ဝန္ဒနာ၊ ရှေးဦး

၁။ နတ္တာ-ဆဋ္ဌ။ ဆဋ္ဌ အရှိသာကောင်း၏၊
ဋီကာသယ ၄၇၆-၁၉

စွာသော ရှိခိုးခြင်းတည်း။ ဝပ္ပမင်္ဂလဒိဝသေ၊ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုသော နေ့၌။ ဇမ္ဗုဆာယာယ၊ သပြေပင်၏အရိပ်၌။ သိရိသယနေ၊ ၌။ နိပ္ပန္နောနံ၊ အိပ်ကုန်သော။ ဝေါတုမှာကံ၊ တို့အား။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်၏ အရိပ်သည်။ အပရိဝတ္တနံ၊ မပြောင်းသည်ကို။ ဒိသ္မာဝိ၊ ၍လည်း။ ပါဒေ၊ ခြေဘဝါးတို့ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ အယံ၊ သည်ကား။ မေ၊ ၏။ ဒုတိယဝန္ဒနာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ရှိခိုးခြင်းတည်း။ ဇာဒါနိ၊ ခု။ အဒ္ဒပုမ္ဗံ၊ မမြင်ဘူးသော။ ဇုမံ ပါဋိဟာရိယံ၊ ကို။ဒိသ္မာဝိ၊ ၍လည်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ဝန္ဒာမိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်ကား။ မေ၊ ၏။ တတိယ ဝန္ဒနာ၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။

သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇေန၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ကို။ ဝန္ဒိတေပန၊ ရှိခိုးလတ်သော်။ အဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိမခိုးမူ၍။ကောသာကိယောဝိ၊ တယောက်သောသာကီဝင်မျှလည်း။ ဌိတောနာမ၊တည်သောသူမည်သည်။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ သဇ္ဇေယေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော သာကီဝင်တို့ သည်သာလျှင်။ ဝန္ဒိ ံသု၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတယော၊ တို့ကို။ ဝန္ဒာပေတ္ဝာ၊ စေ၍။ အာကာသတော၊ မှ။ ဩရုယှ၊ ၍။ပညတ္တေ၊ ခင်းထားလျက်ရှိသော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ နိသိန္နေ၊ နေတော်မူလတ်သော်။ သိခါပတ္တော၊ အထွတ်သို့ရောက်သော။ ဉာတိသမာဂမော၊ ဆွေတော်တို့၏ အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သဇ္ဇေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သာကီဝင်တို့သည်။ ကေဋ္ဌိ၊ တည်ကြည်သော နှလုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ သန္နိပတိ ံသု၊ ကုန်၏။ တတော – တဒါကာဇလေ၊ ၌။ တနည်းကား။ တတော-တသ္မိ ံသန္နိပါတေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ မဟာမေဃော၊ သည်။ ပေါက္ခရဝဿံ ံ၊ ပေါက္ခရမည်သော မိုးကို။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ တမ္ဓဝဏ္ဏံ၊ နီသောအဆင်းရှိသော။ ဥဒကံ၊ မိုးရည်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝိရဝန္တံ၊ မြည်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ စီး၏။ အတေမိတုကာမဿ၊ သော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ သရီရေ၊ ၌။ ကေဝိန္ဒုမတ္တမ္ပိ၊ တပေါက်မျှလည်း။ နပတတိ၊မကျ။ တံဝဿံ၊ ထိုပေါက္ခရမည်သောမိုးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဇ္ဇေသာကိယာ၊ တို့သည်။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတစိတ္တာ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲသော အံ့ဘွယ်ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ မယ္ဘံ၊ ၏။ ဉာတိသမာဂမေ၊ အမျိုးတို့၏ အစည်းအဝေး၌။ ပေါက္ခရဝဿံ၊ မည်သောမိုးသည်။ ဝဿိ၊

၁။ ပေါက္ခရဝဿန္တိ ပေါက္ခရပတ္တဝဏ္ဏံ ဥဒကံ(ဝဇိရဗုဒ္ဓိ)။

ရွာသည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်။ အတိတေပိ၊ ဌ်လည်း။ ဝဿိ၊ရွာ၏။ ဇုတိ ဇုမိဿာ အဌ္ဌပုတ္တိယာ၊ ဤသို့သော အဌ္ဌပုတ္တိကြောင့်။ ဓေဿန္တရ ဇာတတံ၊ကို။ ကထေသိ၊၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ကို။သတ္ထာ၊၍။ သဇ္ဇေသုကိယာ၊ တို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဝန္ဒိတ္ထာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ကို။ ကတ္ထာ၊ ၍။ ပက္ကမိ်သု၊ ဖဲခဲ့ကုန်၏။ ဓကောဝိ၊မျှလည်း။ ရာဇာဝါ၊ဌင်း။ ရာဇမဟာမတ္တောဝါ၊ဌင်း။ သွေ၊ဖြန်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို။ ဂဏှထာတိ၊ ခံတော်မူကုန်လော ဟု။ ဝတ္ထာ၊ ၍။ ဂတောနာမ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ရောက်၍ မိုးသောက် သောနေ့၌။ ဝိသတိဘိက္ခုသဟဿ ပရိဝါရော၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်း တို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။ ကဝိလဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ဌာ။ ပါဝိသိ၊၏။ ကောစိ၊သည်။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္ဆာ၊၍။ နနိမန္တေသိဝါ၊ ဘိတ်လည်းမဘိတ်။ ပတ္တံ ဝါ၊ သဝိတ်တော်ကိုလည်း။ နှ အဂ္ဂဟေသိ၊ မယူလင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇုန္ဒဓိလေ၊ တံခါးတိုင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ နှလုံး သွင်းတော်မူ၏။ ကထံနုခေါ၊အသို့။ ပုဗ္ဗေဇဋ္ဌါ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်။ ကုလ နဂရေ၊ မိဘ အမျိုးတို့၏ ပြည်၌။ ဝိဏ္ဏာယ စရိ်သု၊ ဆွမ်းခံကုန်သနည်း။ (ဝိဏ္ဏာယ၊ အလို့ဌာ။ စရိ်သု၊ သွားကုန်သနည်းဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊ မဟုတ်သဖြင့်။ ဇုဿရဇနာနံ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိသော သူတို့၏။ ဃရာနိ၊တို့သို့။ အဂမံသုကိ်၊သလော။ ဥဒါဟု၊ ဟုတ်။ သပ္ပဒါန စာရိကံ၊ အစဉ်အတိုင်း သွားခြင်းကို။ စရိ်သုကိ်၊ သွားကုန်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ တတောဝ၊မှ။ ကေဝဋ္ဋဿဝိ၊ မျှလည်း။ ဥပ္ပဋိပါဋိယာ၊အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ ဂမနံ၊သွားခြင်းကို။ အဒိသ္ဝာ၊ ၍။ မယာဝိ၊သည်လည်း။ ဇုဒါနိ၊၌။ အယမေဝံသော၊ ဤရှေးဘုရားတို့၏ အနွယ်ကိုလျှင်။ အယံပဝေဏိ၊ ဤရှေးဘုရားတို့၏အဆက်ကိုလျှင်။ ပဂ္ဂဟေ တဗ္ဗာ၊လုံ့လပြုအပ်၏။ (ကျင့်အပ်၏လည်းဟူ)။ အာယတိ်စ၊ နောင်အခါ ၌လည်း။ မေ၊ ဂါ၏။ သာဝကာဝိ၊ တို့သည်လည်း။ မမေဝ၊ ဂါ၏လျှင်။ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတုကျင့်ကုန်လျက်။ ဝိဏ္ဏာစရိယဝတ္တံ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ကို။ ပရိပူရေသန္တိ၊ ဖြည့်ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကောဋ္ဌိယံ၊ ၌။ နိဝိဋ္ဌဧဟတော၊ တည်သောအိမ်မှ။ (ဝင်တော်မူသော အိမ်မှသော် လည်းပေး)။ပဋ္ဌာယ၊၍။ သပ္ပဒါနံ၊အစဉ်အတိုင်း။ဝိဏ္ဏာယ၊ဌာ။ စရတိ၊၏။ (တနည်းကား။ ဝိဏ္ဏာယစရတိ၊ ဆွမ်းခံသွားတော်မူ၏ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက် လည်းပေး)။ အယျော သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ အရှင်သိဒ္ဓတ် မင်းသားသည်။

ဝိဏ္ဏာယစရတိကိရ၊ ဆွမ်းခံသွားသတတ်။ ဇာတိ၊ သို့။ စတုဘူမိကာဒိသု၊ ဘုံလေးဆင့်စသည်ရှိကုန်သော။ ပါသာဒေသု၊ တို့၌။ သီဟပဉ္ဇရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ မဟာဇနော၊ သည်။ ဒဿနဗျာဝဋေ့ော၊ ကြည့်ချင်သည်။ (ကြည့်၍ မရောင့်ရဲသည်လည်းပေး)။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဟုလ မာတာ၊ ရာဟုလမယ်တော် ဖြစ်သော။ ဒေဝီဝိ၊ ယသော်ဓရာမိဘုရား သည်လည်း။ အယျပုတ္တော၊ သည်။ ဇာမသွိ်ယေဝနဂရေ၊ ၌လျှင်။ မဟာတာ ရာဇာနုဘာဝေန၊ ကြီးစွာသောမင်း၏ အာနုဘော်တော်ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏ သိဝိကာဒိဟိ၊ ရွှေထမ်းစင်စသည်တို့ဖြင့်။ ဝိစရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာဒါနိ၊ ယခု။ ကောသမသုံ၊ ကို။ သြဟာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ကာသာယဝတ္ထဝသနော၊ ဖန်ရည် စွန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်လျက်။ ကာလိလဟတ္ထော၊ ခွက်လက်စွဲသည် ဖြစ်၍။ ဝိဏ္ဏာယစရတိကိရ၊ ဆွမ်းခံသတတ်။ သောဘတိနုခေါ၊ တင့်တယ် သလော။ နောဝါသောဘတိနုခေါ၊ လော။ ဇာတိ၊ ၏။ သိဟပဉ္ဇရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ၍။ သြလောကယမာနော၊ လတ်သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ နာနာ ဝိရာဂသမုဇ္ဇလာယ၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့် စွန်းလျက် တောက်ပ ထသော။ သရီရပ္ပဘာယ၊ ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်။ နဂရဝိထိယော၊ ပြည်၏ခရီးလမ်းမတို့ကို။ သြဘာသေတ္ဝာ၊ထွန်းပစေ၍။ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဖြင့်။ ဝိရောစမာနံ၊ တင့်တယ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥက္ကိသတော၊ သင်းကျစ် တော်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝပါဒတလာ၊ ခြေဘဝါးတော် အပြင်တိုင် အောင်။ နရသီဟဂါထာဟိ နာမ၊ နရသီဟဂါထာ အမည်ရှိကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ရညော၊၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊၍။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ ပုတ္တော၊သား၊သည်။ ဝိဏ္ဏာယစရတိ၊၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ပေ၏။ ရာဇာ၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂဟဒယော၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ သာဋကံ၊ ကို။ သဏ္ဌာပယမာနော၊ မူလျက်။ တုရိတတုရိတံ၊ အလျင် တဆော။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်မြန်စွာ။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ဘာဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊မှ။ ဌတ္ဝာ၊ထား၍။ ဘန္တေ၊အရှင် ဘုရား။ ကိံ၊ကြောင့်။ အမ္ဟေ၊တို့ကို။ လဇ္ဇာပေထ၊ ရှက်စေကုန်ဘိသနည်း။ ကိမတ္ထံ၊ ကြောင့်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ၌။ စရထ၊ သနည်း။ ဇတ္ထကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဘတ္တံ၊ ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ၌။ နသက္ကာဇုတိ၊ မတတ်နိုင်ဟူ၍။ ဧဝံ သညိနော၊ ဤသို့ အမှတ်တော် ရှိကုန်သည်။ ကိံ အဟုဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ဘိ သလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။

တေံဝိက္ကာယဂမနံ၊ ထိုဆွမ်းခံ သွားခြင်း သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝံသစာရိတ္တံ၊ အနွယ်၏အကျင့်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရားသခင်။ မဟာသမ္မတ ခတ္တိယဝံသောနာမ၊ မဟာသမ္မတမည်သော မင်း၏ အနွယ်သည်လျှင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝံသောနနု၊ အနွယ်မဟုတ်တုံလော။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာသမ္မတမင်း၏ အနွယ်၌။ ကေဓတ္တိယောဝိ၊ တယောက်သော မင်းမျှလည်း။ ဘိက္ခာစာရောနာမ၊ ဆွမ်းခံသွားသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အယံဝံသော၊ ဤမဟာသမ္မတမင်းအနွယ်သည်ကား။ တဝ၊ ၏။ ဝံသော၊ တည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဝံသောပနာ၊ကား။ ဗုဒ္ဓဝံသောနာမ၊ ရှေးဘုရားတို့၏အနွယ်မည်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါစ၊ တို့သည်လည်း။ ဝိက္ကာစာရိကာ၊ ဆွမ်းခံသွားကုန်သည်။အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးလမ်းမ၏အလယ်၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်လျှင်။ဥတ္တိဋ္ဌေ နပုမဇ္ဇေယျ၊ ဓမ္မံ သုစရိတံ စရေ။ ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊အသ္မိံလောကေ ပရမ္ဟိစာတိ၊ ဟူ၍။ ဇာမံဂါထံ၊ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပေ၏။

မဟာရာဇ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ဆွမ်းခံဝတ်၌။ နပုမဇ္ဇေယျ၊ မမေ့လျော့ရာ။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သောဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။ စရေ-စရေယျ၊ သွားရာ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ဆွမ်းခံသွားလေ့ရှိသော သူသည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌ချင်း။ ပရမ္ဟိစ၊ တမလွန်၌ချင်း။သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ-ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ (ဤကား၀ါထာအနက်)။

၀ါထာပရိယောသာနေ၊ ၌။ ရာဇာ၊သည်။သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို။ သန္ဓိကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။

ဓမ္မံ စရေ သုစရိတံ၊ နံ နံ ဒုစ္စရိတံ စရေ။ ဓမ္မစာရီ သုခံ သေတိ၊ အသ္မိံ လောကေ ပရမ္ဟိစာတိ၊ ဟူသော။ ဇာမံပန ၀ါထံ၊ ကို။သုတ္တာ၏။ သက၁ါမိဖလေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။

မဟာရာဇ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး။ သုစရိတံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သော ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။ စရေ-စရေယျ၊ သွားရာ၏။ ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော သွားခြင်းရှိသော။ နံ အဓမ္မံ၊ထို တရားနှင့် မလျော်သော ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။ နစရေ-နစရေယျ၊ ရာ။ ဓမ္မစာရီ၊ တရားသဖြင့် ဆွမ်းခံသွားသောသူသည်။အသ္မိံ လောကေစ-

ဇာဓလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကဦးဋ္ဌင်း။ ပရမ္မိစ၊ တမလွန်လောကဦးဋ္ဌင်း။ သုခံ၊ စွာ။ သေတိ-ဝိဟာရတိ၊ နေရ၏၊

အဓိပ္ပါယ်ကား ခမည်းတော်မင်းကြီး အကြင်သူသည် ဆွမ်းခံဝတ်ကို စွန့်၍ မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို ရှာ၏။ ထိုသူကား ဆွမ်းခံဝတ်ဦး မဲ့လျော့သည်မည်၏။ အကြင်သူသည် မရှာမှီးအပ်သော ပစ္စည်း ဝေသိယာဂေါစရ အစရှိသည်ကို စွန့်၍ တရားနှင့် လျော်သော ဆွမ်းခံဝတ်ကို ဖြည့်၏။ ထိုသူသည် ဆွမ်းခံဝတ်ဦး မမဲ့မလျော့သည် မည်၏။ ထိုကြောင့်ရကား မမွန်နှင့်လျော်သော ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို မမဲ့ မလျော့ရာ။ တရားနှင့် လျော်သော ဆွမ်းခံသွားခြင်း ဝတ်ကို ဖြည့်အပ်၏။ သွားအပ်၏။ တရားနှင့် မလျော်သော ဝေသိယာဂေါစရ၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့ကိုအဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့၍ ဆွမ်းခံသွားခြင်း။ ဝိဓဝါဂေါစရ၊လင်မရှိသော မူဆိုးမတို့ကို အချစ်ခင်ပွန်း ဖွဲ့၍ ဆွမ်းခံခြင်း အစရှိသော ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို မသွားအပ်။ တရားသဖြင့် ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးသောသူသည် ဤပစ္စုပ္ပန် လောက အဆက်ဆက်သော တမလွန်လောကဦး ချမ်းသာစွာနေရ၏။ ဤကားအဓိပ္ပါယ်။ဤဒုတိယ ဂါထာကို နန်းတော်သို့ရောက်မှ ဟောတော်မူ၏။ ဤဒုတိယဂါထာကိုကြား၍ မိထွေးတော် ဂေါတမီကား သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ဦး တည်လေ၏။ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးကား သကဒါဂါမိဖိုလ်ဦး တည်လေ၏။

ဓမ္မပါလဇာတကံ၊ ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အနာဂါမိဖလေ၊ ဦး။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ၏။ မရဏသမယေ၊ စုတေခါနိုးဦး။ သေတစ္ဆတ္တသာ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဦး။ သိရိသယနေ၊ ဦး။ နိပ္ပန္နောယေဝ၊ လျက်လျင်။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ ရညော၊အား။ အရညဝါသေန၊ နေသဖြင့်။ ပဓာနာနုယောဂကိစ္စံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိစ္စသည်။ နာဟောသိ၊ ဖြစ်။

သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌ၊ ဖိုလ်ကိုလည်း။ သစ္ဆိကတ္တာ၊ ၍။ ဧဝံပန၊ သို့။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပတ္တုံ၊ သဝိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။သပရိသံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မဟာပါသာဒံ၊သို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ပဏီတေန၊ မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ဂင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ဂင်း။ ပရိဝိသိ၊ ကျွေး၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇဋ္ဌာဂါရံ၊ ကိုယ်လုပ်မောင်းမအပေါင်းသည်။ အာဂန္ဆာ၊ လာ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ ရာဟုလမာတရံ၊ကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဝန္ဒိ၊

ရှိခိုး၏။ သာပနရာဟုလမာတာ၊ သည်။ (နအဂမာသိနှင့်စပ်)။ ဂန္ဆ၊ လော။ အယျပုတ္တံ၊ အရှင်သားကို။ ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပရိဇနေန၊ အလုပ်အကျွေး အပေါင်းသည်။ ဝုစ္စမာနာဝိ၊ သော်လည်း။ သစေ၊ ၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဂုဏော၊ ထင်သော ကျေးဇူးသည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ (ကိုယ်တိုင်လျှင်လည်း ပေး)။ အယျပုတ္တော၊ သည်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့သတည်း။ အာဂတံ၊ လာလတ်သော။ နံ အယျပုတ္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိဿာမိတိ၊၊အံ့ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။နအဂမာသိ၊ မသွား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ရာဇာနံ၊ ကို။ ပတ္တံ၊သဝိတ်ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ကိုင်စေ၍။ ဒ္ဝိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အဂ္ဂသာဝကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရာဇမိတာယ၊ ၏။ သိရိဂဗ္ဘံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ရာဇမိတာ၊ သည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုရှိသရွေ့။ ဝန္ဒမာနာ၊ ရှိခိုးလတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊တစိုးတစိဖြစ်သောစကားကို။ နဝတ္တပ္ပာ၊ မဆိုအပ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပညတ္တော၊ သော။ အာသနေ၊၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ သာရာဇမိတာ၊သည်။ ဝေဂေန၊ စွာ။ အာဂန္ဆာ၊၍။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖမျက်တော်တို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ ပါဒဝိဋ္ဌေယံ၊ ဖမိုးတော်၌။သိသံ၊ ကို။ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ တဖြောင်းဖြန် လူးလည်း၍။ ယထာဇ္ဈာသယံ၊ အလို ရှိသရွေ့။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။

ရာဇာ၊သည်။ ရာဇမိတာယ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ သိနေဟဇဟုမာနာဒိဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ချစ်ခြင်း များစွာ မြတ်နိုးခြင်း အစရှိသော ကျေးဇူး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ကထေသိ၊ ပေ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဇုဒါနိ၊ ခု။ ညဏော၊ ညဏ်သည်။ ပရိပက္ကော၊ ရင့်ကြိုးရကား။ တယာ၊ သည်။ ရက္ခိယမာနာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော။ ရာဇမိတာ၊သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ယံရက္ခဏံ၊ အကြင်စောင့်ရှောက် ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံရက္ခဏံ၊ သည်။ အနစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေး။ သာရာဇမိတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်မရှိဘဲ။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ ၌။ ဝိစရမာနာ၊ သွားရှာလျက်။ ညဏော၊ ညဏ်သည်။ အပရိပက္ကော၊ မရင့်မိလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ရက္ခိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ စန္ဒကိန္နရိဇာတကံ၊ စန္ဒမည်သောကိန္နရိမင်းတော်ကို။ ကထေသိ၊ ၏။

တံဒိဝသမေဝ၊ ၌လျှင်။ နန္ဒရာဇကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ ကေသဝိဿဇ္ဇနံ ်၊ စုလစ်ထုံးသောမင်္ဂလာ။ (ဥသျောင်ထုံးသော မင်္ဂလာလည်း

၁။ ပဠသီခါကာရံ ဝဇ္ဇေတွာ ကေသီခ'ါကာရံ-ဝဇ်ရဖွဲ့။

ပေး) ပန္နဗန္ဓော၊ သင်းကျပ်ဆောင်းသောမင်္ဂလာ။ ဃရမင်္ဂလံ၊ အိမ်တက်သောမင်္ဂလာ။ အာဝါဟမင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားသောမင်္ဂလာ။ ဆတ္တမင်္ဂလံ၊ အိမ်ရှေမင်းတို့ ထီးဆောင်းသောမင်္ဂလာ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌမင်္ဂလာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တို၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နန္ဒံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ပတ္တံ၊ သဝိတ်တော်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ကိုင်စေ၍။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာကို။ ဝတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ကိမင်းသမီးသည်။ဂန္ဆန်တံ၊သွားလေသော။ကုမာရံ၊ နန္ဒမင်းသားကို။ ဒိသွာ၊ ၍။အယျပုတ္တ၊ သား။ တုဝဋ်-သီဃံ၊ လျင်စွာ။အာဂစ္ဆယျာသိ၊ ပြန်ခဲ့။ ဇာတိ၊သို့။ဝတွာ၍။ဂိဝံ၊ ကို။ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ ဩလောကေသိ၊ ၏။သောဝိနန္ဒော၊သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို။ဂဏှထာတိ၊ ယူတော်မူကုန်ဟု။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ အဝိသဟမာနော၊မဝံ သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ ယေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့လျင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တံနန္ဒံ၊ ကို။ အနိစ္ဆမာနံယေဝ၊ လျက်လျင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋ္ဌာဇေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဝိလပုရံ၊ လဝတ်ပြည်သို့။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ နန္ဒံ၊ နန္ဒကို။ ပဋ္ဌာဇေသိ၊ ၏။

သတ္တမေဒိဝသေ၊ ၌။ ရာဟုလမာတာ၊ သည်။ ကုမာရံ၊ ကို။ အလင်္ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ပေသေသိ၊ ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဝိသတိသဟဿသမဏပရိဝုတံ၊ နှစ်သောင်းသောရဟန်းတို့ဖြင့်ခြံရံသော။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းတော်ရှိထသော။ ဗြဟ္မရူပဝဏ္ဏံ၊ဗြဟ္မာမင်း၏ အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းတော်လည်းရှိထသော။ တံသမဏံ၊ ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အယံသမဏော၊ သည်။တေ၊သင်၏။ ဝိတာ၊ တည်း။ တေသဝိတုနော၊ ထိုချစ်သားအဘဖြစ်သောဘုရား၏။ (အားလည်းဟူ၏)။မဟန္တော၊ကြီးစွာကုန်သော။ နိဓယော၊ ရွှေအိုးတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသင့်ဘဘုရား၏။နိက္ခမနတော၊ တောထွက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နပဿာမ၊ ကုန်။ ဂန္ဆ၊ သွားချေ။ နံသမဏံ၊ ကို။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေဥစ္စာကို။ ယာစ၊ တောင်းချေလော။ တာတ၊ ဘခင်။ အဟံ၊ ငါကား။ ကုမာရော၊ အိမ်ရှေမင်းတည်း။ ဆတ္တံ၊ထီးကို။ဥဿာပေတွာ၊ ဆောင်းစေ၍။စတ္တာဝတ္တို၊ သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓနေန၊ ဖြင့်။ (ကိုလည်းပေး)။ အတ္ထော-အတ္ထိကော၊ အလိုရှိ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓနံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော။ ဟိကသ္မာ၊

အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဝိတုသန္တကသား၊ အဘအမွေ ဖြစ်သောဥစ္စာ၏။ သာမိကော၊ အရှင်တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယာစ-ယာစာဟိ၊ တောင်းချေလော။ဇာတိ၊ ဤသို့။ပေသေသိ၊ ၏။ ရာဟုလကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဆာဝေ၊သွားကတည်းကလျှင်။ ဝိတိသိနေဟံ၊ အဘ၏ ချစ်ခြင်းကို။ ပဋိလဘိတ္ထာ။ ရ၍။ ဟဋ္ဌစိတ္တော၊ ရွင်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း။ တော၊ သင်၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းငြိမ်းစွာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍။ အညမ်ပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ အတ္ထနော၊ အား၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သောစကားကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ အဒ္ဒါသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြီးသော်။ အနုမောဒနံ၊ ကို။ ကတ္ထာ၊ ပြု၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ။ ၏။ ကုမာရောပိ၊ သည်လည်း။ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း။ မေ၊ အား။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ဒေဟိ၊ လော။ သမဏာ၊ ရဟန်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ဒေဟိ၊ လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန်း၊ သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗေန စာရိကံ စရမာနော ယေန ကပိလဝတ္ထု။ပ။ ဒါယဇ္ဇံမေသမဏဒေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အထခေါဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ အာမန္တေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုမာရံ၊ ကို။ နနိဝတ္ထာပေသိ၊ မနစ်စေ။ ပရိဇနောပိ၊ အခြွေအရံများသည်လည်း။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဆန်း၊ သွားသောမင်းသားကို။ နိဝတ္ထေတုံ၊ ငှာ။ နဝိသဟတိ၊ မဝံ့။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၌။ အာရာမံ၊သို့။ ဂန္ဆာ၊ ရောက်၍။ အယံရာဟုလော၊ လာသည့်။ ပိတုသန္တကံ၊ သော။ ယံဓနံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊၏။ တံဓနံ၊သည်။ ဝန္တာနုဂတံ[1]၊ ဝဋ်၌ အကျုံးဝင်သော။ သဝိညာတကံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်တတ်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ အဿရာဟုလဿ၊ အား။ ဇောမိမူလေ၊ ၌။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရသော။ သတ္ထုဝိဓံ၊ သော။ အရိယဓနံ၊ အရိယာတို့၏ဥစ္စာကို။ ဒေမိ၊ အံ့။ နံရာဟုလံ၊ ကို။ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇသ၊ လောကုတ္တရာဟူသော အမွေ၏။ သာမိကံ၊ ကို။ ကရောမီတိ၊ အံ့ဟူ၍။ အာယသ္မန်း၊ သော။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။အာမန္တေတွာစပန၊ ဦး၍။ သာရိပုတ္တ၊ ရာ။တေနဟိ၊ဦးကား။ တ္ဝံ၊ သည်။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ဘိလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အယံရာဟုလော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါယဇ္ဇံ၊ ကို။

၁။ ဝန္တာနုဂတန္တိ ကိလေသဝန္တာနုဂတံ-ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။

ဇာတကသယ ၄၇၆-၂၀

ယာစတိ၊၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ နံရာဟုလံ၊ကို။ လောကုတ္တရဒါယဇ္ဇံ၊ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရစိမ့်သောငှာ။ ပဇ္ဇာဧဇဟိ၊ လော။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၌အလိုကား တေနဟိဋ္ဌ ဟိကား နိပါတ်သာ။ တေန သဒ္ဒါကား တသ္မာဟူသော ဟိတ်အနက်ကို ပေါ၏၊ ဟူလိုသတည်း။ သူတော်ဥစ္စာခုနစ်ပါး၏ သရုပ်ကား သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ ၌ခုနစ်ပါးတည်း။

ဇုဒါနိ-ဇုမသ္မိံကာလေ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဋ္ဌ။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊ ဂုံတို့ဖြင့်။ ယာသာပဇ္ဇဇ္ဇာစ၊ ကိုဂင်း။ ယာသာ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ဂင်း။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တတောပရံ၊ ထိုနောင်မှ။ (အနုညာတာနှင့်စပ်)။ ဥပသမ္ပဒံ၊ သရဏဂုံနှင့် ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ ပဋိဂ္ဂိဝိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂရုဘာဝေ၊လေးသောအဖြစ်၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ ဥတ္တိစတုတ္ထေန ကမ္မေန၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။အနုညာတာ၊၏။ပဇ္ဇဇ္ဇာပန၊ကိုကား။ နေဝပဋိဂ္ဂိတ္ဘာ၊ပယ်လည်း ပယ်တော်မမူ။ ပုန၊ ဘန်လည်း။ နအနုညာတာ၊ မမူ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနာဂဝတေ၊ ဋ္ဌ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အယံပဇ္ဇဇ္ဇာနာမ၊ ဤပဇ္ဇဇ္ဇကံမည်သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ဥပသမ္ပဒသဒိသာ၊ ဥပသမ္ပဒကံနှင့်အတူ။ ဇုဒါနိ၊၌။ ဥပသမ္ပဒါဝိယ၊ ပဉ္စင်းခံသကဲ့သို့။ ကမ္မဝါစာယဧဝ၊ ဥ တ်လျှင် လေးချက်မြောက်ရှိသော ကမ္မဝါစာဖြင့်လျှင်။ ကတ္တဗ္ဗာနုခေါ၊ ပြုရာသလော။ ကိံကတ္တဗ္ဗော၊ အသို့ပြုရာသနည်း။ ဥဒါဟု၊မူကား။ သရဏဂမနေဟိ၊ ဂုံတို့ဖြင့်ပင်တည်း။ ကတ္တဗ္ဗောနုခေါ၊ သလော။ ကိံကတ္တဗ္ဗော၊ရာသနည်း။ ဇုတိ၊ ၌သို့။ ဝိမတိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။ ဇုမဿုပန အတ္ထံ၊ ၌သို့သောအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုန၊ တဘန်။ တိဟိ၊ကုန်သော။ သရဏဂမနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သာမဏေရပဇ္ဇဇ္ဇံ၊ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဇာနိတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ တံအစ္ဆာသယံ၊ ထိုအလိုတော်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုန၊ တဘန်။ ပဇ္ဇဇ္ဇံ၊ ကို။ အနုဇာနာပေတုကာမော၊ ထပ်၍ ခွင့်ပြုတော် မူစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ကထာဟံ ဘန္တေ ရာဟုလကုမာရံ ပဗ္ဗာဇေမီတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ အဝေါစ၊ ၏။

အထဓေါ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ရာဟုလကုမာရံ ပဗ္ဗာဇေသီတိ၊ဟူသည်
ကား။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊ သည်။ ကုမာရသ၊ ၏။ ကသော၊
တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ရိတ်၍။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သာရိ
ပုတ္တော၊ သည်။ သရဏာနိ၊တို့ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ (အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကား
ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယတည်း)။ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ ကား။ ဩဝါဒါစရိယော၊
အဆုံးအမပေးသောဆရာသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။
ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊သည်ၵင်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊သည်ၵင်း။ ဥပဋ္ဌာယမူလကာ၊ ဥပဋ္ဌာယ်
သာ အရင်းရှိ၏။ ဥပဋ္ဌာယော၀၊ ဋ္ဌာယ်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
ပဉ္စင်းခံခြင်းတို့၌။ ဇာသရော၊ အစိုးရ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။
နဇာသရော၊ အစိုးမရ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အထဓေါ အာယသ္မာ သာရိ
ပုတ္တော ရာဟုလကုမာရံ ပဗ္ဗာဇေသီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကုမာရော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ဟု။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။
ဥပဇ္ဈာသံဝေဂေန၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသော။ ဟဒယေန-ဟဒယော၊
နှလုံးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အထဓေါ သုဒ္ဓေါဒနော သက္ကောတိ ဇာတိအာဒိ၊
အထဓေါ သုဒ္ဓေါဒနောသက္ကော အစရှိသော။ သဒ္ဒံ၊ အလုံးစုံကို။ ဝတ္တုဒ္ဒံ၊
၏။ (သက္ကောတိ၌ ဇာတိသဒ္ဒါကား အာဒိအနက်၌ဖြစ်၏)။တတ္ထ တေသု
ဝစနေသု၊ ထိုစကားတို့၌။ ဥဇ္ဇုဘာစရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသဖြင့်။ ဇိဝတော-
ဇိဝန္တသ၊ အသက်မွေးသော။ ပဗ္ဗဇိတသ၊ ရဟန်းအား။ အဝိသေသေန၊
သာမန်အားဖြင့်။ ဝရံ၊ဆုကို။ ယာစာမိတိ၊တောင်း၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။
ယာစသ္သူတိ၊ တောင်းလေလောဟု။ ဝစနံ၊ ဆိုသောစကားသည်။ အပ္ပတိ
ရူပံ၊မတင့်အပ်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ နစအာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက်
တော်လည်း မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘိက္ကန္တဝရာခေါ ဂေါတမ
တထာဂတာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အနက်ကား ဤသို့ပေး)။ ဂေါတမ၊
ဂေါတမအမျိုးဖြစ်သော ခမည်းတော်မင်းကြီး။ တထာဂတာ၊ ရှေးဘုရား
တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော ဘုရားတို့သည်။
အဘိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော ဆုဖြစ်ပါ၏လော။ (ဤကား
အနက်တည်း)။

အဓိပ္ပါယ်ကား သာမညအားဖြင့် ဆုလိုပါ၏ဟူ၍ တောင်းပန်လတ်
သတည်း၊ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးသော ရဟန်းဖြစ်လျက် တောင်းကာမူ
ဟူ၍ ဆိုပေသည်ရှိသော် ထိုစကားသည် ရဟန်းတို့ အားလည်း
မလျောက်ပတ်၊ ဘုရားတို့၏ အလေ့အကျက်တော်လည်း မဟုတ်။

ထိုကြောင့်ရကား အဘိက္ကန္တဝရာ ခေါ ဂေါတမ တထာဂတာ ဟူ၍ မေးတော်မူ၏ ဟူလိုသတတ်။

ယဉ္စ ဘန္တေ ကပ္ပတိ ယဉ္စ အနဝဇ္ဇန်၊ ဟူသည်ကား။ ယံဂရုံ၊ အကြင်ဆုကို။ တုမှာကဏ္ဍေဝ၊ ဘုရားရှင်တို့အားလည်း။ ဒါတုံဌာ။ ကပ္ပတိ၏။ အနဝဇ္ဇဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေမမ၊ အား။ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆနပစ္စယာ၊ ပေးအံ့ ဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူသဖြင့်။ ဝိညူဟိ၊တို့သည်။ နဂရဟိတမ္ပီ၊အပ်။ တံဝရုံ၊ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တထာနဒ္ဒေ အဓိမတ္တံ ရာဟုလေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗောဓိသတ္တံ၊ကို။ မဂ်လဒိဝသေ၌။ နေမိတ္တကာ၊ လက္ခဏာဘတ်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့ဟူ၍။ ဗျာကရိံသု ယထာ၊ ကြားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ၎င်း။ နန္ဒံပိ၊ နန္ဒမင်းသား ကို၎င်း။ ရာဟုလံပိ၊ ကို၎င်း။ ဗျာကရိံသုကိရ၊ တတ်။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ ရာဇာ၊ သည်။ ပုတ္တာသ၊ ၏။ စက္ကဝတ္တိသိရိံ၊ စကြဝတေးမင်း၏ အသရေကို။ (ဘုန်းကိုလည်းပေး)။ ပဿိဿာမိတိ၊ မြင်ရအံ့ဟု။ ဥဿာဟဇာတော၊ အားထုတ်ခြင်းဖြစ်လျက်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုတော်မူသဖြင့်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ဇုဆ္ဆာဝိဿာတံ၊ အလိုတော်၏ ပျက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တတော၊ မှ။ နန္ဒဿ၊ ၏။ စက္ကဝတ္တိသိရိ်၊ ကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေသိ၊ ၏။ တံဝိနန္ဒံ၊ ထိုနန္ဒမင်းသား ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ စေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တံဝိဒုက္ခံ၊ ကိုလည်း။ အဓိဝါသေတွာ၊ ၍။ ဇုဒါနိ၊ ယခု။ ရာဟုလဿ၊ ၏။ စက္ကဝတ္တိသိရိ်၊ ကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ရှုအံ့ဟု။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေသိ၊ စေ၏။ တမ္မိရာဟုလံ၊ ကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿသုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇဿ၊ အား။ ဇုဒါနိ၊ ယခု။ ကုလဝံသောဝိ၊ သည်မူသည်း။ ပစ္ဆိန္နော၊ ပြတ်ခဲ့ပြီ။ စက္ကဝတ္တိသိရိ်၊ ကို။ ကုတောပဿိဿာမိ၊ အတိမ္မာမြင်ရတော့အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဓိကတရုံ၊ အလွန်လျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တထာနဒ္ဒေအဓိမတ္တံ ရာဟုလေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နန္ဒေ၊ နန္ဒမင်းသားသည်။ ပဗ္ဗဇ်ိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့သော်။ တထာ၊ ထိုအတူဂုဏ်း။ အဓိမတ္တံ၊ အတိုင်းထက်လွန်သော။ အနုပ္ပကံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဟုလော၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ခဲ့သော်။ တထာ၊ ၎င်း။ အဓိမတ္တံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။

အနပ္ပကံ၊ သော။ မေ၊ အား။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော်ပန၊ အားကားး။ ဇုတော၊ ဤရာဟုလာကို ရဟန်းပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာ၊ နောက်၌။ အနာဂါမိဖလုပ္ပတ္တိ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အကယ်၍ အနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော် ပဋိဃာတ်ကို ပယ်ပြီးရကား ::ဤသို့သော ဒုက္ခဝေဒနာ မဖြစ်တန်။ ဤမျှသော စောဒနာကိုဖြေခြင်းငှာ ရညော်ပန။လ။ ဝေဒိတဗ္ဗာဟု မိန့်သတည်း။ အမိပွါယ်ကား ရာဟုလာ ရဟန်းဖြစ်သောနောက်မှ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအနာဂါမိဖိုလ်သို့ ရောက်သည်။ မဖြစ်မိ မရောက်ဟူလိုသော်။

သာဓုဘန္တေအယျာတိဇုဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။အာဟ၊ နည်း။ သောသုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇာ၊ သည်။ စိန္တေသိကိရ၊ တတ်။ ဗုဒ္ဓ မာမကော သမာနော၊ ဘုရားအား မရက်မစက် မြတ်နိုးခြင်း ရှိထသော။ ဓမ္မမာမကော သမာနော၊ထသော။ သံဃမာမကော သမာနော၊ သော။ ယတြဟိ-ယောနာမအဟံ၊ အကြင်ငါသို့သောမင်းသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိယတရပုတ္တော၊ ချစ်စွာသောသားမြေးသည်။ ပဗ္ဗာဇိယမာနေ၊ ပြုခဲ့သော်။ ဉာတိဝိယောဂဒုက္ခံ၊ သားမြေးတို့၏ ကွေကွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံအံ့သောငှာ။ နသက္ကောမိ၊ နိုင်။ အညေဇနာ၊ ငါးမှတပါးသောသူတို့ကား။ ပုတ္တနတ္တကေသု၊ သားမြေးတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇိတေသု၊ ရဟန်းပြုခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ကထံအဓိဝါသေဿန္တိ၊ အဘယ်သို့သည်းခံလတ္တံ့ကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိန္တေသိ၏။ အဧညသံပိ၊ တို့အား၊လည်း။ တာဝ၊ စွာ။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဇုတိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အာဟ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ရားသည်။ သာဿနေ၊ ၌။ နိယျာနိကကာရကံ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ ရာဇာ၊ ငါ့ဘမင်းကြီးသည်။ ဝဒတိတိ၊ ဆို၏ဟု။ ဓမ္မကထံ၊ ကို။ ကတ္တာ၍။ နဘိက္ခဝေ အနနုညာတော မာတာပိတူဟိပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏။

တတ္ထတတ္ထိ ံဝစနေ၊ ထိုပါဠိတို့၌။ မာတာပိတူဟိတိ၊ ဟိဟူသောစကားကို။ ဇနနီဇနကော၊ မွေးသောမိရင်း ဘရင်းတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သော မိဘအစုံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်စုံတို့ကိုလည်း။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ ပန်ကြားအပ်ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိတာ၊ အဘသည်။ မတော၊ သေခဲ့အံ့။

မာတာဝါ၊ အမိသော်လည်း။ မတာ၊ သေခဲ့အုံ့။ ယော၊ သည်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ သူကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရဟန်းပြုလေသောမိဘတို့ကို သော်လည်း။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗာဝ၊ ကတည်း။ အာပုစ္ဆနေန၊ ပန်သဖြင့်။ သယံဝါ၊ မိမိသော်လည်း။ (ဆရာကိုယူ)။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညောဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ပေသေတဗ္ဗော၊ ၏။ သောဧဝဝါ၊ ထို၇ဟန်းပြုအံ့သောသူကိုပင် သော်လည်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ မာတာဝိတရော၊ တို့ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဧဟိ၊ လာလတ္တည့်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ အနုညာတော၊ခွင့်ပြုသည်။ အမ္မိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊အံ့။ သဒ္ဒဟန္တေန၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ သယံပဗ္ဗဇိတော၊ မိမိရဟန်းဖြစ်၍။ ပုတ္တံဝိ၊ ကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ မာတရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ပန်၍သာလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရဟန်းပြုစေသဘည်း။ မာတာဝါ၊ သော်လည်း။ ဝိတရံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုကာမာ၊ သည်ရှိသော်။ ပိတရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ၍လျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ စေသတည်း။ ပိတာ၊ သည်။ ပုတ္တဒါရေန၊ သားမယားဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊အလိုမရှိရကား။ ပလာယိ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ဇာမံဒါရကံ၊ကို။ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ လော၇ဟု။ ပုတ္တံ၊ကို။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ဒေတိ၊ပေးအံ့။ အဿ၊ထိုသတို့သား၏။ဝိတာ၊အဘသည်။ကုဟိံ၊မှာနည်း။ဇာတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တော၊လတ်သော်။စိတ္တကေဋ္ဌိယံ၊စိတ်၏မြို့တူးခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိတုံ၊ မြို့တူးခြင်းငှာ။ ပလာတော၊ ပြေးခဲ့၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ အံ့။ တံဒါရကံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကေနစိပုရိသေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပလာတာ၊ ပြေးခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ဝိတာပန၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ လော၇ဟု။ ဝဒတိ၊အံ့။ ဇ္ဈော၀ိ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဝိတာ၊အဘသည်။ ဝိပ္ပဝုတ္ထော၊ ကွာလေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ မာတာ၊ သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ လော၇ဟု။ အနုဇာနာမိ၊ အံ့။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ဝိတာ၊ အဘကား။ ကုဟိံ၊မှာနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လသော်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဝိတရာ၊ အဘဖြင့်။ကိံ၊ အဘယ်မူစအံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာနိဿာမိ၊သိစေအံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ကုရန္ဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

မာတာဝိတရော၊ တို့သည်။ မတာ၊ သေခဲ့ကုန်အံ့။ ဒါရကော၊ သည်
ကား။ စူဠမာတာဒီနံ၊မိထွေးစသည်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သံဝေါ၊
ကြီးလေအံ့။ တသို့၊ ထိုသတို့သားသည်။ ပဇ္ဇာဇိယမာနေ၊ ရဟန်းပြုသည်
ရှိသော်။ ဉာတကာ၊ တို့သည်။ ကလဟံဝါ၊ ခိုက်ရန်သော်လည်း။ကရောန္တိ၊
ပြုတတ်ကုန်၏။ ဒိယန္တိဝါ၊ ကဲ့ရဲ့သော်လည်း ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ တသွာ၊ ထို
ကြောင့်။ဝိဝါဒုပစ္ဆေဒနတ္ထံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုဖြတ်အံ့သောငှာ။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊
၍သာလျှင်။ပဇ္ဇာဇေတမ္မော၊ ၏။အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ။ ပဇ္ဇာဇေန္တသ
ပန၊ ရဟန်းပြုသော ရဟန်းကား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒဟရကာ
လေ၊ ငယ်သောအခါ၌။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ပေါသနကာ၊ မိဘပြု၍ မွေးပေ
ကုန်သောသူတို့သည်။မာတာဝိတရောနာမ၊ မိဘမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
၏။ တေသုဝိ၊ ထိုသူတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ပင်တည်း။ (ရဟန်းပြုလို
သော် ပန်၍ ပြုအပ်၏။ မပန်ဘဲပြုမိသော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟူလို
သတည်း)။ ပုတ္တောသားဖြစ်သောသူသည်။ အတ္တာနံ၊ကို။ နိဿာယ၊ ၍။
နဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ သော ပုတ္တောသည်။(ထည့်ပါ)။ရာဇာ၊ သည်။
သဒ္ဒစဝိဟောဘိ၊အာဂယ်၍ ဖြစ်သော်လည်း။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။
ပဇ္ဇာဇေတမ္မော၊ ၏။ မာတာဝိတူဟိ၊ တို့သည်လည်း။ အနုညာတော၊
ပြုသောသားသည်။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဘန်။ ဝိဿမတိ၊ လူထွက်အံ့။
သတ္တက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊ ၍။ သစေဝိ ဝိဿမတိ၊ လူထွက်မူလည်း။
အာဂတာဂတကာလေ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော အခါ၌။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။
အာပုစ္ဆိတွာဝ၊၍သာလျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတမ္မော၊အပ်၏။ သစေ၊၍။ဝေါ၊ဤသို့။
ဝဒန္တိ၊အံ့။အယံ၊ ဤသူသည်။ဝိဿမိတွာ၊ ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတော၊
၏။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊ ပြု၍။ တုမှာ
ကံ၊ ဟိုအား။ ဝတ္တံ၊ ကို။ နပူရေတိ၊ မဖြည့်။ ဣမဿ၊ အား။ အာပုစ္ဆန
ကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကို။ပဇ္ဇာဇေယျာ
ထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ အံ့။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ နိဿဒ္ဓံ၊ စွန့်သော
သူကို။ ပုန၊ တဖန်။ အနာပုစ္ဆာဝိ၊ သော်လည်း။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊
အပ်၏။

ယောဝိ၊ ကိုလည်း။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်ကတည်းကလျှင်။ အယံ
ဒါရကော၊ ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဒိန္နော၊ ပေး၏။ ယဒါ၊ ၌။ ဣဏ္ဍံ၊ ဤကိစ္စထ၊
အလိုရှိကုန်၏။ တဒါ၊ ၌။ ပဇ္ဇာဇေယျာထာတိ၊ ကုန်လောဟု။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။
ဒိန္နော၊ ပေးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောဝိ၊ သူကိုလည်း။ အာဂတာဂတေ၊

လာတိုင်းလာတိုင်း။ ပုန၊ တဖန်။ အနာပုစ္ဆာဝ၊ ဘဲလျှင်။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ ယံပနဒါရကံ၊ကို။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ငယ်ကတည်းကလျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုမံဒါရကံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေယျာထာတိ၊ ကုန်လောဟု။ အနုဇာနိတွာ၊၍။ပစ္ဆာဝုဓိပွတ္တကာလေ၊ နောက်ပြီးကြီးသောအရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌။ နာနုဇာနန္တိ၊ ခွင့် မပြုကုန်။ အယံ၊ ဤသူကို။ အနပုစ္ဆာ၊ဘဲ။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ကေဝ၊ တယောက်သောသူသည်။ မာတာဝိတူဟိ၊ တို့နှင့်။သဒ္ဓိ်၊ တကွ။ ဘဂ္ဂါတွာ၊ ငြင်းခုံ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ကုန်လောဟု။ အာဂန္ဆာတိ၊ အံ့။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဟော်၊ လည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ သည်။ နဂန္ဆာမိ၊ မသွားဖြို့။ သစေ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ နပဗ္ဗာဇေထ၊ရဟန်း မပြုကုန်မူကား။ ဝိဟာရံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ စျာပေမိ၊ မီးတိုက်အံ့။ သတ္ထေနဝါ၊ခားလက်နက်ဖြင့်သော်လည်း။ ဟုမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဟရာမိ၊ ထိုးခုတ်အံ့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဉာတကဥပဋ္ဌာကာနံဝါ၊ အမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့၏သော်လည်း။ အာရာမဋ္ဌေဒနာဒိဟိ၊ အရံကို ခုတ်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနတ္ထံ၊ စီးပွါးမဲ့ကို။ ဥပ္ပါဒေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ရက္ခာဝဝါ၊ သစ်ပင်ထက်မှသော်လည်း။ပတိတွာ၊၍။ မရာမိ၊သေအံ့။ စောရမဇ္ဈဝါ၊ ခိုးသူတို့ဘောင်သို့သော်လည်း။ ပဝိသိသာမိ၊ အံ့။ ဒေသန္တရံဝါ၊ အရပ်တပါး်သို့သော်လည်း။ဂန္ဆာမိတိ၊အံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊အံ့။ တံဘာဒိသံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ ဇီဝသေဝ၊ အသက်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခနတ္ထာယ၊ ငှာ။ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။သစေပန၊၍။ အဿ၊ သူ၏။ မာတာဝိတရော၊ တို့သည်။ အာဂန္ဆာ။ ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာကံ၊တို့၏။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇယိတ္ထာတိ၊ ကုန်ဘိသနည်းဟု။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေသံ မာတာဝိတူနံ၊တို့အား။ တမတ္ထံ၊ကို။ အရောစေတွာ၊၍။ ရက္ခနတ္ထာယ၊ ငှာ။ နံ ကုမာရံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇယိမှ၊ ငါတို့ရဟန်းပြုကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ပုတ္တေန၊ သားဖြင့်။ မညာယိတ္ထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်ထက်မှ။ ပတိဿာမိတိ၊ ဆင်းအံ့ဟု။ အာရုဟိတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထပါဒေ၊ တို့ကို။ မုစ္စန်္တံပန၊ လွှတ်လေပြီးသော သူကိုကား။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိယေဝ၊ တည်း။ (မပန်ဘဲ ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။

ကေဝါ၊ တယောက်သော သူသည်လည်း။ ဝိဒေသံ၊အရပ်တပါး်သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍၊ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ ယာစတိ၊ အံ့။ စေ၊ ၍။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ မိဘကိုပန်ခဲ့၍။ ဂတော၊ အံ့။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊၏။ စေ၊ ၍။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ နော၊ဂတော၊

မသွားမူကား။ ဒဟရဘိက္ခုံ၊ ကို။ပေသေတွာ၊၍။ အာပုစ္ဆာပေတွာ၊ စေ၍။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။သစေ၊၍။အတိဒ္ဓရုံ၊ သည်။ဟောတိ၊အံ့။ ပဇ္ဇာဇေတွာ၊ ငါရဟန်းပြုပြီးသော်လည်း။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပေသေတွာ၊ စေ၍။ ဒသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ကုရုန္ဒိယံပန၊ ဦးကား။ သစေ၊ ၍။ ဒုရုံ၊ ဝေးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ မဂ္ဂေါစ၊ သည်လည်း။ မဟာကန္တာရော၊ ကြီးစွာသောဘေးရန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂန္ဒွာ၊ မွေမွေသွား၍။ အာပုစ္ဆိသာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ ဗဟုပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝေဠု၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇေတသံဒါရကာနံ၊ တို့တွင်။ ယံ၊ သူကို။ ဇုဏ္ဍ၊ ထ၊ အလိုရှိကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပဇ္ဇာဇေယျာထ၊ ကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒါရကော၊ တို့ကို။ ဝိမံသိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဇုဏ္ဍ၊ တိ၊ ၏။ သော၊ ကို။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ သကလေန၊ သော။ ကုလေနဝါ၊ သည်ငင်း။ ဂါမေနဝါ၊ ရွာနေအပေါင်းသည်ငင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇုမသွိ်ကုလေဝါ၊ ၌ငင်း။ ဇုမသွိ်ဂါမေဝါ၊ ၌ငင်း။ ယံ၊ သူကို။ ဇုဏ္ဍ၊ ထ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ ပဇ္ဇာဇေယျာထာတိ၊ ကုန်လောဟု။ အနုညာတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယံ၊ ကို။ ဇုဏ္ဍ၊ တိ၊ ၏။သော၊ ကို။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊၏။

ယာဝတကေဝါ ပန ဥဿဟတိတိ၊ ကား။ ယတ္တကော၊ အကြင်မျှသော သာမဏေတို့ကို။ ဩဝဒိတုံငှာ။ (ထည့်ပါ)။ သတ္ထောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။

ရာဟုလဝတ္ထု၊ကထာ နိဋ္ဌိတာ။

သိက္ခာပဒ ဒဿကမ္မဝတ္ထု၊ကထာ

၁၀၆။ ဒသသုသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ပုရိမာနံပဉ္စန္နံ၊ ရှေးဦးစွာငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အတိဏ္ဏမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ နာသနဝတ္ထု၊ လိင်ပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။ (ပုဆိုးဖြုတ်ဝတ်စေခြင်း အကြောင်းဟူလိုသတည်း)။ ပစ္ဆိမာနံ၊ နောက်ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ် တို့ကို။ အဘိဏ္ဏမော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်ကား။ ဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထု၊ ဒဏ်ပေးခြင်း၏ အကြောင်းတည်း။

၁၀၇။ အပဋိဿဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊ အကြီးအရာ၌။ ဇုဿရိယဋ္ဌာနေ၊ အစိုးရသောအရာ၌။ နဋ္ဌပေန္တိ၊ ကုန်။ အသဘာဂဝုတ္တိကာဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမာနဇီဝိကာ၊ တူသော အသက်

မွေးခြင်းရှိကုန်သည်။ နတဝန္တိ၊ ကုန်။ ဝိသဘာဂ ဇီဝိကာ၊ သဘော မတူသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက် တည်း။ အလာဘာယပရိသင်္ကတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြောင်းခြင်း ဖြင့်။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ သို့သောအခြင်းဖြင့်။ ပရက္ကမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ အနတ္ထာယာတိ၊ ယဟူသည် ကား။ဥပဒ္ဓဝါယ၊ဘေးရန်ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ ပရက္ကမတိ၊၏။အဝါသာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိန္တိ၊ အသို့မူ၍။ (အသို့သော အကြောင်းကြောင့်သော် လည်းပေး)။ ဣမသ္မိံ အာဝါသေ၊ ဤကျောင်း၌။ နဝသေယျုံ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရက္ကမတိ၊ ၏။ အင်္ကော်သတီ ပရိဘာသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အင်္ကော သတိယေဝ၊ ဆဲရေးရေရွတ်၏။ ဘယ ဒဿနေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ တဇ္ဇေတိ၊ မြိမ်း၏။ ဘေဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကဲ့သား။ ပေသုညံ၊ ကုန်းချောသော စကားကို။ ဥပသံဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍။ ဘေဒေတိ၊ ဖျက်၏။ အာဝရဏံ ကာတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ မာပဝိသာတိ၊ မဝင်လင့်ဟု။ နိဝါရဏံ၊ မြစ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (သမ္မန်)။ ယတ္ထ ဝါဝသတိယတ္ထဝါပဋိက္ကမဘီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထသေနာသနေ၊ ၌။ ဝသတိဝါ၊ နေမူလည်း နေအံ့။ ပဝိသတိဝါ၊ ဝင်မူလည်း ဝင်အံ့။ ဥဘယေ နာပိ၊ နှစ်ပါးစုံဖြင့်လည်း။ အတ္ထနော၊ ၏။ ပရိဝေဏဿ၊ ကိုဎင်း။ (မိမိ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းကိုယူ)။ ဝသဏ္ဌေန၊ ဝါစဉ်သဖြင့်။ ပတ္တသေနာသနဿ၊ ရောက်သောကျောင်းကိုဎင်း။ (သံဃိကကျောင်းကိုယူ)။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

မုခဒ္ဒါရိကံ အာဟာရံ အာဝရဏံကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇ္ဇ၊ ခု။ မာခါဒ၊ မခဲလင့်။ မာဘုဥ္ဇ၊ မစားလင့်။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဝါရေန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ နဘိက္ခဝေ မုခဒ္ဒါရိကော အာဟာရော အာဝရဏံ ကာတဗ္ဗောတိ ဇ္ဈာပဒေ၊ ၌။ မာခါဒထ၊ မခဲလင့်ကုန်။ မာဘုဥ္ဇထ၊ လင့်ကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတောပိ၊ ဆိုသောရဟန်းအားဎင်း။ အာဟာရံ၊ ကို။ နိဝါရေသောမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အန္တော၊အတွင်းသို့။ နိက္ခိပတောပိ၊ ပစ်ချလိုက် သော ရဟန်းအားလည်း။ သမ္ဗပယောဂေသု၊ တို့၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာစာရသ၊ မကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်သော။ ဒုဗ္ဘ သာမဏေရသ၊ ဆိုးမာက်သော သာမဏေအား။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်ပေး သောအမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (ဒဏ်ပေးသော မည်သည်ကား နှင်သည်သို့ မဝင်လင့်တော့ဟု မြစ်ခြင်းရေဒဏ် သဲဒဏ်ပေးခြင်း စသည် တည်း)။ ယာဂုံဝါ၊ ကိုဎင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ ကိုဎင်း။ ပတ္တစီဝရံဝါ၊ ကိုဎင်း။ ဒဿတ္ဝာ၊

၍။ ထွေကေနာမ ဒဏ္ဍကမွေ၊ ဤမျှသော ဒဏ်ကို။ အာဟာ့ေ၊ နင် ဆောင်မူကား။ (ဒဏ်အမှုခံမူကားဟု ဆိုလိုသတည်း)။ ဇာဒံ၊ ယာဂု ဆွမ်း သဝိတ် သက််နှံးကို။ လစ္ဆသိ၊ သင်ရ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ ပန၊ ဌာသေ်ကား။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (ပနသဒ္ဒါကား အဌာနပယောဂ တည်း)။ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာဝရဏဒဏ္ဍကမ္မံ၊ တားမြစ်သော ဒဏ်ပေးခြင်း အမှုကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ ပန၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာ မဟာထေရ်တို့သည် သာလျှင်။ အပရာဓာနုရူပံ၊ အပြစ်အလျောက်။ ဥဒကဒါရဝါလိကာဒီနံ၊ ရေဒဏ် ထင်းဒဏ် သဲဒဏ် စသည်တို့ကို။ အာဟာရပနမွိ၊ ဆောင်စေခြင်းကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တမွိ၊ ထိုရေဒဏ် သဲဒဏ် စသည်ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဿေဂါ၊ ထိုရေဒဏ် သဲဒဏ်စသည်ကိုပေးခြင်း သည်လည်း။ ဩရမိဿတိ၊ လွတ်တော့သည်။ ဝိရမိဿတိတိ၊ နောင်ကြည် လွတ်တော့သည်ဟူ၍။ အနာကမ္မာယ၊ သနားသဖြင့်။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလိမ့်သတည်း။ ဝိဇ္ဇာမိဿတိ၊ လူဖြစ်လိမ့်သတည်း။ ဇာတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တေန၊ ဤသို့ စသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော။ ပါဝစ္ဆာသယေန၊ မကောင်းစေလိုသဖြင့်။ နကာတဗ္ဗော၊ မအပ်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ ကရောမိတိ၊ ဖြိုအံ့သည် ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာပါသာဏေဝါ၊ ကျောက်ပူတက်၌ဌင်း။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ ပါသာဏိဋ္ဌကာဒီနိဝါ၊ ကျောက်အုဋ်စသည်တို့ကိုမူလည်း။ သိသေ၎ဋ္ဌေ။ နိက္ခိပါပေတုံ၊ထားစိမ့်သောဌာ။ နဝန္ဒတိ၊အပ်။ ဥဒကံဝါ၊ ရေထည်းသို့ဌင်း။ ပဝေသေတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊အပ်။ (ရေ၌မစိမ်ပေလင့် ဟူလိုသတည်း)၊။

အနာပုစ္ဆာဝရဏဝတ္ထုအာဒိကထာ

၁၀၈။ နဘိက္ခဝေ ဥပဇ္ဈာယံ အနာပုစ္ဆာတိေတ္ထပဒေ၎ဋ္ဌေ။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သာမဏေရသ၊ အား။ အယံနာမအပရာဓေ၊ ဤမည်သော အပြစ်ရှိ၏။ အသသာမဏေရသ၊ အား။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝုတ္တေ၊ လျက်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ အံ့။ သယံ၊သည်။ ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ သစေ၊အကယ်၍။ အာဒိတော၊အစမှလျှင်။ ဥပဇ္ဈာယော၊သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဒေါသော၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တုမှေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ ကရောထာတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိယေဝ၊ တည်း။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။

ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊ငှာ။ ဝန္ဒတိယထာ၊ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေဝါသိကာနဉ္စိ၊ အတ္ထုနေတပည္ဆိစသည်တို့အား၊လည်း။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။

အပလာဠေန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့၊ စိဝရံ၊ ကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥပဇ္ဈာနကရဏတ္ထံ၊ အလုပ်အကျွေး ပြုအံ့သောငှာ။ သံဂဏှန္တိ၊ သင်္ဂြိဟ်ကုန်၏။ နဘိက္ခဝေ အညဿ ပရိသာ အပလာဠေတဗ္ဗာတိ ထွေပဒေ၊ ဦ။ သာမဏေရာဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ စေကုန်။ ဥပသမ္ပန္နာဝါ၊ပဉ္စင်းတို့သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊ဖြစ်စေကုန်။ အန္တမသော၊ သဖြင့်။ ဒုဿီလ ဘိက္ခုဿာပိ၊ သီလမရှိသော ရဟန်း၏ သော်လည်း။ ပရဿ၁ရိသဘူတော၊သူတပါး၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော သူတို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ဂဏ်ဖိတုံ၊ ယူအံ့သောငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ အဝ်။ ဒုဿီလံ၊ သီလမရှိသော သူကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝသန္တေန၊ နေသော။ တယာ၊ကား။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးအံ့သောငှာ။ အာဂတေန၊ လာသော သူသည်။ ဂုဏမက္ခနံဝိယ၊ မစင်ကို လိမ်းကျံသကဲ့သို့။ ကတံ၊ ဘိ၏တကား။ ဧတိ၊သို့။ အာဒိနဝံပန၊ အပြစ်ကို သော်တည်း။ ဝတ္တုံ၊ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊အဝ်၏။ သစေ၊၍။ သော၊သူသည်။ သယမေဝ၊လျှင်။ဇာနိတွာ၊၍။ဥပဇ္ဈံဝါ၊ဥပဇ္ဈာယ်ကိုဂျင်း။နိဿယံဝါ၊နိဿယည်းကိုဂျင်း။ ယာစတိ၊ တောင်းအံ့။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒဿဟင်္ဂေါ သမန္နာဂတံ သာမဏေရံ နာသေတုန္တိ ထွေပါဠိဉီယံ၊ဦ၌။ကဏ္ဍကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ၊ကဏ္ဍကသာမဏေ၏ဝတ္ထု၌ ပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တာသု၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တီသု နာသနာသု၊ သုံးပါးသော ပျက်ခြင်းတို့တွင်။ လိင်္ဂနာသနာဝ၊ လိင်၏ ပျက်ခြင်းကိုလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ (လူထွက်စေ ဟူလိုသတည်း)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယောသာမဏေရော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာဒီသု၊ ပါတ်စသည် တို့တွင်။ ဧကမ္မိကမ္ပံ၊ ကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ သောသာမဏေရော၊ ကို။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ အသွင်မူ၏ ပျက်ခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခု၌နံ၊ တို့အား။ ပါဏာတိပါတာဒီသု၊တို့၌။ တာအာပတ္တိယော၊တို့သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ဂျင်း။ သာမဏေရာနံ၊တို့အား။ အာပတ္တိယော၊တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ကုန်။ ဟိသဗ္ဗံ၊၏။ သာမဏေရော၊သည်။ ကုန္ထကိဝိလွိကမ္ပိ၊ ခြပိုးရွက်သော်လည်း။ (ပိုးရွကြီး ပိုးရွငယ်ကို သော်လည်းပေး)။ မာရေတွာ၊ သတ်မိ၍။ မင်္ဂရဏ္ဍာ

ကမ္မိ၊ ကြမ်ဝိုးဥကိုသော်လည်း။ ဘိန္နိတ္တာ၊ ဖောက်မိ၍။ နာသေတဗ္ဗတံ
ယော၀၊ ဖျက်အပ်သော အဖြစ်သို့သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ တာ၀ဒေ၀၊
ထိုခဏ၌လျှင်။ အဿသာမဏေရဿ၊အား။ သရဏာဂမနာနိစ၊ ဂုံတို့သည်
၎င်း။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ယူသော ဥပဇ္ဈာယ် သည်၎င်း။ သေနာသနဂ္ဂါ
ဟောစ၊ ကျောင်းခံခြင်းသည်၎င်း။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ငြိမ်း၏။ (၀ါကွဲ၏ဟူလို
သတည်း)။သံဃလာဘံ၊ကို။နလဘတိ၊မရ။လိဂ်မတ္တမေ၀ကော်၊သာမဏေ၏
အသွင်တခုသာလျှင်။ အ၀သိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
သာမဏေသည်။ သစေ၊ ၍။ အာကိဏ္ဏဒေါသော၀၊ အပြစ် ပြွမ်းသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အာယတိံ သံ၀ရေ၊ နောင်စောင့်ရှောက်
ခြင်း၌။ နတိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ နိဂ္ဂုဏိတဗ္ဗော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ အထယဒိ၊ ၍။
သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ဂိရဂ္ဂိတ္တာ၊ ချွတ်၍။ ဒုဂ္ဂဠံ၊ မသင့်သော
အကျင့်ကို။မယာ၊ငါသည်။ကတန္တိ၊ပြုမိသည်ဟူ၍။ပုန၊တဘန်။ သံ၀ရေ၊၌
ဌာတုကာမော၊ တည်လိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ လိဂ်နာသနကိစ္စံ၊ လိင်
ပျက်အံ့သောကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ယထာနိ၀တ္ထုပါရုတသေ၀၊ ၀တ်တိုင်း
ရုံတိုင်းပင်လျှင်။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊
တို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ သိက္ခာပဒါနိပန၊ တို့သည်ကား။ သရဏဂမနေ
နေ၀၊ ဂုံဖြင့်သာလျှင်။ ဇုဏ္ဏနိ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။
သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။
ဥပသမ္မဒကမ္မ၀ါစာသဒိသံ၊ဥပသမ္မဒကမ္မ၀ါစာနှင့်တူ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၀ိယ၊ ကဲ့သို့။ ဇုမိနာ၀ိ၊ ဂုံပေးသဖြင့်
လည်း။ ဒသသီလာနိ၊ တို့ကို။ (တို့သည်လည်းဟူ)။ သမာဒိန္နာနေ၀၊
ဆောက်တည်သော မည်ကုန်သည်လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧ၀ံသန္တေ၀ိ၊
ဤသို့ရှိသော်လည်း။ ဒဠ္ဠကရဏတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာပြုစိမ့်သောငှာ။ အာယတိံ၊၌။
သံ၀ရေ၊ စောင့်ခြင်း၌။ ပတိဋ္ဌာပနတ္ထံ၊ တည်စိမ့်ခသောငှာ။ ပုန၊ တဘန်။
ဒါတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။ သစေ၊အကယ်၍။ ပုရိမိကာယ၊ပုရိမ၀ါ၌။ပုန၊တဘန်။
သရဏာနိ၊ သရဏဂုံတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပစ္ဆိမိကာယ၊
ပစ္ဆိမ၀ါ၌။ ဝဿ၀ါသိကံ၊ ၀ါဆိုဘို့ကို။ လစ္ဆတိ၊ရ၏။ (ဤကား ပစ္ဆိမ
၀ါဆိုမိသော သာမဏေကို ဆိုသတည်း)။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပစ္ဆိမိ
ကာယ၊ ပစ္ဆိမ၀ါ၌။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်အံ့။ သံဃေန၊ သည်။
အပလောကေတ္ဝာ၊ ပန်၍။ လာဘော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤကား
၀ါကွဲသောကြောင့် ဆိုသည်)။

အဒိန္နာဒါနေ၊ ဒါန်၌။ တိဏသလာကမတ္တေနာဝိ၊ မြက်ဝါးခြမ်းစိတ် မျကိုယူမိသော။ ဝတ္ထုနာဝိ၊ ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်း။ နာသေတဗ္ဗတံ၊ လိင်ဖြင့် ဖျက်အပ်သောအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ အပြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောသူတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော မေထုန်၌ကား။ တီသုမဂ္ဂေသု၊ တို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထစိမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိပ္ပဋိပတ္တိယာ၊ မှားသော အကျင့်ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒေ၊ မုသာဝါဒ၌။ ဟသာဓိပ္ပါယတာယဝိ၊ ရယ်လိုသဖြင့်လည်း။ မုသာ၊ ပျက်စကားကို။ ဘဏိတေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ အာသမဏောဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာသေတဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မဇ္ဇပါနေပန၊ သေသောက်ခြင်း၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊ ပဏ္ဍင်းအား။ အဇာနိတွာဝိ၊ သေမှန်း မသိဘဲလည်း။ ဗီဇတော၊ သေစေ့ဖြစ်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ မဇ္ဇံ၊သေကို။ ဝိဝန္တသဿ၊ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သာမဏေရော၊သည်။ ဇာနိတွာ၊ သေမှန်းသိ၍။ ဝိဝန္တောဝ၊သောက်သော်သာလျှင်။သိလဘေဒံ၊သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ အဇာနိတွာ၊၍။ ပိဝန္တော၊ သောက်သော သာမဏေသည်။ သိလဘေဒံ၊ သို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဿသာမဏေရသ၊ အား။ ဇုတရာနိ၊ အောက်ငါးပုံမှ တပါးကုန်သော။ ယာနိ ပန ပဋ္ဌသိက္ခာပဒါနိ၊ အကြင် အထက်ငါးပုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု သိက္ခာပဒေသု၊ တို့သည်။ ဘိန္နေသု၊ ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်။ နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဠ္ဟကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ သိက္ခာပဒေပန၊ ပုဒ်ကိုကား။ ပုန၊တဘန်။ ဒိန္နေဝိ၊ပေးသော်ငင်း။ အဒိန္နေဝိ၊ငင်း။ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ ဒဠ္ဟကမ္မေန၊ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈတွာ၊ နှိပ်၍။ အာယတိံ သံဝရေ၊ နောင်ဈောင့်ရှောက်ခြင်း၌။ ဌပနတ္ထာယ၊ တည်စိမ့်သောငှာ။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ သာမဏေရာနံ၊တို့အား။ သစိတ္တကံ၊သေမှန်းသိသောစိတ်ရှိသော။ မဇ္ဇပါနံ၊ သေသောက်ခြင်းသည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။ အယံ၊ သည်လျှင်။ ဝိသေသော၊ သာမဏေတို့၏ အထူးတည်း။

အမိပ္ပါယ်ကား ပဋ္ဌင်းရဟန်းတို့အားကား သေမှန်းမသိဘဲသောက်မိသော်လည်း အစိတ္တက ပါစိတ်သင့်၏။ သာမဏေတို့အားသော်ကား သေမှန်းမသိ၍ သောက်မိသော် သိက္ခာမပျက်။ သေမှန်း သိလျက်သောက်မှ သိလပျက်၏ ဟူလိုသော်။

အာဝဏ္ဏံ၊ ကွဲရှဲစကားကို။ ဘာသနေပန၊ ဆိုခြင်း၌ကား။ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ အာဒိနံ၊ အစရှိသော ချီးမွမ်းခြင်းတို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊

ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဿဝါ၊ ဘုရား၏သော်၎င်း။ သွာချာတောတိ အာဒီနံ၊ တောအစရှိသော တရား၏ ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းတို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်။ ဓမ္မဿဝါ၊ တရား၏ဝင်း။ သုပ္ပဋိပန္နောတိ အာဒီနံ၊ အစရှိသော သံဃကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းခြင်းတို့၏။ ပဋိပက္ခဝသေန၊အားဖြင့်။သံဃဿဝါ၊သံဃာအား၎င်း။အဝဏ္ဏံ၊ကဲ့ရဲ့ရသော စကားကို။ ဘာသန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ရတနတ္တယံ၊ ကို။ နိန္ဒန္တော ဂရဟ်ာန္တော၊ ကဲ့ရဲ့သောသူကို။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒီဟိ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊သို့။ မာအဝစာတိ၊ မဆိုလင့်ဟု။ အဝဏ္ဏာဘာသနေ၊ ကဲ့ရဲ့သော စကားကို ဆိုခြင်း၌။ အာဒီနဝံ၊ကို။ ဒသေတွာ၊၍။ နိဝါရေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊၍။ ယာဝတတိယံ၊ အောင်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလျက်။ နဿရမတိ၊ မကြဉ်အံ့။ ကဏ္ဏကနာသနာယ၊ ကဏ္ဏက သာမဏေကို ဖျက်သည်နှင့် တူသော လိင်၏ဖျက်ခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊၏။ ဇာတိ၊သို့။ ကုရန္ဒိယံ၊၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယံပန၊ ထာ၌ကား။ သစေ၊၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တံလဒ္ဓိ၊ ထိုအယူကို။ နိဿဇ္ဇတိ၊ အံ့။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ကို။ ကာရေတွာ၊၍။ အစ္ဆယံဒေါသံ၊ ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ သစေ၊၍။ နိဿဇ္ဇတိ၊ အံ့။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတိုင်းလျှင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊လုံ့လပြု၍။ တိဋ္ဌတိ၊အံ့။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ရဟန်း၏အသွင်ကို ဖျက်သဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံသင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယမေဝနာသနာ၊ ဤလိင်၏ ဖျက်ခြင်းကို လျှင်။ ဇာဝ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။

မိန္ဆာဒိဋ္ဌကေဝိ၊ အယူမှားခြင်း၌လည်း။ သေဝနယော၊ တည်း။ ဟိကထံ၊ နည်းဟူမူကား။ သဿတုစ္ဆေဒါနံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ တို့တွင်။ အညတရဒိဋ္ဌိကော၊ တပါးပါးသောအယူရှိသော သာမဏေကို။ သစေ၊၍။ အာစရိယာဒိဟိ၊ စသည်တို့သည်။ ဩဝဒိယမာနော၊ လတ်သော်။ နိဿဇ္ဇတိ၊ အံ့။ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ သဲဒဏ် ရေဒဏ် စသည်တို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ၍။ အစ္ဆယံဒေါသံ၊ ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇန္တော၀၊ မစွန့်မှသာလျှင်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဩဠာရိကော ဒသသုအင်္ဂေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့တွင်။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒသကော၊ နီကို ဖျက်သောသူကို။ အဗြဟ္မစာရိဂ္ဂဟဏေန၊ အဗြဟ္မစာရိသဒ္ဒါဖြင့်။ ကာမံဂဟိတော၀၊ စင်စစ်ကား ယူအပ်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ ယူအပ်လျှင်မူလည်း။ အဗြဟ္မစာရံ၊ မေထုန်မှိဝဲသောသာမဏေကို။ အာယတိံသံဝရေ၊

နောင်စောင့်ခြင်း၌။ဌာတုကာမံ၊ တည်လိုသောသူကို။ သရဏာနိ၊ သရဏ ဂုံတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဥပသမ္မာဒေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒသကော၊ ကသည်ကား။ အာယတိံ သံဝရေ၊ နောင်ခါ စောင့်ခြင်း၌။ ဌာတုကာမောဝိ၊ တည်လိုသော်လည်း။ ပဇ္ဇဋ္ဌဝိ၊ ကိုမျှလည်း။ နလဘတိ၊ မရသေးတံ့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ် ရာရှိအံ့နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတုံငှာ။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒသကောတိ၊ ဟူ၍။ ဒဿမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ဇာဒံဇဂ်ံ၊ ဂ်ါကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

ပဿ္သကဝတ္ထုကထာ

၁၀၉။ ဒဟရေဒဟရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တရဏေကတရဏော၊ ငယ်သော ပဉ္စင်း ငယ်သောပဉ္စင်းတို့ကို။ ဥပသဂ်မိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ မောဠိဂလ္လေတိ၊ လွဲဟူသည်ကား။ ထူလသရီရေ၊ ဆူသောကိုယ် ရှိသော သာမဏေကြီးတို့ကို။ ဥပသဂ်မိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။ ဟတ္ထိဂဏ္ဍေအဿ ဂဏ္ဍေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိဂေါပကေစ၊ ဆင်ထိန်းတို့ကိုငင်း။ အဿဂေါပကေစ၊ တို့ကိုငင်း။ ဥပသဂ်မိတ္ဝာ၊ ၍။ (ထည့်ပါ)။

ပဿ္သကော ဘိက္ခဝေတိတ္ထေပဒေ၌။ အာသိတ္ထပဿ္သကော၊ အာသိတ္ထ ပဿ္သုဂ်ကင်း။ ဥဿုယျပဿ္သကော၊ ငင်း။ ဩပဿ္သမိကပဿ္သကော၊ ငင်း။ ပက္ခပဿ္သကော၊ ငင်း။နပုံသကပဿ္သကော၊ ငင်း။ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စပဿ္သကာ၊ ငါးပါးသောပဿ္သုဂ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါး တို့တွင်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အဂ်ဇာတံ၊ အဂ်ါဇာတ်ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ စုတ်၍။ (ဂဟေတွာလည်းရှိ၏။)။ အသုစိနာ၊ သုက်ကို။ (ဖြင့်လည်းဟူ)။ အာသိတ္ထဿ၊ ထည့်သော။ ယဿ၊ သူအား။ ပရိဠာဟော၊ရာဂ၏ပူပန်ခြင်းသည်။ ဝူပသမတိ၊ ငြိမ်း၏။ အယံပဿ္သကော၊ သည်ကား။ အာသိတ္ထပဿ္သကော၊ အာသိတ္ထပဿ္သုဂ်မည်၏။ (သူ့အဂ်ါ ဇာတ်ကို ခံတွင်းဖြင့်စုတ်၍ သုက်ကိုသွန်းရမှ ရာဂမီးငြိမ်းသော ပဿ္သုဂ် သည် အာသိတ္ထပဿ္သုဂ်မည်၏ဟူလိုသတည်း)။ ပရေသံ၊ တို့၏။ အဇ္ဈာစာရံ၊ မှိုဝဲသည်ကို။ ပဿတော၊ ထသော။ ယဿပဿ္သကဿ၊ အား။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော။ ဥဿုယာယ၊ ငြ။စုခြင်းဖြင့်။ ပရိဠာဟော၊ ရာဂ၏ပူပန်ခြင်းသည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ၏။ အယံပဿ္သကော၊ ကား။ ဥဿုယ ပဿ္သကော၊ ယပဿ္သုဂ်မည်၏။ ယဿပဿ္သကဿ၊ အား။ ဥပက္ကမေန၊

အသိုးထုတ်သောလုံ့လဖြင့်။ ဗီဇာနိ၊ ဌေးစေတိုကို။ အပနီတာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ အယံပဏ္ဍကော၊ သည်ကား။ ဩပဏ္ဍကပဏ္ဍကော၊ အသိုးထုတ်သောပဏ္ဍုက်မည်၏။ ဇကစ္စောပန၊ အချို့သော ပဏ္ဍုက်သည်ကား။ အကုသလဝိပါကာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကာဠပက္ခေ၊ လကွယ် ပက္ခ၌။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုဏှပက္ခေပန၊ လဆန်းပက္ခ၌ကား။ ယဿ၊ အား။ ပရိဠာဟော၊ သည်။ ဂူပသမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ အယံပဏ္ဍကော၊ သည်ကား။ ပက္ခပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်မည်၏။ ယောပနပဏ္ဍကော၊ သည်။ ပဋိသန္ဓိယံယေဝ၊ ပဋိသန္ဓေကပင်လျှင်။ အဘာဝကော၊ ဘောမရှိဘဲ။ ဥပ္ပဇ္ဇနော၊ ၏။ အယံပဏ္ဍကော၊ သည်ကား။ နပုံသကပဏ္ဍကော၊ နပုန်းပဏ္ဍုက်မည်၏။ (နပုန်းသကပဏ္ဍုက်ကား ကျင်ငယ်ဝမျှသာ ရှိသည်ဟူ၏)။ တေသု၊ ထိုငါးပါးသော ပဏ္ဍုက်တို့တွင်။အာသိတ္တပဏ္ဍကဿ၊ အားငင်း။ဥသူယပဏ္ဍကဿ၊ အားငင်း။ ပဋ္ဌဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ ဇုတဓရဿံ၊ တပါးကုန်သော။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သောပဏ္ဍုက်တို့အား။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ တေသုပိ၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင်လည်း။ ပက္ခပဏ္ဍကဿ၊ အား။ ယသ္မိံပက္ခေ၊၌။ ပဏ္ဍကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံယေဝပက္ခေ၊ ၌သာလျှင်။ အဿ၊ ထိုပက္ခပဏ္ဍုက်အား။ ပဋ္ဌဇ္ဇာ၊ ကို။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကုရန္ဒိယံ၊၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ ပဏ္ဍုက်ဖြစ်သော ပက္ခတွင် လိင်ဖြင့် ဖျက်အပ်၏)။ ဏ္ဍေ၊ ဤပက္ခပဏ္ဍုက်၌။ ယဿ၊ အကြင်ပဏ္ဍုက်အား။ ပဋ္ဌဇ္ဇာ၊ ကို။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ တံပဏ္ဍကံ၊ ထိုပဏ္ဍုက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အနုပသမ္ဘန္ဒော နဥပသမ္ဘာဒေတဇ္ဇော၊ ဥပသမ္ဘန္ဒော နာသေတဇ္ဇာတိ၊ ဟူ၍။ ဇုဒံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။သောဝိပဏ္ဍကော၊ ထိုရဟန်းမပြုကောင်းသော ပဏ္ဍုက်ကိုလည်း။ လိင်္ဂနာသနေနေဝ၊ လိင်၏ ပျက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ နာသေတဇ္ဇော၊ ၏။ ဇုတောပရံ၊ ဤမှ အထက်၌။ နာသေတဇ္ဇောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တောသုပိ၊ ဆိုအပ်သော စကားတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

ဇေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာ

၁၁၀။ ပုရာဏကုလပုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဂ္ဂဟမေန၊ စည်ဖြင့်။ ပါရိဇုညံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တာသ၊ ရောက်လေသော။ ပုရာဏကုလဿ၊ ရှေးအမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ မာတိပက္ခ ဝိတိပက္ခတော၊ မိဘနှစ်ပါးတို့၏အဘို့မှ။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဓိဏာ၊ ကုန်ခဲ့ပြီးသော။ ဝိနဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်သော။မတာ၊ သေခဲ့ကုန်ပြီးသော။ ကောလညာ၊မိမျိုး ဘမျိုး၌

ဖြစ်သောသူတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ခီဏကောလညော၊ ကုန်ခဲ့သော ပျက်စီး သေ ပျောက်သော မိမျိုးဘမျိုးရှိသည်။ အနဓိဂတန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပတ္တံ၊ မရောက်သေးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာသို့၊ ဖာတိံကာတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဓေတုံ၊ ပွားစိမ့်သောငှာ။ ဣဿ်ာတိဓေသဿဒ္ဓါ၊ ဣဿ်ာဟူသော ဤသဒ္ဓါကား။ ဥယျောဇနတ္ထေ၊ တိုက်တွန်းခြင်း ဟူသော အနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ အနုယုဉ်ဃမာနော၊ ဟူသည်ကား။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ကေသမဿုံဩရောပန၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ချခြင်း။ ကာသာယပဋိဂ္ဂဟဏ၊ သင်္ကန်းယူခြင်း။ သရဏဂမန၊ သရဏဂုံယူခြင်း။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း။ ကမ္မဝါစာယနိဿယဓမ္မေ၊ ကမ္မဝါစာ အမှီဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိယမာနော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ဧတမတ္ထံ အာရောစေသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံ သယံ ပဇ္ဇဇိတဘာဝံ၊ ထိုမိမိအလိုလို ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာစိက္ခိ၊ ပေ၏။

ထေယျသံဝါသကော ဘိက္ခဝေတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ထေယျသံဝါသကာ၊ ထေယျသံဝါသကတို့ကား။ တယော၊ တို့တည်း။ လိင်္ဂတ္ထေနကော၊ လိင်ကိုခိုးခြင်း။ သံဝါသတ္ထေနကော၊ အပေါင်းအဖော်ကိုခိုးခြင်း။ ဥဘယတ္ထေနကော၊ နှစ်ပါးစုံကိုခိုးခြင်း။ ဣတိဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ယော၊ သည်။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ပဇ္ဇဇိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုဝဿာနိ၊ ပဉ္စင်းဝါတို့ကို။ နဂဏေတိ၊ မရေတွက်။ ယထာဝုဏ်း၊ သီတင်းကြိုးစဉ်။ ဝန္ဒနံ၊ ကို။ နသာဒိယတိ၊ ယာ။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒီသု၊ တို့၌။ နသန္နိဿတိ၊ မထင်မြင်။ အယံ၊ သည်။ လိင်္ဂမတ္တဿေဝ၊ ရဟန်း၏ အသွင်မျှကိုသာလျှင်။ ထေနိတတ္တာ၊ ခိုးသောကြောင့်။ လိင်္ဂတ္ထေနကောနာမ၊ လိင်ခိုးမည်၏။

ယောပန၊ သည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဇ္ဇာဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍။ သာမဏေရော သမာနော၀ိ၊ သာမဏေသာ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိဒေသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ အဟံ၊ ငါကား။ ဒသဝဿော၀ါ၊ ဆယ်ဝါရှိပြီ။ ဝိသတိဝဿော၀ါ၊ အဝါနှစ်ဆယ်ရှိပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မှသာ၊ ချတ်ယွင်းခြင်းကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခုဝဿာနိ၊ ပဉ္စင်းဝါတို့ကို။ ဂဏေတိ၊ ရေတွက်၏။ ယထာဝုဏ်း၊ သီတင်းကြိုးစဉ်။ ဝန္ဒနံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်၏။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒီသု၊ တို့၌။

သန္ဒိဿတိ၊ ၏။ အယံ၊ သူသည်။ သံဝါသမတ္တာသော၀၊ မျှကိုသာလျှင်။ ထေနိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ သံဝါသတ္ထေနကောနာမ၊ ဒိုးသည်မည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၀ဿဂဏနာဒိကော၊ ပဉ္စင်း၀ါစစ်ခြင်း အစရှိသော။ သဒ္ဒေါ၊ သော။ ကိရိယာဘေဒေါ၊ အမှုအရာအထူးကို။ ဇာမသ္မိံ အတ္ထေအဓိကာရေ၊ ၌။ သံဝါသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဒ္ဗော၊ ၏။ (သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ကောစိ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ နဇာနာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တေ၀ိ၊ ၍လည်း။ ဧသေ၀နယော၊ တည်း)။

ယောပန၊ သူသည်။ သယံ၊ လိုလို။ ပဗ္ဗဇိတ္ထာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၀ဿာနိ၊ တို့ကို။ ဂဏေတိ၊ ရေတွက်၏။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊ စည်။ ဝန္ဒနံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိမာဟတိ၊ ၏။ ဥပေါသထပ၀ါရဏာဒိသု၊ ဝို့၌။ သန္ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အယံ၊ သူသည်။ လိင်္ဂသဏ္ဌာ၀၊ ရဟန်းအသွင်ကိုဂုဏ်း။ သံဝါသသဏ္ဌာ၊ ကိုဂုဏ်း။ ထေနိတတ္တာ၊ ခိုးခြင်းကြောင့်။ ဥဘယတ္ထေနကောနာမ၊ ကမည်၏။ အယံတိဝိဓောဝိ ထေယျသံဝါသကော၊ ဤသုံးပါး အပြားရှိသော ထေယျသံဝါသက ကိုလည်း။ အနုပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ဥပသမ္ပန္နော၀၊ ပဉ္စင်းခံမိ သော်လည်း။ နာသေတဒ္ဒော၊ ဖျက်အပ်၏။ ပုန၊ ဘန်။ ပဗ္ဗဇ်း၊ ဖြစ်ကို။ ယာ၀ဇ္ဇန္တေ၀ိ၊ လတ်သော်လည်း။ နပဗ္ဗာဇေတဒ္ဒော၊ အပ်။

ထ္ထေန တေသ္မိံ ဌာနေ၊ ရာ၌။ အသမ္မောဟတ္ထံ၊ မတွေ၀ေစိမ့်သောငှာ။ ဇာဒံပကိဏ္ဏကံ၊ ဤပြိုပြမ်းသောအဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ယော၊ သူသည်။ ရာဇာယေန၀၊ ဖြင့်၎င်း။ ဒုဇ္ဇိကဿာယေန၀၊ ဖြင့်၎င်း။ ကန္တာရဿာယေန၀၊ ဖြင့်၎င်း။ ရောဂဿာယေန၀၊ ဖြင့်၎င်း။ ဝေရိဿာယေန၀၊ ရန်သူဘေးဖြင့်၎င်း။ စိ၀ရာဟရဏတ္ထံ၀၊ ဆောင်ခြင်းငှာ၎င်း။ ဇာ၀သာသနေ၊ ၌။ လိင်္ဂံ၊ ရဟန်း၏ အသွင်ကို။ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။

သံဝါသံ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော သံဝါသကို။ နာဓိ၀ါသေတိ၊ သည်းမခံ။ သော၊ သူသည်။ ယာ၀၊ လောက်။ သုဒ္ဓမာနသော၊ စင်သောနှလုံးရှိ၏။ တာ၀၊ လောက်။ သေ-ဧသော ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ထေယျသံဝါသကောနာမ၊ မည်၏ဟူ၍။ နဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။

တတြ-တိသံဂါထာယံ၊ ဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိတ္ထာရနယော၊ တည်း။ ဇာဓလောကော၊ ၌။ ကေစ္စာသာ၊ အား။ ရာဇာ၊ သည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော။ သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့

ပြုသည်ရှိသော်။ မေ၊အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်းဟု။ သယမေဝ၊ သျှင်။လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဘာ၍။ပလာယတိ။ ခဲ့အံ့။ တံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ရညော၊အား။ အာရောစေန္တိ၊ကြားကုန်အံ့။ ရာဇာ၊ သည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပဇ္ဇဇိတော၊ ရဟန်းပြုလေမူကား။ တံ၊ ထိုသူကို။ ကိဠွိ၊တစိုးတစိ။ ကာတုံ၊ဌာ။ နလဿာ၊ ဖရေ။ ဇုတိ၊ဤသို့။ တသ္မိံ ဇနေ၊၌။ကောဓံ၊အမျက်ကို။ပဋိပဇ္ဇိဝိနေတိ၊ဖျောက်အံ့။သောဇနော၊ သူသည်။ မေ၊ အား။ ရာဇဘယံ၊ သည်။ ဂူပသဒ္ဒနဋ္ဌေ၊ ငြိမ်းငြိုဟူ၍။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သို့။ အနောသရိတ္ဝာဝ၊ မချဉ်းဘဲလျှင်။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသော်သူကို။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ အထာပိ-ယဒိ၊ ၍လည်း။ သာသနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊၍ မယာ၊သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ လဒ္ဓံ၊၏။ ဟန္ဒဒါနိ၊ခု။ အဟံ၊သည်။ ပဗ္ဗဇာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဥပဋ္ဌသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေနေဝလိင်္ဂေန၊ ထိုရဟန်း၏ အသွင်ဖြင့်လျှင်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ ကို။ န သာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပုဋ္ဌောဝ၊ ၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ အတ္ထာနံ၊ကိုယ်ကို။ အာဝိကတ္ဝာ၊၍။ ပဗ္ဗဇ်း၊ကို။ ယာစတိ၊အံ့။ လိင်္ဂံ၊အသွင် ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဝတ္တံ၊ကို။ သာဒိယတိ၊အံ့။ ပဗ္ဗဇိတာလယံ၊ရဟန်းအယောင်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြအံ့။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ပုဋ္ဌေ၊၌။ ဝုတ္တဝဿဂဏနာဒိဘေဒံ၊ဆိုခဲ့ပြီးသော ရှင်ဝါစစ်ခြင်းအစရှိသော အပြားရှိသော။ ဝိမိ်၊အစီအရင်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်အံ့။ အယံဇနော၊ ကို။ န ပဗ္ဗာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။

ဇုဓသာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ သူသည်။ ဒုဿီလ္ယေ ကာလေ၊ ၌။ ဇီဝိတုံ၊ ငှာ။ အသဇ္ဇောန္တော၊ နှိုင်လတ်သော်။ သယမေဝ၊ သျှင်။ လိင်္ဂံ၊ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ သဗ္ဗပါသဏ္ဍိကဘတ္တာနိ၊ခပ်သိမ်းသော အယူရှိသောသူတို့အားလှူအပ်သော ထမင်းတို့ကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ ဒုဿီလ္ယေ၊ မွတ်သိပ်သော ဘေးသည်။ ဇိတိဝတ္ထေ၊ လွန်လတ်သော်။ သံဃ မဇ္ဈေ၊ သို့။ အနောသရိတ္ဝာ၊ မချဉ်းမူ၍။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဟူ၍။ အာဂတော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ ဇုတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သမ္ဗံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အပရော၊တပါးသောသူသည်။မဟာကန္တာရံ၊ကြီးစွာသော ခရီးခဲကို။ နိဿရိတုကာမော၊ ကူးခတ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထဝါဟော၊ ကုန်သည်အပေါင်းသည်လည်း။ (လှည်းကုန်သည်လည်းပေး)။ ပဗ္ဗဇိတော၊

ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဂန္ဆတိ၊၏။ သေဒနရော၊သည်။ ဧဝံ၊ရှိသော်။ မံ၊ကို။သတ္ထဝါဟော၊လှည်းကုန်သည်မှူးသည်။ဂဟေတွာ၊၍။ ဂမိဿတိတိ၊ ဟူ၍။ သယမေဝ၊ လျှင်။ လိဂ်၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ သတ္ထဝါဟေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ နိတ္ထရိတွာ၊ ထွက်နိုင်၍။ ခေမန္တံ၊ ဘေး မရှိသောအရပ်သို့။ ပတွာ၊၍။ သံဃမဇ္ဈ၊သို့။ အနောသရိတွာဝ၊ မှ၍လျှင်။ ဂိဟိလိဂ်၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ ဇာတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဒ္ဒံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အာယာစေနော၊ သည်။ ရောဂဘယော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ ဇီဝိတုံ၊ ဌာ။ အသက္ကောန္တေ၊ နိုင်ရကား။ သယမေဝ၊ လျှင်။ လိဂ်၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သဒ္ဓပါသဏ္ဍိကဘဏ္ဍာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အယူရှိသော သူတို့အား လှူအပ်သော ထမင်းတို့ကို။ ဘုဥ္ဇန္တော၊ လျက်။ ရောဂဘယော၊ သည်။ဂူပသန္တေ၊သော်။သံဃမဇ္ဈ၊သို့။အနောသရိတွာဝ၊၍လျှင်။ဂိဟိလိဂ်၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ အာဂတော၊ လတ်သော်။ ဇာတိအာဒိ၊သော။ သဒ္ဒံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အပရဿ၊ အား။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဝေရိကော၊ရန်သူသည်။ ကုဒ္ဓေါ၊မျက်လိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နံ၊ထိုသူကို။ ဃာတေတုကာမော၊ သတ်လိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ သောဇနော၊ ထိုသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်အံ့သတည်းဟု။ သယမေဝ၊လျှင်။ လိဂ်၊ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပလာယတိ၊ ပြေးခဲ့အံ့။ ဝေရိကော၊ ရန်သူသည်။ သောပုရိသော၊ ထို ယောကျ်ားကား။ ကုဟိန္တိ၊ အဘယ်မှာနည်းဟု။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာလတ် သော်။ ပဿတိတွာ၊ ၍။ ပလာတောတိ၊ ပြေးခဲ့ပြီဟု။ သုတွာ၊ ကြား၍။ သစေ၊ ၍။ ပဿတိတော၊ ရဟန်းပြုခဲ့အံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိ။ ကာတုံ၊ဌာ။ န လဘ္ဘာတိ၊ မရဟူ၍။ တသ္မိ၊ထိုသူ၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ပဋိဝိနေတိ၊ ဖျောက်၏။ သောဇနော၊သည်။ မေ၊အား။ ဝေရိဘယံ၊ သည်။ ဂူပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီဟူ၍။ သံဃမဇ္ဈ၊ သို့။ အနောသရိတွာဝ၊ မသက်လေဘဲ လျှင်။ ဂိဟိလိဂ်၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ အာဂတော၊ လာလတ်သည်ရှိသော်။ ဇာတိအာဒိ၊ ရှိသော။ သဒ္ဒံ၊ သည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ တည်း။

အပရော၊ တပါးသော သာမဏေ သည်။ ဥတိကုလံ၊ ဓိဘာအိမ်သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဂိဟိဟုတွာ၊ လူဖြစ်၍။

ဇုမာနိစိဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဇုဓေဂေဟေ၂၌။ ဝိနသိသန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ ဇုမာနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊သို့။ ဂမိဿာမိ၊သွားမူကား။ အန္တရာမဂ္ဂေ၂၌။ မံ၊ကို။ စောရောတိ၊ သက်နိုး ခိုးသူဟူ၍။ ဂဟေဿန္တိ၊ ဘမ်းကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ ယံနူန-ယဒိပန၊၍။ အဟံ၊သည်။ ကာယပရိဟာရိယာနိ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဝတ်၍ ဆောင်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊၍။ ဂန္ဆေယျံ၊ သွားမူကား။ သာဓု၊ကောင်းစွ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိဝရာဟရဏတ္ထံ၊ သက်နိုးကို ဆောင်အံ့သောငှာ။ နိဝါသေတွာစ၊ ၍ဂင်း။ ပါရုပေတွာစ၊ ၍ဂင်း။ ဝိဟာရံ၊သို့။ ဂန္ဆတိ၊အံ့။ တံ၊ထိုသာမဏေ လူသွက်ကို။ ဒုရတော၀၊ လျင်။ အာဂန္ဆန်တံ့၊ လာလတ်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သာမဏေရာစ၊ သာမဏေတို့ သည်ဂင်း။ ဒဟာရာစ၊ ပဉ္စင်းငယ် တို့သည်ဂင်း။ အန္တာ၀ိဆိနိ၊ ရှေးရှုကြိုလင့်ကြကုန်အံ့။ ဝတ္တံ၊ကို။ ဒဿေန္တိ၊ ပြလတ်ကုန်အံ့။ သော သာမဏေရော၊ ထိုလူထွက်၍ လာသော သာမဏေသည်။ နသာဒိယာဘိ၊ ယာ။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ အာဝိကရောတိ၊ အံ့။ သစေ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ခု။ မယံ၊ တို့သည်။ တံသာမဏေရံ၊ ကို။ နမုဠ္ဍိသာမာတိ၊ မလွတ်ကုန်အံ့ဟု။ ဗလက္ကာရေန၊ နှိုင်ထက်မူသဖြင့်။ ပဗ္ဘာဇေတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကာသာယာနိ၊တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဘန်။ ပဗ္ဘာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဇုမေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ မေမမ၊ ၏။ ဟိနာယာ ဝတ္တာဘာဝံ၊ လူထွက်သော အဖြစ်ကို။ နဇာနန္တိတိ၊ မသိကုန်ဟူ၍။ တံယေဝ ဘိက္ခု၂ဘာဝံ၊ ပဉ္စင်း သာမဏေ၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေ၂၌။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော။ ဝဿဂဏနာဒိဘေဒံ၊ ရှင်ဝါစစ်ခြင်း စသည် အပြားရှိသော။ ဝိဓိ၊ အစီအရင်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်အံ့။ အယံ၊ ဤသူကို။ နပဗ္ဘာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။

အပရော၊ သော။ မဟာသာမဏေရော၊သည်။ဥတိကုလံ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ကမ္မန္တာနုဋ္ဌာနေန၊ အမှုကြိုးငယ်၌ လုံ့လထကြောင်းပြုသဖြင့်။ ဥဋ္ဌာဠ္ဍော၊ နှိပ်စက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဒါနိ၊ ခု။ အဟံ၊ ငါကား။ သမဏောဝ၊ ရဟန်းသည်လျှင်။ ဘဝိဿာမိ၊ အံ့။ ထေရောဝိ၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ကို။ နဇာနာတီတိ၊ မသိဟူ၍။ တဒေဝပတ္တာစီဝရံ၊ ထိုမိမိသပိတ် သင်္ကန်းကိုဂင်းလျှင်။ အဒါယ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဆတိ၊ အံ့။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ဘိက္ခူ၂နံ၊ တို့အား။ နာဝိအာရောစေတိ၊ မကြား။ သာမဏေရဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊

ဝန်ခံအံ့။ အယံ၊ သူသည်။ ထေယျသံဝါသကော ယေဝ၊ ကပင်တည်း။ ပဗ္ဗဇ်း၊ ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ အဿ၊ အား။ လိင်္ဂဟဏ ကာလေ၊ သာမဏေ၏အသွင်ကို ယူသောအခါ၌။ ဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့ စိတ် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ ကဿစိ၊ အား။ နအာရောစေဿာ မိတိ၊ မကြွားဘူးဟူ၍။ ဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရဋ္ဌဂတော၊ ကျောင်းသို့ ရောက်သော်ကား။ အာရောစေတိ၊ အံ့။ ဂဟဏော နေဝ၊ သာမဏေ၏အသွင်ကို ယူကတည်းကပင်လျှင်။ ထေယျ သံဝါသကော၊ ကသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထာဝိ-ယဒိ၊ ၍လည်း။ အဿသာမဏော ရဿ၊ အား။ ဂဟဏကာလေ၊ လိင်ကိုယူသောအခါ၌။ အာစိက္ခိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပဇ္ဈာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝိဟာရဋ္ဌ၊ သို့လည်း။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ အာဝုသော၊ သာမဏော။ တုံ၊ ကား။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂတော၊ သွားချေသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သောသာမဏော သည်။ ဇာဒါနိ၊ ခု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာမေတိက္ခ။၊ တို့သည်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်ဟူ၍။ ဝဇ္ဇေတ္ထော၊ လွှတ်ပတ်၍။ နာစိက္ခတိ၊အံ့။ နာစိက္ခိဿာမိတိ၊ မကြွားပြုဟူ၍။ မုရနိက္ခေပေန၊ ဝန်ချသည်နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ အယံပိ၊ သူသည်လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၀၊ကပင်မည်၏။သစေပန၊၍။အဿသာမဏောရဿ၊ အား။ ဂဟဏကာလေပိ၊ သာမဏောရအသွင်ကိုယူသော အခါ၌လည်း။ အာစိက္ခိဿာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥပဇ္ဈာ၊ အံ့။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဆာပိ၊ သွား၍လည်း။ အာစိက္ခတိ၊ အံ့။ အယံသာမဏောရော၊ သည်။ ပုန၊ တဘန်။ပဗ္ဗဇ်း၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။

အပရော၊ တပါးသော သူသည်။ ဒဟရ သာမဏေရော၀ါ၊ ငယ်စွာသော သာမဏေဖြစ်၍၎င်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ မဟန္တော၀ါ၊ သာမဏေကြီးပင်သော်၎င်း။။ အဗျတ္တော၊ မသိမလိမ္မာသည်ဖြစ်အံ့။ သောသာမဏေရော၊ သည်။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဥပဇ္ဈဇီတ္တော၊ လူထွက်၍။ ဃရော၌။ ဝစ္ဆဂေါရက္ခကာဒီနိ၊ နွားကျောင်းခြင်း လယ်စောင့်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ကမ္မာနိ၊တို့ကို။ ကာတုံ၊ငှာ။ နဇာနာတိ၊မရှိ။တမေနံ သာမဏေရံ၊ကို။ ဉတကာ၊ တို့သည်။ တာနိယေဝကာသာယာနိ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့ကိုပင်လျှင်။ အန္တောဒေတ္တွာ၊ ဝတ်စေ၍။ (ဖုံးလွှမ်း၍လည်းဟူ)။ ထာလကံဝါ၊ ခွက်ကို ၎င်း။ ပတ္တံဝါ၊ သင်္ဘတ်ကိုဂျင်း။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ဒတ္တွာ၍။ ဂန္ဆ၊သွားတော့။ သမဏောဝ၊ ရဟန်းသာလျှင်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်စေလော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဃရာ၊ဒိမ်မှ။ နိဟရန္တိ၊ထုတ်ကုန်အံ့။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဝိဟာရံ၊

သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားအံ့။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို့။ ဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့သည်။ နေဝဇာနန္တိ၊ ကုန်။အဃံ၊ ဤသူကား။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ လူထွက်၍။ ပုန၊တဘန်။ သယဓမဝ၊ လျင်။ ပဇ္ဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုသည်ဟူ၍။ နေဝဇာနန္တိ၊ ကုန်။ သယံဝိ၊ သည်လည်း။ ယော၊ သူသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ထေယျသံဝါသကောနာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ စေ၊၍။ ပရိပုဏ္ဏော၀သံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော။ တံသာမဏေရံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်း ခံကုန်အံ့။ သူပသမ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာပဉ္စင်းဖြစ်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ အနုပသမ္ပန္နေ ကာလေ ယေဝ၊ လူသာမဏေ အခါကပင်လျင်။ ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဝိနည်းအဆုံး အဖြတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ယော၊ သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ထေယျသံဝါသကော နာမ၊ ကမည်သည်။ ဟောတိဘိ၊၏ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြားဘူး၏။ တေန၊သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟူ၍။ ဘိက္ခု။နံ၊ တို့အား။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြားသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ ပဇ္ဇဋ္ဌံ၊ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒါနိ၊ ယခု။ မံ၊ ကို။ ကောစိ၊ သူသည်။ နဇာနာတိ၊ မသိဟူ၍။ နာရောစေတိ၊ အံ့။ ဓုရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိတ္တ မတ္တော၊ ချကာမျှ။ ထေယျသံဝါသကော၊ ကသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခု၊ ပဉ္စင်းသည်။သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။လိင်္ဂံ၊ကို။ အနုပနေတွာ၊ မပယ်မူ၍။ ဒုဿီလကမ္မံ၊ ဒုဿီလတို့၏အမှုကို။ ကတ္တာဝါ၊ ပြု၍၎င်း။ အကတ္တာဝါ၊ ဘဲ၎င်း။ ပုန၊ ဘန်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ် ပြီးသော။ ဝဿ ဂဏနာဒိဘေဒံ၊ ရှင်ဝါ စစ်ခြင်း စသော အပြားရှိသော။ ဝိဓိ ံ၊ အစီအရင်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်အံ့။ ထေယျသံဝါ သကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဒုဿီလကမ္မဟူသည်ကား မေထုန်စသည်တည်း)။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ မူ၍။ သလိင်္ဂံ၊ မိမိအသွင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မေထုနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိတ္တာ၊ ၍။ ဝဿဂဏနာဒိ ဘေဒံ၊သော။ ဝိဓိ ံ၊ရင်သို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောသူသည်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သကသည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇမတ္တံ၊ကို။ လဘတိ၊ ၏။ (မတ္တသဒ္ဒါဖြင့်ကား ဥပသမ္ပဒကိုကန့်)။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံပန၊ထာ၌ကား။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ထေယျသံဝါသကော၊ ကမည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မအပ်။

ကောဏ်သော။ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ကာသာယော၌။သဉ္ဉသာဟော၀၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့် တကွလျှင်။ ဩဒါတံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိ၀ါသေတွာ၊ ၍။ မေထုနံ၊ကို။ ပဋိသေဝိတွာ၊၍။ ပုန၊တဘန်။ ကာသာယာနိ၊တို့ကို။နိ၀ါသေတွာ၊ ၀တ်၍။ ၀ဿဂဏနာဒိဘေဒံ၊သော။ သင်္ဃ၊ သော။ ဝိမိ်၊ရင်ဆို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်အံ့။ အယမ်မိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ထေယျသံ၀ါသကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဌဇ္ဇာမတ္တံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ကာသာယော၊ ၌။ ဓုရံ၊ ကို။ နိက္ခိဝိတွာ၊ ၍။ ဩဒါတံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိ၀ါသေတွာ၊၍။ မေထုနံ၊ကို။ ပဋိသေဝိတွာ၊၍။ ပုန၊တဘန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ နိ၀ါသေတွာ၊ ၍။ ၀ဿ ဂဏနာဒိဘေဒံ၊ ပဉ္စင်း ၀ါကိုရေတွက်ခြင်းအစရှိသော။ သင်္ဃ၊ သော။ ဝိမိ်၊သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်အံ့။ထေယျသံ၀ါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သာမဏေရော၊ သည်။ သလိင်္ဂ်၊ မိမိအသွင်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ မေထုနာဒိ၊ မေထုန်အစရှိသော။ အဿမဏကရဏမမ်္မံ၊ ရဟန်းတို့ မကျင့်အပ်သော အကျင့်သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ထာဝိ၊ ရောက်၍လည်း။ ထေယျသံ၀ါသကော၊ ကသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ ကာသာယော၊ ၌။ သဉ္ဉသာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းနှင့်တကွသော သာမဏေသည်။ ကာသာယာနိ၊တို့ကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ မေထုနံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိတွာ၊၍။ ပုန၊ ဘန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ နိ၀ါသေတိ၊၀တ်အံ့။ ထေယျသံ၀ါသကော၊ သည်။ နေ၀ဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဆရာပေးသောသင်္ကန်းကို ၀တ်အံ့ဟု ဥဿာဟရှိသောကြောင့် ထေယျသံ၀ါသက မဖြစ်သတည်း)။ သစေပန၊အကယ်၍လည်း။ ကာသာယော၌။ ဓုရံ၊ကို။ နိက္ခိဝိတွာ၊၍။ နဂ္ဂေါ၀ါ၊ၦင်း။ ဩဒါတနိ၀တ္ထော၀ါ၊ အဖြူ၀တ်၍ၦင်း။ မေထုနသေ၀နာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဿမဏော၊သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍။ ကာသာယံ၊ကို။ နိ၀ါသေတိ၊ အံ့။ ထေယျသံ၀ါသကော၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သစေ၊အကယ်၍။ ဂိဟိဘာ၀ံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တလျက်။ ကာသာ၀ံ၊ ကို။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ အောက်ပိုးကျိုက်သည်ကို။ ကတွာ၀ါ၊ ၍ၦင်း။ အညေန၊ သော။ အာကာရေန၀ါ၊ ဖြင့်ၦင်း။ ဂိဟိနိ၀ါသနေန၊ လူတို့၏၀တ်ခြင်းဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဂိဟိလိင်္ဂ်၊ လူ၏အသွင်သည်။ သောဘတိနုခေါ၊ တင့်တယ်အံ့လော။ နသောဘတိနုခေါ၊မတင့်တယ်လော။ ဇာတိ၊သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ငှာ။ နိ၀ါသေတိ၊ ၀တ်အံ့။ တာ၀၊လောက်။ ရက္ခတိ၊၏။ သောဘတိတိ၊တင့်တယ်၏ဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ ပန၊ ၀န်ချပြီး၍ကား။ ပုန၊တဘန်။ လိင်္ဂ်၊ လူ၏အသွင်ကို။ သာဒိယန္တော၊

ဇနဿဿယ ၄၇၆-၂၃

သာယဘဒ္ဒသာသူသည်။ ထေယျသံဝါသကော၊ ကသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဩဒါတံ၊ ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ဝိမံသနသမ္မဒ္ဒိစ္ဆနေသုဝိ၊ စူးစမ်းခြင်း ဝန်ချခြင်းတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ နိဝတ္ထကာသာယဿ၊ ဝတ်သောသင်္ကန်း၏။ ဥပရိ၊အထက်၌။ ဩဒါတံ၊ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ဝိမံသတိဝါ၊ စူးစမ်းမှုလည်း စူးစမ်းအံ့။ သမ္မဒ္ဒိစ္ဆတိဝါ၊ဝန်မှုလည်းခံအံ့။ ရက္ခတိယော၀၊ တည်း။ ဘိက္ခုနိယာဝိ၊ အားလည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ သာဝိဘိက္ခုနိ၊ သည်လည်း။ ဂိဟိဘာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ လျက်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကာသာဝံ၊ကို။ ဂိဟိနိဝါသနံ၊ လူတို့ဝတ်သော အခြင်းအရာကို။ မေ၊ငါ၏။ ဂိဟိလိင်္ဂံ၊ လူ၏အသွင်သည်။ သောဘတ်နုခေါ၊ သလော။ နသောဘတိ နုခေါ၊သလော။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စူးစမ်းအံ့သောငှာ။ နိဝါသေတိ၊ အံ့။ တာဝ၀၊ လောက်။ ရက္ခတိ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ သောဘတိတိ၊ တင့်တယ်၏ဟု။ သမ္မဒ္ဒိစ္ဆတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ (ဝန်ချအံ့လည်းပေး)။ နရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ဩဒါတံ၊ကို။ နိဝါသေတွာ၊၍။ ဝိမံသနသမ္မဒ္ဒိစ္ဆနေသုဝိ၊ စူးစမ်းသောအခါ ဝန်ချခြင်းတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နိဝတ္ထကာသာယဿ၊ ဝတ်သောသင်္ကန်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဩဒါတံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ဝိမံသတုဝါ၊ စူးစမ်းသည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။ သမ္မဒ္ဒိစ္ဆတုဝါ၊ ဝန်ခံချေသည်မှုလည်း ဖြစ်စေ။ ရက္ခတိယော၀၊ တည်း။

သစေ၊ အကယ်၍။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဝုဓုပဇ္ဇဇိတော၊ ကြီးပြီး ရဟန်းပြုသောသူသည်။ (ဤကား မိမိအလိုလိုမပြု ဆရာပြုသည်ဟု၏)။ ဝဿာနိ၊ ဝါတို့ကို။ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍။ ပါဋိယံဝိ၊ အစဉ်၌လည်း။ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍။ ကေပသေန၊ တဖက်သောနံပါး ဖြင့်။ အာဂန္ဆာ၊ လာလတ်၍။ မဟာပေဠာဒိသု၊ ပအုပ်ကြီး စသည်တို့၌။ ကဠန္ဆုနာ၊ ဟင်းချိုဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တေ၊ ချိသော။ ဘတ္တာဝိဏ္ဏေ၊ ထမင်းစိုင်၌။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဥပနာမေတွာ၊ ကပ်ထည့်၍။ သေနောဝိယ၊ စွန်ကဲ့သို့။ မံသပေသိ်ံ၊ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဂစ္ဆတိ၊သွားအံ့။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၀ဿာနိ၊ပဉ္စင်း၀ါတို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍။ ဂဏ္ဟန္တော၊ ခံသည်ရှိသော်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သယံ၊ သည်။ သာမဏေရောဝ၊ သာမဏေပင်ဖြစ်လျက်။ သာမဏေရ ပဋိပါဋိယာ၊ သာမဏေ၏ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ကူဋဝဿာနိ၊ စဉ်းလဲသော ဝါတို့ကို။ဂဏေတွာ၊၍။ ဂဏ္ဌန္တော၊ခံသည်ရှိသော်။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ပဏ္ဍင်းသည်။ ဘိက္ခုပဋိပါဋိယာ၊ ပဏ္ဍင်း အစဉ်ဖြင့်။ ကူဋဝဿာနိ၊တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊၍။ ဂဏ္ဌန္တော၊ ယူသောသူကို။ ဘဏ္ဍဂ္ဃေန၊ ဘဏ္ဍာ၏အဘိုးဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။

ထေယျသံဝါသကကဝတ္ထု၊ကထာနိဋ္ဌိတာ။

တိတ္ထိယပက္ကန္တကကထာ

တိတ္ထိယပက္ကန္တကော ဘိက္ခဝေတိ ဣတ္ထေပဒေဒ္ဓ်။ တိတ္ထိယေသု၊ တိတ္ထိတို့၌။ (တို့သို့လည်းပေး)။ ပက္ကန္တော ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လေသော သူတည်း။ ဧတိ၊ ထိုကြောင့်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ ကမည်၏။ သောတိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ ထိုတိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေသောသူကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဏ္ဍင်းသာ မခံအပ်သည်ကား။ နှ၊ မဟုတ်။ အထခေါ၊ ကား။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗောဝိ၊ ရဟန်းလည်း မပြုအပ်။ တတြဝစနေ၊၌။ ဇယံ၊ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဏ္ဍင်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထိယော ဘဝိဿာမိတိ၊ တိတ္ထိဖြစ်အံ့ဟူ၍။ သလိင်္ဂေနေဝ၊ မိမိအသွင်ဖြင့်လျှင်။တေသံ၊ထိုတိတ္ထိတို့၏။ ဥပသယံ၊ကျောင်းသို့။ ဂန္ဆတိ၊အံ့။ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ၊ ဘဝါးလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏။ လိင်္ဂံ၊ အသွင်ကို။ အာဒိန္နမတ္တေ၊ ယူကာမျှ၌။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဝိ၊ သည်လည်း။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ တိတ္ထိယော၊ သည်။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့သည်ဟူ၍။ ကုသစီရာဒီနိ၊ သမန်းစစ်သင်္ကန်းစသည်တို့ကို။ နိဝါသေတိ၊ အံ့။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ သည်။ ဟောတိယေဝ၊ ကတည်း။ ယော ပန ဘိက္ခု၊သည်။ နဂ္ဂေါ၊အချည်းစည်း။ နှာယန္တော၊ ရေချိုးလျက်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ မေ၊ငါ၏။ အာဇီဝကဘာဝေါ၊ တက္ကတွန်း၏အဖြစ်သည်။ သောဘတိ၊တင့်တယ်၏။ အာဇီဝကော၊သည်။ ဘဝိဿာမိ၊ဖြစ်အံ့။ ဧတိ၊သို့။ ကာသာယာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အနာဒါယ၊ မယူမူ၍။ နဂ္ဂေါဝ၊ လျှင်။ အာဇီဝကာနံ၊ တို့၏။ ဥပသယံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဆတိ၊အံ့။ ပဒဝါရေ ပဒဝါရေ၊ ဘဝါးလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သစေစနှ၊ အကယ်၍။ ဒေဿတိက္ခု၊နော၊ အား။

အန္တရာမဂ္ဂေါ၌။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋာနိ၊ တို့ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဒေသနာကြား၍။ မုစ္စတိ၊ ၏။ တေသံတိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ဥပသယံ၊သို့။ ဂန္ဆာပို၊သွား၍လည်း။ တေဟိတိတ္ထိယေဟိ၊တို့သည်။ ဩဝဒိတောဝါ၊ ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်၍၎င်း။ အတ္တနာဝါ၊ မိမိပင်သော် လည်း။ဇာမေသံ၊ဤတိတ္ထိတို့၏။ ပဇ္ဇဇ္ဇာ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အတိဒုက္ခာတိ၊ အလွန်ဆင်းရဲစွဟု။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိဝတ္တန္တောပိ၊ နှစ်ခဲ့သော်လည်း။ မုစ္စတိယေဝ၊ တည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ပဇ္ဇဇ္ဇာယ၊ ၌။ ကိံ၊ အာဘယ်အကျင့်သည်။ ဥက္ကဉ်၊ မြတ်သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ကောသမဿလုဉ္ဆနာဒီနိ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်တို့ကို မွေးညှပ်ဖြင့် နှုတ်ခြင်း စသည်တို့ သည်။ ဥက္ကဉ်၊ မြတ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောဝါ၊ဆိုအပ်သော သူသည်။ ဧကကောသမ္ပိ၊တခုသောဆံကိုသော်လည်း။ လုဉ္စာပေတိ၊နုတ်စေအံ့။ ဥက္ကုဋ္ဌိကပ္ပဓာနာဒီနိ၊ ပဆွန့်နင်း၍ သွားခြင်း နေခြင်း အစရှိကုန်သော။ ဝတ္တာနိဝါ၊ အကျင့်တို့ကိုသော်လည်း။ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။ မောရဝိဇ္ဇာဒီနိ ဝါ၊ ဥဒေါင်းမြီးစသည်တို့ကိုသော်လည်း။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်အံ့။ တေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏။ လိင်္ဂံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ အံ့၊ အယံပဇ္ဇဇ္ဇာ၊ ဤတိတ္ထိရဟန်း၏ အဖြစ်သည်။ သေဋ္ဌာတိ၊မြတ်၏ဟူ၍။ သေဋ္ဌဘာဝံဝါ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ မူလည်း။ ဥပဂန္ဆတိ၊ကပ်အံ့။ နမုစ္စတိ၊မလွတ်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကောဟောတိ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍။ မေ၊ အား။ တိတ္ထိယပဇ္ဇဇ္ဇာ၊ တိတ္ထိရဟန်းတို့၏ အဖြစ်သည်။ သောဘတိနုခေါ၊ သလော။ နသောဘတိနုခေါ၊ လော။ ဇာတိ သို့။ ဝိမံသနတ္ထံ၊ငှာ။ ကုသစီရာဒီနိ၊ သမန်းစစ် သင်္ကန်းစသည်တို့ကို။ နိဝါသေဘိ၊ အံ့။ ဇဋံဝါ၊ ဆံကျစ်ကိုသော်လည်း။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့အံ့။ ခါရိကာဇံဝါ၊ ပြာစစ်ထမ်းပိုးကိုသော်လည်း။ အာဒိယတိ၊ ယူအံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ နသမ္ဗဒ္ဓိဆ္ဆတိ၊ ဝန်မချ။ တာဝ၊ လောက်။ နံလဒ္ဓိံ၊ ထိုအယူကို။ ရက္ခတိ၊ ၏။ (တိတ္ထိယပက္ကန္တကာ မဖြစ်သေး ဟူလိုသတည်း)။ သမ္ပဒ္ဓိဆ္ဆတမတ္တော၊ ဤတိတ္ထိယရဟန်း၏ အဖြစ်သည် တင့်တယ်၏ဟု ဝန်ခံကာမျှ၌။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ ကသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အစ္ဆိန္နစီဝရောပန၊ သင်္ကန်းကို ခိုးသူသုခဲ့သော ရဟန်းသည်ကား။ ကုသစီရာဒီနိ၊ သမန်းစစ် သင်္ကန်းစသည်တို့ကို။ နိဝါသေန္တောဝါ၊ ဝတ်သော ရဟန်းသည်၎င်း။ ရာဇဘဋသာဒိဟိ၊ မင်းဘေးစသည်တို့ဖြင့်။ တိတ္ထိယလိင်္ဂံ၊ တိတ္ထိတို့၏အသွင်ကို။ ဂဏှန္တောဝါ၊ယူသောရဟန်းသည်၎င်း။ လဒ္ဓိယာ၊ဒိဋ္ဌအယူ၏။ အဘာဝေန၊

မရှိသဖြင့်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊ တိတ္ထိတ္ထိသို့ ဝင်သော မည်သည်။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အယဉ္စ တိတ္ထိယပက္ကန္တကောနာမ၊ ကမည်သည်ကား။ ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော ရဟန်းအား။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ သလိင်္ဂေန၊ မိမိအသွင်ဖြင့်။ တိတ္ထာယတနံ၊ တိတ္ထိတ္ထိဘောင်သို့။ ဂတောပိ၊သွားသော်လည်း။ ပုန၊ဘန်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒဉ္စ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ကုရန္ဒိယံ၊ ကုရန္ဒီအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊၏။ ပုရိမော၊ရှေး၌ ဖြစ်သော။ ထေယျသံဝါသကောပန၊ ကသည်ကား။ (ကိုကားလည်းဟူ)။ အနုပသမ္မန္နေန၊ သာမဏေအားဖြင့်။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္မန္နော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သောသူသည်။ ကူဋဝဿံ၊ စဉ်းလဲသော ဝါကို။ ဂဏှေ၊ခန္ဓာဝါ၊ ရေတွက်သော်လည်း။ အဿမဏော၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ လိင်္ဂံ၊ ရဟန်းအသွင်၌။ သဉ္ဇာယော၊ အားထုတ်ခြင်း နှင့်တကွဖြစ်လျက်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခု၀ဿာဒိနိ၊ ပဋ္ဌင်း၀ါစသည်တို့ကို။ ဂဏှေ၊ခန္ဓာဝါ၊ ရေတွက်သော်လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ ကသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

တိတ္ထိယပက္ကန္တကကထာ နိဋ္ဌိတာ။

တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထု၊ကထာ

၁၁၁။ နာဂယောနိယာ အဒ္ဒိယတိတိ ဇာတေပဒေ၊ ၌။ သောနာဂေါ၊ သည်။ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိ၌။ ကုသလဝိပါကေန၊ ရှေးကောင်းမှု၏ အကျိုးဖြင့်။ ဒေ၀သမ္ပတ္တိသဒိသံ၊ သော။ ဇာဿရိယ သမ္ပတ္တိ်ံ၊ အစိုးရသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ကိဉ္စာပိ အနုဘောတိ၊ အကယ်၍ကား ခံစား၏ရှင့်။ ပနတဿာပိ၊ ထိုသို့ခံစားလျှင်းမူလည်း။ အကုသလဝိပါက ပဋိသန္ဓိကဿ၊ အကုသိုလ်အကျိုး အဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေထသော။ တဿနာဂဿ၊ အား။ သဇာတိယာ၊ ဇာတ်တူသောနဂါးမ၌။ မေထုန ပဋိသေ၀နေစ၊ မေထုန်မှိုဝဲသောအခါ၌ဌဉ်း။ ဝိဿဋ္ဌနိဒ္ဒေါက္ကမနေစ၊ သတိလွတ်၍ အိပ်သော အခါ၌ဌဉ်း။ နာဂဿရိရံ၊ နဂါးတို့ကိုယ်သည်။ ပါတုဘ၀တိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ဥဒကဿုဿာရိကံ၊ ရေ၌ ရွရွသွား၏။ မဏ္ဍူကဘက္ခံ၊ ဘားစိမ်းစား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သောနာဂေါ၊ သည်။ တာယ နာဂယောဂ

နိယာ၊ ထိုနဂါးအမျိုး၌။ (ကိုလည်းပေး)။ အင်္ဂီယတိ၊ ငြိုးငွေ့နိုး၏။ ဟရာယတီတိ၊ တိ ဟူသည်ကား။ လဇ္ဇတိ၊ ရှက်နိုး၏။ ဇိဂုစ္ဆတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တဘာဝံ၊ နဂါးအဖြစ်ကို။ ဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ တဿဘိက္ခုနော နိက္ခန္တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသ္မိံ၊ ထိုသီတင်း သုံးဘော် ရဟန်းသည်။ နိက္ခန္တေ၊ သော်။ အထဝါ၊ ကား။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ နိက္ခမနေ၊ ထွက်လေစဉ်ဆဲဆဲလျှင်။ ဧကတိအတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇေနိဒ္ဒံသြက္ကမေသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ဘိက္ခုသ္မိံ၊ ထိုသီတင်း သုံးဘော် ရဟန်းသည်။ အနိက္ခန္တေ၊ မထွက်မီမူကား။ ဝိဿရဘာယေန၊ ဖောက်ပြန်သောအသံ ဖြစ်လတ္တံ့သည် စိုးသဖြင့်။ သတိံ၊ သတိကို။ အဝိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မလွှတ်မူ၍။ ကဝိမိဒ္ဓဝသေနေဝ၊ မျောက်မျည်းအားဖြင့် သာလျှင်။ နိဒ္ဒါယန္တော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေပြီးသော်ကား။ သတိံ၊ ကို။ ဝိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ ဝိဿဇ္ဇော၊ လွှတ်လွှတ်။ နိရာသင်္ကော၊ ယုံမှားမဲ့။ မဟာနိဒ္ဒံ၊ သည်းစွာအိပ်ခြင်းသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏။ ဝိဿရမကာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘယဝသေန၊ ကြောက်သောအားဖြင့်။ သမဏသညံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိရုပံ မဟာဝိရုပံ၊ သည်းစွာ ဖောက်ပြန်သော။ မဟာသဒ္ဒံ၊ ထန်စွာသောအသံကို။ အကာသိ၊ ၏။

တုမ္ဟေ ခေါတ္ထာဘိပဒဿ၊ တုမှေခေါတ္ထ ဟူသော ပုဒ်၏။ တုမှေခေါ အတ္ထာဘိ၊ တုမှေခေါအတ္ထဟူ၍။ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဘာရသ၊ အအက္ခရာ၏။ လောပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤအလိုကား တုမှေခေါတ္ထဟု မူလပါဠိရှိလိုသတည်း။ ဝါပရော အသရုပါသုတ်ဖြင့် အသဒ္ဒါကြေသာဘည်း)။ တုမှေခေါနာဂါ၊ သင်နဂါး စင်စစ်သည်။ ဗျာန ဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလာနံ၊ ဗျာန်ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ် တရားတို့၏။ (ကိုလည်းပေး)။ အဘဗ္ဗတ္တာ၊ သောကြောင့်။ ဧကမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ အဝိရုဇ္ဈိမမ္မာ၊ မရောက်သော ဗျာန်မဂ်ဖိုလ်တရား ရှိကုန်သည်။အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရုဇ္ဈိမမ္မာ၊ ရောက်သောဗျာန် မဂ်ဖိုလ်တရား ရှိကုန်သည်။ နအတ္ထ၊ ကုန်။ အယံ၊ကား။ ဇေဋ္ဌပဒေ၊ ၌။ သံခေပတ္ထော၊ကျဉ်းသောအနက်တည်း။ သဒ္ဒဘိယာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ နာဂိယာဓေ၊ နဂါးမ၌သာလျှင်။ ယဒါပနယသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ မနုဿိတ္ထိ အာဒိဘေဒါယ၊ လူမိန်းမ အစရှိသည် အပြားရှိသော။ အညဇာတိယာ၊ ဇာတ်မတူသောမိန်းမ၌။ ပဋိသေဝတိ၊ အံ့။ တဒါ၊ ၌၊ ဒေဝပုတ္တောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဋ္ဌဝစနေ၊ ဦး၌။

ပဝတ္တိယံ၊ တို့၌။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ သဘာဝပါတုကမ္မဒဿနဝသေန၊ နဂါးတို့၏ ကိုယ်ကို မစွန့်နိုင်ခြင်း၏ ထင်သောအကြောင်းကို ပြသော အား‌ဖြင့်။ ဒွေပစ္ဆယာတိ၊ ဟူ၍။ ဒုတ္တံ၊ ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား နဂါးတို့၏ ကိုယ်ကို မစွန့်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကား နှစ်ပါးတည်းသာ မဟုတ်လျက် အကြောင်းနှစ်ပါးသည် ထင်လွယ်သော ကြောင့် ဒွေပစ္ဆယာဟု ပါဠိ၌ ဟောတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း။

နာဂဿပန၊ ၏။ ပဠသု ကာလေသု၊ တို့၌။ သဘာဝပါတုကမ်၊ သဘော အတိုင်း ထင်ရှားခြင်းဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပဋိသန္ဓိကာလေ၊ ၌ဌင်း။ တစဇဟနကာလေ၊ အရေလဲသောကာလ၌ဌင်း။ သဇာတိယာ၊ ဇာတ်တူသော နဂါးမ၌။ မေထုနကာလေ၊ မေထုန်မှိဝဲသော ကာလ၌ဌင်း။ ဝိဿဋ္ဌနိဒ္ဒေါက္ကမနကာလေ၊ သတိလွတ်၍ အိပ်သောအခါ၌ဌင်း။ စုတိကာလေ၊ သေသောကာလ၌ဌင်း။ ဇုတိဇုမေသု ပဠသု ကာလေသု၊ တို့၌။ သဘာဝပါတုကမ်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိရစ္ဆာနဂတော ဘိက္ခဝေတိ ဇွေ့ပဒေါ၌။ နာဂေါဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ သုပဏ္ဏမာဏဝကာဒီသု၊ လုလင်ယောင် ဆောင်သော ဂဠုန်စသည်တို့တွင်။ အညတရောဝါ၊ တပါးပါးမူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အန္တမသော၊ဖြင့်။ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ၊ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ယောကောစိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အမနုဿဇာတိယော၊ လူဇာတ် မဟုတ်သော။ သဒ္ဒေဝ၊ အလုံးစုံကိုလျှင်။ ဇုမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိကာရေ၊ ဤအရာ၌။ တိရစ္ဆာနဂတောတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဟူ၍။ ဝေဒိတဒ္ဒေါ၊ သိအပ်၏။ (ရဟန်းအဖြစ် ပဠွင်းအဖြစ်ကို မရကောင်းခြင်း တူကြရကား နတ်လည်း တိရစ္ဆာန် တလဲလဲပင် ဟူလိုသတည်း)။ သောတိရစ္ဆာနဂတော၊ ထိုတိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောသူကို။ နေဝဥပသမ္မာဒေတဒ္ဒေါ၊ အပ်။ ဥပသမ္ပန္နော၀ိ၊ ပဠွင်းခံမိသော်လည်း။ နာသေတဒ္ဒေါ၊ ၏။

တိရစ္ဆာနဂတဝတ္ထုကထာနိဋ္ဌိတာ။

မာတုဃာတကာဒိဝတ္ထုကထာ

၁၁၂။ မာတုဃာတကာဒိ ဝတ္ထု။သု၊ မာတုဃာတက အစရှိသော ဝတ္ထု၊တို့၌။ နိက္ခန္တံ ကရေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နိက္ခမနံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို။ နိဂ္ဂမနံ၊ပယ်ခြင်းကို။ အပဝါဟနံ၊ မကောင်းမှုကို လျှော်တတ်

သော ကောင်းမှုကို။ ကရေယ္ယံ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ဘည်း။ မာတုဃာတကော ဘိက္ခဝေတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ မနုဿိတ္ထိဘူတာ၊ လူမိန်းမဖြစ်သော။ ဇနိကာမာကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အမိအရင်းကို။ (ဖွားသော အမိရင်းကိုလည်းပေး)။ သယံဝိ၊ လည်း။ မနုဿဇာတိကေနေဝ၊ လူဇာတ် ဖြစ်လျက်လျှင်။ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်လျားရှိသော။ မာတာ၊ အမိကို။ သဒ္ဓိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိ၍။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချ၏။ (သတ်၏သော်လည်းပေး)။ အယံ၊ ဤသူသည်ကား။ အာနန္တရိယေန၊ စုတိစိတ်၏ အနန္တရ၌ မကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော။ မာတုဃာတကကမ္မေန၊ ကြောင့်။ မာတုဃာတကော၊ မည်၏။ တေဿမာတုဃာတကဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပဇ္ဇဇ္ဇာစ၊ ကိုဌင်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ကိုဌင်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏ ယေနပန၊ သူသည်။ မနုဿိတ္ထိဘူတာဝိစ၊ လူမိန်းမဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ အဇနိကာ၊ ဘွားပေသော အမိရင်း မဟုတ်သော။ ပေါဿဝနိကာ၊ သားပြု၍မွေးပေသော။ မာတာဝဓါ၊ ကိုဌင်း။ မဟာမာတာဝဓါ၊ မိကြီး ကိုဌင်း။ စူဠမာတာဝဓါ၊ မိထွေးကိုဌင်း။ ဇနိကာဝိ၊အမိရင်းဖြစ်သော်လည်း။ နမနုဿိတ္ထိဘူတာ၊ လူမိန်းမမဟုတ်သော။ မာတာဝဓါ ကိုဌင်း။ဃာတိတာ၊ သတ်၏။တသ၊ထိုသူ၏။ ပဇ္ဇဇ္ဇာ၊ကို။နဝါရိတာ၊မြစ်အပ်။ အာနန္တရိကော၊ စုတိ၏အနန္တရ၌ မကောင်းကျိုးကို ပေးတတ်သော အနန္တရိယကံ ရှိသည်လည်း။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်။ ယေန၊ သည်။ သယံ တိရစ္ဆာနဘူတေန၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက်။ မနုဿိတ္ထိဘူတာ၊သော။ မာတာ၊ကို။ ဃာတိတာ၊၏။ သောဝိ၊ သည်လည်း။ အာနန္တရိကော၊အနန္တရိယကံ ရှိသည်။န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တိရစ္ဆာနဂတတ္တာပန၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သောကြောင့် မူကား။ အဿ၊၏။ ပဇ္ဇဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ သေသံ၊ ကား။ ဥတ္တာန မေဝ၊ တည်း။ ဝိတုဃာတကေဝိ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သစေဝိ၊အကယ်၍လည်း။ ဝေသိယာ၊၏။ ပုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အယံ၊သူသည်။ မေ၊ငါ၏။ ဝိတာတိ၊ အဘဟု၍။ နဇာနာတိ၊ သိ။ တသ၊ သူ၏။ သမ္မာဝေန၊ သုက်ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်မူကား။ ဝိတာ၊ အဘမည်၏။ သော၊သူကို။သစေ၊၍။ အနေန၊ထိုသားသည်။ဃာတိတော၊ သတ်မိသည် ရှိသော်။ ဝိတုဃာတကောတ္တေဝ သင်္ခံ၊ ဝိတုဃာတက ဟူသောအရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂဏ္ဌတိ၊၏။ အာနန္တရိယဉ္စ၊အနန္တရိယကံသို့လည်း။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။

၁၁၄။ အရဟန္တ ဃာတကောဝိ၊ ကကိုလည်း။ မနုဿ အရဟန္တ ဝဿနေဝ၊လူရဟန္တာအားဖြင့်သာလျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊အပ်၏။ဟိသစ္စံ၊၏။ မနုဿဇာတိယံ၊လူဇာတ်၌။အန္တမသော၊ဖြင့်။"အပဗ္ဗဇိတမ္မိ၊ရဟန်းမဟုတ်သော်လည်း။ ဒိဏ္ဏာဿဝဒါရကံဝါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သတ္တိသားငယ်ကိုဂုဉ်း။ ဒါရိကံဝါ၊ သတ္တိသွီးငယ်ကိုဂုဉ်း။ သဠိဿ၊ သိလျက်။ ဇိဝိတာ၊မှ။ ဝေါရောပေန္တော၊ သတ်သောသူသည်။ အရဟန္တဃာတကောဝ၊ သည်လျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာနန္တရိယဉ္စ၊ရိယကံသို့လည်း။ ဖုသတိ၊ရောက်၏။ အဿ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ကိုလည်း။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အပ်၏။ အမနုဿဇာတိကံ၊ လူဇာတ်မဟုတ်သော။ အရဟန္တံဝါ၊ကိုဂုဉ်း။ မနုဿဇာတိကံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သော။ အဝသေသံ၊ ရဟန္တာမှကြွင်းသော။ အရိယပုဂ္ဂလံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဃာတေတ္ဝာ၊ သတ်၍။ အာနန္တရိယော၊ အနန္တရိယကံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိ၊ ကိုလည်း။ နဝါရိတာ၊ အပ်။ ကမ္မံပန၊ အကုသိုလ်ကံသည်ကား။ ဗလဝံ၊ အားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိရစ္ဆာနေ၊ တိရစ္ဆာန်သည်။ မနုဿအရဟန္တံဝိ၊ လူဖြစ်သော ရဟန္တာကိုသော်လည်း။ ဃာတေတ္ဝာ၊ ၍။ အာနန္တရိယော၊ အနန္တရိယကံသည်။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ကမ္မံပန၊မကောင်းမှုသော်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဇဏ္ဍဘာနေ၊ ဤမာတုဃာတကစသော အရာ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ တေဝစဃယ ဩနိယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝမတ္ထောယ၊ ငှာ။ ဩနိယန္တိ၊ ကုန်၏။ မာရေတုံ၊ သတ်အံ့သောငှာ။ ဩနိယန္တိ၊ ဆောင်လေကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပါဠိယံ၊ ၌။ သစေးစမယန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံပနပဒံ။ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿပဒဿ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇာတိအယမေဝ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်တည်း။ သစေတိ၊ သစေဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ သစာစ ဇာတိ၊ သစာစဟူ၍။ အယံနိပါတော၊ ဤနိပါတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သစေစဇာတ္တေဝ၊ သစေစဟူ၍သာလျှင်။ ပါဌေါ၊ ပါဠိရှိ၏။ (ရွှတ်အပ်၏သော်လည်းဟူ)။ တတ္ထပဒေ၊၌။ သစေတိ၊ သစေဟူသည်ကား။ သမ္ဘာဝနတ္ထေ၊ ချီးမွမ်းသောအနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်၊ (ဤမင်းချင်းတို့သည် ငါတို့ကိုမဘမ်းပေ၍သာ၊ အကယ်၍ဘမ်းသည်ရှိသော် ငါတို့ကိုလည်း သတ်လတ္တံ့ သတည်းဟု ဆိုအပ်သည်လျှင် မင်းချင်းတို့ကို ချီးမွမ်းသည်မည်သတည်း)။ စဇာတိ၊စ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်ကား။ ပဒပူရဏ

မတ္ထေ၊ ပုဒ်ပြည့်ကာမျှ၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ (စသဒ္ဒါကား အနက်မရှိ ဟူလိုသတည်း)။ သစဇ္ဇမယန္တိ၀ါ၊ သစဇ္ဇမယံ ဟူ၍လည်း။ ပါဠော၊ ပါဠ်၌ရှိ၏။ ရွတ်အပ်၏။ တာသပဒဿ၊ ထိုပုဒ်၏။ အတ္ထော၊အနက်ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ မယံ၊ ငါတို့ကို။ ဂဏ္ဟေယျာမ၊ ဘမ်းမိလေကုန်မူကား။ ဧတိအယံ၊ သည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ယခုငါကို ဘမ်းမိလေကုန်တပြီးကား သတ်ရလေ၏ ဟူလိုသတည်း)။

၁၁၅။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒူသကော ဘိက္ခဝေ တိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ယောနရော၊ သည်။ ပကတတ္တံ၊ ပကတိသီလရှိသော။ ဘိက္ခုနိံ၊ ဘိက္ခုနိမကို။ တိတ္ထံ၊ ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ မဂ္ဂေ၊ တပါးပါးသော မဂ်၌။ ဒူသေတိ၊ ဖျက်ဆုံး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဘိက္ခုနိဒူသကောနာမ၊ ကမည်၏။ တေသာ၊ ထိုသူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဝါရိတာ၊ ၏။ ယောပန၊ သူသည်။ ကာယသံသဂ္ဂေန၊ ကိုယ်ကို သုံးသပ် သဖြင့်။ (ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက် ညှပ်ရိုးနှစ်ဘက်အောက်ကို သုံးသပ်သည်ကိုယူ)။ သိလဝိနာသံ၊ သို့။ ပါပေတိ၊ စေ၏။ တာသာ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ကိုဂုဏ်း။ နဝါရိတာ၊ အပ်။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနံ၊ အဖြူဝတ်စေသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အနိစ္ဆမာနံယေဝ၊ အလိုမတူဘဲလျှင်။ ဒူသေန္တော၀ိ၊ ဖျက်သော သူသည်လည်း။ ဘိက္ခုနိဒူသကောယေဝ၊ ဒူသကမည်သည်ဂုဏ်းတည်း။ ဗလက္ကာရေနပန၊ နိုင်ထက်ပြိုသဖြင့်။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနံ၊အဖြူဝတ်စေသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊၍။ ဣစ္ဆမာနံ၊ အလိုရှိသော။ (အလိုတူသောလည်းပေး)။ ဘိက္ခုနိံ၊ ကို။ ဒူသေန္တော၊ ဖျက်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနိ ဒူသကော၊ ကသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ သမ္မဋ္ဌစ္ဆဝိတမတ္တေယေဝ၊ ဝန်ခံကာမျှလျှင်။ သာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ သိလဝိပန္နံပန၊ သိလပျက်ခဲ့ပြီးသော ဘိက္ခုနီမကိုသော်ကား။ ပန္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဒူသေန္တော၊ ဖျက်သောသူသည်။ ဘိက္ခုနိဒူသကော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သိက္ခမာနသာမဏေရိသုစ၊ တို့၌လည်း။ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ မှားသောသူသည်။ ဘိက္ခုနိဒူသကော၊ ကသည်။ နေ၀ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒါဒိ၊ ကိုဂုဏ်း။ လဘတိ၊ ၏။

သံဃဘေဒကောဘိက္ခဝေတိ ထွေပဒေ၊ ၌။ ယော၊ သူသည်။ ဒေဝဒတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သာသနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓမ်ံ၊ ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို။ ဥဒ္ဓိနယံ၊ ဝိနည်း မဟုတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရဝသေန၊ တပါးပါးသောကံအားဖြင့်။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒတိ၊ သင်း ခွဲ၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သံဃဘေဒကောနာမ၊ ကမည်၏။ ဧတာသ သံဃဘေဒကဿ၊ သူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဝါရိတာ၊ မြစ်အင်၏။

လောဟိ တုပ္ပါဒကော ဘိက္ခဝေတိ ထွေဝိပဒေ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေဝဒတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌစိတ္တေန၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ဖြင့်။ ဝဓကစိတ္တေန၊ သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရား ရှင်၏။ ဇီဝမာနကဿရိရေ၊ သက်တော်ရှိသောကိုယ်၌။ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာယ၊ ယင်ငယ်သည်။ ပိဝနမတ္တမ္ပိ၊ သောက်လောက်ရုံ မျှလည်း။ လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ တည်စေအံ့။ (သွေးစိမ်းတည်စေအံ့ ဟူလိုသော်၊ ကိုယ်တော်မှ သွေးကို ထွက်စိမ့်သောဌာ တတ်နိုင်သောသူကား မရှိ)။ အယံ၊ သူသည်ကား၊ လောဟိတုပ္ပါဒကောနာမ၊ မည်၏။ ဧတဿ၊ ထိုသူအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဝါရိတာ၊ အပ်၏။ ယောပန၊ သူသည်။ ရောဂဂူပသမနတ္ထံ၊ အနာလွတ်စိမ့်သောဌာ။ ဇီဝကော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သတ္ထေန၊ ဓားငယ်ဖြင့်။ ဖာလေတွာ၊ ဖောက်၍။ ပူတိမံသဉ္စ၊ ပုပ်သောအသားကိုဂုဏ်း။ လောဟိတဉ္စ၊ သွေးပုပ်ကိုဂုဏ်း။ နီဟရိတွာ၊ ၍။ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သော၊ သူသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။

ဥဘတောဗျဥ္ဇနကဝတ္ထုကထာ

၁၁၆။ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနကောဘိက္ခဝေတိ၊ ကား။ ဇာတိနိမိတ္တာပွါဒန ကမ္မတောစ၊ ဇာတိနိမိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကံကြောင့်ဂုဏ်း။ ပုရိသ နိမိတ္တာပွါဒနကမ္မတောစ၊ ကြောင့်ဂုဏ်း။ ကဿ၊ သူအား။ ဥဘတော-ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးသောမိန်းမ ယောကျ်ားတို့၏။ ဗျဥ္ဇနံ၊ နိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဥဘတောဗျဥ္ဇနကော၊ ဥဘတောဗျည်း မည်၏။ တာနည်းကား။ အဿ၊ သူအား။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးသော ကံကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဗျဥ္ဇနံ၊ နိမိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဥဘတောဗျဥ္ဇနကော၊ မည်၏။ ကရောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။

ပုရိသနိမိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဣတ္ထိသု၊ တိုဋ္ဌ။ မေထုနံ၊ ကို။ ဝိတိက္ကမံ၊ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ကာရာပေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရံ၊ ကို။ သမာဒပေတွာ၊ နှိုးဆော်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဣတ္ထိနိမိတ္တေ၊ ဋ္ဌ။ ကာရာပေတိ၊ စေ၏။ သောဉဘ တောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်။ ဣတ္ထိဉဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ ၎င်း။ ပုရိသဉဘ တောဗျဉ္ဇနကော၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဣတ္ထိဉဘတောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်ကား။ပဋိစ္ဆန်နံ၊ ဖုံးကွယ်၏။ (မထင်ဟူလိုသတည်း)။ ပုရိသဉဘတောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ ဖုံးကွယ်၏။ ဣတ္ထိဉဘတောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ဣတ္ထိသု၊ တိုဋ္ဌ။ ပုရိသတ္တံ၊ ယောက်ျား၏အဖြစ်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဣတ္ထိ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ ၏။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ ၏။ ပုရိသဉဘ တောဗျဉ္ဇနကဿ၊ အား။ ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ ဣတ္ထိဘာဝံ၊သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တဿ၊ ရောက်လေသည်ရှိသော်။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန်နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိ ဉဘတောဗျဉ္ဇနကော၊ သည်။ သယဉ္စ၊ မိမိလည်း၊ ဂဟ်ဘံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူတတ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေတတ်၏။ ပုရိသဉဘတောဗျဉ္ဇနကောပန၊ သော်ကား။ သယံ၊ မိမိကား။ နဂဏှာတိ၊ မယူတတ်။ ပရံ၊ ကို။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေတတ်၏။ ဣဒံ၊ သည်ကား။ နေသံ၊ ထိုဉဘတော ဗျည်းတို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးတည်း။ (အထူးပြု၏သော်လည်းပေး)။ ကုရန္ဒိယံပန၊ ဋ္ဌကား။ ယဒိ၊ ၍။ ပဋိသန္ဓိယံ၊ သန္ဓေအခါ၌။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ပုရိသဘောသည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ အံ့။ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိဋ္ဌ။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ယဒိ၊ ၍။ ပဋိသန္ဓိယံ၊သန္ဓေအခါ၌။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ အံ့။ ပဝတ္တေ၊ ပဝတ္တိဋ္ဌ။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ သည်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဖြစ်ရာ၌။ ဝိစာရဏကွာမော၊ စိရင်သော အစဉ်ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ အဋ္ဌသာလိနီယာ၊ အမည်ရှိသော။ ဓမ္မသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဋ္ဌ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုဝိဓဿပိ၊ သော။ ဣမဿ ပနဉဘတော ဗျဉ္ဇနကဿ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်လည်း။ နေဝအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဒါ၊သည်လည်း။နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ ဉဘတော ဗျဉ္ဇနကံ၊ ကို။ ဣဓ၊ ဋ္ဌ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အနုပဗ္ဗာယကာဒိဝတ္ထုကထာ

၁၁၇။ တေနခေါပနသမယေနာတိ၊ သည်ကား။ ယေနသမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ အပညတ္တံ၊ သေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနသမယေန၊ ၌။ အနုပဗ္ဗာယကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကို။ အဂါဟာပေတွာ၊ ၍။ သမ္ဗေနသင်္ဃံ၊ သိမ်း။ ဥပဗ္ဗာယ ဝိရဟိတံ၊ ဥပဗ္ဗာယ်နှင့်ကင်းသည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဥပသမ္ပန္နာ၊ သူတို့သည်။ ဓမ္မတော၊ တရားမှဂုင်း။ (စာသင်ခြင်းမှ ဂုင်းလည်းပေး)။ သင်္ဃံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ နေဝလဘန္တိ၊မရကုန်။ အာမိသတော၊ ဆွမ်းစသောပစ္စည်းအာမိသမှဂုင်း။ သင်္ဃံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ထိုဥပဗ္ဗာယ်မရှိ ပဋ္ဌင်းခံသောသူတို့သည်။ ပရိဟာယန္တိယေဝ၊ ယုတ်ကုန်သလျင် ကတည်း။ နဝနှုန္တိ၊ မပွားကုန်။ နဘိက္ခဝေ အနုပဗ္ဗာယကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဇ္ဈံ၊ ကို။ အဂါဟာပေတွာ၊ မယူစေမူ၍။ နိရုပဗ္ဗာယကော၊ ဥပဗ္ဗာယ်မရှိသောသူကို။ နုပသမ္မာဒေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ယော ဥပသမ္မာဒေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ၊ ဟူ၍။ သိက္ခာပဒပညတ္တိတော၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဥပသမ္မာဒေန္တသဿ၊ ပဋ္ဌင်းခံသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မံပန၊ကံသည်ကား။ နကုပ္ပတိ၊ မပျက်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့ကား။ ကုပ္ပတီတိ၊ ပျက်၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သံဃေန ဥပဇ္ဈာယေနာတိအာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနကုပဗ္ဗာယပရိယော သာနေသုဝိ၊ ဥဘတောဗျည်းကို ဥပဗ္ဗာယ်ပြုခြင်း အဆုံးရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

အပတ္တကာဒိဝတ္ထုကထာ

၁၁၈။အပတ္တကံ။ပ။ ဟတ္ထေသု ပိဏ္ဍာယ စရန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ ဝိဏ္ဍော၊ ဆွမ်းကို။ လဘတိ၊ ၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုလက်၌ ဆွမ်းကိုရခြင်းငှာ။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သေယျထာပိ တိတ္ထိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဇီဝိကနာမကာ၊ ကုန်သော။ တိတ္ထိယာယထာ၊ တိတ္ထိတို့၏ အယောင်ကဲ့သို့။ ဟိသစ္စံ၊ အကယ် ဟုတ်၏။ တေအာဇီဝိကာ၊ ထိုတိတ္ထိတကွတွန်းတို့သည်။ သူပဗျဥ္ဇနေဟိ၊ ပဲနောက်ဟင်းခဲဘွယ်တို့နှင့်။ မိဿေတွာ၊ ရောရ၍။ ဟတ္ထေသု၊ တို့၌။ ဌပိတပိဏ္ဍမေဝ၊ ထားသောထမင်းဆုပ်ကိုသာလျင်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ၊

ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပသမ္မာဒေန္တေ သေဝ၊ ပဋ္ဌင်းခံသော သူအား သာလျှင်။အာပတ္တိ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မံပန၊ ကံသော်ကား။ နကုပ္ပတိ၊ မဖျက်။ အဒီဝရကာဒိဝတ္ထု။သုဝိ၊ သက်နိုးမရှိသေးသောသူကို ပဋ္ဌင်းခံခြင်း အစရှိသော ဝတ္ထု၊တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

ယာစိတကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်း ခံခြင်းကို။ ကရောမ၊ ကုန်အံ့။ တာဝ၊ လောက်။ ဒေထာတိ၊ ပေးပါလင့်ဟု။ ယာစိတ္ဝာ၊ ၄း၍။ ဂဟိတေန၊ ယူလင့်သောသက်နိုးဖြင့်။ တာဝကာလိကေန၊ ထိုခဏ အခိုက်အတန့် ၄းသောသက်နိုးဖြင့်။ ဇာတိ အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဤဒိသေန၊ သော။ ပတ္တေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ စီဝရေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပတ္တစီဝရေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ဥပသမ္မာဒေန္တေ သေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ကမ္မံပန၊ သော်ကား။ နကုပ္ပတိ၊မဖျက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိပုဏ္ဏပတ္တစီဝရော၀၊ ပြည့်စုံသော သပိတ် သင်္ကန်းရှိသော သူကိုသာလျှင်။ ဥပ သမ္မာဒေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ တဿ၊ ထိုပဋ္ဌင်းလောင်းအား။ ပတ္တစီဝရံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ တဿ၊ ထိုပဋ္ဌင်းလောင်း၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာစ၊တို့သည်လည်း။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အညေဟိဝါဘိက္ခူဟိ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊အံ့။ နိရပေက္ခေဟိ၊ငဲ့ခြင်းကင်းသောရဟန်းတို့သည်။ နိဿဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဋ္ဌဇ္ဇာပေက္ခံ၊ရဟန်းပြုပါလိုသော။ (ရဟန်းအဖြစ်ကို ငဲ့သော်လည်းပေး)။ ပဗ္ဗာ့ပလာသံပန၊ ပဗ္ဗာ့ပလာသကိုသော်ကား။ (သာမဏေလောင်းကို သော်ကားလည်းဟူ)။ ယာစိတကေနာပိ၊ ၄းသဖြင့်သော်လည်း။ ပတ္တစီဝရေန၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌာဇေတုံ၊ ၄။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ သဘာဂဋ္ဌာနေ၊ သဘော တူရာအရပ်၌။ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာပိ၊ ၍သော်လည်း။ ပဋ္ဌာဇေတုံ၊ ၄။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

သစေပန၊ အ.ဘယ်၍တည်း။ အပတ္တံပတ္တံစ၊ သင်္ဘတ်စိမ်းကိုဂင်း။ စီဝရံ ပဂါနိစ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးတို့ကိုဂင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပတ္တော၊ ကို။ ပဗ္ဗတိ၊ ဖုတ်၏။ စီဝရာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသန္တေသ၊ နေသောပဗ္ဗာ့ပလာသအား။ (သာမဏေလောင်းအား သော်လည်းပေး)။ အနာမဋ္ဌဝိဿုပါတံ၊ မစား

သောဆွမ်းဦးကို။ (မတန်လတ်သော ဆွမ်းကိုသော်လည်းပေး)။ ဒါတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ထာလကေ၊ ဆွမ်းခွက်၌။ ဘုဥ္ဇိတုံ၊၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ပုရေဘတ္တံ၊နံနက်အခါ၌။ သာမဏေရဘာဂသမကော၊ သာမဏေ၏ ဘာဂနှင့်မျှသော။ အာမိသဘာဂေါ၊ဆွမ်းစားဘွယ်အဘို့ကို။ ဒါတုံ၊၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ သေနာသနဂ္ဂါဟောပန၊ ဒကျောင်းကိုခံစေခြင်းသည်ကား။ န ဝန္ဒတိ၊ အပ်။ သလာကဘတ္တာဥဒ္ဒေသဘတ္တာနိမန္တနာဒီနိစ၊စာရေးတံဆွမ်း ရည်၍လှူသော ဆွမ်း ဘိတ်သော ဆွမ်းစသည်တို့သည်လည်း။ နဝန္ဒန္တိ၊ ကုန်။ ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း။ သာမဏေရ ဘာဂသဒ္ဒေ၊ သာမဏေ၏ ဘာဂနှင့်မျှသော။ တေလ မဓုဖာဏိတာဒိ ဘေသဇ္ဇ ဘာဂေါ၊ ဆီပျော်တင်လဲအစရှိသောဆေးအဘို့ကို။ ဒါတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သစေ၊ ကယ်၍။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဿ ပတ္တုပလာသဿ၊ အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သာမဏေရဿဝိယစ၊ သာမဏေအား လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့ဂုဏ်း။ သဇ္ဇံ၊ သော။ ပဋိဇဂ္ဂနကမ္မံ၊ လုပ်ကျွေးသောအမှုကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ဟတ္ထဆိန္နာဒိဝတ္ထုကထာ

၁၁၉။ ဟတ္ထဆိန္နာဒိဝတ္ထု။သု၊ လက်ပြတ်သောသူ စသည်ကို ရဟန်းပြုသောဝတ္ထု၊တို့၌။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နော၀တိ၊သည်ကား။ ယဿ၊၏။ ဟတ္ထတလေဝါ၊ လက်ဝါး၌ဂုဏ်း။ မဏိဗန္ဓေ ဝါ၊ လက်ကောက်ဝတ်၌ဂုဏ်း။ ကပ္ပရေ ဝါ၊ တတောင်၌ဂုဏ်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ ဧကောဝါ ဟတ္ထော၊ လက်တဘက်ဂုဏ်း။ ဒ္ဝေဝါ ဟတ္ထာ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့သည်ဂုဏ်း။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဒစ္ဆိန္နော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ အဂ္ဂပါဒေဝါ၊ ဖဝါးဦး၌ဂုဏ်း။ (ခြေဖျား၌ဂုဏ်းလည်းပေး)။ ဂေါပ္ပကေသုဝါ၊ဖမျက်၌တို့ဂုဏ်း။ ဇင်္ဃယဝါ၊ မြင်းခေါင်း၌ဂုဏ်း။ ယတ္ထ ကတ္ထစိဌာနေ၊၌။ ဧကောဝါ၊တချောင်းလည်းကောင်း။ ဒ္ဝေဝါ၊ နှစ်ချောင်းတို့ဂုဏ်း။ ပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နော၀တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊သူ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ စတူသု၊ လေးဘက်ကုန်သော။ ဟတ္ထပါဒေသု၊တို့တွင်။ ဒ္ဝေဝါ၊ နှစ်ချောင်းတို့သည်ဂုဏ်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်ဂုဏ်း။ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံတို့သည်ဂုဏ်း။ ဟတ္ထပါဒါ၊တို့သည်။ဆိန္နာ၊ပြတ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ကဏ္ဏစ္ဆိန္နော၀တိ၊ သည်ကား။ ယဿ၊ သူ၏။ ကဏ္ဏမူလေဝါ၊ နားရင်း၌ဂုဏ်း။ ကဏ္ဏသက္ခလိကာယဝါ၊ နားရွက်၌ဂုဏ်း။ ဧကောဝါ၊ တဘက်ဂုဏ်း။ ဒ္ဝေဝါ၊ နှစ်ဘက်တို့

သည်၎င်း။ ကဏ္ဏာ၊ နားတို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသပန၊ ၏။ ကဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ ပဒ္ဓေ၊ နားတွင်း၌။ (အသား၌သော် လည်းပေး)။ ဆိဒ္ဓန္တိ၊ပြတ်ကုန်အံ့။သဿာဌေတုံ၊စပ်အံ့သောငှာ။ (ဆက်အံ့ သောငှာလည်းဟူ)။သဏ္ဌာစ၊တတ်ကောင်းသည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သော၊ ကို။ ကဏ္ဏံ၊ ကို။ သဿာဌေတွာ၊ ဆက်၍။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ နာသစ္ဆိန္နော၊ဟူသည်ကား။ယသ၊သူ၏။ အဇပဒကော၊ဆိတ်ခြေခွါနှင့် တူသောအရပ်၌၎င်း။ အဇ္ဈော၊ အဖျား၌၎င်း။ ကေပုဇ္ဇော၊ နာခေါင်း တဘက်၌၎င်း။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ ၌။ နာသာ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသပန၊ ၏ကား။ နာသိကာ၊ နှာခေါင်း တို့သည်။ သမ္မန္တေတုံ၊စပ်အံ့သောငှာ။ သဏ္ဌာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ တံ၊ထိုနာခေါင်းကို။ ဖာသုံ၊ချမ်းသာသည်ကို။ကတ္တာ၊၍။ ပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ ၏။ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နော၊နားနှာခေါင်းအစုံပြတ်သူကို။ ဥဘယဝေသန၊အား ဖြင့်။ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ ၏။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နော၊ဟူသည်ကား။ ယသ၊ သူ၏။ နခသေသံ၊လက်သည်းအကြွင်းကို။အဒသေတွာ၊မမြင်စေမူ၍။ ဇကော၀ါ၊ တချောင်းဂုင်း။ဇဟူ၀ါ၊တို့ဂုင်း။အင်္ဂုလိယော၊လက်ချောင်းတို့သည်။ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ ယသပန၊သူအား။ သုတ္တ တန္တ၊မတ္တမ္ပိ၊ ချည်မျှင်မျှသော်လည်း။နခသေသံ၊လက်သည်းအကြွင်းသည်။ ပညာယတိ၊ အံ့။ တံ၊သူကို။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ အဋ္ဌစ္ဆိန္နော၊တို့ ဟူသည်ကား။ ယသ၊၏။စတူသုအင်္ဂုဋ္ဌကေသု၊ လက်မနှစ်ချောင်းခြေမနှစ်ချောင်းတို့တွင်။ အင်္ဂုလိယံ၊ လက်ချောင်း၌။ ဝုတ္တနယေနေ၀၊ဖြင့်လျှင်။ဇကော၀ါ၊တချောင်း သော်၎င်း။ ဇဟူ၀ါ၊ အမျှားပင်သော်၎င်း။ အင်္ဂုဋ္ဌကာ၊ လက်မ ခြေမတို့ သည်။ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဏရစ္ဆိန္နော၊တို့ ဟူသည်ကား။ ယသ၊ သူ၏။ ကဏ္ဏရနာမကာ၊ ကဏ္ဏရ အမည်ရှိကုန်သော။ မဟာနှာရု၊ ကြောမတို့သည်။ ပုရတော၀ါ၊ ရှေ့မှဂုင်း။ ပစ္ဆာတော၀ါ၊ နောက်မှဂုင်း။ ဆိန္နာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသု၊ အကြင်ကြောမတို့တွင်။ ကေသ၀ိ၊တချောင်း၏လည်း။ ဆိန္နတ္တာ၊ သောကြောင့်။ အဂ္ဂပါဒေန၀ါ၊ ဖ၀ါးဦးဖြင့်သော်လည်း။ စက်မတိ၊သွား၏။ မူလေန၀ါ၊ ဖနောင့်ဖြင့်သော် လည်း။စက်မတိ၊သွား၏။ပါဒံ၊ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စိမ့်သောငှာ။ နေ၀ သတ္ထောတိ၊ နိုင်။ (ကြပ်ကြပ် မနင်းမိဟူလိုသတည်း)။

ဖဏဟတ္ထကော၀ါ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ၊ ၏။ ၀ဏ္ဏလိပက္ခကာ၀ိယ၊ လင်းနို့တောင်ကဲ့သို့။ အင်္ဂုလိယော၊ လက်ချောင်းတို့သည်။ သမ္မဒ္ဓါ၊ စပ်

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတံဖဏဟတ္ထကံ၊ ထိုလက်စပ်သောသူကို။ ပဇ္ဇာဧေတုကာမေန၊ သဖြင့်။ အဂ်ိလန္တရိကာယော၊ လက်ငါးချောင်း အကြားတို့ကို။ ဖာလေတွာ၊ လှိုး၍။ သဗ္ဗံ၊သော။ အန္တရစမ္ဗံ၊ လက်ငါး ချောင်း၏ အကြားဌ ရှိသောအရေကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဇ္ဇာဧေတဗ္ဗော၊ ရဟန်း ပြုအပ်၏။ ယဿာဝိ၊အား လည်း။ ဆလင်္ဂုလိယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ သူကို။ပဇ္ဇာဧေတုကာမေန၊ သဖြင့်။(သည်လည်းပေး)။ အဓိက အင်္ဂုလိ ်၊ လွန်သောလက်ချောင်းကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဖာသုံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပဇ္ဇာဧေတဗ္ဗော၊ ၏။

ခုဇ္ဇောတိ၊ဟူသည်ကား။ ယော၊ သူသည်။ ဥရဿဝါ၊ ရင်၏ဂင်း။ ဝိဋ္ဌိယာဝါ၊ ကျောက်ကုန်း၏ဂင်း။ ပဿဿဝါ၊နံတောင်း၏ဂင်း။နိက္ခန္တတွာ၊ ထွက်သောအဖြစ်ကြောင့်။ ခုဇ္ဇသရီရော၊ကိုင်းသောကိုယ်ရှိ၏။(ကုန်းသောကိုယ် ရှိ၏လည်း ဟူ)။ ။(ဂုင်ထွက်သော သူကားရှေ့သို့ ကိုင်းသတည်း၊ ကျောက်ကုန်း ထွက်သောသူကား ကုန်းသတည်း၊ နံတောင်း ထွက်သသူကား စောင်းသတည်း)။ ယဿပန၊ ၏။ ကိဋ္ဌိကိဋ္ဌိ၊ သော။ အင်္ဂ်ပစ္စင်္ဂ်၊ အင်္ဂ်ါ ကြီးငယ်သည်။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ ဝင်္ဂ်၊ ၏။ တံ၊ သူကို။ ပဇ္ဇာဧေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊အပ်၏။ ဟိကသ္မာ၊နည်းဟူမူကား။ မဟာပုရိသော၀၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်သော အလောင်းတော်သာလျှင် (ဘုရားသည်သာလျှင်လည်းပေး)။ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်သောကိုယ်ရှိ၏။ အဝသေသောသတ္တော၊ သည်။ အခုဇ္ဇောနာမ၊ မကိုင်းမည္တတ်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဝါမနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇင်္ဂ်ဝါမနော၀ါ၊ မြင်းခေါင်းတိုသော သူကိုဂင်း။ ကဋိဝါမနော၀ါ၊ ခါးတိုသောသူကိုဂင်း။ ဥဘယဝါမနော၀ါ၊ နှစ်ပါးစုံတိုသောသူကိုဂင်း။ နပဇ္ဇာဧေတဗ္ဗော၊ မအပ်။ ဇင်္ဂ်ဝါမနဿ၊မြင်းခေါင်းတိုသောသူ၏။ ကဋိတောပဋ္ဌာယ၊ ခါးမှစ၍။ ဟေဋ္ဌိမကာယော၊ အောက်ကိုယ် တပိုင်းသည်။ ရဿော၊ တိုသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိမကာယော၊ အထက်ကိုယ်တပိုင်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကဋိဝါမနဿ၊ ခါး တိုသော သူအား။ ကဋိတောပဋ္ဌာယ၊ ခါးမှစ၍။ ဥပရိမကာယော၊ သည်။ ရဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌိမကာယော၊ သည်ကား။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဥဘယဝါမနဿ၊ နှစ်ပါးစုံတိုသောသူအား။(သူ၏လည်းပေး)။ဥဘောဝိကာယာ၊နှစ်ပါးသောဟေဋ္ဌိမကာယ

ဥပရိမကာယတို့သည်လည်း။ ရဿာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ရဿတ္တာ၊ တိုသောကြောင့်။ဘူတာနံဝိယ၊ ဘုတ်တို့၏ ကိုယ်ကဲ့သို့။ ပရိဝဋ္ဋ၊မော၊ လုံးသော။ မဟာကုစ္ဆိဂတာသဒိသော၊ ဝမ်းကြီးသော အိုးနှင့် တူသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တံ တိဝိဓမ္ပိ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော သူကိုလည်း။ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ဂဋ္ဌဂဏ္ဌိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ သူအား။ ကုမ္ဘဏ္ဍံဝိယ၊ ဖရုံသီးကဲ့သို့။ ဂလေ၊လည်၌။ ဂဏ္ဌော၊ မြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံဝစနံ၊ သည်။ ဒေဿနာ မတ္ထမေဝ၊ ဒေဿနာမျှသာ တည်း။ ယသ္မိ ကိသ္မိဉ္စိပန ပဒေသေ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ဂဏ္ဌော၊ ထွတ်မြင်းနာသည်။ သတိ၊ သော်။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ မအပ်။ တတ္ထဂဏ္ဌော၊ ထိုထွတ်မြင်းနာ၌။ ဝိနိဆ္ဆယော၊ ကို။ နတိက္ကမေ ပဋ္ဌဟိ အာဗာဓေဟိ ဖုဋ္ဌော ပဇ္ဇာဇေထဇ္ဇောတိ ဣဆ္ဆေပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဇ္ဇော၊ ၏။ လက္ခဏာဟတကသာဟတလိခိတကေသု၊ သံပူအပ်သောသူ ကြိမ်လုံးခတ်သောသူ ကမ္ဗည်းထားသောသူတို့၌။ယံဝစနံ၊ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။တံဝစနံ၊ ကို။ နဘိက္ခဝေ လက္ခဏာဟာတောတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌။ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။

သီပဒီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘာရပါဒေါ၊ခြေထိုင်းသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ၏။ ပါဒေါ၊သည်။ ထူလော၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဉ္ဇာတပိဉ္ဇကော၊ဖြစ်သောအိုင်းရှိ၏။ ခရော၊ခက်အံ့။(မာအံ့လည်းပေး)။ သော၊ကို။ နပဇ္ဇာဇေတဇ္ဇော၊ အပ်။ ယဿပန ၊အား။ တာဝ၊ ဦးစွာ။ ခရဘာဝံ၊ကြမ်းသောအဖြစ်ကို။(မာသောအဖြစ်ကိုလည်းပေး)။နဂဏ္ဌာတိ၊ မယူသေးအံ့။(မမာရွေ့ ဟူလိုသတည်း)။သတ္ထာ၊ တတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပနာဟံ၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၏။ဥဒကအာဝါဠေ၊ ရေနွေးထည့်ရာတွင်းငယ်၌။ ပဝေသေတ္ဝာ၊ ခြေကိုသွင်းလိုက်၍။ ဥဒက ဝါလိကာယ၊ ရေနွေးသဲနွေးဖြင့်။ (ရေကြမ်း သဲကြမ်းဖြင့်သော်လည်းဟူ) ပူရေတ္ဝာ၊ပြည့်စေ၍။ အပြည့်ထည့်၍။ယထာ: အခြင်းဖြင့်။ သိရာ၊အကြောတို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဇာယ်၊ မြင်းခေါင်းတို့သည်လည်း။ နာဠိကာဝိယ၊ ကျည်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မိလာပေတုံ၊ ယုတ်စိမ့်သောငှာ။ (ဝိတ်စိမ့်သောငှာလည်းပေး)။ သတ္ထာ၊ တတ်နိုင်အံ့။ တဿ။ သူ၏။ ပါဒံ၊ ကို။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို။ကတ္ဝာ၊ပြု၍။

တံသီပဒိ်၊ ထိုခြေထိုင်းသောသူကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (ဤကား သွေးဆင်း၍ ခြေရောင် အစရှိသည်ကို မထိုင်းခင် ကု၍ ရဟန်း ပြုရာသည်ကို မိန့်သတည်း)။ သစေ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝဓုတိ၊ ပွါးအံ့။ ဥပ သမ္ပဒေန္တေနာပိ၊ပဋ္ဌင်းခံသဖြင့်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတိုင်း။ ကတ္တာဝ၊၍ လျှင်။ ဥပသမ္ပဒေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ပါပရောဂီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရိသ၊ မြင်းသရိက်။ ဘဂန္ဒရ၊ အရည် တစက်စက် ယိုသော ဘဂန္ဒိုရ် အနာ။ ဝိတ္ထာ၊ သည်းချေ အနာ။ သေမ္ဟ၊ သလိပ်အနာ။ ကာသ၊ချောင်းဆိုးအနာ။ သောသာဒိသု၊ ခရယုတ်အနာ အစရှိသည်တို့တွင်။ယေနကေနစိ ရောဂေန၊တစုံတခုသောအနာဖြင့်။နိစ္စာ တုရော၊ အခါခပ်သိမ်း ကျင်နာသော။ အတေကိစ္ဆရောဂေါ၊ကုနိုင်သော အနာရှိသော။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော။ အမနာပေါဝ၊ နှစ်လို ဘွယ် မရှိသော သူကိုသာလျှင်။ နပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ပရိသဒူသကော တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊သူသည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ဝိရူပတာယ၊ ဘောက် ပြန်သောအဆင်းရှိသောကြောင့်။ပရိသံ၊ ကို။ဒူသေတိ၊ ဖျက်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။သီသပွမာဏနာဘိပွဒေသော၊ ဦးခေါင်းနှင့် ယှဉ် သော ချက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတိဒီဃောဝါ၊ မြင့်လွန်းသည်လည်း။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘယဝါမနဋ္ဌ၊ အောက် အထက်နှစ်ပါး တိုသည်ဖြစ်၍။ ဘူတ ရူပံဝိယ၊ ဘုတ်ရုပ်ကဲ့သို့။ အတိရဿောဝါ၊ တိုလွန်းကွလွန်းသောသူသည် ၎င်း ။ဗျာဝိတခေတ္တောခါဏုကောဝိယ၊ မီးတိုက်သော လယ်ယာ၌သစ်ငုတ် ကဲ့သို့။ အတိကာဠောဝါ၊မည်းလွန်းသော သူ၎င်း။ ဒမိတကာဒိဟိ၊ နှိမ်ခံး ယက်တက်ရည်စသည်တို့ဖြင့်။ ပမဇ္ဇိတမဒ္ဒတမ္မလောဟဝဏ္ဏော၊ ပွတ်ခါမျှ သောကြေးနီ အဆင်းကဲ့သို့။ အစ္ဆောဒါတောဝါ၊ ဖြူလွန်းသောသူသည် ၎င်း။ စမ္မသရိရောဝိယ၊ အရေမျှသာရှိသော ကိုယ်ကဲ့သို့။ မန္ဒမံသလော ဟိတော၊ နည်းသောအသားအသွေးရှိသော။ အဋ္ဌိသိရာ၊ ဦးခေါင်းအရိုး ချည်း ရှိသော။ အတိကိသောဝါ၊ ကြီလွန်းသော သူ၎င်း။ဘာရိယမံသော၊ လေးသော အသားရှိသော။ အတိထူလောဝါ၊ ဆူလွန်းသော သူ၎င်း။ မဟာဘူတသဒိသော၊ ဘုတ်ကြီးနှင့် တူသော။မဟောဒရောဝါ၊ ဝမ်းကြီး သော သူ၎င်း။ ပန္ဆိ်၊ ခြင်းကို။သိသေကတ္တာ၊ ဦးခေါင်း၌ ရွက်၍။ ဌိတော ဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ အတိမဟန္တသိသောဝါ၊ ဦးခေါင်းကြီးလွန်းသော သူသည်၎င်း။ သရိရသ၊ ကိုယ်နှင့်။ အနနုရူပေန၊ မလျော်ပတ်သော။

အာဘိခုဒ္ဓကသိသေန၊ အလွန် ငယ်လွန်းသော ဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္နာ ဂဒတာ၊ ပြည့်စုံသော။ အတိခုဒ္ဓကသိသောဝါ၊ ဦးခေါင်းငယ်လွန်းသော သူဌင်း။ တာလဖလပိဏ္ဍိသဒိသေန၊ ထန်းသီးခိုင်နှင့်တူသော။ အတိခုဒ္ဓ ကေနသိသေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ကူဋ္ဌကူဋ္ဌသိသော ဝါ၊ဦးခေါင်းစုန့်ရရုန့်ရှိသောသူဌင်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ အနုပုဗ္ဗတနုံကေန၊ အစဉ်အတိုင်းငယ်သော။ သိသေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သော။ သိခရ သိသောဝါ၊ဦးခေါင်းစွေ့သောသူဌင်း။မဟာဝေဠုပဒ္ဓသဒိသေန၊ ကြိုးစွာ သောဝါးဆစ်နှင့်တူသော။ သိသေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ နာဠီ သိသောဝါ၊ ကျည်ကဲ့သို့ ဦးခေါင်းရှိသောသူဌင်း။ ကပ္ပသိသောဝါ၊ ဆင် ဦးကင်းကဲ့သို့ ဦးခေါင်းရှိသောသူဌင်း။ စတူသု ပဿသု၊ နံပါးလေး ဆောင့်တို့တွင်။ ယေနကေနစိပဿေန၊ တစုံတခုသော နံပါးဖြင့်။ သြဏ တေနသိသေန၊ ညွတ်သောဦးခေါင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊သော။ပဇ္ဇာရသိ သောဝါ၊ ဦးခေါင်း ရှိုင်းလျက်ရှိသောသူဌင်း။ ဝဏသိသောဝါ၊ ဦးခေါင်း ဌ်အမာရှိသောသူ ဌင်း။ ပူတိသိသောဝါ၊ ဦးခေါင်း ပုပ်သောသူဌင်း။ ပါဏကေဘိ၊ဝိုးတို့သည်။ ခါယိတကေဒါရေသဿသဒိသေဟိ၊စားသော လယ်ဌ် ကောက်ပင်နှင့် တူကုန်သော။ တဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသော အရပ်ဌ်။ ဥဋ္ဌိတေဟိ၊ အစုအစုရောက်ကုန်သော။ ကေသေဟိ၊ ဆံပင်တို့နှင့်။ သမန္နာ ဂတော၊၏။ ကဏ္ဏိကကေဒသောဝါ၊ဆံအစုအစုရှိသောသူဌင်း။ နိလ္လောမသိ သောဝါ၊ ဦးတျင်းသောသူဌင်း။ တာလဟီရသဒိသေဟိ၊ ထန်းဆစ်နှင့် တူကုန်သော။ ကေသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ထူလထဒ္ဓကေ သောဝါ၊ ဆံပင်ကြီး၍ကြမ်းသောသူဌင်း။ ဇာတိပလိတေဟိ၊ အဓိဝမ်း တွင်းက ဖြူသောဆံ တို့ဖြင့်။ ပဏ္ဍုရကေသော ဝါ၊ ဆံဖြူသောသူ ဌင်း။ အာဒိတ္တေဟိဝိယ၊ ရဲရဲဋြကုန်သကဲ့သို့သော။ ကေသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာ ဂဘော၊ ပြည့်စုံသော။ တမ္မကေသောဝါ၊ ဆံပင်နီသောသူဌင်း။။ ဂုန်း၊ နွားတို့၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်ဌ်။ အာဝဋ္ဋသဒိသေဟိ၊ ဗွေနှင့် တူကုန်သော။ ဥဒ္ဓဂ္ဂေဟိ၊အထက်သို့အဖျားလန်ကုန်သော။ ကေသာဝဋ္ဋေဟိ၊ဆံဗွေတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ အာဝဋ္ဋသိသောဝါ၊ ဗွေကဲ့သို့ဆံပင်လည်သော ဦးခေါင်းရှိသောသူဌင်း။ ဇာလဗဒ္ဓေနဝိယ၊ဖွဲ့သောကွန်ယက်ကဲ့သို့။ နလာ ဋေန၊ နဖူးပြင်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သိသလောမေဟိ၊ ဦးခေါင်း မွေးဘို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တက္ခ။ ကေဗဒ္ဓဘမုကလောမောဝါ၊ တစပ်တည်းသော မျက်မှောင်မွေးရှိသောသူဌင်း။

သမ္မဒ္ဓဘမုကော၀ါ၊ မျက်မှောင်မွေးနှစ်ဘက် စပ်သောသူငုံး။ (မျက်မှောင်နှစ်ဘက် ဖြစ်သသူလည်းပေး)။ နိလ္လောမဘမုကော၀ါ၊ မျက်မှောင်မွေးမရှိသောသူငုံး။ မက္ကဋဘမုကော၀ါ၊ မျောက်မျက်မှောင်ကဲ့သို့ရှိသောသူငုံး။ အတိမဟန္တကို၀ါ၊ မျက်စိကြိုးလွန်းသောသူငုံး။ မဟိ သစမ္မေ၊ ကျွရေ၌။ ၀ါသိကောဏေန၊ ဆောက်ငယ် အထောင့်ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ထွင်း၍။ ကတဆိဒ္ဓသဒိသေဟိ၊ ပြုသောအပေါက်နှင့် တူကုန်သော။ အက္ခိဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ အတိခုဒ္ဒကက္ခိ၀ါ၊ မျက်စိကျဉ်းလွန်းသောသူငုံး။ ဧကေန၊ တဘက်ဖြင့်။မဟန္တေန၊ ကျယ်သော။ ဧကေနခုဒ္ဒကေန၊ တဘက်ကျဉ်းသော။ အက္ခိနာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ၀ိသမက္ခိ၀ါ၊ မျက်စိကျဉ်း ကျယ် ရှိသောသူငုံး။ ဧကေနဥဒ္ဓံ၊ တဘက်ကားအထက်။ ဧကေန အဓော၊ တဘက်ကားအောက်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ိသမဇာတေဟိ၊ မညီမညွတ် ဖြစ်ကုန်သော။ အက္ခိ စက္ကေဟိ၊ မျက်ကွင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ၀ိသမစက္ခုလော၀ါ၊ မျက်စိ တဘက် နိမ့်မြင့်ရှိသောသူငုံး။ ကေကရော၀ါ၊ မျက်စိဖိလာရှိသောသူငုံး။ ဂန္ဓိရက္ခို၀ါ၊ မျက်တွင်း နက်သောသူငုံး။ ယာဿ၊ အကြောင် မျက်ချောင်နက်သောသူ၏။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်လုံးတို့သည်။ ဂန္ဓိရေ၊ နက်စွာသော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၀ိယ၊ ရေပွက်ကဲ့သို့။ ပညာယန္တို့၊ ထင်ကုန်၏။ နိက္ခန္တကို ၀ါ၊ မျက်လုံးထွက်သော သူငုံး။ ယာဿ၊ အကြောင်သူ၏။ ဒဂ္ဂိ တာရကာ၊ မျက်လုံး တို့သည်။ ကက္ကဋကဿေ၀၊ ဇုတ္တန် မျက်စိကဲ့သို့။ နိက္ခန္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တို့၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟန္တာဟိ၊ ကြီးကုန်သော။ ကဏ္ဏသက္ခလိကာဟိ၊ နားရွက်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဟတ္ထိကဏ္ဏော၀ါ၊ ဆင်နားကဲ့သို့ နားကြီးသောသူငုံး။ မူသိကကဏ္ဏော၀ါ၊ ကြွက်နားကဲ့သို့ နားရှိသောသူငုံး။ ဇဋုကကဏ္ဏော၀ါ၊ လင်းနီနားကဲ့သို့ နားရှိသောသူငုံး။ ခုဒ္ဒကာဟိ၊ ငယ်ကုန်သော။ ကဏ္ဏသက္ခလိကာဟိ၊ နားရွက်တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။ ဆိဒ္ဒမတ္တကဏ္ဏော၀ါ၊ နားတွင်းမျှသာရှိသောသူငုံး။ ယာဿ၊ အား။ ကဏ္ဏသက္ခလိကာဟိ၊ နားရွက်တို့နှင့်။ ၀ိနာ၊ ၍။ ကဏ္ဏဆိဒ္ဒမတ္တ မေ၀၊ နားတွင်းမျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိဒ္ဓကဏ္ဏော၀ါ၊ နားမထွင်းသော သူငုံး။ ယောနကဇာတိကောပန၊ ပန်းသေးအမျိုးသည်ကား။ ပရိသဒူသကော၊ ပရိသတ်ကိုဖျက်ဆီးသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဟိကသ္မာ၊မူကား။ သောအဝိဒ္ဓကဏ္ဏော၊ ထိုနားမထွင်းသောသူသည်ကား။ တာသယောနကဇာတိကာသ၊ ထိုပန်းသေးအမျိုး၏။

သဘာဝေါယေဝ၊သဘောပင်တည်း။နိစ္စပူတိနာ၊အခါခင်သိမ်းပုပ်သော။ ကဏ္ဏေန၊ နားနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ကဏ္ဏာဘဂန္ဓရိကော၀ါ၊ နားဦ့ ကဏ္ဏာမူအနာရှိသောသူ၀ှင်း။ သဒါ၊ သိမ်း။ ပဿရိတပုဇ္ဇေန၊ ယိုသော ပြည်ရှိသော။ ကဏ္ဏေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဂလ္လာကဏ္ဏော၀ါ၊ နားဦ့ အိုင်းအနာရှိသော သူ၀ှင်း။ ဂေါဘတ္တနာဠိကာယ၊ နွားကို တိုက် သော ကျည်၏။ အဂ္ဂသဒိသေဟိ၊ အဖျားနှင့် တူကုန်သော။ ကဏ္ဏေဟိ၊ တိုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဠက်ိတကဏ္ဏော၀ါ၊ နားရှန့်သော သူ၀ှင်း။ အတိ၀ိဂ်လကွိ၀ါ၊ မျက်စိ အလွန်ကြောင်သောသူ၀ှင်း။ မခု၀ိဂ်လံ ပန၊ ပျားကဲ့သို့ မျက်စိခတ်ကြောင်ကြောင် ရှိသောသူကို သော်ကား။ ပဇ္ဇာဇေတုံ၊ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ နိပ္ပခုမကွိ၀ါ၊ မျက်မွေးမဲသောသူ၀ှင်း။ အသု ပဿရဏကွိ၀ါ၊ မျက်စိ မြင်းသရိုက်ရှိသော သူ၀ှင်း။ (မျက်ရည်ယိုသော မျက်စိရှိသော သူ၀ှင်းပေး)။ ပုပ္ဖိတက္ခိ၀ါ၊ မျက်ပျဉ်း ရှိသောသူ၀ှင်း။ (မျက်သားတက်သော သူလည်းပေး)။ အက္ခိပါကေန၊ မျက်ခမ်းစပ်သော အနာနှင့်။ သမန္နာဂတက္ခိ၀ါ၊ တကွဖြစ်သောမျက်စိရှိသောသူ၀ှင်း။

အတိမဟန္တနာသိကော၀ါ၊ နာခေါင်း ကြီးလွန်းသောသူ၀ှင်း။ အတိ ခုဒ္ဒနာသိကော၀ါ၊ နာခေါင်း ငယ်လွန်းသောသူ၀ှင်း။ စိ၀ိဋ္ဌနာသိကော၀ိ ၀ါ၊ နာခေါင်းစပ်ရှိသောသူ၀ှင်း။ မဇ္ဈေဒ္ဒ၊ အပ္ပတိဋ္ဌဟိတ္ထာ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် မတည်မူ၍။ ဧကပဿေ၊ နံပါးတဘက်၌။ ဌိတ၀က်နာသိကော ၀ါ၊ တည် သောနာခေါင်း ကောက်သောသူ၀ှင်း။ (တည်သောနာခေါင်း ရှုံ့သော သူသည်၀ှင်းပေး)။ သုကတုဏ္ဍသဒိသာယ၊ ကျေးနှုတ်သီးနှင့် တူသဖြင့်။ ဇိဝှါယ၊ မိဒိလျာဖြင့်။ လေဟိတုံ၊ လျက်အံ့သောငှာ။ သက္ကုဏေယျာယ၊ တတ်ကောင်းသော။ နာသိကာယ၊နှာခေါင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဒီဃနာသိကော၀ါ၊နှာခေါင်းရှည်သောသူ၀ှင်း။ နိစ္စပရိတသိစ်္ဃာဏိက နာသော၀ါ၊ အခါခပ်သိမ်း နှဝ်ရွဲရွဲယိုသော နှာခေါင်းရှိသောသူ၀ှင်း။

မဟာမုခေါ၀ါ၊ ခံတွင်းကြီးသောသူ၀ှင်း။ ယဿ၊သူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်း သည်။ ပဒုဂ်မဏ္ဍူကသဏ္ဌာန၀၊ တွင်းကြီးဘား၏ ခံတွင်းကဲ့သို့။ မုခနိမိတ္တံ ယော၀၊ ခံတွင်း၏အယောင်သာလျှင်။ မဟန္တံ၊ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုခံပန၊ ခံတွင်း၀သည်ကား။ လာဗုသဒိသံ၊ အိမ်ဂူးနှင့်တူ၏။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ အလွန်ကျဉ်း၏။ ဘိန္နမုခေါ၀ါ၊ နှုတ်သီးပဲ့သောသူ၀ှင်း။ စက်မုခေါ၀ါ၊ နှုတ်သီးရွဲ့သောသူ၀ှင်း။ ဥက္ခသိမုခ၀ဋ္ဋသဒိသေဟိ၊ အိုး၏မျက်နှာရေးနှင့်

တူကုန်သော။ ဩဋ္ဌေဟိ၊ နှုတ်ခမ်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မဟာဩဋ္ဌော၀ါ၊နှုတ်ခမ်းထူသောသူ၎င်း။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ ဝိဒဟိတုံ၊ဝိတ်အံ့သောငှာ။ အသမတ္တေဟိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော။ ဘေရိစမ္မသဒိသေဟိ၊ စည်ကြိုက်သော သား‌ရေနှင့်တူကုန်သော။ ဩဋ္ဌေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တနုကဩဋ္ဌော၀ါ၊ အောက်နှုတ်ခမ်းတိုသော သူ၎င်း။ မဟာမရောဋ္ဌော၀ါ၊ အောက်နှုတ်ခမ်း ကြီးသောသူ၎င်း။ တနုကဥ္စာရောဋ္ဌော၀ါ၊ အထက်နှုတ်ခမ်း တိုသောသူ၎င်း။ မဟာဥဉ္စာရောဋ္ဌော ၀ါ၊ အထက်နှုတ်ခမ်းကြီးသောသူ၎င်း။ ဩဋ္ဌဆိန္နကော၀ါ၊ နှုတ်ခမ်းပြတ်သောသူ၎င်း။ ဧဠမုခေါ၀ါ၊ အရိယိုသောသူ၎င်း။ ဥပဂူဟမုခေါ၀ါ၊ နှုတ်ခမ်းစပ်သောသူ၎င်း။ ဗဟိ၊ အပဉ္ဉ။ သေတေဟိ၊ ဖြူကုန်သော။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အတိရတ္တေဟိ၊ အလွန်နီကုန်သော။ ဩဋ္ဌေဟိ၊ နှုတ်ခမ်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ သခ်ံတုဏ္ဍကော၀ါ၊ ခရသင်းကဲ့သို့ နှုတ်ခမ်းဖြူသောသူ၎င်း။ ဒုဋ္ဌုန္နကုဏပမုခေါ၀ါ၊ ခံတွင်းပုပ်သောသူ၎င်း။

အဋ္ဌကဒန္တော‌သဒိသေဟိ၊ ထွန်သွားနှင့် တူကုန်သော။ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ မဟာဒန္တော၀ါ၊ သွားကြီးသောသူကိုဎင်း။ ဟေဋ္ဌာ၀ါ၊အောက်၌ဎင်း။ ဥပရိ၀ါ၊၌ဎင်း။ ဗဟိ၊အပသို့။ နိက္ခန္တုဒန္တော၊ ထွက်သောသွားရှိသော။ အသုရဒန္တော၀ါ၊ သွားခေါသော သူဎင်း။ ယဿပန၊ သူ၏။ ဒန္တော၊ သည်။ ဩဋ္ဌေဟိ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ဖြင့်။ ဝိဒဟိတုံ၊ ဝိတ်အံ့သောငှာ။ သက္ကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထေန္တသော၀၊ စကားဆိုသော်သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ၏။ အကထေန္တဿ၊ စကားမဆိုမူကား။ နောပညာယတိ၊ မထင်။ တံ၊သူကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ပူတိဒန္တော၀ါ၊သွားပုပ်သောသူဎင်း။ နိဒ္ဒန္တော၀ါ၊သွားမရှိသောသူဎင်း။ ယဿပန၊ သူ၏။ ဒန္တန္တရေ၊ သွားကြား၌။ ကလန္ဒကဒန္တော၀ိယ၊ ရှဉ့်သွားကဲ့သို့။ သုခုမဒန္တော၊ သိမ်မွေ့သောသွားရှိသည်။ ဟေး၊တိ၊ ၏။ (သွားကျပ်ဟူလိုသတည်း)။ တံ၊သူကို။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဂေါဟနုသဒိသေန၊ နွားဏ်မေးနှင့်တူသော။ ဟနုနာ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သော။ မဟာဟနုကော၀ါ၊ မေးကြီးသောသူဎင်း။ ဒီဃဟနုကော၀ါ၊ မေးရှည်သောသူဎင်း။ အန္တော၀ဝိဋ္ဌေနုဝိယ၊ အတွင်းသို့ ဝင်သကဲ့သို့။ အတိရတ္တေန၊ အလွန်တိုသော။ ဟနုကေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။

စိဝိဋ္ဌဟနုကောဝါ၊ မေးပိစပ်ရှိသော သူဌင်း။ ဘိန္နဟနုကော ဝါ၊ မေးပဲ့သောသူဌင်း။ ဝက်ဟနုကောဝါ၊ မေးကောက်သော သူဌင်း။ ဘိက္ခုနိသဒိသမုခေါ၊ ဘိက္ခုနိမ မျက်နှာနှင့်တူသော။ နိမ္မဿုဒါဋ္ဌိကော ဝါ၊ မုတ်ဆိတ် မုတ်နှား မရှိလျှင်းသော သူဌင်း။ ဗကဂလသဒိသေန၊ ဗျိုင်း၏ လည်နှင့်တူသော။ ဂလေန၊ လည်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဒီဃဂလောဝါ၊ လည်ရှည်သော သူဌင်း။ အန္တောပဝိဋ္ဌေန ဝိယ၊ အတွင်းသို့ဝင်လေသကဲ့သို့။ ဂလေန၊ လည်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ရဿဂလောဝါ၊ လည်တိုသောသူဌင်း။ ဘိန္နဂလောဝါ၊ လည်ပဲ့သော သူဌင်း။ ဘဋ္ဌအံသကူဋ္ဌော ဝါ၊ ပခုံးစွန်းပဲ့သောသူဌင်း။ အဟတ္ထော ဝါ၊ လက်မရှိသောသူဌင်း။ ဇကဟတ္ထောဝါ၊ လက်တဘက်သာရှိသောသူဌင်း။ အတိရဿဟတ္ထောဝါ၊ တတောင်တိုလွန်းသောသူဌင်း။ အတိဒီဃဟတ္ထောဝါ၊ တတောင်ရှည်လွန်းသော သူဌင်း။ ဘိန္နဥရောဝါ၊ ရင်ပဲ့သော သူဌင်း။ ဘိန္နဝိဋ္ဌိဝါ၊ ကျောက်ကုန်းပဲ့သောသူဌင်း။ ကစ္ဆုဂတ္ထောဝါ၊ ဝဲရှိသော သူဌင်း။ ကဏ္ဏုဂတ္ထောဝါ၊ ထွတ်မြင်းရှိသော သူဌင်း။ ဒန္ဒုဂတ္ထောဝါ၊ ပွေးရှိသော သူဌင်း။ ဂေါဓာဂတ္ထောဝါ၊ ဖွတ်ကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အမှုန့်ဖြင့် ပြည့်သော ကိုယ်ရှိသောသူဌင်း။ ယဿ၊ သူ၏။ ဂတ္ထတော၊ ကိုယ်မှ။ ဂေါဓဝိယ၊ ဖွတ်၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ စုဏ္ဏော၊အမှုန့်တို့သည်။ ပတန္တိ၊ကျကုန်၏။ ဧတံသဒ္ဒဠွ၊ ဤအလုံးစုံကိုလည်း။ ဝိရူပကရဏံ၊ အဆင်းဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝိဏ္ဍာရိကဝသေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဇဏ္ဍဌာနေ၊ ဌ်။ ဝိနိစ္ဆယောပန၊ကိုကား။ န ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဍာဟာဗာဓေဟိတိ ဇဏ္ဍေ ပါဌေ၊ ဋ်ဌ်။ ဝုတ္တနယေ နေပ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ဘဋ္ဌကဋ္ဌိဂေါဝါ၊ခါးပဲ့သောသူဌင်း။ မဟာအာနိသဒေါဝါ၊တင်သားကြီးသောသူဌင်း။ ဥဒ္ဓနကူဋ္ဌသဒိသေဟိ၊ ခုံလောက်နှင့် တူကုန်သော။ အစ္ဆဋ္ဌတေဟိ၊ တက်ကုန်သော။ အာနိသဒမံသေဟိ၊ တင်သားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ တက္ခဖြစ်သောသူတည်း။ မဟာဥရုကောဝါ၊ ပေါင်ကြီးသောသူဌင်း။ ဝါတက္ခိကောဝါ၊ အဉကြီးသောသူဌင်း။ (မုတ်ရှိသောသူလည်းပေး)။ မဟာဇာဏုကောဝါ၊ ပုဆစ်ကြီးသောသူဌင်း။ သံဃဋ္ဌနဇာဏုကောဝါ၊ ပုဆစ် နှစ်ဘက်ထိသော သူဌင်း။ ယဋ္ဌိသဒိသဇင်္ဃော၊ လုံကန်နှင့်တူသော မြင်းခေါင်းရှိသော။ ဒီဃဇင်္ဃောဝါ၊ မြင်းခေါင်းရှိသောသူဌင်း။ ဝိကဋ္ဌောဝါ၊ ဘီလာသွားသောသူဌင်း။ ပက္ခောဝါ၊ ပုဆစ်

ဝင်သောသူ၎င်း။ ဥဒ္ဒဒ္ဓပိဏ္ဍိကောဝါ၊ မြင်းခေါင်း သလုံးတွဲလွဲ ကျသော သူ၎င်း။ သော၊ ထိုသလုံးတွဲလွဲကျသောသူကား။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ဩရုဇ္ဈာဟိဝါ၊ အောက်သို့မူလည်း ကျကုန်သော။ ဥပရိအာရုဇ္ဈာဟိ ဝါ၊ အထက်သို့မူလည်း တက်ကုန်သော။ မဟာတိဟိ၊ ကြီးကုန်သော။ ဇဿ် ဝိဏ္ဍိကာဟိ၊ မြင်းခေါင်းသား တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ မဟာ ဇဿော် ဝါ၊ မြင်းခေါင်းကြီးသော သူ၎င်း။ ထူလဇဿ်ဝိဏ္ဍိကော ဝါ၊ ဆူသော မြင်းခေါင်းသား ရှိသောသူ၎င်း။ မဟာပါဒေါ ဝါ၊ ဖဝါး ကြီးသောသူ၎င်း။ မဟာပဏ္ဍိ ဝါ၊ ဖဇွဲ့ဝင့်ကြီးသော သူ၎င်း။ ဝိဋ္ဌက ပါဒေါဝါ၊ ဖမိုးတံရှည် မြင်းခေါင်းတပ်သောသူ၎င်း။ ပါဒဝေမဇ္ဈတော၊ ဖဝါးအလယ်မှ။ ဥဋ္ဌိတဇော်၊ မြင်းခေါင်းတပ်သော သူတည်း။ ဝက် ပါဒေါဝါ၊ ဖဝါးကောက်သောသူ၎င်း။ သော၊ ထိုဖဝါးကောက်သော သူကား။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ အန္တော ဝါ၊ အတွင်းသို့၎င်း။ ဗဟိ ဝါ၊ အပသို့၎င်း။ ပရိဝတ္တပါဒေါ၊လည်သောခြေရှိ၏။ (ကောက်သောခြေ ရှိ၏ဟူလိုသည်)။ သိဂီဝေရဖဏသဒိသာဟိ၊ ချင်းမြီးနှင့် တူကုန်သော။ အင်္ဂုလိဟိ၊ လက် ငါးချောင်း တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဂဏ္ဌိကင်္ဂုလိ ဝါ၊ လက် ပုဆစ် ရှိသောသူ၎င်း။ ကာဠဝဏ္ဏော်ဟိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပူတိ နခေဟိ၊ ပုပ်သောလက်သည်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ အန္ဓနခေါ ဝါ၊ လက်သည်း ပျက်သော သူ၎င်း။ ဧသ-ဧသောသဒ္ဒေါဝိ၊ ထိုအလုံးစုံ သည်လည်း။ ပရိသဒ္ဒသကော၊ ပရိသတ်ကိုဖျက်တတ်၏။ ဧဝရူပေါ၊သော။ ပရိသဒ္ဒသကော၊ သူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဒ္ဒေါ၊ အပ်။ (ဤခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ပရိသတ်တို့၏ ပသာဒကို မဖြစ်စေတတ်၊ မြင်သောသူတို့၏ ဝိပွင့်ိသာရကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ရုံရှာဘွယ် ရယ်ဘွယ်ကို ဆောင်တတ်၏။ ထိုကြောင့် ပရိသဒ္ဒသက မည်သတည်း)။

ကာဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပသန္နဒွေါဝါ၊ ပြက်ထင်ပင်မမြင်သည် မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ပုဇ္ဇာဒိဟိ၊ တိမ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဥပဟတပ သာဒေါဝါ၊ လွှမ်းသောသူလာရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ယော၊ သည်။ ဒ္ဒိဟိဝါ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဧကေနဝါအက္ခိနာ၊ မျက်စိ တဘက်ဖြင့်၎င်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ သော၊ သူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဒ္ဒေါ၊ အပ်။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ပန၊ ဒ္ဒကား။ ဧကက္ခိကာဏော၊ မျက်စိတဘက်သာမမြင် သည်ကို။ ကာဏောတိ၊ တဘက်ကာဏ်းဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဒ္ဒေအက္ခိကာဏော၊ မျက်စိနှစ်ဘက် မမြင်သောသူကို။ အန္ဓေန၊ အန္ဓသဒ္ဒါ

ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ အပ်၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ်။ ဇစ္ဆန္ဓော၊ အဓိဝဓိး တွင်းကကာဏ်းသောသူကို။ အန္ဓောတိ၊ အန္ဓဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဥဘယံပိ၊ နှစ်ပါးသောစကားသည်လည်း။ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-ဒွေအက္ခိကာဏာနှင့် ဇစ္ဆန္ဓကား မျက်စိနှစ်ဘက် မြင်ခြင်းတူကြရကား သင့်သည်ချည်း ဟူလိုသတည်း)။ ကုဏီတိ၊ သည့်ကား။ ဟတ္ထကုဏီဝါ၊ လက်ကောက်သောသူငှင်း။ ပါဒကုဏီဝါ၊ ခြေကောက်သောသူငှင်း။ အင်္ဂုလိကုဏီဝါ၊ လက်ညှိုး လက်လယ်စသည် ကောက်သောသူငှင်း။ ယာဿ၊ သူအား။ ဇေတသုဟတ္ထာဒီသု၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော လက်စသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိဝက်ံ၊ တစုံတခုသောကောက်ခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ သော၊ သူသည်။ ကုဏီနာမ၊မည်၏။ ခဠော်တိ၊ ဟူသည်ကား။ နတဇာဏုကောဝါ၊ ပုဆစ်ညွတ်သောသူငှင်း။ ဘိန္နဇဿ်ဝဝါ၊ မြင်းခေါင်းကြိုးသောသူငှင်း။ မဇ္ဈေ၊ ဌ်။သံကုဋိတပါဒတ္ထာ၊ဖဝါးကောက်သောကြောင့်။ ဝိဋ္ဌပါဒမဇ္ဈေန၊ ခြေဖမိုးအသယ်ဖြင့်။ (အလယ် ခြေဖမိုးဖြင့် လည်းပေး)။ စက််မန္တော၊ နင်း၍သွားသော။ ကုဏ္ဍပါဒကောဝါ၊ ဖဝါးလယ်ကောက်သောသူငှင်း။ အင်္ဂေ၊ ဖဝါးဦး၌။ သင်္ကုဋိတပါဒတ္ထာ၊ ဖဝါးကောက်သောကြောင့်။ ဝိဋ္ဌပါဒင်္ဂေန၊ ဖမိုးဖျားဖြင့်။ စက််မန္တော၊ နင်း၍သွားသော။ ကုဏ္ဍပါဒကောဝါ၊ ဖဝါးဦးကောက်သောသူငှင်း။ ။(ခြေဖဝါးဦးလိပ်သောသူတည်း)။ ။အင်္ဂပါဒေနေဝ၊ ဖဝါးဦးဖြင့်သာလျှင်။ စက််မနခန္တော ဝါ၊ နင်း၍သွားသော ခြေခွင်ခြင်းငှင်း။ (ဖဏ္ဍောင့် မနင်းတတ်၍ ဖဦးဖြင့်သာပဆွန့်နင်း၍ သွားသောသူတည်း)။ ပက္ခိကာယ၊ ဖဏ္ဍောင့်ဖြင့်။ စက််မနခန္တောဝါ၊ နင်း၍သွားသော ခြေခွင်ခြင်းငှင်း။ ဖဝါးဦးမထောက်တတ်သော သူတည်း)။ ပါဒဿ၊ ဖဝါး၏။ ဗာဟိရန္တေန၊ အပဖဝါးစောင်းဖြင့်။ စက််မနခန္တောဝါ၊ နင်း၍သွားသောခြေခွင်ခြင်းငှင်း။ ပါဒဿ၊ ဖဝါး၏။ အန္တန္တရန္တေန၊ အတွင်းဖဝါးစောင်းဖြင့်။ စက််မနခန္တောဝါ၊ နင်း၍သွားသော ခြေခွင်ခြင်းငှင်း။ ဂေါပ္ပကာနံ၊ ခြေမျက်စိတို့၏။ ဥပရိ၊ ဌ်။ ဘဂ္ဂတ္တာ၊ ကျိုးသောကြောင့်။ သကလေန၊ သော။ ဝိဋ္ဌပါဒေန၊ ဖမိုးဖြင့်။ စက််မနခန္တောဝါ၊ နင်း၍သွားသောခြေခွင်ခြင်းငှင်း။ သေ-သောသဒ္ဒေါပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းသည်လည်း။ ခဠော်ယေဝ၊ ခွင်သည်ချည်းတည်း။ သောခဠော၊ ထိုကျိုးခွင်သောသူကို။ နပဇ္ဇာဇေတဒ္ဒေါ၊ အပ်။

ပက္ခိဟတော၇တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ၊ သူ၏။ ဧကဟတ္ထော၁၀၊ လက်တဘက်၎င်း။ ဧကပါဒေါ၀၊ ၎င်း။ အနုသရိရံ၀၊ ကိုယ်ထက်၀က်၎င်း။ သုခံ၊ ကို။နဝဟတိ၊ မဆောင်နိုင်။ (လက်တဘက်သေသောသူ၊ ကိုယ်ထက်၀က်သေသော သူတည်း)။ ဆိန္နိရိယာပထော၇တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဌသ်ပို၊ ဆုံးသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ဤကားမသွားတတ်သျှင်းသော သူတည်း)။ဧရာဒုဗ္ဗလော၇တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇိဏ္ဏာဘာ၀ေန၊ အိုင်းသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုဗ္ဗလော၊ ခွံအားနည်းသောသူကား။ ဧရာဒုဗ္ဗလော၊ မည်၏။ အတ္ထနော၊ ၏။ စိ၀ရရဇနာဒိ၊ သင်္ကန်းဆိုးခြင်းအစရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုမ္မိ၊ ၄ာလည်း။အသမတ္ထော၊ ကို။ နပဋ္ဌာဇေတဗ္ဗော၊အပ်။ ယော၀ပန၊ သည်။ မဟလ္လကော၀ိ၊ သော်လည်း။ ဗလ၀ါ၊ အားရှိသည်။ ဟော၀ိ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္ထာနံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ ၄ာ။ သတ္ထော၇တိ၊ ၏။ သော၊ သူကို။ ပဋ္ဌာဇေတဗ္ဗော၊ ၏။ အန္ဓော၇တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇစ္စန္ဓော၊ ဝမ်းတွင်းကန်းသောသူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ မူဠှါ၇တိ၊ ဟူသ်ည်ကား။ ယသ၊ သူအား ၀စီဘေဒေါ၊နှုတ်မြွက်၍ဆိုခြင်းသည်။နပ္ပ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ယသာ၎င်၊သူအာလည်း။ ၀စီဘေဒေါ၊ သည်။ ပ၀တ္တတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ပနတထာပိ၊ သော်လည်း။ သရဏာဂမနံ၊ ဂုံကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ ဘာသိတုံ၊ ရွတ်ခြင်း၄ာ။ နသက္ကော၇တိ၊ နိုင်။ တာဒိသမ္ပိ၊ ထိုသို့သဘော၌ရှိသော။ မမ္မနမ္ပိ၊ မမ္မသင့်သောသူကိုလည်း။ ပဋ္ဌာဇေတုံ၊ ၄ာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ (အက္ခရာတလုံးဆို အံ့သည်ကို သုံးလေးငါးကြိမ်ထပ်၍ ဆိုသောသူကို မမ္မသင့်သောသူဟူသတည်း။ မမ္မသင့်သော သူတို့သဘောကားယုတ်တရက် ဆိုအံ့သော၄ာ မတတ်နိုင်ကုန်။ နှုတ်သီးတလှုပ်လှုပ်ပြုမှ စကားထွက်နိုင်သတည်း)။ ယော၀ပနမမ္မနော၊ အကြင်မမ္မသင့်သောသူသည်။ သရဏ ဂမနမတ္ထံ၊ ဂုံမျှကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ဘာသိတုံ၊ ၄ာ။ သက္ကော၇တိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ပဋ္ဌာဇေတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ဗဓိရော၇တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊ သူသည်။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ နသုဏာ၇တိ၊ နား၊မကြား။ (ဤသူကား ရဟန်းမပြုအပ်သော သူတည်း)။ ယော၀ပန၊ သည်။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသော၊အသံကို။ သုဏာ၇တိ၊ ၏။ တံ၊ သူကို။ ပဋ္ဌာဇေတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္ဓမူဂါဒယော၊ အလည်းအ နား၊လည်းပင်း အစရှိသောသူတို့ကို။ ဉာဃယဒေါသဝသေန၊ နှစ်ပါးစုံအပြစ်ရှိသောအား၊ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေသဉ္စ၊ သူတို့အား လည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ သူတို့အား။

ဥပသမ္မဒါ၀ိ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၀၊ အပ်ကုန်သလျင်ကတည်း။ သစေ ပန၊ ၍။ တေ၊ သူတို့ကို။ သံဃော၊ သည်။ ဥပသမ္မာဒေတိ၊ ပဉ္စင်းခံအံ့။ သဇ္ဇေ၀ိ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နာဒဖေယော၊ လက်ပြတ်သောသူအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သူပသမ္မန္နာ၊ ကောင်းစွာ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်၏။ ကာရက သံဃောပန၊ ကံပြုသော သံဃာတော်ကား။ အာပတ္တိတော၊ မှ။နမုစ္စတိ၊ လွတ်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာစ၊ တို့သည်လည်း။ အာပတ္တိတော၊ မှ။နမုစ္စန္တိ၊ ကုန်။ ၀က္ခတိစ၊ ဘုရားလည်းဟောလတ္တံသတည်း။ အတ္ထိ ဘိက္ခ၀ေ။ ပ၊ ဩသာရိတောတိ၊ ဟူ၍။ ၀က္ခတိစ၊ လတ္တံသတည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဩသာရဏံ၊ သွင်းခြင်းသို့။ အပတ္တော၊ မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သစေ၊ ၍။ သံဃော၊ သည်။ ဩသာရေတိ၊ သွင်းအံ့။ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို သွင်းခြင်းသည်။ သုဩသာရိ တောဘော၊ ကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။ (ဆိန္နဟတ္ထအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တို့ကိုယူ)။ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသွင်းခြင်းသည်ကား။ နုဩသာ ရိတော၊ မကောင်းသောသွင်းခြင်းတည်း။ (မာတုဃာတကအစရှိသော သူတို့ကိုယူ)။ တဿပါဠိယာ၊ ဠ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ အာဂတ ဌာနေယေ၀၊ ပါဠိလာရာသို့ရောက်သောအခါ၌လျင်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘ၀ိဿတိ၊ လတ္တံသတည်း။

ဟတ္ထစ္ဆိန္နာဒိ၀တ္ထုကထာနိဋ္ဌိတာ။

အလဇ္ဇီနိဿယ၀တ္ထုကထာ

၁၂၀။ အလဇ္ဇီနံနိဿာယ၀သန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌။ သာမိ၀စနံ၊ ဆဋ္ဌိ၀ိဘတ်တည်း။ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂလေ၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ၀သန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိအယံ အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ယာ၀ ဘိက္ခုသဘာဂတံဇာ နာမီတိ ဟူသည်ကား။ နိဿယဒါယကဿ၊ နိဿယညဏ်းပေးတတ်သော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ဘိက္ခူဟိ၊လဇ္ဇီရဟန်းတို့နှင့်။သဘာဂတံ၊ လဇ္ဇီခြင်းသဘော တူသော။ လဇ္ဇီဘာ၀ံ၊ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ကို။ ယာ၀ဇာနာမိ၊ သိရုံ။ အာဂမေတုံ၊ ငုံစိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ (ဟုသမ္မန်)။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ နဝံဌာနံ၊ အရပ် သစ်သို့။ ဂတေန၊ သွားသောရဟန်းသည်။ (ဂဟေတဗ္ဗောနှင့်စပ်)။ဘိက္ခု၊

ရဟန်း။ ဟေ၊လာလှည့်။ နိဿယံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလှည့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စမာနေနာဝိ၊ ဆိုသော်လည်း။ စတူဟပဉ္စာဟံ၊ လေးရက်ငါးရက်။ နိဿယဒါယကာဿ၊ နိဿယညှိုးပေးတတ်သောရဟန်း၏။ လဇ္ဇီဘာဝံ၊ လဇ္ဇီအဖြစ်ကို။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ နိဿယော၊ နိဿယညှိုးကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

သစေ၊ အကယ်၍။ ထေရော၊ သည်။ လဇ္ဇီတိ၊ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းဟူ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတဒိဝသေ ယေဝ၊ ရောက်သောနေ့ပင်လျှင်။ ဂဟေတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ထေရောပန၊ သည်။ တာဝအာဂမေဟိ၊ လင့်ဦးလော။ ဝသန္တော၊နေသော သင်သည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိရလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကတိပါဟံ၊ တရက် နှစ်ရက်။ အာစာရံ၊ ပဋိပတ္တိ၏အမူအကျင့်ကို။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်း၍။ နိဿယံ၊ နိဿယညှိုးကို။ ဒေတိ၊ အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ နိဿယဂ္ဂဟဏဒ္ဒဿနံ၊ ရှေးနိဿယညှိုးယူမြဲသောအရပ်သို့။ ဂတေန၊ သွား သောရဟန်းသည်။ တဒဟေဝ၊ ထိုရောက်သောနေ့ပင်လျှင်။ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကေဒိဝသမ္မိ၊ မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ စောင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (နိဿယညှိုး မယူဘဲ တနေ့မျှ နေသော်လည်း အာပတ်မလွတ် ဟူလို သတည်း)။ သစေ၊အကယ်၍။ ပဌမယာမေ၊ ညည့်ဦးယံ၌။ အာစရိယဿ၊ ၏။ ဩကာသော၊ အားလပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဩကာသံ၊ ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ပစ္ဆာ။သသမယေ၊ ၌။ ဂဟေဿာမိတိ၊အံ့ဟု။ သယတိ၊ အံ့။ အရုဏံဥဋ္ဌတဗ္ဗိ၊ အရုဏ်တက်သည်ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဂဏှိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊၍။ သယတိ၊အံ့။ အရုဏုဋ္ဌမနေ၊ အရုဏ်တက်ခဲ့သော်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးမသွားဘူးသော။ ဌာနံ၊ သို့။ဂတေန၊ သွားသောရဟန်းသည်။ ဒွေတိဏိ ဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်သာလျှင်။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေခဲ့၍။ ဂန္တုကာမေန၊ သွားလိုသဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ နိဿယညှိုးမယူဘဲ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဉ္ဇာဟံ၊ ခုနစ်ရက်။ ဝသိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ အာလယံ၊ အလိုရှိခြင်းကို။ ကရောန္တေနပန၊ ပြုသော ရဟန်းသည်ကား။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ထေရော၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်။ ဝသန္တဿ၊ နေသောသင်အား။ နိဿယေန၊ နိဿယညှိုးဖြင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ပဋိက္ခိတ္တကာလတော၊

ပယ်သောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ လဒ္ဓပရိဟာရော၊ ရသောစောင့်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အာပတ်မသင့်ဟူလိုသတည်း)။

ဂမိကာဒိနိဿယဝဏ္ဏနာကထာ

၁၂၁။ နိဿယကရဏီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကရဏီယနိဿယော၊ ယူအပ်သောနိဿယည်းရှိသေး၏။မယာ၊ငါသည်။ နိဿယော၊ ကို။ ကရဏီယော၀ဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်သောသူတည်း။ ဧကတိအယံ၊ကား။အတ္ထော၊ အနက်ဘည်း။ (ငါကား နိဿယည်းမကင်းသောသူ ဟူလိုသတည်း)။ နိဿံယံအလဘမာနေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နေသု၊ ရှည်သောအဓွန့်ခရီးကို သွားသော ရဟန်းတို့တွင်။ နိဿယဒါယကော၊ ယည်းပေးနိုင်သောရဟန်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ နိဿယံ၊ ကို။ နလဘတိနာမ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အလဘန္တေန၊ မရသဖြင့်။ (မရသောသူလည်းပေး)။ အနိဿိတေန၊ မယူဘဲ။ ဗဟူနိဒဝသာနိဝိ၊ များသောနေ့တို့ကိုသော်လည်း။ ဂန္တုဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ဦလည်း။ နိဿယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝုတ္ထပုဗ္ဗံ၊ နေဘူးသော။ ကိဉ္စိ အာဝါသံ၊ တစုံတခုသောကျောင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ အံ့။ ကေရတ္တံ၊ တည်ည့်မျှ။ ဝသန္တေနာဝိ၊ နေသောရဟန်းသည်လည်း။ နိဿယော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝိဿမန္တေ၀ါ၊ ပင်ပန်း၍ငင်း။ (ငြိမ်သက်ပါစေလို၍သော်ငင်းပေး)။သတ္ထံ၊ ခရီးသွားဘော်ကို။ (ကုန်သည်ကိုသော်လည်းပေး)။ ပရိယေသန္တေ၀ါ၊ ရှာသည်ဖြစ်၍ငင်း။ ကတိပါဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်။ ဝသတိ၊ နေအံ့။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ အန္တေ၀ဿိပန၊ ဝါးတွင်းတည်းဖြစ်မူကား။ နိဗ္ဗ၀ါသံ၊ အမြဲမပြတ်နေခြင်းကို။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နိဿယော၀စ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ နာ၀ါယ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿပန၊ အားသော်ကား။ ဝဿာနေ၊ ဝါတွင်းသည်။ အာဂတေဝိ၊ ရောက်လတ်သော်လည်း။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းပေးအံ့သောဆရာကို။ အလဘန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ယာစိယမာနေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေနဂိလာနေန၊ ထိုနာသော ရဟန်းသည်။ ယာ၀စိယမာ၀နေန၊ တောင်းပန် သဖြင့်။ အနိဿိတေန၊ နိဿယည်းမယူဘဲ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ (ဟုသမ္မန်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား သူနာရဟန်းသည် ငါ့ကိုပစ်၍ မသွားပါလင့်ဟု တောင်းပန်လတ်သော်လည်း ဂိလာနုပဋ္ဌာကရဟန်းသည် နိဿယည်းမယူဘဲ နေအပ်၏ဟူလို)။

သစေ၊အကယ်၍။ မံ၊ငါ့ကို။ ယာစာဟိတိ၊ပန်ဟူ၍။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ဂိလာန ပဋ္ဌာကရဟန်းသည် ဆိုသော်လည်း။ ဂိလာနော၊သည်။ မာနေန၊ မာန်မူ သဖြင့်။ နယာစတိ၊အံ့။ ဂန္တုမ်ံ၊၏။ (နိဿယည်း ယူရရာသို့ သွား၊အပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။

ဖာသုဟောတိတိ၊ သည်ကား။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို။ ပဋိလာဘဝသေန၊ ရသောအား၊ဖြင့်။ ဖာသု၊ ချမ်းသာသည်။ (စီး၊ဖြန်း၊သာသည်လည်း၊ပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အနိဿိတေန၊ မရှိဘဲ။ ဝသိတဗ္ဗံ၊နေအပ်၏။ (ဟုသမ္မန်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ တော၌ နေသော ရဟန်းသည် ကသိုဏ်း၊ပရိကံ အစရှိသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း အနိစ္စအစရှိသော ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီး၊ဖြန်း၊သာသည် ရှိသော် နိဿယည်း ပေး၊နိုင်သော ဆရာလာသောအခါ၌ နိဿယည်း ယူအံ့ဟု တပါး၊သို့ မသွား၊ဘဲ နေပါအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဟိကသ္မာ၊ အာဘယ်ကြောင့်။ ဣမံပရိဟာရံ၊ ဤအစောင့်ကို။ သောတာပန္နော၊ ပန်လည်း။ နေဝလဘတိ၊ မရ။ သကဒါဂါမိ၊ လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ အနာဂါမိ အရဟန္တော၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာတို့သည်လည်း။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ ထာမဂတာသ၊ အား၊အစွမ်း၊သို့ရောက်သော။ သမာဓိနော၊ သမာဓိကို။ လာဘီဝါ၊ ရပြီး၊သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်း။ နလဘတိ၊မရ။ ဝိသဒ္ဓကမ္မဋ္ဌာနေ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလွတ်သော။ ဗာလပုထုဇ္ဇနေပန၊ ဗာလပုထုဇ္ဇဉ်၌ကား။ ကထာဝ၊ ဆိုဘွယ်မူလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယသ္မာပုဂ္ဂလသ္မာ၊အား။ ခေါပန၊စင်စစ်သဖြင့်။ သမထောဝါ၊ထကမ္မဋ္ဌာန်း သည်ဌင်း။ ဝိပဿနာဝါ၊ နာကမ္မဋ္ဌာန်းသည်ဌင်း။ တရဏာ၊နုသေး၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဣမံပရိဟာရံ၊ ဤအစောင့်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ပဝါရဏာသင်္ကော်ဟောဝိ၊ ပဝါရဏာ၏ သင်္ကြိုဟ်ခြင်းကိုလည်း။ တေသော်ဝ၊ အား၊သာလျှင်။ အနုညာတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဣမိနာပုဂ္ဂလေန၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း နုသေး၊သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဇရိယော၊ သည်။ ပဝါရေတ္ဝာ၊၍။ ဂတောဝိ၊သွား၊ခဲ့သော်လည်း။ ယဒါ၊၌။ ပဋိရူပေါ၊ တင့်အပ်သော။ နိဿယ ဒါယကော၊ ယည်း၊ပေး၊တတ်သော ဆရာသည်။ အာဂစ္ဆိသတိ၊ လတ္တံ့။ တသ အာစရိယသ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝသိသာမိတိ၊ နေအံ့ဟု။ အာဘောဂံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ယာဝ၊ လောက်။ အာသင်္ကိပုဏ္ဏမာ၊ ဝါဆိုလပြည့်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တာဝ၊

လောက်။ အနိသိတေန၊မမြိဘဲ။ ဝတ္ထုံ၊ နေအံ့သောငှာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ သစေ ပန၊ ၍။ အာသင်္ကိမာသေ၊ နွယ်တာလ၌။ (ဝါဆိုလ၌ သော်လည်းပေး)။ အာစရိယော၊ နိဿယည်း ဆရာသည်။ နာဂန္တိ၊ မလာအံ့။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ ၌။ နိဿယော၊ ကို။ (သည်လည်းပေး)။ လဒ္ဓတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊သို့။ ဂန္တုံ၊ ၏။

၁၂၂။ ဂေါတ္တေနာပိအနုသာဝေတုန္တိ၊ဟူသည်ကား။မဟာကဿပဿ ဥပသဒ္ဓဒါပေက္ခောတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂေါတ္တံ၊အမျိုးကို။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ အနုသာဝေတုံ၊ ကြားစိမ့်သောငှာ။ (ကမ္မဝါစာ ရွတ်စိမ့်သောငှာလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိအယံ၊သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (အာယသ္မတော ဝိပ္ပလိဿ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခောဟူ၍ ရွတ်သော်ကား နာမဖြင့် ရွတ်သည် မည်သတည်း။ အရှင်မဟာကဿပအမည်တော်ရင်းကား ဝိပ္ပလိဟု တွင်၏။ ကဿပ ဟူသည်ကား ဂေါတ္တမှ ဖြစ်သော အမည်တည်း)။

၁၂၃။ ဒုတိယောနုသာဝနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုတိယ ဇနေ၊ နှစ်ယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့ကို။ ဧကတော၊တပြိုင်နက်။ အနုသာဝနေ၊ ကမ္မဝါစာရွတ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဧကေနအာစရိယေန၊ဆရာတယောက်သည်။ ဧကဿဇနဿ၊တယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းအား။ အညေန အာစရိယေန၊ တယောက်သည်။ ဣတရဿ ဇနဿ၊ တယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းအား။ ဣတိဝေါ၊သို့။ ဒ္ဝိဟိဝါ အာစရိယေဟိ၊ နှစ်ယောက်သော ကမ္မဝါ ဆရာတို့သော်လည်း။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ အနုသာဝေန္တေဟိ၊ ရွတ်ကုန်သဖြင့်။ ဥပသမ္ပာဒေတုံ၊ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ပဉ္စင်းလောင်း နှစ်ယောက်တို့ကို ကမ္မဝါဆရာ တယောက်သာရွတ်၍ တပြိုနက် ပဉ္စင်းခံအပ်၏။ကမ္မဝါဆရာနှစ်ယောက်ပင် သော်လည်း တယောက်သည် ပဉ္စင်းလောင်း တယောက်အား တယောက်လည်း ပဉ္စင်းလောင်း တယောက်အား ရွတ်၍ တပြိုင်နက် ပဉ္စင်းခံအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။

ဒုတိယော ကောနုသာဝနေ ကာတုံ၊ တဥ္စခေါ ဇနေန ဥပဇ္ဈာယေနာတိ၊ ကား။ ဒွေဝါ တယောဝါ ဇနေ၊နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့ သည်လည်း။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။ အနုသာဝနေ၊ကမ္မဝါရွတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို။ ကာတုံ၊ငှာ။

အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တဗ္ဗဒေါ အနုသာဝနကိရိယံ၊ ထိသ္မိ ကမ္မဝါ ရွတ်ခြင်း သို့လည်း။ ဧကေန၊ တယောက်တည်းသော။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဖြင့်။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဒုတိအယံ၊ ဟူမူကား။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧကေနအာစရိယေန၊ ဆရာတယောက်တည်းသည်။ ဒွေဝါ၊ နှစ်ယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်းတို့ကိုဂုဏ်း။ တယောဝါ၊ သုံးယောက်သော ပဉ္စင်းလောင်း တို့ကိုဂုဏ်း။ အနုသာဝေတမ္ပာ၊ ရွတ်အပ်ကုန်၏။ (ဤကား ဥပဇ္ဈာယ်တယောက်ရှိသည်ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း)။ ဒ္ဝိဟိဝါ အာစရိယေဟိ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော ဆရာတို့သည်ဂုဏ်း။ တိဟိဝါ အာစရိယေဟိ၊တို့သည်ဂုဏ်း။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ ဧကေနအာစရိယေန၊ သည်။ ကေသဇနဿ၊ ပဉ္စင်းလောင်း တယောက်အား။ ဒုတိဝေါ၊ဤသို့ ။ ဒွေတိသော၁ဝါကမ္မဝါစာ၊ နှစ်စောင်သုံးစောင်သော ကမ္မဝါစာတို့ကို။ ကေပဟာရေနေဝ၊ လျှင်။ ကာတမ္ဘာ၊ ကုန်၏။ (ဤကား ဥပဇ္ဈာယ်များသော်ဂုဏ်း တယောက်တည်းသော်ဂုဏ်း ရွတ်ကောင်းသည် ချည်းတည်း)။ သစေပန၊ အကယ်၍။ နာနာစရိယာ၊ ကမ္မဝါရွတ်သော ဆရာလည်း အသီးသီး။ နာနုပဇ္ဈာယာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်လည်း အသီးသီး။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ တိသတ္ထောရော၊ သည်။ သုမနတ္ထေရသ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ကို။ သုမနတ္ထေရော၊ ထေရ်ကား။ တိသတ္ထေရသ၊၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ကကို။ အနုသာဝေတိ၊ ရွတ်အံ့။ အညမညံ့၊ လည်း။ ဂဏပူရကာ၊ ဂိဏ်းပြည့်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။(ဤကား ဥပဇ္ဈာယ်သုံးယောက် ဖြစ်သောကြောင့် တယောက်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကကို တယောက်၊ တယောက် သဒ္ဓိဝိဟာရိကကို တယောက်၊ အာစရိယပြု၍ ရွတ်သတည်း)။ သစေပန၊ အကယ်၍။ နာနာဥပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အာစရိယော၊ ကမ္မဝါရွတ်သော ဆရာကား။ ဧကော၊ တယောက်သာ။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ နတ္ထေဝ နာနုပဇ္ဈာယေနာတိ၊ ဟူ၍။ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ကြောင့်။နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။(အဓိပ္ပါယ်ကား ကမ္မဝါဆရာ တယောက်တည်းသည် ကေကွဏ်၌ ဥပဇ္ဈာယ်နှစ်ယောက် သုံးယောက်တို့၏ အမည်ကိုရွတ်ခြင်းငှာ မတတ်ကောင်းခဲ့ရကား နတ္ထေဝ နာနုပဇ္ဈာယေန-ဟု မြစ်တော်မူသောကြောင့် မအပ်ဟူလိုသတတ်)။ ဟိသစ္စံ၊ဟုတ်စွ။ ဇုဒံ ကောနုသာဝနံ၊ ဤဆရာ တယောက်တည်း ရွတ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သေ-ဧသော ပဋိက္ခေပေါ၊ ထိုသို့သော မြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုတော်မူသတည်း။

ဇနွာသယ ၄၇၆-၂၇

ဥပသမ္ပဒါဒိဓိကထာ

၁၂၆။ ပဌမံဥပဇ္ဈံဂါဟာပေတဗ္ဗောတိတ္ထေပါဠေ၌။ ဝင္ဒာဝင်္ဒံ၊ အပြစ်ရှိသည်မရှိသည်ကို။(အပြစ်ကြီးငယ်ကိုလည်းပေး)။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ဥပဇ္ဈာမည်၏။ (ဥပဇ္ဈာနှင့် ဥပဇ္ဈာယကား အနက်တူ၏ ဟူလိုသတည်း)။ တံဥပဇ္ဈံ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ကို။ဥပဇ္ဈာယောမေ ဘန္တေဟောဟိတိ၊ဟိဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါပေတွာ၊ ဆိုစေ၍။ ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဝိတ္ထာယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိတ္ထဒ္ဓဂတ္တာ၊ ခက်ထရော်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်။ (ယိုးတိုးယိုးတွန့် ရှိခဲ့ကုန်သည်လည်းပေး)။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယံဇာတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တဝ၊သင်၏။ သရီရေ၊ ၌။ ယံဘူတံ၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သော သဘောသည်။ ဇာတံနိဗ္ဗတ္တံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ တံဘူတံ၊ ထိုဟုတ်မှန်သောသဘောရှိသည်ကို။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပုစ္ဆန္တေ၊ မေးသည်ရှိသော်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောသဘောကို။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ဝတ္တုမ်ဴ၊ ၏။ ဇုတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝစနီယောဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဥလ္လုမ္ပတုမန္တိ၊ မံဟူသည်ကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဥဒ္ဓရတု၊ သံသရာဝဋ်မှထုတ်စေချင်၏။ (ဤ၌အနက်အထွေထွေရှိ၏)။

စတ္တာရောနိဿယာဒိကထာ

၁၂၇။ တာဝဒေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရမေဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသောအခြားမဲ့၌လျင်။ ဆာယာမေတဗ္ဗာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေပေါရိသာဝါ၊ တသ္ဆရှိ၏ဟူ၍။ ဒွေပေါရိသာဝါ၊ နှစ်သ္ဆရှိ၏ဟူ၍။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဆာယာ၊ အရိပ်ကို။ မေတဗ္ဗာ၊ နှိုင်းရသည်အပ်၏။(ဖဝါးစတွန်းအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ ဥတုပ္ပမာဏံအာစိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဿာနေ၊ မိုးဥတု။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းဥတု။ ဂိမှေ၊ နွေဥတု။ ဇုတိဝေါ၊ ဤသို့။ ဥတုပ္ပမာဏံ၊ ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ထွေစ၊ ၌လည်း။ ဥတုယော၀၊ သာလျင်။ ဥတုပ္ပမာဏံ၊ မည်၏။ သစေ၊ ၍။ ဝဿာနာဒယော၊ မိုးဥတုစသည်တို့သည်။ အပရိပုဏ္ဏာ၊ မပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ယတ္ထကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒိဝသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ယဿ၊ ဘူအား။ ယောဥတု၊ သည်။ အပရိပုဏ္ဏော၊ မပြည့်အံ့။ တေဒိဝသေ၊ တို့ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ သောဒိဝသဘာဂေါ၊ ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ အယံနာမဥတု၊ ဤမည်သော ဥတုတည်း။ သောစခေါဥတု၊ ထိုဥတု

သည့်လည်း။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်ပြီ။ အပရိပုဏ္ဏောဝါ၊ မပြည့်သေး။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ ဥတ္တပ္ပမာဏံ၊ ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဏောဝါ၊ နံနက်အခါ ဟူ၍ဂုဏ်း။ သာယန္ဟောဝါတိ၊ ညအခါဟူ၍ဂုဏ်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဝသဘာဂေါ၊ တို့ကို။ အာစိက္ခိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သင်္ဂီတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုဒမေဝသဗ္ဗံ၊ ဤဖဝါးစတွန်းခြင်းစသည့်အလုံးစုံကိုပင်လျှင်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ (အာစိက္ခိတဗ္ဗံနှင့်စပ်)။ တွံ၊ သင်ကား။ကိံ၊ အဘယ်သို့။ လဘတိ၊ ရသနည်း။ တော၊ သင်အား။ ကာဆာယာ၊ အတိမ္ဗ အရိပ်ရှိသနည်း။ ကိံ ဥတ္တပ္ပမာဏံ၊ အဘယ်ဥတု အတိုင်းအရှည်ရှိသနည်း။ ကောဒိဝသဘာဂေါ၊ အဘယ်နေ့အဘို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗော၊ သူတပါးမေးအပ်သောသင်သည်။ (ဝဒေယျာသိ၌ကတ္တားပြု)။ ဇုဒံနာမ၊ ဤပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘာမိ၊ ရ၏။ ဝဿံဝါ၊ မိုးဥတုဟူ၍ဂုဏ်း။ဟေမန္တံဝါ၊ ဆောင်းဥတုဟူ၍ဂုဏ်း။ ဂိမှံဝါ၊ ၍ဂုဏ်း။ မေ၊ ငါ့အား။အယံဆာယာ၊ ဤမျှ အရိပ်။ ဇုဒံဥတ္တုပ္ပမာဏံ၊ ဤဥတု၏ပမာဏ။ အယံဒိဝသဘာဂေါတိ၊ ဤနေ့အဘို့တည်းဟု။ ဝဒေယျာသိ၊ လော။ ဇုတိဧဝံ၊ သို့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၂၉။ ဩဟာယတိ၊ ကား။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ၍။ ဒုတိယံဒါတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပသမ္ပဒမာဠကတော၊ ပဉ္စင်းခံသော သိမ်ကိုမိုးသော တန်ဆောင်းမှ။ (ပဉ္စင်းခံသောသိမ်အပြင်မှလည်းပေး)။ ပရိဝေဏံ၊ ဝုဏ်သို့။ ဂစ္ဆန္တာသ၊ သွားသောပဉ္စင်းအား။ ဒုတိယကံ၊ နောက်လိုက်ကို။ (အဖော်ကိုလည်းပေး)။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ အကရဏီယာနိစ၊ မကျင့်အပ်သည်တို့ကိုလည်း။ အာစိက္ခိတုံ၊ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဇ္ဇုပလာသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဇ္ဇာဝဏ္ဏော၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော။ ပတ္တော၊ သစ်ရွက်။ ဗန္ဓနာပဝုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ။ ပတိတော၊ ကျသောသစ်ရွက်။ အဘဗ္ဗောဟရိတတ္ထာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုန၊တဘန်။ ဟရိတော၊ စိမ်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းမှာ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ပုထုသိလာတိ၊ လာဟူသည်ကား။ မဟာသိလာ၊ ကြီးစွာသောကျောက်ဖျာတည်း။

၁၃၀။ အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိသမ္ဘောဂေ ဆံဝါသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဥက္ခေပနီယကံကို ထိုက်သောရဟန်းအား။ ဥက္ခေပနီယကမ္မကရဏတ္ထာယ၊ ဥက္ခေပနီယ

ကံကိုပြုအံ့သောငှာ။ သာမဂ္ဂီ၊ သင်္ဃာ၏ညီညွတ်ခြင်းကို။ နလဿတိ၊ မရ။ တာဝ၊ လောက်။ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုဥက္ခေပနီယကံကိုထိုက်သောရဟန်း နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ဘောဂေစ၊ အတူတကွ သုံးဆောင်ခြင်းဌ္ဌဂင်း။ ဥပေါသထပဝါရဏာဒိကရဏဘေဒေ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာစသော အပြား ရှိသော။ သံဝါသေစ၊ ကံကြိုးကံငယ်ပေါင်းဘော်ခြင်းဌ္ဌဂင်း။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပါဠိဌ္ဌ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည် ကား။ မဟာဝိဘင်္ဂေ၊ ဌ္ဌ။ (ဘိက္ခုပါစိတ်ကိုယူ)။ ဝုတ္တာနုသာရေန၊ ဖြင့်။ သုဝိညေယျတ္တာ၊ သိလွယ်သောအဖြစ်ကြောင့်။ ပါကဋမေဝ၊ ကတည်း။

သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိသော။ ဝိနယ သံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာဌ္ဌ။ ဒွါသတ္တတိအဓိကဝတ္ထုသတ ပဋိမဏ္ဍိတသာ၊ခုနစ်ဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုအလွန်ရှိသောတရာသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော။ မဟာခန္ဓကာသာ၊က၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

၂–ဥပေါသထကွန္ဓကာ

သဋ္ဌိပါတာနုဇာနနာဒိကထာ

၁၃၂။ ဥပေါသထကွန္ဓကေ၊ ဥပုသ်ခန်း၌။ အညတိတ္ထိယာတိတ္ထေ ပဒေ၊ ၌။ တိတ္ထံဇုတိ၊ ရေဆိပ်သဘွယ်ဟူ၍။ လဒ္ဓိ၊ အယူကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အညံ၊ သာသနာမှတပါးသော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်နှင့်တူသော အယူတည်း။ အညတိတ္ထံ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော ရေဆိပ်နှင့် တူသောအယူ။ ဧတေသံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာနံ၊ ထိုအမြင်မှားသောသူတို့အား။ အညံ၊ သာသနာတော်မှတပါးသော။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်နှင့်တူသော အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ တေမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ တို့သည်။ အညတိတ္ထိယာ၊ မည်ကုန်၏။ဇုတောသာသနတော၊ တော်မှ။အညလဒ္ဓိကာ၊ တပါးသောအယူရှိကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံဘာသန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ယံကတ္တုဗ္ဘာကတ္တုမ်ံ၊ အကြင်ပြုအပ်မပြုအပ်သော အမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကတ္တုဗ္ဘာကတ္တုမ်ံ၊ ထိုပြုအပ်မပြုအပ်သောတရားကို။ ကထေန္တိ၊ ဟောကုန်၏။ တေလဘန္တီတိ၊ နှိ်ဟူသည်ကား။ တေမနုဿာ၊ တို့သည်။ပါဿာဒံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ မူဂသူကရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ထူလသရီရသူကရာ၊ ဆူသောကိုယ်ရှိသောဝက်ကဲ့သို့။

၁၃၅။ အနုဗ္ဗာပန္နော၀ါဟောတိ အာပဇ္ဇိတွာ၀ါဝုဋ္ဌေတော်ိ ဇွေပဒေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယံအာပတ္တိ်ံ၊ သို့။ အနုဗ္ဗာပန္နော၀ါ၊ မရောက်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာပဇ္ဇိတွာ၀ါ၊ ရောက်လေ၍သော်လည်း။ ဝုဋ္ဌေတော၊ ထမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ အသန္တီအာပတ္တိနာမ၊ အာပတ်မရှိသည်မည်၏။ ဇုတိဧဝံအတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သမ္ပဇာနမုသာ၀ါဒေကိ်ံ ဟောတိတိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုအာပတ်သင့်လျက်တိတ် တိတ်နေသောရဟန်းအား။ ယွာယံ- ယောအယံသမ္ပဇာနမုသာ၀ါဒေါ၊ အကြင်သိလျက် မုသားဆိုသော မည်သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သောသမ္ပဇာနမုသာ၀ါဒေါ၊ ထိုသိလျက် ပျက်စကားကို ဆိုသောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိတော၊ မှ။ ကိ်ံ ဟောတိ၊ အာဘယ်အာပတ် ဖြစ်မည်နည်း။ ကတရာအာပတ္တိ၊ အာဘယ် အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ မည်နည်း။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဒုက္ကဋံဟောတိတိ၊

သည်ကား။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာစခေါဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ ထိုဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်လည်း။ မုသာဝါဒလက္ခဏေန၊ မုသားဆိုသော လက္ခဏာကြောင့်။ န၊ မဟုတ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနေန၊ ပညတ်တော်ကြောင့်။ ဝစီဒ္ဒါရေ၊ ၌။ အကိရိယသမုဋ္ဌာနာ၊ ဆိုအပ်လျက်မဆိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

အမိပ္ပါယ်ကား အာပတ်ရှိသောရဟန်းသည် ထိုအာပတ်ကိုထင်စွာ ပြု၍ ဒေသနာကြားရာ၏။ အာပတ်မသင့်သော ရဟန်းလည်း တုကို ဘောနေရာ၏။ အာပတ်သင့်သော ရဟန်းသည် သုံးကြိမ်မေးလျက် မဆိုမူကား မုသာဝါဒဆိုသည်ဖြစ်ရာ၏။ မုသားဆိုသော သူအား ဒုက္ကဋ်သင့်၏ဟူ၍ ဤသို့ဟောတော်မူသော ပညတ်မသာကြောင့် အာပတ်သင့်လျက် မသင့်သကဲ့သို့ တိတ်တိတ်နေသော ရဟန်းသည် နှုတ်မြွက်၍ ဆိုအပ်သည်ကို မဆိုခြင်းကြောင့် အကိရိယသမုဋ္ဌာန် ဖြစ်သောဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်ဟူလိုသတည်း။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အနာလပန္တော်မနုဇေနကေနစိ၊ ဝါစာဂိရံနောစပရေ ဘဏေယျ၊ အာပဇ္ဇေယျဝါစသိကံ နကာယိကံ၊ ပဠာမေသာကုသလေဟိ စိန္တိတာဘိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါရ၌။ ဝက္ခတိ၊ဆိုလတ္တံ့သတည်း။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကေနစိမနုဇေန၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ အနာလပန္တော်၊ ပြောဟောခြင်းလည်းမရှိ။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ဝါစာဂိရံ၊ နှုတ်မြွက်သောစကားကို။နောစဘဏေယျ-နောစဘဏတိ၊ မဆို။ တထာဝိ၊ ထိုသို့မဆိုလျှင်းမူလည်း။ နကာယိကံ၊ ကိုယ်ကြောင့် မဟုတ်သော။ ဝါစသိကံ၊ ဝါစာကြောင့်ဖြစ်သော။ (တနည်းကား)။ နှုတ်ကြောင့်ဖြစ်သောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သောပဠာ၊ ဤပြဿနာကို။ ကုသလေဟိ-ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်။ စိန္တိတာ-စိန္တေတဗ္ဗော၊ ၏။

အန္တရာယိကောတိ၊ဟူသည်ကား။အန္တရာယကရော၊မင်္ဂုလ်၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်၏။ ကိဿဖာသုဟောတိတိ၊ ကား။ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှာ။ ဖာသု၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပဌမဿဈာနဿအဓိဂမာယာတိ၊ ကား။ ပဌမဿဈာနဿ၊ ကို။ အဓိဂမနတ္ထာယ၊ ရခြင်းငှာ။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဖာသု၊ လွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာ

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊ တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဒ္ဒေသတော၀စ၊ သအားဖြင့်၎င်း။ နိဒ္ဒေသတော၀စ၊ သအားဖြင့်၎င်း။ (ဥဒ္ဒေသကားအကျဉ်း။ နိဒ္ဒေသကားအကျယ်)။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၁၃၆။ ဒေ၀သိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ဒိ၀သေဒိ၀သေ၊တိုင်း။ စာတုဒ္ဒသေ၀ါ ပန္နရသေ၀ါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေဿ ဥတုနော၊ တပါးပါးသော ဥတု၏။ (ကေဿဒ္ဒါ တခုကြေသည်)။ တတိယောစပက္ခေ၊ တတိယပက္ခ ဦးဏ်း။ သတ္တမေစပက္ခေ၊ ဦးဏ်း။ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ဥပုသ်စီ။ စာတုဒ္ဒသေ၊ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့ဦးဏ်း။ အ၀သေသေ၊ ထိုမှ ကြွင်းသော။ ပက္ခေ၊ ၌။ ဆက္ခတ္တုံ၊ ခြောက်ဥပုသ်စီ။ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော ပန္နရသီ ဥပုသ်နေ့၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။(ဟုသမ္မုန်)။အယံ၊သည်ကား။တာ၀၊စွာ။ကော၊တခုသော။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဥတုသုံးပါးတွင် တပါးပါးသည် လေးလစီချည်း ရရကား ဟေမန္တဥတု၌ ရှစ်ဥပုသ်၊ ဂိမှန္တဥတု၌လည်း ရှစ်ဥပုသ်၊ ၀သန္တဥတု၌လည်း ရှစ်ဥပုသ်၊ အပေါင်းကား စတုဝီသ၊ နှစ်ဆဲ့လေး ဥပုသ်။ ထိုနှစ်ဆဲ့လေး ဥပုသ်တို့တွင် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ကား ခြောက် ဥပုသ်၊ပန္နရသီဥပုသ်ကား တဆဲ့ရှစ် ဥပုသ်ဖြစ်သတည်း။ ထိုစာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်တို့ကား တတိယပက္ခ သတ္တမပက္ခ၌ ဖြစ်သတည်း။ အသို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား-တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထွက် တရက်မှသည် တန်းဆောင်မုန်း လကွယ်တိုင်ရုံသည်ကား ပဌမပက္ခတည်း။နတ်တော် လဆန်းတရက်မှသည် နတ်တော်လပြည့် တိုင်ရုံသည်ကား ဒုတိယ ပက္ခတည်း။ နတ်တော်လပြည့် အထွက်တရက်နေ့မှသည် နတ်တော် လကွယ်တိုင်ရုံသည်ကား တတိယပက္ခတည်း။ ဤတတိယပက္ခ မြောက် သော ပက္ခကား စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်။ ပြာသိုလဆန်း တရက်မှသည် ပြာသိုလပြည့် တိုင်ရုံသည်ကား စတုတ္ထပက္ခတည်း။ ပြာသိုလပြည့် အထွက်တရက်မှသည် ပြာသိုလကွယ် တိုင်ရုံသည်ကား ပဉ္စမပက္ခ တည်း။ တပို့တဲ့လဆန်းတရက်မှသည် တပို့တဲ့လပြည့်တိုင်ရုံသည်ကား ဆဋ္ဌပက္ခတည်း။တပို့တဲ့လပြည့် အထွက်တရက်မှသည် တပို့တဲ့လကွယ် တိုင်ရုံသည်ကား သတ္တမပက္ခတည်း။ ဤသတ္တမပက္ခသည် စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်။ တပေါင်းလဆန်း တရက်မှသည် တပေါင်းလပြည့် တိုင်ရုံ

သည်ကား အဋ္ဌမပက္ခတည်း။ ဤတပေါင်းလပြည့်နေ့လျှင် ဟေမန္တ ဥတုကုန်၏။ ဤသို့ ဟေမန္တဥတု၌ တတိယပက္ခ သတ္တမပက္ခသည် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၊ကြွင်းသော ပက္ခတို့ကား ပန္နရသီဥပုသ်နှင်နှင်ချည်း။ ဂိမှန္တဥတု ဝသန္တဥတုတို့၌လည်း ဤနည်းတူ။

အဃံပနအတ္ထော၊ ကိုကား။ ပကတိစာရိတ္တာဝသေန၊ ပြကတော့သောအကျင့်အား ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သကိံပက္ခဿ စာတုဒ္ဒသေဝါ ပန္နရသေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတောပန၊ ကြောင့်မူကား။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သော။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ယသ္မိံတသ္မိံ၊ ဟုတ်ဟုတ်ပြားပြားသော။ စာတုဒ္ဒသေဝါ၊ ၌ဂင်း။ ပန္နရသေဝါ၊ ၌ဂင်း။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ပါတိမောက်ပြအံ့သောငှာ။ ဝန္တိ၊ အပ်၏။ အာဝါသိကာနံ၊ ကျောင်း၌နေလင့်သော အာဝါသိက ရဟန်းတို့အား။ စာတုဒ္ဒသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အာဂန္တုကာနံ၊ ကရဟန်းတို့အား။ ပန္နရသော၊ သည်။ ဟောတိ ဖြစ်အံ့။ သစေ၊၍။ အာဝါသိကာ၊ ကရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ကရဟန်းတို့သည်။ အာဝါသိကာနံ၊ ရဟန်းတို့သို့။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ လိုက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတောဝိဓ၊ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်လည်း။ ဇေတံဥပေါသထံ၊ ကို။ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ (များရာသို့ လိုက်အပ်၏ လိုဟူသတည်း)။

သီမာနုဇာနနကထာ

၁၃၈။ ပဌမံ နိမိတ္တာ ကိတ္တေတဗ္ဗာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိနယဓရေန၊ ဝိနည်းမိုရ်သည်။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊အရှေ့မျက်နှာ၌။ ကိံနိမိတ္တံ၊အဘယ်နိမိတ်နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ပဇ္ဇတေဝ၊ တောင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုလင့်ပေအပ်၏။ (ဤကား လူသာမဏေသော်ငင်း ပဉ္စင်းသော်ငင်း ဆိုလင့်ပေ)။ ပုန၊ တဘန်။ ဝိနယဓရေန၊ သည်။ သောပဇ္ဇတေဝ၊ ဤတောင်သည်လျှင်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်။ ဣတိဒံ၊ဤသို့။ နိမိတ္တံ၊နိမိတ်ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ကြားအပ်၏။ ဧတံပဇ္ဇတံ၊ကို။ နိဒ္ဒိတ္တံ၊နိမိတ်ကို။ ကရောမ၊ကုန်၏။ ကရိဿာမ၊ပြုကုန်လတ်အံ့။ နိမိတ္တံ၊ကို။ ကတောဝ၊ ပြု၏။ နိမိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ ဟောတု၊ စေ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ ဣတိဧဝံပန၊ဤသို့မူကား။ကိတ္တေတုံ၊ငှာ။ နဝန္တိ၊အပ်။ ပါသာဏာဒိသုဝိ၊ ကျောက်စသည် တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ (ဤအရာ၌ ကိရိယာနှင့် ကင်း၍ ကာရကရှိ၏။ နာမပဒံ ကိရိယာ ပဒါ

ပေက္ခံ၊ ကိရိယာပဒံ နာမပဒါပေက္ခံ ဟူသောစကား။ကိရိယာသုည် ဝါက်၌ နာမနတ္ထိ၊ ဟူသောစကားတို့ကား ယေဘုယျ နည်းအားဖြင့် ဆိုသောစကားတည်း။ အပွကအားဖြင့် ကိရိယာ မရှိသော်လည်း ဤဥဒ္ဒါထင်၏)။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရွေမျက်နှာအရပ်၌။ ကိ ံနိမိတ္တံ၊နည်း။ ပုရတ္ထိမာယအနုဒိသာယ၊ အရွေတောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာ၌။ ကိ ံနိမိတ္တံ၊ အာဘယ်နိမိတ်နည်း။ပ။(အကြွင်းတူ နိမိတ်မှတ်သရွေ့ဆို)။ ဒက္ခိဏာယဒိသာယ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ အနုဒိသာယ၊ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်မျက်နှာ၌။ပ။ ပစ္ဆိမာယဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ပ။ ပစ္ဆိမာယအနုဒိသာယ၊ အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်မျက်နှာ၌။ပ။ ဥတ္တရာယဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ကိ ံနိမိတ္တံ၊အာဘယ်နိမိတ်နည်း။ပ။ဥတ္တရာယအနုဒိသာယ၊ ၌။ ကိ ံနိမိတ္တံ၊ အာဘယ်နိမိတ်နည်း။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဥဒကံ၊ရေတည်း။ (ဤကား နေလင့်သသူကြားစေ)။ ဧတံဥဒကံ၊ဤရေသည်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ နိမိတ္တံ၊နိမိတ်ကို။ ကိတ္တေတမ္ပံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတ္ထပန၊ဤအရွေမြောက်ထောင့်၌လျှင်။ အဌတ္ဝာ၊ မတန့် မူ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊၌။ ကိနိမိတ္တံ၊အာဘယ်နိမိတ်နည်း။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ပဇ္ဇတောတောင်တည်း။ သောပဇ္ဇတော၊ ဤတောင်သည်။ နိမိတ္တံ၊နိမိတ်။ ဧဝံ၊သို့။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ ကိတ္တိတနိမိတ္တံ၊ရှေးကြားပြီးသောနိမိတ်ကို။ကိတ္တေတ္ဝာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ ဒုဝါတမ္ပံ၊ ရပ်အပ်၏။ ဧဝဥိဧဝ၊ ဤသို့ ကြားသော်သာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ နိမိတ္တေန၊ နှင့်။ ဃဋိတံ၊ စပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ကြား၍။ အထာနန္တရံ၊ ထိုကြားသော အခြားမဲ့၌။ ဝုတ္တာယ၊ ပါဠိ၌ ဟောအပ်သော။ ကမ္မဝါစာယ၊ဖြင့်။ သီမာ၊ သိမ်ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ သမုတ်အပ်၏။ ကမ္မဝါစာယ၊ ၏။ ပရိယောသာနေ၊ ၌။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တေ၊ အတွင်း၌။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ သီမတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမုတ်ရာ၌။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ သကိ ံကိတ္တိတာနိဝိ၊ တကြိမ်သာ ကြားကုန်သော်လည်း။ ကိတ္တိတာနေဝ၊ ကြားသောမည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယမ္ပန၊ ပြတိုက်အဋ္ဌကထာ၌ သော်ကား။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ သီမမက္ကွာလံ၊ သိမ်အပြင်ကို။ သမ္မန္ဒန္တေန၊ စပ်သဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ကို။ ကိတ္တေတမ္ပံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဇ္ဇတောဘန္တေ။ပ။ ဥဒကံ ဘန္တေ တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဥပသမ္ပန္နော ဝါ၊ ပန္ဆင်းသော်လည်း။ အာစိက္ခတု၊ကြားသည်ဖြစ်စေ။ အနုပသမ္ပန္နော ဝါ၊

ဒုန္ဓာသယ ၄၇၆-၂၀

လူသာမဏေ္ဍသော်လည်း။ အာစိဏ္ဍတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ လျှင်တည်း။

ဏ္ဍဒါနိ-ဏ္ဍမသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ပဇ္ဇတနိမိတ္တာဒီသု၊ တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဇ္ဇတော၊ တောင်ကား။ သုဒ္ဓပံသုပဇ္ဇတော၊ သက်သက်သော မြေတောင်ဂုင်း။ သုဒ္ဓပါသာဏပဇ္ဇတော၊ သက်သက်သော ကျောက်တောင်ဂုင်း။ ဥဘယမိဿကော၊ မြေနှင့်ကျောက် နှစ်ပါးရောသောတောင်ဂုင်း။ ဏ္ဍတိ၊ ဤသို့။ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ သောတိဝိဓောဝိ၊ ထိုသုံးပါး အပြားရှိသော တောင်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဝါလိကရာသိပန၊ သဲစုသည်ကား။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဏ္ဍတရောဝိ၊ ဤမှတပါးသော တောင်သုံးပါးသည်လည်း။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော၊ ခုနစ်တောင့်ထွာအတိုင်းအရှည်ရှိသောဆင်ပမာဏအောက်။ ဩမကဘရော၊ ငယ်သောတောင်သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏတော၊ ဆင်ပမာဏရှိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သိနေရုပ္ပမာဏောဝိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ရှိသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ စတူသုဒီသာသုဝါ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌မူလည်း။စတ္တာရောပဇ္ဇတော၊ လေးလုံးသောတောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အံ့။ တိသုဝါဒိသာသု၊ အရပ်သုံးမျက်နှာတို့၌မူလည်း။ တယောပဇ္ဇတော၊ သုံးလုံးသောတောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ စတူဟိ၊ လေးလုံးကုန်သော။ ပဇ္ဇတနိမိတ္တေဟိဝါ၊ တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့်ဂုင်း။ တီဟိ၊ သုံးလုံးကုန်သော။ ပဇ္ဇတ နိမိတ္တေဟိ ဧဝဝါ၊ တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့် သော်ဂုင်း။ သမ္မန္ဒိတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒ္ဝီဟိပဇ္ဇတနိမိတ္တေဟိ၊ နှစ်လုံးသော တောင်နိမိတ်တို့ဖြင့်သော်ကား။နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဧကေနဝါ၊ တပါးတည်းသော နိမိတ်ဖြင့်လည်း။ သမ္မန္ဒိတုံ၊ ၄ာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဏ္ဍတောပရေသု၊ ဤမှတပါးကုန်သော။ ပါသာဏနိမိတ္တာဒီသုဝိ၊ ကျောက်နိမိတ် စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဇ္ဇတနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။ (ပြုသောဝိနည်းဓိရ်သည်လည်းပေး)။ ဧကာဗဒ္ဓေါ၊ တစပ်တည်းလော။ နဧကာဗဒ္ဓေါ၊ တစပ်တည်း မဟုတ်သလော။ ဏ္ဍတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဧကာဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဟိ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တံပဇ္ဇတနိမိတ္တံ၊ ကို။ စတူသုဝါဒိသာသု၊ တို့၌ဂုင်း။ အဋ္ဌသုဝါဒိသာသု၊ တို့၌ဂုင်း။ ကိတ္တေန္တေနဝိ၊ ကြားသဖြင့်လည်း။ ဧကံမေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ကိတ္တိတံ၊

ကြားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ယော၊ သည်။ စက္ကသဏ္ဌာနေန၊ လှည်းဘီးသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ (စက်ဝန်းသဏ္ဌာန်ဖြင့် သော် လည်းပေး)။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ပဗ္ဗတော၊ ကို။ ဧကဒိသာယ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ အညာသုံ ကုန်သော။ ဒိသာသု၊ တို့၌။ တံပဗ္ဗတံ၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါကတွာ၊ အပပြု၍။ အန္တော၊ ၌။ အညာနိ၊ ကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

သစေ၊ အကယ်၍။ ပဗ္ဗတာသာ၊ ၏။ တတိယဘာဂံ ဝါ၊ သုံးဘို့တဘို့ကို ၎င်း။(အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ ဥပနံ့ဝါ၊ ထက်ဝန်းကို၎င်း။ အန္တောသီမာယ၊ သိမ်တွင်းကို။ ကတ္တုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗတံ၊ကို။ အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ပဒေသံ၊ အရပ်ကို။ အန္တောကတ္တုကာမာ၊ သိမ်တွင်းပြုလိုသောသူဟု်သည်။ တာဿပဒေသဿ၊ ၏။ ပရတော၊ ပြင်မှ။ တသ္မိံ ယေဝပဗ္ဗတေ၊ ၌လျှင်။ ဇာတရက္ခဝမ္မိကာဒိသု၊ ပေါက်သော သစ်ပင်တောင်ပို့စသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါး သော။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ သစေ၊ ၍။ ကေယော ဇနဒ္ဒိယောဇနပ္ပမာဏံ၊ တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သဗ္ဗံ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်အလုံးကို။ အန္တောကတ္တုကာမာ၊ သိမ်တွင်း ပြုလိုကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဗ္ဗတာသာ၊ ၏။ ပရတော၊ အပမှ။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ဇာတရက္ခဝမ္မိကာဒိနိ၊ ပေါက်သောသစ်ပင် တောင်ပို့ အစရှိကုန်သော။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ထို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။

ပါသာဏနိမိတ္တေ၊ ကျောက်နိမိတ်၌။ အယဂုဠောဝိ၊ သံချောင်းသံတွေခဲ သော်လည်း။ ပါသာဏသဒ္ဒံမေဝ၊ကျောက်၏ အရေအတွက်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ယောကောစိပါသာဏော၊ အမှတ်မရှိ သောကျောက်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပမာဏတောပန၊ ဏအားဖြင့်ကား။ ဟတ္ထိပ္ပမာဏော၊ ဆင်ရှိလောက်သောကျောက်သည်။ (ခုနစ်တောင်ထွာ ကိုယူ)။ ပဗ္ဗတသဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ သောပါသာ ဏော၊ သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ (ပဗ္ဗတနိမိတ်ပြုသော်သာအပ်၏ ဟူလို သည်)။ မဟာဂေါဏော မဟာမဟိံသပ္ပမာဏော ပန၊ နွားရှိ ကျွဲရှိသော ကြီးစွာသော ကျောက်သည်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ပါသာဏ နိမိတ် ရ၏ ဟူလိုသည်)။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ငယ်စွာသော အဝိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒ္ဒတ္တိံသပလ ဂုဠဝိက္ကာပရိမာဏော၊ သုံးဆဲ့ နှစ်ဝိဿာသော တင်လဲခဲ၏

အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကျောက်သည်။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ (တဝိုလ်တဝိုလ် အကျပ်လေးဆယ်ကို တွက်မူကား သုံးဆဲ့နှစ်ဝိဿာနှင့် အကျပ်ရှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ဆရာတို့ကား သုံးဆယ်နှစ်ဝိဿာနှင်နှင် ယူခဲ့ကုန်၏။ ဤကား အလေးကို မယူလင့်။ တင်လဲခဲ၏ ပမာဏကိုသာယူ)။ တတောခုဒ္ဓက တဒရာ၊ ထိုအောက်ငယ်သောကျောက်သည်။ နဝန္ဒတိ၊ အဝ်။ ဇုဋ္ဌကာဝါ၊ အုဋ္ဌသည်လည်း။ မဟန္တိဝိ၊ ကြီးမူလည်း။ နဝန္ဒတိ၊ အဝ်။ အနိမိတ္တုပဂ ပါသာဏရာသိဝိ၊ နိမိတ်မလောက်သော ကျောက်စုသည်လည်း။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။ ပံသုဝါလိကရာသိ၊ မြေပုံ သဲပုံသည်ကား။ ပဂေဝ၊ မအဝ်လေ သတည်း။ ဘူမိသမော၊ မြေနှင့်တကျမ်းတည်း။ ခလမဏ္ဍလသဒိသော၊ ကောက်နယ် တလင်းနှင့်တူသော၊ ဝိဋ္ဌပါသာဏောဝါ၊ ကျောက်ဖျာ အပြင်ရင်း။ ဘူမိတော၊ မှ။ ခါဏုကောဝိယ၊ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့၊ ဥဋ္ဌိတပါသာ ဏောဝါ၊ ပေါက်သောကျောက်ရင်း။ပေဟာတိ၊ အံ့။ သောဎိပါသာဏော၊ သည်လည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပမာဏုပဂေါ၊ ပမာဏလောက် မူကား။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (သုံးဆဲ့နှစ်ဝိဿာသောတင်လဲခဲ၏ပမာဏ ရှိအဝ်ဟူလိုသည်)။ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာကား။ အတိမဟန္တောဝိ၊ ကြီးစွာမူလည်း။ ပါသာဏသဏ္ဌာနေဝ၊ ကျောက်၏ အရေအတွက်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (တောင်၏ အရေအတွက်သိုကား မရောက်ဟူလိုသည်)။ တတ္ထဝ၊ ထိုကြောင့်။ သစေ၊ အကယ်၍။ မဟာတော၊ ကြီးစွာသော။ ဝိဋ္ဌပါသာ ဏာဿ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၏။ ကေပွဒေသံ၊ ကို။ အန္တောသီမာယ၊ ၌။ ကတ္ထုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ကို။ အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။ အဿ၊၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌တည်သော။ အညော၊ သော။ ပါသာဏော၊ ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိဋ္ဌပါသာဏုပရိ၊ ကျောက် ဖျာ၏အထက်၌။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝိဟာရမဇ္ဈေနဝါ၊ ကျောင်း၏ အလယ်ဖြင့်သော်လည်း။ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာ၏ အပြင်သည်။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းလျှိုဖြတ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေအံ့။ ဧဝ ရှပေါ၊ သော။ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ သည်။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။ ဟိကတ္ထ၊ ဟူမူ ကား။ သစေ၊ ၍။ တံဝိဋ္ဌပါသာဏံ၊ ထိုကျောက်ဖျာကို။ ကိတ္တေန္တိ၊ ကြား ကုန်အံ့။ နိမိတ္တာသ၊ ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နိမိတ္တာနုဘာဝ၊ မည်သည်လည်း။ ဗဟိသီမာယ၊ ၌။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ဝိဟာရောဝိ၊ သည်လည်း။ ဗဟိသီမာယ၊ သိမ်ပယ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက် ခဲ့အံ့။ (ထိုကြောင့် ရကား ထိုသို့ကျောင်းလယ်ကို ထုတ်ချင်းထွင်း၍သွား

လေးသာကျောက်ဖျာကို မကြားလင့်ဟူလို သတည်း)။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိဝိတ္တာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတဝိဋိပါသာဏော၊ တည်သော ကျောက်ဖျာကို။ ဧကတ္ထ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတ္တာ၊ ကြား၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌။ နကိတ္တေ တဗ္ဗော၊ အပ်။ (တစ်ဝတ်တည်း ဖြစ်ခဲ့ရကား တမျက်နှာသာ ကြားကောင်းသတည်း)။

ဝနနိမိတ္တော၊ ဝနနိမိတ်၌။ တိဏဝနံဝါ၊ မြက်တောသည်ဌင်း။ တစသာရ တာလနာဠိကေရာဒိ ရက္ခဝနံဝါ၊ အပ၌ အနှစ်ရှိသော ထန်းတော အုန်းတော စသော နိမိတ်သည်ဌင်း။ နဝန္တိ၊ အပ်။ အန္တော သာရာနံ၊ အတွင်း၌အနှစ်တည်ကုန်သော။ (ပနကား ဝိသေသကိုထွန်း၏။ ပက္ခန္တရကိုထွန်း၏လည်း ဟူပေ)။ သာကသာလာဒိနံ၊ကျွန်းအင်ကြင်း အစရှိသည်တို့၏။ ဝနံဝါ၊ တောသည်ဌင်း။ အန္တောသာရ မိဿကာနံ၊ အတွင်း၌ အနှစ်ရောက်၍ ရောရောရှိကုန်သော။ ရက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဝနံဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဝန္တိ၊ အပ်၏။ တဗ္ဗဝနံ၊ ထိုတောသည်လည်း။ (ခေါကား နိပါတ်)။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ စတုပဉ္စရက္ခမတ္တာမ္ပိ၊ လေးပင် ငါးပင်မျှသော်လည်း။ ဝန္တိ၊ ၏။ တတောဩရံ၊ အယုတ်ကား။ နဝန္တိ၊ အပ်။ ပရံ၊ အလွန်။ ယောဇနသတိကမ္ပိ၊ ယူဇနာတရာရှိသော တောဖြစ်မူလည်း။ ဝန္တိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဝနမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ အံ့။ ဝနံ၊ ဝနနိမိတ်ကို။ နကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဧကဒေသံ၊ တောတစိတ်ကို။ အန္တောသိမာယ၊ သိမ်တွင်းကို။ ကတ္တုကာမေဟိဝိ၊ ပြုလိုသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဝနံ၊ ဝနနိမိတ်ကို။ အကိတ္တေတ္တာ၊ မူ၍။ တတ္ထဝနေ၊ ၌။ ရက္ခပါသာဏာဒယော၊ သစ်ပင် ကျောက် စသည်တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို၊ ပရိက္ခိဝိတ္တာ၊ ၍။ ဌိတဝနံ၊ တည်သောတောကို။ ဧကတ္ထ-ကေသွိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တမျက်နှာအဘို့၌။ ကိတ္တေတ္တာ၊ ၍။ အညတ္ထ-အညသွိံဒိသာဘာဂေ၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ အဘို့၌။ နကိတ္တေတဗ္ဗံ၊အပ်။ (ဤကား တောတစပ်တည်းဖြစ်၍ ဆိုသတည်း)။

ရုက္ခနိမိတ္တော၌။ တစသာရော၊ အပ၌အနှစ်တည်သော။ တာလနာဠိကေရာဒိရုက္ခော၊ ထန်းပင် အုန်းပင်စသည်ကား။ နဝန္တိ၊ မအပ်။ အန္တောသာရော၊ အတွင်း၌အနှစ်တည်သော။ ဇီဝမာနကော၊ ရှင်သော သစ်ပင်သည်။ အန္တမသော၊ဖြင့်။ ဥဒ္ဓေဓတော၊ အစောက်အားဖြင့်။ အဒ္ဓဂ်ုလော၊ လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ပရိဏာဟတော၊ အလုံးအားဖြင့်။ သူစိဒဏ္ဍကပွမာဏောပိ၊ သိန်းစိုင်ကျွန်း ကညစ်ရိုးမျှသော်လည်း။ ဝန္တိ၊

၏။ (သိန်းဃိုဋ္ဌကညစ်အလုံးကား လက်သန်းခန့် ရှိသည်ဟူ၏)။ တတော ဩရုံ၊ ထိုအောက်ယုတ်မူကား။ နဝဋ္ဌတိ၊ အပ်။ ပရုံ၊ အလွန်ကား။ ဒွါဒသ ယောဇနော၊ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ သုပ္ပဋိတနိဂြော ဓောဝိ၊သုပ္ပဋိတပညောင်ပင် ရှိသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဝံသနဋ္ဌကသရာဝါ ဒီသု၊ ဝါးကျည်ကျ။ကျည် ဖုံးဖွက်စသည်တို့၌။ ဗီဇံ၊အစေ့ကို။ ရောပေတွာ၊ စိုက်စေ၍။ ဝဆာပိတော၊ ကြီးစေသော သစ်ပင်သည်။ ပမာဏုပဂေါပိ၊ ပမာဏလောက်ငြားသော်လည်း။ နဝဋ္ဌတိ၊ အပ်။ တတော၊ ထိုဝါးကျည် ကျ။ကျည်ဖုံးဖွက်စသည်မှ။ အပနေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ ဘန်။ တံခဏံပိ၊ ထိုခဏ၌ သော်လည်း။ ဘူမိယံ၊၌။ ရောပေတွာ၊ စိုက်၍။ ကောဋ္ဌကံ၊ အုံကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒကံ၊ကို။ အာသိဉ္စိတွာ၊ သွန်း၍။ ကိတ္တေတုံ၊ ကြားခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ နဝမူလသာခနိဂ္ဂမနံ၊ အသစ်သောအမြစ် အခက်ထွက်ခြင်းသည်။ အကာရဏံ၊အကြောင်းမဟုတ်။(ဤကား ဝါးကျည် ကျ။ကျည်ဖုံးဖွက်တွင် စိုက်သောအခါကို ဆိုသည်)။ ခန္ဓံ၊ပင်စည်ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ဖြတ်၍။ ရောပိတေ ပန၊ စိုက်သော်ကား။ ဧတံ ရက္ခနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်သည်။ ကိတ္တေန္တေနစ၊ ဖြင့် လည်း။ ရက္ခောတိ၊ဟူ၍။ ဝတ္တုံပိ၊ငှာလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား- အပင်ကို တည်စေ၍ အခက်ကို ဖြတ်၍ စိုက်သော်ကား အမြစ် အခက် အသစ်ပေါက်မှ ရှင်သည် မည်တုံရကား အသစ်ပင် အမြစ်ထွက်၏။ အခက် အညွှန့် အကိုင်း ပေါက်လတ်မှ နိမိတ်ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ သာကရုက္ခောပိ၊ ကျွန်းပင်ဖြစ်ငြားသော်၎င်း။ သာလရုက္ခောပိ၊ အင်ကြင်းပင် ဖြစ်ငြားသော်၎င်း။ ဧကာဗဒ္ဓံ၊ တစပ်တည်း။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ နိဂြောဓ သဒိသံပန၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတမည်သော ပညောင်ပင်နှင့် တူမူကား။ ဧကဋ္ဌာ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိဉ္စာတွာ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌။ ကိဉ္စာတုံ၊ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ (သုပ္ပတိဋ္ဌိတမည်သော ပညောင်ပင်ကား မြစ်ပျဉ်းတထောင် ရှိ၏။ အစောက်အချင်းကား တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ ရှိ၏။ ဆဋ္ဌန်အိုင်နားဋ္ဌရောက်သော ဆဋ္ဌန်ဆင်မင်း၏ နေရာတည်း)။

မဂ္ဂနိမိတ္တာ၊ မဂ္ဂနိမိတ်၌။ အရညဉ္ဉတ္တာနဒီ တဠာကမဂ္ဂါဒယော၊ တော ခရိုး လယ်ခရီး မြစ်ခရီး ကန်ခရီး အစရှိကုန်သော ခရီးတို့သည်။ နဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်။ဇယ်မဂ္ဂေါဝါ၊ ခြေကုန်သည်သွားသော ခရီးသည်ဌင်း။ သကဋမဂ္ဂေါဝါ၊လှည်းကြောင်းခရီးသည်ဌင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား တောသို့ဝင်လေသော မြက်ခိုတ် ထင်းခွဲတို့၏ခရီး လယ်သို့ဝင်လေသော လယ်စောင့်တို့၏ ခရိုး၊ရေကန်သို့ ဝင်သော ရေခပ်တို့၏ ခရိုး၊မြစ်သို့ဝင်သောခရိုး၊ဤ

ခရီးမတ္တမျက္ကို နိမိတ်မပြုအပ်။ လူတကာတို့သွားသော ခရီးလမ်းတွင်သော ခြေကြောင်း လှည်းကြောင်းခရီးကိုသာ နိမိတ်ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ယောမတွေ့၊ အကြင် ခရီးသည်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတ္ထာ၊ ထုတ်ချင်းလျှို့ဖောက်၍။ ဒွေတိကိ ဂါမန္တရာဒီနိ၊ နှစ်ရွာ သုံးရွာ အထူးတို့သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေအံ့။ ယောပနမတွေ့ါသည်။ ဇာယ်သကဋမဂ္ဂတော၊ ခြေကြောင်း လှည်းကြောင်း ခရီးမှ။ ဩက္ကမိတ္ထာ၊ သက်၍။ (ဘဲ၍လည်းပေး)။ ပုန၊တဘန်။ သကဋမဂ္ဂ မေဝ၊ လှည်းကြောင်းသို့ဂင်းလျှင်။ ဩတရတိ၊ ကျလေအံ့။ သက်လေအံ့။ (ပေါင်းပြန်လေအံ့ ဟူလိုသည်။ ဤခရီးလည်း လမ်းပေါက် လမ်းသေး ဖြစ်သောကြောင့် မအပ်ဟူလိုသည်)။ ယေဝါ ဇာယ်မဂ္ဂသကဋမဂ္ဂါ၊အကြင် ခြေကြောင်းခရီး လှည်းကြောင်းခရီးတို့ကိုလည်း။ အဝဋ္ဋာ၊ မသုံးဆောင်ကုန်။တေမဂ္ဂါ၊ထိုခြေကြောင်း လှည်းကြောင်းခရီးတို့သည်။ နဝန္နန္တိ၊ ကုန်။ (အမိပ္ပါယ်ကား-ရှေးကား ခြေကြောင်း လှည်းကြောင်းခရီး တွင်၏။ နောက်ပြီး လူတို့ မသွား၍ လမ်းမတွင် မူကား နိမိတ်မပြုအပ် ဟူလိုသတည်း)။ ဇာယ်သတ္ထသကဋသတ္ထေဟိ၊ ခြေကုန်သည် လှည်းကုန်သည် တို့သည်။ ဝဋ္ဋိယမာနာယေဝ၊ သာလျှင်။ ဝန္နန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ သစေ၊ ၍။ ဒွေမဂ္ဂါ၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းတို့သည်။ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ထွက်၍။ ပန္ထာ၊မှ။ သကဋမုရမိဝ၊လှည်းဦးကဲ့သို့။ ကိဘဝန္တိ၊ပေါင်းလေကုန်အံ့။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ကြောင်း။ ဘိန္နဒ္ဒါနေဝါ၊ ကွဲရာအရပ်မှသော်၎င်း။ သမ္မန္နဒ္ဒါနေဝါ၊ ဆုံရာအရပ်၌သော်၎င်း။ သကိံ ကိတ္တေတ္ထာ၊ တကြိမ်သာကြား၍။ ပုန၊တဘန်။ နကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ အပ်။ (ခရီးဆုံတွင်ဖြစ်စေ၊ ခရီးကွဲတွင်ဖြစ်စေ တကြိမ်သာ ကြား ဟူလိုသတည်း)။ ဟိကသွာ၊ ဟူမူကား။ ဧတံနိမိတ္တံ၊ ထိုမဂ္ဂနိမိတ်သည်။ ဧကဗ္ဗဒ္ဓနိမိတ္တံ၊ နိမိတ် တစပ်တည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုန၊ တဘန်။ နကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ အပ်။

သစေ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ပရိက္ခိဝိတ္ထာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပတ်၍။ စတ္တာရောမဂ္ဂါ၊ ခရီးလေးခုတို့သည်။ စတူသုဒိသာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ကေံ၊ တမျက်နှာကို။ ကိတ္တေတ္ထာ၊ ၍။ အပရံ၊ တဘက်ကို။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှာ။ နဒ္ဒတိ၊ မအပ်။ (ဤကားခရီးလေးခုစပ်သောကြောင့် ဆိုသတည်း)။ ဟိကသွာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧတံနိမိတ္တံ၊ သည်ကား။ ဧကဗ္ဗဒ္ဓနိမိတ္တံ၊ တစပ်တည်းသော နိမိတ်သည်။(နိမိတ်တစပ်တည်းသည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ (ဟုသမ္မန်)။ ကောဏံ၊ ကျောင်းလေးထောင့်ကို။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတ္ထာ၊ ထုတ်ချင်း

ဖောက်၍။ ဂဟမဂ္ဂံပန၊ သွားလေသောခရီးကိုသော်ကား။ ပရဘာဂေ၊ တဘက်အဘို့၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ (ဤကားခရီးလေးကြောင်း အခြားအခြား မစဝ်သောကြောင့်အဝ်သည်)။ ဝိဟာရမဇ္ဈေန၊ ကျောင်း၏အလယ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗိဇ္ဈိတ္ထာ၊ ထုတ်ချင်းဖောက်၍။ ဂတမဂ္ဂေါပန၊ သွားလေသောခရီးကိုသော်ကား။ နကိတ္တေတဒ္ဒေါ၊ အဝ်။ကိတ္တိတေသတိ၊ ကြားသည်ရှိသော်။ နိမိတ္တာသ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့။ (သည်လည်းမအဝ်)။ သစေ၊ ၍။သကဋမဂ္ဂသ၊ လှည်းကြောင်း၏။ အန္တိမစက္ကမဂ္ဂံ၊ အတွင်းလှည်းကြောင်းကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်အံ့။ မဂ္ဂေါ၊ လှည်းကြောင်းသည်။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပဋ္ဌ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ ၍။ ဗာဟိရစက္ကမဂ္ဂံ၊ ပြင်လှည်းကြောင်းကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဗာဟိရစက္ကမဂ္ဂေါဝ၊ ပြင်လှည်းကြောင်း သာလျှင်။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပဋ္ဌ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအတွင်းလှည်းကြောင်းသည်ကား။ အန္တောသိမံ၊ သိမ်တွင်းသို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ကိတ္တေန္တေန၊ ကြားသဖြင့်။ မဂ္ဂေါပန္တောပထောပဇ္ဇောတိ၊ မဂ္ဂေါပန္တောပထောပဇ္ဇော အစရှိသော။ (ဤဌ္ဌဂုတိ သဒ္ဒါကား အာဒိအနက်)။ ဒဿသုနာမေသု၊ ဆယ်ပါးသောအမည်တို့တွင်။ ယေနကေနစိနာမေန၊ တပါးပါးသောအမည်ဖြင့်။ ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ (မဂ္ဂ၏နာမဆယ်ပါးဟူသည်ကား။ မဂ္ဂ၊ ပန္ထ၊ ပထ၊ အဒ္ဓ၊ အဇ္ဈသ၊ ဝဋ္ဋုမ၊ ပဇ္ဇ၊ အယန၊ ပဒဝိ၊ ဝတ္တနီ၊ ဤသဒ္ဒါဆယ်ပါးတို့ကား မဂ္ဂပရိယာယ်နှင်နှင်တည်း)။ ပရိခါသဏ္ဌာနေန၊ ကျုံး၏သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ပရိက္ခိပိတ္ထ၊ ပဘ်၍။ ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားသောခရီးကို။ကေတ္ထ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတ္ထ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်မျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။(တစဝ်တည်းဖြစ်၍မအဝ်သည်)။

ဝမ်ိဳကနိမိတ္တော၊ တောင်ပို့နိမိတ်၌။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ငယ်စွာသောအဝိုင်းအခြားဖြင့်။ တံဒိဝသဇာတော၊ ထိုနေ့သာဖြစ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂုလုဇ္ဇေဓော၊ အစောက်လက်ရှစ်သစ်ရှိသော။ဂေါဓိသာဏပွမာဏောဝိဝမ်ိဳကော၊ နွားဦးချိုသာရှိသောတောင်ပို့သော်လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ တတောဩရံ၊ ထိုအောက်အယုတ်ကား။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။ ပရံ၊ အလွန်ကား။ ဟိမဝန္တံ ပဗ္ဗတသဒိသောဝိ၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှင့်တူသော တောင်ပို့သော်လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ပရိက္ခိပိတ္ထ၊ရံ၍။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ကောဓဒ္ဓံပန၊ တစဝ်တည်းသောတောင်ပို့ကိုကား။ ကေတ္ထ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတ္ထ၊

၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်မျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ၄၁။ နဝန္နတိ၊အပ်။ (၌ကားတစပ်တည်းဖြစ်၍ဆိုသည်)။

နဒီနိမိတ္တေ၊ နဒိနိမိတ်၌။ ယဿာနဒိယာ၊ ၏။ သောတံ၊ အလျဉ်သည်။ ခဠိကာနံ၊ တရားစောင့်ကုန်သော။ ရာဇူနံ၊ တို့၏။ ကာလေ၊၌။ အန္တဒ္ဓ မာသံ၊ လခွဲတကြိမ်ဂုဏ်း။ အနုဒသာဟံ၊ဆယ်ရက်တကြိမ်ဂုဏ်း။အနုပဏ္ဍာဟံ၊ ငါးရက်တကြိမ်ဂုဏ်း။ ဧဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ အနတိက္ကမိတ္ထ၊ ၍။ ဒေဝေ၊ မိုဃ်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ ဝလာဟကေသု၊ တိမ်တိုက်တို့ သည်။ ဝိဂတမတ္တေသု၊ ကင်းကုန်လတ်သော်။ သောတံ၊ အလျဉ်သည်။ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ အယံနဒီ၊ သည်။ နဒီသဒ္ဒံ၊ မြစ်၏အရေအတွက်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ယဿာပနနဒိယာ၊ ၏။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သတော ရှိသော။ သုဝုဋ္ဌိကာလေ၊ မိုးကောင်းသော အခါ၌။ ဝဿာနဿ၊ မိုးဥတု၏။ စာတုမာသေ၊ မိုးလေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ သောတံ၊ သည်။ နပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်။ တိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသုံးပါးကို။ပဋိစ္ဆာ ဒေတ္ထ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဥတ္တရန္တိယာ၊ ကူးသော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနိမ၏။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းပုံသည်။ တေမိယတိ၊ စွတ်၏။ အယံနဒီ၊ ဤမြစ်သည်။ နဒီသဒ္ဒံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓန္တာနံ၊ ဖွဲ့သောရဟန်းတို့အား။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနိမ၏။နဒီပါရဂမနေဝိ၊ မြစ်ဘဘက်သို့ကူးခြင်း ၌ဂုဏ်း။ ဥပေါသထာဒိသံဃကမ္မကရဏေဝိ၊ ဥပုသ်အစရှိသောသင်္ဃ ကံကိုပြုခြင်း၌ဂုဏ်း။ နဒီပါရသိမသမ္မန္နနေဝိ၊ မြစ်နားနှစ်ဘက်သိမ်သမုတ် ခြင်း၌ဂုဏ်း။ အယမေဝနဒီ၊ ဤမြစ်ပင်တည်း။

ယာပနနဒီ၊ သည်။ မဂ္ဂေါဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သကဋမုရသဏ္ဌာနေနဝါ၊ လှည်းဦးသဏ္ဌာန်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ပရိခါသဏ္ဌာနေနဝါ၊ ကျုံး၏သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဂုဏ်း။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပရိက္ခိဝိတ္ထ၊ ရစ်၍။ ဂတာ၊ စီးအံ့။ တံနဒိ်၊ ကို။ ကေတ္ထ၊ တမျက်နှာ၌။ ကိတ္တေတ္ထ၊ ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်၌။ ကိတ္တေတုံ၊ ၄၁။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ စတ္ထာသုဒိသာသု၊ လေးမျက်နှာတို့၌။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝိနိဗ္ဗိဇ္ဈိတ္ထ၊ ထုတ်ချင်းလျှို့ထွင်း၍။ ဂတော၊ စီးသော။ နဒိစတုက္ကေဝိ၊ မြစ်လေးသွယ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ (၌ကား မြစ်လေးသွယ် စပ်လေသောကြောင့်ဆိုသည် ဤမြစ် တို့ကိုကား တမျက်နှာ၌သာ ကြားအပ်၏)။ အသိမိဿနဒိယောပန၊ မစပ်ကြသောမြစ်တို့ကိုကား။ စတသ္ဿောဝိ၊ မြစ်လေးသွယ်တို့ကိုလည်း။

ဇနသဿ ၄၇၆-၂၉

ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝတိ ံကရောန္တော ဝိယ၊ စောင်ရန်းကဲ့သို့။ ရက္ခပါဒေ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ နိခဏိတ္ဝာ၊ စိုက်၍။ ဝလ္လိပလာလာဒီဟိ၊ နွယ်ကောက်ရိုးစသည့်တို့ဖြင့်။ နဒီသောတံ၊ မြစ်ရေအလျဉ်ကို။ ရန္ဓန္တိ၊ ဆည်းကုန်အံ့။ ဥဒကဋ္ဌ၊ ရေသည်လည်း။အာဝဏံ၊ ဆည်ကို။ အဏ္ဏောတ္ထရိတ္ဝာ၊ လွှမ်း၍။ ပဝတ္တတိယေဝ၊ စီးသည်လျှင်ဖြစ်မူကား။ နဒိနိမိတ္တံ၊ နဒိနိမိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ ယထာပန၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကား။ ဥဒကံ၊ မြစ်ရေသည်။ နပဝတ္တတိ၊ မစီး။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ သေတုမ္ပိ၊ တံတားကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အပဝတ္တမာနာ၊ ရေမစီးနိုင်မူကား။ နဒိနိမိတ္တံ၊ နဒီနိမိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။ (ဥဒကနိမိတ်သာအဝ်၏ဟူလိုသတည်း)။ ပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ စီးရာအရပ်၌ကား။နဒိနိမိတ္တံ၊ကို။ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊အဝ်၏။ အပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ မစီးရာ၌ကား။ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ယာပနနဒီ၊ သည်။ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာလေဝါ၊ မိုးယ်းခေါင်သောအခါ၌ဌင်း။ ဂိမ္ဟေဝါ၊ နွေလအခါ၌ဌင်း။ နိရုဒကဘာဝေန၊ ရေမရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ နပဝတ္တတိ၊ မစီး။ သာနဒီ၊ သည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (ဤလည်းနဒိနိမိတ်အဝ်သည်ပင်)။ မဟာနဒိတော၊ မြစ်ကြီးမှ။ ဥဒကမာတိကံ၊ မြောင်းမကို။ (ရေမြောင်းကိုသော်လည်းပေး)။ နိဟရန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သာမာတိကာ၊ ထိုမြောင်းသည်။ ကုန္နဒိသဒိသာ၊ မြစ်ငယ်နှင့်အတူ။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တီးအိသဿာနိ၊ သုံးသီးသောကောက်တို့ကို။ သမ္ပာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်အံ့။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝတ္တတိ၊ စီးအံ့။ ကိဉ္စာပိပဝတ္တတိ၊ အကယ်၍စီးမူလည်း။ နဒိနိမိတ္တံ၊ နဒိနိမိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအဝ်။ (သယံဇာတ မဟုတ်သောကြောင့် မအဝ်ဟူလိုသတည်း)။ ယာပနမာတိကာ၊ အကြင်မြောင်းတည်း။ မူလေ၊အရင်းကစ၍။ မဟာနဒိတော၊ မှ။ နိဂ္ဂတာပိ၊ ထုတ်သော်လည်း။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ တေနေဝနိဂ္ဂတ မဂ္ဂေန၊ ထိုထုတ်သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်။ နဒီ ံဘိန္နိတ္ဝာ၊ မြစ်ကိုထွင်း၍။ သယဉ္စ၊ မိမိအလိုလို။ ဂစ္ဆတိ၊ စီးအံ့။ သယဉ္စ၊ မိမိအလိုလို။ဂစ္ဆန္တိ၊စီးသောမြောင်းသည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ သံသုမာရာဒိ သမာကိဏ္ဏာ ံ၊

၁။ သုသုမာရာ-ဆဋ္ဌ။ ဤပုဒ်၌မြန်မာစာများမှာ ရှေသမှာတချောင်းငင်မပ'ါဘဲ သံသုမာရ ဟုပျက်တတ်သည်၊ သခ်ံတ, ပါကတ, ဘာသာများနှင့်အညီ ရှေသမှာတချောင်းငင်နှင့် သုံသုမာရဟု ပါဠိမှန်ရှိစေရမည်ဟု တောင်ပေါက်ဆရာတော်မိန့်၏။

မိကျောင်းလပိုင်စသည်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ နာဝါဒိဟိ၊ လှေစသည်တို့ဖြင့်။ သဠ္ဆရိတဗ္ဗာ၊ သွားအပ်သော။ နဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တံနဒိ ံ၊ ကို။ နဒိနိမိတ္တံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

ဥဒကနိမိတ္တော၊ ဥဒကနိမိတ်၌။ နိရုဒကေဋ္ဌာနေ၊ ရေမရှိရာအရပ်၌။ နာဝါယဝါ၊ လှော်၌ငင်း။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပူရေတ္ထာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥဒကနိမိတ္တံ၊ ကို။ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ဘူမိဂတမေဝ၊ မြေ၌တည်သောရေသာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ တဒ္ဓဒေါ၊ ထိုရေသည်လည်း။ အပ္ပဝတ္ထုနဥဒကံ၊ မစီးသောရေသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အာဝါဋ္ဌ၊ တွင်း။ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်။ တဠာက၊ တဘက်ဆည်ကန်။ ဇာတဿရ၊ အလိုလိုဖြစ်သောထုံးအိုင်။ လောဏီ၊ ဆားငန်တွင်း။ သမုဒ္ဒါဒိသု၊ သမုဒ္ဒရာစသည်တို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သောရေသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အဋ္ဌိတံ၊ မတည်သော။ ဩဃနဒိဥဒကဝါဟကမာတိကာဒိသု၊ အလျဉ်စီးသောမြစ်ရေပြွန်မြောင်းအစရှိသည်တို့၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ပြတိုက်အဋ္ဌကထာ၌သော်ကား။ ဂန္ဓိရေသု၊ နက်စွာကုန်သော။ အာဝါဋာဒိသု၊ တို့၌။ ဥက္ကေဝိမံ၊ ခပ်သော။ ဥဒကံ၊ ကို။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ အတ္တနော မတိမတ္တမေဝ၊ အတ္တနောမတိမျှသာတည်း။ ဌိတံပန၊ မစီးဘဲတည်သောရေသည်ကား။ (ရေသေဟူလိုသည်)။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သုကရခတာယဝိ၊ ဝက်သည်သုံးစားသောကျင်း၌ငင်း။ ဂါမဒါရကာနံ၊ ရွာသူသားငယ်တို့၏။ ကီဠနဝါဝိယံပိ၊ ကစားရာရေကျင်းငယ်၌ငင်း။ တခ်ဏေယေဝ၊ ထိုခဏသာလျှင်။ ပထဝိယံ၊ ၌။ အာဝါဋကံ၊ တွင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဃဋ္ဋေဟိ၊ အိုးတို့ဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ပူရိတဥဒကမ္ပိ၊ ပြည့်စေသောရေသည်လည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ယာဝ၊ သောက်။ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ၊ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အပ္ပံဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဗဟုံဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ တသ္မိံ ပနဌာနေ၊ထိုအရပ်၌မူကား။နိမိတ္တသညာကရဏတ္ထံ၊ နိမိတ်အမှတ်ပြုခြင်းငှာ။ ပါသာဏဝါလိကပံသုအာဒိရာသိဝါ၊ ကျောက်စုသဲစုမြေစုအစရှိသည်ကိုဂုင်း။ ပါသာဏတ္ထမ္ဘော၀ါ၊ကျောက်တိုင်ကိုဂုင်း။ ဒါရုတ္ထမ္ဘော၀ါ၊ သစ်တိုင်ကိုဂုင်း။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ ကာတုန္တု၊ ရဟန်းတို့ ပြုအံ့သောငှာဂုင်း။ ကာရေတုန္တု၊ သူ့ကိုပြုစိမ့်သောငှာဂုင်း။ ဘိက္ခုသဃ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ လာဘသိမာယမ္ပနေ၊ လာဘသိမ်၌

သော်ကား။ နဝင်္ဆတိ၊ မအပ်။(ပဉ္စင်းမခံအပ်ဟူလိုသတည်း။ သမာနသံဝါသကသီမာ၊ သမာနသံဝါသကသီမ်သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ပိဉ္ဍနံ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို။ နကရောတိ၊ တတ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝိနယကမ္မမေဝ၊ ဝိနည်းကံကိုသာလျှင်။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ (လာဘသိမ်၌ပဉ္စင်းတို့ ကျောက်တိုင်စိုက်ခြင်းစသည်ကို မအပ်ဟူသည်ကား မြေမည်သည်ကား အနှစ် ဖြစ်သော ကြောင့်သူဘပါး၏ မြေသို့သော်ငင်း တပါးသော သစ်ပင်ကမြေသို့ငင်း ထိုးမိမည်စိုး၍ဆိုသတည်း။ သမာနသံဝါသ သိမ်မည်သည်ကား လာဘသိမ်ကိုသည်း မဖျက်ဘတ်။ သူတို့၏အခွန်အတုတ်ကိုလည်း မဖျက်တတ်။ အခွန်အာဘုတ် တောင်းသဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကိုလည်း မညှဉ်းဆဲစေတတ်။ ဝိနည်းကံကိုသာ ပြီးပါစေတတ်သောကြောင့်အပ်၏ ဟူလိုသဘည်း)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသမာနသံဝါသကသီမ်၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

ဧကမေဟိ အဋ္ဌဟိနိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (ဤကားသာမညကရိဏ်းတည်း)။ အာသံမိဿေဟိဝိ၊ တပါးနှင့် မရောသော နိမိတ်တို့ဖြင့်ငင်း။ (ဤကား ကျောက်တိုင်သက်သက်၊ တောင်ဝိုသက်သက်စသည်ကို နိမိတ်ပြုသည်ကို ဆိုသဘည်း)။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံမိဿေဟိဝိ၊ရောသောနိမိတ်တို့ ဖြင့်ငင်း။ (ဤကား ကျောက်တိုင်နိမိတ် တောင်ဝိုနိမိတ် ခရိုးနိမိတ်စသည် တို့ဖြင့် တမျက်နှာမှ နိမိတ်သည်းတပါး၊ တမျက်နှာမှ နိမိတ်လည်းတပါး နိမိတ်ခရာသည်ကို ဆိုသတည်း)။ သီမံ၊ ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ သမန္နိတ္ထာ၊ ၍။ ဗဇ္ဈမာနေ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သာသီမာ၊ သည်။ ဧကေနဝါနိမိတ္တေန၊ တပါးတည်းသော နိမိတ်ဖြင့်ငင်း။ ဒ္ဝိဟိဝါ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်ငင်း။ အဗဒ္ဓါ၊ မဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဏိပန နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အာဒိ ကတ္ထာ၊ ၍။ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်သောအပြား ရှိကုန်သော။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ သတေနာဝိ၊ အရာဖြင့်သော်လည်း။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တိဟိနိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့သော။ သာ သီမာ၊ သည်။ သိဿ်ာင္ဂကသဏ္ဌာနာ၊ ခရိုးသုံးကြောင်း အဆုံးသဏ္ဌာန် ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ စတူဟိ နိမိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စတုရဿာဝါ၊ လေး ထောင့်သော်ငင်း။ သိဿ်ာင္ဂကအဒ္ဓစန္ဒမုဒိင်္ဂါဒိသဏ္ဌာနာဝါ၊ ခရိုးလေးခု အဆုံး၏သဏ္ဌာန် လထက်ဝက်သဏ္ဌာန် မုရိုးစည်၏သဏ္ဌာန် စသည်ငင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဆက်။ အဓိကေဟိ၊ လွန်သော နိမိတ်တို့ဖြင့်။

နာနာသဏ္ဌာနာဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗန္ဓိတုကာမေဟိ၊ ဖွဲ့သော ရဟန်းတို့သည်။ သာမန္တာဝိဟာရေသု၊ နိုးသောကျောင်းတို့၌။ ဘိက္ခူ။၊ တို့ကို။ တဿတဿဝိဟာရဿ၊ ထိုထိုသောကျောင်း၏။ သိမာပရိစ္ဆေဒံ၊ သိမ်၏အဝိုင်းအခြားကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာနံ၊ သိမ်ဖွဲ့ပြီးသော ကျောင်းတို့၏။ (ဖွဲ့ပြီးသော သိမ်ရှိသော ကျောင်းတို့ ၏လည်းပေး)။ သိမာယ၊ ၏။ သိမန္တရိကံ၊ သိမ်၏အဝိုင်းအခြားကို။ (သိမန္တရိက်ကိုလည်းပေး)။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာနံ၊ မဖွဲ့သော သိမ်ရှိသော ကျောင်းတို့၏။ သိမာယ၊ သိမ်၏။ ဥပစာရံ၊ ဥပစာကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ (သိမ်၏အရာထားပေဟူလိုသတည်း)။ ဒိသာစာရိကဘိက္ခူနံ၊ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်သို့ သွားသော ရဟန်းတို့၏။ နိသဇ္ဇာရဟမယေ၊ အသွားပြတ်သောအခါ၌။ သိမာယ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ သစေ၊ အာဂယ်၍။ ကေသွိ၊ တခုသော။ ဂါမခေတ္တာ၊ဂါမခေတ်၌။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓိတုကာမာ၊ ဖွဲ့လိုသောရဟန်းတို့သည်။ (ပေသေတဗ္ဗံနှင့်စပ်)။ တတ္ထ တသ္မိ ဂါမ ခေတ္တေ၊ ထို ဂါမခေတ်၌။ ယေဗဒ္ဓသီမဝိဟာရာ၊ အကြင်သိမ်ဖွဲ့ပြီးသောကျောင်းတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု ဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့သို့။ (ပေသေတဗ္ဗံနှင့်စပ်)။ မယံ၊ တို့သည်။အဇ္ဇ၊ ယခု။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဗန္ဓိဿာမ၊ ဖွဲ့ကုန်အံ့။ တုမ္ဟေ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ သကသိမာပရိစ္ဆေဒတော၊ မိမိတို့၏ သိမ်၏ အဝိုင်းအခြားမှ။ မာနိက္ခမိတ္ထ၊ မထွက်လင့်ကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပေသေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။ ယေဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ အဗဒ္ဓသီမာ၊ မဖွဲ့သောသိမ်ရှိကုန်၏။ တေသုဝိဟာရေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခူ။၊ တို့ကို။ ကေဏ္ဍ၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပါတေတဗ္ဗာ၊ စည်းဝေးစေအပ်ကုန်၏။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဂိလာနုပဋ္ဌာကအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုယူ)။ ဆန္ဒော၊ ကို။ အာဟရာပေတဗ္ဗော၊ ဆောင်စေအပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ အညာနိဝါဂါမခေတ္တာနိ၊ တပါးသောဂါမခေတ်တို့ကိုလည်း။ အန္တော ကတ္တုကာမာ၊ သိမ်တွင်း ပြုလိုကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ တေသုဂါမေသု၊ တို့၌။ ယေဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိဝိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂန္တုံ၊ လာပါအပ်၏။ အနာဂစ္ဆန္တာနံ၊ မလာသောရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ကို။ အာဟရိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။မဟာသုမတ္ထေရော၊သည်။အာဟ၊၏။ မဟာပဒုမတ္ထေရောပန၊ ထေရ်မူကား။ နာနာဂါမခေတ္တာနိနာမ၊ အသီးအသီးသောရွာမည်သည်တို့ကား၊ ပါဠိတော်၊ အသီး။ ဗဒ္ဓသီမသဒိသာနိ၊ ဖွဲ့သောသိမ်နှင့် တူကုန်

၏။ တတော၊ ထိုအသိးအသိးသော ဂါမခေတ်မှ။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဆန္ဒ
ပေးခြင်း ပါရိသုဒ္ဓိပေးခြင်းသည်။ နအာဂစ္ဆတိ၊ မလာ။ အန္တော နိမိတ္တ
ဂတေဟိ၊ နိမိတ်အတွင်း၌ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိပန၊ ရဟန်းတို့သော်
ကား။ အာဂန္တုံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပုန၊ ဘန်။ သမာန
သံဝါသကသီမာ သမ္မန္နနကာလေ၊ သမာနသံဝါသက သိမ်သမုတ်သော
အခါ၌။ အာဂမနံဝိ၊ လာသော်၎င်း။ အနာဂမနံဝိ၊ မလာသော်၎င်း။
ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အဝိပ္ပဝါသသီမာသမ္မန္နနကာလေပန၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်သမုတ်
သောအခါ၌သော်ကား။ အန္တော နိမိတ္တဂတေဟိ၊ နိမိတ်၏ အတွင်း၌
နေသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာဂန္တုံ၊ ၏။ အနာဂစ္ဆန္တုံ၊ မလာ
သောရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒကို။ အာဟရိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၏။ (ဤထေရဝါဒ နှစ်ပါးတို့တွင် ရှေးဦးစွာသော အရှင်သုမ
ထေရ်၏အယူကား ယခင် ဂါမခေတ်တခုတည်း၌ သိမ်မဖွဲ့သောကျောင်း
တို့၌နေသော ရဟန်းတို့နှင့်အတူဟု နှလုံးငြိုက်၍ဆိုသတည်း။ အရှင်မဟာ
ပဒုမထေရ်ကား အထူးထူးသောဂါမ ခေတ်တို့သည် အသီးအသီးလျှင်
ဗဒ္ဓသိမ်နှင့်တူကုန်ရကား ထိုအထူးထူးသော ဂါမခေတ်၌နေသော ရဟန်း
တို့၏ ဆန္ဒလည်းမလာ။ ပါရိသုဒ္ဓိလည်း မလာ။ ဤသို့မူလည်း နိမိတ်၏
အဘွင်း၌နေသော ရဟန်းဘို့သည် ဝတ်၏အလျောက် လာပါအပ်၏ဟု
ရှေးဦးစွာမိန့်သတည်း။ သမာနသံဝါသကသိမ်ကို သမုတ်သောအခါကား
လာလည်းအပ်၏။ မလာလည်း အပ်၏ ဟူသည်ကား သိမ်မဖွဲ့မီ အထူး
ထူးသော ဂါမခေတ်တို့သည် နာနာသိမ်ဖြစ်၍ ဆိုသတည်း။ အဝိပ္ပဝါ
သသိမ် သမုတ်သောအခါ နိမိတ်အတွင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့သည်
လာအပ်၏။ မလာသောရဟန်းတို့၏ ဆန္ဒကိုလည်း ဆောင်အပ်၏ ဟူသည်
ကား သမာနသံဝါသကသိမ်ကို သမုတ်ပြီးမှကား တသိမ်တည်းဖြစ်ပြီး
ရကား အသစ်သောအဝိပ္ပဝါသသိမ် သမုတ်သောကံသို့လာအပ်၏ ဟူလို
သတည်း)။

ဧဝံ၊ သို့။ ဘိက္ခူသု၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်ပြီးသော်။
ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်သောရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒေ၊ ဆန္ဒတို့ကို။ အာဟဋေ၊
ဆောင်ပြီးသော်။ တေသု တေသု မဠွေသုစ၊ တို့၌ခြင်း။ နဒီတိတ္ထဂါမဒ္ဓါရာ
ဒီသုစ၊ မြစ်ဆိပ်ရွာတံခါးစတို့သည်၌ခြင်း။ အာဂန္တုကဘိက္ခူနံ၊ ကရဟန်း
တို့ကို။ သီဃံသီဃံ၊လျင်စွာလျင်စွာ။ ဟတ္ထပါသာနယနတ္ထဉ္စ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့
ဆောင်ခြင်းငှာငင်း။ ဗဟိသီမာကရဏတ္ထဉ္စ၊ သိမ်ပယ်ပြုလိုသောငှာငင်း။

(သိမ်တွင်းသို့ သော်လည်းသွင်း။ သိမ်ပသို့သော်လည်း နေလေစေ ဟူလို သတည်း)။ အာရာမိကေစေဝ၊ အရံစောင့်တို့ကိုဂုဏ်း။ သမဏုဒ္ဒေသေစ၊ သာမဏေ တို့ကိုဂုဏ်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဘေရိသည်ဝါ၊ စည်ကြိုးသံ အမှတ်ကိုဂုဏ်း။ သခ်ိသည်ဝါ၊ ခရာသင်းသံအမှတ်ကိုဂုဏ်း။ ကတွာ၊ ဖြု၍။ နိမိတ္တကိတ္တနာနန္တရံ၊ နိမိတ်ကြောင်းအပ်သော အနန္တရ၌။ ဝုတ္တာယ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃောတိ အာဒိကာယ၊ ဤသို့ အစရှိသော်။ ကမ္မဝါစာယ၊ဖြင့်။ သီမာ၊ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊၏။ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေယေဝ၊၌လျှင်။ နိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ဗဟိကတွာ၊၍။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ပထဝိသန္ဓာရကံ၊ မြေကိုခံသော။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံး ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊၍။ သီမာ၊သည်။ ဂတာ၊သက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဇုမံပန သမာနသံဝါသက သီမံ၊ ကို။ သမ္မန္နန္တေဟိ၊ သမုတ်လိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒါဒိနံ၊ပဗ္ဗဇ္ဇကံ ဥပသမ္ပဒကံအစရှိကုန်သော။ သံဃကမ္မာနံ၊တို့၏။ သုခကရဏတ္ထံ၊ပြုလွယ်စိမ့်သောငှာ။ ပဌမံ၊ စွာ။ ခဏ္ဍသီမာ၊ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊၏။ တံပနခန္ဓသီမံ၊ကို။ ဗန္ဓန္တေဟိ၊ဖွဲ့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထံ၊ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊၏။ ဟိကထံ၊အသို့သိအပ်သနည်းဟူမူကား။ သစေ၊၍။ ဗောဓိစေတိယ ဘတ္တသာလာဒိနိ၊ ဗောဓိစေတီ ဆွမ်းစားစရပ်အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေပြီး၍။ ကတဝိဟာရေ၊ဆောက်အပ်ပြီးသော ကျောင်း၌။ဗန္ဓန္တိ၊ဖွဲ့ကုန်အံ့။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းတို့၏အလယ်၌။ ဗဟူနံ၊ များစွာသော သူတို့၏။ သမောသရဏဘာဝေန၊ စည်းဝေးရာအရပ်၌။ အဗန္ဓိတွာ၊ မဖွဲ့မူ၍။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌။ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အကတဝိဟာရေ၊ မဆောက်သေးသော ကျောင်း၌။ ဗန္ဓန္တေဟိ၊ ဖွဲ့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဗောဓိစေတိယာဒိနံ၊ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဝတ္ထူနံ၊ အရာတို့၏။ ဌာနံ၊အရပ်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊၍။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော။ ဝတ္ထူသု၊ ဝတ္ထု၌တို့၌။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌။ ဝိဝိတ္တောကာသေ၊ ၌။ ဟောတိ၊၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သာခဏ္ဍသီမာ၊ သိမ်သည်။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ကျဉ်းသောအပိုင်းအခြားဖြင့်။ သစေ၊ ၍။ ကေဝိသတိဘိက္ခူ၊၊ နှစ်ကျိပ်တယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ဆန့်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတောဩရံ၊ ထိုအောက်ယုတ်မူကား။ နဝဋ္ဋတိ၊အပ်။ ပရံ'အလွန်ကား။ သဟသာဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ ဂဏှန္တိယာ၊ ဆန့်သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ တံခဏ္ဍသီမံ၊ ကို။

ဗန္ဓနွေ့ဟိ၊ ပွဲသော ရဟန်းတို့သည်။ သိမမာဠကဿ၊ သိမ်အပြင်၏။ သမန္တာ၊ မှ။ နိမိတ္တုပဂါ၊ နိမိတ်လောက်ကုန်သော။ ပါသာဏာ၊ တို့ကို။ ဌပေဘဗ္ဗာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ခဏ္ဍသိမာယ၊၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ မဟာသိမာ၊ မဟာသိမ်ကို။ (သိမ်ကြီးဟူလိုသတည်း)။ နဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ မဟာသိမာယ၊ သိမ်၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်။ ခဏ္ဍသိမာ၊ ကို။ နဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ခဏ္ဍသိမာယမေဝ၊ သိမ်၌သာလျှင်။ ဌတွာ၊ တည်၍။ (ပနသဒ္ဒါကား အနွယကိုထွန်း၏)။ ခဏ္ဍသိမာ၊ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊၏။ မဟာသိမာယ၊၌။ ဌတွာ၊၍။ မဟာသိမာ၊ ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တတြဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဗန္ဓနဝိဓိ၊ ပွဲအံ့သောအစီအရင်တည်း။ သမန္တာ၊ မှ။ ဧသောပါသာဏောနိမိတ္တာန်၊ တို့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သိမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊၏။ အထပန္ဆာ၊ မှ။ တဿာဧဝသိမာယ၊ ထိုသမုတ်ပြီးသော သိမ်၏သာလျှင်။ ဒဋ္ဌီကမ္မတ္ထံ၊ မြဲမြံစွာပြုအံ့သောငှာ။ အဝိပ္ပဝါသ ကမ္မဝါစာ၊စာကို။ ကာတဗ္ဗာ၊၏။ ဟိကထံ၊ အသို့အကျိုး ရှိအံ့နည်းဟူမူကား။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာကိုပြုသည်ရှိသော်။ သိမံ၊ကို။ သမ္ဘဟနိဿာမာတိ၊ နှုတ်ကုန်အံ့ဟု။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ဘဟနိတုံ၊ နှုတ်ခြင်းငှာ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့သတည်း။ (ဤကား မလိုသသူတို့ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ မလိုသောရဟန်းတို့သည် အဝိပ္ပဝါသသိမ်ဖွဲ့မှန်းမသိ၍ သမာနသံဝါသကသိမ်ကိုသာ နှုတ်သည် ရှိသော်မနှုတ်နိုင်ရာ၊ အကယ်၍တည်း အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို ရှေးဦးစွာ နှုတ်ပြီးမှ သမာနသံဝါသကသိမ်ကို နှုတ်လေသော်ကား နှုတ်အံ့သောငှာ တတ်နိုင်၏)။ သိမံ၊ ကို။ သမ္မန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ ဗဟိ၊၌။ သိမန္တရိက ပါသာဏာ၊ သိမန္တရိက်ကျောက်တိုင်တို့ကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဗဟိ၊၌။ သိမန္တရိကာ၊ သိမ်ခြားကျောက်တိုင်တို့ကား။ (သိမန္တရိက်ကျောက်တိုင်တို့ကား သော်လည်းပေး)။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ နည်းစွာသောအဆုံးအားဖြင့်။ ဧကရတနုပ္ပမာဏာ၊ တတောင်မျှခြားခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (ဤကား မဟာအဋ္ဌကထာအလို)။ ဝိဒတ္ထိပ္ပမာဏာဓိ၊ တထ္ထာမျှသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ၏ဟု။ ကုရုန္ဒိယံ၊ ၌။ဝုတ္တံ၊ ၏။ စတုရဂုံလပ္ပမာဏာဝိ၊လေးသစ်မျှ ခြားသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ ၏ဟု။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ မဟာ၊ မျှားသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒွေဝိတိဿောဝိ၊ နှစ်သိမ်

သုံးသိမ်သော်၎င်း။ တတုတ္တရိုပိ၊ ထိုထက်အလွန်၎င်း။ ခဏ္ဍာသိမာယော၊ ခဏ္ဍာသိမ်တို့ကို။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခဏ္ဍာသိမံ၊ ကို။ သမ္မန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာသိမာ၊ မဟာသိမ်ကို။ သမ္မုတိကာလေ၊ သမုတ်အံ့သော အခါ၌။ ခဏ္ဍာသိမတော၊ မှ။ နိကွ္ခ မိတ္ဝာ၊ ၍။ မဟာသိမာယ၊ သိမ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သမန္တာ၊ မှ။ အနုပရိယာယန္တေဟိ၊ အစဉ်အတိုင်း လည်ကုန်သဖြင့်။ သိမန္တရိကပါသာဏာ၊ သိမန္တရိက် ကျောက်တိုင်တို့ကို။ (သိမ်းခြား ကျောက်တိုင်တို့ကို သော်လည်းဟူ)။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ (သိမန္တရိက်ကား ခဏ္ဍာသိမ်နှင့် မဟာသိမ်ကိုခြားသတည်း။ ခဏ္ဍာသိမ် မဟာသိမ်တို့ကား သမာနသံဝါသကသိမ်ချည်းတည်း။ ကံကြိုးကံငယ် ပြုစိမ့်သောငှာ အစွန် အနားဌိသိမ်ငယ် သမုတ်သည်ကို ခဏ္ဍာသိမ် ဟူသတည်း။ သမာနသံဝါသကဥပေါသထဖြစ်စိမ့်သောငှာ အလိုအလျောက် ကျယ်စွာသမုတ်သည်ကား မဟာသိမ် မည်၏)။ တတော၊ ထို သိမန္တရိက်ကြားပြီးသောနောက်မှ။ အဝသေသနိမိတ္တာနိ၊ ကြွင်းသောမဟာသိမ်၏ နိမိတ်တို့ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟန္တေဟိ၊ မစွန့်ကုန်သဖြင့်။ ကမ္မဝါစာယ၊ဖြင့်။ သမာနသံဝါသကသိမ်၊ ကို။ သမ္မန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ တဿသိမာယ၊ ထိုသမာနသံဝါသကသိမ်ကို။ ဒဠ္ဠိကမ္မတ္ထံ၊ မြဲမြံစိမ့်သောငှာ။ အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာဝိ၊ ကိုလည်း။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိကထံ ပယောဇနံ၊ အကျိုးအသို့ရှိအံ့သနည်းဟူမူကား။ ဧဝံ၊ ဤသို အဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာရှတ်သည်ရှိသော်။ သိမံ၊ ကို။ သမ္ဘဟနိဿာမာတိ၊ နှတ်ကုန်အံ့ဟု။ အာဂတာ၊ လာသော ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ဘဟနိတုံ၊ နှတ်အံ့သောငှာ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်အံ့ သတည်း။ (ဤဒဠ္ဠိလည်း မနှတ်နိုင် ကြောင်းကို ရှေးအတူ သိအပ်၏)။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ခဏ္ဍာသိမာယ၊ ၏။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ တတော၊ မှ။ သိမန္တရိကာယ၊ ရိက်၏။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊၍။ မဟာသိမာယ၊၏။ နိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ကိတ္တေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိသုဌာနေသု၊ တို့၌။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ယံသိမံ၊ ကို။ ဌပေန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံသိမံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗန္ဓိတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို အပ်သည်ရှိသော်လည်း။ ယထာဝုတ္တေနစ၊ ရှေးဆိုတိုင်းသော။ နယေန၊ဖြင့်။ ခဏ္ဍာသိမတော၊မှ။ ပဌာယ၊၍။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာ၊၏။ (ခဏ္ဍာသိမ်၏ သိမန္တရိက်ကိုကား ဆန်းကာမျှသာ)။ ဧဝံ၊ ဤဆိုတိုင်း။ ဗဒ္ဓါသုပန၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ သိမာသု၊တို့တွင်။ ခဏ္ဍာသိမာယ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်

ကုန်သော။ ဘိက္ခ။။ တို့သည်။ မဟာသီမာယ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ကို။ ကရောန္တော်နံ၊ ပြုသော ရဟန်းတို့အား။ နကောပေန္တိ၊ မပျက်စေကုန်။ (မဖျက်နိုင်ကုန်လည်းပေး)။ သီမန္တရိကာယ၊ သီမန္တရိက်၌။ ဌိတာပန၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊နှစ်ပါး၊သော သိမ်၌တည်သော ရဟန်းတို့အား၊လည်း။ နကောပေန္တိ၊ မပျက်စေကုန်။ ဂါမခေတ္တေ၊ ဂါမခေတ်၌။ ဌတ္ဝာ၊တည်၍။ ကမ္မံ၊ကံကို။ ကရောန္တော်နံပန၊ ပြုသောရဟန်းတို့အား၊ကား။ သီမန္တရိကာယ၊ ရိက်၌။ ဌိတာ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကောပေန္တိ၊ ပျက်စေတတ်ကုန်၏။ (ဂါမခေတ္တေ ဟူသည်ကား ထိုအပြားလျှင် ဂါမခေတ္တေမည်၏။ ဂါမဟူသည်ကား အရံရှိသောရွာကား အရံပင်ဂါမ၊ အရံမရှိသောရွာကား အရံထိုက်ရုံသော အရပ်သည်လျှင် ဂါမမည်၏ဟု ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏။ ဂါမသီမခေတ္တံ ဂါမခေတ္တံ၊ ဤကား ဝစနတ္ထ။။ ဂါမသီ၊ စား၏။ ခေတ္တံ၊မြေတည်း။ ဂါမခေတ္တံ၊ ရွာစား၏မြေ။ ဂါမနှင့် ခေတ္တကို ကမ္မဓာရည်းမပြုလို၊ တပ္ပုရိသ်ပြုလို၏ဟု ဆိုကုန်၏)။ ဟိကသ္မာ၊ သို့နည်းဟူမူကား။ သီမန္တရိကာ၊ရိက်သည်။ ဂါမခေတ္တံ၊ခေတ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကောပေန္တိ၊ ပျက်စေကုန်၏ (ဟုသမ္ဗန်)။

သောစသီမာနာမ၊ ဤသိမ်မည်သည်ကား။ ကေဝလံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ပထဝီတလေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့မှု။ ဗဒ္ဓါနာမ၊ ဖွဲ့သောမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အထခေါ်-သစ္စတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌ဂုဏ်း။ ကုဋိဂေဟော၊ ကုဋိကျောင်း၌ဂုဏ်း။ (မြေကျည်ရှိသောကျောင်း၌ဂုဏ်းဟူ)။ လေဏော၊ဥမင်၌ဂုဏ်း။ပါသာဒေါ၊ ၌ဂုဏ်း။ ပဗ္ဘတမတ္ထကေါ၊ ၌ဂုဏ်း။ ဗဒ္ဓါဖွဲ့သည်ရှိသော်။ ဗဒ္ဓါယေဝ၊ ဖွဲ့အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အရပ်တို့တွင်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏော၊ ၌။ ဗဒ္ဓန္တေဟိ၊ ဖွဲ့သောရဟန်းတို့သည်။ ပါသာဏပိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ရာဇိ ဝါ၊ အရေးကိုသော်လည်း။ ကောဋ္ဌေတွာ၊ ထု၍။ (ဆတ်၍လည်းဟူ)။ ဥဒုက္ခလံ ဝါ၊ တွင်းငယ်ကို သော်လည်း။ ခဏိတွာ၊ ထွင်း၍။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊အပ်။ နိမိတ္တုပဂပါသာဏော၊ နိမိတ်ပြုလောက်သော ကျောက်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိဇ္ဇတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာပရိယောသာနေ၊၌။ သီမာ၊သိမ်သည်။ ပထဝိသန္ဓာရကံ၊ မြေကိုခံသော။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေလျှင်အဝိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။သြတရတိ၊ သက်၏။

နှစ်သိန်းလေးသောင်းမြေအထုကို ကုန်အောင်ချင်း၍ သက်လေဟူလို သတည်း။

နိမိတ္တပါသာဏာ၊ နိမိတ်ကျောက်တို့သည်။ ယထာဌာနေ၊ တည်တိုင်း။ (ထားတိုင်းသော်လည်းပေး)။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နတိဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သမန္တာတော၊ မှ။ ရာဇိဝါ၊ တို့သော်လည်း။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ ထုစေအပ်၏။ စတူသုဝါကောဏေသု၊ အစွန်းလေးထောင့် တို့၌ သော်လည်း။ ပါသာဏော၊ ကျောက်တို့ကို။ ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗာ၊ ထွင်းအပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤထွင်းခြင်းသည်။ သီမာပရိစ္ဆေဒေါ၊ သိမ်၏အဝိုင်းအခြားတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အက္ခရာနိဝါ၊ တို့ကိုသော်လည်း။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ထုအပ်ကုန်၏။ ကေစိ၊အချို့ကုန်သော။ ဥဿုယျကာ၊ ငြူ။စူတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သိမံ၊ ကို။ ဈာပေဿာမိတိ၊ မီးတိုက်ကုန်အံ့ဟု။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ တိုက်ကုန်အံ့။ ပါသာဏာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဈာယန္တိ၊ လောင်ကုန်ရာ၏။ သိမာ၊ သိမ်ကား။ နဈာယတိ၊ မလောင်ရာ။

ကုဋိဂေဟေပိ၊ ကုဋိတိုက်၌လည်း။ (မြေကျောင်း ဟူလိုသတည်း)။ ဗန္ဓန္တေဟိ၊ တို့သည်။ ဘိတ္တိ၊ နံရံကို။ အကိတ္ထေတွာ၊ မကြားမူ၍။ ဧကဝိသတိယာဘိက္ခူနံ၊ နှစ်ကျိပ်တယောက်သောရဟန်းတို့၏။ ဩကာသဒ္ဒါနံ၊ နေလောက်သောအရပ်ကို။ အန္တောဂဏရိတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ ပါသာဏနိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သီမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အန္တောကုန္နမေဝ၊ တိုင်တွင်းသာလျှင်။ သီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ အန္တောကုန္နေ၊ တိုင်တွင်း၌။ ဧကဝိသတိယာဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဩကာသော၊ ဆန့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ပမုခေ၊ ကျောင်းဦး၌။ နိမိတ္တပါသာဏော၊ တို့ကို။ဌပေတွာ၊ ၍။သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊အပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဓေဝို၊ ဤသို့သမုတ်သော်လည်း။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်အံ့။ ဗဟိ၊ အပ၌။ နိမ့်ဗ္ဗောဒကပတနဋ္ဌာနေပိ၊ တံစက်ကျရာ အရပ်၌လည်း။ နိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊၏။ ဓေဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မတာယပန၊ သမုတ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ကုဋိဂေဟံ၊ ကုဋိကျောင်းသည်။ သီမဋ္ဌမေဝ၊ သိမ်၏အတွင်းသည်လျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

စတုဘိတ္တိယလေဏေပိ၊ နံပါးလေးဘက်ရှိသောဥမင်၌လည်း။ဗန္ဓန္တေဟိ၊ ဖွဲ့သောရဟန်းတို့သည်။ ကုဋ်၊ နံရံကို။ အကိတ္ထေတွာ၊ မူ၍။ ပါသာဏာဝ၊ တို့ကို သာလျှင်။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။

အန္တေ၁၊ ၌။ ဩကာသော၊ ဆန့်လောက်သောအရာသည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ ပမုခေပိ၊ အဦး၌လည်း။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ နပ္ပဟောတိ၊ အံ့။ ဗဟိနဗ္ဗောဒကပတနဋ္ဌာနေပိ၊ ၌လည်း။ နိမိတ္တပါသာဏော၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ သီမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သမုတ်သည် ရှိသော်။ လေဏာဒ္ရိ၊ ကျောင်းလိုဏ်၏။ အန္တေဝစ၊ အတွင်းသည်ဌင်း။ ဗဟိစ၊ သည်ဌင်း။ သီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥပရိပါသာဒေပိ၊ ၌လည်း။ ဘိတ္တိ်ံ၊ နံရံကို။အကိတ္တေတွာ၊ မူ၍။အန္တေ၁၊ ၌။ ပါသာဏော၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သီမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ နပ္ပဟောတိ၊ အံ့။ ပမုခေပိ၊ အဦး၌လည်း။ပါသာဏော၊ တို့ကို။ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မတာ၊ သမုတ်သော်သိမ်သည်။ဥပရိပါသာဒေယေဝ၊အထက်ပြာသာဒ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ နဩတရတိ၊ မသက်။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဗဟူသု၊ ကုန်သော်။ ထမ္ဘေသု၊ သည်တိုင်တို့၌။တုလာနံ၊ ထုပ်တို့၏။ဥပရိ၊ အထက်၌။ကတပါသာဒသ၊ပြုသောပြာသာဒ်၏။ဟေဋ္ဌိ မတလေ၊ အောက်အပြင်၌။ ကုန္နော၊ နံရံသည်။ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊အတွင်း၌။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ ဥဒ္ဓဟိတွာ၊ တက်၍။ တုလာရက္ခေဟိ၊ ထုပ်တို့နှင့်။(ထောက်တိုသစ်တို့နှင့် လည်းပေး)။ ကေသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ တစပ်တည်း။ ဌိတော၊ တည်ဒဲ့။ ဟေဋ္ဌာပိ၊ အောက်သို့လည်း။ ဩကာသလည်း။ ဩတရတိ၊ ၏။ ကေထမ္ဘပါသာဒသပန၊ သည်တိုင် တချောင်းတည်းရှိသောပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊၌။ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သီမာသည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ထမ္ဘမတ္ထကေ၊ သည်တိုင်၏အထက်၌။ ကေဝိသတိယာဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဩကာသော၊ ဆန့်လောက်သောအရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပါသာဒဘိတ္တိတော၊ ပြာသာဒ်နံရံမှ။ နိဂ္ဂတေသု၊ ထွက်ကုန်သော်။နိယျူဟကာဒီသု၊ ထုပ်စွန်းစသည်တို့၌။ (မှခ်ထွက်စသည်တို့၌လည်းပေး)။ ပါသာဏော၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သီမံ၊ ကို။ ဗဒ္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်အံ့။ ပါသာဒဘိတ္တိ၊ ပြာသာဒ်နံရံသည်။ အန္တောသီမာယံ၊ သိမ်အတွင်း၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာပန၊ အောက်သို့မူကား။ ဩတရဏာနော တရဏံ၊ သက်မသက်ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား နှစ်ကျိပ်တယောက် နေလောက်မူကားသက်၏။ မနေ

လောက်မူကား မသက်ဟူလိုသတည်း)။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ် အောက်၌။ ကိတ္တေန္တေဟိဝိ၊ ကြားသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဘိတ္တိ်စ၊ နံရံကိုဂင်း။ ရက္ခထမ္ဘာဝစ၊ သစ်သည်တိုင်တို့ကိုဂင်း။ နကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်။ ဘိတ္တိလဂ္ဂေ၊ နံရံ၌ကပ်သော။ ပါသာဏထမ္ဘေပန၊ ကျောက် သည်တိုင်တို့ကို သော်ကား။ ကိတ္တေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်သော။ သိမာ၊ သည်။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ပရိယန္တထမ္ဘာနံ၊ အစွန်၌ဖြစ်သော သည်တိုင်တို့၏။ အန္တောယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ ကုန္နော၊ နံရံသည်။ ဥပရိမတလေန၊ နှင့်။ သမ္ဗန္ဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပရိပါသာဒမ္ပိ၊ အထက်ပြာသာဒ် ထက်သို့လည်း။ အဘိရုဟတိ၊ တက်၏။ သစေ၊ ၍။ ပါသာဒဿ၊ ၏။ ဗဟိ၊ ၌။ နိဗ္ဗောဒကပတနဋ္ဌာနေ၊ တံစက်ကျရာအရပ်၌။ နိမိတ္တာနိ၊တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဇ္ဇော၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ သိမဋ္ဌော၊ သိမ်တွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ တလံ၊ အပြင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ ကေဝိသတိယာ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဩကာ သာရဟံ၊ အရာထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဘောင်ထိပ်၌။ ဝိဋ္ဌပါသာဏေဝိယ၊ ကျောက်ဖျာ အပြင်၌ကဲ့သို့။ သိမံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဟေဋ္ဌာပဗ္ဗတေဝိ၊ တောင် အောက်၌လည်း။ တေနေဝပရိစ္ဆေဒေန၊ လျှင်။ သိမာ၊ သည်။ ဩတရတိ၊ ၏။ တာလမူလက သဒိသေ၊ ထန်းပင်ရင်းနှင့် တူသော။ ပဗ္ဗတေဝိ၊ ၌လည်း။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။သိမာ၊ သည်။ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဩတရတေဝ၊ သက်သလျှင်ကတည်း။ ယောပနပဗ္ဗတော၊ သည်။ ဝိတာနသဏ္ဌာနော၊ ဗိတာန်သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ကေဝိသတိယာဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဩကာသော၊ ဆန့်လောက်သော အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌ကား။ နတ္ထိ၊ အံ့။ တာသပဗ္ဗတာသ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သိမာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ နဩတရတိ၊ မသက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မုဒိင်္ဂသဏ္ဌာနော၀ါ၊ မုရိုးစည်၏ သဏ္ဌာန်ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပဏဝသဏ္ဌာနော၀ါ၊ ထက်ဖျဉ်၏ သဏ္ဌာန်ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ စေ။ ယာသပဗ္ဗတာသ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၀ါ၊ ၌ဂင်း။ မဇ္ဈေ၀ါ၊ အလယ်၌ဂင်း။ သိမပွမာဏံ၊ သိမ်၏ပမာဏသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ တာသပဗ္ဗတာသ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်သော။ သိမာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊

သို့၊ နည်ြတရုတိ၊ မသက်။ (ထက်စည်သဘောကား အရင်းအဖျားကြီး၏။ အလယ်ကားငယ်၏။ မူရိုးစည်းကား အလယ် ကြီး၏။ အရင်း အဖျား ငယ်၏။ ဤဋ္ဌကား အရင်းငယ်သော တောင်ကို ရည်၍ ဆိုသတည်း)။ ယဿာနုပဇ္ဇတဿ၊ ၏။ ဒွေကူဋ္ဌာနိ၊ အထွတ်နှစ်ခုတို့သည်။ အာသန္နေ၊ အနိုး၌။ ဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ကေဿပိ၊ တခုသော တောင်ထွတ်၏ လည်း။ဥပရိ၊၌။ သီမပွဓာဏံ၊သိမ်၏ပမာဏသည်။ နပွဟောတိ၊မလောက်။ တဿပဇ္ဇတဿ၊ ၏။ ကူဋ္ဌန္တရံ၊ တောင်ထွတ် နှစ်ခုတို့၏ အကြားကို။ စိနိတ္ဝာဝါ၊ စိ၍ဂင်း။ ပူရေတ္ဝာဝါ၊ ဖို့၍ဂင်း။ ကောဗန္ဓံ၊ တစပ်တည်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပရိ၊ ၌။ သီမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။

သပွဖဏာသဒိသော၊ မြွေ၏ပါးပျဉ်းနှင့် တူသော။ ဧကော၊ သော။ ပဇ္ဇတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿပဇ္ဇတဿ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ သီမပွဓာဏဿ၊ သိမ်သမုဟ်လောက်သောပမာဏ၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသောအဖြစ်ကြောင့်။ သိမံ၊ ကို။ မန္ဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စေ၊ ၍။ တဿပဇ္ဇတဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ အာကာသပဒ္ဓာရုံ၊ ဟင်းလင်းသော တောင်ခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သီမာ၊ သည်။ နည်ြတရုတိ၊ မသက်။ သစေပန၊ တည်း။ အဿပဇ္ဇတဿ၊ ၏။ ဝေမဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သီမပွဓာဏော၊ သိမ်၏ပမာဏရှိသော။ သုသိရပါသာဏော၊ ကျောက်ခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ည်ြတရုတိ၊၏။ သောစပါသာဏော၊ ထိုကျောက်သည်လည်း။ သီမဋ္ဌောယေဝ၊ သိမဋ္ဌပင်လျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အထာဝိယဒိ၊၍လည်း။အဿသပွဿဖဏာသဒိသပဇ္ဇတဿ၊ ထိုခမြွေ၏ပါးပျဉ်းနှင့်တူသော တောင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ လေဏဿ၊ ဥမင်၏။ ကူဋ္ဌာ၊ အထွတ်သည်။ အဂ္ဂကောဋိ်၊အစွန်အဖျားသို့။ အာဟစ္စ၊ ဆိုက်၍။(ထိ၍သော်လည်းပေး)။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ည်ြတရုတိ၊၏။ ဟေဋ္ဌာစ၊ ၌ဂင်း။ဥပရိစ၊၌ဂင်း။သီမာယေဝ၊သိမ်ပင်လျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ဤဋ္ဌကား တောင်အောက်လိုက်၏ အထွတ်နှင့် တောင်စွန်းသည်။ ထိကြလေသော ကြောင့် သက်သာသည်း)။ သစေပန၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်တောင်ခြေရင်း၌။ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌သမုတ်သော။သီမာပရိစ္ဆေဒဿ၊ သိမ်အဝိုင်းအခြားဖြစ်သော နိမိတ်၏။ ပါရတော၊ ပြင်မှ။ (အပမ္ဟသော်လည်းပေး)။ အဒန္တာ၊ အတွင်းသို့။ လေဏံ၊ ဥမင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဓဟိ၊ အပသို့။ (၌လည်းပေး)။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ နည်ြတရုတိ၊ မသက်။ (ဤ၌လည်း ကောက်သောတောင်၏ အတွင်းအပကိုယူ။ အဓိပ္ပါယ်ကား အထက်၌ သမုတ်သောသိမ်၏ အပဖြစ်သော တောင်ခြေရင်းမှသည် အတွင်းသို့ဥမင်

ရှိလေမူကား အထက်သိမ်နှင့် တူရုံမဟုတ်သော အပတောင်ခြေရင်းဌ ဥမင်သို့ အထက်မှ သိမ်မသက်လေဟူလိုသတတ်)။ အထာဝိယဒိ၊ ၍လည်း။ ဥပရိမဿ၊ အထက်၌ သမုတ်အပ်သော။ သီမာယ ပရိစ္ဆေဒဿ၊ သိမ် နိမိတ်၏။ ဩရတော၊ အတွင်းတောင်ခြေရင်းမှ။ ဗဟိ၊ အပသို့။ လေဏံ၊ သည်။ ပောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အန္တော၊အတွင်းတောင်ခြေရင်း ဥမင်သို့။ သီမာ၊ သည်။ နဩတရတိ၊ မသက်။ (ဤလည်း ယခင်နည်းနှင့်တူ၏။ အတွင်းအပ မျှသာထူးသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား အထက်မှ သမုတ်သောသိမ်နှင့် အဘိ မုခီဘူတ မဟုတ်သောတောင်ခြေရင်း၏ လက်တွင်းမှဥမင်သည် အပဆို လေမူကား အဘိမုခီဘူတမဟုတ်ရကား လက်တွင်းမှဥမင်သို့လည်း သိမ် မသက်ဟူလိုသတည်း)။ အထာဝိယဒိ၊ ၍လည်း။ ဥပရိသီမာယ၊ အထက် ဌသမုတ်သောသိမ်၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အဝိုင်းအခြားသည်ကား။ ခုဒ္ဒကော၊ ကျဉ်းအံ့။ သီမာပရိစ္ဆေဒံ၊ အထက်သိမ်၏ အဝိုင်းအခြားကို။ အတိတ္တာ မိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဌိတံ၊တည်အံ့။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ ဥပရိယေဝ၊တောင်ထိပ်ဌ သာလျှင်။ပောတိ၊ဖြစ်၏။ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။နဩတရတိ၊ မသက်။ ယဒိ ပန၊အကယ်၍။ လေဏံ၊ ဥမင်ကား။ ခုဒ္ဒကံ၊ ကျဉ်းအံ့။ သဗ္ဗပန္ထိမ သီမာပရိ မာဏံ၊ ခပ်သိမ်းသော သိမ်တို့အောက်ငယ်သော သိမ်တို့၏ ပမာဏရှိအံ့။ (ရဟန်းနှစ်ကျိပ်တယောက် နေလောက်သည်ကိုယူ)။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သီမာ၊ သိမ်ကား။ မဟတီ၊ ကျယ်အံ့။ တံလေဏံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်း၍။ဌိတာ၊ တည်အံ့။သီမာ၊သည်။ဩတရတိ၊၏။အထယဒိ၊၍။ လေဏံ၊ ကား။ အတိခုဒ္ဒကံ၊အလွန်ကျဉ်းအံ့။သီသပ္ပမာဏံ၊ သည်။ပောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သီမာ၊သည်။ ဥပရိယေဝ၊ ဌသာလျှင်။ ပောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ သို့။ နဩတရတိ၊မသက်။ သစေ၊အကယ်၍။ တတောသီမတော၊ထိုသမုတ်သော သိမ်မှ။ ဥပနုံ၊ ထက်ဝက်သည်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပြတ်၍။ ပတတိ၊ပြို့အံ့။ စေ၊၍။ သီမပ္ပမာဏံဝိ၊ သိမ်၏ ပမာဏရှိငြားသော်လည်း။ ဗဟိ၊ အပသို့။ (နိမိတ် ပြင်ကိုယူ)။ ပတိတံ၊ပြို့လေသောသိမ်၏ ထက်ဝက်သည်။ အသီမာ၊ သိမ် မမည်။ အပတိတံ၊ မကျသော သိမ်၏ ထက်ဝက်သည်ကား။ ယဒိ၊ ၍။ သီမပ္ပမာဏံ၊ သိမ်၏ပမာဏရှိအံ့။ သီမာ၊ သည်။ ပောတိယေဝ၊ တည်း။

ခဏ္ဍာသီမာ၊ သည်။ နိစဝဋ္ဌုကာ၊ နိမ့်သောအကျည်ရှိသည်။ ပောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တံနိစဝဋ္ဌုံ၊ ထိုနိမ့်သောအကျည်ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖို့၍။ ဥစ္စဝဋ္ဌုကံ၊ မြင့်သော အကျည် ရှိသည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သီမာယေဝ၊ သိမ်ပင် တည်း။ သီမာယ၊၌။ ဂေဟံ၊သိမ်ကျောင်းကို။ ကရောန္တိ၊ကုန်အံ့။ သီမဋ္ဌက

မေဝ၊ သီမဋ္ဌကပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီမာယ၊ ၌။ ပေါက္ခရဏီ၊ ကို။ ခဏ်နှိ၊ တူးကုန်အံ့။ သီမာယေဝ၊ ပင်တည်း။ သြဃော၊ ရေအလျဉ်သည်။ သီမမက္ကွဲလုံ၊ကို။ သြတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်း၍။ ဂန္ဆတိ၊ စီးအံ့။ သီမမာဠကေ၊ သီမ အပြင်၌။ အန္ဆံဗန္ဓိတွာ၊ငြမ်းဖွဲ့၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။သီမာယ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ ဥမဂ််နဒီ၊ ငုပ်၍စီးသော မြစ်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ဇုဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ တဋ္ဌ၊ထိုမြစ်၌။နိသီဒတိ၊အံ့။ သစေ၊အကယ်၍။ သာနဒီ၊သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဂတာ၊ ဖြစ်အံ့။ သီမာ၊ သိမ်ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့အံ့။ ကမ္မံ၊ကို။ နကောပေတိ၊ မပျက်စေတတ်။ (နဒီသိမ် အခြားပင် ဟူလိုသည်)။ အထယဒိ၊၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ သီမံ၊ကို။ ဗဒ္ဓါ၊အံ့။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ နဒီ၊သည်။ ဂတာ၊ဖြစ်အံ့။ ကမ္မံ၊ကို။ ကောပေတိ၊ပျက်စေတတ်၏။ ဟောဋ္ဌာ၊ ၌။ ပထဝိယာ၊၏။ တလေ၊ အပြင်၌။ ဌိတောပန၊ တည်သော ရဟန်းသည်ကား။ ကောပေတိယေဝ၊ တည်း။

သီမမာဠကေ၊ ခဏ္ဍသိမ် အပြင်၌။ ဝဋ္ဋရက္ခော၊ ပညောင်ပင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿဝဋ္ဋရုက္ခဿ၊ ၏။ သာခါဝါ၊ အခက်သော်ငင်း။ တတော၊ ထိုပညောင်ပင်မှ။ နိဂ္ဂတပါရောဟော၀ါ၊ ထွက်သောမြစ်ပျဉ်း သည်ငင်း။ မဟာသီမာယ၊ မဟာသိမ်၏။ ပထဝိတလုံဝါ၊ ကိုငင်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာသိမ်၌။ ဇာတရုက္ခာဒိနိဝါ၊ ပေါက်သော သစ်ပင် စသည်တို့ ကိုငင်း။ အာဟစ္စ၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊တည်အံ့။ မဟာသီမံ၊ ကို။ သောဓေတွာဝါ၊ သုတ်သင်စေ၍သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေဝါသာခါ ပါရောဟာ၊ ထိုပညောင်ခက် မြစ်ပျဉ်းတို့ကို သော်လည်း။ ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ ဗဟိဋ္ဌကာ၊ အပ၌တည်သည်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ (ဤ၌ မဟာသိမ်ကိုသော် လည်း သုတ်သင် ဟူသည်ကား မဟာသိမ်၌ ရှိသော ရဟန်း တို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့ သော်လည်း ဝင်စေ။ မဟာသိမ်၏ အပမှာသော်လည်း နေလင့်လေ့စ ဟူလိုသတည်း)။ အနာဟစ္စ၊ မထိမူ၍။ ဋ္ဌိတသာခါဒိသု၊ တည်သော သစ်ခက် အစရှိသည်တို့၌။ အာရုဇ္ဇ ဘိက္ခု၊ တက်လေသော ရဟန်းကို။ ဟတ္ထပါသံ၊ သို့။ အာနေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ငင်း။ မဟာသီမာယ၊ ၌။ ဇာတရုက္ခသ၊ ပေါက်သောသစ်ပင်၏။ သာခါဝါ၊ သည်ငင်း။ ပါရောဟော၀ါ၊ မြစ်ပျဉ်းသည်ငင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ သီမ မာဠကေ၊ သိမ်၏အပြင်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊တည်အံ့။ ဒုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ သီမံ၊ခဏ္ဍသိမ်ကို။ သောဓေတွာ၊၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ တေဝါသာခါ ပါရောဟာ၊ ထိုသစ်ခက် မြစ်ပျဉ်းတို့ ကိုလည်း။ ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ ဗဟိဋ္ဌကာ၊

သိမ်ပဋ္ဌာတည်သည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ဤနောက်ကား မဟာသိမ်ဋ္ဌာနေ၍ ကံဆောင်သည်ကို ဆိုသတည်း)။

သစေ၊ အကယ်၍။ သီမမာဥ္စကော၊ မဟာသိမ် အပြင်ဋ္ဌ။ ကမ္မေ၊ ကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကောစိ၊သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ သီမမာဥ္စကဿ၊ မဟာသိမ်အပြင်၏။ အန္တေ၁၊သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊၍။ ဝေဟာသံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ဋ္ဌ။ ဋ္ဌိတသာခါယ၊ တည်သောသစ်ခက်ဋ္ဌ။ နိသီဒတိ၊ အံ့။ (ဋ္ဌိတသာခါဟူသော်ကား ခဏ္ဍသိမ်ဋ္ဌ လာရှိသော အကော်ကိုယူ)။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ပါဒ၊၊ တို့သည်။ ဘူမိဂတာ မြေသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ နိဝါသနပါရုပနံ၊ ငတ်သော ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ဘူမိ်၊ကို။ဖုသတိ၊ထိအံ့။ကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊ဌာ။နဝဋ္ဋတိ၊အပ်။ ပါဒေစ၊ တို့ကိုဂင်း။ (ပနသဒ္ဒါကား အန္တဋ္ဌဇောတကတည်း)။ နိဝါသန ပါရုပနဥ္စ၊ကိုဂင်း။ ဥက္ခိပါပေတွာ၊ချီစေ၍။ ကာတုံ၊ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣဒဉ္စ လက္ခဏံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာကို။ ပုရိမနယေဝိ၊ ရှေးခဏ္ဍသိမ်ဋ္ဌ ဆိုသောနည်းဋ္ဌလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ဝိသေသော၊အထူးတည်း။တတြ၊ ထိုခဏ္ဍသိမ်ဋ္ဌ။ဥက္ခိပါပေတွာ၊ ချီစေ၍။ ကာတုံ၊ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ဟတ္ထပါသမေဝ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့သာလျှင်။အာနေတဗ္ဗော၊၏။ (ဤကား၊ခဏ္ဍသိမ်အပင်ရင်းရှိသေး၊သောကြောင့် ဆိုသည်။ မဟာသိမ်မှာ အပင်ရင်းရှိသော်လည်း မဟာသိမ်ဋ္ဌ ကံဆောင်သောရဟန်းတို့၏ ဟတ္ထပါသ်သို့ ဆောင်အပ်သတည်း)။သစေ၊အကယ်၍။ အန္တောသီမတော၊ သိမ်တွင်းမှ။ပဗ္ဗတော၊သည်။ အန္တော၂ဝဏ္ဏတိ၊ပေါက်အံ့။ (တက်အံ့သော်လည်းပေး)။ တတြဋ္ဌော၊ ထိုတောင်ဋ္ဌတည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဟတ္ထပါသံ၊ သို့။ အာနေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ အန္တောပဗ္ဗတံ၊ တောင်၏အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌေဝိ၊ ဝင်၍နေသည်ဋ္ဌလည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်၏။ ဗဋ္ဌိမာနာယေဝသိမာ၊ ဖွဲ့သောသိမ်ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ပမာဏဝိရဟိတံ၊ ပမာဏမှကင်းသော။ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့။ နသြတရတိ၊မသက်။ (တက်လည်းမတက်ဟူလို၏)။ဗဒ္ဓသိမာယ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတံ၊ ရောက်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော သစ်ပင်သစ်ခက်မြစ်ပျဉ်းစသော ဝတ္ထုသည်။ ယတ္ထကတ္ထစိဋ္ဌာနေ၊ တစုံတခုသောအရပ်ဋ္ဌ။ ဧကသမ္မန္ဓေန၊ တစပ်တည်းဖြင့်။ ဂတံ၊ ဖြစ်သောအရပ်သည်။ သီမာသန်္နိမေဝ၊ သိမ်၏ အရေအတွက်သို့လျှင်။ ဂဏ္ဌတိ၊ ၏။ (ထိုကြောင့်ရကားသိမ်ကို သုတ်သင်အပ်၏ဟူလိုသတည်း)။

ဒုန္ဓာဿယ ၄၇၆-၃၁

၁၄၀။ တိယောဇနပရမန္တိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ဇေတိဿာသိမာယ၊ ထိုမဟာသိမ၌။ ပရမံပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကား။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိ၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ သာသိမာ၊ သည်။ တိယောဇနပရမာ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ (တံတိယောဇနပရမံ ဤကားဝိဘတ္တန်ခံသည်)။ တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ တံသိမံ၊ ထိုမဟာသိမ်ကို။ သမ္မန္နန္တေနပန၊ သမုတ်သဖြင့်။ (သမုတ်လိုသောသူသည်သော်လည်းပေး)။ မတ္ထေ၊ ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ စတူသုဝိဒါသာသု၊ တို့၌လည်း။ ဒီယမုယောဇနံ၊ တယူဇနာခွဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းဖြင့်။ သမ္မန္နီတဗ္ဗာ၊ ၏။ သစေပန၊ အာဘာယ်၍တည်း။ မတ္ထေ၊ ၌။ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ဧကေကဒိသတော၊တမျက်နှာတမျက်နှာမှ။ တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာစီကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆယောဇနာ၊ ခြောက်ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ စတုရဿံဝါ၊ လေးထောင့်ကိုဂုဏ်း။ တိကောဏံဝါ၊ သုံးထောင့်ကိုဂုဏ်း။ သမ္မန္နန္တေနပန၊ သမုတ်သဖြင့်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကောဏတော၊ အထောင့်တခုမှ။ ကောဏံ၊ အထောင့်တခုသည်။ (ကောဏတောကောဏံ၊ တထောင့်နှင့် တထောင့်သည်ဟူ၍သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်ထွေပေး)။ တိယောဇနံ၊ နာအတိုင်းအရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ သမ္မန္နီတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဟိသစ္စံ၊ သင့်စွ။ သစေ၊ အကယ်၍။ ယေနကေနစိပရိယန္တေန၊ အမှတ်မရှိသောအစွန်းဖြင့်။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ ဆံဖျားမျှလည်း။ တိယောဇနံ၊ ကို။ အဘိဏ္ဍာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ အာပတ္တိ ံစ၊ အာပတ်သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သိမာစ၊သည်လည်း။ အသိမာ၊ သိမ်မဟုတ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နဒီပါရန္တိတ္ထေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရယတိ-အဒ္ဓေါတ္ထရတိ၊လွှမ်းမိုး၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ ပါရာ၊ ပါရမည်၏၊ (သိမ်ရစေ)။ ကိ ံ၊ အဘယ်ကို။ ပါရယတိ၊ လွှမ်းမိုးသနည်း။ နဒိ ံ၊ ကို။ ပါရယတိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ (မြစ်ကိုကူးလေ၏ဟူလိုသည်)။ နဒိယာ၊ မြစ်ကို။ (ဆဋ္ဌိကံတည်း)။ ပါရာ၊ လွှမ်းသောသိမ်တည်း။ နဒီပါရာ၊ မြစ်ကိုလွှမ်းသောသိမ်။ တံနဒီပါရံ၊ ထိုမြစ်ကိုလွှမ်း၍ဖြစ်သောသိမ်ကို။ နဒိ ံအဒ္ဓေါတ္ထရမာနံ၊ မြစ်ကိုလွှမ်းမိုးသောသိမ်ကို။ ဇုတိအတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တ္ထေစပဒေ၊ ၌။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။လက္ခဏံ၊ ဏာသည်။ နဒိနိမိတ္တော၊ နဒိနိမိတ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။ ယတ္ထသမုဝနာဝါဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထနဒိယာ၊ ၌။

သီမဗန္ဓနဋ္ဌာနဂတေသု၊ သိမ်ဖဲ့ရာအရပ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ တိတ္ထေသု၊ ဆိပ်တို့၌။ နိစ္စသဉ္ဇရဏနာဝါ၊ မပြတ်စီးသောလှေသည်။ အဿ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ယာနာဝါ၊ အကြောင်လှေသည်။ သဗ္ဗန္တိမေနပရိယ္ယောဒေန၊ ငယ်စွာသော အပိုင်းအခြားဖြင့်။(ငယ်စွာအဆုံးသော်လည်းပေး)။ ပါဇနပုရိသေန၊ လှော်သော ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ဇာကွ။ တယောဇနေန၊ သုံးယောက်သောသူတို့ကို။ ဝဟတိ၊ ခံနိုင်၏။ (ဆောင်နိုင်၏သော်လည်းပေး)။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သာနာဝါ၊ သည်။ ဥဠုံဝါ၊ အညာသို့ဂင်း။ အဓောဝါ၊ အကြောသို့ဂင်း။ ကေနစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပုန၊ တဘန်။ အာဂမနတ္ထာယ၊ ငှာ။ နိတာဝါ၊ ဆောင်လေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟဋ္ဌာဝါ၊ ဆောင်လေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ အဝဿံ၊ မချွတ်လျှင်။ လဒ္ဓနေယျာဝါ၊ ရအပ်သောလှေသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဓုဝနာဝါဝ၊ အမြဲထားသောလှေသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါတေန၊ ပြင်းစွာသောလေဖြင့်သော်လည်း။ ဆိန္နဗန္ဓနာ၊ ပြတ်သောကြိုးမဲ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိစိဟိ၊ တံဝိုးတို့သည်။ နဒီမဇ္ဈ၊ သို့။ နိတာဝါ၊ ဆောင်လေသော လှေသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ အဝဿံ၊မချွတ်လျှင်။အာဟရိတဗ္ဗာ၊ ဆောင်အပ်မူကား။ ဓုဝနာဝါဝ၊ အမြဲထားသော လှေမည်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ သြဂတေ၊ ကျခဲ့သော်။ ထလံ၊ ကြည်းတက်သို့။ဥဿာရိတာဝိ၊ တင်သော လှေသည်လည်း။ သုဓာကသာဝါဒီဟိ၊ အင်္ဂတေကော်ရည် အစရှိသည် တို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဌပိတာဝိ၊ ထားသော လှေသည်ဂင်း။ ဓုဝနာဝါဝ၊ အမြဲတည်သော လှေပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဘိန္နာဝါ၊ ကွဲလည်းကွဲပေါက်အံ့။ ဝိသခ်္ခတပဒရာဝါ၊ မပြိုမပြင်မထေးသော ပျဉ်စပ်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်အံ့။ နဝန္နံတိ၊ မအပ်။ မဟာပဒုမတ္ထေရောပန၊ ကား။ အာဟာ၏။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ တာဝကာလိကနာဝံ၊ အခိုက် အတန့်မျှသာတောင်းသောလှေကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ သိမဗန္ဓနဋ္ဌာနေ၊ သိမ်ဖဲ့ရာအရပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ၍။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေန္တိ၊ ကြားကုန်အံ့။ ဓုဝနာဝါဝ၊ မပြတ်တည်သော လှေပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ တတြတသ္မိံဝစနေ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌။ မဟာသုမတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟာ၊ ၏။ နိမိတ္တံဝါ၊ သည်ဂင်း။ သိမံဝါ၊ သည်ဂင်း။ ကမ္မဝါစာယ၊ဖြင့်။ ဂဏ္ဌတိ၊ ရောက်၏။ နာဝါယ၊ ဖြင့်။ နဂဏ္ဌတိ၊ မရောက်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား

ကမ္ဗဝါစာဖြင့်သာ နိမိတ်လည်း နိမိတ်အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ သိမ်လည်း ကမ္ဗဝါစာဖြင့်သာ သိမ်အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ကမ္မဝါစာဖြင့် အရင်းလေ့ မှာစကားမရှိဟူသိုသဘတ်)။ ဘဂဝတာစ၊ သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဓုဝနာဝါ၊ မြဲသောလေ့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိဗန္ဓနာဝါယေဝ၊ မပြတ်သောလေ့သည် သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။

ဓုဝသေဘုဝါဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဉ္စယသဒ်နဒိယံ၊ အကြောင် မြစ်၌။ ရာဇ္ဓသဒ်ာဋ္ဌမယောဝါ၊ သစ်ဘောင်ဖွဲ့သဖြင့်ပြီးသော တံတားငုင်း။ ပဒရဝဒ္ဓါဝါ၊ ပျဉ်ခင်းသော တံတားငုင်း။ ဇဒ်ာသတ္ထ သေတုဝါ၊ သူများ အပေါင်းသွားသော တံတားငုင်း။ ဟတ္ထိအဿာဒိနံ၊ တို့၏။ သဉ္ဇရဏ ယောဝဠ္ဂါ၊ သွားခြင်းငှာခံသော။ မဟာသေတုဝါ၊ ကြီးစွာသော တံတားငုင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ အန္တရမသော၊ ဖြင့်။ တခ်ဏ်ယေဝ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်။ ရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ သဉ္ဇရဏ ယောဝဠ္ဂါ၊ သွားခြင်းငှာ လျောက်ပတ်သော။ ဧကပဒိကသေတုဝါ၊ တဘဝါးသာ ဆန့်သော တံတားငုင်း။ (တယောက်သာ သွားလောက်သော တံတားသော်သည်းပေး)။ ဓုဝသေတုတ္တေဝသဒ်္ဂါ၊ အမြဲတည်သော တံတား၏ အဓရအဘွက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဥပရိဗဒ္ဓါနိ၊ အထက်၌ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ ဝေတ္တလတာဒိနိ၊ ကြိမ်နွယ် စသည်တို့ကို။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာဝိ၊ ၍လည်း။ တေနသေတုနာ၊ ထိုတဘဝါးဆန့် သောတံဘားဖြင့်။ သဉ္ဇရိတုံ၊ လျောက်အံ့သောငှာ။ နသက္ကာ၊ သည်။ ပေါဘိ၊ အံ့။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

ဧဝရူပံ နဒီပါရသိမံ သမ္ပန္နိတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထယသဒ်နဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ အယံဓုဝနာဝါဝါ၊ ၎င်း။ ဓုဝသေဘုဝါ၊ အမြဲတည်သောတံတားငုင်း။ အဘိမုခတိတ္ထေယေဝ၊ တူရူကူးသောဆိပ်၌လျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ နဒီပါရသိမံ၊ မြစ်ကို လွှမ်းနိုင်သော နဒီပါရသိမ်ကို။ (မြစ်ကိုခပ်နိုင်သော သိမ်ကိုလည်းပေး)။ သမ္ပန္နိတုံ၊ ၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သစေ၊ ၍။ ဓုဝနာဝါဝါ၊ ၎င်း။ ဓုဝသေတုဝါ၊ ၎င်း။ အဘိမုခတိတ္ထေ၊ တူရူကူးသောဆိပ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဤသကံ၊ အတန်ငယ်။ ဥဒ္ဓံ၊ အညာသို့။ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၎င်း။ အဓော၊ အကြောသို့။ သြရောဟိတွာ၊ ကျ၍၎င်း။ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဧဝမိ၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကရီကတိသတ္ထေ

ရောပန၊ ကရဝိက တိဿ ထေရ် သော်ကား၊ တိဂါဝုတမတ္ထဒ္ဓနရေဝိ၊ သုံးဂါဝုတ်မျှအတွင်း၌သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊၏။

ဇုမံပန နဒီပါရသိမံ၊ ဤနဒီပါရသိမ်ကို။ သမ္မန္နန္တေန၊ သမုတ်သဖြင့်။ (သမုတ်လိုသော ရဟန်းသည်လည်းပေး)။ ကေသို့တိရေ၊ ကမ်းနား တဘက်၌။ ဌတ္ဝာ၊ရပ်၍။ ဥပရိသောတေ၊ အထက်အညာဖြစ်သော။ နဒီတိရေ၊ မြစ်နား၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ (ဤကား ထိုမှဘက်ကမ်းကိုယူ)။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိကို့ပန္တေန၊ လှည့်သဖြင့်။ (ပတ်သဖြင့် သော်လည်းပေး)။ ယတ္ထကံ၊ လောက်သော။ ပရိဏ္ဍေဒံ၊ ကို။ ဇုဏ္ဍတိ၊ ၏။ တဿပရိဏ္ဍေဒဿ၊ ၏။ ပရိယောသာနေ၊ ၌။ အဓောသောတေပိ၊ အောက်အကြောင်းလည်း။ နဒီတိရေ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ (ထိုမှဘက်အကြောကိုယူ)။ ပရတိရေ၊ ထိုမှဘက် အကြေ ကမ်းနား၌။ သမ္မုခဋ္ဌာနေ၊ နိမိတ်နှင့်တူရှု တည်ရာ ဖြစ်သော။ နဒီတိရေ၊ ဤမှာဘက် မြစ်နား အကြောင်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတမ္ပိ၊ အပ်၏။ (ဤမှာဘက် ကမ်းနားကိုယူ)။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ ယတ္ထကံ၊ သော။ ပရိဏ္ဍေဒံ၊ ကို။ ဇုဏ္ဍတိ၊ ၏။ တဿပရိဏ္ဍေဒဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပရိသောတေ၊ အညာ၌။ ပဌမကိတ္တိတ နိမိတ္တာဿ၊ ရှေးဦးစွာကြားသော ထိုမှာဘက်က နိမိတ်၏။ သမ္မုခါ၊ တူရှု။ နဒီတိရေ၊ ၌။ နိမိတ္တံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ (ဤမှာဘက်အညာကိုယူ)။ ပစ္ဆာဟရိတ္ဝာ၊ တဘန်ဆောင်၍။ (တဘက် သို့ကူးဟူလိုသည်)။ ပဌမကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဃဋ္ဋေတဗ္ဗံ၊ စပ်စေအပ်၏။ (နိမိတ်ကြားသမျှ လက်ျာရစ်ပတ်၍ကြား)။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တေ၊အတွင်း၌။ ဌိတေ၊တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဟတ္ထပါသဂတေ၊ ဟတ္ထပါသ်တွင်း၌ သွင်းသည်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သိမာ၊ ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ နဒီယံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်။ အနာဂတာပိ၊ မလာကုန်သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကောပေန္တိ၊ မပျက်စေတတ်ကုန်။ သမ္မုတိပရိယောသာနေ၊ သမုတ်သောအဆုံး၌။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တေ၊၌။ (သည်လည်းပေး)။ ပါရတိရေစ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ဂုဏ်း။ ဩရိမတိရေစ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌ဂုဏ်း။ ကေသိမာ၊တသိမ်တည်း။ ဟောတိ၊၏။ နဒီပန၊ သည်ကား။ ဗဒ္ဓသိမာသင်္ခံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်၏အရေအတွက်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ရောက်။ ဟိ၊သင့်စွ။ သာနဒီ၊သည်။ဝိသုံ၊အသီးလျှင်။နဒိသိမာဝေ၊နဒီသိမ်ပင်တည်း။

သစေ၊ ၍။ အန္တေွာနဒိယံ၊ မြစ်လယ်၌။ (မြစ်တွင်း၌လည်းပေး)။ ဒီပကော၊ ကျွန်းငယ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံဒီပကံ၊ ထိုကျွန်းငယ်ကို။ အန္တေွာသိမာယ၊ သိမ်တွင်းကို။ ကတ္တုကာမေန၊ ပြုလိုသဖြင့်။ ပုရိမနယေ နေဝ၊ဖြင့်လျှင်။ အတ္ထနာ၊သည်။ ဌိတတိရေ၊ တည်သောကမ်း၌။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ကိတ္တေတွာ၊၍။ ဒီပကဿ၊ကျွန်း၏။ ဩရိမန္တေ၊ဤမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌ငင်း။ ပါရိမန္တေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌ငင်း။ နိမိတ္တံ၊ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ ပရတီရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ (ကိုးဆွဲဘွားနှင့်စပ်)။ ဩရိမတီရေ၊ ၌။ နိမိတ္တဿ၊၏။ သမ္ဗုခဋ္ဌာနေ၊ တူရွတည်သောအရပ်၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပရိသောတေ၊ အညာ၌။ ပဌမကိတ္တိတနိမိတ္တဿ၊ ရှေးဦးစွာကြားသော နိမိတ်၏။ သမ္ဗုခါ၊ တူရွ။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ကိတ္တေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ပါရိမန္တေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌ငင်း။ ဩရိမန္တေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၏ အဆုံး၌ငင်း။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ ပစ္ဆာဟရိတွာ၊ တဘန်ဆောင်၍။ ပဌမကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊ ရှေးဦးစွာ ကြားသောနိမိတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဃဋ္ဋေတဗ္ဗံ၊ စပ်စေအပ်၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဒ္ဝိသု တိရေသုစ၊တို့၌ငင်း။ ဒီပကေစ၊ ၌ငင်း။ သဒ္ဒေဝဘိက္ခူ။၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းရှိသမျှတို့ကိုပင်လျှင်။ ဟတ္ထပါသဂတော၊ ဟတ္ထပါသ် တွင်း၌ ရှိသည်တို့ကို။ (ဟတ္ထပါသ်သို့ သွင်းသည်တို့ကို သော်လည်းပေး)။ ကတ္ဘာ၊၍။ ကမ္မဝါစာယ၊ကမ္မဝါစာဖြင့်။ သိမာ၊ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗာ၊အပ်၏။ နဒိယံ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်။ အနာဂစ္ဆန္တာဝိ၊ မလာကုန် သော်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ နကောပေန္တိ၊ မပျက်စေကုန်။ သမ္မုတိပရိယောသာနေ၊ ၌။ နဒိံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိမိတ္တာနံ၊ တို့၏။ အန္တေ၊ အတွင်း၌။ တိရဒ္ဓယဉ္စ၊ ကမ်းနားနှစ်ဘက်သည်ငင်း။ ဒီပကောစ၊ ကျွန်း သည်ငင်း။ ဧကသိမာ၊ တသိမ်တည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဒိပန၊ သည်ကား။ နဒိသိမာယေဝ၊ နဒိသိမ်ပင်တည်း။ (ဤမြစ်လယ် ထွန်းသော ကျွန်းကိုသိမ်တွင်းပြု၍ သမုတ်ရာ၌လည်း နဒိပါရသိမ်နှင့်အတူပင်။ကျွန်း၏ တဘက်တစွန်း ရှေးပွားသည်သာလျှင် အထူးပြုသတည်း)။

သစေပန၊ အာဂယ်၍။ ဒီပကော၊ ကျွန်းငယ်သည်။ ဝိဟာရသိမ ပရိဒွန္တဒတော၊ ဝိဟာရသိမ် အပိုင်းအခြားမှ။ ဥဒ္ဓံဝါ၊ အညာသို့ငင်း။ အဓောဝါ၊ အကြေသို့ငင်း။ အဓိကတရော၊ လွန်မြဟ်သည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်အံ့။အထသတိ၊ထိုသို့လွန်သည်ရှိသော်။ဝိဟာရသီမပရိဿဒနိမိတ္တသ၊ ဝိဟာရသိမ်၏ အဝိုင်းအခြားဖြစ်သော နိမိတ်၏။ (နှင့်သော်လည်းပေး)။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ပင်လျှင်။ သမ္မုခီဘူတော၊ တူရွတည်သော။ ဒီပကဿ၊ ကျွန်းငယ်၏။ သြရိမန္တေ၊ ဤမှာဘက် အစွန်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊၍။တတောပဋ္ဌာယ၊၍။ ဒီပကသိခရံ၊ကျွန်းမြိတ်ကို။(ကျွန်းဖျားသော်လည်းဆို၊ အညာသို့ ကျွန်းရှည်မူကား ကျွန်းဦး ဆိုသော်သင့်၏)။ ပရိက္ခိပန္တေန၊ပတ်သဖြင့်။ ပုန၊ဘန်။ဒီပကဿ၊၏။ သြရိမန္တနိမိတ္တသမ္မု၊ခေ၊ ဤမှာဘက် အစွန်းကမ်း နိမိတ်နှင့် တူရွသော။ ပါရိမန္တေ၊ ထိုမှာဘက် အစွန်း၌။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗံ ၏။ တတောပရံ၊ မှ။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ပါရတီရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။ သမ္မုခနိမိတ္တံ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းနိမိတ်နှင့် တူရွတည်သောနိမိတ်ကို။အာဒိံကတွာ၊၍။ ပါရတီရနိမိတ္တာနိစ၊ မြစ်တဘက်မှ နိမိတ်တို့ကိုငင်း။ ကိတ္တေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ပါရိမန္တေ သြရိမန္တနိမိတ္တာနိစ၊ ထိုမှာဘက် ဤမှာဘက် နိမိတ်တို့ကိုငင်း။ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ ပဌမကိတ္တိတနိမိတ္တေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဃဋ္ဋနာ၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်သော။ သိမာ၊ သိမ်သည်။ ပဗ္ဗတသဏ္ဌာနာ၊ တောင်၏သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤကား အောက်အကြေသို့ ကျွန်းမြိတ်ရှည်သော သိမ်တည်း၊ အညာသို့ ကျွန်းဦးရှည်သော်လည်း ဤနည်းအတူ)။

သစေပန၊၍။ ဒီပကော၊ကျွန်းငယ်သည်။ ဝိဟာရသီမာပရိဿဒတော၊ ဝိဟာရသိမ်၏ အဝိုင်းအခြားထက်။ ဥဒ္ဓံပိ၊ အညာသို့ဝင်း။ အဓောပိ၊ အကြေသို့ဝင်း။ အမိကတရော၊ လွန်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဒီပကဿ၊ ၏။ ဥဘောပိ သိခရာနိ၊ ကျွန်းမြိတ် ကျွန်းဦးနှစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ပတ်၍။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေန္တေန၊ ကြားသဖြင့်။ နိမိတ္တဃဋ္ဋနာ၊ ရှေးဦးစွာ ကြားသော နိမိတ်နှင့် စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ သမ္မတာ၊သမုတ်အပ်သော။ သိမာ၊ သိမ်သည်။ မုဒိင်္ဂသဏ္ဌာနာ၊ မုရိုးစည်၏သဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မုရိုးစည်ကား အောက်နှင့် အထက်ရုန်း၍ အလယ်ဖြိုးဖြိုးကြီးသည်)။

သစေ၊ အာကယ်၍။ ဒီပကော၊ သည်။ ဝိဟာရသီမာပရိဿဒဿ၊ ၏။ အန္တော၊အတွင်း၌။ ခုဒ္ဒကော၊ကျဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗပဌမေန၊ ခပ်သိမ်းသော ဒီပကသိမ်တို့၏ ရှေးဦးစွာ ဆိုအပ်ပြီးသော။ နယေန၊

နည်းဖြင့်။ ဒီပကော၊ ကျွန်းယော်၌။ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့ကို။ ကိတ္တေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဝေဒံ၊ ဤသို့။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ သမ္ဗတာ၊ သမုတ်အပ်သော။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ ပဏ္ဏဝသဏ္ဌာနာ၊ ထက်စည်သဏ္ဌာန်နှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤအဆုံး၌ကား ဒီပကသိခရံ ပရိကို့ပန္တေနဟု မဆိုသည်သာ အဆုံးပြု၏။ ပဌမနှင့်အတူပင်)။

သိမာနုဇာနနကထာ နိဋ္ဌိတာ။

ဥပေါသထာဂါရာဒိကထာ

၁၄၁။ အနုပရိဝေဏိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇေသိမမဟာဝိဟာရေ၊ တခုတည်းသော မဟာသိမ်၌။ တသ္မိံ တသ္မိံ ပရိဝေဏေ၊ ထိုထိုသော ပရိဝုဏ်တိုင်း။ အသင်္ကေတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သင်္ကေတံ၊ ချိန်းချက်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မူ၍။ ကေသမူဟနိတွာတိ၊ဟူသည်ကား။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သမူဟနိတွာ၊ နာတ်၍။

၁၄၂။ ယတော၀ါတိမောက္ခံသုဏာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသောရဟန်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ တတော၀တသ္မာဧ၀၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်းကား။ တတော၀၊ ကြောင့်။ဥပေါသထော၊ သည်။အဿဟောတိ၊ ၏။ ဤတိအယံ၊ ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဤဒဠ္ဆ၀စနံ၊ကိုလည်း။ဝတ္ထု၀သေန၊ဝတ္ထုအားဖြင့်။ဝုတ္တံ၊အပ်၏။ဟတ္ထပါသေ၊၌။နိသိန္နသပန၊နေလေသောရဟန်းအား။အသုဏန္တေ သာ၀ိ၊မကြားသော်လည်း။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိမိတ္တာကိတ္တေတဗ္ဗာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပေါသထပမုခဿ၊ ဥပုသ်ဦး၏။ ခုဒ္ဒကာနိ၀ါ၊ ငယ်သော နိမိတ်ဘို့ကိုဂုဏ်း။ မဟန္တာနိ၀ါ၊ ကြီးသောနိမိတ်တို့ကိုဂုဏ်း။ ပါသာဏလုဋ္ဌ ကဒါရခဏ္ဍုဒဏ္ဍကာဒိနိ၊ ကျောက်အုပ်သစ်သားလုံကန် အစရှိကုန်သော။ ယာနိကာနိစိနိမိတ္တာနိ၊ အမှတ်မရှိသောနိမိတ်တို့ကို။ အဇ္ဈောကာသေ၀ါ၊ ဂုဏ်း။ မာဠကာဒိသု၀ါ၊ တန်ဆောင်းစသည်တို့၌ဂုဏ်း။ ယတ္ထကတ္ထစိဌာနေ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဃည်၊ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကိတ္တေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ဤအရာ၌နိမိတ်ကားဖြစ်အားသရွေ့အပ်သည်ချည်း)။ အထ၀ါ၊

တနည်းကား။ နိမိတ္တာကိတ္တေတမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိမိတ္တုပဂါဝါ၊ နိမိတ်ပြု၍လောက်သော အုဒ္ဓကျောက် စသည်တို့ကိုဆိုလို။ အနိမိတ္တုပဂါဝါ၊ နိမိတ်မလောက်သော အုဒ္ဓကျောက် စသည်တို့ကိုဆိုလို။ ပရိဏ္ဍေဒဇာနနတ္ထဉ္စ၊ အဝိုင်းအခြားကိုသိခြင်းငှာလည်း။ ကိတ္တေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ထေရေဟိဘိက္ခူဟိပဌမတရုံသန္နိပတိတုန္တိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ သဒေ၊ ၍။ မဟာထေရော၊ သည်။ပဌမတရုံ၊ စွာ။ နအာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ဒုတ္ကင်္ခံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သမ္မေဟေဝကေဏ္ဍံသန္နိပတိတ္ထာဉပေါသထောကာတမ္မောတိ တိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ သဒ္ဒ၊ အကယ်၍။ ပေါရာဏကောအာဝါသော၊ ရှေးကျောင်းသည်။ ဝိဟာရသမဂ္ဂေ၊ ကျောင်းများအလယ်၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တိတ္ထအာဝါသေ၊ ထိုအလယ်၌တည်သောကျောင်းဟောင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ နိဿဇ္ဇဒွာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ပဟောတိစ၊ လောက်လည်းလောက်အံ့။ တတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ သန္နိပတိတ္ထာ၊ ၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ပေါရာဏကောအာဝါသော၊ ရှေးကျောင်းဟောင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလောစေဝ၊ မခိုင်ခံ့အံ့။ သမ္မာဓောစ၊ ကျဉ်းလည်းကျဉ်းမြောင်းအံ့။ အညော၊ သော။ ပစ္ဆာဥဋ္ဌိတာဝါသော၊ နောက်ပြိုးတည်သောကျောင်းသည်။ အသမ္မာဓောစ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိအံ့။ တတ္ထအာဝါသေ၊ ၌။ ဥပေါသထော၊ ကို။ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

ယတ္ထဝါပနထေရောဘိက္ခုံဝိဟာရတိတိတ္ထောဝိပဒေ၊ ၌လည်း။သစေ၊၍။ထေရဿ၊ ၏။ဝိဟာရော၊သည်။ သဗ္ဗေသံဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ပဟောတိ၊ ဆန့်အံ့။ ဖာသုကော၊ စည်းဝေးချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။တတ္ထအာဝါသေ၊ ထိုမထေရ်နေရာကျောင်း၌။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော။ ၏။ သစေ ပန၊ ၍။ သောအာဝါသော၊ ထိုမထေရ်နေသောကျောင်းသည်။ ပစ္ဆန္နော၊ ကျောင်းစွန်၌။ဝိသမပ္ပဒေသေ၊မညီမညွတ်သောအရပ်၌။ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ထေရဿ၊ အား။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဝိဟာရော၊ သည်။ အဖာသုကဒေသော၊ မချမ်းသာသော အရပ်တည်း။ တ္ထေအာဝါသေ၊ ဤမဟာထေရ်၏ ကျောင်း၌။ သဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဩကာသော၊ အရာသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ အသုကသ္မိံနာမအာဝါသေ၊ ၌။ ဩကာသော၊ အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထအာဝါသေ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ထေရော၊ သည်။ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာအံ့။တသထေရဿ၊၏။ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိံ၊ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို။

ဇုန္ဆာသယ ၄၇၆-၃၂

အာနေတွာ၊ဆောင်၍။ သဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပဟောနကော၊ ဆန့်လောက်သော။ ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာသောအရပ်၌။ ဥပေါသထော၊ ကို။ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

အဝိပ္ပဝါသသီမာနုဇာနနကထာ

၁၄၃။ အန္ဓကဝိန္ဒာတိ၊ ဟူသည်ကား။ရာဇဂဟတော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ ဂါဝုတတ္ထဉယော၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသောအရပ်၌။ အန္ဓကဝိန္ဒံနာမ၊ အန္ဓကဝိန္ဒမည်သောရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအန္ဓကဝိန္ဒရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ဆွမ်းခံမှီ၍။ ဃဆရော၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝသတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအန္ဓကဝိန္ဒမှ။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ပြုရာသို့။အာဂန္ဆန္တော၊ လာသတ်ဒသ်။ ရာဇဂဟံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍။ အဋ္ဌာရသမဟာဝိဟာရာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ကျောင်းများသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗေ မဟာဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ ဧကသီမာ၊ တခုသောသိမ်ရှိကုန်၏။ (မဟာဇ သိမ်တသိမ် တည်းဟူလိုသတည်း)။ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ နေသံဝိဟာရာနံ၊ တို့၏။ သီမာ၊ ထို။ ဗဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဥ။ သံဃဿ၊ အား။ သာမဂ္ဂိဒါနတ္ထံ၊ ပေးအံ့သောငှာ။ အာဂန္ဆန္တော၊လာ၏။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္တော၊ အနက်ဘည်း။ နဒီံ တရန္တော၊ဘိ၊ ဟူသည်ကား။ သိင်္ဂိနိယံနာမနဒီံ၊ သိင်္ဂိနိယမည်ဒသာမြစ်ကို။ အတိက္ကမန္တော၊ လွန်လတ်သော်။ မနုံဝုဋ္ဌော အဟောသိဘိ၊ ကား။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ အပ္ပတ္တမတ္တံ၊ အတန်ငယ်မျှ။ ဝုဋ္ဌာဝေါ၊ မျောလုသော အဖြစ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ (မျောလုသည် မျောခြင်းသို့ပင် မရောက်ဟူလိုသတတ်)။ သာနဒီ၊ ထိုသိင်္ဂိနိယ မည်သောမြစ်ကား။ ဂိဇ္ဈကူဋေတော၊ မှ။ ဩတရိတွာ၊ ၍။ စင်္ကြံနသောတေန၊ ပြင်းသောအလျဉ် ရှိသဖြင့်။ ထေရံ၊ ကို။ ဝဟတိကိရ၊ မျောသတတ်။ တတ္ထ၊ ထိုသိင်္ဂိနိယမြစ်နား၌။ ဝေဂေန၊ စွာ။ အာဂန္ဆန်၊ လာလတ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အမနသိကရောန္တော၊ နှလုံးမပြုမိရကား။ ထေရော၊ သည်။ မနုံ ဝုဋ္ဌော၊ စဉ်းငယ်မျောလုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုဋ္ဌော၊ မျောလျင်းသည်။ နပနဟောဘိ၊ မဖြစ်။ ဥဒကဿာဟတာနိ၊ ရေတံပိုး ခတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဿဇထရဿ၊ ၏။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ အလ္လာနိ၊ စွတ်ကုန်သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။

၁၄၄။ သမ္ဗတာ သာသိမာ သံဃေန တိစီဝရေန အဝိပ္ပဝါသာ ဌပေတ္ဝာ ဂါမဥ္စဂါမူပစာရဥ္စာတိ ဣမိဿာကမ္မဝါစာယ၊၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မ္ဟ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပုရိမကမ္မဝါစာ၊ ရှေးအဝိပ္ပဝါသကမ္မဝါစာသည်။ နဝန္နတိ၊ အပ်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယမေဝ ကမ္မဝါစာ၊ ဤနောက်ပြီး အဝိပ္ပဝါသ ကမ္မဝါစာ သာလျှင်။ ထာဝရာ၊ မြဲသည်။ ဟော်တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနိုနံပန၊ နိမတို့အား သော်ကား။ အယံကမ္မဝါစာ၊ ဤနောက်ကမ္မဝါစာသည်။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ (ရွာတွင်း၌နေသောကြောင့် မအပ်သတည်း)။ ပုရိမာယေဝ၊ ရှေးအဝိပ္ပဝါသ ကမ္မ ဝါစာသာလျှင်။ ဝန္နတိ၊ ၏။ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုနိသံဃော၊သည်။ အန္တောဂါမေ၊ ၌။ ဝသတိ၊ ၏။ ယဒိသစေ၊ ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပစ္ဆိမကမ္မဝါစာ၊ နောက်ကမ္မဝါစာသည်။ သိယာ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခုနိသံဃော၊ သည်။ တောယ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ စိဝရပရိဟာရံ၊ ကို။ နလဒ္ဓေယျ၊ရရာသည်မဖြစ်ရာ။ အာသ ဘိက္ခုနိသံဃသ၊ အား။ ပရိဟာရောစ၊ စောင့်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိမာယေဝ၊ ရှေးကမ္မဝါစာသာလျှင်။ ဝန္နတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အကယ်၍တည်း ဘိက္ခုနိသံဃာအား ဌပေတ္ဝာဂါမဥ္စဂါမူပစာရဥ္စားဟူသော နောက်ကမ္မဝါစာဖြစ်သည်ရှိသော် ဘိက္ခုနိမတို့သည် ရွာတွင်း၌သာ နေရကား ဝိပ္ပဝါသအာပတ်မှ လွတ်သည်လျှင်ဖြစ်ခဲ့။ ရွာတွင်း၌ သက်နှံးသုံးထည်နှင့် ကင်းသော ဘိက္ခုနိမတို့အားကား အဝိပ္ပဝါသ အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။ ဝိပ္ပဝါသအာပတ်ကို စောင့်ပေ၏။ ထိုကြောင့်ရကား ဌပေတ္ဝာ ဂါမဥ္စဂါမူပစာရဥ္စ ဤနောက် ကမ္မဝါစာသည် ဘိက္ခုနိမတို့အား မအပ်ဟူလိုသတည်း)။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခုနိသံဃသ၊ အား။ ဒွေဝိ သီမာယော၊ သိမ်နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓုန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ (အဝိပ္ပဝါသသိမ် သမာနသံဝါသကသိမ်ကိုယူ)။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။သိမ်၊ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာဝိ၊ လွှမ်း၍လည်း။ တဿာသိမာယ၊ ထိုဘိက္ခုနိမတို့၏ သိမ်၏။ အန္တောဝိ၊ ၌လည်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့၏။ သိမ်၊ ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှာ။ ဝန္နတိ၊ ၏။ ဘိက္ခူနမ္ပိ၊ ဘိက္ခူတို့အားလည်း။ ဘိက္ခုနိသိမာယ၊ နိသိမ်၏။ အန္တောဂါ၊ ၌။ သမ္မန္နနေ၊ သမုတ်ခြင်း၌။ ဇေသေဝနယော၊ တူ။ (ဟုသမ္မန်)။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ တေ၊ ထိုဘိက္ခုနိမတို့သည်။ အညမညဿ၊ တပါးသည် တပါး၏။ ကမ္မေ၊ ကံ၌။ ဂဏပူရကာ၊ ဂိုဏ်းပြည့်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ်ကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဇ္ဈေစပဒေ၊ ၌။

နိဂမနဂရာနမ္မိ၊ နိဂုံး မြို့တို့ကိုလည်း။ ဂါမေနေဝ၊ ဂါမသဒ္ဒါဖြင့်လျှင်။ သင်္ဂဟော၊ ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဂါမနိဂမနဂရဇနပဒတို့၏ အထူးကား အရံလည်းမရှိ အိမ် စျေး သဘင်လည်း မရှိသည်ကား ဂါမ မည်၏။ အိမ်စျေးသဘင်သာရှိ၍ အရံမရှိသည်ကား နိဂမမည်၏။ အိမ် စျေးသဘင်လည်းရှိ အရံ တံတိုင်းလည်း ရှိသည်ကား နဂရမည်၏။ ထိုး တစင်းသာဆောင်းသော မင်းတို့၏နိုင်ငံ၌ တခရိုင် တခရိုင်သည်ကား ဇန ပဒမည်၏။ ထိုနိဂမနဂရ နှစ်ပါးတို့ကား ဂါမသဒ္ဒါဖြင့်ချည်းယူပါအပ်၏ ဟူလိုသတတ်)။

ဂါမူပစာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိက္ခိတ္တာသ၊ အရုံရှိသော ရွာ၏။ ပရိက္ခေပေါ၊ အရုံသည်။ ဂါမူပစာရော နာမ၊ ရွာ၏ ဥပစာ မည်၏။ အာရိက္ခဘ္ဘာသ၊ အရုံမရှိသောရွာ၏။ ပရိက္ခေပေါကာသော၊ အရုံထိုက်သော အရာသည်။ ဂါမူပစာရောနာမ၊ မည်၏။ တေသု၊ ထိုရွာရွာ၏ ဥပစာရတို့၌။ အဓိဋ္ဌိတတိစဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ နလဘ္ဘတိ၊မရ၊ (အဓိပ္ပါယ်ကား အဝိပ္ပဝါသသိမ်သည် ရွာရွာ၏ဥပစာကို မလွန်နိုင်ရကား သမာနသံဝါသကသိမ် ကနေသော တိစီဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သင်္ကန်း သုံးထည်တွင် တထည်ထည်ကိုရွာ၌ဌင်း ရွာ၏ ဥပစာ၌ဌင်း ထားပါသော် ဝိပ္ပဝါသ ဖြစ်၏ ဟူလိုသဘည်း။ရွာ ရွာ၏ ဥပစာ၌နေသော်ကား ဝိပ္ပဝါသ မဖြစ်)။ ဇုတိ၊ သို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ အဝိပ္ပဝါသသီမာ၊ သည်။ ဂါမဋ္ဌ၊ ကိုဌင်း။ ဂါမူပစာရဋ္ဌ၊ ကိုဌင်း။ နဿြတ္ထရတိ၊ မလွှမ်းနိုင်။ သမာနသံဝါသက သီမာဝ၊ သာလျှင်။ ဿြတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုးနိုင်၏ (သမာနသံဝါသကသိမ်သော်ကား ဂါမဂါမူပစာရ နှစ်ပါးကိုလွှမ်းမိုး နိုင်၏။ ဟူလိုသတည်း)။ ဇတ္ထ၊ တို့ဝွင်။ သမာနသံဝါသကသီမာစ၊သည်ကား။ အတ္ထနော၊၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်။ဂန္ဆတိ၊သွား၏။ (ဖြစ်၏လည်းပေး)။ အဝိပ္ပဝါသသီမာ ပန၊ သိမ်သည်ကား။ ယတ္ထပဒေသေ၊ ဌ်။ သမာနသံဝါသကသီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထော၊ထိုသမာနသံဝါသက သိမ်ဌ်သာလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တာသာသီမာယ၊ ထိုအဝိပ္ပဝါသသိမ့်၏။ ဝိသုံ၊အသီး။ နိမိတ္တကိတ္တနံ၊ သည်။ နဟိအတ္ထိ၊မရှိ။ (ဤဌ် ဟိသဒ္ဒါကား ဗျတိရေက အနက်ကို ထွန်း၏)။တတ္ထပဒေသေ၊ဌ်။ သစေ၊၍။အဝိပ္ပဝါသာယ၊အဝိပ္ပဝါသသိမ်ကို။ သမ္မုတိကာလေ၊ ဌ်။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိအံ့။ တံဂါမံ၊ ကို။ သာသီမာ ထိုအဝိပ္ပဝါသ သိမ်သည်။ နဿြတ္ထရတိ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်။ သစေပန၊

၍တည်း။သိမာယ၊ကို။သမ္မတာယ၊သမုတ်ပြီးမှ။ပန္ဆာ၊၌။ဂါမော၊ရွာသည်။ နိဝိသတိ၊ဝင်အုံ့။ (တည်အုံ့လည်းဟူ)။ သောဝိဂါမော၊သည်လည်း။ သိမာသန်္ဃံယေဝ၊ သိမ်၏အရေးတွက်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊၏။ ပန္ဆာနိဝိဋ္ဌော၊ သိမ်ဖွဲ့၍နောက်၌တည်သောရွာသည်။ သိမာသန်္ဃံ၊သို့။ ဂန္ဆတိယထာ၊သို့။ ဧဝံတထာ၊ဂုင်း။ ပဌမံ၊စွာ။ နိဝိဋ္ဌသ၊ဝင်သောသိမ်၏။ (ရွာ၏လည်းပေး)။ ပန္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝမိုတပုဗ္ဗဒေသောဝိ၊ ရွာပွားသော အရပ်သည်လည်း။ သိမာသန်္ဃံယေဝ၊သိမ်၏အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂန္ဆတိ၊၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သိမ်သမုတ်သည်နောက်၌ ရှေးဦးစွာ တည်သော ရွာသည် သိမ်၏အရေအတွက်၌ ဝင်သကဲ့သို့ နောက်ပြီး ရွာစည်ပင်သဖြင့် ပွားသော အရပ်သည်လည်း သိမ်၏အရေအတွက်သို့ ချည်းရောက်၏ဟူလိုသတည်း။ ဤကား အဝိပွဝါသသိမ်၏ အရေအတွက်သို့ ရောက်သည်ကို ဆိုသည်)။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ သိမာသမ္မုတိကာလေ၊ အဝိပွဝါသသိမ်သမုတ်သော အခါ၌။ ဂေဟာနိ၊တို့ကို။ ကတွာ၊၍။ နိဝိဿာဓာတိ၊ဝင်ကုန်အုံ့ဟု။ အာလယောဝိ၊အာလယသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ရှိအုံ့။ မနုဿာပန၊တို့သည်ကား။ အပဝိဋ္ဌာ၊ မဝင်ကုန်အုံ့။ (ဤလည်း ရွာမမည်)။ ပေါရာဏကဂါမံဝါ၊ ရွာဟောင်းကိုသော်လည်း။ သစေ၊၍။ဂေဟမေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ဆဒ္ဒေတွာ၊ ၍။ အညတ္ထ၊တပါး၌။ ဂတာ၊သွားခဲ့ကုန်အုံ့။ သေ-သော်ဂါမော၊သည်။ အဂါမောယေဝ၊ ကတည်း။ သိမာ၊ သည်။ ဩတ္ထရတိ၊ ၏။ (ဤ၌လည်း အဝိပွဝါသသိမ် လွှမ်းမိုးနိုင်၏။ မဟာသိမ်၌ ထက်ဝက်မျှပင် ဖြစ်၏)။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ကေဝိကုလံ၊ တအိမ်တည်းမျှ ကိုလည်း။ ပဝိဋ္ဌံ ဝါ၊ ဝင်သော်လည်း ဝင်အုံ့။ အဂတံဝါ၊ သွားသော်လည်း မသွားနေသည်။ အတ္ထိ၊ အုံ့။ ဂါမောယေဝ၊ ဂါမပင်မည်၏။ သိမာ၊ အဝိပွဝါသသိမ်သည်။ န ဩတ္ထရတိ၊ မလွှမ်းမိုးနိုင်။ (သမာနသံဝါသက မဟာသိမ်သာ ဖြစ်ရ၏ ဟူလိုသတည်း)။

ဝေဠုပန ဘိက္ခဝေ တိစီဝရေန အဝိပ္ပဝါသော သမ္ဘုဟန္တွေဝတိတ္ထေပဒေါ၌။ သမ္ဘုဟနန္တေန၊ နှုတ်လိုသော။ ဘိက္ခု၊နာ၊သည်။ ဝတ္တုံ၊ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတြဝဝစနေ၊၌။ ဣဒံ၊သည်ကား။ ဝတ္တုံ၊တည်း။ ခဏ္ဍသီမာယ၊၌။ ဌတွာ၊၍။ အဝိပွဝါသသီမာ၊သသိမ်ကို။ (မဟာသိမ်ကိုယူ)။ နသမ္ဘုဟန္တွာ၊မနုတ်အပ်။ တထာ၊ ဂုင်း။ အဝိပွဝါသသီမာယံ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ ခဏ္ဍသီမာ၊ကို။ နသမ္ဘုဟန္တွာ၊အပ်။ ခဏ္ဍသီမာယ၊၌။ဌိတေန၊တည်သဖြင့်။ ခဏ္ဍသီမာ၊ကို။ သမ္ဘုဟနိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဣတရာယ သီမာယ၊ အဝိပွဝါသ သိမ်၌။

ဋ္ဌတေန၊ တည်သဖြင့်။ ဇုတရာ၊ အဝိပ္ပါသ သိမ်ကို။ သမ္ဗုဟနိတဗ္ဗာ၊ ၏။ (အဝိပ္ပဝါသ သိမ်ဟူသည်ကား မဟာသိမ်တည်း)။ သိမာနာမ၊ သိမ်တို့ မည်သည်ကား။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ဗုဟနန္တိ၊ နုတ်ကုန်၏။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ခုဒ္ဒကံ၊ ကျဉ်းသော သိမ်ကို။ ပုန၊ တဘန်။ အာဝါသဝမုနတ္ထာယ၊ ကျောင်းပွား စိမ့်သောငှာ။ မဟတိ ကာတုံ ဝါ၊ သိမ်ကျယ်ပြုလိုသောငှာဝင်း။(ဤလည်းတပါး)။ပကတိယာ၊ဖြင့်။ မဟတိ၊ ကျယ်ဝန်းသောသိမ်ကို။ ပုန၊ဘန်။ အညေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝိဟာရော ကာသဒါနတ္ထာယ၊ ကျောင်းရာပေးအံ့သော။ ခုဒ္ဒကံ၊သိမ်ကျဉ်းကို။ ကာတုံ ဝါ၊ ငှာဝင်း။ ဇုတိ ဇုမေဟိ ဒ္ဒိဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္ဗုဟနန္တိ၊ နုတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုသို့နုတ်ရာ၌။ သစေ၊အကယ်၍။ ခဏ္ဍသိမဉ္စ၊ကိုဝင်း။ အဝိပ္ပဝါသသိမဉ္စ၊ ကိုဝင်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သမ္ဗုဟနိတုံစေဝ၊ ငှာဝင်း။ ဗန္ဓိတုံစ၊ ငှာဝင်း။ သက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ ခဏ္ဍသိမံပန၊ ခဏ္ဍသိမ်ကိုမူကား။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိပ္ပဝါသံ၊ မဟာသိမ်ကို။ အဇာနန္တာဝိ၊ မသိကုန်သော်လည်း။ သမ္ဗုဟနိတုံစေဝ၊ ငှာဝင်း။ ဗန္ဓိတုံစ၊ ငှာဝင်း။ သက္ခိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ခဏ္ဍသိမ်ကို သိမူကား မဟာသိမ်၌ နိရာသင်္ကာဖြစ်သော စေတီ ဗောဓိ ဥပုသ်အိမ်တို့ကို ထောက်၍ သိမူကား နုတ်လည်း နုတ်လွယ်၏။ သမုတ်လည်း သမုတ်သွယ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ခဏ္ဍသိမံပန၊ ကိုကား။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်။ အဝိပ္ပဝါသံယေဝ၊ မဟာသိမ်ကို သာလျှင်။ ဇာနန္တာ၊ သိခဲသော ရဟန်းတို့သည်။ စေတိယင်္ဂဏ ဗောဓိယင်္ဂဏ ဥပေါသထာဂါရာဒိသု စေတီပြင် ဗောဓိပင် ဥပုသ်အိမ်အစရှိကုန်သော။ နိရာသင်္ကာဒွာနေသု၊ ယုံမှားကင်းသော အရပ်တို့၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ သမ္ဗုဟနိတုံ၊ ငှာ။ အပ္ပေဝ နာမသက္ခိဿန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်ရာ၏။ ပဋိဗန္ဓိတုံပန၊ တဘန် ဖွဲ့အံ့သောငှာမူကား။ နု သက္ခိဿန္တေဝ၊ ကတည်း။ သစေဗဟွေယျုံ၊ အကယ်၍ ဖွဲ့ကုန်မူကား။ သီမာသဓမ္မာဒံ၊ ခဏ္ဍသိမ်နှင့် မဟာသိမ်စပ်ကြသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊သိမ်ကို။ အဝိဟာရံ၊ဝိဟာရသိမ်မဟုတ်သည်ကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုဘိကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နသမ္ဗုဟနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ခဏ္ဍသိမ်ကိုမသိဘဲ မဟာသိမ်ကို ယုံမှားကင်းသော အရပ်ကနေ၍ နုတ်သည်ရှိသော်ကား နုတ်နိုင်ရာ၏၊ခဏ္ဍသိမ်ကိုမနုတ်နိုင်ရာ၊ ဤသို့ မဟာသိခဲကိုသာနုတ်၍ အသစ်ခဏ္ဍသိမ်ဖွဲ့သည်ရှိသော် ဝိဟာရသိမ်ဖြစ်သော မဟာသိမ်နှင့် အဝိဟာရဖြစ်သော ခဏ္ဍသိမ်သည် တစပ်တည်းဖြစ်ရာခဲ့၊

ဝိဟာရသိမ်လည်း 'အဝိဟာရဖြစ်ခဲ့၊ အဝိဟာရလည်း ဝိဟာရဖြစ်ခဲ့၊ ထို ကြောင့်ရကားခဏ္ဍသိမ်နှင့်မဟာသိမ်နှစ်ပါးစုံကို သိသော်လည်းနုတ်ရာ၏၊ မဟာသိမ်ကို မသိသော်လည်း ခဏ္ဍသိမ်ကို သိက နိရာသင်္ကာအရပ်မှနေ၍ နုတ်ရာ၏၊မဟာသိမ်ကိုသာသိ၍ ခဏ္ဍသိမ်ကိုမသိသော်မနုတ်ရာ၊သို၍ နုတ်ကုန်သော်လည်း သိမ်ကြီးကို သိမ်ငယ် သိမ်ငယ်ကို သိမ်ကြီး ဖွဲ့ခြင်း၏ အကြောင်းရှိမှ နုတ်ရာ၏ဟူလိုသတည်း။ ဤကားခဏ္ဍသိမ် မဟာသိမ် အစုံ ရှိရာ၌ကိုသာ ရည်၍ဆိုသည်၊ယခုငါတို့အရပ်၌ကား ခဏ္ဍသိမ်သာ သမုတ် ကြသည်၊ ထိုသို့သမုတ်သည်လည်း ရှေးကာလမြင့်သဖြင့် သိမ်ဟောင်းဖြစ် မဖြစ်ကို မသိနိုင်ဟု သင်္ကာရှိ၍ ဘဝါးစပ်နုတ်၍ သမုတ်သတည်း)။ယေပန ဘိက္ခ။ရဟန်းတို့သည်။ ဥဘောဝိနှစ်ပါးသောသိမ်တို့ကိုလည်း။နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ တေဘိက္ခ။၊ တို့သည်။ သမ္ဗဟနိတုံ၊ ၄ာလည်း။ နေဝသင်္ခိဏန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ဗန္ဓိတုံ၊ ၄ာလည်း။ နသင်္ခိဏန္တိ၊ တည်း။ ဟိယသ္ဓာ၊ ကြောင့်။ အယံသီမာနာမ၊ မည်သည်ကား။ ကမ္မဝါစာယဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ အသီမာ၊ သိမ်မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(နုတ်သောကိုသာဆိုသည်)။ သာသနန္တရခာနေနဝါ၊ သာသနာတော်ကွယ်သဖြင့်လည်း။ အသီမာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိမံ၊ ကို။ အဇာနန္တေဟိ၊ တို့သည်။ ကမ္မဝါစာ၊ ကို။ ကာတုံ၊ သောင့်ရာ။ နစသက္ကာ၊ ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နသမ္ဗဟနိတဗ္ဗာ၊ အပ်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥ တ္ထာယေဝ၊ သိမ္ဗလျင်။ သမ္ဗဟနိတဗ္ဗာစ၊ နုတ်လည်းနုတ်အပ်၏။ ဗန္ဓိတဗ္ဗာစ၊ လည်းဖွဲ့အပ်၏။ (ဤသို့ဒဋ္ဌိမြဲမြံစွာဆိုလတ်သောကြောင့် သိမ္ဗနုတ်၍ဖွဲ့အပ်သည်၊ မသိသော် ကားနုတ်ဘွယ်မရှိပြီ၊ သိမ်သစ်ဖွဲ့လိုသောသူကား ဖွဲ့တော့ကာသာဟူ၍ သည်း ဆိုကုန်၏)။

ဂါမသီမာဒိကထာ

၁၄၇။ ဝေါဤသို့။ ဗဒ္ဓသီမာဝသေန၊ ဗဒ္ဓသိမ်အားဖြင့်။ သမာနသံဝါ သဉ္ဇ၊ သမာနသံဝါသအဖြစ်ကိုဂင်း။ ကေ့ပေါသထဘာဝဉ္ဇ၊ သထအဖြစ် ကိုဂင်း။ (ဤ၌ဥပေါသထမှတပါးသောကံတို့ကို သံဝါသယူ)။ ဒဿေ တွာ၊ ၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ အဗဒ္ဓသီမေသု၊ အဗဒ္ဓသိမ်ရှိကုန်သော။ ဩကာ သေသုဝိ၊ အရပ်တို့၌လည်း။ တံသမာနသံဝါသကေ့ပေါသထံ၊ ထိုသမာန သံဝါသကေ့ပေါသထကို။ ဒဿေန္တော - ဒဿေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ အသမ္ဗတာယဘိက္ခဝေ သီမာယအဋ္ဌပိတာယာ တိ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထတသ္မိံဝစနေ၊ ၌။ အဋ္ဌပိတာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။

အပရိစ္ဆိန္နာယ၊ မပိုင်းခြားအပ်သောသိမ်၌။ ဇေယျပါဠိယံ၊ ဤပါဠိ၌။ ဂါမဂ္ဂဟဏေန၊ ဂါမသဒ္ဒါဖြင့်။ နဂရဂ္ဂိ၊ မြို့ကိုလည်း။ ဂဟိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတေသုဂါမာဒီသု၊ တို့တွင်။ ယတ္ထကေပဒေသေ၊ အကြင် မျဉ်းသောက်ဆေးအရပ်၌။ တဿတဿဂါမဿ၊ ထိုထိုရွာ၏။ ဘောဇကာ၊ ကြွေးစားတို့သည်။ ဗလိ၊ အခွန်ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သောပနပဒေသော၊ သည်။ အဓပ္ပါဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ မဟန္တောဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဂါမသီမာတွေဝ သင်္မံ၊ ဂါမဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ နဂရနိဂမသီမာသုပိ၊ နဂရသိမ်နိဂမသိမ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဧကဿိံသေဝ၊ သော။ ဂါမခေတ္တေ၊ တပါးတည်းသော ဂါမခေတ်၌။ ယမ္ပိ ဧကံပဒေသံ၊ အကြင်တစိတ်သော အရပ်ကို။ အယံဝိပဒေသော၊ ဤတစိတ်သောအရပ်သည်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ဂါမော၊ သည်။ ဟောတု၊ သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ရာဇာ၊ သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်အား။ ဒေတိ၊၏။ သောဝိပဒေသော၊သည်လည်း။ ဝိသုံ၊အသီးလျှင်။ ဂါမသီမာ၊သည်။ ဟောတိယေဝ၊တည်း။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဒေ ပဒေသသီမာ၊ ထိုတစိတ်သော ဂါမသိမ်သည်ၵင်း။ ဇာတရာစပကတိဂါမနဂရနိဂမသီမာ၊ ပြကတေ့သောဂါမသိမ်နဂရသိမ် နိဂမသိမ်သည်ၵင်း။ ဗဒ္ဓသီမာသဒိသာယေဝ၊ ဗဒ္ဓသိမ်နှင့်အတူလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ကေဝလံပန၊ သိမ်အလုံးပင်လျှင်။ တိစီဝရဝိပ္ပဝါသ ပရိဟာရံ၊ တိစီဝရိက်နှင့်ကင်းသောအာပတ်၏ စောင့်ခြင်းကို။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ (အမိပ္ပါယ်ကား ဂါမနိဂမနဂရတို့၌သာလျှင် သက်နှံးသုံးထည်နှင့်ကင်း၍ နေသောသူအား အာပတ်မသင့်သည် အပမှာဂါမသိမ်မည်ကာမျှ၌ ကင်း၍နေသော် အနာပတ္တိဖြစ်အောင်မစောင့်နိုင်ဟူလိုသတည်း)။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂါမန္တဝါသိနံ၊ ရွာနီး၌နေသော ရဟန်းတို့၏။ သီမာပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဇဒါနိ၊ ခု။ အာရညကာနံ၊ တော၌နေသောရဟန်းတို့၏။ သီမာပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ အဂါမကေစေတီ အာဒိဝစနံ၊ ကို။ အာဟ--အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ပါဠိ၌။ အဂါမကေစေတိ၊ ဟူသည်ကား။ဂါမနိဂမနဂရသီမာဟိ၊ဂါမသိမ်နဂရသိမ်နိဂမသိမ်တို့ဖြင့်။ အပရိစ္ဆိန္နေ၊ မပိုင်းခြားအပ်သော။ အဋ္ဌဝိပ္ပဒေသေ၊ တောအုပ်အရပ်၌။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ အဂါမကေစေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိစ္ဆာဒနဝိသဒိသေ၊ ဝိစ္ဆာဒမည်သော တောအုပ်နှင့် တူသော။

(မီးမလောင်သော ဘောဟူသိုသဘည်း၊ ထိုတောကား မဟာဗောဓိနှင့် ပါဠလိပုတ်အကြား၌ ရှိသတည်း၊ မီးမလောင်နိုင်သော တောကြီးတည်း)။ အရည်၊ ၌။ ဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်အံ့။ အထသတိ၊ ထိုသို့နေသည်ရှိသော်။ အဿဘိက္ခုဆံဃသ၊ ၏။ ဌိတောကာသတော၊ မှ။ သမန္တာ၊ ၌။ သတ္တဿန္တရာ၊ ခုနစ်အဿန္တရသည်။ သမာနသံဝါသက သီမာ၊ ကသိမ်တည်း။ ဇုတိ၊အယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အယံ သီမာ၊ ဤအဿန္တရ သိမ်သည်။ တိစီဝရဝိပ္ပဝါသ ပရိဟာရဒ္ဓိ၊ သင်္ဃ်နုး သုံးထည်နှင့် ကင်းရှင်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအာပတ်၏ စောင့်ခြင်းကို လည်း။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သမန္တာသတ္တဿန္တရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော အဿန္တရတို့တွင်။ ဧကံ ဧကေကံ အဿန္တရံ၊ တဿန္တရ တဿန္တရသည်။ အဒ္ဓဝိသတိ ဟတ္ထပ္ပမာဏံ၊ နှစ်ဆဲ့ ရှစ်တောင် ပမာဏ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မတ္တေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောသံဃာ၏။ သမန္တာ၊ မှ။ သတ္တဿန္တရာ၊ တဘက်ခုနစ် အဿန္တရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနိဗ္ဘေဓေန ထုတ်ချင်းလျှို့သဖြင့်။ စုဒ္ဒသ၊ တဆဲ့လေးအဿန္တရ တို့သည်။ ဟောန္တိ! ကုန်၏။၊ သစေ၊ ၍။ ဒ္ဝေသံဃာ၊ သံဃာနှစ်စုတို့သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝိနယကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ သတ္တဿန္တရာနံ၊ ခုနစ်ခုသောအဿန္တရတို့၏။ အန္တရေ၊ ၌။ အည့ံ၊ သော။ ကေံသတ္တဿန္တရံ၊ တခုသောသတ္တဿန္တရကို။ ဥပစာရတ္ထာယ၊ ဥပစာရငှာ။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသာ၊ ကုန်သော။ သတ္တဿန္တရာ၊ ရတို့သည်။ သီမာ၊ သိမ်မည်ကုန်၏။တထာ၊ထိုအခြင်းဖြင့်။မဟာဝိဘင်္ဂေ၊ ဘင်း၌။ ဥဒေါသိတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

သမ္ဘာဘိက္ခဝေနဒီအသီမာတိ၊ဟူသည်ကား။ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော မြစ်သည်။ နဒီသီမလက္ခဏပတ္တာ၊ နဒီသိမ်လက္ခဏာသို့ ရောက်သော။ နဒီ၊ မြစ်သည်။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ကေံ၊ တခုသော။ ဗဒ္ဓသီမံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်ကို။ ကရောမာတိ၊ သမုတ်ကုန်အံ့ဟု။ ကတာဝိ၊ သမုတ်ခြင်းကို ပြုသော်လည်း။ အသီမာဝ၊ ဗဒ္ဓသိမ်မဟုတ် သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား နဒီသိမ်၏ လက္ခဏာသို့ ရောက်သောမြစ်ကိုသိမ်ဖွဲ့အံ့ဟု ကျောက်နိမိတ် စသည်ဖြင့် ကြား၍ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်သော်လည်း သမုတ်သည်သာ။ ဗဒ္ဓသိမ်မဟုတ်။ ဗဒ္ဓသိမ်မမည်။ ပကတိ နဒီသိမ်သာမည်၏ ဟူလိုသတည်း)။ သာပန နဒီ၊ ထိုမြစ်သည်ကား။ အတ္ထနော၊ ၏။ သဘာဝေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဗဒ္ဓသီမာသဒိသာ၊၏။ တ္ထေ၊ဤမြစ်၌။

သဗ္ဗံ၊ သော။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ သမုဒ္ဒဇာတဿ ရေသုဝိ၊ သမုဒ္ဒရာဇာတသရ အိုင်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဣတ္ထစ တောသုအဗဒ္ဓသီမာသု၊ တို့တွင်။ ဇာတဿရောနာမ၊ မည်သည်ကား။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ခဏိတ္ဝာ၊ ၍။ အကတော၊ မပြုအပ်သော။ သဠာတသောဇ္ဈော၊ အလိုလိုဖြစ်သော ထုံးအိုင်သည်။ သမန္တတော၊ မှ။ အာဂတေန၊ လာသော။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ ပူရိတော၊ လျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ နဒီသမုဒ္ဒဇာတဿရာနံ၊ မြစ်သမုဒ္ဒရာ ဇာတဿရ အိုင်တို့၏။ ဗဒ္ဓသီမာဘာဝံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်မဟုတ်သော အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိဝိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ပုန၊ တဘန်။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်စသည်တို့၌။ အဗဒ္ဓသီမာ ပရိဏ္ဏေဒံ၊ ကို။ ဒဿေန္တော၊ ဖြစ်၍။ နဒီယာဝါဘိက္ခဝေတိအာဒိ်ံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ၌။ ယံ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ သမန္တာ ဥဒကုက္ကေပါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံဌာနံ၊ သည်။ မဇ္ဈိမဿပုရိသဿ၊ အား လျစ်လျူရှုသောယောက်ျား၏။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဥဒကုက္ကေပေန၊ ရေပေါက်ကျခြင်းဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နံ၊ ဝိုင်းခြားအပ်၏။ ကထံပန၊ အသို့လျှင်။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥက္ခိဝိတဗ္ဗံ၊ မြောက်၍ကြဲအပ်သနည်း ဟူမူကား။ အက္ခမုတ္တာ၊ အန်ခတ်ကျူးသော သူတို့သည်။ ဒါရဂုဠံ၊ လက်ပစ်ကို။ ခိပန္တိ ယထာ၊ ပစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဂင်း။ ဥဒကံဝါ၊ ရေကိုဂင်း။ ဝါလိကံဝါ၊ ကိုဂင်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ထာမ မဇ္ဈိမေန၊ အားလျစ်လျူရှုသော။ ပုရိသေန၊ သည်။ သဗ္ဗထာမေန၊ အားကုန်လွှတ်သဖြင့်။ ခိပိတဗ္ဗံ၊ ကြဲအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခိတ္တံ၊ ကြဲအပ်သော။ ဥဒကံဝါ၊ ဂင်း။ ဝါလိကံဝါ၊ ဂင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ပတတိ၊ ကျ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧကော၊ တခုသော။ ဥဒကုက္ကေပေါ၊ ပမည်၏။ တာဒိသဥဒကုက္ကေပဿ၊ ထိုသဲရေ ကျသည်၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ ဝိဇဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သောရဟန်းသည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေတတ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပရိသာ၊ သည်။ ဝဓုတိ၊ ပွား၏။ တာဝ၊ လောက်။ သီမာဝိ၊ သည်လည်း။ ဝဓုတိ၊ ၏။ ပရိသပရိယန္တတော၊ ပရိသတ်အဆုံးမှ။ ဥဒကုက္ကေပေါ ယော၊ ရေကြဲခြင်းသည် သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ဏာတည်း။ ဇာတဿရသမုဒ္ဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ (ရေကြဲသော်ဂင်း။ သဲကြဲသော်ဂင်း။ ပရိသတ်အဆုံးက နေ၍ကြဲဟူလို၏)။

ထြေစ၊ဤအဓၶသိမ်ၨ်လည်း။ သစေ၊အကယ်၍။နဒီ၊သည်။နာတိဒီဃာ၊ အဓွန့်မရှည်လွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပဘဝတော၊ အမွန်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ယာဝမုခဒ္ဓါရံ၊ မြစ်ဝတိုင်ရုံ။ သဗ္ဗထ္ထ၊ မြစ်အလုံးၨ်။ သံဃော၊ သည်။ နိသိဒတိ၊ အံ့။ ဥဒကုက္ခေပသိမာကမ်ံ၊ ဥဒကုက္ခေပ သိမ်အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သကလာဝိနဒီ၊မြစ်အလုံးသည်လည်း။ ဧတေသံယေဝဘိက္ခူနံ၊ တို့ကို သာလျင်။ ပဟောတိ၊ ဆန့်နိုင်အံ့။ ယံပနဝစနံ၊ ကို။ မဟာသုမတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယောဇနပဝတ္တမာနာယေဝ၊ တယူဇနာမျှသာ စီးသော။ နဒီ၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ တတြာဝိ၊ထိုမြစ်ၨ်လည်း။ ဥပရိအဓွယောဇနံ၊ အထက်ယူဇနာ၏ ထက်ဝက်ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဟေဋ္ဌာအဓွယောဇနေ၊ အောက်ယူဇနာ၏ထက်ဝက်ၨ်။ ကမ်ံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ မဟာပဒုမတ္ထေရေနေဝ၊ ပင်လျင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ တိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသုံးပါးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်ၨ်။ ဥတ္ထရန္တိယာ၊ ကူးသော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ တေဓိယတိ၊ စွတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နဒိယာ၊၏။ ဇုဒံလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ယောဇနံဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ အဓ္ဓယောဇနံဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ နဝုတ္တံ၊ မဟော။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဇုမဿသုတ္တဿ၊ ဤပါဠိ၏။ ဝသေန၊ဖြင့်။ ပုဒ္ဓေၨ်။ ဝုတ္တလက္ခဏာ၊ရှိသည်လျင်။ နဒီ၊နဒီမည်၏။ တဿာနဒိယာ၊ ၏။ ပဘဝတော၊မှ။ ပဌာယ၊၍။ သံဃကမ်ံ၊ကို။ ကာတုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ သစေပန၊အကယ်၍တည်း။ ထြေနဒိယံၨ်။ ဗဟူ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊သည်။ ဝိသုံဝိသုံ၊ သီး။ ကမ်ံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနောစ၊ ၏ငှင်း။ အညေသဉ္စ၊ တပါးသောရဟန်းတို့၏ငှင်း။ ဥဒကုက္ခေပပရိစ္ဆေဒဿ၊ရေကြဲသောအပိုင်းအခြား၏။ အန္တရာၨ်။ အညော၊ သော။ ဥဒကုက္ခေပေါ၊ ကို။ သီမန္တရိကတ္ထာယ၊ သိမ်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းငှာ။ ဌပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တတောအဓိကံ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ လျင်တည်း။ ဥိနကံပန၊အယုတ်ကား။နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ၊၏။ ဇာတဿရဿမုဒ္ဒေသုပိ၊ တို့ၨ်လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

နဒိယာပန၊ ၨ်ကား။ ကမ်ံ၊ ကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ ဂတေတိ၊ သွားသောရဟန်းတို့သည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ နဒီ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊အံ့။ သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်မျှအံ့။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနတ်ကို။ နိဝါသေတ္ဝာဝိ၊ ၍လည်း။ အန္တောနဒိယံယေဝ၊ ၨ်လျင်။

ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နာဝါယဝိ၊ ဦသော်လည်း။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂန္ဆန္တိယာ၊ သွားသော။ နာဝါယပန၊ ဦသော်ကား။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝန္နတိ၊အပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဒကုက္ကေပ မတ္တမေဝ၊ ရေကြဲသည် မျှသာလျှင်။ သိမာ၊ သိမ်တည်း။ တံဥဒကုက္ကေပံ၊ ကို။ နာဝါ၊ သည်။ သီဃမေဝ၊ လျင်စွာ လျှင်။ အတိက္ကာမေတိ၊ လွန်စေတတ်၏။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ လွန်စေသည် ရှိသော်။ အညိဿာသိမာယ၊ တပါးသိမ်ဦ။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညိဿာသိမာယ၊ တပါးသိမ်ဦ။ အနုသာဝနာ၊ ကမ္မဝါစာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နာဝံ၊ကို။ အရိတ္တေနဝါ၊ တွန်းဝါး ဖြင့်သော်လည်း။ ဌပေတ္ဝာ၊၍။ ပါဿာဏေနဝါ၊ကျောက်ဖြင့်သော်လည်း။ လမ္ဗေတ္ဝာ၊ဆွဲ၍။ အန္တောနဒိယံ၊ ဦ။ ဇာတရက္ခေဝါ၊ ရောက်သောသစ်ပင် ဦသော်သည်း။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ် တွင်း၌။ဗဒ္ဓေ၊ဖွဲ့သော။အန္ဆကေဝိ၊ငြမ်း၌သော်၎င်း။ (၎င်းသော်လည်းပေး)။ အန္တောနဒိယံ၊ ဦ။ ဇာတရက္ခေပိ၊ ရောက်သော သစ်ပင်ဦသော်၎င်း။ ဌိတေဟိ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္နတိ၊၏။

သစေပန၊ ၍တည်း။ ရက္ခဿ၊ ၏။ သာခါဝါ၊ အခက်တို့သည်၎င်း။ တတောရက္ခတော၊ မှ။ နိက္ခန္တုပါရောဟော ဝါ၊ ထွက်သော မြစ်ပျဉ်း သည်၎င်း၊ ဗဟိ၊အပဖြစ်သော။ နဒိတီရေ၊၌။ ဝိဟာရသီမာယဝါ၊ ၌၎င်း။ ဂါမသီမာယ ဝါ၊ ၌၎င်း။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်အံ့။ သီမံဝါ၊ သိမ်ကိုသော် လည်း။ သောဓေတ္ဝာ၊၍။ သာခံဝါ၊ကိုသော်လည်း။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကာဘဗ္ဗံ၊ ၏။ (သိမ်ကိုသော်လည်း သုတ်သင် ဟူသည်ကား ထိုဂါမသိမ် ဝိဟာရသိမ်တို့၌ တည်သော ရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်သို့ဆောင် ဟူလို သတည်း)။ ဗဟိ၊အပဖြစ်သော။ နဒိတီရေ၊၌။ ဇာတရက္ခဿ၊ရောက်သော သစ်ပင်၏။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်တွင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတသာခါယ ဝါ၊ တည်လော သောအခက်၌၎င်း။ ပါရောဟော၀ါ၊ မြစ်ပျဉ်း၌၎င်း။ နာဝံ၊ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊၍။ ကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှာ။ နဝန္နတိ၊အပ်။ ကရောန္တေဟိ၊ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည်။ သီမာဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ သုတ်သင် အပ်၏။သာခါဝါ၊ကိုလည်း။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ဖြတ်၍။ အာဿရက္ခဿ၊၏။ဗဟိ၊၌။ ပတိဋ္ဌိတဘာဝေါ၊ တည်သောအဖြစ်ကို။ နာသေတဗ္ဗာ၊ ဖျက်အပ်၏။ (သစ်ပင်ကို ဖြတ်ဘိဟူလိုသတည်း)။ နဒိတီရေပန၊ ၌ကား။ ခါဏုကံ၊

ကန်သင်းကို။ ကောင္ရွေတွာ၊ နှက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကန်သင်း၌။ ဗဒ္ဓနာဝါယ၊ လျှော်၌။ နဝန္တိယော၀၊ တည်း။

နဒိယံ၊ ၌။ သေတုံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ ၍။ အန္တောနဒိယံ ယော၀၊ ၌လျှင်။ သေတုံ၀ါ၊ တံတားသော်၎င်း။ သေတုပါဒါ၀ါ၊ တံတား၏ အခြေတို့သော်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သေတုမှိ၊ ၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္တိ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ သေတု၀ါ၊ ၎င်း။ သေတုပါဒါ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဗဟိတိရေ၊ ကမ်းနား အပ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊တည်အံ့။ ကမ္မံ၊ကို။ ကာတုံ၊၄ာ။နဝန္တိ၊အပ်။ သီမံ၊ကို။ သောဓေတွာ၊ ၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ သေတုပါဒါ ၀ါ၊ တံတားခင်းသော အခြေတိုင်တို့သည်ကား။ အန္တောဝ၊၌။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သေတုပန၊ ခင်းသောတံတားသည်ကား။ ဥဘိန္နမ္ပိတိရာနံ၊ကမ်းနားနှစ်ဖက် တို့၏။ဥပရိ၊အထက်ဖြစ်သော။အာကာသေ၊ဟင်းလင်းသော ကောင်းကင် ၌။ ဌိတောဝ၊အံ့။ ဝန္တိ၊၏။ အန္တောနဒိယံ၊ မြစ်၏အတွင်း၌။ ပါသာဏော ၀ါ၊ ကျောက်ဖျာသည်၎င်း။ ဒိပကော၀ါ၊ ကျွန်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ တာသ၊ ထိုကျောက်ဖျာထိုကျွန်း၏။ ယတ္ထကံ၊ သော။ ပဒေသံ၊ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္ထပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ပကတိ ဝသ ကာလေ၊ ပြကတ္တေသော မိုးခါ၌။ ဝဿာနသ၊ ဝဿဥတု၏။ စတ္တာသု မာသေသု၊ လေးလတို့၌။ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဩတ္ထရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ သော ပဒေသော၊ သည်။ နဒိသဒ္ဒမေ၀၊ သို့သာလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ အတိဝုဋ္ဌိ ကာလေပန၊ မိုးကောင်းလွန်းသော အခါ၌သော်ကား။ ဩဃေန၊ ရေ အလျဉ်ဖြင့်။ ဩတ္ထဋော်ကာသော၊ လွှမ်း၍စီးလေသောအရပ်ကို။ နဂဟေ တဗ္ဗော၊ အပ်။ (ပကတိဝဿကာလ ဟူသည်ကား 'တရားစောင့်သော မင်းတို့၏ အခါလက္ခဏတကြိမ် ဆယ်ရက်တကြိမ်၊ ငါးရက်တကြိမ်၊ရွာသည် ကိုယူ)။ ဟိကတ္ထာ၊ ဟူမူကား။ သောပါသာဏဒိပကော၊ ထိုကျောက် ထိုကျွန်းငယ်အရပ်သည်။ ဂါမသီမာသဒ္ဒမေ၀၊ ဂါမသိမ်ဟူသော အရေ အတွက်သို့သာလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။

နဒိတောဝ၊ မှ။ မာတိကံ၊ မြောင်းကို။ နီဟရန္တောဝ၊ သွယ်သောသူတို့သည်။ နဒိယံ၊ ၌။ (ကိုလည်းပေး)။ အာ၀ရဏံ၊ ဝိတ်ခြင်း ဆီးခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ စေ၊ ဗာကယ်၍။ တံအာ၀ရဏံ၊ ထိုဆီးခြင်းကို။ ဩတ္ထရိတွာ၀ါ၊ လွှမ်း၍၎င်း။ ဝိနိဋ္ဌိဖ္ဖိတွာ၀ါ၊ ထွင်း၍၎င်း။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဂန္ဆတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗတ္ထပ၀တ္တာနဋ္ဌာနေ၊ အလုံးစုံစီးလေရာ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္တိ၊

၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ အာဝရဏေနဝါ၊ ဆီးသဖြင့်ဂုင်း။ ကောဋ္ဌကဗန္ဓ နေနဝါ၊ ကျောက်သရိုင်ဖွဲသဖြင့်ဂုင်း။ သောတံ၊ အလျဉ်သည်။ ပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်အံ့။ ဥဒကံ၊ သည်။ နပဝတ္တတိ၊ မစီးအံ့။ အပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ မစီးရာအရပ်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ အာဝရဏမတ္ထေကေပိ၊ ဆီးရိုးထက်၌လည်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ၍။ ကောစိ၊ သော။ အာဝရဏပွဒေသော၊ ဆီးသောအရပ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပါသာဏဒီပကပွဒေသောဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကျောက်ရှိသော အရပ် ကျွန်းထွန်းသောအရပ်ကဲ့သို့။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈောတ္ထရိယတိ၊လွှမ်းအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုလွှမ်းလေရာ၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ သောပဒေသော၊ သည်။ နဒိသဒ္ဒါမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ ဂန္ထတိ၊ ၏။ နဒီ၊ ကို။ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်၍။ တဉ္စာကံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ ပါဠိ၊ကန်သင်းကို။ ဗန္ဓါ၊ဖွဲအံ့။ ဥဒကံ၊ သည်။ အာဂန္ဆာ၊ သွား၍။ တဉ္စာကံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကို။ ပူရေတွာ၊ စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ ဇေတ္ထတဉ္စာကေ၊ ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဥပရိပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ အညာကစီးရာအရပ်၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဟေဋ္ဌာဝဂါ၊ ၌လည်း။ ဆဋ္ဌိတမောဒကံ၊ လင်ပယ်ရေသည်။ (ပြောင်းလွဲရေသည်လည်းပေး)။ နဒိ၊ မြစ်ရိုးသို့။ သြတ္ထရိတွာ၊ ဆင်း၍။ သန္ဒနဋ္ဌာနတော၊ စီးရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၍။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဒေဝေ၊ သည်။ အာဿဒန္တေ၊ သော်။ ဟေမန္တဂိမှေသုဝါ၊ တို့၌လည်း။ သုက္ခနဒိယာဝ်၊ ၌လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ နဒိတော၊ မှ။ နိဂ္ဂတမာတိကာယ၊ ထွက်သောမြောင်း၌။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ၍။ သာမာတိကာ၊ သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပျက်၍။ (မြစ်ရိုး တွင်း၍လည်းပေး)။ နဒိဟောတိ၊ မြစ်ဖြစ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကာစိနဒီ၊ အချို့သော မြစ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ လျှံ၍။ ဂါမနိဂမသိမံ၊ ကို။ သြတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်း၍။ ပဝတ္တတိ၊ စီးအံ့။ နဒိယေဝ၊ မြစ်ဂုင်းလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဥပရိပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ အညာကစီးရာအရပ်၌။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဟေဋ္ဌာဝဂါ၊ ၌လည်း။ ဆဋ္ဌိတမောဒကံ၊ လင်ပယ်ရေသည်။ (ပြောင်းလွဲရေသည်လည်းပေး)။ နဒိ၊ မြစ်ရိုးသို့။ သြတ္ထရိတွာ၊ ဆင်း၍။ သန္ဒနဋ္ဌာနတော၊ စီးရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၍။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဒေဝေ၊ သည်။ အာဿဒန္တေ၊ သော်။ ဟေမန္တဂိမှေသုဝါ၊ တို့၌လည်း။ သုက္ခနဒိယာဝ်၊ ၌လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ နဒိတော၊ မှ။ နိဂ္ဂတမာတိကာယ၊ ထွက်သောမြောင်း၌။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ၍။ သာမာတိကာ၊ သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ပျက်၍။ (မြစ်ရိုး တွင်း၍လည်းပေး)။ နဒိဟောတိ၊ မြစ်ဖြစ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကာစိနဒီ၊ အချို့သော မြစ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ ကာလမြင့်သဖြင့်။ ဥပ္ပတိတွာ၊ လျှံ၍။ ဂါမနိဂမသိမံ၊ ကို။ သြတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်း၍။ ပဝတ္တတိ၊ စီးအံ့။ နဒိယေဝ၊ မြစ်ဂုင်းလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ သစေပန၊ ဤကယ်၍တည်း။ ဝိဟာရသိမံဓေဝ၊ ဝိဟာရ သိမ်ကိုပင်လျှင်။ သြတ္ထရတိ၊ အံ့။ ဝိဟာရသိမာတွေဝသန်္ဓံ၊ ဝိဟာရသိမ်၏ အရေအတွက်သို့လျှင်။ ဂန္ထတိ၊ ၏။ (ဝိဟာရသိမ်ဟူသည်ကား မဟာသိမ်တည်း)။

သမုဒ္ဒေဝိ၊ ၌လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တေဟိ၊ ပြုသောရဟန်း တို့သည်။ ယံပဒေသံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓံ၊ သို့။ ဝဓုနဥဒကံဝါ၊ ပွားသောရေသည်ဂုင်း။ ပကတိဝိဓိဝါ၊ ပြကတ္တေသော တံပိုးသည်ဂုင်း။ ဝေဂေန၊ အဟုန်ဖြင့်။ (လျှင်စွာ

သော်လည်းပေး)။အာဂန္ဆာ၊၍။ သြတ္ထရတိ၊လွမ်းမိုးအံ့။တတ္ထပဒေသော၌။ ကာတုံ၊ငှာ။နဝန္ဆတိ၊မအပ်။ယသ္မိ ံပနပဒေသော၌။ပကတိဝိစိယော၊တို့သည်။ သြတ္ထရိတ္ဝာ၊ သက်၍။ သဏ္ဌာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သောပဒေသော၊ သည်။ ဥဒကန္တတော၊ ရေအဆုံးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ အန္တေ၁သမုဒ္ဒေါနာမ၊ သမုဒ္ဒရာ၏အတွင်းမည်၏။ တတ္ထပဒေသေး ၌။ ဌိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊၍။ ဥိမဝေဂေါ၊ တံဝိုးအဟုန်သည်။ ဗာဓတိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ နာဝဝါယဝေါ၊ ဖြင့်၎င်း။ အန္ဒုကေန ဝေါ၊ စင်ဖြင့်၎င်း။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုလှေ၁သည်တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ နဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္ထနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တံဝိဋ္ဌပါသာဏံ၊ ကို။ ကဒါစိ၊ ၌။ ဥိမိယော၊ တို့သည်။ အာဂန္ဆာ၊၍။ သြတ္ထရန္တိ၊ လွမ်းမိုးကုန်အံ့။ ကဒါစိ၊ ၌ကား။ နသြတ္ထရန္တိ၊ ကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝန္ဆတိ၊ မအပ်။ သောဝိဋ္ဌပါသောဏော၊ သည်။ ဂါမသီမာသင်္ခမေဝ၊ သို့သာလျှင်။ဂန္ဆတိ၊ ၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဝိစိသု၊ တို့သည်။ အာဂတာသုဝိ၊ ကုန်သော်၎င်း။ အနာဂတာသုဝိ၊ ကုန်သော်၎င်း။ ပကတိဥဒကေနေဝ၊ နှင့်လျှင်၎င်း။ သြတ္ထရိယတိ၊အံ့။ ဝန္ဆတိ၊ အပ်၏။ ဒိပကောဝေါ၊ ကျွန်းသော်၎င်း။ ပဗ္ဘတောဝေါ၊တောင်သော်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သော၊ထိုကျွန်းထိုတောင်သည်။ စေ၊၍။ ဒူရေ၊ ဝေးသည်။ (အဝေးသော်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ မစ္ဆဗန္ဓာနံ၊ တံငါတို့၏။ အနာဂမနပထေ၊ နှေချင်းလူးလာမပြန်နိုင်သောခရီး၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အရညသိမာသင်္ခမေဝ၊ အရညသိမ်၏ အရေအတွက်သို့ သာလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ တေသံ၊ထိုတံငါတို့၏။ ဂမနပရိယန္တာသ၊ နှေချင်းလူးလာ သွားနိုင်သော ခရီးအဆုံး၏။ သြရတောပန၊အတွင်းမှကား။ ဂါမသီမာသင်္ခံ၊သို့။ဂန္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူးလာပြန်နိုင်သော သမုဒ္ဒရာအလယ် သောင်ထွန်းသောကျွန်းတို့၌။ ဂါမသီမံ၊ ကို။ အသောဓေတွာ၊ မူ၍။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နဝန္ဆတိ၊ မအပ်။

ထိုရွာနှင့်နီးသော သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ တောင်အလယ်၌ ထွန်းသောကျွန်းတို့၌ သတ္တာဟနရသိမ်ပြု၍ ကံဆောင်လိုသည်ရှိသော် ဂါမသိမ်၌ တည်သောရဟန်းတို့ကို ဟတ္ထပါသ်ဆိုသွင်း၍ ဆောင်ဟူလိုသတည်း။

သမုဒ္ဒေါ၊ ကား။ ဂါမသီမံဝေါ၊ ကိုဂင်း။ နိဂမသီမံဝေါ၊ ကိုဂင်း။သြတ္ထရိတ္ဝာ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ သမုဒ္ဒေါဝေါ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထသမုဒ္ဒေ၊

ဦး။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဝိဟာရသိမံ၊ ကို။ ဩတ္ထရတိ၊ အံ့။ ဝိဟာရသီမာတွေဝသမျှံ၊ သို့လျှင်။ ဂဏ္ဆတိ၊ ၏။ ဇာတဿရေ၊ အလိုလိုဖြစ်သောအိုင်ဦး။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တော ဟိဝိ၊ ပြုသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ယတ္ထဇာတဿရေ၊ အိုင်ဦး။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ ဝုတ္ထပုကာရေ၊ သော။ဝဿကာလေ၊ မိုးတွင်းဦး။ ဝဿေ၊ မိုးသည်။ ပန္ဓိန္နမတ္ထေ၊ ပြတ်ကာမျှ။ ဝိဝိတုံဝါ၊ ငှာငင်း။ ဟတ္ထပါဒေ၊ တို့ကို။ ဓောဝိတုံဝါ၊ ငှာငင်း။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုက္ခတိ၊ ခြောက်အံ့။ အယံသရော၊ ဤအိုင်ကား။ နဇာတဿရော၊ တဿရမမည်။ ဂါမခေတ္တသမျှံမေဝ၊ သို့လျှင်။ ဂဏ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်ဦး။ ကမ္မံ၊ ကံကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယတ္ထပန၊ အိုင်ဦး။ ဝုတ္ထပုကာရေ၊ သော။ ဝဿကာလေ၊ ဦး။ ဥဒကံ၊ရေသည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အယဓမဝ၊ ဤအိုင်သာလျှင်။ ဇာတဿရော၊ ရမည်၏။ တဿ၊ အိုင်၏။ ယတ္ထကေ၊ သော။ ပဒေသေ၊ ဦး။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏။ စတုမာသေ၊ လေးလဦး။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တတ္ထဇာတဿရေ၊ ဦး။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဂန္ဓိရုံ၊ နှက်အံ့။ အဋ္ဌကထာဓမ္မံတွာ၊ ငြမ်းဖွဲ့၍။ တတ္ထ၊ ထိုငြမ်းဦး။ ဌိတေဟိဝိ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်ၜင်း။ ဇာတဿရဿ၊ အိုင်၏။ အန္တော၊အတွင်းဦး။ ဇာတရက္ခမိ၊ ရောက်သောသစ်ပင်ဦး။ ဗဒ္ဓအန္ဓကေဝိ၊ ဖွဲ့သောငြမ်းဦးသော်ၜင်း။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဇ္ဈော၊ ဤဇာတဿရအိုင်ဦး။ ဝိဋ္ဌပါသာဏဒီပကေသု ပန၊ အလယ်ဦးရှိသော ကျောက်ဖျာ အလယ်ဦးထွန်းသော ကျွန်းတို့ဦးကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ နဒိယံ၊ ဦး။ ဝုတ္တသဒိသောဝ၊ အဆုံးအဖြတ်နှင့်အတူပင်တည်း။ (အိုင်ရေလွှမ်းနိုင်သည်ကို မလွှမ်းနိုင်သည်ဆိုသည်)။ သမဝဿဒေဝကာလေ၊ မိုးထပ်မျှရွာသောအခါဦး။ ပဟောနကဇာတဿရောပန၊ ကံပြုခြင်းအားလျော်ပတ်သောဇာတဿရအိုင်သည်ကား။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာလေဝါ၊ မိုးခေါင်သောအခါဦးငင်း။ ဂိမှဟေမန္တေသုဝါ၊ နွေလဆောင်းလတို့ဦးငင်း။ သုက္ခတိ၊ ခြောက်အံ့။ နိရုဒကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဇာတဿရအိုင်ဦး။ သံဃကမ္မံ၊ သင်္ကံကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သဇ္ဇော၊ သော။ ဇာတဿရော၊ အိုင်သည်။ သုက္ခော၊ ခြောက်အံ့။ အနောဒကော၊ ရေမရှိမူကား။ ဂါမခေတ္တေယေဝ၊ ဂါမခေတ်သို့သာလျှင်။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ ကို။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာဦး။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။

သစေပန၊ ၍။ ဇတ္ထ၊ ဤဇာတသၱရအိုင်၌။ ဥဒကတ္ထာယ၊ ရေအလိုငှာ။ အာဝါဠံဝါ၊ ကိုဂုင်း။ ပေါက္ခရဏီအာဒိနိဝါ၊ စသည်တို့ကိုဂုင်း။ ခဏန္တိ၊ တူးကုန်၏။ အံ့။ တံဠာနံ၊ သည်။ အဇာတသရော၊ အလိုလိုမဖြစ်သော အိုင်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂါမသိမသမ်ပုံ၊ သို့။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ လာဇတိပုသကာဒိဝပွေ၊ ဗူးသွဲါးစသည် စိုက်ပျိုးခြင်းကို။ ကတေဝိ၊ ပြုသော ဇာတသၱရအိုင်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ တံဇာတသၱရံ၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖို့၍။ ထလံဝါ၊ ကုန်းကိုမူလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေသို့ဒိသာဘာဂေ၊ တမျက်နှာအဖို့၌။ ပါဠိံ၊ ကန်သင်းကို။ မန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သဒ္ဓမေဝ၊ သော။ တံဇာတသၱရံ၊ ကို။ မဟာတဠာကံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ သဒ္ဒေါဝိသရော၊ သည်လည်း။ အဇာတသရော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂါမသိမသမ်ပုံမေဝ၊ သို့လျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ၏။ လောကိ၊ ဆားငန်ရည်ရှိသော ထုံးအိုင်သည်။ ဇာတသၱရမေဝ၊ ဇာတသၱရဂင်းလျှင်။ ဧဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿိကေစတ္တာရောမာသေ၊ မိုးလေးလ၌။ ဥဒကဋ္ဌာနောကာသေ၊ ရေရှိရာအရပ်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (လောဏိဟူသည်ကား သမုဒ္ဒရာနား၌ တံဝိုးအဟုန်ဖြင့် ဖြစ်သော ဆားငန်ရေရှိသောထုံးအိုင်ဟူလိုသတည်း)။

၁၄၈။ သီမာယသီမံ သမ္ဘိန္ဒန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သီမာယ၊ နှင့်။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဗဒ္ဓသီမံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်ကို။ သမ္ဘိန္ဒန္တိ၊ စပ်ကုန်၏။ (ရှက်၍ ဖွဲ့ကုန်၏ ဟူလို သတည်း)။ ဟိကထံ၊ အသို့စပ်သနည်း ဟူမူကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပေါရာဏကသၱရိဟာရဿ၊ ကျောင်းဟောင်း၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ၌။ အမ္ဗောစေဝ၊ ၎င်း။ ဇမ္ဗု၊စ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေရက္ခာ၊ သစ်နှစ်ပင်တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ သံသဋ္ဌဝိဋပါ၊ နှီးနှောသော အခွရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (သပြေပင်ကား အနောက်၊ သရက်ပင်ကား အရှေ့တည်း)။ တေသု၊ ထိုသစ်ပင်တို့တွင်။ အမ္ဗဿ၊သရက်ပင်၏။ ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေ၌။ ဇမ္ဗု၊ သပြေပင်တည်း။ ဝိဟာရသိမာစ၊ ဝိဟာရသိမ်သည်လည်း။ ဇမ္ဗုံ၊ သပြေပင်ကို။ အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ အမ္ဗံ၊ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ နှိမိတ်ကြား၍။ ဗဒ္ဓါ၊ဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အထပစ္ဆာ၊မှ။ တာသဝိဟာရဿ၊ ထိုရှေးဦးစွာတည်သောကျောင်း၏။ ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊၌။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ သိမံ၊ကို။ ဗဒ္ဓန္တာ၊ ဖွဲ့သောရဟန်းတို့သည်။ တံအမ္ဗံ၊ ထိုအရှေ့

သရက်ပင်ကို။ အဓိန္ဌာကတ္ထာ၊ အတ္ထင်းပြု၍။ ဇမ္ဗုံ၊အနောက်သဖြေပင်ကို။ ကိတ္တေတ္ထာ၊ ၍။ ဗန္ဓန်၊ ကုန်၏။ (အံ့လည်းဟူ)။ သီမာယ၊ နှင့်။ သီမာ၊ သိမ်တလုံးသည်။ သမ္ဘိန္နာ၊ စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဆဇ္ဇဂ္ဂိယာ၊ တို့သည်။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဝေန၊ ကြောင့်။ သီမာယ သီမံ သမ္ဘိန္ဒန်တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

သီမာယ သီမံ အဇ္ဈောတ္ထရန္တိ၊ ကား။ အတ္ထနော၊၏။ သီမာယ၊ ဖြင့်။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဗဒ္ဓသီမံ၊ ဖွဲ့အပ်ပြီးသောသိမ်ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရန်၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏။ ပရေသံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့၏။ ဗဒ္ဓသီမံ၊ ကို။ သကလံဝါ၊ သိမ်အလုံးကိုသော်၎င်း။ တဿာသီမာယ၊၏။ ပဒေသံဝါ၊ တစိတ်ကိုဂျင်း။ အဓိန္ဌာကတ္ထာ၊သိမ်တွင်းပြု၍။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ သီမံ၊ကို။ ဗန္ဓန်၊ကုန်၏။ သမ္ဘိန္ဒန်၊ကုန်၏။ သီမန္တရိကံ ဌပေတွာ သီမံ သမ္ဘိန္ဒိတုန် ထွေပဒေ၊၌။ သစေ၊၍။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ ကတာသဝိဟာရသ၊ တည်သောကျောင်း၏။ သီမာ၊ ကို။ အသမ္ဘတာ၊ မသမုတ်သေးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သီမာယ၊ ၏။ ဥပစာရော၊ စာကို။ဌပေတဇ္ဇော၊အပ်၏။ သစေ၊၍။သမ္ဘတာ၊သမုတ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ နည်းစွာသောအဆုံးဖြင့်။ ဟတ္ထမတ္တာ၊ တတောင် အဘိုင်းအရှည် ရှိသော။ သီမန္တရိကာ၊ သိမ်ခြားကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကုရန္ဒိယံ၊၌။ ဝိဒတ္ထိမတ္တာမ္ပိ၊တထ္ဌာမျှလည်း။ဝဋ္ဋတိ၊၏။မဟာပစ္စရိယံ၊၌ကား။ စတုရင်္ဂုလမတ္တာမ္ပိ၊ လေးသစ်သော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ ကေရကျွောဝိစ၊ သစ်တပင်တည်းသော်လည်း။ ဒွိန္နံသီမာနံ၊ တို့၏။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ သောရကျွော၊ သည်။ ဝဓုန္တော၊ ပွားလတ်သော်။ သီမာသင်္ကံရုံ၊ သိမ်နှစ်ပါး၏ ရောခြင်းကို။ ကရောတိ၊တတ်၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ နကာတဗ္ဗော၊အပ်။

ဥပေါသထဘေဒါဒိကထာ

၁၄၉။ စာတုဒ္ဒသိကော ပန္နရသိကောစာတိ ထွေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ စာတုဒ္ဒသိကဿ၊ သဦပုဿ်၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ကိစ္စ၌။ အဇ္ဇ၊ပေါသထော စာတုဒ္ဒသော စာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

အဓမ္မေန ဝဂ္ဂန်၊ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကေသ္မိ ဝိဟာရေ၌။ စတူသု ဘိက္ခူသု၊တို့သည်။ ဝသန္တေသု၊နေကုန်သည် ရှိသော်။ ကေဿ၊ တယောဂ်၏။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ တယော၊ သုံးယောက်တို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန်၊

ကုန်အံ့။ တိသုဝါ ဘိက္ခူသု၊ တို့သည်မူလည်း။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ ကေသု၊ တယောက်၏။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ'၊ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒွေဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်အံ့။ အဓမ္မေန၊ ဓမ္မမဟုတ်သဖြင့်။ ပါဠိနှင့် မညီသဖြင့်။ ဝဂ်၊ ဝဂ်ဖြစ်သော။ ဥပေါသထ ကမ္မံ၊ကံသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ (အဓမ္မဖြစ်သည်ကား တကျောင်းတည်း၌ လေးယောက်နေသော ရဟန်းတို့အား ပါတိမောက်ပြခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ သုံးယောက် လေးယောက်နေသော ရဟန်းတို့အား ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ဤ၌ကား လေးယောက်နေလျက် တယောက်၏ ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်၍ သုံးယောက်သည် ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ် ပြုသောကြောင့် သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် တယောက်၏ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်၍ နှစ်ယောက်တည်း ပါတိမောက်ပြခြင်းကြောင့် အဓမ္မဖြစ်သည်။ ဝဂ်ဖြစ်သည်ကား အညီအညွတ် မစည်းဝေးခြင်းကြောင့် ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ သည်လည်း ဂိုဏ်းသို့မရောက် သဃ်ာသို့သာ ရောက်ခြင်းကြောင့် ဝဂ် ဖြစ်သတည်း)။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ စတ္တာရောဘိက္ခူ၊၊ တို့သည် လည်း။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တယောဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ဒွေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်အံ့။ အဓမ္မေန၊ပါဠိနှင့်မညီသဖြင့်။ သမဂ္ဂံနာမ၊ ဂဏ်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေ၊ ၍။ စတူသု၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေသု၊၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ'၊ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ တယော၊ တို့သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်အံ့။ တိသုဝါ ဇနေသု၊တို့တွင်။ ကေသု၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ'၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒွေဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂံနာမ၊ ဝဂ္ဂမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤ၌ကား လေးယောက်သော ရဟန်းတို့အား ပါတိမောက်ကို ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက် တို့အား ပါရိသုဒ္ဓိကိုခွင့်ပြုတော်မူခြင်းနှင့် ညီသောကြောင့် ဓမ္မဖြစ်သည်။ပေးသော ပါရိသုဒ္ဓိသည်လည်း မရောက်၊ အညီအညွတ်လည်း မစည်းဝေးသော ကြောင့် ဝဂ်ဖြစ်သည်)။ သစေပန၊၍တည်း။ စတ္တာရော ဘိက္ခူ။၊တို့သည်။ ကေတ္ထ တကျောင်းတည်း၌။ဝသန္တာ၊နေကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေဝဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊၍။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ကုန်အံ့။ တယော ဘိက္ခူ။၊တို့သည်။ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ကို။ကရောန္တိ၊ကုန်အံ့။ဒွေ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဓမ္မေန၊

ဓမ္မဖြင့်။ သမဂ္ဂံနာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤအရာ၌ သမာန သံဝါသက တသိမ်တည်း နေကြလျက် ထိုသမာနသံဝါသက သိမ်၌ဂုဏ်း၊ ဥပုသ်ပြုသော သူတို့ကိုရည်၍ ဆိုသတည်း။ ခဏ္ဍသိမ်၌တည်း ပြုမူကား ဝဂ်ဖြစ်၏၊ မယူအပ်။ ဓမ္မအဓမ္မ ဖြစ်သည်ကား အကြောင်းအလျောက် ဖြစ်သည်။ သဃ်ာလေးယောက် စေ့သော်ကား ပါတိမောက် ပြခြင်းသာ ဓမ္မကံ၊ပါရိသုဒ္ဓိသာပြုသော်ကား အဓမ္မကံ၊နှစ်ယောက် သုံးယောက်သည် ပါရိသုဒ္ဓိ ပြုသော်ကား ဓမ္မကံ၊ ပါတိမောက် ပြသော်ကား အဓမ္မကံ၊ ယခုကား ဝဂ်ဖြစ်အံ့သည် အဓမ္မကံ ဖြစ်အံ့သည်ကို စိုးသောကြောင့် သံဃာပြည့်သော်လည်း ခဏ္ဍသိမ်သို့သွား၍ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့ကို သိမ်ပကနေစေလျက် နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်စီ ပါရိသုဒ္ဓိပြုကုန်၏။ လဟုအားဖြင့်သာ ဆောင်ကုန်သည်။ သံဃာပြည့်ပြီးသော်ကား ပါတိမောက်သာ ပြလိုသည်၊ ဂရုသာပြုရာသည်၊ လဟုမပြုရာ။ ဝါတို့အရပ်၌ သမာန သံဝါသက မဟာသိမ်ကို အလေ့မရှိကုန်။ခဏ္ဍသိမ်သာ များသည်)။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ကထာ

၁၅၀။ နိဒါနံ ဥဒ္ဒိသိတ္ထာ အဝသေသံ သုတေန သာဝေတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဏာတုမေ ဘန္တေ သံဃော။ပ။ အာဝိကတာဟိသဖာသု ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဇုမံနိဒါနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသိတ္ထာ၊ ပြု၍။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံခေါ အာယသ္မာတေ္ထာ နိဒါနံ တတ္ထာယသ္မန္တေ္ထ ပုစ္ဆာမိ ကစ္စိတ္ထ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ဒုတိယမ္ပိပုစ္ဆာမိ။ပ။ ဧဝမေတံခဏေရယာမိတိ၊ သုတာခေါ ပနာယသ္မန္တေ္ထဟိ စတ္ထာရော ပါရာဇိကာဓမ္မာ။ပ။ အဝိဝဒမာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော ပါတိမောက် ပြခြင်းကို။ သုတေန သုတပဒေန၊ သုတပုဒ်ဖြင့်။ သာဝေတဗ္ဗံ၊ ကြားစေအပ်၏။ (သုတာခေါပနာ ယသ္မန္တေ္ထဟိဟူရွတ်သည်ကို သုတေန ဟူသတည်း)။ ဧတေန နယေန၊ ဖြင့်။ သေသာ၊ ကုန်သော။ စတ္ထာရော၊ ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

သဝရာဘယန္တိ၊ ကား။ အဋ္ဌဝိမုတ္တိသဘာယံ၊ တောအုပ် တောင်မြောင်ချောက်ကြားနေသော အရိုင်းတို့၏ ဘေးတည်း။ (ချင်းလင်းကရင်စသော လူရိုင်းတို့၏ဘေး ဟူလိုသည်)။ ရာဇန္တေရာယောတိ အာဒိသု၊ တို့တွင်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဘိက္ခူသု၊ တို့သည်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်စဉ်လျှင်။ ရာဇာ၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။

အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ရာဇန္တရာယော၊ ရာဇန္တရာယ် မည်၏။ စောရာ၊ တိုသည်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ စောရန္တရာယော၊ မည်၏။ ဒဝဒါဟော၀ါ၊ တောမီးသော်လည်း။ အာဂန္ဆတိ၊ အံ့။ အာ၀ါသေ၀ါ၊ နေသောကျောင်းဌသော်လည်း။ အဂ်္ဂိ၊ သည်။ ဥဒ္ဒဟတိ၊ တက်လေအံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဂ်္ဂန္တရာယော၊ မီးအန္တရာယ် မည်၏။ မေဿော၀ါ၊ မိုးသော်လည်း။ ဥဒ္ဒေတိ၊ တက်အံ့။ ဩဂေါ၀ါ၊ ရေအလျှဉ်သော်လည်း။ အာဂန္ဆတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဥဒကန္တရာယော၊ ရာယ်မည်၏။ ဗဟူမနုဿာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မနုဿန္တရာယော၊ ရာယ်မည်၏။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယကွော၊ သည်။ ဂဏ္ဟာတိ၊ ဘမ်းအံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အမနုဿန္တရာယော၊ ရာယ်မည်၏။ ဗျဉ္ဇ ါဒယော၊ ကျားအစရှိကုန်သော။ စက္ခုမိဂ၊ သားရဲတို့သည်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ၀ါဠန္တရာယော၊ သားရဲအန္တရာယ်မည်၏။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သပ္ပါဒယော၊ မြွေအစရှိကုန်သော ၀ိုးတို့သည်။ ဒဋ္ဌန္တိ၊ ခဲကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သရီသပန္တရာယော၊ မြွေအန္တရာယ်မည်၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ နာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကာလံ၀ါကရောတိ၊ သေမူလည်းသေအံ့။ ဝေရိနော၀ါ၊ ရန်သူတို့သော်လည်း။ တံဘိက္ခု၊ ကို။ မာရေတုကာမာ၊ ၍။ ဂဏ္ဟန္တိ၊ ဘမ်းကုန်အံ့။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇီ၀ိတန္တရာယော၊ အသက်၏ အန္တရာယ်မည်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဇော်၀ါ၊ တယောက်ကိုဂျင်း။ ဗဟူ၀ါ၊ အများကိုဂျင်း။ ဘိက္ခု၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဗြဟ္မစရိယာ၊ သာသနာတော်မှ။ စာ၀ေတုကာမာ၊ ရွှေ့လျှောစေလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂဏ္ဟန္တိ၊ ဘမ်းကုန်အံ့။ အယံ၊ သည်ကား။ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်မည်၏။ ဇ၀ရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အန္တရာယေသု၊ တို့ကြောင့်။ သံမိတ္တေန၊ အကျည်းဖြင့်။ ပါတိ မောက္ခော၊ ပါတိမောက္ခကို။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပဌမော၀ါဥဒ္ဒေသော၊ ပဌမဥဒ္ဒေသကိုသော်လည်း။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဒိမှိ၊ အစ၌။ ဒွေတယော စတ္တာရော ဥဒ္ဒေသာ၊ နှစ်ပါးသုံးပါး လေးပါးသော ဥဒ္ဒေသတို့ကို သော်ဂျင်း။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ထွေစ တေသု ဥဒ္ဒေသေသု၊ တို့တွင်။ ဒုတိယာဒီသု၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသေသု၊ တို့တွင်။ ယသ္မိ၊ အကြင် ဥဒ္ဒေသသည်။ အပရိယောသိတော၊ မပြီးမီ။ အန္တရာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သောပိ ဥဒ္ဒေသော၊ ထိုမပြီးသော ဥဒ္ဒေသကိုလည်း။ သုတေနေ၀၊ သုတပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်။ သာ၀ေ

တဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ (နာစေအပ်၏လည်းပေး)။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ပြု၍မပြီးခင်သော ဥဒ္ဒေသတို့ကိုလည်း သုတာခေါပန အာယသ္မန္တော်၊ အစရှိသောစကားဖြင့် ရွတ်အပ်၏ဟူလိုသတည်း)။

အနဇ္ဈိဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနာဏတ္ထော၊မခိုင်းဘဲ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အယာစိတော၊ မတောင်းပန်ဘဲ။ ဇော်ထွ၊ ဤအရာ၌၊ အဇ္ဈေသနာ၊ တိုက်တွန်းခြင်းသည်ကား။ သံဃေန၊သံဃာသည်။ သမ္မတ ဓမ္မဇ္ဈေသကာယတ္ထော၁ဝါ၊ သမုတ်အပ်သော တရားဟောစိမ့်သောငှာ တိုက်တွန်းသော ရဟန်းနှင့်လည်းစပ်၏။ သံဃဇ္ဈေသနာယတ္ထော၁ဝါ၊ သံဃထေရ်နှင့်လည်းစပ်၏။ တသ္မိံ ဓမ္မဇ္ဈေသကေ၊ ထိုတရားဟောစိမ့်သောငှာ တိုက်တွန်းသောရဟန်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဃံဃတ္ထေရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတ္ထ၁ဝါ၊ ၍ဂုင်း။ တေန သံဃတ္ထေရေန၊ သည်။ ယာစိတောဝါ၊ တောင်းပန်သဖြင့်ဂုင်း။ (တောင်းပန်အပ်သော် ရဟန်းသည်ဂုင်း လည်းဟူ)။ ။ဘာသိတုံ၊ ဟောအံ့သောငှာ။ လဒ္ဓုတိ၊ ရ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား တရားဟောစိမ့်သောငှာ သံဃာကို တိုက်တွန်းသော ရဟန်းသည် ငါ့ကိုယ်စား ဟောဘိ ဟူ၍ တိုက်တွန်း သော်လည်း ဟောအပ်၏။ ထိုသို့သော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် မရှိသော်ကားပန်၍ဟောအပ်၏။ သံဃထေရ်ကိုသော်လည်း သံဃ ထေရ်သည်ဟောဘိဟူ၍ တောင်းပန်သော်လည်းဟောအပ်၏ ဟူလို သတတ်)။ သံဃ တ္ထေရေနာဝိ၊ သည်လည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟူ ဓမ္မကထိကာ၊ များသော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝါရပဋိပါဋိယာ၊ အလှည့်အစဉ်ဖြင့်။ တံ့၊ ငါ့ရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘဏာ၊ ဟောလော။ တံ့၊ ငါ့ရှင်သည်။ ဓမ္မဒါနံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော။ ဇုတိဝါ၊ ဤသို့သော်ဂုင်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝုတ္တေန၊ သံဃ ထေရ် ဘောင်းပန်၍ ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ တီဟိဝိဝိဓိဟိ၊ သုံးပါးသောအစီအရင်တို့ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ဘာသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဩသာရေဟိတိ၊ ပါဠိရွတ်တော့ဟု။ ဝုတ္တေပန၊ သော်ကား။ ဩသာရေတုမဝ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းငှာသာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကထေဟိတိ၊ အနက်ဆိုလော့ဟု။ ဝုတ္တေ၊ လတ်သော်။ (ဝုတ္တောလည်းရှိ၏)။ ကထေတုမေဝ၊ အနက်ကိုဆိုခြင်းငှာသာလျှင်။ လဘတိ၊ ၏။ သရဘညံ၊ အနက်ပါဠိ အစုံရွတ်ခြင်းကို။ ဘဏာဟိ၊ ရွတ်လော။ (ဟောလောသော်လည်းပေး)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုဒ္ဓော၊ ဆိုအပ်သောရဟန်းသည်။ သရဘညမေဝ၊ အနက်ပါဠိရွတ်ခြင်းကိုလျှင်။ (သရဇ္ဈယ်ခြင်းကိုလျှင်လည်းပေး)။ လဘတိ၊ ရ၏။

သံဃထ္ထေရောဝိစ၊ သည္လည္း။ ဥစ္စတရေ၊ မြင့္သေ၁။ အာသနေ၊ ၌။ နိသိန္နေ၁၊ လ်က်။ ယာစိတုံ၊ ၄၁။ နလဘတိ၊ အင်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပဇ္ဈာယေ၁စေဝ၊ သည္ဂင်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောစ၊ သည္ဂင်း။ ဟော္ကန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဥပဇ္ဈာယောစ၊ သည္လည္း။ နံသဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ ထိုအတူနေတပည့်ကို။ ဥစ္စာသနေ၊ ၌။ နိသိန္နေ၁၊ လ်က်။ ဘဏာဟိ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ သဇ္ဈာယံ၊ သရဇ္ဈာယ်သောအမှတ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ဆောက်တည်၍။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ဇတ္ထသန္ဓိပါတေ၊ ဤသံဃာအစည်းအဝေး၌။ ဒဟရာ၊ သိတင်းငယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဟော္ကန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘဏာမိတိ၊ ရွတ်အံ့ဟု။ (ဟောအံ့ဟုသော်လည်းပေး)။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။

သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သံဃထ္ထေရော၊ သည်။ အတ္တနော ယေဝ၁၊ ၏လျှင်။ နိသိတကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ဘဏာပေတိ၊ ဟောစေအံ့။ အညေ၊ ကုန်သော။ မဓုရဘာဏကေဝိ၊ သာယာစွာ ဟောတတ်သော နိကာယ်တတ်သောရဟန်းတို့ကိုလည်း။ နအဇ္ဈေသတိ၊ မတိုက်တွန်းအံ့။ သောသံဃထ္ထေရော၊ ထေရ်ကို။ အညေဟိ၊ တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အသုကံနာမ၊ ဤမည်သောရဟန်းကို။ ဘဏာပေထ၊ ဟောစေကုန်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ဆိုအံ့။ တုဏှီဝါ၊ ခပ်မဆိတ်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဘဏာပေတုံ၊ ဟောစိမ့်သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်အံ့။ နဘဏာပေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်။ ယဒိ၊၍။ သံဃထ္ထေရေ၊ သည်။ အနာဂတေယေဝ၁၊ မလာမီကလျှင်။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်လေအံ့။ ပုန၊ ဘန်။ အာဂတေ၊ လာလတ်သော်။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩသာရေတွာပန၊ ပါဠိဟောပြီး၍။ ကထေန္တေန၊ အနက်ကိုဆိုသဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတွာဝါ၊ ပန်၍ငင်း။ အဌပေတွာယေဝ၁၊ မတန့်ဘဲသော်ငင်း။ ကထေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ကထေန္တသ၊ အနက်ဟောစဉ်။ ပုန၊ တဘန်။ အာဂတေဝိ၊ သံဃာထေရ် လာသော်လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။

ဥပနိသိန္နကထာယဝိ၊ အနီး၌နေသော သူတို့အား ဟောခြင်း၌လည်း။ သံဃထ္ထေရော၀၊ သံဃထေရ်သာလျှင်။ သာမိ၊ အစိုးရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သယံဝါ၊ မိမိသော်လည်း။ ကထေ

တမ်ဲ၊ ဟောအပ်၏။အဒုဿဝါဘိက္ခု၊ တပါးသောရဟန်းကိုသော်လည်း။ ကထေဟိတိ၊ ဟောလောဟု။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဥစ္စတရော၊ မြင့်သော။ အာသဒနံ၊ ၌။ နိသိန္နေန၊ ဖြင့်။ နောစဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ (သံဃထေရ်သည်အမြင့်ကနေ၍ မတိုက်တွန်းလင့်ဟူလိုသည်)။ မနုဿာနံပန၊ လူတို့အားသော်ကား။ တဏှာဟိတိ၊ လောဟု။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (လူတို့အားကိုသော်ကား မြင့်သောနေရာ၌နေ၍ ဒါယကာဟောဘိဟူ၍ တိုက်တွန်းကောင်း၏ ဟူလိုသည်)။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အတ္ထနာ၊သည်။ ဇာနနကာဘိက္ခုံ၊ သိသောရဟန်းကို။ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်ကုန်အံ့။ တေန၊ ထိုပန်သောရဟန်းသည်။ ထေရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဇာမေမနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဠဲ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သံဃတ္ထေရော၊ သည်။ ကထေဟိတိဝါ၊ ဖြေလေ့ဟူ၍ သော်လည်း။ ဘဏာတိ၊ အံ့။ တုဏှီဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကထေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (လူတို့သည်အကျွန်ုပ်ကို မေးလတ်သည်။ အဘယ်သို့နည်းဟု သိတင်းငယ် မေးလတ်သော် သင်္ဃာထေရ်ဖြေပေဟူ၍ ဆိုသော်လည်း ဖြေအပ်ဟောအပ်၏။ သင်္ဃာထေရ်သည် နှုတ်မြွက်၍ မဆိုသော်လည်း ခပ်မဆိတ်နေသော်လည်းဟောအပ်ဖြေအပ်၏ဟူလိုသော်)။အန္တရဃရော၊ ရှာတွင်း၌။ အနုမောဒနာဒိသုပိ၊ ဒနာစသည်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ တည်း။သစေ၊ အကယ်၍။ သံဃတ္ထေရော၊ သည်။ဝိဟာရေဝါ၊ ကျောင်း၌ ၎င်း။ အန္တရဃရေဝါ၊ ၌၎င်း။ မံ၊ ကို။ အနာပုစ္ဆိတွာဝိ၊ မပန်ဘဲလည်း။ ကထေယျာသိ၊ ဟောကာမူ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အနုဇာနာတိ၊ အံ့။ လဒ္ဓကပ္ပိယံ၊ ခွင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌။ ဝတ္တုံ၊ ဟောခြင်းငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။

သဇ္ဈာယံ၊ ဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကရောန္တေနာဝိ၊ ပြုသော ရဟန်း သည်လည်း။ ထေရော၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗောယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကော်၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ သဇ္ဈာယန္တော်သ၊ သရဇ္ဈာယ်စဉ်။ အပရော၊ တပါးသော သိတင်းကြီးသည်။ (သံဃထေရ်ထက်အကြီးကိုယူ)။ အာဂန္တုကော်၊ အံ့။ ပုန၊ တဘန်။ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ သစေ၊ ၍။ ဝိဿမိဿာမိတိ၊ ငြိမ်သက်စေဦးအံ့ဟု။ ဌဝိတဿ၊ တန့်၍နေစဉ်။ အာဂန္တုကော်၊ အံ့။ ပုန၊ တဘန်။ အာရဇ္ဈန္တေန၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းငှာ အားထုတ်သဖြင့်။ အာပုစ္ဆိတမ်ဲ၊၏။ သံဃတ္ထေရေ၊ သည်။ အနာဂတေယေဝ၊ မလာမီကလျှင်။ အာရဒ္ဓံ၊

ရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်ပြီးသည်ကို။ သဗ္ဗာယနွှဲသာဝိ၊ သရဗ္ဗာယ်သော ရဟန်း အား။ ဧသေဝနယော၊ လျှင်တည်း။ ဧကေန၊ တယောက်သော။ သံဃတ္ထေ ရေန၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနာပုစ္ဆာဝိ၊ မပန်သော်လည်း။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သဗ္ဗာယာဟိ၊သရဗ္ဗာယ်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုသည်ရှိသော်။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ (ချမ်းသာစွာလည်းပေး)။ သဗ္ဗာယိတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော သဿ်ထေရ် သည်။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ တံသံဃတ္ထေရံ၊ ကို။ အာပုစ္ဆိတွာဝ၊ ပန်၍လျှင်။ သဗ္ဗာယိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဤကား ခွင့်ပြုသော သဿ်ာထေရ်ထက် သီတင်းကြီးလာလတ်သည်ကို ဆိုသည်)။

၁၅၁။ အတ္တနာဝါ အတ္တာနံ သမ္မန္နိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာဝါ၊ မိမိပင်သော်လည်း။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အတ္တာနံကား ဒုတိယာဝိဘတ်ပြန်လေသည်။ အတ္တာသာရှိသည်)။ ပုစ္ဆနွှနပန၊ မေးသောသူ သည်ကား။ ပရိသံ၊ ကို။ သြလောကေတွာ၊ ၍။ သစေ၊ အကယ်၍။ အတ္တနော၊ ၏။ (အားလည်းပေး)။ ဥပဒ္ဓဝေါ၊ ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ ဝိနယော၊ ကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၅၃။ ကတေပိ သြကာသေပဂ္ဂလံ တုလယိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မေ၊ အား။ ဇုတောနိဒါနံ၊ ဤသို့သော စောဒနာခြင်းကြောင့်။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန်သည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိမည်လော။ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိမည်လော။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒနာ အပ်၏။ ပုရမ္ဘာကန္တိ၊ ကား။ ပဌမံအမ္ဘာကံ၊ ငါတို့ ရှေးဦးစွာခွင့်မပြုမီ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ငါတို့အလျှင် ပေသလ ရဟန်းတို့ကို ခွင့်ပြုစေအံ့ ဟူလို သတည်း)။ ပဋိကစ္စေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဌမတရမေဝ၊ ငါတို့ထက် အလျှင်သာလျှင်။ ပဂ္ဂလံတုလယိတ္ဝာ သြကာသံကာတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘူတမေဝအာပတ္တိံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အာပတ်ကိုလျှင်။ ဝဒတိနုခေါ၊ ဆိုမည်လော။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော အာပတ်ကို။ ဝဒတိနုခေါ၊ ဆိုမည်လော။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဥပပရိက္ခိတ္ဝာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ သြကာသံ၊ ခွင့်ပေးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သြကာသံ၊ကို။ ကာရာပေဿာမ၊ခွင့်ပြုစေကုန်အံ့။ (ဟုသမ္မန်)။

ဇန္ဆာသယ ၄၇၆-၃၅

အဓမ္မကမ္မပဋိက္ခေဿနာဒိကထာ

၁၅၄။ အဓမ္မကမ်ံ၊ ကံကား။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။ ပဋိက္ခေသိတုန်၊ ဟူသည်ကား။ ဝါရေတုံ၊ မြစ်စိမ့်သောငှာ။ ဒိဋ္ဌိမိဿာဝိကာတဲ့နှင့်၊ ဟူသည်ကား။ ဇုဒံကမ်ဟ်၊ ကံကား။ အခမ္မကမ်ဟ်၊ ကံတည်း။ မေမမ၊ အား။ နခမတိ၊ မနှစ်သက်။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြအံ့သောငှာ။ စတူဟိပဥ္စဟိတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုပဒ္ဒဝတ္ထာယ၊ ဥပဒ္ဒဝ၀ါ မရှိစိမ့်သောငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဉ္ဉီစေ နသာဧဝန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဥဒ္ဒိသန္တေ၊ ပြသည်ရှိသော်။ (ဤကားထည့်ပါ)။ နသုဏန္တိ၊ မကြားကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းဖြင့်။ ဘဏိသာမာတိ၊ ရွတ်ကုန်အံ့ဟု။ သဉ္ဇိစ္စ၊ မကြားစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ သဏိကံ၊ တိုးတိုးငယ်ငယ်။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။

၁၅၅။ ထေရာဒီကန္တိ၊ ကံ ဟူသည်ကား။ ထေရာမိနံ၊ သံဃထေရ်နှင့်စပ်၏။ ထေရာယတ္တံ၊ သံဃာထေရ်နှင့်စပ်သော ပါတိမောက်ကို။ ဘဏိတုံ၊ ရွတ်အံ့သောငှာ။ (ဘဝိတုံလည်းပါ၌ရှိ၏)။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်စိမ့် သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ မူ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ထေရာဓေယျန္တိ ဝိ၊ ထေရာဓေယျံဟူ၍လည်း။ ပါဌေ၊ ပါ၌ရှိ၏။(ရွတ်အပ်သော်လည်းပေး)။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ ထေရေန၊ သည်။ သယံဝါ၊ မိမိမူလည်း။ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊၏။အညောဝါ၊တပါးကိုသော်လည်း။အဇ္ဈေသိတဗ္ဗော၊ တိုက်တွန်းအပ်၏။ထွေတေသွိံ အမိကာရေ၊ဤအရာ၌။အဇ္ဈေသနဝိဓာနဿ၊ တိုက်တွန်းသော အစီအရင် သည်လည်း။ ဓမ္မဇ္ဈေသနေ၊ တရားဟောစိမ့်သောငှာတိုက်တွန်းရာ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊တည်း။ သောနဇာနာတီဥပေါသထံ ဝါတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ စာတုဒ္ဒသိက ပန္နရသိက ဘေဒေန၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ် ပန္နရသီဥပုသ် အားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ဥပေါသထံ၊ ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သံဃဥပေါသထာဒိ ဘေဒေန၊ သံဃဥပုသ် အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ နဝဝိဓန္တု၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော။ ဥပေါသထံ၊ ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ စတုဇ္ဇိဓံ၊ သော။ ဥပေါသထ ကမ်ဟ်၊ ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကွကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ နဝဝိဓံ၊ သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသံ၊ ပါတိမောက် ပြခြင်းကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ (ဤအရာ၌ ဥပုသ်ကိုးပါးသရပ်ကား သံဃဥပုသ်

ဂဏဥပုသ် ပုဂ္ဂလဥပုသ်ဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဖြင့် ဆိုး ပါး။သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၊ အဓိဋ္ဌာန ဥပုသ်ဟူ၍ ပြုအပ်သော အခြင်းအရာအား ဖြင့် လည်း ဆိုး ပါး။စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၊ပန္နရသီပုသ်၊သာမဂ္ဂီဥပုသ်ဟူ၍ နေ့အား ဖြင့်လည်း ဆိုး ပါး။ပေါင်းကိုးပါးဖြစ်၏။ ဥပုသ်ကံလေး ပါး ဟူသည်ကား အဓမ္မေနဝဂ္ဂ၊ အဓမ္မေနသမဂ္ဂ၊ ဓမ္မေနဝဂ္ဂ၊ဓမ္မေနသမဂ္ဂ၊ဤလေး ပါး တည်း။ အကျယ်ကို အောက်၌ ဆိုခဲ့ပြီ။ပါတိမောက္ခနှစ် ပါး ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု ပါတိမောက်။ ဘိက္ခုနီပါတိမောက် ဤနှစ် ပါး တည်း။ ပါတိမောက် ပြခြင်း ကိုး ပါး ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုပါတိမောက်ပြခြင်း ငါး ပါး။ဘိက္ခုနီ တို့အား ကား ဒွေအနိယတကို ကြဉ်၍ ပါတိမောက်ပြခြင်း လေး ပါး။ အပေါင်းကိုး ပါး ဖြစ်၏)။ ယော တတ္ထ ဘိက္ခု ဗျတ္တော ပဋိဗလော တိ၊ လော ဟူသည်ကား။ ဒဟရသာဝိ၊ သိတင်းငယ်သော်လည်း။ ဗျတ္တသ၊ ဗျတ္တိ ရှိသော ရဟန်းအား။ ပါတိမောက္ခော၊ ပါတိမောက် ပြစိမ့်သည်ကို။ ကိန္တာဝိအနုညာတော၊ အကယ်၍ကား ခွင့်ပြုတော်မူသည် ဟုတ်၏။အထ တထာဝိ၊ ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော် မူငြားသော်လည်း။ (ခေါကား နိပါတ် တည်း)။ ထွေပါဋိယံ၊ ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ သစေ၊ ၍။ ထေရသ၊ အား။ ပဗ္ဗဝါ၊ငါး ပါး သော ပါတိမောက်ပြခြင်း တို့သည်ရင်း။ စတ္တာရော ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ တယော ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဇုတိ ဇုမေ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ ဤပါတိမောက် ပြခြင်းတို့သည်။ နာဂစ္ဆန္တိ၊ မလာကုန်။ (နှုတ်မပါ ဟူလိုသတည်း။ ငါး ပါး လုံး ကိုလည်း မဆောင်နိုင်၊ လေး ပါး ကိုလည်း မဆောင်နိုင်၊ သုံး ပါး ကိုလည်း မဆောင်နိုင်။ မလေ့လာ၊ နှုတ်မပါဟူလိုသည်)။ ဒွေပန ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော၊ နှစ် ပါး သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ တို့သည်ကား။ အာဇ္ဈာ၊ မပြတ်ကုန်။ သုဝိသဒါ၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းကုန်သည်။ ဝါစုဂ္ဂတာ၊ နှုတ်သို့ တက် ကုန်သည်။ (နှုတ်ပါကုန်သည်လည်းပေး)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသော၊ သည်။ ထေရာယတ္ထော၊ သံဃထေရနှင့် စပ်၏။ သစေ ပန၊တည်း။ တတ္ထကမ္မိ၊ ဤမျှကိုလည်း။ ဝိသဒံ၊သန့်ရှင်းသည်ကို။ ကာတုံ၊ငှာ။ န သတ္ထောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဗျတ္တသ၊ ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းနှင့်။ အာယတ္တော၊ စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သာမန္တာ အာဝါသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာမန္တံ၊နီးသော။ အာဝါသံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါဟေတဗ္ဗံ၊ စေလိုက်အပ်၏။ (လွှတ်လိုက်အပ်၏ သော် လည်းပေး)။ သင္ဃကမ္မံ၊ ဟူသည်ကား။ တဒဟေဝ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌ပင်လျှင်။

အာဂမနတ္ထာယ၊ လာစိမ့်သောင့်ာ။ (ပြန်စိမ့်သောင့်ာ ဟူလိုသည်)။ နဝံ ဘိက္ခုံ အာဏာပေတုန်္ဆိ ထွေပဒေါ၌။ ယောနဝဘိက္ခု၊ အကြင်ပဉ္စင်းသစ်သည်။ ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်အံ့သောင့်ာ။ သတ္ထာတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဓဝရူပေါ၊ ဤသို့သောသူကို။ အာဏာပေတဗ္ဗော၊ စေလိုက်အပ်၏။ ဗာလော၊ ပညာမဲ့သောသူကို။ နှ အာဏာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ပက္ခဂဏနာဒိဥဂ္ဂဟဏာနုဇာနနကထာ

၁၅၆။ ကတိမီ ဘန္တေတိ ထွေပဒေါ၌။ ကတိနံဒိဝသာနံ၊ အတိမျသောရက်တို့၏။ ပူရဏီ၊ ပြည့်ကြောင်းတည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ကတိမီ၊ ကတိဓိမည်၏။ (ဤကား ကတိဓိကို ဝစနတ္ထပြုသည်။ ပူရဏတဒ္ဓုတ်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ယနေ့သည် လဆန်း လဆုတ် အဘယ်မျှ ရက်ရှိမည်နည်း ဟူလိုသော်)။ ကးလဝတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလသော၊ နံနက်ကလျင်။ ပဂေဝ၊ စောစောပင်လျင်။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ဘည်း။

၁၅၈။ ယံ ကာလံ သရတီတိ ထွေပဒေါ၌။ သာယဓွိ၊ ညချမ်း အခါ၌သော်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း။ သမန္နာဟရထ၊ မှတ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

၁၅၉။ ထေရေန ဘိက္ခုနာ နဝံ ဘိက္ခုံ အာဏာပေတုန်္ဆိ ထွေပဒေပိ၊ ၌လည်း။ ကိဉ္စိကမ္မံ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကရောန္တေနာဝဝါ၊ ပြုပေသောသူကိုငင်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းလျင်။ ကာလသော၊ စောလွန်းစွာငင်း။ ဇကောဝါ၊ တယောက်အထိးတည်း ကျင့်သောသူကိုငင်း။ ဘာရနိတ္ထရဏကောဝါ၊ သစ်ဥဝန်ကို ထုတ်ပေသော ရဟန်းကိုငင်း။ သရဘာဏကကမ္မကထိကာဒိသု၊ အသံသာသော တရားဟောရဟန်းအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက်ယောက်သောသူကို။ ဥပေါသထာဂါရ သမ္မဇ္ဇနတ္ထံ၊ဥပုသ်အိမ်ကို တံမြက်လှည်းစိမ့်သောင့်ာ။ နအာဏာပေတဗ္ဗော၊အပ်။ အဝဿသာပန၊ ထိုမှကြွင်းသော ရဟန်းတို့ကိုသော်ကား။ ဝါရေန၊ အသ္သည်ဖြင့်။ အာဏာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ အာဏတ္တော၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ သမ္မဇ္ဇနိံ၊ တံမြက်ဆုပ်ကို။ တာဝကာလိကမ္မိ၊ လည်း။ နလဘတိ၊ အပ်။ သာခါဘင်္ဂံ၊ သစ်ခက်ချိုးကို။ ကတ္ဝိယံ၊ ကတ္ဝိသည်ကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ သမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တံမြက်လှည်းအပ်၏။ တံဝိ သာခါဘင်္ဂံ၊ ထိုသစ်ခက် ချိုးစိမ့်သော သူကိုလည်း။ အလဘန္တေသု၊ မရသော

ရဟန်းအား။ လဒ္ဓကပ္ပိယံ၊ခွင့်ရသည်။ (ရသောအပ်ခြင်းသည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၆၀။ အာသနပညာပနာဏတ္တိယံပိ၊ နေရာခင်းစိမ့်သောငှာ စေရာ၌လည်း။ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဖြင့်လျှင်။ အာဏာပေတဗ္ဗော၊၏။ အာဏတ္တေနစ၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ သစေ၍။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊အံ့။ သံဃိကာဝါသတော၊ သံဃိကကျောင်းမှ။ အာဟရိတ္ဝာ၊၍။ ပညာပေတ္ဝာ၊ခင်း၍။ ပုန၊ဘန်။ အာဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အာသနေသု၊ နေရာတို့သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ကဋ္ဌသာရကေပိ၊ သင်ဖြူးတို့ကိုဂင်း။ (ကဲလားလည်းဟူ)။ တဋ္ဋိကာယေပိ၊ ခပ်ဝိုင် တို့ကိုဂင်း။ (သပေါ့ လည်းဟူ)။ ပညာပေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တဋ္ဋိကာသုပိ၊ ခပ်ဝိုင်တို့သည်လည်း။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သာခါဘင်္ဂါနိ၊ သစ်ခက်ကျိုးတို့ကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ၍။ ပညာပေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကကို။ အလဘန္တေသ၊ ရဟန်းအား။ လဒ္ဓကပ္ပိယံ၊ ခွင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၆၁။ ဒိပကဒေကေပိ၊ ဆီမီးညှိခြင်း၌လည်း။ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဖြင့်လျှင်။ အာဏာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ အာဏာပေန္တေနစ၊ စေသဖြင့်လည်း။ အမုကသ္မိံ နာမဩကာသေ၊ ၌။ တေလံဝါ၊ ဆီဂင်း။ ဝဋ္ဋိဝါ၊ ဆီမီးစာဂင်း။ ကပလ္လိကာဝါ၊ ဆီမီးခွက်ဂင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဆီမီးစာ ဆီမီးခွက်ကို။ ဂဒဟတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ကရောဟိ၊ ညှိလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊၏။ သစေ၊ ၍။ တေလာဒိနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ အံ့။ ပရိယေသိတဗ္ဗာနိ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်၏။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ ၍။ အလဘန္တေသ၊ မရသောရဟန်းအား။ လဒ္ဓကပ္ပိယံ၊ ခွင့်ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိစ၊ စင်စစ်ကား။ (နည်းတပါးသော်ကား လည်းပေး)။ ကပါလေ၊ မီးမယ်ဖျူး၌။ အင်္ဂါ'ဝိ၊ မီးကိုသော်လည်း။ ဇာလေတဗ္ဗော၊ ညှိအပ်၏။

ဒိသံဂမိကာဒိဝတ္ထုကထာ

၁၆၃။ သင်္ဃဟေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘန္တေ။ ဘုရား။အာဂဝတတ္ထ၊ လာလတ်ကုန်သည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဇုဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းသည်။ သုလဘာ၊ ရလွယ်၏။ သုပဗျဉ္ဇနံ၊ ဟင်းခဲဘွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနုဂ္ဂဏှာမာနာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်မူ၍။ ဝသထ၊ နေကုန်လော။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့်။ သင်္ဃဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ တထာဂရဏဝဿေန၊ ထိုအတိုင်းပြုသော အားဖြင့်။ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ချီးမြှောက်အပ်၏။ အာမဝသိဿာမ၊ သြော်နေပါ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဝစနဒါပနေန၊ စကားတုံ့ကို ပေးစေသဖြင့်။ ဥပလာပေတဗ္ဗော၊ဖြားယောင်းအပ်၏။ အထဝါ၊ ကား။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ဃဟေတဗ္ဗောစေဝ၊ သင်္ဂြိဟ်လည်းသင်္ဂြိဟ်အပ်၏။ (ထောက်ပံ့လည်း ထောက်ပံ့အပ်၏ လည်းပေး)။ အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗောစ၊ ချီးမြှောက်လည်း ချီးမြှောက်အပ်၏။ ပိယဝစနေန၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား ဖြင့်။ ဥပလာပေတဗ္ဗော၊ ဖြားယောင်းအပ်၏။ ကဏ္ဏသုခံ၊ နားချမ်းသာ သောစကားကို။ အာလပိတဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စုဏ္ဏာဒိဟိ၊ ကသယ်မှုန့်စသည်တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေပိ၊ အကယ် ၍လည်း။ သကလော၊ သော။ သံဃောပိ၊ သံဃာသည်လည်း။နကရောတိ၊ မပြုအံ့။ သဇ္ဈေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣဓ၊၌။ ထေရာ၊ ထေရ်တို့သည်။ နေဝမုစ္စန္တိ၊ အာပတ်မှမလွတ်နိုင်ကုန်။ ဒဟရာ၊ ပဏ္ဍင်းငယ်တို့သည်လည်း။ နမုစ္စန္တိ၊ ကုန်။ သဇ္ဈေဟိ၊ သောရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဝါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ အတ္ထိနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေ၊ အလှည့်၌။ အနုပဋ္ဌဟန္တော်သော၊ မလုပ် ကျွေးသော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေနပန ပုဂ္ဂလေန၊ ဂုဏ်အထူးရှိသောဗဟုဿုတပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ မဟာထေရာနံ၊ တို့၏။ ပရိဝေဏသမ္မဇ္ဇနဒန္တကဋ္ဌဒါနာဒီနိ၊ ပရိဝုဏ်ကို တံမြက်လှည်းခြင်း ဒန်ပူပေးခြင်းစသည်တို့ကို။ နသာဒိတဗ္ဗာနိ၊ မသာယာအပ်ကုန်။ ဧဝမ္ပိ သဘိ၊ ဤသို့မသာယာအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ မဟာထေရေဟိ၊တို့သည်။ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ ၏။(ဤကားပျော်ဝိုက် စိမ့်သောဌာတည်း)။ တေနပနဘိက္ခုနာ၊ ထိုဂုဏ်အထူးရှိသော အရှင် သည်ကား။ တေသံမဟာထေရာနံ၊ တို့၏။ အာဂမနံ၊ လာလတ္တံ့သည်ကို။ ဉ့တွာ၊ ၍။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာထေရာနံ၊ တို့၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ညီလာခံရာအရပ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားလင့်လတ်အပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဗဟုဿုတ ရဟန်းအား။ သဒ္ဒိံစရာ၊ တကွ သွား ဘော်ဖြစ်သော။ ဥပဋ္ဌာကာဘိက္ခု၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။မယှံ၊ ငါ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဝိဟာရထ၊ ကုန်လော။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝတ္တဗ္ဗံ၊

အပ်၏။ အထာပိ၊ ထိုသို့မဟုတ်သော်လည်း။ အသ၊ ထိုဗဟုသုတ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဒိ်စရာ၊ တက္ကသွားဘော်တပည့်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ တသို့ ်ယေဝပနဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌ပင်လျှင်။ ဧကောဝါ၊ တယောက် ၎င်း။ ဒွေဝါ၊ နှစ်ယောက်တို့၎င်း။ ဝတ္တာသမ္မန္နာ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ထေရဿ၊ အား။ ကတ္တာဒ္ဒံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော အရှင်တို့သည်။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရန္တု၊ နေကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

သောအာဝါသောဂန္ဓဗ္ဗောတိ၊ ကား။ ဥပေါသထကရဏတ္ထာယ၊ ၎ာ။ အန္တဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဂန္တွဗ္ဗော၊ ၏။ သောစခေါဂန္တွဗ္ဗော၊ ထိုလခွဲတကြိမ်သွားအပ်သည်လည်း။ ဥတုဝဿေယေဝ၊ ဆောင်နွေဥတုဘ်သာတည်း။ (သစေခေါရှိသည်မသင့်)။ ဝဿာနေပန၊ မိုးလဘ်ကား။ (မိုးဥတုဘ်လည်းဟူ)"ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို။ဒဿေတုံ၊ ၎ာ။ ဝဿံဝသန္တီဗာလာအဗျတ္တာတိအာဒိ်၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟ– အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ထိုပါဠိဝိဘဂ်။နဘိက္ခဝေတေဟိဘိက္ခူဟိတသို့်အာဝါသေဝဿံဝသိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါဘ်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေန၊ ပါတိမောက်ပြတတ်သောရဟန်းနှင့်။ ဝိနာ၊ကင်း၍။ ဝဿံ၊ဝါသို့။ နဥပဂန္တွဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်။ (ဝါမဆိုအပ်ဟူလိုသည်)။ သစေ၊ အ.ဘယ်၍။ ဝဿူပဂတာနံ. ဝါသို့ကပ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ (ရဟန်းတို့၏ လည်းပေး)။ သောဝိပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကော၊ ထိုပါတိမောက်ပြတတ်သောရဟန်းသည်။ပဏ္ဏမတိဝါ၊အရပ်တပါးသို့မူလည်း သွားခဲ့အံ့။ ဒိဋ္ဌမတိဝါ၊ လူမူလည်းထွက်ခဲ့အံ့။ ကာလံဝါကရောတိ၊ သေမူလည်းသေခဲ့အံ့။ (ဤဘ်ဘ ကာလသဒ္ဒါကား မရဏပရိယာယ်)။ အညဿိ်၊ တပါး ပါတိမောက်ပြတတ်သော ရဟန်းသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ပန္ဆိမိကာယ၊ ပန္ဆိမဝါဘ်။ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အသတိ၊ မရှိသော်ကား။ အညတ္ထ၊ တပါးသို့။ ဂန္တွဗ္ဗံ၊ ၏။ အဂစ္ဆန္တာနံ၊ မသွားသောရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေပန၊ ၍ဘည်း။ ပန္ဆိမိကာယ၊ ပန္ဆိမဝါဘ်။ ပဏ္ဏမတိဝါ၊ ခဲ့အံ့။ ဒိဋ္ဌမတိဝါ၊ ခဲ့အံ့။ ကာလံဝါကရောတိ၊ ခဲ့အံ့။ မာသဒ္ဓယံ၊ နှစ်လပတ်လုံး။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ (ဒွေမာသဟူသည်ကား တော်သလင်းလပြည့် အထွက်တရက် နေ့ကသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် တိုင်ရုံတည်း)။

ပါရိသုဒ္ဓိဒါန ကထာ

၁၆၄။ ကာယေန ဝိညာပေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါရိသုဒ္ဓိဒါနံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးခြင်းကို။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ (အမှတ် မရှိသောလည်းပေး)။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေန၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအံ့။ ပဋိဝါစံပန၊ နှုတ်မြွက်၍ ဆိုအပ်သော စကားကို။ နိဿာရေတုံ၊ မြွက်အံ့သောငှာ။ သတ္တောန္တော၊ တတ်နိုင်သော သူသည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအံ့။ ဥဘယထာ၊ နှစ်ပါးသော အခြင်းဖြင့်။ သတ္တောန္တော၊ တတ်နိုင်သောသူသည်။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေအံ့။ (ဤသို့ သိစေသည်ရှိသော် ပါရိသုဒ္ဓိ ပေးသည် မည်၏ ဟူလိုသတတ်)။ သံဃေနတတ္ထဂန္ဒွာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗောတိ၊ ကား။ သဓေ၊ ၍။ ဗဟူ၊ များကုန်သော။ တာဒိသာဂိလာနာ၊ ထိုသို့သော သူနာရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃေန၊ သည်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဌတွာ၊ တည်၍။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူနာတို့ကို။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဌ်။ ကာဘဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ သဓေ၊ ၍။ ဒူရေ၊ ဌ်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃော၊ သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ လောက်အံ့။ တံဒိဝသံ–တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ဌ်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဝဋ္ဋေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နတ္ထေဝကာတဗ္ဗော၊ အပ်သတ္တကတည်း။ပ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သူနာရဟန်း များလတ်သော်ကား သံဃာစည်းဝေး၍ သူနာရှိရာ ဟတ္ထပါသ်ရအောင်နေ၍ ဥပုသ်ပြုအပ်၏။ သံဃာမလောက်၍ သူနာရှိရာစည်းဝေး၍ မနေနိုင်မူကား ထိုနေ့ဥပုသ်ကို မပြုအပ်။ ပြုသော် ဝဂ်ဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း။ ဤကား ပါရိသုဒ္ဓိလည်း မပေးနိုင် ပြောင်း၍ လည်းမသင့်။ သူနာသာ များလတ်သောကြောင့် တသိမ်တည်း တွင်ကို ဆိုသည်။ မဟာသိမ်ကိုယူ။ ခဏ္ဍသိမ်ကို ရည်၍မဆို)။

တတ္ထဝေ ပဂ္ဂမဘိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သို့။ အနာဂန္ဆွာ၊ မလာမရောက်မူ၍။ ကတောဝေ၊ ထိုပေးလိုက်ရာမှလျင်။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်သို့။ ဂန္ဆတိ၊ သွားခဲ့အံ့။ (ဤလည်း ပါရိသုဒ္ဓိမရောက်။ တဖန် တပါးကို ပေးလိုက်အပ်၏)။ သာမဏေရော ပဋိဇာနာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါကား။ သာမဏေရောတိ၊ သာမဏေဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ဘူတံယေဝဝါ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော်လည်း။ သာမဏေရဘာဝံ၊ သာမဏေ၏အဖြစ်ကို။ အာရောစေတိ၊ ကြားအံ့။ ပန္နာဝဝါ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးသည်မှ နောက်သော်လည်း။ သာမဏေရဘူမိယံ၊ သာမဏေဘုံ၌။

တိဋ္ဌတိ၊ တည့်အံ့။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အကျွန်ုပ်ကား သာမဏေတည်း။ ပဉ္စင်းမဟုတ် ဟူ၍ သော်လည်းဆိုအံ့။ အကျွန်ုပ်ကား ယခု သိကွာချ၍ သာမဏေဖြူမည်သူ ဟူ၍သော်လည်းဆိုအံ့။ ထိုသူပေးလိုက်သော ပါရိသုဒ္ဓိကား သစ္စာသို့ မရောက်ဟူလိုသတည်း)။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုဒ်တို့၌။ သေနယော၊ ဤနည်းတည်း။

သံဃပ္ပတ္တော၁ပက္ကမတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗန္တိမေနပရိယ္ယာယေန၊ နည်းစွာသောအဆုံးဖြင့်။ (နည်းစွာသော အပိုင်းအခြားဖြင့်သော်လည်းပေး)။ ဥပေါသထဏ္ဍာယ၊ ဥပုသ်ဖြူလိုသောငှာ။ သန္နိပတိတာနံ၊ သော။ စတုန္နံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထပါသံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ (ဤကား ပါရိသုဒ္ဓိရောက်၏)။ သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊ တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ ဇာတေစတေသို့ အဓိကာရေ၊ ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးသောအရာ၌။ ဧကေန၊ တယောက်သည်။ ဗဟူနံပိ၊ များသောရဟန်းတို့၏လည်း။ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို။ အာဟဋာ၊ ဆောင်အံ့။ အာဟဋာဝ၊ ဆောင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ သစေ ပန၊ အကယ်၍တည်း။ သောဘိက္ခု၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ အညံ့၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။အနေန၊ဤဆောင်လေသောရဟန်းသည်။ ယေသံ၊အကြင်ပေးလိုက်သောရဟန်းတို့၏။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုယူ၍သွားသောရဟန်းသည်။ တေသဉ္စ၊ ထိုပေးလိုက်သော ရဟန်းတို့၏ဂုဏ်း။ အတ္တနော၁၊ ၏ဂုဏ်း။ ပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ဒ္ဓိကို။ အညဿ၊ (ထည့်ပါ)။ တပါးသောရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ အံ့။ ကသ္မာ၀၊ ထိုနောက်ပေးသော ရဟန်း၏သာလျှင်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဒ္ဓိသည်။ အာဂန္ဆတိ၊ လာ၏။ (သံဃာသို့ ရောက်၏ဟူလိုသတည်း)။ ဇာတရာပန၊ ဤမှတပါးသော ရဟန်းတို့ ပေးလိုက်သမျှသည်ကား။ ဗဟူလသဒ်လိက ပါရိသုဒ္ဓိနာမ၊ ကြောင်နှောင်သော သံခြေကျဉ်းအဖွဲနှင့်တူသော ပါရိသုဒ္ဓိသာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိသည်လည်း။ နအာဂန္ဆတိ၊ သံဃာသို့မလာ။ (မရောက် ဟူလိုသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ကြောင်နှောင် သံခြေကျဉ်းနှင့် ပဌမ သံကွင်းသည် ဒုတိယသံကွင်းကိုသာ ဖွဲ့၏။ တတိယသံကွင်းကို မဖွဲ့။ ထိုကဲ့သို့ဂုဏ်းပေးလိုက်သော ပါရိသုဒ္ဓိ သည်လည်း ထိုဆောင်လေသော ရဟန်းလာမှ ရောက်၏။ မလာဘဲကား မရောက်ဟူလိုသတတ်)။

ဒုန္ဓာသယ ၄၇၆-၃၆

သုတ္တော နအာရောစေတီတိ၊ဟူသည်ကား။ အာဂန္ဆာ၊လာ၍။(ရောက်၍ လည်းပေး)။ သုပတိ၊အိပ်၏။ ဘန္တေ၊ဘုရားတို့။ အသုကေန၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ဒွိကို။ ဒိန္နာတိ၊ပေး၏ဟူ၍။ နာရောစေတိ၊မကြား။ (ဤလည်းရောက်သည်ပင်)။ ပါရိသုဒ္ဓိဟာရကဿအနာပတ္တိတိ ဇ္ဈေပဒေ၊ ၌။ သစေ၊၍။ သဒ္ဓိစ္စ၊ မကြားလိုသောစိတ်ရှိ၍။ နာရောစေတိ၊အံ့။ ဒုက္ကဋ်၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ပါရိသုဒ္ဓိပန၊ပါရိသုဒ္ဓိသည်ကား။ အာဟဋ္ဌာဝ၊ဆောင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသဒ္ဓိစ္စ၊မသိ၍။ အနာရောစိတတ္တာပန၊ မကြားမူကား။ အဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ ဥဘိန္နမ္ပိစ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အားငင်း။ ဥပေါသထော၊ကို။ (သည်လည်းပေး)။ ကတောဖေ်ယဝ၊ ဖြိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဆန္နဒါနကထာ

၁၆၅။ ဆန္ဒဒါနေပိ၊ ဆန္ဒပေးခြင်း၌လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဒါနေ၊ သုဒ္ဓိပေးရာ၌။ ဝုတ္တသဒိသောယေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသည်နှင့် အတူပင်တည်း။ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေန္တေန ဆန္ဒံပိ ဒါတုန္တိ ဇ္ဈေပဒေ၌။ ပါရိသုဒ္ဓိမေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊အံ့။ ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ နဒေတိ၊အံ့။ ဥပေါသထော၊ဥပုသ်ကိုသာ။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အညံ၊ တပါးသော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ကရောတိ၊၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံကို။ အကတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဆန္ဒမေဝ၊ကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊အံ့။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ နဒေတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊သံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဥပေါသထောဝိ၊ ဥပုသ်သည်ၵုင်း။ ကမ္မဓ္ဓိ၊သည်ၵုင်း။ ကတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဒါယကဿပန၊ ဆန္ဒကိုသာပေးသော ရဟန်းအား ကား။ ဥပေါသထော၊ သည်။ အကတော၊ မဖြိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကောစိ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဒိယာဝါ၊ ၌ၵုင်း။ သီမာယဝါ၊ ၌ၵုင်း။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ၍။ အာဂန္ဆတိ၊ အံ့။ မယာ၊ သည်။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ကို။ ကတောတိ၊ ပြုပြီးသည်ဟူ၍။ အစ္ဆိတံ၊ နေအံ့သောငှာ။ နလဘတိ၊မရ။ သာမဂ္ဂိဝါ၊ မဂ္ဂိကိုၵုင်း။ ဆန္ဒောဝါ၊ ကိုၵုင်း။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၆၇။ သရတိပိ ဥပေါသထံ နပိသရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေဒါ၊ တရံတခါ။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ကေဒါ၊ တရံအခါ။ နဝိသရတိ၊ မမေ့။ အတ္ထိနေဝသရတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်။

ကေန္တံ၊စင်စစ်သဖြင့်။ နေဝသရတိ၊မအောက်မေ့နိုင်။ တာသ၊ရဟန်းအား။ သမ္မုတိဒါန ကိစ္စံ၊ သမ္မုတိ ပေးအပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အနာဂန္တွန္တောဝိ၊မလာသော်လည်း။ ကမ္မံ၊ကို။ နကောပေတိ၊ မပျက်စေတတ်။

သံဃုပေါသထဝဒိကထာ

၁၆၈။ သောဒေသော သမ္ဗဒ္ဓိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံဒေသံ၊ ကို။ သမ္ဗဒ္ဓိတ္ဝာ၍။ (ဤကား ဝိဘတ်ပြန်းသည်)။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာ အနက်၌။ ပစ္စတ္တံ၊ပဌမာဝိဘတ်တည်း။ ပါနီယံ ပရိဘောဇနီယန္တိ အာဒိပန၊ ဤသို့စသည်ကား။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊တည်း။ ကသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊ သနည်း။ ဥပေါသထသဒ္ဒ၊ ၏။ ပုဗ္ဗကရဏာဒိဒဿနတ္ထံ၊ ပုဗ္ဗကရဏာစသည်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ အဒ္ဓကထာစရိယာ၊ အဒ္ဓကထာဆရာတို့သည်။ သမ္မဇ္ဇနိပဒိပေါစ။ပ။ စတ္တာရိ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟု-ကထေန္တိ၊ ကုန်၏။

သမ္မဇ္ဇနီ၊ တံမြက်လှည်းခြင်း။ ပဒီပေါစ၊ ဆီမီးထွန်းခြင်း။ ဥဒကံ၊ ခြေဆေးရေစသည်ထားခြင်း။ အာသနေနစ၊ နေရာခင်းခြင်း။ တောနိ၊ ဤလေးပါးတို့ကို။ ဥပေါသထသဒ္ဒ၏။ ပုဗ္ဗကရဏံဇာတိ၊ သံဃာမစည်းဝေးမီ ရှေးဦးစွာ ပြုလင့်ရာသော ပုဗ္ဗကရဏာမည်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇာတိဇာမာနိ စတ္တာရိ၊တို့သည်။ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ၊ဏာမည်ကုန်၏ဟူ၍။ အက္ခာတာနိ၊ ကုန်၏။ ။(သံဃသန္နိပါတတော ပဌမံ ကတ္တဗ္ဗံ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုတ္တံ။ ။ (ဦးကာ)။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ ဥတုက္ခာနံ။ပ။ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒကြားခြင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိကြားခြင်း။ ဥတုက္ခာနံ၊ ဥတုကိုကြားခြင်း။ ဘိက္ခု ဂဏနာစ၊ သိမ်သို ရောက်သော ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်ခြင်း။ ဩဝါဒေါ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမခြင်း။ တောနိ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဥပေါသထသဒ္ဒ၊ ဥပုသ်၏၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ၊ ဥပုသ်မပြုမီ ရှေးဦးစွာပြုအပ်သောကိစ္စဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇာတိဇာမာနိပဉ္စ၊ တို့ကို။ ပုဗ္ဗကရဏာတော၊ ပုဗ္ဗကရဏာမှ။ ပဉ္စ၊ နောက်မှ။ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ် ကုန်သော။ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စမည်၏ ဟူ၍။ အက္ခာတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။(ဤကား ဥပုသ်မပြုမီ ရှေးဦးစွာ ပြုအပ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗကိစ္စမည်၏။ ။ဥပေါသထကမ္မတော ပဌမံ ကတ္တဗ္ဗတ္တာ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုတ္တံ။ ဤကားဦးကာ)။

ဥပေါသထော ယာဝတိကာစ ဘိက္ခူ။။ပ။ ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့ၚင်း။ ယာဝတိကာစ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။။ ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ဥပုသ်ကံသို့ရောက်ကုန်ပြီ။ (ကံအား လျော်ပတ်ကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ သဘာဂါပတ္တိယော၀၊ ဝတ္ထု၊တူသော အာပတ်တို့သည်လည်း။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊မရှိကုန်။ တသ္မိ၊ထိုသံဃာ အလယ်၌။ ဝဇ္ဇနီယာစပုဂ္ဂလာ၊ ကြဉ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ ရှိသည် မဖြစ်ကုန်။ ဧတာနိ၊ ထိုလေးပါးသော အခါတို့ကို။ ပတ္တကလ္လန္တိ၊ လျော်ပတ်သော အခါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဧကတိ ဧကမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့ကို။ ပတ္တကလ္လန္တိ၊ လျော်ပတ်သော အခါဟူ၍။ အက္ခာတာနိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ သဘာဂအာပတ် ဟူသည်ကား တယောက်လည်း ညစာစား၍ ပါစိတ် သင့်သည်။ တယောက်လည်း ညစာစား၍ ပါစိတ်၎င်း သင့်သည်။ ဤသို့စသည်ကား ဝတ္ထု၊တူသောကြောင့် သဘာဂအာပတ်မည်၏။ ဝဇ္ဇနီယာစပုဂ္ဂလာဟူသည်ကား လူပရိသတ်၊ ဘိက္ခု၊နီ၊ သိက္ခမာန်၊ သာမဏေရ၊သာမဏေရီ၊ သိက္ခာချသူ၊ ပဏ္ဍု၊က်၊ဥက္ခိတ္တက သုံးယောက်၊ ထေယျသံဝါသက၊ တိတ္ထိယပက္ကန္တက၊ တိရစ္ဆာန်၊ မာတုဃာတက၊ပိတုဃာတက၊ အရဟန္တဃာတက၊ ဘိက္ခုနီဒူသက၊ သံဃဘေဒက၊ လောဟိတုပ္ပါဒက၊ဥဘတောဗျည်း၊ ဤနှစ်ကျိပ်တို့တည်း၊ ဤနှစ်ကျိပ်သော သူတို့ကို ဟဿုပါသိ မဝင်စေလင့် ဟူလိုသတည်း။ ဤနှစ်ကျိပ်သော သူတို့တွင် ဥက္ခိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျက်ဥပုသ်ပြုသော သံဃာကား ပါစိတ်သင့်သတည်း။ ကြွင်းသောသူတို့၌ကား ဒုက္ကဋ်သင့်သတည်း)။

တေဘိသဒ္ဒိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဂတေဟိ၊ လာလတ်ကုန်သော။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ တောနိပုဗ္ဗကရဏာဒိနိ၊ ထိုပုဗ္ဗကရဏ အစရှိသည် တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဇ္ဇမေဥပေါသထောတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပန္နရသေ၊ ပန္နရသီဥပုသ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇမေဝ ဥပေါသထောပန္နရသောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ဆောက်တည် ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ စာတုဒ္ဒသိကေပိ၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။

အာပတ္တိပဋိကမ္မဝိဓိကထာ

၁၆၉။ ဘဂဝတာပညတ္တံ နသာပတ္တိကေန ဥပေါသထောကာတဗ္ဗောတိ ဇာဒံပညတ္တံ၊ ဤပညတ်ကို။ ယဿ သိယာ အာပတ္တိတိအာဒိဝစနေနေဝ၊

ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသဖြင့်လျှင်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါရိသုဒ္ဓိဒါနပညာပနေနစ၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးစိမ့်သည်ကို ပညတ်တော်မူသဖြင့်၎င်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထပညာပနေနစ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို ပညတ်တော်မူသဖြင့်၎င်း။ ပညတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား နဘိက္ခဝေသာပတ္တိကေနဥပေါသထောကာတဗ္ဗော၊ ဟူ၍ပညတ္တိဝိသေသမရှိသော်လည်း ယဿသိယာ အပတ္တိယော အာဝိကရေယျာအသန္တိယာ အာပတ္တိယာတုက္ကဋဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍ ဟောတော် မူသဖြင့်၎င်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးစိမ့်သည်ကို ပညတ်တော်မူ သဖြင့်၎င်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို ပညတ်တော်မူသဖြင့်၎င်း ပညတ်သည်သာဖြစ်၏ဟူလိုသတည်း)။ ဇာတ္တန္ဒာမံအာပတ္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ထုလ္လစ္စယာဒိသု၊ ထုလ္လစ္စည်းအစရှိသည်တို့တွင်။ ဧကိဿာအာပတ္တိယာ၊ တပါးပါးသောအာပတ်၏။ နာမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ထုလ္လစ္စယံအာပတ္တိံ ပါစိတ္တိယံအာပတ္တိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝတ္တုမ်ံ၊ ၏။ (ဇာတ္တန္ဒာမံအာပတ္တိံ ဟူသော်သာမညအာပတ်ကိုဝိသေသဆိုစေလိုသည်)။ တံပဋိဒေသေမီတိဇာဒံပဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ တံတုမှမူလေ တံတုယှမူလေပဋိဒေသေမီတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သုဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တံတုမှမူလေ ပဋိဒေသေမိကား သီတင်းငယ်ဆိုသတည်း၊ သီတင်းကြီးလားတံတုယှမူလေပဋိဒေသေမိဟူ၍ဆို)။ ပဿသီတိဇာဒဉ္စပဒံ၊ ပဿသိဟူသော ဤပုဒ်ကိုလည်း။ ပဿသိအာဝုသောတံအာပတ္တိံ၊ ပဿထဘန္တေတံအာပတ္တိန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုဗ္ဗံ၊ ၏။ (သီတင်းကြီးကား ပဿသိအာဝုသော တံ အာပတ္တိံ ဟုဆို။ သီတင်းငယ်ကား၊ ပဿထဘန္တေ တံ အာပတ္တိံ ဟုဆို)။ အာမပဿာမီတိဇာဒံပနဝစနံ၊ ဤစကားကိုကား။ အာမဘန္တေပဿာမိ၊ အာမအာဝုသောပဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သီတင်းကြီးကား အာဝုသောဆို။ သီတင်းငယ်ကား ဘန္တေဆို)။ အာယတိံသံဝရေယျာသိတိ ဇေဋ္ဌပဒေပန၊ ဌကား။ သစေ၊ ၍။ ဝုစ္စတရော၊ မိမိထက်သီတင်းကြီးမူကား။ အာယတိံသံဝရေယျာထာတိ၊ ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤဌလည်း ဘန္တေထည့်ပါ၊ မိမိအောက်ငယ်မူကား အာယတိံအာဝုသောသံဝရေယျာသိဟု ဆိုအပ်၏)။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေနပန၊ ဆိုသော်မူကား။ (ဆိုအပ်သော ရဟန်းသည်

လည်းပေး)။ သာဓု သုဋ္ဌုသံဝရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တမ္မမေဝ၊ တည်း။ (ဘန္တေအာဝုသောထည့်ပါ)။

ယဒါနိဗ္ဗေမဘိကောတိဘွေပဒေ၊ ၌။ သစေပန၊ တည်း။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာဝိ၊ ကြား၍လည်း။ ဒေသေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတြဝစနေ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဒေသနာဝိဓိ၊ ဒေသနာကြားအံ့သော အဓိအရင်တည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။မေဃစ္ဆန္နေသူရိယေ၊ တိမ်အုပ်သော နေရှိသောနေ့၌။ ကာလောနုခေါ၊ နေတန်သေး၏လော။ နော၊ မတန်ပြီလော။ ဧကတိ၊ သို့။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိလျက်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ အံ့။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဝေမတိကော၊ ရှိလျက်။ ဘုဉ္ဇတိ၊၏။ သစေ၊ ၍။ ကာလော၊ နေတန်သောအခါသည်။ အတ္ထိ၊ ကား။ သဒ္ဓဟုသာ၊ များစွာကုန်သော။ဒုက္ကဋာပတ္တိယော၊အာပတ်သို့။အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အမိ၊ ၏။ (ဤကား အသုဒ္ဓစိတ်ရှိသောကြောင့်သင့်သည်)။ သစေ၊ အကယ်၍။ နောအတ္ထိ၊ နေမရှိမူကား။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ပါစိတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပန္နော၊ရောက်သည်။ အမိ၊ဖြစ်၏။ဧကတိဝေါ၊ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထုကြောင့်။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ယာဒုက္ကဋာဝေါ၊ ပတ်တိုသို့ဝင်း။ ယာ ပါစိတ္တိယာဝေါ အာပတ္တိယော၊ ပတ်ဘိုသို့ဝင်း။ အာပန္နော၊ ၏။ တာ အာပတ္တိဒယော၊ တို့ကို။ တုမှမူလော၊ အရှင်ဘုရားအထံ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ ကြား၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဒေသေဘဒ္ဒေ၊ ကြားအပ်၏။ သဗ္ဗာပတ္တိသု၊တို့၌။ ဧသနယော၊ တည်း။

နဘိက္ခဒေ သဘာဂါပဘ္ဘိဘိ ထွေပဒေ၊ ၌။ ဒွေဝိဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိကာလေ၊နေလွဲသောအခါ၌။ ဘောဇနာဒိနာ၊ စားခြင်း အစရှိသော။ သဘာဂဝတ္ထုနာ၊ တူသောဝတ္ထုဖြင့်။ အာပတ္တိ ံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန်း၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအာပတ်ကို။ ဝတ္ထု သဘာဂါဘိ၊ ဝတ္ထုသဒိသာတူသော အာပတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဘောဇန ပစ္စယာ၊ စားခြင်းကြောင့်။ အာပန္နံပန၊ သင့်သောအာပတ်ကိုကား။ အနတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်မပြုသောဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇနပစ္စယာ၊ စားခြင်းကြောင့်။ အာပန္နဿ၊ ပါစိတ် သင့်သော ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဒေသေတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (ဤကား အာပတ် သာတူသည် ဝတ္ထုမတူ)။ ယာဝိစာယံ ယာဝိစအယံ ဝတ္ထုသဘာဂါ၊

အကြင်ဝတ္ထု သဘောတူသော အာပတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဝိ၊ ထိုအာပတ်ကိုလည်း။ ဒေသိတာ၊ ဒေသနာ ကြားသည်ရှိသော်။ သုဒေသိတာဝ၊ ကောင်းသောကြားခြင်း ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပန္နတထာဝိ၊ ထိုသို့သော်လည်း။ အည်၊ တယောက်ကို။ ဒေသနပစ္စယာ၊ ဒေသနာကြားခြင်းကြောင့်။ ဒေသကော၊ ကြားသော ရဟန်းသည်။ ဒုက္ကဋ်၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ပဋိဂ္ဂဟဏပစ္စယာ၊ သူကြားသည်ကို ခံခြင်းကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၀၊ အကြားခံသောရဟန်းသည်လည်း။ ဒုက္ကဋ်၊သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘောဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဒုက္ကဋ်၊သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တံဒုက္ကဋ်ဒွယံ၊ သည်။ နာနာဝတ္ထုကံ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (တယောက်အားကား ဒေသနာကြားဝတ္ထုကြောင့်။ တယောက်အားကား ပဋိဂ္ဂါဟက ဝတ္ထုကြောင့် သင့်ရကားနာနာဝတ္ထုက ဖြစ်သတည်း)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဒေသေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ပဌမ ကြားသူ နှစ်ကြိမ်ကြားအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။

၁၇၀။ သာမဏ္ဍေ၁ ဘိက္ခု၂ ဝေမဿ ဝစနီယောတိ ဣတ္ထေပဒေ၂ဒ္ဓါ။သဘာဂေါယေဝ၀၊ သဘာဂဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဝိသဘာဂသ၊ ဝိသဘာဂရဟန်းအား။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘဏ္ဍနကလဟ သံဃဘေဒါဒိနိ၊ မျက်ကွယ်ရာ ငြင်းခုံသောစကားကိုတိုင်ပင်ခြင်း မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်း သင်းခွဲခြင်း အစရှိသောဘေးရန်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာသ၊ ထိုဝိသဘာဂ ရဟန်းအား။ အ၀တ္ထာ၊ မူ၍။ ဣတောဘာ၊ ဤဥပုသ်ပြုရာမှ။ ဝုဋ္ဌဟိတ္ထာ၊ ၍။ ပဋိကရိဿာမိတ်၊ ကုန်အံ့ဟု။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးဝိုက်ခြင်းကို။ ကတ္ထာ၊ ၍။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓကဝိကထာယံ၊ အန္ဓကဝိကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာ

၁၇၂။ အနာပတ္တိပန္နရသကေ၊ အနာပတ္တိပန္နရသကအခန်း၌။ တေနဇာနိံသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ဩတ္ထရန္တော၀၊ ဝင်လတ်ကုန်ငြား။ ဩတ္ထရမန္တိ၀ါတိ၊ ရောက်လတ်ကုန်ငြား ဟူ၍။ နေ၀ဇာနိံသု၊ ကုန်။ အထညေ အာ၀ါသိကာ ဘိက္ခူ။အာဂန္တုန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂါမံ၀ါ၊ သို့၎င်း။ အရညံ၀ါ၊ သို့၎င်း။ ကေနစိ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။

ဘေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ သို့။ အာဂန္တွန်၊ ကုန်၏။ ဝဂ္ဂါ သမဂ္ဂ သညီနောတိ၊ ဟူသည်ကား။။ တေသံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သိမံ၊ကို။ ဩဂ္ဂန္တွာ၊ ဝင်သောကြောင့်။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်၏။ သိမံ၊ သို့။ ဩဂ္ဂန္တွာဘာဝဿ၊ ဝင်သော အဖြစ်ကို။ အဇာနနတော၊ သောကြောင့်။ သမဂ္ဂ သညီနော၊ သမဂ္ဂအမှတ်ရှိကုန်၏။

၁၇၃။ ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသံညီ ပန္နရသကော၊ ဝဂ္ဂါ ဝဂ္ဂသညီပန္နရသ အခန်း၌။ တေဇာနန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဇ္ဇတေဝါ၊ တောင်ထက်ဖွဲ့သော သိမ်၌ဌင်း။ ထလေဝါ၊ ကုန်းထက်ဖွဲ့သော သိမ်၌ဌင်း။ ဌိတာ၊ တည်သော ရဟန်းတို့သည်။ သိမံ၊ ဝိဟာရသိမ်သို့။ (မဟာသိမ်ကိုယူ)။ ဩဂ္ဂန္တွေဝါ၊ ဝင်လတ်သောရဟန်းတို့ကိုဌင်း။ ဩဂ္ဂမန္တွေဝါ၊ ရောက်လတ်သော ရဟန်းတို့ကိုဌင်း။ ပဿန္တိ၊ မြင်လင့်ကုန်၏။ ဝေမတိကပန္နရသကံ၊ ဝေမတိကပန္နရသက သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သလျင်ကတည်း။

၁၇၅။ ကုက္ကုစ္စ ပကတ ပန္နရသကော၊ ကုက္ကုစ္စ ပကတ ပန္နရသ၌။ ဇာန္တာယ၊ အလိုရမ္မက်ဖြင့်။ (သည်လည်းပေး)။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူကို။ ဇာန္တာပကတောတိ၊ တောဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေဝံတထာ၊ ဌင်း။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပ်၏ဟူ၍ စိတ်ချခြင်းကို။ ကတ္ဝာဝိ၊ ပြု၍လည်း။ ကရဏက္ခဏေ၊ ဥပသမ္ပဒဉခဏ၌။ အကတ္ဝိယေ၊ မအပ်သည်၌။ ကတ္ဝိယသညိတာ သခ်ါတေန၊ အပ်သော အမှတ်ရှိသော အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ကုက္ကုစ္စေနေ၊ဖြင့်။ (သည်လည်းပေး)။အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်သောရဟန်းတို့ကို။ ကုက္ကုစ္စပကတာတိ၊ ကုက္ကုစ္စ နှိပ်စက်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဥပသမ္မဒါမိကား အပ်တော့သည်ဟု နှလုံးဆောက်တည်၏။ ဥပသမ္ပဒဉ အခိုက်၌ကား ငါ့ကိုကား မအပ်သည်ကို အပ်၏ နှလုံးအမှတ် ရှိချေသည်ဟု နှလုံးမသာရှိသည်ဟု နှလုံးမသာရှိသည် ကိုလျင် ကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်အပ်၏ ဟူသတတ်)။

၁၇၆။ ဘေဒပုရက္ခာရ ပန္နရသကော၊ သံဃာခွဲခြင်းကို ရှေးရှုပြုသော ပန္နရသ၌။ အကုသလဇလဝတာယ၊ အကုသိုလ် အားကြီးရှိသော အဖြစ်ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

သိမောက္ကန်တိကပေယျာလကထာ

၁၇၇။ အာဝါသိကေန၊အာဝါသိကန္ဒင့်။ အာဂန္တုက ပေယျာလေ၊ အာဂန္တုကကို ပေယျာလဝယ်၍ထားရာ၌။ ပုရိမေ၊ ရှေး၌ဟောအပ်သော။

အာဝါသိကေန၊ အာဝါသိကန္ဒင့်။ အာဝါသိကပေယျာလေ၊ အာဝါသိက ချင်းကိုခွဲ၍ ဟောသော ပေယျာလင်္ဘ။ တေ နဇာနန္တိ အထညေ အာဝါသိကာတိ အာဒိ၊တေ နဇာနန္တိ အထညေ အာဝါသိကာ အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ အတ္ထဂုဏ်း။ တေ နဇာနန္တိ အထညေ အာဂန္တုကာတိ အာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ သဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ (ဤ၌ အာဝါသိကေန၊ အာဝါသိကာဟူ၍ရှိတန်၏၊ စာဟူသမျှ မရှိ။ပါတုံ အလံ ပေယျာလံ၊ခွဲအပ်သောကြောင့် ပေယျာလမည်သတည်း။ ပါတုံကို ဝိတ္ထာရေတုံဖွင့်)။ အာဂန္တုကေန၊ နှင့်။ အာဝါသိကပေယျာလေပန၊ အာဝါသိကကို ပေယျာလ ဥပ်၍ ထားရာ၌ သော်ကား။ ပုရိမပေယျာလေ၊ ရှေးအာဝါသိကေန အာဝါသိက ပေယျာလင်္ဘ။ အာဝါသိကာ ဘိက္ခူ။ သန္နိပတန္တိတိ၊ဟူ၍။ အာဂတံယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ဌင်း။ အာဂန္တုကာ ဘိက္ခူ။ သန္နိပတန္တိတိ၊ ဟူ၍။ အာနေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သန္နိပတန္တိ၏ ကတ္တားသာလဲကြဟူလိုသတတ်။အဓိပ္ပါယ်ကား သိသာ၏။ ပါဠိမှာ နှလုံးသွင်း၍ကြည့်)။ အာဂန္တုကေန၊ နှင့်။ အာဂန္တုကပေယျာလေပန၊ အာဂန္တုကကို ပေယျာလဥပ်၍ ထားသော အရာ၌ကား။ ဥဘယပဒေသု၊ နှစ်ပါးသော ပုဒ်တို့၌။ အာဂန္တုကဝသေန အားဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။

၁၇၈။ **အာဝါသိကာနံ ဘိက္ခူနံ စာတုဒ္ဒသော ဟောတိ၊ အာဂန္တုကာနံ၊ ပန္နရသောတိ ဣဿပဒေ၊ ဤပါဠိ၌။** ယေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပန္နရသော၊ သီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိရောရဋ္ဌတော၀ါ၊ မင်းနေပြည်၏ အပမ္ဘသော်လည်း။ အာဂတာ၀ါ၊ လာကုန်သည် မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။အတိတံ၊လွန်သော။ ဥပေါသထံ၀ါ၊ယမန်တဥပုသ်ကိုသော်လည်း။ စာတုဒ္ဒသိကံ၊သီဥပုသ်ကို။ အကံသု၊ ပြုလေကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား စာတုဒ္ဒသိကို ပန္နရသိဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းတို့ကား နိုင်ငံအပ ဖြစ်သော နိုင်ငံတပါးပါးမှ လာသောရဟန်းတို့သည်ဌင်း၊ ယမန်တဥပုသ်ကို စာတုဒ္ဒသိဟုပြုလေသော ရဟန်းတို့ကိုသော်ဌင်း၊ ဆိုကုန်ရာ၏ ဟူလိုသတည်း)။ အာဝါသိကာနံ အနုဝတ္တိတမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဝါသိကေဟိ၊ နေလင့်သောရဟန်း တို့သည်။ အဇ္ဇုပေါသထော စာတုဒ္ဒသောတိ၊တုဒ္ဒသောဟူ၍။ ပုဗ္ဗကိစ္စေ၊ ကိစ္စကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုသတ်သော်။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ လိုက်အပ်၏။ နှ ပဋိက္ခောသိတဗ္ဗံ၊ မမြစ်အပ်။ နှ အကာမာ ဒါတဗ္ဗာတိ၊ ဟူသည်ကား။

ဒီဃနိကာယ ၄၊၆-၃၇

အနိစ္စာယ၊ အလိုမရှိသော်။ နှ ဒါတဗ္ဗာ၊အပ်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အာဝါသိကတို့အား ပါဠိပဒ ဖြစ်၍ အာဂန္တုကတို့အား ပန္ဓရသီ ဖြစ်မူကား အာဝါသိကများသည်ရှိသော် အာဂန္တုကတို့အား သာမဂ္ဂိပေးလိုမူပေး။ အာဂန္တုကတို့ကား သိမ်ပသို့သွား၍ ဥပုသ်ပြုအပ်၏ ဟူလိုသော်)။

လိဂ်ါဒိဒဿနကထာ

၁၇၉။ အာဝါသိကာ ကာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဝါသိကာနံ၊ ကတို့၏။ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်အံ့။ (ထည့်ပါ)။ သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊ တို့၌။ သေနယော၊ တည်း။ အာကာရော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယေနအာကာရေန၊ အကြောင် ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ခင်းခြင်း အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုကျောင်း၌နေသော ရဟန်းတို့၏။ ဝတ္ထသမ္မန္နာ ဝါ၊ ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နဝါတိ၊ မပြည့်စုံကုန်ဟူ၍။ အာစာရသဏ္ဌာနံ၊ အကျင့်၌တည်သည်ကို။ (ကျင့်သော ရဟန်းတို့ကို သော်လည်းပေး)။ ဂယှတိ၊ သိရ၏။ အယံ၊ ကား။ အာကာရော နာမ၊၏။ (ဟုသမ္မန်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား ကောင်းစွာခင်းသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသည်ကို မြင်သော် ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသည် အကျင့်၌ မတည်သည်ကို သိကြောင်းခံရကား ထိုကောင်းစွာခင်းသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်တို့ကား အာကာရမည်ကုန်၏ ဟူလိုသတည်း။ အာကိရိယတိ ပကာသိယတိ ဧတေနာတိ အာကာရော၊ ဤကား ဝစနတ္ထတည်း။ ဧတေန သုပညတ္တာမဇ္ဈိဒ္ဓာဒိနာ၊ ထိုကောင်းစွာခင်းအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသည်ဖြင့်။ ဝတ္ထာသမ္ပန္နာ သမ္ပန္နတာဒိဘာဝံ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသည် မပြည့်စုံသည် စသောအဖြစ်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ အာကိရိယတိ ပကာသိယတိ၊ ပြတတ်၏။ ဇာတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံသုပညတ္တာမဇ္ဈိဒ္ဓာဒိကံ၊ ထိုကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသော ဝတ္ထု၊သည်။ အာကာရော၊ အာကာရမည်၏)။ လိဂ်ံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယံသုပညတ္တာမဇ္ဈိဒ္ဓာဒိကံ၊ အကြောင်ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်စသော ဝတ္ထု၊သည်။ တတ္ထဘတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်တို့၌။ အဒိဿမာနေပိ၊ မမြင်ကုန်သော်လည်း။ လိနေ၊ကွယ်ကုန်သော။ တေဘိဂ္ဂု၊၊ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့ကို။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဂမယတိ ဇာနာပေတိ၊ သိစေတတ်၏။ ဇာတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ လိဂ်ံ၊ လိင်မည်၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား ကျောင်းနေရဟန်းတို့ကိုမမြင်သော်လည်း ကောင်းစွာခင်းအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်တို့ကိုမြင်သဖြင့် ကျောင်းနေရှိသော အဖြစ်ကို ထိုညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အစရှိသော ဝတ္ထုတို့သည် သိစေတတ် သောကြောင့် လိင်မည်၏ ဟူလို သတတ်။ လိနေအပါကဋ္ဌေ ဘိက္ခူဂမယတိ ဇာနာပေတိတိလိင်ံ၊ ဤကား ဝစနတ္ထ။ ကောင်းစွာခင်းသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသည်ရစေ။

နိမိတ္တံနာမ၊ နိမိတ် မည်သည်ကား။ ယံ သုပညတ္တာမဋ္ဌဝိဌာဒိကံ၊ အစရှိသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တေဘိက္ခူ၊ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့ကို။ အတ္ထိတိ၊ ကျောင်းနေရှိ၏ဟူ၍။ ဉာယန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ထိုကြောင့်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်မည်၏။(အဓိပ္ပါယ်ထင်ပြီ၊နိမိတ္တန္တိ ပရိစ္ဆိဒ္ဇဉာယန္တိ ဇေနာတိနိမိတ္တံ၊ ဤကား ဝစနတ္ထ။ ဇေတေန သုပညတ္တာမဋ္ဌဝိဌာဒိနာ၊ ဤကောင်းစွာခင်းအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသည်ကြောင့်။ အတ္ထိဘာဝံ၊ အာဝါသိကရှိသောအဖြစ်ကို။ ပရိစ္ဆိဒ္ဇ၊ ပိုင်းခြား၍။ နိမိယန္တိ ဉာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ တံသုပညတ္တာမဋ္ဌဝိဌာဒိကံ၊ ထိုကောင်းစွာခင်းအပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသောဝတ္ထုသည်။ နိမိတ္တံ၊ မည်၏)။ ဥဒ္ဒေသောနာမ၊ သည်ကား။ ယေနသုပညတ္တာမဋ္ဌဝိဌာဒိနာ၊အကြင် ကောင်းစွာ ခင်းသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်ကြောင့်။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်း တို့သည်။ ဧဝရူပါ၊ သို့သဘောရှိ ကုန်သော။ ပရိက္ခါရာတိ၊ ကျောင်း၏ ပရိက္ခရာတို့ဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ အပဒေသံ၊ ညွှန်ခြင်းကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်တို့ဖြင့် ကျောင်း၏ပရိက္ခရာကို ပြကုန်၏။ ထိုညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့သည် ပြကြောင်းခံရကား ဥဒ္ဒေသလည်းမည်၏ ဟူလိုသတည်း။ ဥဒ္ဒိသိယန္တိတေနာတိ ဥဒ္ဒေသော၊ ဤကား ဝစနတ္ထတည်း။ ။ဇေတေန၊ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသည်ဖြင့်။ ပရိက္ခာရံ၊ ကျောင်း၏ပရိက္ခရာကို။ ဥဒ္ဒိသိယန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံမဋ္ဌဝိဌာဒိကံ၊ ဝတ္ထုသည်။ ဥဒ္ဒေသော၊ သမည်၏)။ ဧတံသမ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အာကာရလိင် နိမိတ္တ ဥဒ္ဒေသ ဟူသမျှ သည်ကား။ သုပညတ္တာမဋ္ဌဝိဌာဒိနဥ္စေဝ၊ ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသည်တို့၏ဂုဏ်း။ ပဒသဒ္ဒါဒိနဥ္စ၊ ဖဝါးသံစသည် တို့၏ဂုဏ်း။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်နှင်နှင်တည်း။ ယထာယောဂံပန၊ ယှဉ်သင့်သော အလျောက်မူကား။ ယောဇေ

တဒ္ဒံ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သုပညတ္တံ မဋ္ဌပိဋ္ဌဗိဒ္ဓေါဟနံ ပါနိယံပရိဘောဇနီယံ သုပတိဋ္ဌံ ပရိဒေဝဏံ သုသမ္မဋ္ဌံ၊ ဤပုဒ်တို့ကို ပဿိတွာနှင့် ယောဇနာ၊ ပဒသဒ္ဒံ သဇ္ဇုယ သဒ္ဒံ ဥတ္တာသိတ သဒ္ဒံ ဓိဝိတသဒ္ဒံ၊ ဤပုဒ်တို့ကိုကား သုတွာနှင့် ယောဇနာလေ ဟူလို သတတ်)။ အာဂန္တုကာကာရာဒိသုပိ၊ အာဂန္တုက အာကာရ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ တဏ္ဍု၊ ၌။ အညာဘကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေသံဘိက္ခူနံ၊ တပါးသော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သပိတ် သင်္ကန်း စသည့်တည်း။ (ကျောင်းနေတို့၏ သပိတ် သင်္ကန်း စသည်မဟုတ်။ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့၏ သပိတ် သင်္ကန်း အစရှိသော ပရိက္ခရာ ဟူလိုသတည်း)။ ပါဒါနံ ဓောတံ ဥဒကန်းသေကန္တိ၊ ကံ ဟူသည်ကား။ ဓောတာနံ၊ ဆေးကုန်သော။ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့၏။ ဥဒကနိဿကံ၊ ရေစက်ကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဗဟုဝစနဿ၊ ဗဟုဝုစ်၏။ ကေဝစနံ၊ကေဝုစ်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ (ဗဟုဝုစ်ရှိကောင်းလျက် ကေဝုစ်ရှိသည်ကား ဝစနဝိပွလ္လာသ ဟူလို၏)။ ပါဒါနံဓောတ ဥဒကနိဿကန္တိဝါ၊ ပါဒါနံဓောဘ ဥဒကနိဿကံ ဟူ၍လည်း။ ပါဒ္ဓော၊ ဦရှိ၏။ ပါဒါနံ၊ တို့ကို။ ဓောတဥဒက နိဿကံ၊ ဆေးသောရေစက်ကို။ ပဿန္တိ၊ ကုန်၏။ (ထည့်ပါ)။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

၁၇၀။ နာနာသံဝါသကာဒိ ဝတ္ထူသု၊ အစရှိသော၀တ္ထု၌။ သမာနသံဝါသကဒိဋ္ဌိန္တိ၊ ဋ္ဌီ'ဟူသည်ကား။ ဧကေဘိက္ခူ၊ ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်။ သမာနသံဝါသကာ၊ ငါတို့နှင့်တူသော ကံရှိကုန်၏။ ဇုတိဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော အယူကို။ ပဋိလဘန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ နပုန္ဆ္ဒ္ဓိတိ၊ သည်ကား။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူကို။ နပုန္ဆန္တိ၊ကုန်။ အပုန္ဆိတွာဝ၀၊မမေးမူ၍လျင်။ ဝတ္ထုပဋိပတ္တိ၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောအကျင့်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ကေတော၊ တကွနက်။ (တပေါင်းတည်း သော်လည်းပေး)။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ နာဘိဝိတရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာသံဝါသက ဘာဝံ အထူးထူးသော သံဝါသက ရှိသောအဖြစ်ကို။ မဒ္ဒိတုံ၊ နင်းနယ်အံ့သောငှာ။ အဘိဘဝိတုံ၊ နှိပ်စက်အံ့သောငှာ။ နသဏ္ဌာနန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမှားသောအယူကို။ နနိဿဇ္ဇာပေန္တိ၊ မစွန့်စေကုန်။ ဇုတိအယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (နာနာသံဝါသက ဟူသည်ကား အရိဋ္ဌထေရ်ကဲ့သို့ ဒိဋ္ဌိအယူကို

ယူဒေသာသူ။ ဥက္ခေပနီယကံကို သဃ်ာပြုလေသောသူတည်း။ ဤဒ်ဂျား ဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူတို့ကို နာနာသံဝါသက ဟူသတည်း)။

နဂန်မဂန်ဇဝါရကထာ

၁၈၁။ သဘိက္ခုကာ အာဝါသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံ အာဝါသေ၊ ဒ်။ ဥပေါသထ ကာရကာ၊ ဥပုသ် ပြုကြကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တမှာအာဝါသာ၊ မှ။ နဂန္ဓဇ္ဇော၊ အပ်။ (ဟုသမ္မန်)။ ယံအာဝါသံ၊ သို့။ တဒဟေဝ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ပင်လျှင်။ ဂန္တုံ၊သွားခြင်းငှာ။ (ရောက်ခြင်းငှာလည်းပေး)။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ သောအာဝါသော။ သို့။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ အကတ္ဝာ၊ မူ၍။ နဂန္တုဇ္ဇော၊ မသွားအပ်။ အညတြသံဃေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။သံဃပွဟောနကေဟိ၊သဃ်ာလောက်ကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ဝိနာ၊ ကင်း၍။တနည်းကား။ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့ကို။ဝိနာဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ အညတြအန္တရာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဉ်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီးသော။ ဒဿဝိဓံ၊ သော။ အန္တရာယံ၊ ကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ သဗ္ဗန္တိမေန၊ အသုံးစုံအောက်နည်းစွာအဆုံး။ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ အတ္တာစတုတ္ထေနဝါ၊ မိမိလျှင်လေးယောက်မြောက်သောရဟန်းသည်ဌင်း။ အတ္တာပဉ္စမေနဝါ၊ ဌင်း။ (ဤကားသံဃာလောက်သော ရဟန်းတည်း)။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္တရာယော၊ သည်။ သတိဝါ၊ ရှိသော်ဌင်း။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အနာဝါသောတိ၊ ကား။ နဝကမ္မေ၊ အမှုကိုပြုရာ၌။ သာလာဒိကော၊ စရပ်အစရှိသော။ ယောကောစိ ပဒေသော၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်တည်း။ အာဝါသာဒယော၊ ကျောင်းအစရှိသည်တို့သို့။ နဂန္တုဇ္ဇော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ဌင်း။ သစေ၊ ၍။ ဝိဟာရော၊ ၌။ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အထသတိ၊ ထိုသို့ပြုသည်ရှိလျက်။ (ဤကားထည့်ပါ)။ ဥပေါသထာဓိဋ္ဌာနတ္ထံ၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်းငှာ။ သီမာဝိ၊ သိမ်သို့ဌင်း။ (ခဏ္ဍသိမ်ကိုယူ)၊ နဒီဝိ၊ သို့ဌင်း။ နဂန္တုဇ္ဇာ၊ အပ်။ (ဤဂရုကပါတိမောက်ပြုခြင်းကိုစွန့်၍ လဟုကဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာနဥပုသ်ကို မပြုအပ်သောကြောင့် မြစ်သတည်း)။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဣဏ္ဍ၊ ထိုမှာဘက်၌။ ကောစိဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇဥပေါသထာဝိ၊ ဥပုသ်ကိုလွှတ်၍သော်လည်း။ (ဥပုသ်မပြုခဲ့ဘဲသော်လည်းပေး)။ အာဝါသာ၊ နေသောကျောင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (တဘန်ပြန်ခဲ့အပ်၏ ဟူလိုသော်)။ ဧဝံဂတော၊ ပြန်ခဲ့သောရဟန်းသည်။ (လဘတိဌ်ကတ္တားတည်း)။ ပုန္ဆန္တိ၊ ရဟန်းတို့

မေးလင့်ကုန်အံ့ဟု။ အဓိဋ္ဌာတုံပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုခြင်းငှာသော်လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုသွားလေရာ၌ ဥပုသ်မပြုဘဲသော်လည်း ပြန်ခဲ့အပ်၏။ ငါပြန်၍ရောက်လျှင်ရဟန်းတို့ဘယ်ကြောင့်ပြန်ခဲ့သနည်းဟု မေးလတ္တံ့သည်ဟူ၍ သော်လည်း အဓိဋ္ဌာန ဥပုသ်ပြုခဲ့အပ်၏ ဟူလို သတည်း။ ဤအရာဝယ် ဆင်ခြင်လင့်)။ အာရညကေနာပိဘိက္ခုနာ၊ တောင်္ခနေသော ရဟန်းသည်လည်း။ (ဧကစာရကိုယူ)။ ဥပေါသထ ဒိဝသေ၊ ၌။ ဂါမေ၊၌။ ဝိက္ကာယ၊ ငှာ။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊၏။ ဝိဟာရ မေဝ၊ သို့လျှင်။ အာဂန္တွဒ္ဓံ၊ လာခဲ့အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ အည့်၊ တပါးသော။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဩတ္တာမတိ-ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ တတ္ထဝိဟာရေ၊ ၌။ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကတ္ဝာဝ၊ ၍သာလျှင်။ အာဂန္တွဒ္ဓံ၊ အပ်၏။ အကတ္ဝာ၊ မူ၍။ အာဂန္တုံ၊ ငှာ။ (ထည့်ပါ)။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ (ဤကားတောကျောင်း၌ သင်္ဃဥပုသ် ဖြစ်ခဲသောကြောင့်ဆိုသည်)။

၁၀၂။ ယံ ဇညာ သက္ကောမိ အဇ္ဇေဝ ဂန္တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှာ။ သက္ကောမိတိ၊ တတ်နိုင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ သိအံ့။ ဝေရူပေါ၊ ရှိသော။ အာဝါသော၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တုဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသွားလေရာကျောင်း၌။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တေနာပိ၊ ပြုသဖြင့်လည်း။ ဇုမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥပေါသထန္တရာယော၊ မိမိ၏ဥပုသ်အန္တရာယ်ကို။ ကတော၊ ပြုသည်။ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဂန္တုဗ္ဗော၊ ၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။

ဝဇ္ဇီနိယပုဂ္ဂလသန္ဒဿနကထာ

၁၀၃။ ဘိက္ခုနိယာနိသိန္နပရိသာယာတိ၊ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည် တို့၌။ ဟတ္ထပါသုပဂမနမေဝ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ဏတည်း။ (ဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့မဝင်မူကားအပ်၏။ဝဂ်မဖြစ်ဟူလို သတည်း)။အညတြ အဝုဋ္ဌိတာယ ပရိသာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရိဝါသိကာယ၊ သိုးလေပြီးသဖြင့်။ ဇုဒံပါရိသုဒ္ဓိဒါနံနာမ၊ ဤပါရိသုဒ္ဓိပေးခြင်းမည်သည်ကား။ ပရိသာယ၊ စည်းဝေးသောတိက္ခု ပရိသတ်၏။ ဝုဋ္ဌိတကာလဘော၊ ထသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ အဝုဋ္ဌိတာယပန၊ ပရိသတ်မထသေးသော်ကား။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။

(အဓိပ္ပါယ်ကား ပါရိသုဒ္ဓိပေးခြင်းမည်သည်ကားပရိသတ်ထလေ့ကြိုးသော် သိုးသည့်မည်သတည်း။ ပရိသတ်မထဓိမှာသာ ပါရိသုဒ္ဓိ မသိုးသော ကြောင့် အပ်သည်။ ပရိသတ်တည်းထခဲ့ကြိုးသော်ကား ပါရိသုဒ္ဓိ သိုးခဲ့ရကား မအပ်ဟူလိုသတတ်)။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အညတြ အဝုဋ္ဌတာယ ပရိသာယဟာတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိ သိုးခြင်း၏။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို။ဘိက္ခုနိဝိဘင်္ဂေ၊ ဘင်း၌။ ပါရိဝါသိယ ဆန္ဒဒါနဝဏ္ဏနာတော၊ သိုးလေ့ကြိုးသော ဆန္ဒပေးခြင်း၏ အရာကိုဖွင့် ပြသောအဋ္ဌကထာမှ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ အနုပေါသထေတိ၊ဟူသည်ကား။ စာတုဒ္ဒသိကောစ၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ဂင်း။ ပန္နရသိကောစ၊ ဂင်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဇာမေဒ္ဓေဥပေါသထေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ၌။ အညတြ သံဃသာမဂ္ဂိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောသမ္ဗိက ဘိက္ခူနံဝိယ၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ ဘိန္နေ၊ နှစ်စုကွဲသော။ သံဃေ၊ သဃ်ာ၌။ ပုန၊ တဘန်။ သံဃသာမဂ္ဂိ၊ သံဃသာမဂ္ဂိကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ တထာရူပိ ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ သံဃသာမဂ္ဂိ ၊ သဃ်ာညီညွတ်သောနွေကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အနုပေါသထေ၊ ဥပုသ်နွေ မဟုတ်သည်၌။ ဥပေါသထော၊ ကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မအပ်။ (ဟုသမ္မန်)။ တဒါစ၊ ထိုသဃ်ာညီညွတ်သောနွေ၌လည်း။ သုဏာတုမေဘန္တေ သံဃော အဇ္ဇုပေါသထောသာမဂ္ဂိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တွာ၊၍။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယေပန ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ကိသ္မိ”စိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။အပွမတ္တကော၊ အနည်းငယ် သော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဘန်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေဟိဘိက္ခူ၊ဟို၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥပေါသထောယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊၏။

ဥပေါသထကွန္ဓကဝဏ္ဏနာနိဋ္ဌိတာ။

၃-ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက

ဝဿူပနာယိကာနုဇာနနကထာ

၁၇၄။ ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓကေ၊ဝါဆိုသောအခေါ်းဌ်။ အပညတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုနုညာတောတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူသေး။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသံဝိဟိတောတာ၊ မစီရင်သေး။ တေ ဣဓ ဘိက္ခူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘေ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဣဓသဒ္ဒေါ၊ ဣဓသဒ္ဒါကား။ နိပါတမတ္တော၊ နိပါတ်မျှ သာတည်း။ သံယာတံ အပါဒေန္တောတိ၊ ဒေန္တော ဟူသည်ကား။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပါဒေန္တော၊ ရောက်စေလျက်။ သင်္ကပယိသန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဓေါသုဏ္ဏာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ နိဗ္ဗဝါသံ၊ အမြဲမပြတ် နေခြင်းကို။ ဝသိသန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့ သတည်း။ သကုန္ဒကာဘိ၊ ဟူသည် ကား။ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်။ ဝဿံဝနေဝဿံဥပဂန္တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဿာနံနာမ၊ မိုးလအမည်ရှိသော။ (မိုးဥတု အမည်ရှိသော်လည်းပေး)။ ဘေမာဒသ ဝါတွင်းသုံးလ၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ (ဝါဆိုခြင်းသို့လည်းပေး)။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ကတိနုခေါ ဝဿူပနာယိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဿူပဂမနာနိ၊ ဝါသို့ ကပ်ခြင်းတို့ သည်ကား။ (ဝါဆိုခြင်းတို့သည်လည်းပေး)။ ကတိနုခေါ၊ အတိမျှပါ တို့နည်း။ အပရဇ္ဇုဂတာယတိ ဣတ္ထပဒေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ ကား။ အဿာ ပုဏ္ဏမိယာ၊ ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့၏။ ဂတာယအာဘိဏ္ဟန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ အပရဇ္ဇု၊ အသွက်တရက် နေ့တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အပရဇ္ဇုဂတာ၊ လွန်လေပြီးသော အသွက်တရက်နေ့တည်း။ တဿာ အာသဠှိပုဏ္ဏမိယာ၊ ၏။ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီးသော အသွက်တရက်နေ့၌။ အတ်ဏ္ဏန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ အပရသ္မိံဒိဝသေ၊ တရက်နေ့၌။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့ သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့ ဟူလို သဘည်း။ဤကား ဆရာကြီးတို့၏အလိုတည်း)။ ဂတာယအတိဏ္ဟန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ အဿာ အာသဠှိပုဏ္ဏမာယ၊ ထိုဝါဆို လပြည့်နေ့၏။ အပရဇ္ဇု၊ အသွက်တရက်နေ့တည်း။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အပရဇ္ဇုဂတာ၊ လွန်ပြီးသော လပြည့်၏ အသွက်တရက်နေ့။ တဿာ အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ ထိုလွန်လေပြီးသော လပြည့်၏ အသွက်တရက်နေ့၌။ အတိဏ္ဟန္တာယ၊ လပြည့်၏။ အပရသ္မိံဒိဝသေ၊ အသွက်တရက်နေ့၌။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (ဤနောက်စကားလျှင် အသင့်တည်း။

ဤကား ပုရိမဝါ'။ ဒုတိယနယေဝိ၊ ပစ္ဆိမဝါ ဦးလည်း။ ဂတာယ အတိက္ကန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ အဿာ ပုဏ္ဏမာယ၊ ထိုဒုတိယဝါဆို လပြည့်၏။ မာသော၊တလသည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဇုတိ၊ထိုကြောင့်။မာသဂတာ၊ လွန်သောတလရှိသည်။ အတိက္ကန္တာယ၊ လွန်သဖြင့်။ မာသော၊ တလသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်လတ်သော်။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤသို့အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဒုတိယ ဝါဆိုလပြည့် အထွက် တရက်နေ့ယူ)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာသဠှိပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါဆိုလပြည့်၏။ အနန္တရော၊အခြားမရှိသော။ ပါဋိပဒ ဒိဝေသဝါ၊ ဦးဌင်း။ (ဤကား ပဌမဝါဆိုလ)။ အာသဠှိပုဏ္ဏမိတောဝါ၊ ပဌမဝါဆိုလပြည့်နေ့မသော်လည်း။ အပရာယ၊ တပါးသော။ ပုဏ္ဏမာယ၊ ဝါခေါင်လပြည့်၏။ အနန္တရော၊ အခြားမရှိသော။ ပါဋိပဒဒိဝသေယေဝ၊ အထွက်တရက် နေ့၌ သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ သုတ်သင်၍။ ပါနီယပရိဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ သဒ္ဒံ၊ သော။ စေတိယဝန္ဒနာဒိ'၊ စေတီအား ရှိခိုးခြင်း အစရှိသော။ သာမိစိကမ္မံ၊ရှိသေသောအမှုကို။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဇုမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဇုမံ တေမာသံ ဝဿံ ဥပေမိတိ၊ ဟူ၍။ သကိံ ဝါ၊ တကြိမ်ဝင်း။ ဒွတ္တိက္ခတ္တုံ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ဝင်း။ ဝါစံ၊ နှုတ်ကို။ နိစ္ဆာရေတွာ၊မြွက်၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်အပ်၏။ (ဝါဆိုအပ်၏ ဟူလိုသည်)။

ဝဿာနေစာရိကာ ပဋိက္ခေပါဒိကထာ

၁၈၅။ ယောပကတိမေယျောတိ ထေရပဒေ၊ ပုဒ်၌။ အနပေက္ခ ဂမနေနဝါ၊ ဝါကိုငဲ့မသွားသဖြင့်ဝင်း။အညတ္ထ၊တပါးသောအရပ်၌။အရဏ်၊အရဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပနေန ဝါ၊ တက်စေသဖြင့်ဝင်း။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ယောအတိက္ကမေယျောတိထေရပဒေ၊ ၌။ ဝိဟာရဂဏနာယ၊ ကျောင်း၏ အရေအတွက်ဖြင့်။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ တံဒိဝသံ၊ ၌။ ဝိဟာရသတသဿ၊ အရာသောကျောင်းကို။ ဩဂ်ကမိတ္ဘာပဝိသိတ္ဘာ၊ ဝင်၍။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ လွန်အံ့။ သတံအာပတ္တိယော၊ တရာသောအာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဝိဟာရူပစာရံ၊ စာကို။ အတိက္ကမိတ္ဘာ၊ ၍။ အညဿ၊ တပါးသောကျောင်း၏။ ဥပစာရံ၊ ကို။ အနောက္ကမိတ္ဘာဝ၊ မဝင်မူ၍လျှင်။ နိဝတ္တတိ၊ နှစ်ခဲ့အံ့။ ဂေ ာဝေ၊ တချက်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေနစိအန္တရာယေန၊ ဖြင့်။ ပုရိမိကံ၊ ပုရိမဝါသို့။

ဇုန္ဓာသယ ၄၇၆-၃၀

အနုပဂတေန၊ မကပ်သော ရဟန်းသည်။ ပစ္ဆိမိကာ၊ ပစ္ဆိမ ဝါဿိ။ ဥပဂန္တ္ဗာ၊ ကပ်အပ်၏။

ဝဿံဥက္ကဋ္ဌိတုကာမောတိ၊ ကားး။ ဝဿနာမကံ၊ သော်။ ပဌမမာသံ၊ ကို။ ဥက္ကဋ္ဌိတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ သာဝဏ္ဏမာသံ၊ ဝါခေါင်လကို။ အကတ္ဝာ၊ ၍။ အာသဠိမာသမေဝ၊ ဝါဆိုလကိုသာလျှင်။ ကတ္ဝာ၊ကာမော၊ ၍။ ဋုတိအယံ၊ ဤသို့နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာဂမေဋုကော့တိ၊ ကား။ အာဂမေ၊ သော။ မာသေ၊ ၌။ ဋုတိအယံ၊ ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေရာဇုနံအနုဝတ္တိတုန္တိ့ တ္ထေပဒေါတုံဟူသော ပုဒ်၌။ ဝဿုဂ္ဂမနေ၊ ဝါဆိုကိုဝင်ခြင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ကာစိ၊ တဒုံဘခုသော။ ပရိဟာနိနာမ၊ ယုတ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဋုတိ၊ ထိုကြောင့်။ အနုဝတ္တိတုံ၊ လိုက်စိမ့်သောငှာ။ အနုညာတံ၊ မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညသ္မိံပိဓမ္မိကေကမ္မေ၊ ကံ၌လည်း။ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဓမ္မိကေပနု၊ အဓမ္မကံ၌သော်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏အလိုသို့။ နအနုဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ အပ်။

သတ္တာဟကရဏီယာနုဇာနနကထာ

၁၀၇-ဂ။ သတ္တာဟကရဏီယေသု၊သတ္တာဟကရဏီယတ္ထို၌။ သတ္တာဟကရဏီယေနဂန္တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။သတ္တာဟဿ္တန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ ယံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တံ၊ သည်။ သတ္တာဟကရဏီယံ၊ ယမည်၏။ ကရဏာဘူတေန၊ဖြစ်သော။ တေနသတ္တာဟကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊ မူ၏။ ဋုတိအယံ၊ ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဟိတေဂန္တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္ထဟိ၊ ကုန်သော။ ဋုမေဟိဘိက္ခု အာဒိဟိ၊ တို့သည်။ ဒူတေ၊ တို့ကို။ ပဟိဏေယျဝ၊ စေသော်သာလျှင်။ ဂန္တုံ၊ ၄ာ။ အနုဇာနာမိ၊မူ၏။ ဋုတိအယံ၊ ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ သတ္တာဟံသန္နိဝတ္တောကာတမ္ပေါတိ၊ ကား။ သတ္တာဟေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သန္နိဝတ္တိတမ္ပေါ၊ ၏။ အဌမေ၊ မြောက်သော။ အရဏော၊ ကို။ တတ္ထေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ နဥဋ္ဌာပေတမ္ပေါ၊ စေအပ်။ ဋုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။

ဘိက္ခုနိသံဃံဥဒ္ဒိဿာတိ ဋုတော၀စနတော၊ ဤပါဠိမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဝစ္စကုဋိ၊ ရေအိမ်။ ဇန္တာဃရ၊ ဇရုံးအိမ်။ ဇန္တာဃရသာလာ၊ ဇရုံးအိမ်မိုးသောစရပ်။ ဋုတိဋုမာနိတိ၊ တို့သည်။ ပရိဟီနာနိ၊ ယုတ်ကုန်၏။

၁၀၉။ ဥဒေါသိတာဒီနီ၊ ဥစ္စာထားရာလင့်စင် စသည်တို့ကို။ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေသု၊ ဥဒေါသိတ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသလျင်ကတည်း။ ရသဝတီတိ၊ ဝတိဟူသည်ကား။ ဘတ္တဝေဟံ၊ စားဖိုအိမ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဝါရေယျံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို။ သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပဒေ၊ သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္ထမေဝ၊ တည်း။ ပုရာယံ သုတ္တန္တေါန ပလုဇ္ဇတီတိ၊ ဇွတိဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ အယံသုတ္တန္တေါ၊ သုတ္တန်သည်။ နပလုဇ္ဇတိ၊ မပျက်။ ယာဝ၊ လောက်။ အယံသုတ္တန္တေါ၊ ဤသုတ္တန်သည်။ နဝိနသ္သတိ၊ မပျောက်ရာ။ အညတရံဝါပနဿ ကိစ္စံဟောတိ ကရဏီယံဝါတိတေနပါဠေန၊ ဤပါဠိဖြင့်။ ပရိသခ်ံတံ၊ စိရင်အပ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ သင်္ဂဟိတံ၊ ရေတွက်အပ်သည်။ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထစ၊ ခပ်သိမ်းသောပြုဘွယ်ကိစ္စတို့၌လည်း။ ဇုဏ္ဏာမိဒါနဉ္ဆဒါတုံ ဓမ္မဉ္ဆသောတုံ ဘိက္ခု။စပဿိတုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇုမိနာဝကပ္ပိယဝစနေန၊ ဤအပ်၏ဟု ဆိုသော စကားဖြင့်လည်း။ ပေသိတော၊ စေလတ်သည်ရှိသော်။ ဂန္တုံ၊ ၏။ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနေနဝါ၊ စကားဖြင့်သော်၎င်း။ ဂန္တုံ၊ ၏။ (ထိုသူတို့ပင်ကိုယ်တိုင် ဆိုသည်ကိုယူ)။ ပေယျာလဏ္ဏမောပန၊ ပေယျာလအစဉ်ကိုကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥပါသကေနသံဃံ ဥဒ္ဒိဿဝိဟာရော ဒယောကာရာပိတာဟောန္တိ၊သမ္မဟုလေဘိက္ခု။ဥဒ္ဒိဿ၊ ကော်ဘိက္ခုံဥဒ္ဒိဿ ဘိက္ခုနိသံဃံဥဒ္ဒိဿ သမ္မဟုလာသိက္ခုနိယော ကော်ဘိက္ခုန် သမ္မဟုလာသိက္ခမာနာယော ကော်သိက္ခမာနံသမ္မဟုလေ သာမဏေရေ ကော်သာမဏေရံ သမ္မဟုလာသာမဏေရိယော ကော်သာမဏေရိ အတ္တနောအတ္ထာယ နိဝေသနံကာရာပိတံဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံယထာ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူဂုင်း။ ဥပါသိကာယဘိက္ခုနာ ဘိက္ခုနိယာ သိက္ခမာနာယ သာမဏေရေန သာမဏေရာယသံဃံဥဒ္ဒိဿာတိ၊ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဥဒ္ဒိဿာတိ၌ ဇုတိသဒ္ဒါကား အာဒိအနက်၌ ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဥပါသကေနသံဃံ ဥဒ္ဒိဿဝိဟာရော ကာရာပိတော ဟောတိ ။လ။ အာရာမဝတ္ထုံကာရာပိတံဟောတိ ။လ။ ကော်ဘိက္ခုံဥဒ္ဒိဿဝိဟာရောကာရာပိတောဟောတိ ။လ။ အာရာမဝတ္ထုံကာရာပိတံဟောတိ၊ အတ္တနော အတ္ထာယ နိဝေသနံကာရာပိတံ ဟောတိ ဤသို့အစရှိသည် ဟောသကဲ့သို့။ ဥပါသိကာယဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ သိက္ခမာနာယ၊ သာမဏေရေန၊ သာမဏေရိယာ၊ တို့၌၊ ဥပါသိကာယသံဃံဥဒ္ဒိဿ။ပ။

သမ္မဟုလေဘိက္ခ။ ဥဒ္ဒိဿ။လ။ ကေဘိက္ခုံဥဒ္ဒိဿဝိဟာရောကာရာဝိတော ဟောတိ-အာရှိသည်ကို အကျယ်အားဖြင့် ဟောအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ တေသုသတ္တသုပကာရေသု၊ ဤခုနစ်ပါးသော အပြားတို့၌။ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဟိတော၊ စေလတ်သော်။ဂန္ထဒ္ဓံ၊ ၏။

ပဉ္စန္နံအပ္ပဟိတေဝိအနုဇာနနကထာ

၁၉၃။ ပဉ္စန္နံသတ္ထာဟကရဏီယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခုအာဒီနံ၊ ရဟန်းအစရှိကုန်သော။ တေသံသဟမ္မိကာနံ၊ ဤသီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့အား။ ဂိလာနဘတ္တံဝါ၊ သူနာစားစရာ ဆွမ်းကိုဂင်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တံဝါ၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးသောသူ စားစရာထမင်းကိုဂင်း။ ဘေသဇ္ဇံဝါ၊ ဆေးကိုဂင်း။ ပရိယေသိဿာမိဝါ၊ ရှာမူလည်းရှာအံ့။ ပုစ္ဆိဿာမိဝါ၊ မေးမူလည်းမေးအံ့။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိဝါ၊ လုပ်ကျွေးမူလည်း လုပ်ကျွေးအံ့။ ဇုတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝိတ္ထာရေတ္ဝာ၊ ခဲ့၍။ ဒဿိတေန၊ ပြအပ်သော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပဟိတေဝိ၊ မစေ သော်လည်း။ ဂန္ထဒ္ဓံ၊ ၏။ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို။ ပဟိတေစ၊ စေသော်လည်း။ ဂန္ထဒ္ဓံ၊ ၏။ (ပဂေဝပဟိတေဟု ရှိသော်လည်းသင့်၏)။ ဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အနာဘိရတိ၊ မမွေလျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ကုက္ကုစ္စံ၊ စွဘသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဂရုဓမ္မံ၊ သံဃာဒိ သိသ်အာပတ်သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပရိပါသာရဟော၊ ပရိဝါသ်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ မူလာယမူလံ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿနာရဟော၊ ငင်ခြင်းငှာထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ မာနတ္တာရဟော၊ မာနတ် ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဗ္ဘာနာ ရဟော၊ အဗ္ဘာန်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သံဃော၊ သည်။ ကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယအစရှိသော ကံကို။ ကတ္တု၊ ကာမော၊ ပြုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သံဃေန၊ သည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတံဝါ၊ ပြုလေပြီးသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဇုတိ ဧတေဟိ ဒဿိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊သ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ထဒ္ဓံ၊ ၏။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ထဒ္ဓံ၊ ၏။ နဝဟိ၊ ကုန်သော။ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနိမ၏။ (ယခင်ဆယ်ပါးတွင် ပရိဝါသာ

ရဟန်းကိုကြဉ်၍ ကိုးပါးယူ)။ သိက္ခမာနာယ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဒိတော၊ အစမှ။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ သိက္ခာကုဋိတာ၊ သိက္ခာ့ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပသမ္ပဒိတုကာမော၊ ပဋ္ဌင်းခံလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အာဒိတောစတူဟိ သရုပ်ကား သိက္ခာမာန်နာခဲ့သော် မမွေ့လျော်ရှိလတ်သော် ကုက္ကုစ္စဖြစ်လတ်သော် အယူမှားခြင်းရှိလတ်သော် ဤမလေးပါးတည်း)။ သာမဏေရဿာဝိ၊ သာမဏေယောကျားအားလည်း။ အာဒိတော၊ အစမှ။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ပုစ္ဆိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပသမ္ပဒိတုကာမော၊ ပဋ္ဌင်းခံလိုသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဧတိ၊ သို့။ ဆဟိ ကာရဏေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ သာမဏေရာယ၊ သာမဏေမိန်းမ၏။ သန္တိကံ၊သို့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းခံလိုသည်ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ သိက္ခာပဒံ၊ကို။ ဒါတုကာမော၊ ပေးစေလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧတိဧမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋ္ဌဟိ ကာရဏေဟိ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (အစလေးပါးကား ထည့်မြဲပင်)။ ပရတော၊ နောက်မှ။ မာတာဝိတူနံ၊ အမိအဘတို့အား။ အနုညာတဗ္ဗာနေ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော အရာ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ အန္ဓကဗ္ဗကထာယံပန၊ ၌ကား။ မာတာဝိတူနံ၊ အမိအဘတို့အား။ ယေဥပဋ္ဌာကာဝါ၊ အကြင်အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော သူတို့သည်ဂုဏ်း။ ဉာတကာဝါ၊ တို့သည်ဂုဏ်း။ အညာတကာဝါ၊ ဂုဏ်း။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံဝိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ အပ္ပဟိတော၊ မစေသော်လည်း။ ဂန္ထုံ၊ ၄၁။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ ပါဠိယံဝိ၊ ၌လည်း။ နေဝ ဝုတ္တံ၊ မဟော။ အဋ္ဌကထာယံဝိ၊ ၌လည်း။ နဝုတ္တံ၊ ဆို။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

ပဟိဧတဧယေဝ အာနုဇာနနကထာ

၁၉၉။ ဘိက္ခုဂတိကောတိ၊ ကောဟူသည်ကား။ ကေသ္မိံဝိဟာရေ၊ တဇ္ဈောင်းတည်း၌။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဿနကပုရိသော၊နေသောယောကျားတည်း။ ဥန္ဒြိယတိတိ၊ဟူသည်ကား။ပလုဇ္ဇတိ၊ ပျက်ခဲ့၏။ ဘဏ္ဍံဆေဒါပိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒဗ္ဗသမ္ဘာရဘဏ္ဍံ၊ ကျောင်း၏အဆောက်အဦဖြစ်သော သစ်ဘဏ္ဍာကို။ ဆိန္နာဝိတံ၊ ဖြတ်စေအပ်၏။

အဝဟာပေယျုန္တိ၊ ယျုံဟူသည်ကား။ အာဟရာပေယျုံ၊ ဆောင်စေကုန်
မူကား။ ဒဠှာဟန္တိ၊ သည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒဠှေ၊ လှူအံ့။ သံဃကရဏီ
ယေနာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဥပေါသထာ ဂါရာ
ဒိသုဝါ၊ ဥပုသ်အိမ်စသည်တို့၌ဌင်း။ သေနာသနေသုဝါ၊ ကျောင်း အိပ်ရာ
နေရာတို့၌ဌင်း။ စေတိယ ဆင်တာဝေဒိကာ ဒိသုဝါ၊ စေတီ၏ ထီးပျဉ်တိုင်
စသည်တို့၌ဌင်း။ ကတ္တာမံ၊ ပြုအပ်သော။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။
ဘိက္ခုံနော၊ ရဟန်း၏။ ပုဂ္ဂလိက သေနာသနံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်နေစရာကျောင်းကို
ဌင်း။ သဒ္ဒါ၊ အလုံးစုံသော။ သံဃိကံ၊ သံဃိကကို။ ကရဏီယမေဝ၊ ပြုအပ်
သလျင်ကဘည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တသ သ ကရဏီယသ၊ ထိုသံဃာ
ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုးနိပ္ပါဒနတ္ထံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှာ။ ဒဠှသမ္ဗာရာဒိနံဝါ၊ကျောင်း၏
အဆောက်အဦ စသည်ဘို့ကိုမူလည်း။ အာဟရိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။
ဝနကိပဘုတိနံ၊ လက်သွားအစရှိသောသူတို့အား။ ဘတ္တဝေတ္တနာဒိနံဝါ၊
ထမင်းရိက္ခာ အစရှိသည်တို့ကို မူလည်း။ ဒါပေတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှာ။
ဂန္တုဉ္စ၊ အပ်၏။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဇေတ္ထ တေသွိ အမိကာရေ၊ ဤဝါဆို
လဘ်ဒသာအရာ၌။ ပါဠိမုတ္တကရတ္တိဿ ဒဝိနိဿယော၊ ပါဠိမှလွတ်သော
ရတ္တိဒ္ဒိန ဒ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာအံ့သောငှာ။
အနိမန္တိတော၊ မဘိတ်သည်ရှိသော်။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေ၊
အာဂယ်၍။ ကေသွိ၊ တခုသော။ မဟာဝါသေ၊ ရက်မကျောင်း၌။ ပဌမံ
သေဝ၊ရှေးဦးကသျင်။ကတိကာ၊ကတိကဝတ်ကို။ကတာ၊ပြုသည်။ပေါတိ၊
ဖြစ်အံ့။ အသုကဒိဝသံနာမ၊ ဤမည်သောနေ့၌။ သန္နိပတိတဒ္ဒံ၊ စည်းဝေး
အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကာတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာ၊ ပြုသည်။
ပေါတိ၊ ဖြစ်အံ့။ နိမန္တိတောယေဝ နာမ၊ ဘိတ်သည်ပင် မည်သည်။
ပေါတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂန္တုံ၊ သွားအံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဘတ္တကံ၊
သက်နှံးကို၊ ခေါဝိသာမိတိ၊ဖွပ်အံ့ဟု။ ဂန္တုံ၊ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊အပ်။သစေပန၊
၍။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ ပဟိဏန္တိ၊ စေကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။
နာဘိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။
ပေါတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့၊ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့
ပင်လျင်။ အာဂမိဿတီတိ၊ ပြန်လာအံ့ဟု။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ သမ္ပာပုဏိတုံ၊
ရောက်စိမ့်သောငှာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိနံ၊
ပါဠိသင်ခြင်းစသည်တို့၏။ အတ္ထောယဝိ၊ ငှာလည်း။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊

မအပ်။ အာဇစရိယံ၊ ဆရာကို။ ပသိဿာမိတိပန၊ ဖူးမြင်အံ့ ဟူ၍မူကား။ ဂန္တုံ၊ဌာ။ လဘတိ၊ ရ၏။ သစေ၊ ၍။ နံဘိက္ခုံ၊ထိုရဟန်းကို။အာစရိယော၊ သည်။ အဇ္ဈု၊ ယနေ့။ မာဂစ္ဆာဟိ၊ မသွားလေလင့်ဦး။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥပဇ္ဈာကကုလံဝါ၊ အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့ဂင်း။ ဥတိကုလံဝါ၊ အမျိုးအိမ်သို့ဂင်း။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်လို သဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဌာ။နလဘတိ၊ မရ။

အန္တရာယေ အနာပတ္တိဝဿန္ဆဒကထာ

၂၀၁။ ယေနဂါမော တေန ဂန္တုံ၊ကာ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည် တို့၌။ သစေ၊အကယ်၍။ ဂါမော၊ရှာသည်။ အဝိဒူရဂတော၊အဝေးမသွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထဂါမေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဈာယစရိတ္ထာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းသို့လျှင်။ အာဂန္ဆာ၊ လာလတ်၍။ ဝဿိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒူရဂတော၊ အဝေးသို့သွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာဟဝါရေန၊ ခုနစ်ရက်တကြိမ် တကြိမ်ဖြင့်။ အရဏေ၊ အရဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော တက်စေအပ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ တတြေဝဂါမေ၊ထိုရွာ၌ပင်လျှင်။သဘာဂဋ္ဌာနေ၊ သင့်တင့်ရာအရပ်၌။ ဝဿိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊အကယ်၍။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ယထာပဝတ္တာနိ၊ ရှေးကလျှောက်ပိုင်းသော။ သလာက ဘတ္တာဒီနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း စသည်တို့ကို။ ဒေန္တိ၊ 'လျှောက်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ထိုနေရာမြေကျောင်း၌။ နဝသိမှာ၊ ငါတို့ မနေချေကုန်ပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝိဟာရဿဝါ၊ အားငင်း။ ပါသာဒဿဝါ၊ အားငင်း။ နဒေမ၊ မလျှောကုန်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အားသာလျှင်။ ဒေမ၊ လျှောကုန်၏။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ နေလိုရာ အရပ်၌။ ဝဿိတ္ထာ၊ ၍။ ဘုဥ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပန၊ ဆိုသည်ရှိသော်ကား။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံပစ္ဆယံ၊ ထိုဆွမ်းပစ္စည်းသည်။ တေသံယေဝဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ ဝဿနဋ္ဌာနေ၊ နေရာ အရပ်၌။ ပါပုဏာပေတ္ဝာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘုဥ္ဇထ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေပန၊ ဆိုလတ်သော်ကား။ ယတ္ထဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝဿန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထဋ္ဌာနေ၊ထိုနေရာအရပ်သို့။ နေတ္ထာ၊ဆောင်၍။ ဝဿဂ္ဂေန၊ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ပါပုဏာပေတ္ဝာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သဒေစ၊ အာဘယ်၍။ပဝါရိတကာလေ၊ ပဝါရဏာပြုသောအခါ၌။ ဝသ ဝါသိကံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ့။ ယဒိ၊ အကယ်၍။ သတ္ထာဟာ ဝါရေန၊ ခုနစ်ရက်တကြိမ်ဖြင့်။ အရဏံ၊ အရဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပယိ သု၊ တက်စေကုန်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ ဆိန္နဝသေဟိပန၊ ဝါကွဲသော ရဟန်းတို့ သော်ကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒါယကာတို့ကျောင်း၌။ နဝဆိမှ. မနေ ပါကုန်ပြီ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဆိန္နဝဿာ၊ ဝါကွဲချေကုန်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယေသံအယျာနံ၊ အကြင်သခင် တို့အား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ ပါဝိတံ၊ ရောက်၏။ တေ၊ ထိုသခင်တို့သည်။ ဂဟ္ဌာန္တု၊ ခံစေကုန် သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခံအပ်၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဥပနိက္ခိတ္တကံ၊ ထားသော ဥစ္စာသည်။ မာဝိနဿာတိ၊ မပျက်စေလင့်ဟု။ ဇာဓ၊ ဤပြောင်းရာအရပ်သို့။ အာဟဋ်၊ ဆောင်အပ်သော။ ယံပနစီဝရာဒိဝေဘင်္ဂိယဘဏ္ဍံ၊ အကြင်သင်္ကန်း အစရှိသော ဝေဘန်အပ်သော ပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံစီဝရာဒိဝေဘင်္ဂိယဘဏ္ဍံ၊ထိုသင်္ကန်းအစရှိသော ဝေဘန်အပ်သော ပရိက္ခရာကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေမြဲ ကျောင်းသို့လျှင်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ အပလောကေတွာ၊ ပန်ကြား၍။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဘန် အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား နောက်ပြီး နေသော ကျောင်း၌ မဝေမူ၍ ထိုနေမြဲ ကျောင်းဟောင်းသို့ သွား၍ ဒါယကာတို့ အားပန်ကြား၍ ဝေကြအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဇာတော၊ ဤလယ်ယာ စသည်မှ။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ (ထည့်ပါ)။ စတ္ထာရောပစ္စယော၊ တို့ကို။ အယျာနံ၊ သခင်တို့အား။ ဒေထာတိ၊ လှူကုန်၏ဟူ၍။ ကပ္ပိယကာရကာနံ၊ ကပ္ပိယကာရကတို့အား။ ဒိန္နေ၊ ပေးအပ်သော။ ခေတ္တဝတ္ထုအာဒိကော၊ လယ်ယာ အစရှိသော။ တတြုပ္ပါဒေပိ၊ ထိုလယ်ယာ စသည်၌ ဖြစ်သော ပစ္စည်း၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဤလယ် ဤယာမှ ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို ငါတို့ကျောင်း၌နေသော သခင်တို့အား လှူ၏ ဟူ၍ အာရာမိက ကပ္ပိယကာရကတို့ကိုအပ်နှင်းသော ပစ္စည်းတို့ကို လည်း ထိုကျောင်းသို့ သွား၍ ခံအပ်၏ ဟူလို သတည်း)။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သံဃိကံ၊ သင်္ဃဥစ္စာဖြစ်သော။ သင်္ဃိက ဖြစ်သော။ ဝေဘင်္ဂိယဘဏ္ဍံ၊ ဝေသန်အပ်သောဘဏ္ဍာသည်။ အန္တောဝိဟာရေဝါ၊ ၌ဌင်း။ ဗဟိသိမာယဝါ၊ သိမ်ပ၌ဌင်း။ ဟောတု၊ အံ့။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပ၌။ ဌိတာနံ၊ တည်သောရဟန်းတို့အား။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ ဘာဇေတုံ၊ ၄ာ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဥဘယတ္ထ၊ ၌။ ဌိတဓွ၊ သည်လည်း။ အန္တော

သီမာယ၊ တွင်းဌ်။ ဋ္ဌိတာနံ၊ တိုအား။ အပလောကေတွာ၊ ၍။ ဘာဇေတုံ၊ ဌာ။ ဝန္ဒတိယော၀၊ တည်း။ (သိမ်ပကနေ၍မဝေလင့်။ သိမ်တွင်း အရံတွင်းမှာ နေ၍ ဝေဘန်အပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။

သံဃဘေဒဒုက္ခနာပတ္တိဝဿုဒ္ဒေသကထာ

၂၀၂။ သံဃောဘိန္နောတိတ္ထေပဒေ၊ ဌ်။ ဘိန္နေ၊ သင်းကွဲပြီ။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ ကရကိယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (သင်းကွဲခဲ့ပြီးမှကား သွားဘွယ်မရှိပြီဟူလို၏)။ယောပနသံဃော၊အကြင်သံဃာသည်။ ဘိဇ္ဇိဿတိတိ၊ ကွဲလတ္တံ့ သည်ဟူ၍။ အာသင်္ကိတော၊ ယုံမှားဘွယ်ရှိ၏။ တံသံဃံ၊ ထိုယုံမှားဘွယ်ရှိသောသံဃာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဘိန္နောတိ၊ ဟူ၍။ ၀ုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကွဲလျင်းသည် မဟုတ်ဟူလို၏)။ သမ္မဟုလာဟိ ဘိက္ခုနိဟိ သံဃော ဘိန္နောတိတ္ထေပဒေ၊ ဌ်။ ဘိက္ခုနိဟိ၊ သိက္ခုနိမတို့သည်။ နဘိန္နော၊ သံဃဘေဒကမဖြစ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ နခေဠုပါလိဘိက္ခုနိသံဃံဘိန္ဒတိတိ၊ ဟူ၍။ ဇတံ၀စနံ၊ ကို။ ၀ုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့သံဃဘေဒကမဖြစ်လျင်မူလည်း။ တောပနဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနိမတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အနုဗလံကတ္တွာ၊ အားပြု၍။ ယံသံဃံ၊ အကြင်သံဃာကို။ ဘိန္ဒေယျုံ၊ ခွဲကုန်ရာ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ အာသင်္ကော၊ ယုံမှားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံအာသင်္ကံ၊ ထိုသို့ယုံမှားရှိသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇတံ၀စနံ၊ ဘိက္ခုနိဟိသံဃောဘိန္နောဟူသော၌စကားကို။ ၀ုတ္တံ၊ ၏။

၀ဇ္ဇီသု၀သ္သူပဂမနကထာ

၂၀၃။ ၀ဇ္ဇေတိ၊ သည်ကား။ ဂေါပါလကာနံ၊ နွားကျောင်းတို့၏။ နိ၀ါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်။ ယေန၀ဇ္ဇောတိတ္ထေပဒေ၊ ဌ်။ ၀ဇ္ဇေန၊ နွားကျောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတဿ၊ သွားသော ရဟန်းအား။ ၀ဿဉ္စေဒေ၊ ၀ါကွဲခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။

ဥပကဋ္ဌာယာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသန္နာယ၊ နီးလတ်သော်။ သတ္ထော၀ ၀ဿံဥပဂန္တုံတိတ္ထေပဒေ၊ ဌ်။ ၀ဿူပနာယိကဒိ၀သေ၊ ၀ါဆိုကပ်အံ့သောနေ့၌။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့ကို။ ကုဋိကာ၊ ကုဋီတိုက်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှာ။ ၀ဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ၀တ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကရိတ္ထာ၊ ကုဋီတိုက်ပြု၍။

ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတိုက်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဇုဓ၊ ဤတိုက်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥဒပမိတိ၊ ကပ်၏ဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝတ္တာဇ္ဇံ၊အပ်၏။ (လှည်းသည်ကျောင်းမဟုတ်ရကား ဇုမသို့ဝိဟာရေဟု မဆိုသတည်း)။ သစေ၊ အကယ်၍။ နောဒေန္တိ၊ မပေးကုန်အံ့။ သာလာသခ်ံပေန၊ စရပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဌိတသကဋသဿ၊ တည်သောလှည်း၏။ ဟေဋ္ဌာ၊၌။ ဥပဂန္တွဇ္ဇံ၊ ဝါသို့ကပ်အပ်၏။ တံဝိသကဋံ၊ ထိုစရပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့် တည်သောလှည်းကိုလည်း။ အလဘန္တေန၊ မရသဖြင့်။ အာလယော၊ စိတ်ပိုက်ကာမျက်မှာ။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ သတ္ထေပန၊ လှည်းကုန်သည်၌တမူကား။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝဿံ၊ မိုးလနေခြင်းသို့။ (ဝါသို့သော်လည်းပေး)။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်အံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ (လှည်းကုန်သည်များတို့ကားလူဖြစ်၍ဆိုသည်)။ အာလယောနာမ၊ နှလုံးတပ်မည်သည်ကား။ ဇုဓသတ္ထေ၊ ဤလှည်း၌။ ဝဿံ၊ မိုးတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဝသိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့ဟု။ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တံ၊ စိတ်ဖြစ်ကာမျှတည်း။ (နှုတ်မမြွက်ဟူလို၏)။ သစေ၊ အကယ်၍။ သတ္ထေ၊ လှည်းကုန်သည်သည်။ မဂ္ဂပွဋိပန္နေယေဝ၊ ခရီးစဉ်ပင်လျှင်။ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ ပဝါရဏာနေ့သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တတ္ထေဝသတ္ထေ၊ ထိုလှည်း၌ပင်လျှင်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ အထယဒိ၊ အကယ်၍။သတ္ထော၊ လှည်းကုန်သည်သည်။ အန္တောဝဿေယေဝ၊ ဝါတွင်း၌ပင်လျှင်။ ဘိက္ခုနော၊ ဝါဆိုသောရဟန်းသည်။ ပတ္တိတဋ္ဌာနံ၊ တောင့်တသောအရပ်သို့။ ပတ္ထေ၊ ရောက်၍။ အတိဂ္ဂမတိ၊ လွန်၍သွားခဲ့အံ့။ ပတ္တိတဋ္ဌာနေ၊ တောင့်တသောအရပ်၌။ ဝသိတ္ထော၊ နေရစ်၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ အထာဝိယဒိ၊ ၍လည်း။ သတ္ထော၊ လှည်းသည်။ အန္တောဝဿေယေဝ၊ ဝါတွင်း၌လျှင်။ အန္တရာ၊ လိုရာမရောက်မီအကြား၌။ ဧကဿိံ၊ တခုသော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ တိဋ္ဌတိဝါ၊တည်မူလည်းတည်အံ့။ဝိပ္ပကိရတိဝါ၊ ဖရိဖရဲမူလည်းကွဲအံ့။ တဿိံယေဝဂါမေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသိတ္ထော၊ နေရစ်၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အပဝါရေတ္ထော၊ ပဝါရဏာမပြုမူ၍။ ကတောပရံ၊ ထိုမှတပါးသို့။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

နာဝဝါယ၊ လှေဖြင့်။၌။ ဝဿံ၊ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တေနာဝိ၊ ကပ်သောရဟန်းသည်လည်း။ ကုဋိယံယေဝ၊ တိုက်၌သာလျှင်။ ဥပဂန္တွဇ္ဇံ၊ ကပ်အပ်၏။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ တိုက်ကိုရှာ၍။ အလဘန္တေန၊ မရသော ရဟန်း

သည်။ အာလယော၊ စိတ်တဝ်ကာမျှကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အဝ်၏။ (စိတ်သာ ဆောက်တည်၊ နှုတ်မမြွက်လင့်တော့ဟူလိုသည်)။ သစော၊ ၍။ တေမာသံ၊ ဝါးတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ နာဝါ၊ သည်။ သမုဒ္ဒေယော၊ ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတ္ထော၊ ထိုလျှော်ပင်လျှင်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နာဝါ၊ သည်။ ကူလံ၊ ကမ်းပါးကို။ လဘတိ၊ ရအံ့။ အယဉ္စဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ပရတော၊ တပါးသို့။ ဂန္တွာ၊ကာမော၊ သွားလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဂန္တုံ၊ ၄၁။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ နာဝါယ၊ သည်။ လဒ္ဓဂါမေယော၊ ဆိုက်သောရွာ၌ပင်လျှင်။ ဝသိတွာ၊၍။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ သစေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ နာဝါ၊ သည်။ အနုတီရမေဝ၊ ကမ်းနားတိုင်းလျှင်။ အညတ္ထ၊ တပါးသို့။ ဂစ္ဆတိ၊အံ့။ ဘိက္ခု၊စ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ လဒ္ဓဂါမေ ယော၊ ဆိုက်သောရွာ၌ပင်လျှင်။ ဝသိတုကာမော၊ နေလိုသည်ဖြစ်အံ့။ နာဝါ၊ သည်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားသည်ဖြစ်စေ။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ တတ္ထော၀ဂါမေ၊ ထိုရှေးဦးစွာ ဆိုက်သောရွာ၌ပင်လျှင်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဇော၊ နွားကျောင်းတို့၏ နေရာ၌ဌင်း။ သတ္ထော၊ လှည်း၌ ဌင်း။ နာဝါယံ၊ လှော်၌ဌင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိသဒ္ဒာနေသု၊ တို့၌။ ဘိက္ခု၊နော၊အား။ ဝဿဏ္ဍေဒေ၊ ဝါကွဲခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပဝါရေတုံစ၊ ဝါရကာပြုခြင်းဌာလည်း။လဘတိ၊ရ၏။ ပုရိမေသု၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါဠ္ဠေဟိဥဇ္ဈာဠ္ဠာဟောန္တိ၊အာဒိသု၊ ဝါဠ္ဠေဟိဥဇ္ဈာဠ္ဠာဟောန္တိ အစရှိကုန်သော။ သံဃဘောဒကပရိယန္တေသု၊ သံဃဘေဒက အဆုံးရှိကုန်သော။ ဝတ္ထု။သုပန၊ ဝတ္ထု၊တို့၌ဌကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အနာပတ္တိ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဝါရေတုံပန၊ ဌာကား။ နလဘတိ၊ မရ။

၂၀၄။ နဘိက္ခဝေရုက္ခသုသိရေတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။သုဒ္ဓေ၊သက်သက်သော။ ရုက္ခသုသိရေယော၀၊ သစ်ခေါင်း၌သာလျှင်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ မဟန္တသ၊ ကြီးစွာသော။ ရုက္ခသုသိရသ၊ သစ်ခေါင်း၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဒရဏ္ဍဒနံ၊ ပျဉ်မိုးသော။ (ပျဉ်စိသော်လည်းပေး)။ ကုဋိကံ၊ တိုက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝိသနဒ္ဓါရံ၊ ဝင်စရာတံခါးကို။ ယောဇေတွာ၊၍။ ဥပဂန္တုံ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သောဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ရုက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ ခါဏုက

မဇ္ဈကေ၊ သစ်ပင်ငုတ်၏အထက်၌။ ပဒရစ္ဆဒနံ၊ ပျဉ်ဖြင့်မိုးသော။ ကုဋိကံ၊ ကုဋိတိုက်ကို။ ကတွာ၊ ၍လည်း။ ဝန္ဒတိယေဝ၊ တည်း။ ရုက္ခဝိဋပိယာတိ ထွေးပိပဒေ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ သုဒ္ဓေ၊ သက်သက်သော။ ဝိဋပမတ္ထေ၊ အခွဖြစ်ဆန်း၌။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ မဟာဝိဋပေပန၊ ကြီးသောသစ်ခွ၌ သော်ကား။ အန္ဒကံ၊ စင်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ တတ္ထ၊ ထိုစင်၌။ ပဒရစ္ဆဒနံ၊ ပျဉ်ဖြင့်မိုးသော။ ကုဋိကံ၊ ကုဋိတိုက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဥပဂန္ဆုံ၊ ဝါသို့ ကပ်အပ်၏။ အသေနာသနိကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာသာဘိက္ခုနော၊ ၏။ အား။ ပဉ္ဆန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ဆဒနာနံ၊ အမိုးတို့တွင်။အညတရေန၊ တပါးပါးဖြင့်။ ဆန်း၊ အမိုးရှိသော။ ဒွါရဗန္ဓံ၊ တံခါးပွဲကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ကဘံ၊ပြုသော။သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ နဥပဂန္ဆုံ၊ မကပ်အပ်။ နဘိက္ခဝေ ဆဝကုဋိကာယန္တိ ထွေးပဒေ၊ ၌။ ဆာကုဋိကာနာမ၊ မည်သည်ကား။ ဋ္ဌကိတမဏ္ဍာဒိဘေဒါ၊ အခြေရှိသော ညောင်စောင်းစသောအပြားရှိသောကုဋိတိုက်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏ ။(အမိုး ငါးပါးဟူသည်ကား ကျောက်၊ အုတ်၊ အင်္ဂတေ၊ သက်ငယ်၊ သစ်ရွက်၊ ဤငါးပါးတည်း။ ဆဝကုဋိဟူသည်ကား ရှည်သောညောင်းစောင်းခြေ၏ အလယ်၌ထွင်း၍ အပေါင်စွပ်သော ညောင်စောင်းတည်း။ ထိုညောင် စောင်းကား ဤကားအောက်ဤကား အထက်ဟူ၍မရှိ။ အောက်အထက် ပြန်၍ခင်းတိုင်းသင့်သည်ချည်းဟူ၏၊ ထိုညောင်စောင်းကို သုသာန်အရပ် နတ်ဘို့အား ပူဇော်ရာအရပ်၌ လူတို့ခင်းကုန် သတတ်။ တနည်းတုံ ကျောက်လေးခုတို့၏အထက်၌ ကျောက်ဖျာကိုခင်း၍ ပြုသောအိမ်လည်း ဟူ၏)။ တတ္ထ၊ ထိုဆဝကုဋိ၌။ ဥပဂန္ဆုံ၊ ဝါသို့ကပ်အံ့သောငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ သုသာနေ၊ ၌။ အည်၊ သော။ ကုဋိကံ၊ ကုဋိတိုက်ကို။ ကတွာပန၊ ၍သော်ကား။ ဥပဂန္ဆုံ၊ အံ့သောငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။နဘိက္ခဝေဆတ္တေတိ ထွေဝိပဒေ၊ ပုဒ်၌လည်း။ စတူသုထမ္ဘေသု၊ တိုင်းလေးချောင်းတို့၌။ ဆတ္တံ၊ ကို။ဌပေတွာ၊ ၍။ အာဝရဏံ၊ ဝိတ်ဆို့သည်ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ဒွါရံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဥပဂန္ဆုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊အပ်၏။ သောကုဋိ၊ထိုကုဋိသည်။ ဆတ္တကုဋိကာနာမ၊ ကုဋိမည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။စာဋိယောတိထွေပဒေ၊ ၌။ မဟာဓန္ဓန၊ ကြီးစွာသော။ ကပလ္လေန၊ မိုးမယ်ဖျူးဖြင့်။ (အိုးအုံ လည်းဟူ)။ ဆတ္တေ၊၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ကုဋိ ံ၊ ကုဋိတိုက်ကို။ ကတွာ၊၍။ ဥပဂန္ဆုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

အဓမ္မိက ကတိကာဒိကထာ

၂၀၅။ ဧဝရူပါကတိကာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ အညာဝိ၊ ပါဠိဋ္ဌလာသော ကတိကဝတ်မှတပါးလည်း။ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ ယာစကတိကာ၊ အကြောင်ကတိကဝတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာကတိကာ၊ ကဝတ်ကို။ နကာတဗ္ဗာ၊ အပ်။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တဿာအဓမ္မိကကတိကာယ၊ ထိုအဓမ္မိက ကတိကဝတ်၏။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို။ မဟာဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုခဲ့ပြီ။ (စတုတ္ထပါရာဇိကအဖွင့်၌ အကြောင်ရဟန်းသည် ဤကျောင်းမှ ရွှေးဦးစွာဘဲလတ္တံ့။ ထိုရဟန်းကို ရဟန္တာဟူ၍ ငါတို့မှတ်ကုန်အံ့ဟု ဆိုသောအဓမ္မိကကတိကဝတ်ကိုရည်၍ဆိုသတည်း)။

၂၀၇-ဂ။ ပဋိဿဝေစအာပတ္တိဒုက္ကဋဿာကိတ္ထေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဇုမံတေမာသံ၊ ဤဝါသုံးလကို။ (ဤဝါ သုံးလပတ်လုံးသော်လည်းပေး)။ ဇုဓအာဝါသေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝဿံဝသထ၊ ဝါဆိုကုန်လော။ ဓေဝံ၊ ဤသို့။ တေဿဝ၊ ထိုဝါဆိုအံ့ဟုဝန်ခံသောရဟန်း အားသာလျှင်။ ပဋိဿဝေ၊ ဝန်ခံခြင်း၌။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ ဇုမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဘိက္ခံ၊ ငါတို့ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော။ မယံဥဘောပိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် သည်လည်း။ ဇုဓအာဝါသေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝဿံ ဝသိဿာမိ၊ ဝါဆိုကုန်အံ့။ ကေတော၊ တကွနက်။ ဥဒ္ဒိသာပေဿာမ၊ ပါဠိသင်စေကုန်အံ့။ ဇုတိဓေ မာဒိနာပိ၊ ဤသို့စသောနည်းဖြင့်လည်း။ တဿတဿ၊ ထိုထိုဝန်ခံသော ရဟန်းအား။ ပဋိဿဝေ၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဥ္စခေါ၊ ထိုဒုက္ကဋ် သည်လည်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ သုဒ္ဓစိတ္တဿ၊ သုဒ္ဓစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ ပဋ္ဌာ၊ နောက်မှ။ ဝိသံဝါဒနပစ္စယာ၊ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် ဝန်ခံသောရဟန်းအား ဝန်ခံမိကာအာပတ်မသင့် နောက်ဦးစကားချွတ်မှ အာပတ်သင့်၏ဟူလိုသတည်း)။ ပဌမံဝိ၊ ရှေးဦးစွာမူလည်း။ အသုဒ္ဓစိတ္တဿပန၊ အသုဒ္ဓစိတ်ရှိသော ရဟန်းအားကား။ ပဋိဿဝေ၊ ကောင်းပြီဟူ၍ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ် အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသံဝါဒနေ၊ စကားချွတ်စေခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပါစိတ္တိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်ကို။ ယုဇ္ဇတိ၊ ယှဉ်အပ်၏။

သောတဒဟေဝ အကရဏီယောတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။သစေ၊ အာဘယ်၍။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ အနုပဂန္ဆာ၊ မကပ်ဘဲပင် မူလည်း။ ပတ္တမတိ၊ ဘဲခဲ့အံ့။ ဥပဂန္ဆာဝဝါ၊ ကပ်ပြီး၍သော်လည်း။ သတ္ထာဟံ၊ ကို။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သိမ်ပမှ။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ ပုရိမိကာစ၊ ပုရိမဝါ သည်လည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ပဋိသဓေစ၊ ဝန်ခံခြင်း ကြောင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝဿံ၊ဝါသို့။ ဥပဂန္ဆာပန၊ကပ်ပြီး၍။ အရဏံ၊ ကို။ အနုဋ္ဌပေတွာ၊ မတက်စေဦးမူ၍။ တဒဟေဝ၊ ထိုဝါဆို သောနေ့ပင်လျှင်။ သတ္ထာဟကရဏီယေန၊ သတ္ထာဟကို ဆောင်သဖြင့်။ (သတ္ထာဟပြုသဖြင့် သော်လည်းပေး)။ ပတ္တန္တသာပိ၊ သွားသော်လည်း။ အန္တောသတ္ထာဟေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ နိဝတ္တန္တသ၊ ပြန်သောရဟန်း အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ပ။ ဒ္ဝိဟတိဟံ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။ အန္တောသတ္ထာဟေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌။ နိဝတ္တန္တသ၊ ပြန်သော ရဟန်းအား။ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ် ရှိအံ့နည်း။ ဒ္ဝိဟံတိဟံ ဝသိတွာတိတ္ထောပိ၊ ၌လည်း။ နိရပေက္ခေနေဝ၊ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသဖြင့်လျှင်။ ဥပစာရာတိက္ကမေ၊ ၌။ ဝဿစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ် ကား ဝါဆိုပြီး၌ အရဏ်မတက်မိပင် ထိုနေ့၌ သတ္ထာဟ ကရဏီယဖြစ်၍ သွားသောရဟန်းသည် ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ပြန်နိုင်မူကား ပဋိသဝ ဒုက္ကဋ် အာပတ်မသင့်။ နှစ်ရက်သုံးရက်နေပြီးမှသတ္ထာဟကရဏီယဖြစ်၍ ခုနစ်ရက် အတွင်း၌ ပြန်နိုင်သော်ကား ဆိုဘွယ်မရှိ။အာပတ်မသင့်။ ဝဿစ္ဆေဒမဖြစ် ဟူလိုသတည်း)။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ ဇရဓေဝအာဝါသေ၊ ဤကျောင်း၌ လျှင်။ ဝသိဿာမိတိ၊ ဝါဆိုအံ့ဟု။ အာလယော၊ စိတ်တပ် ခြင်းသည်။ အဇ္ဈိ၊ အံ့။ အသဘိယာပန၊ သတိမရှိသောကြောင့်မူကား။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ နဥပေတိ၊ မကပ်မိအံ့။ (ဝါမဆိုမိအံ့ဟူလိုသတည်း)။ ဂဟိတသေနာသနံ၊ ခံသောကျောင်းသည်။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ကောင်းစွာခံခြင်းတည်း။ ဆိန္နဝဿော၊ ဝါကွဲသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာ ပြုအံ့သောဌာ။ လဘတိယေဝ၊ တည်း။

သတ္ထာဟ အနာဂတာယ ပဝါရဏာယာတိ ဇေဋ္ဌပဒေ၊ ၌။ နဝမိတော၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ကိုးရက်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ အာဂန္တုတုဝါ၊ လာသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာဝါအာဂန္တုတု၊ မလာသည် မူလည်းဖြစ်စေ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ (ဝဿစ္ဆေဒမဖြစ်ဟူလို၏)။ သေသံ၊ သည်ကား။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ပြီဘွယ်ကိစ္စရှိ၏။

သီတင်းကျွတ်လဆန်း ကိုးရက်နေ့မှ စ၍ ထွက်၍သွားသောရဟန်းအား ပဋိဿဝဒုက္ကဋ်လည်းမသင့်။ ဝဿဆွဲဒလည်းမဖြစ်။ ထိုသွားလေရာမှာ ပဝါရဏာ ပြုတော့ကာသာ၊ ပြန်နိုင်လည်းကောင်း၏။ မပြန်နိုင်သော် .လည်းအပြစ်မရှိ ဟူလိုသတည်း`။

ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၄-ပဝါရဏကဏ္ဍနိဿ

အဖာသုက ဒိဟာရကထာ

၂၀၉။ ပဝါရဏာကဿနကော:ဏာခနကဒ္ဒိ။နေဝအာလပေယျာမနသလ္လ:ပေ
ယျာမာတိ ထွေ်ပဒေ၊ ဒ္ဒိ။ ပဌမဝစနံ၊ ရှေးဦးစွာဆိုသောစကား သည်ကား။
အာသာပေါနာမ၊ အာလာပမည်၏။ ပစ္ဆိမ ဝစနံ၊ နောက်ပြီး ပြောဟော
သော စကားသည်ကား။ သလ္လာပေါ၊ သလ္လာပ မည်၏။ ဟတ္ထဝိလဿ်
ကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထုက္ခေပကေန၊ လက်တို့ဖြင့် မြှောက်လိုက်
သဖြင့်။ တနည်းကား လက်ရုက်သဖြင့်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား မချိနိုင်သော
အိုးကိုချိမည်သောခါလည်း ဟတ္ထသညာပြု၍ နှုတ်မမြွက်ဘဲ နှစ်ယောက်
လက်ရုက်၍ ချိကြအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ပသုဆံဝါသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
ပသူနံ၊ နွားတို့၏။ သံဝါသံဝိယ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟိကထံ၊ အသို့
ဟူမူကား။ ပသဝေါ၊ နွားတို့သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥပ္ပန်နံ၊ ဖြစ်သော။
သုခဒုက္ခံ၊ ကို။ အညမညဿ၊ အား။ နာရောစေန္တိ၊ မကြားကုန်။ ပဋိ
သန္ဓာရံ၊ ပြောဟောခြင်းကို။ စေ့စပ်ခြင်းကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ တထာ၊
ထိုအတူငင်း။ ဧတေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိသန္ဓာရံ၊ ကို။ နအကံသု၊
ကုန်။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။နေသံဘိက္ခူနံ၊တို့၏။ သံဝါသော၊ကို။ပသုသံဝါ
သောတိ၊ နွားတို့၏ ပေါင်းဘော်ခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
သော ပုဒ်တို့ဦး။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်း အတူတည်း။ နဘိက္ခဝေ
မူဂဗ္ဘတံ တိတ္ထိယသမာဒါနန္တိ၊ နံဟူသည်ကား။ ဇာမံဘောမာသံ၊ ဤဝါတွင်း
သုံးလဒ္ဒိ။ (ပတ်လုံးသော်လည်းပေး)။ နကထေတဗ္ဗံ၊ စကားမဆိုအပ်။
ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝတသမာဒါနံ၊ စကားမဆို
ကျင့်ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ဧသာကတိကာ၊
ဤကတိကဝတ် သည်ကား။ အဓမ္မကတိကာ၊ အဓမ္မကတိကဝတ်တည်း။
အညမညာနုလောမဘာဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညမညံ၊ ချင်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်း
ငှာ။ အနုလောမဘာဝေါ၊ လျော်သောအဖြစ်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မံ၊ ကို။
အာယသ္မန္တော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသောသခင်တို့သည်။ (သက်တော်
ရှည်သောသခင်တို့သည်လည်းပေး)။ ဝဒန္တု၊ ဆိုစေကုန်သတည်း။ ဇာတိ၊
ဤသို့။ ဝဒန္တံ၊ ဆိုသောရဟန်းကို။ (ဘိတ်သော ရဟန်းကိုသော်လည်း
ပေး)။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောအပြစ်ကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရံ၊ မဆိုမဘိတ်သောရဟန်းကို။ ဝတ္တုံ၊ ငှာ။

နသတ္ကာ၊ ကောင်း။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနတာ ဝိနယပုရေက္ခာရတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာပတ္တိဟိ၊ တိုမှ။ ဝုဋ္ဌာနဘာဝေါ၊ ထမြောက်သောအဖြစ်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပုရတောကတွာ၊ ရှေထား၍။ စရဏဘာဝေါ၊ ကျင့်သောအဖြစ်။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ မံ၊ ကို။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တု၊ တည်း။ ဇာတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိဟိ၊ တိုမှ။ ဝုဋ္ဌဟိသတိ၊ ထလတ္တံ့သတည်း။ ဝိနယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပုရေက္ခိတွာ၊ ရှေးရှု၍။ ဝိဟရတိ၊ နေသည်မည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၂၁၀။ **သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃောအဇ္ဇပဝါရဏာ၊ ယဒိသံဃသဿပတ္တကလ္လံ သံဃောပဝါရေယျာတိ၊ သုဏာတုမေ။ပ။ပဝါရေယျဟူသော်။** အယံဥတ္တိ၊ ဤဥတ်ကား။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကာ၊ ခပ်သိမ်းသော ပဝါရဏာတို့ကိုသင်္ဂြိဟ်တတ်သော်။ ဥတ္တိ၊ ဥတ်တည်း။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောသတိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေဝါစိကဉ္စ၊ သုံးကြိမ်စီရွတ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဒွေဝါစိကဉ္စ၊ နှစ်ကြိမ်စီရွတ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဧကဝါစိကဉ္စ၊တကြိမ်သာရွတ်သော ပဝါရဏာကိုဂုဏ်း။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုအံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။သမာနဝဿိကံ၊ သမာနဝဿိကပဝါရဏာသည်ကား။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ တေဝါစိကံပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပန၊ ဥတ်ရွတ်သော်ကား။ တေဝါစိကမေဝ၊ သုံးကြိမ်စီရွတ်ခြင်းသည်သာလျင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အညာ၊ ထိုမှတပါးသော ဒွေဝါစိကေဝါစိသမာနဝဿိကပဝါရဏာသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ဒွေဝါစိကံပဝါရေယျာတိ၊ ယျဟူ၍။ ဝုတ္တေသတိ၊ ဥတ်ရွတ်သည်ရှိသော်။ ဒွေဝါစိကဉ္စ၊ ဒွေဝါစိကသည်ဂုဏ်း။ တေဝါစိကဉ္စ၊ စိကသည်ဂုဏ်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧကဝါစိကဉ္စ၊ စိကသည်ဂုဏ်း။ သမာနဝဿိကဉ္စ၊ ကသည်ဂုဏ်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ဧကဝါစိကံပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေပန၊ ဥတ်ရွတ်သော်ကား။ ဧကဝါစိက၊ စိကသည်ဂုဏ်း။ ဒွေဝါစိက၊ စိကသည်ဂုဏ်း။ တေဝါစိကာနိ၊ စိကတို့သည်ဂုဏ်း။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧကဝါစိကဒွေဝါစိကတေဝါစိကာနိ၊ ဧကဝါစိကဒွေဝါစိကတေဝါစိကတို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤသို့တသမာသ် တည်းသော်လည်းဆို။ သမာနဝဿိကမေဝ၊ သမာနဝဿိကသာလျင်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သမာနဝဿိကန္တိ၊ သမာနဝဿိကံဟူ၍။ ဝုတ္တောသတိ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗံ၊စုံသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၂၁၁။ အစ္ဆန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိသိန္နာဝ၊ နေကုန်သည်သာလျင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နဥဋ္ဌဟန္တိ၊ မထကုန်။ တဒမန္တရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဒန္တရာ၊ ထိုမိမိပဝါရဏာပြုရုံ။ တာဝတကံကာလံ၊ ထိုမိမိပဝါရဏာ

ပြုသောကာလကိုဝိုရုံ။ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတုံ၊ နေစိမ့်သောငှာ။အနုဇာနာမိ၊၏။(ဟုသမ္မန်)။ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။အထွေ၊ အနက်တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သူနာရဟန်းအများသည် ပဝါရဏာပြီးအောင် ဆောင့်ကြောင့် မနေတတ်နိုင်မူကား မိမိပဝါရဏာပြီးရုံသာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၊ မိမိတို့ပြီးပြီမူကားနေရာ၌ ပကတိ နေမြဲနေအပ်၏၊ နေစိမ့်သည်ကိုငါခွင့်ပြုတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း)။

ပဝါရဏာဘေဒကထာ

၂၁၂။ စာတုဒ္ဒသိကာစပန္နရသိကာစာတိတ္ထေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ စာတုဒ္ဒသိကာယ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ၌။ အဇ္ဇပဝါရဏာစာတုဒ္ဒသီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ပန္နရသိကာယ၊ ၌။ အဇ္ဇပဝါရဏာပန္နရသီတိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဝါရဏာကဒမ္မွသု၊ ပဝါရဏာကံတို့တွင်။ (၌လည်းပေး)။ သစေ၊ အာကယ်၍။ ကေသွိဝိဟာရေ၊ တရပ်တည်းသောကျောင်း၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သော။ ပဗ္ဗတေသု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ (တို့၌လည်းပေး)။ ကေသဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဝါရဏံ၊ ဏာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ စတ္တာရောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂဏာဉတ္တိံ၊ ဂဏာဉတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။ နိသိန္နေသု၊ တကျောင်းတည်းနေကုန်သော။ စတူသုဝါ၊ တို့တွင်၎င်း။ တီသုဝါ၊ သုံးယောက်တို့တွင်၎င်း။ (တို့၌သော်လည်းပေး)။ ကေသ၊ ၏။ ပဝါရဏံ၊ ရဏာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တယောဝါဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်၎င်း။ ဒွေဝါဘိက္ခူ၊၊တို့သည်၎င်း။ သံဃဉတ္တိံ၊ သဃ်ဉတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ပဝါရေန္တိ၊ပဝါရဏာပြုကုန်အံ့။ တေံသဒ္ဓံ၊ သည်။ အဓမ္မေန၊ ပါဋိနှင့်မညီသဖြင့်။ (သဘောမဟုတ်သဖြင့်သော်လည်းပေး)။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော။ ပဝါရဏကမ္မံ၊ ပဝါရဏာကံမည်၏။

သစေပန၊ အာကယ်၍တည်း။ သဗ္ဗေပိပဏ္ဍဇနာ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းငါးယောက်တို့သည်လည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဏဉတ္တိံ၊ ဂဏဉတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဒွေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝသန္တာ၊ နေသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊ တကွနက်။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ သံဃဉတ္တိံ၊ သံဃဉတ်ကို။

သစေပန၊ အာကယ်၍တည်း။ သဗ္ဗေပိပဏ္ဍဇနာ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းငါးယောက်တို့သည်လည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဏဉတ္တိံ၊ ဂဏဉတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဒွေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝသန္တာ၊ နေသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊ တကွနက်။ သန္နိပတိတ္ဝာ၊ ၍။ သံဃဉတ္တိံ၊ သံဃဉတ်ကို။

ဌပေတ္ထာ၊ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ကုန်အံ့။ ဧတံသဒ္ဒံ၊သည်။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မ ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂဖြစ်သော။ ပဝါရဏာဂမ်ံ၊ ကံမည်၏။

သဒ္ဓေ၊ အကယ်၍။ ပဋ္ဌသုဇနေသု၊ ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေသဿ၊တယောက်၏။ ပဝါရဏံ၊ပဝါရဏာကို။ အာဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍။ စတ္ထာရောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သံဃဉ္စတ္တိ်၊ ဉတ်ကို။ ဌပေတ္ထာ၊ ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ စတူသုဝါ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်၎င်း။ တိသုဝါ၊တို့တွင်၎င်း။ ကေသဿ၊တယောက်၏။ ပဝါရဏံ၊ကို။ အာဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍။ တယောဝါ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၎င်း။ ဒွေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဂဏဉတ္တိ်၊ ဂဏဉတ်ကို။ ဌပေတ္ထာ၊ ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတံသဒ္ဒံ၊ သည်။ ဓမ္မေန၊ သဘောဟုတ်သဖြင့်။ ဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်ဖြစ်သော။ ပဝါရဏာကမ်ံ၊ မည်၏။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သဒ္ဓေဝိ၊ကုန်သော။ ပဋ္ဌဇနာ၊ ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊တကွနက်။ သန္နိပတိတ္ထာ၊၍။ သံဃဉ္စတ္တိ်၊ ဃဉတ်ကို။ ဌပေတ္ထာ၊ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကေတော၊ တကွနက်။ သန္နိပတိတ္ထာ၊၍။ ဂဏဉတ္တိ်၊ ဉတ်ကို။ ဌပေတ္ထာ၊ ထား၍။ ပဝါရေန္တိ၊အံ့။ ဒွေဘိက္ခူ၊၊တို့သည်။ အညမညံ့၊ချင်း။ ပဝါရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေတော၊ တယောက်တည်း။ ဝသန္တော၊ နေသောရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနပဝါရဏံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ ဧတံသဒ္ဒံ၊သည်။ ဓမ္မေန၊ သဘောဟုတ်မှန်သဖြင့်။ သမဂ္ဂံနာမ၊မဂ္ဂမည်သော။ ပဝါရဏကမ်ံ၊ကာမည်၏။

ပဝါရဏာဒဒါနာနုဇာနနကထာ

၂၁၃။ ဒိန္နာဟောတိ ပဝါရဏာတိဏ္ဍေပဒေ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။ပဝါရဏာယ၊ ဏာကို။ ဒိန္နာယ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ပဝါရဏာဟာရကေန၊ ပဝါရဏာကို ဆောင်လေသောရဟန်းသည်။ သံဃံ၊သံဃာသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ထာ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ တိဿောဘန္တေ။ပ။ ပဋိကရိဿတီတိ၊ ဟူ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ဘိတ်အပ်၏။ (အနက်ကား)။ ဘန္တေ၊ ဘုရားတို့။ တိဿော၊ တိဿအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ သင်္ဃာကို။ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏။ (တိဿောအရာတ္တင် နာမဝိသေသထည့်၍ဆို)။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ မြင်သဖြင့်၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ရှုံရှာသဖြင့်၎င်း။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃော၊သည်။ အနုကမ္ပာယ၊

သနားသဖြင့်။ ဝဒတု၊ ဆိုစေသတည်း။ (ဆိုစေချင်၏ လည်းပေး)။ ပဿနွှာ၊မြင်သည်ရှိသော်။ ပဋိကရိဿတိ၊ကုလတ္တံ့သတ်ည်း။ ဒုတိယမ္မိ စသည်ကားအတူ)။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ဝုစ္စတရော၊ မိမိထက်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အာယသ္မာ ဘန္တေ တိသောတိ၊၍။ ဝတ္တွဒ္ဒ်၊ အပ်၏။ (အာယသ္မာသာ လွန်သည်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပဝါရဏာပြုသည်ရှိသော်။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုပဝါရဏာကို ဆောင်ခဲ့သော ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထို ပဝါရဏာပေးလိုက်သောရဟန်း၏။ အတ္ထာယ၊ငှာ။ ပဝါရိတံ၊ ပဝါရဏာပြုသည်။ ဟောတိတိ-ဟောတိဧဝ၊ တည်း။

ပဝါရဏံ၊ ဏာကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ဆန္ဒမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣဿဝစနေ၊ဤစကား၌။ (ပဝါရဏံ ဒေန္တေန ဆန္ဒမ်ပိ ဒါတုန္တိ ဣဿပဒေ၊ ၌။ ဤသို့ပင် သော်လည်းဆို)။ ဆန္ဒ ဒါနံ၊ ဆန္ဒပေးခြင်းကို။ ဥပေါသထဂ္ဂန္ဓကေ၊ ကဋ္ဌ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့် လျှင်။ ပေဒိတဒ္ဒံ၊ သိအပ်၏။ ဣဓဝိစ၊ ဤပဝါရဏာကွန္ဓကဋ္ဌလည်း။ ဆန္ဒ ဒါနံ၊ဆန္ဒပေးခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ အဝသေသကမ္မဋ္ဌာယ၊ ပဝါရဏာကံမှ ကြွင်းသောကံတို့၏အကျိုး၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပဝါရဏံ၊ ဏာကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသော ရဟန်းသည်။ ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ ဒေတိ၊ပေးအံ့။ ဝုတ္တနယေန၊ဖြင့်။ပဝါရဏာယ၊ ကို။ အာဟဋ္ဌာယ၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ တေနစ ပဝါရဏဒါယကေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုပဝါရဏာပေးသောရဟန်းသည်၎င်း။ သံဃေနစ၊ သာသည် ၎င်း။ပဝါရိတမေဝ၊ပဝါရဏာပြုသည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (ခပ်သိမ်း သော ကံလည်း မပျက်။ ဝဂ်လည်းမဖြစ် ဟူလိုသတည်း)။ အထ-ဥဒါဟု၊ ထိုးသို့မဟုတ်။ ပဝါရဏမေဝ၊ ပဝါရဏာကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ တဿစ၊ ရဟန်း၏လည်း။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာသို့။ အာရောစိတာယ၊ ကြားသည် ရှိသော်။ သံဃေနစ၊ သည် လည်း။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရဏာပြုသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား။ သုပ္ပဝါရိတံ၊ ကောင်းစွာ ပဝါရဏာ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညံပနကမ္မံ၊ တပါးသောကံသည်ကား။ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်တတ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဆန္ဒမေဝ၊ ဆန္ဒကိုသာလျှင်။ ဒေတိ၊ပေးအံ့။ သံဃသ်၊ သံဃာအား။ ပဝါရဏာစ၊ ရဏာသည်၎င်း။ သေသကမ္မာနိစ၊ တို့သည် ၎င်း။ နကုပ္ပန္တိ၊ မပျက်ကုန်။ တေနပနဘိက္ခုနာ၊ ထိုဆန္ဒသာပေးသော ရဟန်းသည်ကား။ အပ္ပဝါရိတံ၊ ပဝါရဏာမပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဝါရဏဒိဝသေပန၊ နွေဒ္ဓကား။ ဗဟိသိမာယ၊ သိမ်ပမ္။ (ဒ္ဓလည်းပေး)။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတေနာဝိ၊ လာသောရဟန်းသည်လည်း။ ဆန္ဒော၊ဆန္ဒကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ တေန၊ထိုသို့ပေးသဖြင့်။ သံဃသာဝါ၊ သံဃာအားဎင်း။ ပဝါရဏကမ်ံ၊ ရဏာကံသည်။ နကုပ္ပတိ၊ မဖျက်။

၂၁၈။ အဇ္ဇမေပဝါရဏာတိတ္ထေပဒေ၊ ဒ္ဒ်။ သစေ၊ အကယ်၍။ စာတုဒ္ဒသိကာ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဇ္ဇမေပဝါရဏာ စာတုဒ္ဒသီတိ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ပန္နရသိကာ၊ ပဝါရဏာဖြစ်မူကား။ အဇ္ဇမေပဝါရဏာပန္နရသီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၁၉။ တဒဟုပဝါရဏာယ အာပတ္တိန္တိ အာဒိ၊ တဒဟုပဝါရဏာယ အာပတ္တိအစရှိသည်ကား။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။

အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာ

၂၂၂။ ပုနပဝါရေတမ္ပန္တိ၊ တဗ္ဗံဟူသည်ကား။ ပုန၊ တဘန်။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သံဃတ္ထေရတော၊ ထေရ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သေသံ၊ ကို။ ဥပေါသထက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာယံ၊ ဥပုသ်အခန်းကို ဖွင့်သောအရာ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

၂၂၃။ အာဂန္တုကေဟိ အာဝါသိကာနံအနုဝတ္တိတမ္ပန္တိ၊ ကား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာသည်။ စာတုဒ္ဒသီ၊ တည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဧတဒေဝပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ထိုပုဗ္ဗကိစ္စကိုလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပန္နရသိက ဝါရေဝိ၊ ရဉ်လည်း။ သေဝနယော၊ တည်း။ အာဝါသိကေဟိနိသီမံဂန္ဒွာ ပဝါရေတမ္ပန္တိ၊ အာဝါသိကေဟိနိသီမံ ဂန္ဒွာ ပပါရေတဗ္ဗံဟူသော။ အသတိဇ္ဇာသ၊ ထိုတိဇ္ဇာ၏။ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။သစေ၊အကယ်၍။ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါဿ။ ပစ္ဆာဘိက္ခူ။၊ ငါးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ပစ္ဆိမိကာယပိ၊ပစ္ဆိမဝါဿလည်း။ ပစ္ဆာဘိက္ခူ။၊တို့သည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ပုရိမေဟိ၊ ပုရိမဝါဆိုသောရဟန်းတို့သည်။ ဥတ္တိံ၊ ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ပဝါရိတော၊ ရှိသော်။ ပစ္ဆိမေဟိ၊ ဝါကပ်သောရဟန်းတို့သည်။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ကေသ္ဝိ၊ တခုသော။

ဥဒပါသထ၌၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ ဒွေဥ္တိယော၊ နှစ်ပါးသောဥတ်တို့ကို။ နဋ္ဌေတဒ္ဘာ။ ကုန်။ သစေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ပစ္ဆိမိကာယ၊ ပစ္ဆိမဝါဋ္ဌ။ ဥပဂတာ၊ ဝါသို့ကပ်သောရဟန်းဘို့သည်။စတ္တာရောဝါ၊ဂုဏ်း။တယောဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဒွေဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဧကောဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ (ဤဋ္ဌကား သိမ်ဟူရာ၌ ပဝါရဏာနှင့် ဥပုသ်ဆိုကြသောရဟန်းတို့ကိုဆိုသည်။ သိမ်ပြားကိုမဆို)။ အထယဒိ၊ ၍။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါဋ္ဌ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပစ္ဆိမိကာယပိ၊ ပစ္ဆိမဋ္ဌလည်း။ စတ္တာရောဝါ၊ ဂုဏ်း။ တယောဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဒွေဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဧကောဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ (ပဝါရဏာဥတ်သာထား ဟူလိုသတည်း)။ အထာပိယဒိ၊ ၍လည်း။ ပုရိမိကာယ၊ ဝါဋ္ဌ။ တယော၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပစ္ဆိမိကာယပိ၊ ဝါဋ္ဌလည်း။တယောဝါ၊ဂုဏ်း။ဒွေဝါ၊ဂုဏ်း။ဧကောဝါ၊ ဂုဏ်း။ ဟောတိ ဖြစ်အံ့။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။(ပဝါရဏာဥတ်သာထားတော့ဟူလိုလည်)။ဟိ၊ သင့်စွ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဏ္ဍ၊ ဤပဝါရဏာကွန်းကဋ္ဌ။လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာဘည်း။ သစေ၊ ၍။ ပုရိမိကာယ၊ပုရိမဝါဋ္ဌ။ ဥပဂတေဟိ၊ဝါဆို သောရဟန်းတို့ကြောင့်။ ပစ္ဆိမိကာယ၊ပစ္ဆိမဝါဋ္ဌ။ ဥပဂတာ၊ ဝါဆိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ထောကတရာစေဝ၊ နည်းကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။သမ သမာစ၊ သည့်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃပဝါရဏာယ၊ ဏာ၏။ဂဏံ၊ ဂိဏ်းကို။ ပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်အံ့။ သံဃပဝါရဏာဝသေန၊ ဏာအား၊ဖြင့်။ ဥတ္တိ၊ ကို။ ဌပေတဗ္ဗာ၊၏။

သစေပန၊ ၍တည်း။ ပုရိမိကာယ၊ ဋ္ဌ။ တယောဝါ၊ လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပစ္ဆိမိကာယ၊ ပစ္ဆိမဝါဋ္ဌ။ ဧကော၊တယောက်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တေနဘိက္ခုနာ၊ နှ့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်သောရဟန်းတို့အား။ သံဃဥတ္တိံ၊ ကို။ ဌပေဘ္ဗာ၊ ၍။ ပဝါရေတုံ၊ ဌာ။နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။(ငါးယောက်မပြည့်ရကား သံဃဥတ်မထားအပ်သတည်း)။ ဂဏဥတ္တိယာပန၊ ဥတ်ထားမူကား။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဏပူရကော၊ ဂိဏ်းပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဏဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ ဌပေတ္ဗာ၊ ၍။ ပုရိမေဟိ၊ ပုရိမဝါဆိုသောရဟန်းသုံးယောက်တို့သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဏတရေန၊ ပစ္ဆိမဝါဆိုသော ရဟန်း တယောက်သည်ကား။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုသုံးယောက်သောရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါ

သထော၊ ကို။ ကာတဇ္ဇော၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါ
ဒ္ဒကား။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်။ပစ္ဆိမိကာယ၊ ဝါဒ္ဒကား။ ဒွေဝါ၊ နှစ်ယောက်
ၵင်း။ ဧကောဝါ၊ ၵင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သေဝနယော၊ တည်း။ ပုရိမိ
ကာယ၊ ဝါဒ္ဒၵင်း။ ဧကော၊ တယောက်။ ပစ္ဆိမိကာယဝိ၊ ဒ္ဒၵင်း။ဧကော၀၊
တယောက်သာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဧကေန၊ သည်။ ကေဿ၊၏။သန္တိကေ၊
ဒ္ဒ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပုရိမဝါဆိုသောရဟန်းကိုယူ)။ကေန၊ သည်ကား။
ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ ကို၊ ကာတဇ္ဇော၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ပုရိမဝဿူပ
ဂတေဟိ၊ ပုရိမဝါဆိုသော ရဟန်းတို့ထက်။ ပစ္ဆိမဝဿူပဂတာ၊ ပစ္ဆိမ
ဝါဆိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကေနဝိ၊ တယောက်ဖြင့် သော်လည်း။
အဓိကတရာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပါတိမောက္ခံ၊
ကွကို။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၍။ပစ္ဆာ၊မှ။ ထောကတရေဟိ၊နည်းသော ပုရိမဝါဆို
သော ရဟန်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပစ္ဆိမဝါသားတို့၏။ သန္တိကေ၊ ဒ္ဒ။
ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကတ္တိက စာတုမာသိနိယာ ပဝါရဏာယပန၊ မိုဃ်းလေးလ အဆုံး
တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ပဝါရဏာနေ့ဒ္ဒတည်း ဖြစ်မူကား။ (ဤကား
ပစ္ဆိမဝါသားတို့၏ ပဝါရဏာနေ့ကို မိန့်သတည်း)။ သစေ၊၍။ ပဌမ
ဝဿူပဂတာဟိ၊ပဌမဝါဆိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။မဟာပဝါရဏာယ၊
သိတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဒ္ဒ။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရဏာပြုလေကုန်ပြီးသော။ ဗဟူဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်အံ့။ ပစ္ဆာ၊မှ။ ဝဿူပဂတာ၊ ပစ္ဆိမဝါဆိုသော
ရဟန်းတို့သည်။ ထောကတရာဝါ၊ နည်းကုန်သည်ထက် ငယ်ကုန်သည်
မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်အံ့။ ဧကော၀၊တယောက်သာမူလည်း။ ဟောတိ၊
အံ့။ ပါတိမောက္ခေ၊ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ပြပြီးသော်။ ပစ္ဆာ၊မှ။တေဆံ
ဘိက္ခူနံ၊ ထိုပုရိမဝါကျွတ်လေပြီးသောရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ ဒ္ဒ။ တေန

ဘိက္ခုနာ၊ ထိုပစ္ဆိမဝါဆိုသော ရဟန်းသည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာ ပြုအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သိလွယ်၏၊ စိုးစဉ်းမျှသာထူးသည်။ မဟာပဝါရဏာနေ့၌ကား ပုရိမဝါဆိုသော ရဟန်းတို့နှင့် ပစ္ဆိမဝါဆိုသော ရဟန်းတို့သည် မျှကြသော်ငင်း ပုရိမဝါဆိုသော ရဟန်းများ၍ ပစ္ဆိမဝါဆိုသော ရဟန်းနည်းသော်ငင်း ပဝါရဏာဥ တ်ထား၍ ပုရိမဝါသားတို့ ပဝါရဏာပြုလေပြီးမှ ထိုပုရိမဝါသားတို့၏အထံ၌ ပစ္ဆိမဝါသားတို့သည် ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ် ဆောက်တည်ရာသည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ပစ္ဆိမပဝါရဏာ နေ့၌သော်ကား ပုရိမဝါကျွတ်၍ သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ ပဝါရဏာပြုလေပြီးသော ရဟန်းတို့နှင့် ပစ္ဆိမဝါသားတို့ကို ဥ တ်တင်စေ၊ ပဝါရဏာပြုစေပြီးမှ ထိုပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းတို့၏အထံ၌ ပုရိမဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့ကို ပါ'တိမောက်ပြစေပြီးမှ ထိုပါတိမောက် ပြလေသောရဟန်းတို့၏အထံ၌ ပစ္ဆိမဝါသားတို့ ပဝါရဏာပြုရသည်။ဤမျှသာထူး၏)။

၂၃၃။ နစ ဘိက္ခဝေ အပ္ပဝါရဏာယ ပဝါရေတဗ္ဗံ အညတြ သံဃသာမဂ္ဂိယာတိ ဇ္ဈေဝစနေ၊ ဤပါဠိဥ၌။ ကောသမ္ဗက သာမဂ္ဂိသဒ်သာဝ၊ ကောသမ္ဗီသား ရဟန်းတို့၏ ညီညွတ်ကြသော နေ့နှင့်တူသော နေ့ကို လျှင်။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိနေ့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဇ္ဈေ၊ ဤသာမဂ္ဂိပဝါရဏာနေ့၌။ အဇ္ဇပဝါရဏာ သာမဂ္ဂိတိ၊ ဟူ၍။ ဇ္ဈေ၊ ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ စွကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ယေပနဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ကိသ္မိံစိဒေဝ၊ တစုံတခုသော။ အပ္ပမတ္တကေ၊ စိုးစဉ်းမျှသော အပြစ်ကြောင့်။ ပဝါရဏံ၊ ရဏာကို။ ဌပေတွာ၊၍။ သမဂ္ဂါ၊ နောက်ပြီး ညီညွတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဝါရဏာယမေဝ၊ ပဝါရဏာနေ့၌ ပင်လျှင်။ ပဝါရဏာ၊ပဝါရဏာကို။ ကာတဗ္ဗာ၊အပ်၏။ (သာမဂ္ဂိနေ့တပါး မဖြစ်လေသင့် ဟူသတည်း)။ သာမဂ္ဂိပဝါရဏံ၊ ကို။ ကရောန္တေဟိစ၊ ပြုသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ပဌမပဝါရဏံ၊ ပဌမပဝါရဏာ နေ့ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ (ပဌမပဝါရဏာနေ့ ဟူသည်ကား သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တည်း)။ ပဋိပဒတော၊ အထွက်တရက်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကတ္တိကစာတုမာသိနီ ပုဏ္ဏမာ၊ မိုဃ်းလေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇ္ဈေန္တရေ၊ ဤတလအတွင်း၌။ ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သာမဂ္ဂိ ပဝါရဏာ ပြုလိုသော ရဟန်းတို့သည် သီတင်းကျွတ်လပြည့် အထွက်တရက် နေ့မှသည် တန်

ဆောင်မုန်း လပြည့်ထိုင်ရုံသည် တလအတွင်း၌ အမှတ်မရှိသော နေ့၌ ပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း ညီညွတ်သောနေ့ပင် ပြုအပ်သည်)။ တတော၊ ထိုတလအတွင်းမှ။ ပန္ဆာဝါ၊ နောက်၌ဂုဏ်း။ ပုရေဝါ၊ ရှေး၌ဂုဏ်း။ နဝန္နတိ၊ မအာပ်။

ဒွေဝါစိကာဒိပဝါရဏာဂဏထာ

၂၃၄။ ဒွေ ဝါစိကံ ပဝါရေတုန္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ ဥတ္တိံ၊ ဥတ်ကို။ ဌပေန္တေနာဝိ၊ ထားသဖြင့်လည်း။ ယဒိ သံဃသ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ဒွေ ဝါစိကံ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၌၊ ရွတ်အပ်၏။ ကေဝါစိကေ၊ ကေဝါစိကဘိက္ခဝေ။ ကေဝါစိကံ ပဝါရေယျာတိ၊ယျဟူ၍။ ဝတ္တုံ၌၊ ရွတ်အပ်၏။ သမာနဝဿိကေဝိ၊ ၌လည်း။ သမာနဝဿိကံ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၌၊ ရွတ်အပ်၏။ (ဤကား ဥတ်ကို အဖျား၌ပြင်သည်)။ ထွေစ၊ ဤသမာနဝဿိကဘိက္ခဝေလည်း။ သမာနဝဿာ၊ ဝါတူသော ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူဝိ၊ များကုန်လျှင်းမူလည်း။ ကေတောဝ၊ တဖြိုင်နက်။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ (တစုံတခုသော အန္တရာယ်ကြောင့် တယောက် နှစ်ကြိမ်သာ ရွတ်သည်ကား ဒွေဝါစိက ပဝါရဏာတည်း။ တယောက် တကြိမ်သာ ရွတ်သည်ကား ဧကဝါစိက ပဝါရဏာတည်း။ ဝါတူသော ရဟန်းတို့သည် တဖြိုင်နက် ရွတ်သည်ကား သမာနဝဿိကတည်း။

ပဝါရဏာဌပနကထာ

၂၃၆။ ဘာသိတာယ လပိတာယ အပရိယောသိတာယာတိထွေဝစနေ၊၌။ ဤပါဠိ၌။ သင်္ဃသဂ်ါဟိကဉ္စ၊ အလုံးစုံသောသံဃာကို ကျုံးထားခြင်းငှင်း။ ပုဂ္ဂလိကဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာရည်၍ ပဝါရဏာထားခြင်းငှင်း။ ဇုတိ၊ ဤဆို။ ပဝါရဏာဌပနံ၊ပဝါရဏာ၏ထားခြင်းသည်။ (တန့်ခြင်းသည်လည်းပေး)။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပဝါရဏာ ထားခြင်းတို့တွင်။ သင်္ဃသဂ်ါဟိကော၊အလုံးစုံကိုကျုံး၍ထားခြင်း၌။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော အဇ္ဇပဝါရဏာ ပန္နရသီ ယဒိ သံဃသ ပတ္တကလ္လံ သံဃော တေဝါစိကံ ပဝါရေဇ္ဇတိ၊ ဤသို့ဟူ၍။ သုကာရတော၊ သုအက္ခရာမှ။ (သုဏာတု၌ သုကို ဆိုလိုသည်)။ ယာဝ၊ လောက်။ ရေကာရော၊ ရေအက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။(ပဝါရေ၌ ရေအက္ခရာကိုယူ)။တာဝ၊ထိုမျှလောက်။ဘာသိတာလပိတာ၊ ရွတ်အပ်သည်ရှိသော်လည်း။ ပဝါရဏာ၊ဏာသည်။ အပရိယော

သိတာဝ၊အပြီးသို့မရောက်သော မည်သည်လျှင်။ဟောတိ၊၏။ (ပဝါရေယျ
ဟု ယျသို့ရောက်မှ ဆုံးသည်။ရေတွင်၍သာ ရွှတ်ရကား မပြီးမဆုံး ဟူလို
သဘည်း)။ ထွေန္တရေပိ၊ဤသုအက္ခရာ ရအက္ခရာတို့၏ အကြားဠှိလည်း။
ကေပဒေပိ၊ တပုဒ်ပုဒ်ဠှိ သော်လည်း။ ဌပေန္တေန၊ သဖြင့်။ ပဝါရဏာ၊
ဏာသည်။ ဌပိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သုအက္ခရာ
အကြားနှင့် ရေအက္ခရာအကြား တပါးပါးသော ပုဒ်ဠှိထားသော်လည်း
ထားသည်ပင်ဟူလိုသတည်း)။ ယျကာရေ၊သို့။ ပတ္တေပန၊မူကား။ပရိယော
သိတာ၊ ဆုံးသည်။ (ပြီးသည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တဘောပဠာယ၊ ထိုယျအက္ခရာမှစ၍။ ဌပေန္တေန၊ ထားသဖြင့်။ ဌပိတာပိ၊
ထားသော်လည်း။ အဋ္ဌပိတာ၊မထားသည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤထက် ဌပန
ခေတ်မဂ္ဂိဟူလိုသတည်း)။ ပုဂ္ဂလိကဌပနေပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍ထားခြင်း
ဠှိကား။ သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ပဝါရေမိ
ဒိဋ္ဌေနဝါ။ပ။ ပဿန္တော ပဋိတိ၊ ဟူ၍။ သံကာရတော၊ သံအက္ခရာမှ။
(သံဃံဠှိ သံကိုယူ)။ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်။ သဗ္ဗပဋ္ဌိမော၊ အလုံးစုံသော
ပုဒ်တို့၏ နောက်ဖြစ်သော။ အယံ ဋီကာရော၊ ဤဋီအက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဘာသိတာလပိတာ၊ ရွှတ်အပ်သော။ (ရွှတ်အပ်
သည် ရှိသော်လည်းပေး)။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အပရိယောသိတာဝ၊
မပြီးသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထွေန္တရေ၊ ဤအက္ခရာ နှစ်ခုတို့၏
အကြားဠှိ။ (သံအကြား ဋီအကြားကိုယူ)။ ကေပဒေပိ၊ တပါးပါးသော
ပုဒ်ဠှိလည်း။ ဌပေန္တေန၊ ထားသဖြင့်။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဌပိတာ၊ ထား
အပ်သည်။ (တန့်အပ်သည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကရိဿာမိတိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တေပန၊ ရွှတ်သော်ကား။ ပရိယောသိတာ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတသ္မိ ပဒေ၊ ဤပုဒ်သို့။
ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဌပိတာပိ၊ သော်လည်း။ အဋ္ဌပိတာ၊ မထား
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒွေဝါစိက ကေဝါစိက သမာနဝဿိကာသုပိ၊
ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ ကေဝါစိကပဝါရဏာ သမာနဝဿိကပဝါရဏာ
တိုဠှိလည်း။ ဧသေဝနယော၊တည်း။ ဟိသစ္စံ၊၏။ တောသုပိ၊ ဤပဝါရဏာ
တိုဠှိ။ ဋီကာရာဝသာနံယေဝ၊ ဋီအက္ခရာ ဆုံးရုံပင်လျှင်။ ဌပနက္ခေတ္တံ၊
ပဝါရဏာ ထားရာသော ခေတ်တည်း။ (ဤအရာဠှိ ဒွေဝါစိက ကေ
ဝါစိကပဝါရဏာ ဟူသည်ကား ပါဠိဠှိလာသော အန္တရာယ် ဆယ်ပါး
တိုတွင် တစုံတခုသော အန္တရာယ်ကြောင့် တယောက်သုံးကြိမ်စီ ပဝါ

ရဏာ မပြုနိုင်ရကား တယောက်နှစ်ကြိမ်စီသာ ပဝါရဏာပြုသည်ကို ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ ဟူသတည်း။ တယောက် နှစ်ကြိမ်စီလည်း မပြုနိုင်ခဲ့ရကား တယောက်တကြိမ်စီသာ ပြုသည်ကိုကား ဧကဝါစိကပဝါရဏာ ဟူသတည်း။ ထိုသို့သော်လည်း တယောက်တကြိမ်စီ မပြုနိုင်ရကား ဝါတူရဟန်းတို့သည် တပြိုင်နက်တည်း ပေါင်းကြ၍ အညီပြုသည်ကိုကား သမာနဝဿိကပဝါရဏာဟူသည်တည်း။ပဝါရဏာ ထား၏ဟူသည်ကား အာပတ်သင့်လျက် ပဝါရဏာပြုသောရဟန်းကို သင်္ဃာတို့သည် မေးမြန်းစောဒနာလို၍ခွင့်တောင်းလျက် ခွင့်မပေးလိုသောကြောင့် ထိုရဟန်းတို့ကို ရည်၍ ပဝါရဏာထားသတည်း။ ပဝါရဏာ တန့်သည်လည်းဟူလို၏)။

၂၃၇။ အနုယုဉ္ဇိယမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိမ္မိ၊ အာဘယ်ဝတ္ထု၊ အာပတ်ကြောင့်။ နံဘိက္ခု၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ထားပေသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပုန္ဆိယမာနော၊ မေးလတ်သော်။ (မေးအပ်သော ရဟန်းသည်လည်းပေး)။ အနုယောဂံ၊ စိစစ်ခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ပဋိဇလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဟုပြည့်စုံအောင် သမ္ဘန်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား ပဝါရဏာထားတတ်သော ရဟန်းကို သံဃာတို့သည် ဝါရှင်ကား အာဘယ်ကြောင့် ပဝါရဏာ ထားပေသနည်းဟု မေးလတ်သော် မေးသည်နှင့်အလျောက် ဆိုနိုင်သော လဇ္ဇီရဟန်း ဖြစ်သော်ကား မေးအပ်၏။ ထိုပဝါရဏာထားတတ်သော ရဟန်းသည် မာလ အဗျတ္တဖြစ်သော်ကား ဝါရှင် ပဝါရဏာထားသည်မထင်။ဘဏ္ဍာနကလဟဝိဝါဒကို မပြုလင့်၊ပြု၍ မကောင်းဖြိဟု ထိုထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုနှိပ်နင်း၍ သံဃာပဝါရဏာပြုအပ်၏ဟူလိုသတည်း။ အကျယ်ကိုပါဠိမှကြည့်)။ ဩမဒ္ဒိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။အလုံ၊မသင့်။ ဘဏ္ဍနံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာကရောဟိ၊မပြုလင့်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကား။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ မာ အာဘဝိတ္ထ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဧတိအာဒီနိ၊ ကုန်သော။ ဧတာနိ ဝစနာနိ၊ တို့ကို။ ဝတ္ဝာ၏။ ဟိသစ္စံ၏။ ဝစနောမဒ္ဒနာ၊ စကားဖြင့် နှိပ်နင်းခြင်းကို။ ဧဓ၊ ဤအရာ၌။ သြမဒ္ဒနာတိ၊ နှိပ်နင်းခြင်းဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ အနုဒ္ဓံသိတံပဋိဇာနာတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ မယာ၊ သည်။ အယံဘိက္ခု၊ ကို။ အမူလကေန၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်းရုံရှာခြင်းအရင်းမရှိသော။ ပါရာဇိကေန၊ ကဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတောတိ၊ ဝါစောဒနာအပ်ပေသတည်းဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ယထာဝမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃာဒိသေသေန၊ သိသင့်ငြားအံ့။ အနုဒ္ဓံသနေန၊ စောဒနာသည်ရှိသော်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်

အာပတ်ကို။ ဇုတဓရဟိ၊ ထုလ္လစ္စည်းစသည်တို့ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ ကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ စေ၍။ သံဃဿန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ (ဟုပြည့်စုံအောင် သမ္မန်။ ဤကဲ့သို့ ပဝါရဏာ ထားသော ရဟန်းတို့ အဓိပ္ပါယ်ကား စောဒကရဟန်းသည်အရင်းမရှိသောပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် စောဒနာပေသည်ဟုဝန်ခံသော်ကား သံဃာဒိသိသ်သို့တင် အရင်းမရှိသောသံဃာဒိသိသ်ဖြင့် စောဒနာပေသည်ဟူမူကား ပါစိတ်အာပတ်ကိုကုစေ၊ ထုလ္လစ္စည်းစသည်ဖြင့် စောဒနာပေသည်ဟူမူကား ဒုက္ကဋ်ကိုကုစေ။ ဒေသနာကြားစေပြီးမှ ပဝါရဏာပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ နာသေတ္ဝာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ လိင်ကိုဖျက်သဖြင့်။ နာသေတ္ဝာ၊ ဖျက်၍။ ပဝါရေတမ်ဗံ၊ အပ်၏။ (ဟုသမ္မန်။ ဤကား စောဒနာအပ်သော ရဟန်းကိုဆိုသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား စောဒနာအပ်သော ရဟန်းသည်ငါကား ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခဲပသည် မှန်၏ဟု ဝန်ခံမူကား လူထွက်စေ၊ သာမဏေသော်လည်းပြုစေ၊ သင်္ဃကား ပဝါရဏာပြုဟူလိုသတည်း)။

၂၃၇။ အာသအနေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုအာပတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။ သာအာပတ္တိ၊ ထိုအာပတ်ကို။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ပဋိကတာ၊ အပ်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကေတ္တမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပဝါရေထ။ ပဝါရဏာပြုကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ပါဠိဋ္ဌကား ပဝါရေယျဟုရှိ၏)။ အသုကာနာမအာပတ္တိတိ၊ ဤမည်သောအာပတ်ဟူ၍။ ဇုဒံပန ဝစနံ၊ ဤဝိသေသစကားကိုကား။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ (အာပတ်ကိုကုပြီးသော် ပဝါရဏာသာ ပြုတော့ဟူ၍သာဆိုအပ်၏။ ဤမည်သော အာပတ်ကို ကုပြီးဟူ၍ ဝိသေသမဆိုလင့်။ ဆိုသည်ရှိသော် အချို့ကား ထုလ္လစ္စည်း။ အချို့ကားပါစိတ်။ ဤသို့အစရှိသောအားဖြင့် အယူပြားသောကြောင့် ငြင်းခုံခြင်း ပွားအံ့သည် ဟူလိုသတတ်)။ ဟိကဿ၊ ဟူမူကား။ ဧတံဝစနံ၊ ဤဝိသေသဆိုသောစကားသည်။ ကလဟဿ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏။ မုခံဟာရကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဟုသမ္မန်)။

ဝတ္ထုဒ္ဒပနာဒိကထာ

၂၃၉။ ဣဒံဝတ္ထုပညာယတိနုပုဂ္ဂလောတိတ္ထေပဒေဒ္ဓ။စောရာ၊တို့သည်။ အာရညဝိဟာရေ၊ ဌ်။ ပေါက္ခရဏိတော၊ ကန်မှ။ မဏ္ဍေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ အဂမံသု၊ ကုန်၏။

သောဘိက္ခု၊ ထိုပဝါရဏာထားသောရဟန်းသည်။ တံဝိပွကာရုံ၊ ထိုသို့ ဖောက်ပြန်သောအမှုအရာကို။ ဒိသွာဝါ၊ မြင်၍၎င်း။ အာရောမေ၊ ဉ်။ ဓုတ္တေန၊ သေသောက်ကြူးစသောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုလေသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဝိပွကာရုံ၊ ဖောက်ပြန်သောအမှုအရာကို။ ဒိသွာဝါ၊ မြင်၍၎င်း။ ဘိက္ခုသ၊ ၏။ ဇာမိနာဂမ္မေန၊ ဤအမှုအရာသည်။ ဘဂဝတော် ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာပဇ္ဇိရ၊ တ်။ ဝတ္ထုံဒ္ဒေတွာ သံဃေပဝါရေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဒါ၊ ဒ်။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပြုက္ခင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဇာနိဿာမ၊ ငါတို့သိကုန်အံ့။ တဒါ၊ ဒ်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ စောဒေဿာမ၊ စောဒနာကုန်အံ့။ (မေးကုန်အံ့သော်လည်းပေး)။ ဇာဒါနိပန၊ ကား။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေတု၊ ပဝါရဏာ ပြုလင့်စေသတည်း။ ဇာတိ အယံ၊ ကား။ ဇ္ဈေပဒေ၊ ဒ်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇာဒါနေဝ နံ ဝဒေဟီ တိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဇာမိနာ ဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ပရိသင်္ကိ၊ သင်္ကာရှိမှုကား။ ဇာဒါနေဝ၊ ယခုကလျင်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အပဒိဿာဟိ၊ ညွှန်ပြလော။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။သင်္ကေအပဒိသတိ၊ အကယ်၍ညွှန်ပြမှုကား။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အနုဝိဇ္ဇိတွာ၊ စိစစ်မေးမြန်း၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ဏာပြုအပ်၏။ နောစေအပဒိသတိ၊ အကယ်၍မညွှန်ပြိုင်မှုကား။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဇာနိဿာမာတိ၊ သိရကုန်အံ့ဟု။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

အယံပုဂ္ဂလောပညာယတီနဝတ္ထု။တိတ္ထေပဒေ၊ ဒ်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနေဟိ၊ ပန်းနံ့သာမှုန့် နံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့်။ စေတိယံဝါ၊ စေတီကိုသော်လည်း။ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်အံ့။ အရိဋ္ဌဝါ၊ ဆေးနက်ရည်ကိုလည်း။ (ဆေးနှင့်ဖျော်သော အရက်ကိုလည်းဟူ)။ ဝိဝိ၊ သောက်အံ့။ တဿ၊ ရဟန်းအား။ တဒနုရူပေါ၊ ထိုနှင့်အလျောက်။ သရိရဂန္ဓော၊ ကိုယ်၏အနံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုပဝါရဏာထားသောရဟန်းသည်။ တံဂန္ဓံ၊ ထိုအနံ့ကို။သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇာမဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ သရိရဂန္ဓော၊ ကိုယ်အနံ့ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလံဒ္ဒပေတွာသံဃေပဝါရေယျာတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ တံပုဂ္ဂလံ၊ကို။ ဒ္ဒပေတွာ၊ထား၍။ သံဃော၊သည်။ပဝါရေတု၊ ပဝါရဏာပြုစေသတည်း။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဣဒါနေဝ နံ ဝဒေဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ဌပေသိ၊ တန်စေ၏။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဒေါသံ၊ ကို။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုကလျင်။ ဝဒ၊ ဆိုလော။ သစေ၊ အကယ်၍။ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ (အားလည်းပေး)။ အယံ ဒေါသော၊ အပြစ်ရှိ၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သောဓေတွာ၊ စင်စေ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အထယဒိ၊ ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဇာနာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဇာနိဿာမာတိ၊ သိရကုန်အံ့ ဟု။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒံဝတ္ထုံ စ ပဂ္ဂလော စ ပညာယတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိမနယေ နေဝ၊ ဖြင့်လျင်။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ မဇ္ဈေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပစိတွာ၊ ၍။ ပရိဘုတ္တဌာနဋ္ဌေ၊ စားရာအရပ်ကိုဂင်း။ ဂန္ဓာဒီဟိ၊ နံ့သာစသည်တို့ဖြင့်။ နှာနဋ္ဌာနဋ္ဌေ၊ ရေချိုးရာအရပ်ကိုဂင်း။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ဇေတံကမ်ဟံ၊ ဤအမှုကား။ ပဗ္ဗဇိဘဿ၊ ၏။ ကမ္မန္တိ၊ အမှုပင်ဟူ၍။ မညမာနော၊ အမှတ်ရှိရကား။ သောဘိက္ခု၊ထိုပဝါရဏာထားသောရဟန်းသည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ဣဒါနေဝ နံ ဝဒေဟီဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုကလျင်။ တေန ဝတ္ထုနာ၊ ထိုအကြောင်း ဝတ္ထုဖြင့်။ ပရိသင်္ကိတံ၊ သင်္ကာ အပ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော။ ဣဒံပန ဥဘယမ္ပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ ဒိဋ္ဌကာလတော၊မှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ ဝိနိစ္ဆိနိတွာဝ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး၍လျင်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကလ္လံ ဝစနာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စောဒနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှာ။ ကလ္လံ–ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ စောဒေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကဿ၊ ဟူမူကား။ ပဝါရဏတော၊ ပဝါရဏာမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဝိနိစ္ဆိတတ္တာ၊ မဆုံးဖြတ်သေးသောကြောင့်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ စောဒိတတ္တာစ၊ စောဒနာသောကြောင့်ဂင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥက္ကောဋနကံပါစိတ္တိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံဥဘယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဝတ္ထုနှစ်ပါးစုံကို။ ပုဗ္ဗေ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာမပြုမီ။ ဒိဿွာ၊ ၍။ ဝိနိစ္ဆိနိတွာဝ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီးမှလျင်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပဝါရေန္တိ၊ ဏာပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုန၊ တဘန်။ တံကမ်ဟံ၊ ထိုပဝါရဏာကို။ ဥက္ကောဓေန္တေန သဒြစ်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ဥက္ကောဋနပါစိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘဏ္ဍနကာရကဝတ္ထုကထာ

၂၄၀။ ဒ္ဝေတယော ဥပေါသထေ စာတုဒ္ဒသိကေ ကာတုန္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ စတုတ္ထပဉ္စမာ၊ စတုတ္ထဥပုသ် ပဉ္စမဥပုသ်တို့ကို။

စာတုဒ္ဒသီကေကာတုံ၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ပြွိစိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်။ တော်သလင်း လပြည့်ကား စတုတ္ထတည်း။ တော်သလင်း လကွယ်ကား ပဉ္စမတည်း။ ထိုတော်သလင်းလပြည့် လကွယ် နှစ်ဥပုသ်တို့ကို ပန္နရသီဥပုသ်မပြွိမူ၍ လပြည့် အတိတ်နေ့ လကွယ် အတိတ်နေ့ကပင် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ် ပြွိလင့်ဟူ၍ ခွင့်ပြွိတော်မူ သတည်း)။ တတိယောပန၊ တတိယ ဥပုသ်သည်ကား။ ပကတိယာဝိ၊ ဖြင့်လည်း။ စာတုဒ္ဒသီကောယေဝ၊ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်လျှင်တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား တတိယမြောက်သော ဝါခေါင်လကွယ် ဥပုသ်ကား စာတုဒ္ဒသီ ပြကတ္တဝင် ဟူလို သတည်း)။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတိယ စတုတ္ထဝါ၊ တတိယ စတုတ္ထ မြောက်သော ဝါခေါင်လကွယ်ဥပုသ် တော်သလင်းလပြည့် ဥပုသ်တို့ကို သော်ဂုင်း။ ဒွေစာတုဒ္ဒသီကာ၊ နှစ်ပါးသော စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ဤကား သီတင်းကျွတ် လမပြည့်မီ အတိတ်နေ့၌ ပဝါရဏာ ပြွိစိမ့်သောငှာ ကရက်ကို ငင်သတည်း)။ တတိယ စတုတ္ထ ပဉ္စမာဝါ၊ တတိယ စတုတ္ထ ပဉ္စမမြောက်သော ဝါခေါင်လကွယ် တော်သလင်းလပြည့် တော်သလင်းလကွယ် ဥပုသ်တို့ကိုသော်လည်း။ တယောစာတုဒ္ဒသီကာ၊ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ် သုံးပါးတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ဤကား သီတင်းကျွတ်လမပြည့်မီ ပဝါရဏာငင်နေ့ကပင် ပဝါရဏာ ပြွိလို၍ နှစ်ရက်အတွင်း ငင်လင့်သတည်း။ ဝါခေါင်လကွယ်ကား ပကတိစာတုဒ္ဒသီပင်တည်း)။ အထယဒိ၊ ၍။ တနည်းတုံ။ အထဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော တော်သလင်း လပြည့် ပန္နရသီဥပုသ်ကို။ ကတေ၊ ပြွိပြီးမှ။ သဏ္ဌာန်၊ ကြားကုန်အံ့။ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမဖြစ်သော တော်သလင်းလကွယ် ဥပုသ်ကို။ စာတုဒ္ဒသီကော၊ သီဥပုသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား တော်သလင်းလပြည့် ပန္နရသီဥပုသ် ပြွိပြီးမှတည်း။ ထိုရဟန်းတို့၏ အကြံကို ကြားသော်ကား တော်သလင်းလကွယ် ဥပုသ်ကို ပန္နရသီမပြွိမူ၍ အတိတ်နေ့ကပင် စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ် ပြွိလင့်ဟူလိုသတည်း။ ဤသို့ ဝါခေါင်လကွယ် တော်သလင်း လကွယ် နှစ်ဥပုသ်ကို စာတုဒ္ဒသီပြွိအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့ သော်လည်း။ ဒွေစာတုဒ္ဒသီကာ၊ နှစ်ပါးသော စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ် တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ရက်ကား တရက်သာ ငင်သည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့် အတိတ်နေ့၌ ပန္နရသီပဝါရဏာလောက် သတည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တာ၊ စာတုဒ္ဒသီနှစ်ဥပုသ် သုံးဥပုသ်ပြွိလင့်ကုန်သော။ ဣမေဘိက္ခူ။၊

ဤရဟန်းတို့သည်။ (ပဝါရေဿန္တိဋ္ဌ ကတ္တားပြု)။ ဘဂ္ဂုနကာရကာနံ၊ ငြင်းခုံတတ်သော ရဟန်းတို့၏။ တေရသေဝါ၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း တဆဲ့ သုံးရက်နေ့ဋ္ဌဂင်း။ စာတုဒ္ဒသေဝါ၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း တဆဲ့ လေးရက်ဖန့ဋ္ဌဂင်း။ပန္နရသိပဝါရဏံ၊သိပဝါရဏာကို။ ပဝါရေဿန္တိ၊ပဝါရဏာပြုလတ်ကုန်အံ့ သတည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား စာတုဒ္ဒသီ နှစ်ဥပုသ်ပြုလင့်သော ရဟန်းတို့သည်ကား ကလဟကာရက ရဟန်းတို့၏ သီတင်းကျွတ်သပြည့် ပဝါရဏာနေ့သို့မတိုင်မီ အဘိတ်နေ့ကပင် ပဝါရဏာနေ့ဖြစ်လတ္တံ့။ စာတုဒ္ဒသီ သုံးဥပုသ်ပြုသော ရဟန်းတို့ကား ထိုဘဂ္ဂုနကာရက ရဟန်းတို့၏ သီတင်းမကျွတ်မီ တဆဲ့သုံးရက်နေ့ကပင် ပဝါရဏာနေ့ဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဆိုသတည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝါရေန္တေဟိစ၊ ပဝါရဏာပြုသောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဗဟိသိမာယ၊ ပဋ္ဌ။ သာမဏေရေ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ အစောင့်ထား၍။ တေဘိက္ခူ။၊ ထိုကလဟကာရကရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွန်တိ၊ လာလတ်ကုန်၏ဟု။ သုတွာ၊ ကြားအောင်ပြု၍။ လဟုံလဟုံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကြ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ဏာပြုအပ်၏။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ တေဟိ ဒ့စဘိက္ခဝေဘိက္ခူဟိ။ပ။တထာဂတရောန္တူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊မူ၏။

အသံဝိဟိတာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဝိဒဟနရဟိတာ၊ အစောင့်အရှောက်ကိုမစီရင်လင့်ချေသည်ဖြစ်၍။ အာဂမနဇာနနတ္ထာယ၊ ထိုရဟန်းတို့ လာသည် မလာသည်ကို သိစိမ့်သောငှာ။ အကတသံဝိဒဟိတာ၊ အစောင့်အရှောက်မထားလင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဝိညာတာဝ၊ မသိသင့်ချေသည်လျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တေသံဝိက္ခိဘ္ဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလန္တာတ္ထ၊ ပင်ပန်းကုန်သေး၏။မုဟုတ္တံ၊ တခဏငယ်။ ဝိဿမထ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ဦး။ ဇာတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ သမ္မောဟံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ (တနည်းကား သမ္မောဟံကတွာ၊ မှောင်သည် မူ၍လည်းပေး)။ ဇာတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဋ္ဌော၊ မှတ်အပ်၏။ နောစေလဘေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စေ၊ ၍။ ဗဟိသိမံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ နောလဘေယျုံ၊ မရကုန်ငြားအံ့။ ဘဂ္ဂုန ကာရကာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့၏။ သာမဏေရေဟိစ၊ သာမဏေတို့သည်ၜင်း။ ဒဟာရဘိက္ခူ။ဟိစ၊ တို့သည်ၜင်း။ နိရန္တရံ၊ အခြားမဲ့။ အနုဗန္ဓာဝ၊ သွားတိုင်းလိုက်လတ်ကုန် သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အာဂမဇ္ဈေတိ၊ ဟူသည်

ကား။ ယံဇုတ္ထံ၊ အကြင်လဆန်းပက္ခကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဂမေဇုတ္ထော ပဝါရေယျာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဥတ္တိံ ဥတ်ကို။ ဌပေယျုံ၊ ထားကုန်ရာ၏။ တသ္မိံဇုတ္ထော၊ထိုတန်ဆောင်မုန်းလဆန်းပက္ခသည်။ အာဂမေ၊ရောက်လတ်သော်။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာ ပွင့်တုန်းဖြစ်သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌။ အကာမာ၊ပဝါရဏာမပ္ပို ချင်ငြားသော်လည်း။ ပဝါရေတမ္ဗံ၊ အပ်၏။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်စွ။ တံစာတုမာသိနိံ၊ ထိုမိုးလေးလ အဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ ၍။ပဝါရေတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ တေဟိစေဘိက္ခဝေဘိက္ခူဟိပဝါရိယမာနေတိ၊ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလအဆုံးတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပဝါရိယမာနေ၊ ပဝါရဏာပြုကြသည်ရှိသော်။

ပဝါရဏာသင်္ဂဟကထာ

၂၄၁။ အညတရောဖာသုဝိဟာရောတိ၊ ကား။ တရဏသမထော၀ါ၊ နသေးသောသမထဘာဝနာရှိသောရဟန်းသည်၎င်း။ တရဏဝိပဿနော၀ါ၊ နသေးသော ဝိပဿနာရှိသော ရဟန်းသည်၎င်း။ ပရိဗာဟိရာဘဝိဿာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနိဗဒ္ဓရတ္တိဋ္ဌာနဒိ၀ါဋ္ဌာနာဒိဘာ၀ေန၊ အမြဲမရှိသောညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်။ ဘာ၀နာနုယောဂံ၊ ဘာ၀နာစီးဖြန်းခြင်းလုံ့လကို။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှာ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော၀ါတို့သည်။ ပရိဗာဟိရာ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်မှ အပဖြစ်ကုန်သည်။ ဘ၀ိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့သတည်း။ (ဤကားနေရာပြောင်းလဲ ရသည်ရှိသော် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာ၀နာကို မစီးဖြန်းသာသော ကြောင့်ဆိုသည်)။ သဗ္ဗေဟေ၀ကေဠံ သန္နိပတိတဗ္ဗန္တိဇုမိနာ၀စနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ ဆန္နဒါနံ၊ ဆန္နပေးခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ (ဆန္နပေးကာမနေလင့် ဟူလိုသည်)။ ဟိသစ္စံ၊ စွ။ ဘိန္နဿသံဃဿ၊ သင်းကွဲသော သံဃာ၏။ သမဂ္ဂကရဏကာလေ၊ သမဂ္ဂပြုကြသော အခါ၌ဖြင့်။ တိဏဝတ္ထာရကသမထော၊ တိဏဝတ္ထာရက ကမ္မ၀ါစာ ရွတ်သဖြင့် အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေသော အခါ၌ဖြင့်။ ဇုမဿိံစ ပဝါရဏာ သင်္ဂဟော၊ ဤပဝါရဏာသင်္ဂဟကမ္မ၀ါစာ ရွတ်သောအခါ၌ဖြင့်။ ဇုတိဇုမေသုတီသု ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ (ကာယ

သာမင်္ဂီဟူလိုသတည်း။ တိဏဝတ္ထာရက သမထကိုကား အထက်၌ဆို လတ္တံ့)။ အယံပဝါရဏာသင်္ဃာနာမ၊ ဟမည်သည်ကိုကား။ ဝိဿဋ္ဌ ကမ္မဋ္ဌာနာနဋ္ဌ၊ လွတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော သူကို့အားဎင်း။ ထာမဂတ သမထဝိပဿနာနဋ္ဌ၊ အားသို့ရောက်ပြီးသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသော သူတို့အားဎင်း။ သောတာပန္နာဒိနဋ္ဌ၊ သောတာပန် အစရှိသောသူတို့အားဎင်း။ နဒါတဇ္ဇော၊ မပေးအပ်။ တရဏသမထ ဝိပဿနာလာဘိနောပန၊ နုသေးသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရသော သူသော်ကား။ သဇ္ဇဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သော်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်မူ။ ဥပနှာဝါ၊ ထက်ဝန်သော ရဟန်းတို့သော်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်မူ။ ကေပုဂ္ဂလော ဝါ၊ ရဟန်းသော်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေမူ။ ဧကဿ၊ တယောက်၏။ ဝဿနဝိ၊ အားဖြင့် သော်လည်း။ ဒါတဇ္ဇော ယေဝ၊ တည်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဝါဆိုသော ရဟန်းအားလုံးပင်၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာ နခဲ့သော်ငင်း ထက်ဝန်းသောရဟန်းတို့သည် နခဲ့သော်ငင်း တယောက်ကိုသာ ပေးက အားလုံးကို ပေးသည်မည်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ပဝါရဏာသင်္ဃော၊ ဟကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အန္တောဝဿေ၊ ဝါတွင်း၌။ ပရိဟာရော၀၊ အစောင့်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အန္တောဝဿေ ဟူသည်ကား သီတင်းကျွတ်လပြည့် အထွက်တရက်ကသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ရောက်ရုံကိုရည်၍ဆိုသည်။ အစောင့် ဟူသည်ကား ဝါဆိုကျောင်းကို သူမယူနိုင်ဟူလိုသည်)။ အာဂန္တုကာ၊ ကရဟန်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပဝါရဏာသင်္ဃာပေးသော ရဟန်းတို့၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ နလဘတိ၊ မရ။ တေဟိဝိ၊ ထိုပဝါရဏာ သင်္ဃာပေးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဆိန္နဝဿေဟိ၊ ဝါကွဲကုန်သည်။ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (ဤကား ပဝါရဏာ မပြုမီ အကြားကိုဆိုသည်)။ ပဝါရေတွာပန၊ ပဝါရဏာတည်း ပြုမိသော်ကား။ အန္တရာဝိ၊ လပြည့်မတိုင်မီ အကြား၌သော်လည်း။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမိတုံ၊ ဖဲအံ့သောငှာ။ (သွားအံ့သောငှာ သော်လည်းပေး)။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤကား ပဝါရဏာသင်္ဃာကို ပြုသော ရဟန်းတို့တွင် တယောက်ယောက်သော ရဟန်းသည်ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့် သွားလိုသည်ရှိသော် ပဝါရဏာပြုခဲ့၍ လပြည့်မတိုင်မီသော်လည်း သွားကောင်း၏ဟူလိုသတည်း)။ ဇာတိ ဇာမသာ

အတ္ထဿ၊ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ၄ာ။ တေဟိ စေ ဘိက္ခေဝေတိအာဒိ ံ၊ ဤသို့အစရှိသော စကား၊ကို။ အာဟာ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း၊သော ပါဠိ၌။ သေသံ၊ ကြွင်း၊သောပုဒ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

ပဝါရဏာကွန္ဓကဝဏ္ဏနာနိဋ္ဌိတာ။

၅-စမ္မက္ခန္ဓက

သောဏကောဋိသဝတ္ထုကထာ

၂၄၂။ စမ္မက္ခန္ဓကေ၊ စမ္မက္ခန္ဓကဋ္ဌ။ ဣဿရိယာဓိပစ္စန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဿရိယ ဘာဝေနစ၊ အစိုးရသော မင်း၏အဖြစ်နှင့်ဂုဏ်း။ အဓိပတိ ဘာဝေနစ၊မိမိနှင့်စပ်သော သူတို့၏ အရှင်၏ အဖြစ်နှင့်ဂုဏ်း။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အဓိနံပတိအဓိပတိ။ အဓိနံ၊ မိမိနှင့်စပ်သော သူတို့၏။ ပတိ၊ အရှင်တည်း။ အဓိပတိ၊မိမိနှင့်စပ်သော သူတို့၏အရှင်။ဤကား ဝစနတ္ထ)။ ရဇ္ဇန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ရာဇဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်။ ဝါ၊တနည်းကား။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ကတ္တုဒ္ဒကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စတည်း။ သောဏောနာမ ကောဋိဝီသေတိ ဇာတ္ထပဒေဋ္ဌ။ သောဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ နာမံ၊ တည်း။ ကောဋိဝီသေတိ၊ ကောဋိဝိသ မည်သည်ကား။ ဂေါတ္တံ အမျိုးတည်း။ ပါဒတလေသုလောမာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တေသု၊ နီသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပါဒတလေသု၊ တို့ဌ။ သုခုမာနိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော။ အဇ္ဇုနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညို၏ အဆင်းနှင့်တူကုန်သော။ ကမ္မစိတ္တိကတာနိ၊ ကံသည် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို သူဌေးသားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ အသိတိ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ တို့တွင်။ (တို့၏လည်းပေး)။ ဇေဋ္ဌ ပုရိသော၊ အကြီးဖြစ်သောသူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တေဟိ၊ သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ သဿိရိကံ၊ အသရေရှိသော။ ဥဏ္ဏာပါဝါရဏံ၊ သားမွေးဖြင့်ယက်သော ပတိးကို။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပါဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အက္ကမနဋ္ဌာနေ၊ နင်းရာအရပ်၌။ ပါဒပုဉ္ဆနိကံ၊ ခြေသုပ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေသိ၊ ထားခဲ့ဘူး၏။ တေမာသံပန၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ သဗ္ဗေဝ၊ ခဝသိမ်းသောသူတို့အလုံးလျှင်။ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ကို။ ဥပဋ္ဌဟိ သုကိရ၊လုပ်ကျွေးခဲ့ဘူးကုန်သတတ်။ အယံ၊ သည်ကား။ တဿစ၊ ထိုသောဏ၏ဂုဏ်း။ တေသဉ္စ အသိတိယာ ဂါမိကသဟဿာနံ၊ထိုရှစ်သောင်းသော ရွာနေသူတို့၏ဂုဏ်း။ ပုဗ္ဗယောဂေါ၊ ရှေးကောင်းမှုတည်း။

အသိတိ ဂါမိကသဟဿာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသုဂါမေသု၊ တို့၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ အသိတိသဟဿာနိ၊

ရှစ်သောင်းသောသူတို့တည်း။ ကေနဓိဒေဝကရဏီယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေနဝိယ၊ တစုံတခုသော ပြုတွယ်ကိစ္စရှိသကဲ့သို့။ အာဿ၊ ထိုဗိမ္မိသာရမင်းအား။ တဿသောဏဿ၊ ဏကို။ ဒဿနာယ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းကို။ အညတြဌပေတွာ၊ ၍။ ကိန္တိကရဏီယံ၊ သည်။ နပန အတ္ထိ၊မရှိလျှင်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တာနိပိ အသိတိ ကုလပုတ္တာသဟဿာနိ၊ ထိုရှစ်သောင်းသော အမျိုးသားတို့ ကိုလည်း။ သန္ဓိပါတာပေန္တော၊ စည်းဝေးစေသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စည်းဝေးစေသည်ရှိသော်။ အဲပရိသက်နော၊ ရုံရှာခဲ့ညားခြင်းမရှိ။ သောဏော၊ သည်။ အာဂမိဿတိတိ၊ လာလတ္တံ့ဟု။ သန္ဓိပါတာပေသိကိရ၊ စည်းဝေးစေသတတ်။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မိကေ အတ္ထေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကသိဝါဏိဇ္ဇာဒိနိ၊ လယ်ထွန်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗာနိ၏။ မာတာ ပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ပေါသိတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဧတိ ဧဝမာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဧဒဓလောကဟိတေအတ္ထေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ အနုသာသေတ္ဝာ၊ဆုံးမလိုက်၍။ သောနော ဘဂဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ သမ္မရာယိကေ၊ တမလွန် အဆက်ဆက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ အနုသာသိဿတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့သတည်း။ ဧဒတိအယံ၊ ဤသို့နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဘဂဝန္တံ ပဋိဝေဒေမိတိ၊ ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဇာနာပေမိ၊ သိစေအံ့။ ပါဠိကာယ နိမ္မုဇ္ဇိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သောပါနဿ၊ စောင်းတန်း၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ အနုစန္ဒပါသာဏော၊ လထက်ဝက် သဏ္ဌာန်ရှိသော ကျောက်ဖျာ၌။ နိမ္မုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၎င်း၍။ ယဿဒါနိဘန္တေဘဂဝါကာလံမညတီတိ၊ ဟူဆည်ကား။ တေသံအသိတိဂါမိက သဟဿာနံ၊ ထိုရှစ်သောင်းသော ရွာနေအမျိုးသားတို့၏။ ယဿဟိတကိရိယတ္ထဿ၊ အကြင်အစီးအပွားကို ဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်၏။ ကာလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊ ကျောင်းစွန်း၌ ဖြစ်သော။ ဆာယာယံ၊ အရိပ်၌။ တနည်းကား။ ဝိဟာရပစ္စန္တေ ဆာယာယံ၊ ထွက်လတ်သော ကျောင်း၏အရိပ်၌။ သမန္နာဟရန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဿာဒဝသေန၊ကြည်ညိုသောအားဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ မနသိကရောန္တီ၊ နှလုံးပြုကုန်၏။ ဘိယျောသောမတ္တာယဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်သောအားဖြင့်။ ပုန၊

တဘန်။ ဝိသိဋ္ဌတရံ၊ ထူးမြတ်သော တန်ခိုးကို။ ဒဿဟိ၊ ပြလော။ ဇုတိ အယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အန္တရဓာယတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဒဿနံ၊ မမြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သောဏသုပဋိပဒါကထာ

၂၄၃။ လောဟိတေနဖုဋ္ဌောဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ လောဟိတေန၊ ဖြင့်။ မက္ခိတော၊ လိမ်းကျံသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဂဝါဃာတနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို။ ဟညန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ တာဒိသော၊ ထိုနွားသတ်ရာ အရပ်နှင့်တူ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ နက်တည်း။ ဝိဏာယ တန္တီဿရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏။ တန္တီဿရေ၊ အညှိုကို တီးသော အသံ၌။ ကုသလ တာနာမ၊ လိမ္မာမာသောအဖြစ် မည်သည်ကား။ ဝိဏာယ၊ စောင်းကို။ ဝါဒနကုသလော၊ တီးခြင်း၌ လိမ္မာစွာမှတ်သော။အစ္ဆာယတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိအာယဘာဝေ၊ ညှိတင်းလွန်းစွာလျှင်။ ခရမုဆွိတာ၊ ပြင်းပြင်း တီးခြင်းတည်း။ သရဝတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သရသမ္ပန္နာ၊အသံသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏လော။ ကမ္မညာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကမ္မက္ခမာ၊ စောင်းတီးခြင်း အမှုၭ် ခံနိုင်အံ့လော။ အတိသိထိလာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မန္ဒမုဆွနာ၊ ညှိလျော့၍ ညံ့ညံ့တီးခြင်းတည်း။ သမေဂုဏေပတိဋ္ဌိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈိမေသရေ၊ ညှိမလျော့မတင်း တီးသော အသံ၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ မုဆွိတာ၊ တီးခြင်းတည်း။ ဝိရိယသမတံအဓိဋ္ဌဟာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိရိယသမ္ပယုတ္တံ၊ ဝိရိယနှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို။ သမတံ၊ မျှအောင်။ အဓိဋ္ဌာဟိ၊ ဆောက်တည်လော။ ဝိရိယ သမထေန၊ ဝိရိယသမာဓိကို မျှစေသဖြင့်။ ယောဇေဟိ၊ ယှဉ်လော။ စိးဖြန်းလော။ ဇုတိအယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣန္ဒြိယာနဉ္စ သမတံ ပဋိဝိဇ္ဈာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါဒိနံ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်တို့၏။ သမတံ သမဘာဝံ၊ မျှသော အဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ သိတတ်စေလော။ (ဟုသမ္မန်)။ တတ္ထ၊ ထို သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်၌။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါကို။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။ ပညဉ္စ၊ ပညာ ကိုလည်း။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်။ သမာဓိဉ္စ၊ သမာဓိကိုလည်း။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယနှင့်။ ယောဇိယမာနော၊ ထပ်မျှ ယှဉ်သောသူတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်တို့၏။ သမတံ၊ မျှသော အဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ (မဂ်ဖိုလ် ရကုန်၏လည်းပေး)။ အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိရိယဖြင့်လွန်လည်း ဥဒ္ဓစ္စဖြစ်ခဲ့ ဝိရိယကို လျော့လွန်းလျှင်

ကောသင္ဖြစ်ခဲ့။ ထိုကြောင့်ရကား ဝိရိယနှင့် သမာဓိလည်းမျှစေ။ သဒ္ဓါလွန်လည်း ပညာညံ့ခဲ့။ ပညာလွန်လည်း သဒ္ဓါညံ့ခဲ့။ ထိုကြောင့် ရကား သဒ္ဓါနှင့် ပညာလည်း မျှလျှစေ ဟူ၍ စောင်းကို ပမာပြု၍ ဆုံးမတော်မူသတည်း)။ တတ္ထစ နိမိတ္တံဂဏှာဟီတိ၊ ဟူသည်ကား။တသို့သမထေ၊ ထိုသို့မျှသောသမထအဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာဒါသေ၊ ကြေးမုံပြင်၌။ မုခဒိမ္မေနေဝ-မုခဒိမ္မေနဏေဝ၊ မျက်နှာရိပ် ကဲ့သို့။ ယေနနိမိတ္တေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံသမထ နိမိတ္တံ၊ ထိုသမထနိမိတ်ကိုဂုင်း။ ဝိပဿနာနိမိတ္တံ၊ မိတ်ကိုဂုင်း။ မဂ္ဂနိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကိုဂုင်း။ ဖလနိမိတ္တဉ္စ၊ မိတ်ကိုဂုင်း။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော။ နိဗ္ဗတ္တေဟိ၊ ဖြစ်စေလော။ ဧဝတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၂၄၄။ အည္ဒံဗျာကရေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ကား။ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးဟူ၍။ ဇာနာပေယျံ၊ သိစေအံ့။ဆဒ္ဒာနာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆကာရဏာနိ၊ ခြောက်ပါးသော အကြောင်းတို့သည်။ အဓိမုတ္တော ဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ပစ္စက္ခံကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဋ္ဌိတော၊တည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တောတိအာဒိ၊ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ စုံကို။ အရဟတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်မြောက်သောကြောင့်။ နေက္ခမ္မံ၊ မွမည်၏။ တေဟေဝ၊ ထိုခဝ်သိမ်းသော ကိလေသာ တို့မှလျှင်။ ပဝိဝိတ္တတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝိဝေကော၊ ကမည်၏။ ဗျာပဇ္ဇာ ဘာဝတော၊ စောင်းမြောင်းခြင်း အမျက်မရှိ သောကြောင့်။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ မည်၏။ တဏှာက္ခယန္တေ၊ တဏှာကိုကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်၏အဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ တဏှာက္ခယော၊ မည်၏။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန် လေးပါး၏။ ခယန္တေ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနက္ခယော၊ ယမည်၏။ သမ္မောဟာဘာဝတော၊ တွေဝေခြင်း မရှိသောကြောင့်။ အသမ္မောဟော၊ ဟမည်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ကေဝလံ သဒ္ဓမတ္တကံတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိဝေဓရဟိတံ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့်ကင်းသော။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဋိဝေဓ ပညာယ၊မဂ်ပညာနှင့်။ အသံဓိသံ၊ မနှီးမနှောသော။ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ သဒ္ဓါဖြစ်ကာမျှတည်း။ ပဋိစယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊ လဲ။ ကရဏေန၊ ပြုသဖြင့်။ ဝဓိ၊ ပွားခြင်းတည်း။ ဓိတရာဂတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဂ္ဂပဋိဝေဓေန၊ မဂ်

ညာဏ်ဖြင့်။ (မင်္ဂကိုသိသဖြင့်လည်းပေး)။ ရာဂဿ၊ ၏။ ဝိဂတတ္တာယေဝ၊ သတ်အပ်သော အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ (ဝိဟတရာဂတ္တာယေဝ ဟူ၍လည်း ရှိ၏။ ကင်းသောရာဂရှိသောအဖြစ်ကြောင့်လျှင်ဟုပေး)။ နေက္ခမ္မသခ်ါတံ၊ နေက္ခမ္မဟု ဆိုအပ်သော။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ဝာ၊ သိ၍။ (မျက်မှောက်ပြု၍ သော်လည်းပေး)။ ဒ္ဝိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရေနေဝ၊ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသော နေခြင်းဖြင့်လျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တန်ခိုးမာနသောယေဝ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် သို့ညွတ်လေသောစိတ် ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသပဒေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။

လာဘ သက္ကာရ သိလောကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပစ္စယ လာဘဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ တေသံယေဝ စတုပစ္စယာနံ၊ တို့တွင်။ သုကတဘာဝဉ္စ၊ ကောင်းနိုးရာပြုသော အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဝဏ္ဏဘဏနဉ္စ၊ ချီးမွမ်းစကားကို ဆိုခြင်းကိုဂုဏ်း။ နိကာမယမာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာန်ဆမာနော ပဏ္ဍယမာနော၊ ဘောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ပဝိဝေကာဓိမုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ကား။ ဝိဝေကေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဇာတိဝေံ၊ သို့။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဇာတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သီလဗ္ဗတပရာမာသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလဉ္စ၊ နွားတို့၏ အကျင့်ကိုဂုဏ်း။ ဝတဉ္စ၊ နွားတို့၏ အလေ့ကိုဂုဏ်း။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဟိတဂဟဏာ မတ္တံ၊ အယူကိုယူကာမျှကိုသာ။သာဂရဇာတကဉ္စ နွေတာဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာဂရဘာဝေန၊ အနှစ်ဟူသော အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာနန္တော၊ သိသော သူသည်။ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗျာပဇ္ဇံ၊ စောင်းမြောင်းခြင်း မရှိသော။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇာမိနာဝနယေန၊ ဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗဝါရေသု၊ တို့၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဘုသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗလဝန္တော၊ ပြင်းစွာသော လေတို့သည်။ နေဝဿ စိတ္တံ ပရိယာဒိယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဿ ဓိဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဌာတုံ၊ တည်စိမ့် သောငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ နိုင်ကုန်။ အမိဿိကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မိဿာဿကတံ၊ နှိုးနှောသောကို လေသာမရှိ။ ဟိဿစ္ဆံ၊ သင့်စွာ၏။ ကိလေသာ၊ကိလေသာ

တို့သည်။ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္က။ ဧကတ္တမိသံ၊ စိတ်နှင့် နှီးနှောခြင်းကို။ ကရောန္တို၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုကိလေသာ တို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ အမိဿီကတံ၊ ကိလေသာနှင့် မနှောသော။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဒ္ဒိတန္တိ၊ကား။ ပတိဋ္ဌံ၊တည်၏။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အစလနပ္ပတ္တံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဝယဉ္စသော နုပသတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္သစိတ္တသ္သ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒမ္ပိ၊ အဖြစ်ကိုဌင်း။ ဝယမ္ပိ၊ အပျက်ကိုဌင်း။ ပသဿတိ၊ ရှု၏။

နေက္ခမ္မံအဓိမုတ္တာသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ထာ–သစ္ဆိကရိတ္ထာ၊ ပြု၍။ ဌိတာသေ၊ တည်သော ရဟန္တာအား။ သေသပဒေဟိဝိ၊ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ဥပါဒါနက္ခယသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်တည်း။ အသမ္မောဟဉ္စေတသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အမိမုတ္တသ္သ၊ နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းသော။ (နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်လေသော်လည်းပေး)။ စိတ္တသ္သစ၊ စိတ်၏လည်း။ အသမ္မောဟံ၊ တွေဝေသော မောဟ မရှိခြင်းကို။ ဒိသွာအာယတနာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုဌင်း။ ဝယဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းကိုဌင်း။ ဒိသွာ၊ ၍။ သမ္မာဒိဋ္ဌံ ဝိမုစ္စတီတိ၊ဟူသည်ကား။ သမ္မာဟေတုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဇာမဒယဝိပဿနာယ၊ နာဖြင့်။ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်။ ဖလသမာပတ္တိ ဝသေန၊ ပတ်အားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏော၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌။ အဓိမုစ္စတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ သန္တစိတ္တသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗုတစိတ္တသ၊ ငြိမ်းချမ်းသော စိတ်ရှိသော။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာဒ္ဒါနိဋ္ဌေ၊ ကောင်းမကောင်းသော အာရုံ၌။ အနုနယပဋိဃဝေါဟိ၊ ဝမ်းသာခြင်းမျက်လိုခြင်းတို့ဖြင့်။ အနုဝိယတ္တာဝ၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မရှိသောကြောင့်ဌင်း။ (အဝိယတ္တာလည်းရှိ၏`။ အကဋ္ဌိယတ္တာစ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်ဌင်း။ တာဒိ၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသတာဒိနော၊ ထိုသည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာအား။

ဒိဂုဏဥပါဟနပဋိက္ခေပကထာ

၂၄၅။ အည်ံ ဗျာကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ (အရဟတ္တဖိုလ် ကိုလည်းပေး)။ ဗျာကရောန္တို၊ ကြားကုန်၏။ အတ္ထောစ ဝုတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေနဗျာကရဏေန၊ ထိုသို့ကြားနာသယ ၄၇၆-၄၃

သဖြင့်။ အရဟာတိ၊ရဟန္တာဟူ၍။ ယောအတ္ထော၊ ကို။ ဉယတိ၊သိအပ်၏။ သောအတ္ထော၊ ထိုသိအပ်သော အနက်ကို။ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထော ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သောဏထေရ ကြားလျှောက်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးဟူ၍ သိသော အနက်ကိုလျှင် အနက်ဟူ၍ ဆိုသည်။ ပါဠို အနက်ကိုမဆို ဟူလိုသတတ်။ ဤအရာ၌ အဋ္ဌကထာကျဉ်းသည်။ ပါဠိုကို နှလုံးသွင်းမှသိလွယ်၏)။ သုတ္တတ္ထောပန၊ ပါဠိုရှုတ်သော အနက်ကိုကား။ သုတ္တဝဏ္ဏနာတောယေဝ၊ ပါဠို၏အဖွင့်မှလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊၏။ တနည်းသော်ကား။ သုတ္တတ္ထောပန၊ သုတ်၏အနက်ကိုကား။ သုတ္တဝဏ္ဏနာတောယေဝ၊ သုဘ်အဋ္ဌကထာမှလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သောဏသုတ်၏ အနက်ကိုကား သုတ်အဋ္ဌကထာမှာ ယူပါဟူလိုသတည်း)။ အတ္ထာဒၶ အနုပနိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ အရဟာတိ၊ ငါရဟန္တာဟူ၍။ ဝေံ ဤသို့။ ဗျဉ္ဇနဝသေန၊တိုက်ရိုက်သော သဒ္ဒါအားဖြင့်။ အတ္ထာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နာ ဉပနိတော၊ မဆောင်။ (ငါကား ရဟန္တာဟူ၍ တိုက်ရိုက်မဆို ဟူလိုသတည်း)။ အထစ ပနိဓေ ကစ္စေ မောဃပုရိသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေ၊ ကုန်သော။ တုစ္ဆပုရိသာပန၊ မဂ်ဖိုလ်မရဘဲ အချည်းနှီးသော ယောဂျားတို့သည်ကား။ ဟသမာနာဝိယ၊ ရယ်ဖွယ်ကဲ့သို့။ အသန္တမေဝ၊ မိမိတို့၌ ထင်ရှားမရှိဘဲလျှင်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို။ ဝစနမတ္တေန၊ စကားဆိုကာမျှဖြင့်။ သန္တံ ကတ္ထာ၊ ရှိသော အယောင်ပြု၍။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားလျှည့်ကုန်၏။ ကေ ပလာသိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေပဠလံ၊ တထဝ်ဘည်းသော ဘိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (သမ္ဗန်)။ အသီတိ သကဒ္ဒဝါဟေတိ ဇေ္ဌပဒေ၊ ၌။ ဒွေ သကဒ္ဒဘာရာ၊ နှစ်လှည့်တိုက်သော ဝန်တို့သည်။ ဧကော ဝါဟော၊ တဝါဟာမည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သတ္ထဟတ္ထိကဠေ အနီကန္တိ ဇေ္ဌပဒေ၊၌။ ဆဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မခြောက်စီး။ ဧကောစဟတ္ထိ၊ ဆင်ပေါက်တစီး။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤဆင်ခုနစ်စီးသည်ကား။ ကေါ၊ တခုသော။ အနီကံ၊ အနီကမည်၏။ (ဆင်အပေါင်း မည်၏လည်းပေး)။ ဤဒိသာနို၊ ဤသို့နှင်နှင်ကုန်သော။ သတ္တာအနီကာနိ၊ ခုနစ်သင်းသော ဆင်အပေါင်းတို့သည်။ သတ္တဟတ္ထိကံအနီကံနာမ၊ သတ္တဟတ္ထာနိက မည်၏။ (ဆင်အပေါင်းကား လေးဆယ့်ကိုးစီးကည်း။ ဤလေးဆယ့်ကိုးစီးကို ခုနစ်စီး ခုနစ်ခု ပြုသောကြောင့် သတ္တဟတ္ထာနိက ဟူသတည်း)။ ဒိဂုဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွေပဒ္ဓလာ၊ နှစ်ထပ်တည်း။ တိဂုဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။

တိပဋ္ဌလာ၊ သုံးထပ်။ ဂဏဂုံဏုပါဟနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုပဋ္ဌလတော၊ လေးထပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

သဗ္ဗနီလိကာဒိပဋ္ဌိကွေပကထာ

၂၄၆။ သမ္ဗာဝ၊ အလုံးစုံလျှင်။ နီလိကာ၊ ညိုသော အဆင်းရှိကုန်သည်တည်း။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ သမ္ဗနီလိကာ၊ ကမည်ကုန်၏။ သမ္ဗပီတိကာဒီသုပိ၊ သမ္ဗပီတိက စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ တတ္ထစ၊ ထိုသမ္ဗနီလိက စသည်တို့တွင်။ နီလိကာ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော ဘိနပ်သည်ကား။ ဥမ္မာရပုပ္ဖဝဏ္ဏာ၊ အောက်မဲညိုပွင့် အဆင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီတိကာ၊ ရွှေအဆင်းရှိသော ဘိနပ်လည်း။ ကဏိကာရ ပုပ္ဖဝဏ္ဏာ၊ မဟာလှေကားပွင့် အဆင်းရှိ၏။ လောဟိတိကာ၊ နီသောအဆင်းရှိသော ဘိနပ်သည်ကား။ ဇယသုမနပုပ္ဖဝဏ္ဏာ၊ လယ်ခေါင်ရန်းပွင့် အဆင်းရှိ၏။ မဉ္ဇိဋ္ဌကာ၊ မောင်းသော အဆင်းရှိသောဘိနပ်သည်ကား။ မဉ္ဇိဋ္ဌဝဏ္ဏာဇဝ၊ ဝိန်ခွန်ယ် အဆင်းပင်တည်း။ ကဏ္ဏာ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော ဘိနပ်သည်ကား။ အဒ္ဒါရိဋ္ဌကဝဏ္ဏာ၊ အသစ်သော ပတီးနက် အဆင်းရှိ၏။ မဟာရဂ်ရတ္တာ၊ မဟာရဂ်မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့်စွန်းသော အဆင်းသည်ကား။ သတပဒိဝိဋ္ဌကဝဏ္ဏာ၊ ကင်းသန်း ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိ၏။ မဟာနာမရတ္တာ၊ မဟာနာမမည်သော ဆိုးရည်ဖြင့်စွန်းသော အဆင်းသည်ကား။ သမ္ပိန္နဝဏ္ဏာ၊ ပြားသော အဆင်းရှိသည်။ ပဏ္ဍုပလာသဝဏ္ဏာ၊သစ်ရွက်ရော်အဆင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကုရန္ဒိယံပန၊ဤကား။ ပဒုမပုပ္ဖဝဏ္ဏာတိ၊ ကြာပွင့်အဆင်းရှိ၏ဟု။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တောသုဉပါဟနာသု၊ ထိုဘိနပ်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော ဘိနပ်ကို။ လဘိတ္ထာ၊၍။ ရဇနံ၊ဆိုးရည်ကို။ စောဠကေန၊ ပုဆိုးကြမ်းဖြင့်။ ပုဉ္ဆိတ္ထာ၊ သုပ်၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတ္ထာ၊ ဖျက်၍။ ဓာရေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အပ္ပမတ္တကေနပိ၊ စိုးစဉ်းဖြင့်။ ဘိန္နေ၊ ဖျက်သည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။

နီလကဝဒ္ဓိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာသံ ဥပါဟနာနံ၊ ဘိနပ်တို့၏။ ဝဒ္ဓါယေဝ၊ အသည်းသာလျှင်။ နီလာ၊ ညို၏။ သမ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘိနပ်သည်း၌။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဧတာဝိ၊ ဤဘိနပ်အသည်းတို့ကိုသည်း။ ဝဏ္ဏဘေဒံ၊ အဆင်းဖျက်ခြင်းကို။ ကတ္ထာ၊ ပြု၍။ ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ခလ္လကဗန္ဓာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပက္ခိဝိဓာနတ္ထံ၊ ဖက္ကောင့်ကို ဝိတ်အံ့သောငှာ။ တလေ၊အထပ်၌။ ခလ္လကံ၊အဝိတ်ကို။ ဗန္ဓိတ္ထာ၊၍။ ကတာ၊ပြု၏။

ပုဋ္ဌမန္ဓာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောနက ဥပါဟနာ၊ ပန်းသေး ခြေထုပ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယာဝဇီဿံဒဘာ၊ မြင်းခေါင်း တိုင်အောင်။ သဗ္ဗပါဒံ၊ ခြေအသုံးကို။ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ဖုံး၏။ ပါလိဂုဏ္ဍီမာတိ၊ဟူသည်ကား။ပလိဂုဏ္ဍိတ္ထာ၊ မွန်း၍။ ကဘာ၊ပြု၏။ ဥပဝိပါဒမတ္တမေဝ၊ဖမိုးမျှကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံး၏။ဇဿံ၊သသုံးကို။ နပဋိစ္ဆာဒေတိ၊မဖုံး။ တူလပုဏ္ဏိကာတိ၊ဟူသည်ကား။ တူသဒိစုနာ၊လဲအုံးဖြင့်။ ပုရေတ္ထာ၊ပြည့်အောင်သွတ်၍။ ကတာ၊၏။ တိတ္တိရပဏ္ဍိကာဘိ၊ဟူသည်ကား။ တိတ္တိရပတ္တသဒိသာ၊ခါတောင်နှင့်အတူ။ ဝိစိတ္တဗန္ဓါ၊ ပြောက်သောအသည်းရှိ၏။ မေဏ္ဍဝိသာဏဝဒ္ဓိကာတိ၊ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဏိကဋ္ဌာနေ၊ ခြေစွပ်ရာနားဌ်။ မေဏ္ဍကသိင်္ဂသဏ္ဌာနေ၊ ဆိတ်ကုလား ဦးချိုသဏ္ဌာန်နှင့်တူကုန်သော။ ဗန္ဓေ၊အသည်းတို့ကို။ယောဇေတ္ဝာ၊တပ်၍။ ကဘာ၊ပြု၏။ အဇဝိသာဏဝဒ္ဓိကာဒီသုပိ၊ ဆိတ်မြန်မာ၏ဦးချိုကဲ့သို့အသည်း တပ်သောဘိနပ်စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊တည်း။ ဝိစ္ဆိကာဋ္ဌိကာပိ၊ ကင်းမြီးကောက် လက်မသဏ္ဌာန် အသည်းတပ်သော ဘိနပ်သည်လည်း။ တဇ္ဇေဝ၊ ထိုခြစွပ်ရာ၌လျှင်။ ဝိစ္ဆိကနဂ်္ဂသဏ္ဌာနေ၊ ကင်းမြီးကောက် လက်မသဏ္ဌာန်နှင့် တူကုန်သော။ ဗန္ဓေ၊ အသည်းတို့ကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊ တပ်၍။ကတာ၊ပြု၏။ မောရပိဉ္ဆပရိသိဒ္ဓိတာဘိ၊ ဟူသည်ကား။တလေသုဝါ၊ အသင်္ဘိဒ္ဓဂင်း။ ဗန္ဓေသုဝါ၊ အသည်းတို့ဖြင့်ဂင်း။ သုတ္တကသဒိသေဟိ၊ ချည်နှင့်တူကုန်သော။မောရပိဉ္ဆေဟိ ဥဒေါင်းမြီးရင်းတို့ဖြင့်။ပရိသိဝိတာ၊ ချုပ်သောဘိနပ်ဘည်း။ စိတြာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိစိတြာ၊ ဆန်းကြယ်သောဘိနပ်။ ဧတာသု၊ ထိုဘိနပ်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော ဘိနပ်ကို။ လဘိတ္ထ၊ ၍။ တာနိခလ္လကာဒီနိ၊ ထိုဖဏောင့်တုံးစသည်တို့ကို။ အပနေတ္ထ၊ ၍။ ဝဠဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝဠဉ္ဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တေသုပန၊ ထိုဖဏောင့်တုံးစသည်တို့သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ဝဠဉ္ဇန္တသ၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်၊သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီဟစမ္မပရိက္ခေဒနာမ၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်ပက်သောဘိနပ်မည်သည်ကား။ စိဝရေ၊ သင့်နှဌ်။ အနုဝါတံဝိယ၊ အနားပတ်ကဲ့သို့။ သီဟစမ္မံ၊ ကို။ ယောဇေတ္ဝာ၊၍။ ကတာ၊ ပြု၏။ လုဝကစမ္မပရိက္ခေဒဘိ၊ဋ္ဌာဟူသည်ကား။ ပက္ခိဗိဠာလစမ္မပရိက္ခေဒ၊ သျှဉ်းရေဖြင့် မွန်းသောဘိနပ်တည်း။ ဧတာသုဝိ၊ ထိုဘိနပ်တို့တွင်လည်း။ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသောဘိနပ်ကို။လဘိတ္ထ၊ရ၍။ တံစမ္မံ၊ ထိုအရေကို။ အပနေတ္ထ၊ ပယ်၍။ ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ၏။

၂၄၇။ ဩမုက္ကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိမုစ္ဆိတ္ဝာ၊ စီးလေဖြိုး၍။ အပနိတံ၊ ပယ်သောဘိနပ်။ (အဟောင်းဟူလိုသည်)။ နဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရိဘုတ္တာ၊ မစီးသေးသောဘိနပ်သစ်။

အဇ္ဈာရာမေဥပါဟနပဋိက္ခေပကထာ

၂၄၈။ အဘိဇံဝနိကဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနသိပ္ပေန၊ ဖြင့်။ အဘိဇိဝန္တိ၊ အသက်မွေးကုန်၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တိ၊မွေးကုန်၏။ တဿသိပ္ပဿကာရဏာဝ၊ ထိုအတတ်ကိုလိုသောကြောင့်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဝေါတံဘိက္ခဝေတိတ္ထေပဒေ၊ ဦး။ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ (အနက်မရှိဟူလိုသည်)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓသာသနေ၊ ဤငါ၏သာသနာတော်၌။ သောဘေယျာထ၊ တင့်တယ်စေကုန်လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယံတုမေ့တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေတုမ့ေ၊ အကြင်သင်တို့သည်။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ယဒိ၊ ၍။တုမ့ေ၊ သင်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ၏။ အယံသဒ္ဒေါ၊ ဤယံသဒ္ဒါကား။ ယဒိသဒ္ဒဿ၊ ယဒိသဒ္ဒါ၏။ အတ္ထော၊ ဦး။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ အာစရိယေသူတိအာဒိမ့ိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိဦး။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယော၊ ယဒုင်း။ (သရဏဂုံပေးသောဆရာကိုယူ)။ ဥပသမ္ပဒါစရိယော၊ ယဒုင်း။(ကမ္မဝါစာရွတ်ပေးသောဆရာကိုယူ)။ နိဿယာစရိယော၊ ယဒုင်း။ (နိဿယည်းယူသောဆရာကိုယူ)။ ဥဒ္ဒေသာစရိယော၊ ယဒုင်း။ (စာသင်ဆရာကိုယူ)။ ဣမေစတ္တာရောပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အာစရိယောဧဝ၊ အာစရိယပင်တည်း။ အဝသိကဿ၊ တဝါမရှိသေးသောသူ၏။ ဆဇ္ဇဿော၊ ခြောက်ဝါပြည့်ပြီးသောရဟန်းသည်။ အာစရိယမတ္တော၊ ဆရာမည်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ သောအဝသိကော၊ ထိုတဝါမပြည့်သေးသော ပဉ္စင်းသစ်သည်။ စတုဝဿကာလေ၊ လေးဝါရှိသောအခါ၌။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုခြောက်ဝါရှိသော ရဟန်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဝဿ္ဆတိ၊ နေ၏။ (တဝါမပြည့်သေးသော ပဉ္စင်းသစ်သည်လေးဝါပြည့်လမူကား ခြောက်ဝါသားသည် ဆယ်ဝါပြည့်သတည်း။ ထိုကြောင့်အာစရိယမတ္တဟု ခြောက်ဝါသားကို ဆိုပေသတည်း)။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧကဝဿိကဿ၊ တဝါပြည့်သောပဉ္စင်းငယ်၏။ သတ္တဝဿော၊ ခုနစ်ဝါပြည့်သောရဟန်း။ ဒ္ဝဝဿဿ၊ နှစ်ဝါရှိသောရဟန်းငယ်၏။ အဋ္ဌဝဿော၊ ရှစ်ဝါရှိသောရဟန်း။ တိဝဿဿ၊

သုံးဝါရှိသောပဉ္စင်းငယ်၏။ နဝဝသော၁၊ ကိုးဝါရှိသောရဟန်း။ စတု ဝဿသ၁၊ လေးဝါရှိသောပဉ္စင်းငယ်၏။ ဒသဝသော၁၊ ဆယ်ဝါရှိသော ရဟန်း။ ဇာမေဝိဘိက္ခု။၊ ဤရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာစရိယမတ္တာဝေ၀၊ ဆရာချည်းတည်း။ (အဓိပ္ပါယ်သိသင့်၏)။ ဥပဇ္ဈာယသ၁၊ ၏။ သန္ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တာပန၊ တက္ခစည်းဝေးရှိမြင်ဘူးသောရဟန်း တက္ခဘဉ်းပေးဘက် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကား။ သဟာယဘိက္ခု။၊ အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော ရဟန်းမည်ကုန်၏။ ယေဝါပနကေစိ၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဒသဟိဝဿေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဟန္တတရာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်၏။ တေသဇ္ဇေပိ၊ ထိုဆယ်ဝါကြီးသော ရဟန်းခပ်သိမ်းတို့သည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယမတ္တာနာမ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ရှိသည်မည်ကုန်၏။ တ္တေကေသု ဘိက္ခု။သု၊ ဤမျကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အနုပါဟနေသု၊ ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲ။ စက်မန္တေသု၊ စင်္ကြံ သွားကုန်လျက်။ သဥပါဟနသ၁၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ စက်မတော၁၊ စင်္ကြံ သွားသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၄၉။ ပါဒဓီလာဗာဓေနာမ၊ ဘ၀ါးခွဖြစ်သော ဖွတ်သိုအနာမည် သည်ကား။ ပါဒတော၁၊ ခြေဘ၀ါးမှ။ ဓီလသဒိသံ၊ တံသင်းငုတ်နှင့် တူသော။ မံသံ၊ အသား၁သည်။ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၅၁။ တိဏပါဒုကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနကေနစိ တိဏေန၊ အမှတ်မရှိသောမြက်ဖြင့်။ ကတာ၁၊ ပြုသော။ ပါဒုကာ၁၊ ခြေနင်းတည်း။ ဟိန္တာလပါဒုကာတိ၊ ပါဒုကာ ဟူသည်ကား။ ခဇ္ဇူရိပတ္တေဟိ၊ သင်ပေါင်း ရွက်တို့ဖြင့်။ ကတပါဒုကာ၁၊ ပြုသောခြေနင်းတည်း။ ဟိန္တာလပတ္တေဟိဝိ၊ ထန်းနှန်းရွက် တို့ဖြင့်လည်း။ ကတပါဒုကာ (ထည့်ပါ)။ ပြုသောခြေ နင်းသည်။ နဝဠ္ဠတိ၊ မအပ်။ ကမလပါဒုကာတိ၊ ဒုကာ ဟူသည်ကား။ ကမလတိဏံနာမ၊ တောင်ကြာ မည်သော မြက်သည်။ (ကြာဘက်မည် သောမြက်လည်းပေး)။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုတောင်ကြာ ရွက်ဖြင့်။ ကတပါဒုကာ၁၊ ပြုသောခြေနင်းတည်း။ ဥသီရပါဒုကာတိဝိ၊ ပန်းရင်းမြက် ဖြင့်ပြုသော ခြေနင်းဟူ၍လည်း။ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ကမ္မလပါဒုကာတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဥဏ္ဏာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတပါဒုကာ၁၊ တည်း။ အသက် မနီယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတာ၁၊ တည်သော။ နိစ္စလာ၁၊ တုန် လှုပ်ခြင်းမရှိသော။ အသံဟာရိယာ၁၊ မချိကောင်းသော ခြေနင်းတို့တည်း။ (ဤခြေနင်းကား ကျင်ကြိုး သွားခါ၊ ကျင်ငယ် သွားခါ၊ သန့်သက်ရေ ဆောင်ခါနင်းသော ခြေနင်းတည်း)။

၂၅၂။ အင်္ဂဇာတံဆုပန္ဒီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အင်္ဂဇာတေနေဝ၊ မိမိတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်နှင့်လျှင်။ အင်္ဂဇာတံ၊ နွားမတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဆုပန္ဒီ၊ ထိလေကုန်၏။ ဩဂဂါဟေတွာ မာရေန္တီတိ၊ ကား။ အန္တော ဥဒကေ၊ ရေတည်း၌။ ဒဠှံဂဟေတွာ၊ မြဲစွာကိုင်၍။ မာရေန္တိ၊ သေစေကုန်၏။

ယာနာဒိပဋိက္ခေပကထာ

၂၅၃။ ကိတ္တိယုတ္တေနာတိ၊ဟူသည်ကား။မေနုယုတ္တေန၊ နွားမကသော။ ပုရိသန္တရေနာတိ၊ နဟူသည်ကား။ ပုရိသ သာရထိနာ၊ ယောက်ျားနှင်သော။ (ယောက်ျား ထိန်းသော်လည်းပေး)။ ပုရိသ ယုတ္တေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါဏယုတ္တေန၊ နွားဖိုကသော။ (နွားငိုက်ကသောလည်းပေး)။ ကိတ္တန္တရေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂုတ္ထိသာရထိနာ၊ မိန်းမနှင်သောရထား။ ဂဂ်ါမဟိယာယာတိ၊ဟူသည်ကား။ ဂဂ်ါမဟိကိုင်္ခကာယ၊ ဂဂ်ါမြစ်မဟီမြစ်၌ ကစားသကဲ့သို့။ (သမုဒ္ဒရာ၌ ကစားသကဲ့သို့သော်လည်းပေး)။ ပုရိသယုတ္တံ ဟတ္ထဝန္ဒကန္တိ ထွေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ ပုရိသယုတ္တံ၊ နွားပိုက်ကသော ယာဉ်သည်။ ဂုတ္ထိသာရထိဝါ၊ မိန်းမ နှင်သည်မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပုရိသသာရထိဝါ၊ ယောက်ျားနှင်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဝန္ဒတိ၏။ ဟတ္ထဝန္ဒကံ၊ လက်ဖြင့် ငင်ကောင်းသော ယာဉ်သည်ကား။ ဂုတ္ထိယောဝါ၊ မိန်းမတို့သော်လည်း။ ဝန္ဒန္တေ၊ ငင်စေကုန်။ ပုရိသာဝါ၊သော်လည်း။ ဝန္ဒန္တေ၊ ငင်စေကုန်။ ဝန္ဒတိယေဝ၊ တည်း။ ယာနုဋ္ဌာတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာနံ၊ သို့။ အာဘိရုဟန္တေ ဃ၊ သူအား။ သဇ္ဇော၊ သော။ ကာယော၊ သည်။ စလတိ၊ ၏။ တပ္ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သီဝိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပိဋကသိဝိကံ၊ နေရာအင်းပျဉ်ရှိသော ထမ်းစင်တည်း။ (ထမ်းစင်ဟူသမျှ နေရာအင်းပျဉ် မကင်းသည်ချည်း)။ ပါဒ္ဓင်္ကိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝံသေ၊ တန်း၌။ လဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲ၍။ ကတံ၊ ပြုသော။ ပဒူပေါဒ္ဓလိကံ၊ ပုဆိုးသံလျဉ်းတည်း။

၂၅၄။ ဥစ္စာဝယနမဟာ သယနာနီတိ၊ ထွေပဒေ၌။ ဥစ္စာဝယနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ တတောင့်လေးသစ်ပမာဏကိုလွန်သော။ မဉ္စံ၊ ညောင်စောင်းတည်း။ (အခြေကိုလိုသည်)။ မဟာသယနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အကပ္ပိယတ္ထရဏကံ၊ ရဟန်းတို့အား မအပ်သော အခင်းတည်း။ အာသန္ဒိကာဒိသု၊ အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အစရှိသည် တို့တွင်။ အာသန္ဒီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပမာဏာတိက္ကန္တာသနံ၊ ပမာဏကိုလွန်သော အခြေရှိသောနေရာတည်း။ (ညောင်စောင်းဟူလိုသတည်း)။ ပလ္လင်္ကော်တိ၊

ဟူသည်ကား။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဝါဠုရူပါနိ၊သား၏ရုပ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ကတော၊ ပြုသောပလွင်တည်း။ ဂေါနကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒီဃ လောမကော၊ ရှည်သော အမွေးရှိသော။ မဟာ ကောဇဝေါ၊ ကြီးစွာသော ကောဇောနက်တည်း။ တဿ ကောဇဝဿ၊ ထိုကော်ဇော၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ကား။ စတုရင်္ဂုလာမိကာနိကိရ၊ လက်လေးသစ်အလွန်ရှိသတတ်။ စိတ္တကာတိ၊ဟူသည်ကား။ ဝါဠုစိတ္တြော၊ သား၏တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။ ပဒိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဏ္ဏာမယော၊ သားမြီးဖြင့် ပြီးသော။ သေ တတ္ထရဏော၊ ခင်းနှီးဖြူတည်း။ (ဖြူသော အခင်းလည်းဟူ)။ ပဋလိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဃနပုပ္ဖကော၊ တခဲနက်သော ပန်းပွင့်ရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယလော ဟိတတ္ထရဏော၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော နီသောအဆင်းရှိသော အခင်းတည်း။ အာမလ ကပဋ္ဌောတိဝိ၊ ရှိရှားသီးကဲ့သို့ ရက်သော ပုဆိုးဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ တူလိကာတိ ဟူသည်ကား။ ပကတိ တူလိကာယော၀၊ ပြကတော့သော လဲဖြင့် ပြီးသော အခင်း ပင်တည်း။ ဝိကတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီဟဗျဂ္ဃာဒိရူပဝိစိတ္တြော၊ ခြင်္သေ့ရုပ် ကျားရုပ်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။ ဥဒ္ဒလောမီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေတော ဥဒ္ဓုတလောမံ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ၊ တဘက်ဖြင့် အမွေးတက်သော သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။ ဥဒ္ဓလောမီတိဝိ၊ မိ ဟူ၍လည်း။ ပါဒ္ဒေါ၊ ပါဒ်ဦးရှိ၏။ ကေန္နလောမီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဘတော ဥဒ္ဓုတလောမံ၊ နှစ်ဘက်ဖြင့်တက်သော အမွေးရှိသော။ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ၊ ခင်းတည်း။ ကဋ္ဌိဿန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတံ၊ ရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်အပ်သော။ ကောသေယျကဋ္ဌိဿမယံ၊ ဝိုးချည်တို့၏ အကြားခဲ့ ရွှေချည်ကို သွင်း၍ ရက်သဖြင့်ပြီးသော။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ အခင်းတည်း။ (ဆရာမမ္မပါလကား ဝိုးအိမ်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းဟူသတတ်)။ ကောသေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတံ၊ ရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်သော။ ကောသိယျ သုတ္တမယံပစ္စတ္ထရဏံ၊ ဝိုးချည်ဖြင့် ပြီးသော အခင်းတည်း။ သုဒ္ဓကောသိယံ့ပန၊ သက်သက်သော ဝိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းသည်ကား။၀ဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

ကုဉ္ဇကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သောဠသန္နံ၊ တကျိပ် ခြောက်ယောက်ကုန်သော။ နာဋကိတ္ထိနံ၊ ကခြေသည်မတို့ကို။ ဌတွာ၊ထား၍။နစ္စနယောဂ္ဂံ၊ ကလောက်သော။ ဥဏ္ဏာမယအတ္ထရဏံ၊ သားမြီးဖြင့်ပြီးသော အခင်း

တည်း။ ဟတ္ထတ္ထရအဿတ္ထရာတိ၊ ရာဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိအဿဝိဋ္ဌိသု၊ ဆင်ကုန်း မြင်းကုန်း စသည်တို့၌။ အတ္ထရဏက အတ္ထရဏာ ဧဝ၊ ခင်းသော အခင်းတို့ပင်တည်း။ (ဆင်ကုန်းနှီး မြင်းကုန်းနှီး ဟူလို၏)။ ရထတ္ထရေပိ၊ ရထား၌ခင်း၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ အဇိနပဝေဏိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဇိနစမ္မေဟိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်။ မဏ္ဍပမာဏေန၊ ညောင်စောင်း၏ပမာဏဖြင့်။သိဒ္ဓိတ္ထာ၊၍းကတာ၊ ပြုသော။ပဝေဏိ၊ သိမ်မွေ့သော အခင်းတည်း။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဒလိမိဂ စမ်း နာမ၊ ဝံပုင်မည်သောသား၏အရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဝံပုင်ရေဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုသော။ ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ၊ မြတ်သောအခင်းတည်း။ ဥတ္တမပစ္စတ္ထရဏံ၊ မြတ်သောအခင်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ဘည်း။ တံအတ္ထရဏံ၊ ထိုအခင်းကို။ သေတဝတ္ထဿ၊ ပုဆိုးဖြူ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ကဒလိမိဂစမ်း၊ဝံပိုင်ရေကို။ ပတ္ထရိတ္ထာ၊ ဖြန့်၍။သိဒ္ဓေတ္ထာ၊ ချုပ်၍။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သဥတ္တရဆဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟဥတ္တရဆဒနေန၊ အထက်ဗိတာန်နှင့်တကွ။ ဥပရိဗန္ဓေန၊ အထက်၌ကြိုက်သော။ ရတ္တဝိတာနေန၊ ဗိတာန်နီနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေတဝိဘာနဗ္ဓိ၊ ဗိတာန်ဖြူသော်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ ၌။ အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏေ၊ မအပ်သောအခင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အသတိပန၊ သော်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥဘတော လောဟိတကူ ပဓာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သီသူပဓာနဥ္စ၊ ခေါင်းအုံးဂင်း။ ပါဒူပဓာနဥ္စ၊ ခြေတင်အုံးဂင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဏ္ဍသ၊၏။ ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ၊ နှစ်လုံးသောခေါင်းအုံးခြေတင်အုံးရှိသော။ တေံ၊ ထိုအုံးသည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ယံပနကေမေဝဥပဓာနံ၊ အကြင် တလုံးတည်းသာရှိသောအုံး သည်ကား။ ဥဘောသုပသေသု၊ ခေါင်းရင်းခြေရင်းတို့၌။ ရတ္တံဝါ၊ အနီမူလည်း။ ဟောဘု၊ စေ။ ပဒုမဝဏ္ဏံဝါ၊ ကြာ၏အဆင်းရှိသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ဝိစိတြောဝါ၊ ဆန်းကြယ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။သစေ၊ အကယ်၍။ ပမာဏယုတ္တံ၊ ဏနှင့်ယှဉ်မူကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ခေါင်းအုံးသာမူလည်း ဖြစ်စေ။ ခြေတင်အုံးသာ မူလည်းဖြစ်စေ။ တလုံး လုံးသည် အုံးနှီ အုံးပြောက်ပင်ဖြစ်သော်လည်း ပမာဏ၌ ယှဉ်က အပ်၏။ နှစ်လုံးပင် အုံးနှီ ဖြစ်သော်သာမအပ်သည်။ နှစ်လုံးပင် အဖြူဖြစ်သော်ကား အပ်သည်ချည်း ဟူလိုသတတ်။ အုံး၏ပမာဏကို အထက်၌

ဆိုလတ္တံ့)။ မဟာဥပဓာနံပန၊ ပမာဏထက်ကြီးသော အုံးကိုကား။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မူ၏။

သဗ္ဗစမ္မပဋိက္ခေပါဒိကထာ

၂၅၅။ ဒီပိစ္ဆာပေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒီဝိပေါတကော၊ သစ်ငယ်တည်း။ ဩဂုမ်ဖယန္တီတိ၊ နွှဲဟူသည်ကား။ ဘိတ္တိဒဏ္ဍကာဒိသု၊ နံရံလက်ထောက်စသည်တို့၌။ ဝေဌေတွာ၊ ပတ်၍။ ဗန္ဓန္တိ၊ ပွဲကုန်၏။

၂၅၆။ အဘိနိသီဒိတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။အဘိနိသာယ၊မှီ၍။ နိသီဒိတုံ၊ ငှာ။ အပသာယံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ နိသီဒိတုံ၊ ငှာ။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ဂိလာနေနဘိက္ခုနာ သဥပါဟနေနာတိဇ္ဈောပဒေ၊ ၌။ ဂိလာနောနာမ၊ သူနာ မည်သည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အနုပါဟနော၊ ဘိန၀်မဂီးဘဲ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသိတုံ၊ ငှာ။ နသဇ္ဈောတိ၊ မတတ်နိုင်။

၂၅၇။ ကုရုရဃရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့အမည်တွင်သော။ နဂရေ၊ ၌။ ဧတေနုပဒေန၊ ဖြင့်။ အဿမဟာကစ္စာယနဿ၊ ထိုမဟာကစ္စည်းထေရ်၏။ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာကို။ ဝုတ္ထော၊ မိန့်အပ်၏။ ပပတကေပဗ္ဗတေတိ၊ ပဗ္ဗတေဟူသည်ကား။ ပပတနာမကော၊ ပပတအမည်တွင်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ ဧတေနုပဒေန၊ ဖြင့်။ အဿမဟာကစ္စာယနဿ၊ ၏။နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ ရာကို။ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏။ သောဏောတိ၊ ဏဟူသည်ကား။ တဿဥပါသကဿ၊ ၏။ နာမံ၊ တည်း။ကုဋိကဏ္ဏောတိ၊ ကဏ္ဏဟူသည်ကား။ ကောဋိအဿနကံ၊ တကုဋေထိုက်သော။ ကဏ္ဏပိဠန္ဓနကံ၊ နားတန်ဆာကို။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဓာရေတိ၊ဆောင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကုဋိကဏ္ဏောတိ၊ ကဏ္ဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကောဋိကဏ္ဏော၊ ကုဋေထိုက်သော နားတန်ဆာကိုဆင်သောသူ။ ဇုတိအဇ္ဈော၊ အနက်။ကေသေယျန္တိ၊ သည်ကား။ ဧကဿ၊ ၏။သေယျံ၊တည်း။ ကာလယုတ္တန္တိ၊ ကား။ ဥပေါသထကာလယုတ္တံ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော၊ နက်တည်း'။ ပါသာဒိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ပသာဒဇနကံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပသာဒနီယန္တိ ဇုဒံပဒံ၊ ပသာဒနိယံ ဟူသော ဤပုဒ်သည်ကား။ တဿေဝပဒဿ၊ ထိုရှေး ပုဒ်၏လျှင်။ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုစ်သံဒ္ဓါတည်း။ ဥတ္တမဒမထသမထန္တိ၊ သမထံဟူသည်ကား။

၁-၂။ ဤအမှတ်အတွင်းစာကိုဆဋ္ဌ၌(က)ဟုမှာဆိုသည်။မူဋ္ဌထည့်၍မပြု။

ဥတ္တာမဒမထဥ္ဆ၊ မြတ်သောပညာတော်လည်း ရှိထသော။ ဥတ္တာမသမထဥ္ဆ၊ မြတ်သော သမာဓိလည်း ရှိထသော။ ပညဉ္ဆ၊ ပညာတော်လည်း ရှိထသော။ သမာဓိဉ္ဆ၊ တည်ကြည် ခြင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော။ ကာယူပသမဉ္ဆ၊ ကိုယ်တော်၏ ငြိမ်သက် ခြင်းလည်း ရှိထသော။ စိတ္တူပသမဉ္ဆ၊ စိတ်တော်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းလည်း ရှိထသော။ ဇုတိဝိအယံ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဒန္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဇ္ဇေသံ၊ ကုန်သော။ ဝိသုကာယိကဝိပ္ဖန္ဒိတာနံ၊ ကုသိုလ် တရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော တိတ္ထိအယူဖြင့် တုန်လှုပ် တတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို။ ဥပနိဇ္ဈာနတ္ထာ၊ ဖြတ်တော် မူပြီးသောကြောင့်။ ဒန္ဓံ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူထသော။(ဇုန္ဒြေကိုဆုံးမတော်မူပြီးထသောလည်းပေး)။ ခိဏကိလေသံ၊ ကုန်ပြီးသော ကိလေသာရှိထသော။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဂုတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဝရဂုတ္တိယာ၊ သံဝရသီတင်းကိုစောင့်သဖြင့်။ ဂုတ္တံ၊ ဇုန္ဒြေကိုစောင့်ထသော။ ယတိန္ဒြိယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား။ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ဝိရိယတည်းဟူသော ဇုန္ဒြေလည်းရှိထသော။ (ဇီဝိတိန္ဒြိယံရှိသည်ကား မသင့်)။ နာဂန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အာဂုဝိရဟိတံ၊ ကိလေသာမကောင်းမှုလည်းကင်းပြီးထသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒက္ခိဿတိ၊ ဖူးမြင်ရလိမ့်သတည်း။ (ဟုသမ္ဗန်)။ တိဏ္ဏံ မေ ဝဿာနံ အစ္စယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မမ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တိဏ္ဏံဝဿာနံ၊ မိုးသုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံအလတ္ထန္တိ၊ သည်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အလဘိံ၊ ရ၏။ ကဏ္ဟုတ္တရာတိ၊ ရာဟူသည်ကား။ ကဏ္ဟဟတ္ထိကုတ္တရာ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသော မြေဖြင့် အထက်သို့ စုန့်ရရုန့်တက်၏။ ဥပရိဝန်္တိတကဏ္ဟမတ္တိကာ၊ အထက်သို့ စုန့်ရရုန့်ပွား၍ တက်လတ်သော မြေရှိ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဂေါကဏ္ဏကဟတာတိ၊ တာဟူသည်ကား။ ဂုန်း၊ နွားတို့၏။ ခုရေဟိ၊ ခွါတို့ဖြင့်။ အက္ကန္တ ဘူမိတော၊ နင်းသောမြေမှ။ သမုဋ္ဌိတေဟိ၊ စုန့်ရရုန့်တက် လတ်ကုန်သော။ ဂေါကဏ္ဏကေဟိ၊ ဆူးနှင့်တူသော နွားခြေရာ မြေတို့ဖြင့်။ ဥပဟတာ၊ ပျက်ကွယ်၏။ (ပျက်၏သော်လည်းပေး)။ (ဘိနပ်တထင်တည်း ဖြစ်ရကား ပျက်သတည်း)။ ဂေါကဏ္ဏကေ၊ နွားတို့၏ခြေရာမြေ၌။ ကေပဉ္စလိကာ၊ တထင်တည်းသာရှိကုန်သော။ တေဥပါဟနာ၊ တို့သည်။ ရက္ခိတုံ၊ ငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခရာ၊ ကြမ်းကုန်သည်။ (ထက်ကုန်သည်လည်းပေး)။ ဟောန္တိ

ကိရ၊ သတတ်။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧရ
ဂူမောရဂူမဇ္ဇာရူဇန္တူတို ဇာမာ စဘသော၊ ပြိန်း ဟူသော မြက်မြား
ဟူသောမြက် သင်းဟူသောမြက် ဝိတ်တည်းဟူသောမြက် ဤလေးပါးတို့
သည်ကား။ တိဏဇာတိယော၊ မြက်မျိုးချည်းတည်း။ ဧတေဟိ တိဏေဟိ၊
ထိုမြက်တို့ဖြင့်။ ကဋ္ဌသာရကေစ၊ သပေါ့သင်ဖျူး တို့ကိုငင်း။ တဋ္ဌိကာ
ယော၏၊ခပ်ပိုင်ပတီးတို့ကိုငင်း။ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ ဇာတ္တေ၊ဤလေးပါးတို့တွင်။
ရဂူဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧရကတိဏံ၊ ပြိန်းမည်သော မြက်တည်း။ တံ၊ထို
ပြိန်းမည်သော မြက်သည်ကား။ သြဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏။ (ပြိန်းမြက်ကား
အရွက်ကြီးသောကြောင့် သပေါ့ယက်သော် ကြမ်းသတည်း)။ မောရ
ဂူတိဏံ၊ မြားမည်သော မြက်ကား။ တမ္မသိသံ၊ နိသောခေါင်းရှိ၏။ မုဒုကံ၊
နူးညံ့၏။ သုခသမ္ဖဿံ၊ သိမ်မွေ့သော အတွေ့ရှိ၏။ တေန၊ ထိုမြားဖြင့်။
ကာဘတဋ္ဌိကာ၊ ရက်သော သင်ဖျူးသည်ကား။ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ ဝုဋ္ဌိတ
မတ္တေပန၊ ထကာမျှ၌။ ဥဒ္ဓုမာတာ၊ ဝိမ့်ရရိမ့်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊၏။
မဇ္ဇာရနာ၊ သင်မည်သော မြက်ဖြင့်။ သာဋကေဝိ၊ ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။
ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇန္တု၊သ၊ ဝိတ်တည်းဟူသောမြက်၏။ ဝတ္ထေဟာ၊ ကား။
မဏိသဒိသော၊ မြအဆင်းနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (မြားကား
နွားမြေရင်းကြီးနှင့်တူ၏။ အရိုးလေးမြောင့်ရှိ၏။ ပြိန်းမြက်ထက် သိမ်မွေ့၏၊
ဖျာသင်ဖျူး၌ အိပ်၍ထသော သူတို့၏ ကိုယ်ကား ထိုအခိုက် ဝိမ့်ရရိမ့်
အရာထင်၏။ မြားထက်သော်လည်း သင်းသည် အလွန်သိမ်မွေ့၏၊ ပုဆိုး
ပြုသော်လည်းဖြစ်၏။ ယခုကား ဖျာသင်ဖျူး မပြုလေကုန်၊ သင်ဖြင့်သာ
ပြုကုန်၏။သင့်ထက်လည်း ဝိတ်တည်းဟူသောမြက်သည် အလွန်သိမ်းမွေ့၏၊
မြအဆင်းနှင့် တူ၏။ ငါတို့အရပ်၌ အလေ့မပြုကုန်)။ ဧသနာသနံ ပညပေ
သီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိသိံဝါ၊ ဘုံလျှိုကိုငင်း။ ကဋ္ဌသာရကံဝါ၊ သင်ဖျူး
ကိုငင်း။ ပညပေသိ၊ ခင်းပေ၏။ ပညပေတ္ဝာ စ ပန၊ ခင်းပြီး၍။
သောဏသ၊သောဏထေရ်အား။ အာရောစေတိ၊၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
သောဏ။ သဏ္ဌာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တယာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဧကော
ဝါသော၊ တကျောင်းတည်း၌။ ဝသိတုကာမော၊ နေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
ဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊ ကုဋီတိုက်တော်၌လျှင်။ ဧတေ၊ ငါ့ရှင်အား။ သေနာသနံ၊
အိပ်ရာနေရာကို။ ပညတ္တံ၊ ခင်းပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတိ၊ ပေ၏။

၂၅၈။ အယံခ္ဒဿ ကာလောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံခေါ ကာလော၊
ဤငါ့ဆရာ၏ စကားကို ကြားလျှောက်အံ့သော အခါသည်။ ဘဝေယျ၊

ဖြစ်ရာ၏။ ပရိဒဿီတိ၊ဟူသည်ကား။ ပရိဒဿေသိ၊ သိစေ၏။ (မှာလိုင်၏ လည်းပေး)။ ဣဒဉ္ဉိဒဉ္စ၊ ဤစကား ဤစကားကိုလည်း။ ဝဒေယျာသိ၊ ကြား လျှောက်လေလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈယ်ဆရာ သည်။ ပဲအာရောစနံ၊ အကြောင် ကြားလျှောက်စိမ့်သည်ကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိစေ၏။ အယံကာလော၊ ဤအခါသည်ကား။ တဿ အာရောစနဿ၊ ထိုကြားလျှောက်ခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတန်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခု။ တံသာသနံ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်မှာသော သတင်းစကားကို။ အာရောစေမိ၊ကြား၏။ ဧတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဏ္ဍေဝစနေ၊ဌ်။ အမိပ္ပါ ယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း။

၂၅၉။ ဝိနယဓရ ပဥ္ဆမေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုသာဝန အာစရိယ ပဉ္စမေန၊ ကမ္မဝါဆရာလျှင် ငါးယောက်မြောက်သော။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်း ရှိသော သံဃာသည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သမ္ဗဟစ္စန္တီမေသု ဇနပဒေသု ဂုဏဂုံဏ္ဏ ပါဟန္တိ္ထွေဝစနေ၊ ဤပါဠိ၌။ မနသာစမ်ံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ယေန ကေနစိ စမ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ဥပ'ပါဟနာ၊ သည်။ ဝန္ဒံတိ၊ အပ်၏၊ ဥပါဟနကော သက၊ ဘိနပ်အိမ်။ သတ္ထကောသက၊ ဓားငယ်အိမ်။ ကုဋ္ဌိကကောသကော သုပိ၊ သံကောက်အိမ် စသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိသလျှင်ကတည်း။ စမ္မာနိအတ္ထရဏာနိတိ ထွေ့ပဒေ၊ ၌ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧဠကစမ္မဉ္စ၊ ဆိတ်ကုလား အရေကိုဂင်း။ အဇစမ္မဉ္စ၊ ဆိတ်မြန်မာ အရေကိုဂင်း။ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍။ နိပဇ္ဇိတုံဝါ၊ ငှာဂင်း။ နိသီဒိတုံဝါ၊ ငှာဂင်း။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ မိဂစမ္ဗေ၊ သားရေ၌။ ကေမိဂေါ၊ ဧကီမည်သောသား။ ဝါတမိဂေါ၊ သမင်ပျံ။ ပသဒမိဂေါ၊ ချေ။ ကုရင်္ဂ မိဂေါ၊ ဆတ်။ မိဂမာတုကော၊ စိုင်။ (အောက်မားမည်သော သားလည်း ပေး)။ ရောဟိတ မိဂေါ၊ သမင်ပါး။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧတေသံယေဝ၊ ထို သားတို့၏သာလျှင်၊ စမ္မာနိ၊ အရေတို့သည်။ ဝန္ဒန်၊အပ်ကုန်၏။ အညေသံ ပန၊ ထိုမှ တပါးကုန်သော။

မဏ္ဍန္ဓေါ၊ မျောက်။ ကာဠသိဟော၀၊ ဝံနက်။(မျောက်ညိုလည်းဟူ၏)။ သရဘော၊သရဘမည်သောသား။ ကဒလိမိဂေါ၊ဝံဝိုင်။ ယေနကေနစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝါဠမိဂါ၊ သားရဲတို့သည်။ အတ္ထိသန်၊ ရှိကုန်၏။ ဘေသံ၊ ထိုသားရဲတို့၏။ စမ္မံ၊ သည်။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။

တတ္ထတိဿံဂါထာယံ၊ ၌။ ဝါဠမိဂါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သီဟဗျ္ဃအစ္ဆ
တရစ္ဆာ၊ ခြင်္သေ့ ကျား ဝံအောင်းတို့သည်။ ဝါဠမိဂါ၊ သံဃရဲ့ မည်ကုန်၏။
ကေဝလဠ္ဟ၊ သက်သက်ကား။ ဧတေသံယေဝ၊ ထိုခြင်္သေ့ ကျား ဝံအောင်း
တို့၏ အရေသာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်။ ယေသံပနမိဂါနံ၊ အကြင် သားတို့၏။
စမ္မံ၊ သည်။ ဝဠ္ဍတိတိ၊ အပ်၏ဟု။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တေ၊ ထိုအပ်သော အရေ
တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသာ၊ ထိုမှ ကြွင်းကုန်သော။ အန္တ
မသော၊ ဖြင့်။ ဂေါမဟိံသသဒိဋ္ဌာရာဒယော၊ နွား ကျွဲ ယုန် ကြောင်
အစရှိကုန်သော။ သဇ္ဇေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော သားတို့ကိုလည်း။ ဇုမသ္မိံ
အတ္ထေ၊ ၌။ ဝါဠမိဂေါတွေဝ၊ သားရဲဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧတေသံသဇ္ဇေသံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော သားတို့၏။
စမ္မံ၊ သည်။ နဝဠ္ဍတိ၊ မအပ်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား မျောက် ဝံနက် သရဘမည်
သောသား ဝံပုဂ်၊ ခြင်္သေ့၊ ကျား၊ ဝံ၊ အောင်း။ ဤသားတို့သည်သာ ဝါဠ
မိဂမည်ကုန်သည်မဟုတ်။ ဤသားတို့၏ အရေ သည်လည်း မအပ်သည်
မဟုတ်။ အရေအပ်၏ဟူ၍ ခွင့်ပြုတော်မူသော ဆိတ်ကုလား၊ ဆိတ်မြန်မာ၊
သိုး၊ ဇော်မည်သောသား၊ သမင်ပျံ၊ ချေ၊ ဆတ်၊ သမင်ပါး၊ ဤသားတို့မှ
ကြွင်းထသော နွား၊ ကျွဲ၊ ယုန်၊ ကြောင်၊ အစရှိသော သားခပ်သိမ်းတို့သည်
ဝါဠမိဂ မည်ကုန်သည်ချည်း အပ်သည်မဟုတ်။ အရေဟူသမျှ မအပ်
သည်ချည်းဟူသလိုသဘည်း)။ နတာဝဝတံ ဂဏ္ဌုပဂံယာဝနဟတ္ထံဂစ္ဆတီတိ၊
ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ နဒိန္နံ၊ မလှူ
သေး။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။စီဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။
ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဟိဏိတ္ဝာဝါ၊ စေ၍ သော်လည်း။ နာရောစိတံ၊
မကြား။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဂဏနံ၊ခံသောအရေအတွက်သို့။ နဥပေတိ၊
မခရောက်။ သဒ္ဓ၊ အဘယ်၍။ အနမိဒ္ဓိတံ၊ မိဒ္ဓာန် တင်အပ်သော အရေ
အတွက်သို့ မရောက်သကား။ ဝဠ္ဍတိ၊ အပ်၏။ အမိဒ္ဓာတဗ္ဗဂဏနံ၊ မိဒ္ဓာန်
အပ်သော အရေအတွက်သို့။ နဥပေတိ၊ မရောက်အံ့။ ဝဠ္ဍတိ၊ အပ်၏။
ဇုဘိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယဒါပန၊ ၌။ အာနေ
တ္ဝာဝါ၊ ဆောင်ခဲ့၍သော်လည်း။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဥပ္ပန္နံဝါ၊
ဖြစ်ပြီးဟူ၍သော်လည်း။ သုတံ၊ ကြားအံ့။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုလှူ၍ လက်
သို့ရောက်သည် ကြားသည်မှစ၍။ ဒဿဟမေပ၊ ဆယ်ရက် သာလျှင်။

ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကဲ့သ် ဆယ်ရက် မလွန်မီ မိဠာန်သော်လည်းပြု။ ဝိကပ္ပနာသော်လည်းပြု။ မပြုဘဲ ဆယ်ရက်လွန်လ မူကား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သင့်၏ ဟူလိုသတည်း)။

စမ္မက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၆-ဘေသဇ္ဇက္ကန္ဓိက

ပဋိဘေသဇ္ဇာဒိကထာ

၂၆၀။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကဉ္စ။ သာရဒိကေန အာဗာ
ဓေနာတိ၊(တည်ပုဒ်)။ သရဒကာလေ၊တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇေန၊
ဖြစ်သော။ ဝိတ္ထာဗာဓေန၊ သည်းခြေအနာဖြင့်။ ဟိယျသ္မာ၊ ကြောင့်။
တသ္မိံ'ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ ဝဿောဒကေနာပိ၊ မိုးရေဖြင့်လည်း။ တေ
မေန္တိ၊ စွတ်ကုန်၏။ ကဒ္ဒမံပိ၊ ညွန်ပျောင်းကိုလည်း။ မန္ဒန္တိ၊ နင်းရကုန်၏။
အန္တရန္တရာ၊ ကြိုးကြား။ အာတပေါပိ၊နေပူသည်လည်း။ ခရော၊ပြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တေးသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝိတ္ထံ၊
သည်းခြေသည်။ ကောဋ္ဌာသန္တရဂတံ၊ ဝမ်းတွင်းအိုဝင်သည်။ ဟောတိ၏။
(ဤကားကိုယ်လုံးတည်သော သည်းခြေတည်း)။အာဟာရတ္ထဥ္စဖရေယျာတိ၊
(တည်ပုဒ်)။ အာဟာရတ္ထံ၊ အာဟာရ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ သာဓေယျ၊ ပြီးစေ
နိုင်ရာ၏။

၂၆၁။ နစ္ဆာဒေန္တီတိ၊(တည်ပုဒ်)။နဇီရန္တိ၊မကြေနိုင်ကုန်။ ဝါတရောဂံ၊
လေအနာကို။ ပဋိပ္ပသဿေန္တော်၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှာ။ နသက္ကောန္တိ၊ နိုင်ကုန်။
သိနေသိတာနီတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ သိနိဒ္ဓါနိ၊ သိမ်မွေ့စွာသော ဘောဇဉ်
တို့တည်း။ ဘတ္တစ္ဆာဒကေနာတိ၊ (တည်ပုဒ်)။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အာရော
စိတေနစ၊ မနှစ်သက်သဖြင့်ရင်း။

၂၆၂။ အစ္ဆဝသန္တိ အာဒိသု၊ အစရှိသည်တို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။
နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
ကာလေပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ မဏ္ဍနိကေ၊မွန်းတည့်
သည်။ အဝိတိဝတ္တေ၊မလွန်မီ။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ပစိတွာ၊ချက်၍။
ပဒါသာဝေတွာစ၊ စေ၍။ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ နက်တည်း။
တေလပရိဘောဂေနပရိဘုဉ်တုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တာဟ ကာလိကတေလ
ပရိဘောဂေန၊ သတ္တာဟကာလိက ဖြစ်သော ဆီ၏ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။
ပရိဘုဉ်တုံ၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှာ။

၂၆၃။ မူလဘေသဇ္ဇာဒိ ဝိနိစ္ဆယောဝိ၊ ကိုလည်း။ ခုဒ္ဒကဝတ္ထုနာယံ၊
ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တောယေဝ၊တည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဇုဓခန္ဓကေ၊
၌။ ယံယံပဒံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၌။ အဝုတ္တံ၊မဆိုသေး။ တံတဒေဝ၊ထိုသို့သောပုဒ်ကို

သာလျှင်။ ဝဏ္ဏယိသာမ၊ ကုန်ဒ့ံ့။ ဝစတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သေတဝစံ၊ ဆိတ်ဖူးဖြူ။ (ဂမုန်းဖြူလည်းဟူ)။ နိသဒံ နိသဒပေါတကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသနသိလာစ၊ ဆေးကြိတ်သော ကျောက်ပျဉ်။ ဝိသနပေါတောစ၊ ဆေးကြိတ်သောကျောက်သား။ ဖဂ္ဂဝန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လတာဇာတိ၊ နွယ်မျိုးတို့တည်း။ (ခွေးတောက် ဟူလိုသည်)။ နတ္ထမာလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကရဥ္ဇံ၊သင်းဝင်။ ဟိင်္ဂု၊ဟိန်းဂိုပင်မှထွက်သော ဟိန်းဂိုစစ်။ ဟိင်္ဂုဇတု၊ဟိန်းဂို အရိုးအရွက်ကို ချက်၍ပြုသော အစေး။ ဟိင်္ဂုသိပါဋိကာ၊ ဟိန်းဂိုရွက်ကိုသာ ချက်၍ပြုသော အစေးတို့သည်။ (တပါးနှင့် ရောချ၍ပြုသောအစေးတို့သည်လည်းပေး)။ ဟိင်္ဂုဇာတိယော ယေဝ၊ ဟိန်းဂိုမျိုး ချည်းတည်း။ တက၊ ဟိန်းဂိုပင်၏ အညွှန့်ဖျားမှထွက်သော အစေး။ တကပဏ္ဏိ၊ ဟိန်းဂိုရွက်မှထွက်သော အစေး။ တကပဏ္ဏိယော၊ ဟိန်းဂိုရွက်ကို ပေါင်း၍ပြုသောအစေးတို့သည်။ လာခါဇာတိယော၊ ချိဝ်မျိုးတို့တည်း။ (စာတပါးတို့ဦးကား။ ဟိင်္ဂု၊ ဟိန်းဂိုစေး။ ဟိင်္ဂုဇာတိ၊ ဟိန်းဂိုစစ်။ ဟိင်္ဂုသိပါဋိကာ၊ ဟိန်းဂိုအခွံတို့သည်ဟု ဆိုကုန်၏။ တက်၊ ချိဝ်။ တကပဏ္ဏိယော၊ ချိဝ်တံတို့သည်ဟု ဆိုကုန်၏။ ဋီကာနှင့်မညီ)။

သမုဒ္ဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမုဒ္ဒတိရေ၊ ဦ့။ ဝါလုကာဝိယ၊ သဲကဲ့သို့။ သန္တိဒ္ဒတိ၊၏။ (သမုဒ္ဒရာဆားဟူလိုသည်)။ ကာဠလောဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပကတိလောဏ်၊ ပြုကတ္တေသော ဆား။ သိန္ဓဝန္တိ၊ သိန္ဓော ဟူသည်ကား။ သေတဝဏ္ဏံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသောသိန္ဓောသည်။ ပဒ္မတေ၊ ဦ့။ ဥဒ္ဒဟတိ၊ ပေါက်၏။ ဥဒ္ဒိဒန္တိ၊ ပေါက်ဆား ဟူသည်ကား။ ဘူမိတော၊ မှ။ အက်ံရုံ၊ သည်။ ဥဒ္ဒဟတိ၊ ပေါက်၏။ (သယံဇာတမည်သော ဆားဟူ၏)။ ဗိလန္တိ၊ ချက်ဆား ဟူသည်ကား။ ဒန္တာသမ္ဘာရေဟိ၊ ဆစ်ပြားဖြူ အစရှိသော အဆောက်အဦတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊တက္ခ။ ပစိတံ၊ချက်သော။ ရတ္တဝဏ္ဏံ၊ နီသော အဆင်းရှိသော ဆားတည်း။

၂၆၄-၆။ ကာယေဝါ ဒုဂ္ဂန္ဓောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဿစိ၊ အချို့သောရဟန်းအား။ အဿာဒိနံဝိယ၊ မြင်းစသည်တို့၏ကိုယ်ကဲ့သို့။ ကာယဂန္ဓော၊ ကိုယ်၏အနံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တဿာဝိ၊ ထိုရဟန်းအားလည်း။ သိရိသကောသုမ္ဘာဒိစုဏ္ဏာနိဝါ၊ ကုက္ကိုပွင့် ဝတ်ပန်းပွင့်စသော အမှုန့်တို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓစုဏ္ဏာနိဝါ၊နံ့သာမှုန့်တို့သည်၎င်း။သဇ္ဇာနိ၊ခဝ်သိမ်းသော အမှုန့်တို့သည်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဆကဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါမယံ၊ နွားချေး။ ရဇနနိပ္ပက္ကန္တိ၊ ကား။ ရဇနသကဋံ၊ ဆိုးရည်အတတ်။

ဇုန္ဆာသယ ၄၇၆-၄၅

ပါကတိကစုံလွန်မှ၊ ပြကတ္တေသော အမှုန့်ကိုသော်လည်း။ ကောင်္ဆေတွာ၊ ထောင်း၍။ ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ တမေတွာ၊ဆွတ်၍။ နှာယိတုံ၊ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (ဤကား မဆိုးမကျိုသေးသော ပိန္နဲသစ်ခေါက်မှုန့် စသည်ကို ဆိုသည်)။ တမွိစုလွန်း၊ထိုအမှုန့်သည်လည်း။ ရဇနနိပ္ပက္ကသဒ်မေဝ၊ဆိုးဘတ် အသွင်သို့လျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ ရောက်၏။

အာမက မံသဉ္စ ခါဒိ အာမက လောဟိတဉ္စ ပိဝိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ အာမကမံသလောဟိတံ၊ ထိုသားစိမ်း သွေးစိမ်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နခါဒိ၊ မစား။ နပိဝိ၊ မသောက်။ အမနုဿော၊ ဘိလူးသည်။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ ပိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ပက္ကန္တော၊ သွားခဲ့၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တဿ သော အမနုဿိကာဗာဓောပဋိပွဿဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အဥ္ဇနဉ္စိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇတံဝစနံ၊သည်။ သဒ္ဒသဒ်ဂါဟိကဝစနံ၊အလုံးစုံသော မျက်စဉ်းသာမညကို ကျုံးသောစကားတည်း။ ကာဠဉ္စနဉ္စိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇကော၊တပါးသော။ အဉ္စနဇာတိ၊မျက်စဉ်းအမျိုးတည်း။ (မျက်စဉ်းနက် ဟူလိုသည်)။ ရသဉ္စနံ၊ အရည်ဖြင့်ပြီးသော မျက်စဉ်းသည်ကား။ နာနာ သမ္ဘာရေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့်။ ကတံ၊ အပ်၏။ သောတဉ္စနဉ္စိ၊ သောတဉ္စနံ ဟူသည်ကား။ နဒီသောတာဒီသု၊ မြစ်ရေအလျဉ်စသည်တို့၌။ ဥပဂဇ္ဇနကံ၊ဖြစ်သော။ အဉ္စနံ၊တည်း။ဂေရုကော နာမ၊ ဂွ.သဘော် မည်သည်ကား။ သုဝဏ္ဏဂေရုကော၊ ရွှေသောအဆင်း ရှိသော ဂွ.သဘော်တည်း။ ကပလ္လဉ္စိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒီပသိခတော၊ ဆီမီးလျှံမှ။ ဂဟိတမသိ၊ ခံသောမင်တည်း။ အဉ္ဇနူပပိသနေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဉ္ဇနေန၊ မျဉ်းစဉ်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဂေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပိသိတဒ္ဒေဟိ၊ ကြိတ်အပ်သော စန္ဒကူးတို့ဖြင့်။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်၏။ အဉ္ဇနူပပိသနံ၊ မျက်စဉ်းနှင့် ကြိတ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော စန္ဒကူးအစရှိသော ဆေးသည်။ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သည်ကား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ (အပ်သည်တို့ချည်း ဟူလိုသည်)။ စန္ဒနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လောဟိတစန္ဒနာဒိကံ၊ စန္ဒကူးနီအစရှိသော။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသောစန္ဒကူးတည်း။ တဂ္ဂရာဒိနံ၊ တောင်စလတ် အစရှိသည် တို့သည်ကား။ ပါကဋ္ဌာနံ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ အညာနိဝိ၊ ကုန်သော။ နီလုပ္ပလာဒိနိ၊ ကြာညိုအစရှိသည်တို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ ယေဝ၊ တည်း။

အဒ္ဒိမယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မနုဿဒ္ဒိံ၊ လူတို့၏အရိုးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသံ၊ သော။ အဒ္ဒိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသောမျက်စဉ်း

ကျည်သည်။ ကဝိယံ၊ အဝိ၏။ ဒန္တမယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိဒန္တာဒိသဒ္ဒ ဒန္တမယံ၊ ဆင်စွယ်အစရှိသောခဝ်သိမ်းသော အစွယ်ဖြင့်ပြီးသောမျက်စည်း ကျည်သည်။ ကဝိယံ၊ ကဝိယမည်၏။ ဝိသာဏမယေဝိ၊ သားချိုဖြင့် ပြီးသော မျက်စည်းကျည်၌လည်း။ အကဝိယံနာမ၊ မည်သည်ကား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ နဋ္ဌမယာဒယော၊ ကျ။ ဖြင့်ပြီးသော မျက်စည်းကျည် စသည်တို့ကား။ ဧကန္တကဝိယာယေဝ၊ ဧကန်အပ်ကုန်သည်ချည်းတည်း။သလာကဋ္ဌာနိယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျည်အိတ် အစရှိသည်တို့၌။ သလာကံ၊ မျက်စည်းတံကို။ ဩဒဟန္တိ၊ သိုကုန်၏။ တံသုသိရဒဏ္ဍကံဝါ၊ ထိုမျက်စည်းတံ ထည့်စရာ အခေါင်းရှိသော လှံကန်ကိုဂင်း။ ထဝိကံဝါ၊ အိတ်ကိုဂင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ဤသို့နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ နက်တည်း။ အံသဗဒ္ဓကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌနထဝိကာယ၊ မျက်စည်းကျည်ထည့် သော အိတ်၏။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုံးၵ်လွယ်စရာအဘိတည်း။ ယမကနတ္ထု ကရဏီန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမသောတာဟိ၊ အညိဝင်ကုန်သော။ ဒ္ဝိဟိပနာ ဠိကာဟိ၊ နှစ်မြှောသောကျည်ငယ်ဖြင့်။ ဧကံ၊ တချောင်းတည်း။ နတ္ထု ကရဏီ၊ နှပ်တံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။

၂၆၇။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေတေလပါကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ ဘေသဇ္ဇံ၊ တစုံတခုသောဆေးကို။ ပက္ခိပန္တံ၊ ထည့်၍ ချက်သော။ သဇ္ဇံ၊ ခဝ်သိမ်းသောဆီကျက်ကို။ (နယ်ဆိဟူလို၏)။ အနုညာတမေဝ၊သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိပက္ခိတ္တာမဇ္ဇာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန် များကုန်သော။ ခိတ္တာမဇ္ဇာနီ၊ သေထည့်သော ဆီကျက်တို့ကို။ ပစန္တိ၊ ချက်ကုန်၏။ ဗဟုံမဇ္ဇံ၊ များစွာသောသေကို။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ (ခဝ်၍ လည်းပေး)။ ယောဇိတာနိ၊ ဖော်ကုန်၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

အဂ်ံဝါတေဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေ၌။ ဝါတော၊ ထိုးကျင်သောလေတည်း။ သမ္ဘာရသေဒန္တိ၊ သမ္ဘာရသေဒံဟူသည်ကား။ နာနာဝိဓပဏ္ဏာဘဂ်သေဒံ၊ အထူးထူးသော သစ်ရွက်တို့ကို ပေါင်း၍ ဇရုံးခြင်း။ မဟာသေဒန္တိ၊ဟူသည်ကား။ မဟန္တံ သေဒံ၊ တွင်းဖြင့်ဇရုံးခြင်း။ (ဇရုံးကြိုးသော်လည်းပေး)။ ပေါရိသပ္ပမာဏံ၊ တသူမျှလောက်သော။ အာဝါဠံ၊ ကို။ အဂ်ါရာနံ-အဂ်ါရေဟိ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ၍။ ပံသုဝါလိကာဒိဟိ၊ မြေမှုန့်သဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပိဒဟိတွာ၊ ဝိတ်၍။ တတ္ထအာဝါဠေ၊ ၌။ နာနာဝိဓာနိ၊ ကုန်သော။ ဝါတဟရဏပဏ္ဏာနိ၊

လေအနာကို ဖျောက်တတ်သောသစ်ရွက်တို့ကို။ သန္ဆရိတ္စာ၊ ခင်းး၍။ တေလမက္ခိတေန၊ ဆီလိမ်းကျံသော။ ဂတ္တေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ထိုတွင်း၌။ နိပဇ္ဇိတ္စာ၊ အိပ်၍။ သံပရိဝတ္တန္တေန၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြူသဖြင့်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ သေဒေတုံ၊ ဇရုံးအံ့သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥတိအယံ၊ ကား။ အဓိဋ္ဌာ၊ အနက်တည်း။ (ဤကား တွင်းဇရုံးတည်း၊ အမိပွါယ်ကားသိသွယ်ဖြို)။ ဘဂ်ေါဒကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နာနာပဏ္ဏာဘဂ်ကုထိတံ၊ အဆူးထူးသော သစ်ရွက်တို့ကိုကျိုသဖြင့် ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တေဟိပဏ္ဏေဟိ၈၊ ထိုပြုတ်သောသစ်ရွက်တို့ဖြင့်၎င်း။ ဥဒကေန၈၊ ဖြင့်၎င်း။ သိဉ္စိတ္စာ၊ သွန်း၍။ သေဒေတဗ္ဗာ၊ ဇရုံးအပ်၏။ ဥဒကကောဋ္ဌကန္တိ၊ သည်ကား။ ဥဒကကောဋ္ဌိံစာဋိံဝါ၊ ရေလျှောင်သောအိုးစရည်းကြီးကိုဂျင်း။ ဒေါဏိံဝါ၊ ကျင်းကိုဂျင်း။ ဥဇ္ဈောဒကဿ-ဥဇ္ဈောဒကေန၊ ဖြင့်။ ပူရေတ္စာ၊ ပြည့်စေ၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဇရုံးတိုက်သို့၊ ပဝိသိတ္စာ၊ ဝင်၍။ သေဒကမ္ဘကရဏံ၊ ဇရုံးစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဥတိအယံ၊ ကား။ အဓ္ဌော၊ အနက်တည်း။

ပဗ္ဘဝါတောဟောတိံတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဗ္ဘပဗ္ဘေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝါတော၊ ထိုးကျင့်တတ်သော လေအနာသည်။ ဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးကျင့်၏။ (စရည်းအနာဟူလို၏)။ လောဟိတံမောစေတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဏ္ဌာကန၊ ခားငယ်ဖြင့်။ ့စိန်ပေါက်ဟူလို၏)။ လောဟိတံမောစေတုံ၊ သွေးစုတ်စိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ပဇ္ဇံအာဘိသန်ရီတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနပဇ္ဇေန၊ အကြင်သေ တည်းဟူသော ဆီကျက်ဖြင့်။ ဖာလိတပါဒါ၊ ပတ်သော ကွဲသော ခြေတို့သည်။ ပါကတိကာ၊ ပြကတော့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံပဇ္ဇံ၊ ထိုဆီကျက်ကို။ နာဠိကေရာဒိသု၊ အုန်းသီးအစရှိသည်တို့၌။ နာနာဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ပက္ခိပေတ္စာ၊ ၍။ ပဇ္ဇံ၊ ကို။ အဘိသန်ရိတုံ၊စီရင်စိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ပါဒါနံသပ္ပါယဘေသဇ္ဇံပစိတုန္တိအဋ္ဌောဟုအချို့ရှိ၏)။ ဥတိအယံ၊ ကား။ အဓ္ဌော၊ အနက်တည်း။ တိလကဉ္ကေနအဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဈေဟိတိလေဟိ၊ နှမ်းမှန့်ညက် တို့ဖြင့်။ (ဆီတွေးတို့ဖြင့်လည်းဟူ)၊ အဓ္ဌော၊ အလိုရှိ၏။ ကဗဠီကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ်မုခေ၊ အမာဝဋ္ဋိ။ သတ္ထုဝိလ္လံ၊ ဆေးလုံး အကျက်ကို။ ပက္ခိဝိတုံ၊ ထည့်စိမ့် သောငှာ။ (အုံစိမ့်သောငှာ ဟူလို၏)။ သာသပကုဋ္ဌေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သာသပဝိဇ္ဇေန၊ မုန်ညင်းမှုန့်ဖြင့်။ ဝဏ်သန္တိ၊ဟူသည်ကား။

အဓိကမံသံ၊ တိုးသောအသားသည်။ အာဏိဝိယ၊ မယ်နက္ခဲသို့။ ဥဒ္ဒဟတိ၊ တက်၏။ လောဏသတ္တရိကာယဆိန္ဒိတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ခုရေန၊ သင်ဓုန်း ဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သောငှာ။ ဝိကာသိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေလရဒ္ဓ နဝိလောတိကံ၊ ဆီထက်လွှားသော ပုဆိုးကြမ်းကို။ သဗ္ဗံဝဏ္ဏပရိကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဝဏ္ဏပရိကမ္မံနာမ၊ အမာဒ္ဒါပြုအပ် သော ပရိကံမည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ခပ်သိမ်းသောပရိကံကို။ အနုဇာ နာမိ၊ ၏။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၂၆၈။ သာမံဂဟေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒံပနဝစနံ၊ ဤစကား သည်ကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။သပ္ပဒဋ္ဌဿဝ၊ မြွေခဲသောရဟန်းအား သာလျှင်။ နု၊ဟုတ်။အညသ္မိံဝိ၊သော။ ဒဋ္ဌဝိသေ၊အဆိပ်ရှိ၊သောသတ္တဝါ၏ ခဲခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သာမံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ်း တမ္ပံ၊ ၏။ အညေသုပန ကာရဏေသု၊ တပါးသော အကြောင်းတို့၌ သော်ကား။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ကပ်စေမှလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကတောနုပုန ပဋိဂ္ဂဟေတမ္ပေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ ၍။ ဘူမိပွတ္တော၊ မြေသို့ရောက် သည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတမ္ပေ၊၏။ အပွတ္တမ္ပန၊ မရောက်သော်ကား။ဂဟေတုံ၊ ယူအံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၂၆၉။ ဃရဒိန္နကာဇာဓောတိ၊ဟူသည်ကား။ဝသိကရဏာ ပါနကသမုဋ္ဌိ တရောဂေါ၊ အကျွမ်း ဝင်စိမ့်သောငှာ မိန်းမပေးသော ဆေးကြောင့် ဖြစ်သောအနာတည်း။ (ဆေးသင့်သောအနာကိုယူ)။ သိတာလောဠိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နဂ်လေန၊ ထွန်ဖြင့်။ ကသန္တိ၊ ထွန်သော်သူ၏။ ဖာလေ၊ ထွန်သွား၌။ လဂ္ဂမတ္တိကံ၊ ကပ်သောမြေကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ အာလော ဠေတွာ၊ ချောက်ချား၍။ (မွှေ၍လည်းပေး)။ ပါယေတုံ၊ သောက်စိမ့် သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒုဋ္ဌဂဟဏီကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိပတ္တဂဟဏီကော၊ ဝမ်းမီးပျက် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဉ္စာနု၊ ငြိုငြင်သဖြင့်။ ဥစ္စာရော၊ ကျင်ကြီးသည်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ (တိကိဉ္စာနုလည်းရှိ၏။ ဆေးကုသဖြင့်ဟုပေး)။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ (ဝမ်းကျစ်၏ဟူလိုသည်)။ အာမိသခါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုက္ခောဒနံ၊ ထမင်းခြောက်ကို။ စုဂေတွာ၊ အကျွမ်း လှော်၍။ တာယဆာရိကာယ၊ ထိုပြာဖြင့်။ ပဏ္ဏရိတံ၊ စစ်၍ယိုသော။ ခါရောဒကံ၊ ပြာရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မုတ္တဟရိဋ္ဌကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။

ဂေါမုတ္တပရိဘာဝိတံ၊ နွားသေးဖြင့်စိမ်သော။ ဟရိဋ္ဌကံ၊ သဖန်းခါးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဘိသန္ဒကာယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဿန္နဒေါသကာယော၊ သလိပ် သည်းခြေ ပြောသောကိုယ်ရှိ၏။ အစ္ဆကဥ္ဇိယန္တို့၊ ယံဟူသည်ကား။ တက္ကုလောဒကမတ္တော၊ ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် တည်သော ပအုံးရေတည်း။ (ရက်သန့်ရည်လည်းဟူ)။ အကဋ္ဌယူသန္တို့၊ ဟူသည်ကား။ အသိနိဒ္ဓေါ၊ မစစ်သေးသော။ (ခွဲခွဲမာမာရှိသော်လည်းပေး)။ မုဋ္ဌပစိတပါနိယော၊ပဲနောက်ကျက်ရည်တည်း။(ပဲနောက်ကျက်အရည်လည်းပေး)။ ကဋုကဋုန္တို့၊ ကဋုံဟူသည်ကား။ ဓောတသိနိဒ္ဓေါ၊ ချက်၍စစ်သော။ သောမုဋ္ဌပစိတပါနိယော၊ ထိုပဲကျက်ရည်ငင်းတည်း။ ပဋိစ္ဆာဒနီယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မံသရသေန၊ ဟင်းမျိုးရည်ဖြင့်။

ဂုဋ္ဌာဒိအနုဇာနနကထာ

၂၇၂။ သစေဘိက္ခဝေပက္ကာပိမုဋ္ဌါဇာယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပက္ကာ၊ ချက်ကုန်သော။ မုဋ္ဌါ၊ ပဲနောက်တို့သည်။ သစေဝိဇာယန္တို့၊ အကယ်၍ ရောက်ပြန်ကုန်မူလည်း။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ပက္ကာပက္ကာ၊ ချက်လေပြီးသောကြောင့်။ တေမုဋ္ဌါ၊ တို့သည်။ ကဝိယာဧဝ၊ အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

၂၇၄။ အန္ဓောဝုတ္ထန္တို့၊ ဟူသည်ကား။ အကပ်ိယကုဋိယံ၊ အကပ်ိယကုဋိဌ်။ ဝုတ္ထံ၊ သိုမှီးခြင်းတည်း။ သာမံပက္ကန္တို့ ထွေပဒေ၊ ဌ်။ ယံကိဉ္စိအာမိသံ၊ ခပ်သိမ်းသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပစိတုံ၊ အံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ ဥဏ္ဟယာဂုယာ၊ လောလောပူသော ယာဂုဌ်။ သုလသိပက္ကာဒိနိဝါ၊ ရုံးရွက်စသည်တို့ကိုဂုင်း။ (ပင်စိမ်းဟူလို၏)။ သိဂီဝေရံဝါ၊ ချင်းကိုဂုင်း။ လောဏံဝါ၊ ဆားကိုဂုင်း။ ပက္ခိပန္တို့၊ ထည့်ကုန်အံ့။ (ခပ်ကုန်အံ့လည်းပေး)။ တံဝိ၊ ထိုခတ်သော ယာဂုကိုလည်း။ စာလေတုံ၊ မွှေအံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ ယာဂုံ၊ ကို။ နိဗ္ဗာပေဓိတိ၊ ငြိမ်းစေအံ့သည်ဟူ၍မူကား။ စာလေတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဥတ္တဏ္ဍုလဘတ္တံ၊ ဆတ်ဆတ်သောဆွမ်းကို။ လဘိတ္ထာဝိ၊ ရသော်လည်း။ ဝိဒဟိတုံ၊ ဝိတ်အံ့သောငှာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ အပ်။ သစေပန၊ ကယ်၍တည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝိဒဟိတ္ထာဝ၊ ဝိတ်၍လျှင်။ ဒေန္တို့၊ ပေးကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဘတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းကိုသော်လည်း။ မာနိဗ္ဗာယတူဘိ၊ မငြိမ်းစေသတည်းဟူ၍။ ဝိဒဟိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဒိရတက္ကာဒိသုပန၊ နွံမမ်းရက်တက်ရည် စသည်တို့ဌ်

သော်ကား။ သကိ်ံကုထိတေသု၊ တကျိုက်ဆူကုန်သော်။ အင်္ဂိံဒါတုံ၊ မီးထည်အံ့သောငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ ကသွာ၊ ဟူမူကား။ ပုနပါကဿ၊ တဘန်နွေးစိမ့်သည်ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ သောကြောင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ဥက္ကပိဏ္ဍကာပိခါဒန္တီတိ၊ ဒန္တိဟူသည်ကား။ ဗိဠာလမူသိကဂေါမဂ်ံသာ၊ ကြောင်ကြွက်ဖွတ်မြွေပါအစရှိသည်တို့သည်။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒမကံဝတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဃာသာဒါ၊ စားကြွင်းစားသော ဖုန်းတောင်းယာစက်ကာတို့သည်။

၂၇၆။ တတောနိဟတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြောင်ဒါယကာအိမ်၌။ နိမန္တိတာ၊ ဘိတ်အပ် ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တတောဂ၊ ထိုဒါယကာအိမ်မှ။ နိဟတံ၊ ဆောင်ခဲ့သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၈။ ဝနဋ္ဌံပေါက္ခရဋ္ဌန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝနေစေဝ၊ တောဋ္ဌဂုဏ်း။ ပဒုမိနိဂန္ဆေစ၊ကြာပင်တောဋ္ဌဂုဏ်း။ဇာတံ၊ဖြစ်သောသစ်သီးသစ်ရင်းဖြစ်သော ကြာစွယ် ကြာရင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဗီဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တရုဏံ၊ နုသော။ ဖလံ၊ သစ်သီး။ ယဿ၊ အကြောင်နုသော သစ်သီး၏။ ဗီဇံ၊ အစေ့သည်။ အင်္ကုရံ၊ အညွှန့်ကို။ နဇနေတိ၊ မဖြစ်စေတတ်။ (အဓိပ္ပါယ်ကား နုသောသစ်သီး၏ အစေ့ကား မျိုးမဖြစ် ဟူလို သတည်း)။ နိပ္ပဒ္ဒဗီဇန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗီဇံ၊ အစေ့ကို။ နိပ္ပန္နေတ္တာ၊ ထုတ်၍။ အပနေတ္တာ၊ ပယ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗကံ၊စားအပ်သော။ အမ္ဗပနသာဒီနံ၊ သရက်သီး ဝိန္ဒသီးစသည်တို့တည်း။ (အစေ့ထုတ်၍ စားကောင်းသော သရက်သီး စသည်ကား မျိုးမပျက်ရကား မကွဲသော်လည်း ဘုဉ်းပေးကောင်း၏ ဟူလိုသတတ်)။

၂၇၉။ ဒုရောပယော၀ဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခေန၊ ငြိုငြင်သဖြင့်။ ရူဟတိ၊ အာသားနုတက်၏။ ပါကတိကော၊ ပကတိလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ အတ္ထော၊ ဤသို့ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဒုပ္ပရိဟာရံသတ္ထာန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ (ဘင်၀ ဟူလို၏)။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်။ သတ္ထံ၊ ဓားငယ်ဖြင့်သွေးထုတ်ခြင်းကို။ (စိန်ပေါက်ခြင်းကိုယူ)။ ပရိဟရေယျ၊ ဆောင်ရလေရာ၏။ (ဘင်၀၌ သွေးထုတ်သည်ကား ခဲ၏ဟူလိုသတည်း)။ ဧတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ သတ္ထကမ္မံ၀ါ၊ ဘင်၀၌ သွေးထုတ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ၀တ္ထိကမ္မံ၀ါ၊ ကျစ်ထုပ် တိုက်ခြင်းကို နှိပ်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ယထာပရိဆ္ဆိန္နော၊ တိုင်းသော။ သြကာသော၊ ၌။ ယောနကောနဓိ၊

တစုံတခုသော။ သတ္တေနဝါ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်ဂင်း။ သူစိယာဝါ၊ အဝ်ဖြင့်ဂင်း။ ကဏ္ဍကေနဝါ၊ ဆူးဖြင့်ဂင်း။ သတ္တိကာယ ဝါ၊ စူးဖြင့်ဂင်း။ ပါသာဏသက္ခလိကာယဝါ၊ ကျောက်ဆူးဖြင့်ဂင်း။ နခေနဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ ဆိန္နနံဝါ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုဂင်း။ ဖာလနံဝါ၊ ဖောက်ခြင်း ခွဲခြင်းကိုဂင်း။ ဝိဇ္ဈနံဝါ၊ ထိုးခြင်းကိုဂင်း။ သေခနံဝါ၊ ချစ်ခြင်းကိုဂင်း။ နကာတဗ္ဗံ၊ မအပ်။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧတံတဗ္ဗံ၊ သည်။ သတ္ထကမ္မမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ယေနကေနစိ၊တစုံတခုသော။ စမ္မေနဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ ဝတ္ထေနဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ ဝတ္ထိပိဠနံ၊ ကျစ်ထုပ်တိုက်ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မအပ်။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ ဧတံတဗ္ဗံ၊ စုံသည်။ ဝတ္ထိကမ္မမေဝ၊ ကျစ်ထုပ်တိုက်သည် နှိပ်သည်ချည်းလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထွေစ ပါဠိယံ၊ ၌။ သံမ္မာဓဿသာမန္တာဒ္ဓဂုံလာတိ ဇုဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်ကား။ သတ္ထကမ္မံယေဝ၊ သွေးထုတ်သည်ကို သာလျှင်။ သန္နာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဝတ္ထိကမ္မံပန၊ ကျစ်ထုပ်ထိုးခြင်းကိုကား။ သမ္မာဓေယေဝ၊ မအားရာ၌သာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထပ်န သမ္မာဓေ၊ ထိုကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌ကား။ (ဘင်ဝကိုယူ)။ ခါရံ၊ ပြာရည်ကို။ အာဒါတုံ၊ သွင်းခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ရဇ္ဇုကေနဝါ၊ ကြိုးငယ်ဖြင့်သော်လည်း။ ဗန္ဓိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ပြာရည် သွင်းသည် ကြိုးငယ်ဖြင့် စည်းသည်ကား မြင်းသရိက်အနာ ဘင်ထွက်သည်ကို ဖြတ်စိမ့် သောငှာတည်း)။ ယဒိ၊ အကယ်၍။ တေန၊ ထိုပြာရည် သွင်းခြင်း ကြိုးငယ် ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ဖြတ်အံ့။ သုဆ္ဆိန္နံ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်သည်မည်၏။ (အနာပတ္တိဟူလိုသတည်း)။ အဇ္ဈာဝုဓိရောဂေပိ၊ မုတ်အနာ၌လည်း။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်သော အမှုသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဇ္ဈံ၊ အဉကို။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ဗီဇာနိ၊ ဝှေးစေ့တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ အရောဂံ၊ ကို။ ကရိသာမိတိ၊ ဟူ၍။ နကာတဗ္ဗံ၊ မအပ်။ အဂ္ဂိတာပန ဘေသဇ္ဇာလိမွနေသု၊ မီးကင်ခြင်း ဆေးလိမ်းကျံခြင်းတို့၌သော်ကား။ ပဋိက္ခေပေါ၊ ပယ်အပ်သည်းနတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝစ္ဆမင်္ဂေ၊ ဘင်ဝ၌။ ဘေသဇ္ဇမက္ခိ အာဒါနဝဋ္ဋိဝါ၊ ဆေးလိမ်းကျံခြင်း ပုဆိုး ကျစ်သွင်းခြင်း သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဝေဠုနာဠိကာဝါ၊ ဝါးကျည်ငယ် သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယာယနာဠိကာယ၊ အကြင်ကျည်တောက်ငယ်ဖြင့်။ ခါရကမ္မံဝါ၊ ပြာရည်သွင်းခြင်းကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေလံဝါ၊ ကိုသော်လည်း။ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏။

၂၈၀။ ပဝတ္တမံသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မတဿ၊သေသော ဟင်းမျိုး၏။ မံသံ၊ အသား။ မာဃဘောတိ၊ ဟူသည်ကား။တံဒိဝသံ၊ ထိုအသက်မသတ်လင့်ဟု မင်းတို့စည်လည်သောနေ့၌။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ ငှာ။ နလဒ္ဓာ၊ မရ။ ပေါတ္ထနိကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မံသဉ္စဒနသတ္ထကံ၊ ဟင်းမျိုးလှီးသောဓားငယ်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိမ္မိမာယာတိပဒံ၊ ကိမ္မိမာယ ဟူသောပုဒ်ကို။ ကိမ္မိ ဇုမာယာတိ၊ ကိမ္မိ ဇုမာယ ဟူ၍။ ပဒဿ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ နဘဂဝါဥဿဟတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နသက္ကောတိ၊ မလောနိုင်။ ယတြဟိနာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာနာမ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဋိဝေက္ခီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိမံသိ၊ စူးစမ်း၏လော။ ပဋိပုစ္ဆိ၊မေး၏လော။ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အပဋိဝေက္ခိတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပဋိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မမေးမြန်းမူ၍။ သစေ ပန၊ အကယ်၍။ အသုကမံသန္တိ၊ ဤမည်သောအသားဟူ၍။ ဇာနာတိ၊အံ့။ ပဋိပုစ္ဆနကိစ္စံ၊ မေးမြန်းအပ်သော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇာနန္တေန ပန၊ မသိသော ရဟန်း သည်ကား။ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ၊ မေးမှသာလျှင်။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဟတ္ထိမံသာဒိပဋိက္ခေပကထာ

၂၈၁။ သုနခမံသန္တိ ထွေ့ပဒေ၊ ၌။ အာရညကောကာနာမ၊ တောခွေးတို့မည်သည်ကား။ သုနခသဒိသာ၊ အိမ်ခွေးနှင့် တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတောခွေးတို့၏။ မံသံ၊ အသားသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ယောပန သုနခေါ၊ အကြင်ခွေးသည်။ ဂါမသုနဓိယာဝါ၊ အိမ်ခွေးမနှင့် သော်လည်း။ ကောကေန၊ တောခွေးနှင့်။ သံယောဂါ-သံယောဂေန၊ ပေါင်းဖော်သဖြင့်။ ဥပဂန္ဒော၊ ၏။ ကောကသုနဓိယာဝါ၊ တောခွေးမနှင့် သော်လည်း။ ဂါမသုနခေန၊ အိမ်ခွေးဖိုနှင့်။ သံယောဂါ-သံယောဂေန၊ ပေါင်းဘက်သဖြင့်။ ဥပဂန္ဒော၊ ၏။ တဿ သုနခဿ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ခွေး၏။ မံသံ၊သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ဟိကသ္မာ၊ဟူမူကား။ သောသုနခေါ၊ သည်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသော အိမ်ခွေး တောခွေးသို့။ ဘဇတိ၊၏။ အဟိမံသန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဒိဋ္ဌဇာတိကဿ၊ ရှည်သော ကိုယ်ရှိသော အမျိုးဖြစ်သော။ အပါဒကဿ၊ အခြေမရှိသော မြွေမျိုး၏။ မံသံ၊သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ သီဟမံသာဒိနိ၊ ခြင်္သေ့အသားစသည်တို့ကား။ ပါကဋ္ဌာနေဝ၊ တည်း။

ဇာတ္ထဝဏ္ဏနာ ၄၇၆-၄၆

ထွေစ၊ ဤအသားဆယ်ပါးတို့တွင်။ မနုဿမံသံ၊ လူသားကို။ သဇာတိတာယ၊ ဇာတ်တူသော အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဟတ္ထိအဿမံသံ၊ ဆင်မြင်းတို့၏ အသားကိုကား။ ရာဇာဇာတာယ၊ မင်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ သုနခမံသဉ္စ၊ ကိုဂုင်း။ အဟိမံသဉ္စ၊ ကိုဂုင်း။ ပဋိကူလတာယ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်၏။ သီဟမံသာဒီနိ၊ အစရှိကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောအသားတို့ကိုကား။ အတ္ထိနော၊ အား။ အနုပဒ္ဒဝတ္ထာယ၊ မနှိပ်စက် စိမ့်သောငှာ။ (ဘေးရန်မရှိစိမ့်သောငှာလည်းပေး)။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။ မနုဿာနံ၊ လူအစရှိကုန်သော။ ဇာတိ ဇာမေသံ ဒဿန္နံ၊ ဤဆယ်ပါးတို့၏။ မံသမ္ပိစ၊ သည်၎င်း။ အဋ္ဌိပိ၊ အရိုးသည်၎င်း။ လောဟိတမ္ပိ၊ အသွေးသည်၎င်း။ စမ္မံပိ၊ ၎င်း။ လောမမ္ပိ၊ ၎င်း။ သဇ္ဇုံ၊စုံသည်။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော အသားကို။ ဥ တ္ထာဝါ၊၍၎င်း။ အဥ တ္ထာဝါ၊၍၎င်း။ ခါဒန္တိ သ၊စားသော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ တည်း။ (အစိတ္တက အာပတ် ဟူလိုသည်)။ ယဒါ၊၌။ ဇာနာတိ၊အံ့။ တဒါ၊ ၌။ ဒေသတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာ ကြားအပ်၏။ အပုန္ဆိတ္ထာ၊ မမေးဘဲမူ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ စား‌အံ့ဟု။ ပဋိဂ္ဂဟဏတော၊ ခံသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန္ဆိတ္ထာ၊ ၍။ ခါဒိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဂဏှတော၊ ခံသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊မသင့်။ ဥဒ္ဒိဿမံသံပန၊ ရည်၍သတ်သော အသားကိုသော်ကား။ (ဥဒ္ဒိဿ ကတံ ပနလည်းရှိ၏)။ ဇာနိတ္ထာ၊ ၍။ ခါဒန္တိသော၀၊ စားသော ရဟန်းအား သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊သင့်၏။ ပန္ဆာဇာနန္တော၊နောက်မှသိသောရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နကာရေတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဤကား အစိတ္တကအာပတ် ဖြစ်၍ ဆိုသည်)။

ယာဂုမဓုဂေါဠကာဒိကထာ

၂၀၂။ ကေတ္တံကောတိ၊ဟူသည်ကား။ ကေကော၊တယောက်အထည်း သာတည်း။ မေ၊ အား။ ဒုတိယော၊ အပေါင်းအဖော်သည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ဇာတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ပဟုတံ ယာဂုဥ္စ မဓုဂေါဠကဉ္စ ပဋိယာဒါပေတွာတိ၊သည်ကား။ သောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သတသဟဿံ၊ အသပြာတသိန်းကို။ ဝယံကတ္ဝာ၊ ကံကျွေးပေး၍။ (အသုံးအဆောင် ပြု၍ သော်သည်းပေး)။ ပဋိယာဒါပေသိကိရ၊ စိရင်သတတ်။ အနုမောဒနာ ဂါထာယ၊၏။ ပရိယောသာနေ၊၌။ ပထ္ထယတံ ဇာန္ဆတန္တိပဒါနံ၊ ပထ္ထယတံ ဇာန္ဆတံ ဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်တို့၏။ အလမေဝ ဒါတုန္တိ ဇာမိနာပဒေန၊ နှင့်။

သမ္မန္ဓေ၊ကို။ကာတဗ္ဗော၊၏။ (ဤကား၊ပါဠိဥ္ဒပတ္ထယတံ ဇုန္ဆတံဟု ရှိသော ကိုမိန့်သတည်း။ အနက်ကား။ ။ဒိဗ္ဗာနိ သုခါနိ၊နက်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာတို့ကို။ ပတ္ထယတံ-ပတ္ထယန္တာနံ၊ တောင့်တသော သူတို့အား၎င်း။ မနုဿသောဘဂျတံ၊ လူ၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသဖြင့် တင့်တယ်သော အဖြစ်ကို။ ဇုန္ဆတံ-ဇုန္ဆန္တာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော သူတို့အား၎င်း။ အလမေဝ-အလံ ဧဝ၊ သင့်သလျင်ကတည်း။ (လျောက်ပတ်သလျင် ကတည်း လည်းပေး)။ (ဤကား ပါဠိအနက် သမ္မန္ဓာကာရတည်း။ အလမေဝ နှင့်သာစပ်၊ဒါတုံကား အယ္ယဉ်ပါသည်သာ)။ ။သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ပတ္ထယတာ ဇုန္ဆတာတိ၊ ဟူ၍။ ပါဠ္ဍောအတ္ထိ၊ ပါဠိရှိအံ့။ သောယေဝ အတ္ထော၊ ထိုရှိတိုင်းသော ကတ္တားအနက်ကို သာလျင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ။အနက်ကား။ ။မနုဿေန သုခတ္ထိကေန၊ လူ၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာတို့ကို အလိုရှိထသော။ ဒိဗ္ဗာနိဝါ သုခါနိ၊ နတ်၌ဖြစ်သော နတ်၏ ချမ်းသာတို့ကိုလည်း။ ပတ္ထယတာ-ပတ္ထယန္တေန၊ တောင့်တသော။ မနုဿသောဘဂျတံ၊ လူ၏ချမ်းသာဖြင့် တင့်တယ်သော အဖြစ်ကိုဂျင်း။ ဇုန္ဆတာ-ဇုန္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသောသူသည်။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုအလျှကို။ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သောငှာ။ အလမေဝ၊ တည်း။ ။ဤကား ပါဠိအနက်။ ဒါတုံနှင့်သမ္မန္ဓာကာရတည်း)။

၂၀၃။ ဘောဇ္ဇယာဂုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာ၊ အကြင် ယာဂုသည်။ ပဝါရဏံ၊ပဝါရိတ်ကို။ (မြစ်ခြင်းကိုလည်းပေး)။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ သာ၊ ထိုယာဂုသည်။ ဘောဇ္ဇယာဂုနာမ၊ လက်ယူခံသော ယာဂုမည်၏။ (ထပ်ထပ်သော ယာဂုဟူလိုသတည်း)။ ယဒဂ္ဂေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံကာလံ၊ ကို။ အာဒိ'ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ (ယံဝဒိသံ သော်လည်းစွဲ)။ သဂ္ဂါတေ အာဂန္ဒွါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဂ္ဂနိဗ္ဗတ္တကံ၊ နတ်ပြည်သို့ ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဥပစိတံ၊ ဆည်းပူး၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ယထာဓမ္မော ကာရေတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိုပရဘောဇနေန၊ ပရုံပရဘောဇဉ်ကို စားမိသော ပါစိတ်အပတ်ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဘိတ်သောသူ၏ဆွမ်းကိုမစားဘဲ မဘိတ်သောသူ၏ ဆွမ်းကို အလျှင်စားချသောကြောင့် သင့်သတည်း)။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘောဇ္ဇယာဂုယာ၊ လက်ယူ၍ စားကောင်းသောယာဂု၌။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကားတန်ဖြိုဟူ၍ မြစ်မိသောကို ဆိုသည်)။

၂၀၄။ နာဟံတံကစ္စာနာ တိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ အဂသိဋ္ဌဂုဠ္ဠေ ထိုကြောင်းသောမှုံချို၌။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ သုခုမောဇံ၊ သိမ်မွေ့သော ဩဇာကို။ ပက္ခိပိံ သုကိရ၊ သတတ်။ သာမဓုဂဠ်ကာ၊ ထိုပျားတင်လဲစသည် တို့ဖြင့် စီရင်သောမုံ့သည်။ အညေသံ၊ ဘုရားမှတပါးသော သူတို့အား။ ပရိဏာမံ၊ ကြေခြင်းသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဂိလာနသဂုဠ္ဠန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တထာရူပေန၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ဗျာဓိနာ၊ ဆာလောင်သော အနာဖြင့်။ (ကြောင့်လည်းပေး)။ ဂိလာနသ၊ အား။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ဂုဠ်၊ တင်လဲခဲကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပါဠလိဂါမဝတ္ထုကထာ

၂၀၅။ သမ္ဗသန္တရိန္တိ၊ သည်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သန္တေတေ၊ ခင်းသည်ရှိသော်။ သမ္ဗသန္တံ၊ အလုံးစုံခင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ သန္တံ၊ ခင်း၏။

၂၀၆။ သုနိဓဝဿကာရောတိ၊ ကား။ သုကိဓောစ၊ သုကိဓပုဏ္ဏား။ ဝဿကာရောစ၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏား။ဒ္ဝေဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။မဂဓရညော၊ မဂ္ဂဓရာဇ်မင်း၏။ မဟာမတ္တာမဟာမစ္စာ၊ အမတ်ကြီးတို့တည်း။ဝဇ္ဇီနံပဋိဗာဟာယာဘိ၊ ကား။ ဝဇ္ဇိရာဇကုလာနံ၊ ဝဇ္ဇီမင်းမျိုးတို့၏။ အာယမုခံ၊အခွန်၏ အကြောင်းကို။ ပဋိဗာဟနတ္ထံ၊ ဖြတ်အံ့သောငှာ။ ဝတ္ထု။နိတိ၊ သည်ကား။ ဃရဝတ္ထု။နိ၊ အိမ်ရာတို့ကို။ စိတ္တာနိနမန္တိနိဝေသနာနိမာပေတုန္တိ၊သည်ကား။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာပါဌကာနံ၊ ဘုတ်သွင်းသောအတတ်ကို တတ်ကုန်သောသူတို့၏။ သရိရေ၊ ၌။ အဓိမုစ္စိတ္ထ၊ ဝင်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တာနိ စိတ္တာနိ၊ ထိုသူတို့၏စိတ်တို့ကို။ နာဒမန္တိကိရ၊ ညွတ်စေကုန်သတတ်။ ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မာဝိတေသတိ၊တည်သည် ရှိသော်။(ဤကားထည့်ပါ)။ အမှာကံ၊ တို့အား။သတ္ထာရံ၊ ကို။ကရိဿန္တိ၊ သတည်း။ ဇုတိကတ္ထာ၊ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ နာမေန္တိ၊ညွတ်စေကုန်၏။ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တာဝတိံသေဟိတိ၊ဟိဟူသည်ကား။ လောကေ၊ ကဋ္ဌ။ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ၊ ကိုဎင်း။ ဝိသုကမ္မဏ္ဍ၊ ဝိသကြို နတ်သားကိုဎင်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ တာဝတိံသာ၊ နတ်တို့သည်။ ပဋ္ဌိတာ၊ ရှိကုန်၏။ ဇုတိသဒ္ဒေါ၊ ဤသို့ကျော်စောသောအသံသည်။ အဇ္ဇာ၂ဂ္ဂတော၊ အန်နှံချင်း၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တာဝတိံသေဟိ ဒေဝေဟိသဒ္ဓိံ

မန္တေတွာ ဝိယမာပေန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ–အဝေါစ၊ မူ၏။ တာဝတိံ သေဟိဒေဝေဟိ၊ သာနတ်တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ မန္တေတွာ၊၍။မာပေန္တိဝိယ၊ တည်ကုန်သကဲ့သို့။ မာပေန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (ပါဠိလိမ္ဖြိတည်ကုန်၏ ဟူလို သတည်း)။ ဣတိအယံ၊ ကား။အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယာဝတာအရိယံ အာယတနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ အရိယ မနုဿာနံ၊ မင်္ဂိုလ်ရပြီးသောလူတို့၏။ (မြတ်သောလူတို့၏သော်လည်း ပေး)။ ဩသရဏဒ္ဒါနံ၊ စည်းဝေးရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယာဝတာ ဝဏိပပထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယတ္တကံ၊ မျှလောက်။ ဝါဏိဇာနံဝါ၊ တို့၏ ၎င်း။ အာဘတဘဏ္ဍဿ၊ ဆောင်ခဲ့သောဥစ္စာကို။ ရာသိဝသေနေဝ၊ စုသောအားဖြင့်လျှင်။ ကယဝိက္ကယဒ္ဒါနံနာမ၊ ဝယ်ရာရောင်းရာ အရပ် မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံအဂ္ဃနဂရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဒံနဂရံ၊ သည်ကား။ တေသံအရိယာယတနဝနိပ္ပထာနံ၊ ထိုအရိယာတို့၏စည်းဝေး ရာကုန်သည်တို့၏ ဝယ်ရာရောင်းရာဖြစ်သော။ အဂ္ဃနဂရံ၊ ပြည်မြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ သတည်း။ ပုဉ္ဉဘေဒနန္တိ၊ သည်ကား။ ပုဉ္ဉဘေဒနဒ္ဒါနံ၊ ဥစ္စာ ထုပ်ဖြေရာအရပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊တည်း။ မောစနဒ္ဒါနံ၊ ဥစ္စာထုပ်ဖြေရာ အရပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဘေဒနံကို မောစနံဖွင့်သတည်း)။ အဂ်္ဂံတေဝဝါတိအာဒိသု၊ တို့၌။ဝါသဒ္ဒေါ၊ဝါသဒ္ဒါ သည်။ သမုစ္စယတ္ထော၊ ဆည်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဟိသစ္ဒံ၊ မှန်၏။ တတြပါဠိ လိဂါမေ၊ ဤ။ (နဂရေသော်လည်းစွဲ)။ ကေသကောဋ္ဌာသဿ၊ တစု၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကား။ အဂ္ဂိတော၊ မီးကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကေသကောဋ္ဌာသဿ၊ ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်ကား။ ဥဒကတော၊ ရေကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ကေသကောဋ္ဌာသဿ၊ ၏။ အန္တရာယော၊ ကား။ အဇ္ဈာဇ္ဈရတော၊ အတ္တင်းမှ။ အညမညဘေဒါ၊ အချင်းချင်းဖျက်သဖြင့်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥဒ္ဒါမွန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါရဂမနတ္ထာယ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ တဘက်သို့ကူးခြင်းငှာ။ အာဏိယော၊ မယ်နတို့ကို။ အာကောဋ္ဌေတွာ၊ နှက်၍။ ကတံ၊ ပြုသောသဘော်ဟုတည်း။ ကုလ္လန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝလ္လိကာဒိဟိ၊ နွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ကတံ၊ ပြုသောဘောင်တည်း။(ဘောင်ဖွဲ့ဟူလိုသည်)။

အဏ္ဏဝန္တိ ဇေတံ ဝစနံ၊ သည်။ သဒ္ဓန္တိမေန၊ အလုံးစုံတို့ အောက် နည်းစွာသော။ ပရိဿ္သဒေန၊ အဝိုင်း အခြားဖြင့်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်။ ဥဂ္ဂါရဿ၊ နက်ထသော။ ပုထုလဿ၊

အပြော ကျယ်ထသော။ ဥဒကဋ္ဌာနဿ၊ ရေရှိရာ အရပ် ဖြစ်သော သမုဒ္ဒရာ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ တည်း။ သရန္တိ၊ သရုံ ဟူသည်ကား။ ဋ္ဌဓ၊ ဤအရာ၌။ နဒီ၊ မြစ်ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ဋ္ဌဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ (သည်လည်းပေး)။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေဗုဒ္ဓါဒယော၊ အကြင်ဘုရား အစရှိသော သာဝက တို့သည်။ ဂန္ဓိရုံ၊ အစောက်လည်းနက်စွာထသော။ ဝိတ္ထတံ၊ အပြောလည်းကျယ်စွာထသော။ တဏှာသရုံ၊ တဏှာတည်းဟူသောမြစ်ကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ တေဗုဒ္ဓါဒယော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ အရိယမဂ္ဂသင်္ခါတံ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော။ သေတုံ၊ တံတားကို။ ကတ္တာန၊ ပြု၍။ ပလ္လလာနိ၊ ညွန်ပျောင်းတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇ၊လွှတ်၍။ အနာမသိတ္ဘာဝ၊မသုံးသပ်ဘဲလျှင်။ ဥဒကာဖရိတာနိ၊ ရေဖြင့် နှံကုန်သော။ နိန္နဋ္ဌာနာနိ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသော အရပ်တို့ကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ အယံပနဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်း သည်ကား။ အပ္ပမတ္တကံ၊စိုးစဉ်းငယ်မျှသော။ ဋ္ဌဒံဥဒကံ၊ဤဂင်္ဂါရေကို။ ဥတ္တရိတုကာမော၀ိ၊ ကူးသိုသော်သည်း။ ကုလ္လမွိ၊ဘောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊ဖွဲ့၏။ ဗုဒ္ဓါပန၊ဘုရားတို့မူကား။ ဗုဒ္ဓသာဝကာစ၊ တို့သည်ၜင်း။ ကုလ္လေန၊ ဘောင်နှင့်။ ဝိနာဧော၊ ကင်း၍လျှင်။ ဓမ္မော၀ိနော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဇန၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ ဋ္ဌတိအယံ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂၀၇။ အနနုဗောဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဗုဇ္ဈနေန၊မသိခြင်းကြောင့်။ သန္ဓာဝိဘန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဝတော၊ တဘဝမှ။ ဘဝံ၊ တဘဝသို့။ ဂမနဝသေန၊ သွားသောအားဖြင့်။ သန္ဓာဝိတံ၊ပြေးလေပြီ။ သံသရိတန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊လဲ။ ဂမနဝသေန၊ တဘဝမှတဘဝသို့ လားသောအားဖြင့်။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်လေပြီ။မမဥ္စေဝ တုမှာကဥ္စာတိ၊ သည်ကား။ မယာစ၊ ငါဘုရားသည်ၜင်း။ တုမှေဟိ စ၊ တို့သည်ၜင်း။ ။(အနနုဗောဓာနှင့် စပ်လေဟူလိုသဘော်)။ ။အထဝါ၊ကား။ သန္ဓာဝိတံသံသရိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။မမဥ္စေဝ၊ငါဘုရား၏ၜင်း။ တုမှာကဥ္စ၊တို့၏ၜင်း။ သန္ဓာဝိတံ၊တဘဝမှသည် တဘဝသို့ ပြေးလေခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။ သံသရိတံ၊ တဘဝမှသည် တဘဝသို့ ကျင်လည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ။ ဋ္ဌတိဧဝံပိ၊ဤသို့သော်လည်း။ ဇတ္ထဝစနေ၊၌။ အတ္ထော၊အနက်ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သံသိဘန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်လေပြီ။ ဘဝနေတ္တိသမ္ပဟတာတိ၊ သည်ကား။ ဘဝတော၊ တဘဝမှ။ ဘဝဂမနာ၊ တဘဝသို့

လားစေတတ်သော။ သန္ဓာဝနာ၊ ပြေးစေတတ်သော။ တက္ကာရင္ဇု၊တက္ကာ တည်းဟူသော ကြိုးကို။ သုဠုဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်ပြီ။ ဆိန္နာ၊ ဖြတ်ပြီ။ အပ္ပဝတ္တိကတာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုပြီ။

၂၁၉။ နီလာတိဏ္ဍုဒံဝစနံ၊ နီလာဟူသော ဤစကားသည်။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟကံ၊ အလုံးစုံကို ကျုံးသောစကားတည်း။ နီလဝဏ္ဏာတိအာဒိ၊ နီလဝဏ္ဏာအစရှိသည်ကိုကား။တသေဝ၊ထိုညှိသောအဆင်း၏သာလျှင်။ဥဘာဂဿ၊ အပြားကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ငှာ။ ဝုတ္တံ၊၏။ တတ္ထဝစနေ၊ဌ်။ တေသံလိန္ဆဝိနံ၊ မင်းတို့၏။ နီလာ၊ ညှိသောအဆင်းသည်။ နပကတိဝဏ္ဏာ၊ ကြပတ္တေသော အဆင်း မဟုတ်ကုန်။ နီလဝိလေပနာနံ၊ ညှိသော အဆင်းရှိသော နှံသာပျောင်းတို့ကို လိမ်းကျံသော မင်းသားတို့၏။ ဝိစိတ္တတာဝသေန၊ ဆန်းကြယ်သောအားဖြင့်။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ ဝုတ္တံ၊၏။ ပဒ္ဒိဝဒ္ဓေသိတိ၊ကား။ ပဟာရေသိ၊ခတ်၏။ သာဟာရံ ဒဇ္ဇေယျာဆာတိ၊သည်ကား၊ သဇနပဒံဇနပုဒ်နှင့် တကွသောဝေသာလီပြည်ကို။ ဒဒေယျာထ၊ မူကား။ နေဝဒဇ္ဇံ၊ ငါမလွဲ။ (ဟုသမ္မန်)။ အင်္ဂုလိံဒဖါဠေသုန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အင်္ဂုလိံ၊လက်ချောင်းကို။ စာလေသုံ၊ လှုပ်တုန်၏။ အမ္မကာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိယိကာယ၊ မိန်းမသားသည်။ ဇိတာ၊ အောင်အပ်လေကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်၊ အမ္မကာသဒ္ဒါကား မိန်းမပရိယာယ်။ အမိပွါယ်ကား မိန်းမသားသည် ငါတို့ကို အောင်ပလေ၏ ဟူလိုသတတ်)။ ။ဩလောကေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဿထ၊ကြည့်ကုန်လော။ အပလောကေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံ၊လဲ။ ပဿထ၊ရှုကုန်လော။ ဥပသံဟရထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပနေထ၊ အတူပင်ဟူ၍ နှလုံးသွင်းကုန်။ ဇာမံ လိန္ဆဝိပရိသံ၊ ဤလိန္ဆဝိပရိသတ်ကို။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ တာဝတိံသပရိသံ၊ တာဝတိံသာ ပရိသတ်ဟူ၍။ ဟာရထ၊အထူးနှလုံးမူကုန်။ တာဝတိံသဿ၊ တာဝတိံသာနတ်နှင့်။ သမကံ ကတ္ဝာ၊ အတူပင်ဟု နှလုံးပိုက်၍။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သီဟသေနာပတိဝတ္ထုအာဒိကထာ

၂၉၀။ ဓမ္မဿ စ အနုဓမ္မံ ဗျာကရောန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားသည်။ ဝုတ္တကာရဏာဿ၊ ဟောတော်မူသောအကြောင်း၏။ အနုကာရဏံ၊ အတုဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ကထေန္တီ၊ ဟောကုန်သနည်း။ သဟဓမ္မိကော ဝါဒါနုဝါဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရေဟိ၊ တပါးသော

တိတ္ထိတို့သည်။ ဝတ္ထုကာရဏေန၊ ဖြင့်။ သကာရဏော၊ရှိ့သည်။ ဟုတ္ထာ၊၍။ တုမှာကံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဂရဟိတဇ္ဇကာရဏံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသည်။ ကောစိ၊ တစုံတခု သော။ အပ္ပမတ္တကောဝိ၊ စိုးစဉ်းမျှသော်လည်း။ ကိံ နအာဂစ္ဆတိ၊ အဘယ် သို့မလာအံ့နည်း။ (န အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်အံ့နည်း ဟူလိုသတည်း။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား တပါးသော တိတ္ထိတို့ ဆိုသောအကြောင်းဖြင့် ဘုရားရှင် အယူတော်၌ စိုးစဉ်းမျှသော်လည်း ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအကြောင်း မရှိအံ့နည်း ဟူလိုသတတ်)။ ဇာဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ဒုတ္ထံဝုတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဇ္ဇာကာရေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ တုမှာကံ၊ ချစ်ရှင် ဘုရားတို့၏။ ဝါဒေ၊ အယူတော်၌။ ကိံ၊အသို့နည်း။ (အသို့သောအဘယ် အကြောင်းလည်းပေး)။ ဂါရယ္ဟကာရဏံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်း သည်။ နတ္ထိ၊မရှိအံ့နည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္ထံဝုတ္ထော၊သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ အနဇ္ဈာဂရုကာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဘဝိတ္ထာ၊ နှိပ်စက်၍။ အာစိက္ခိတုကာမာ၊ ကြားလိုကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်။ (သခင်ဘုရား ကိုနှိပ်စက်လို၍ ငါတို့မဆိုဟူလိုသည်)။

၂၉၃။ အနုဝိစ္စကာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဝိဒိတ္ထာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ စိန္တေတ္ထာ၊ ၍။ တုလယိတ္ထာ၊ ချိန်၍။ (လေးပေါ့ချိန် ဟူလို သတည်း)။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရာသည်ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထံ ဝုတ္ထော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဉာတမနုဿာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ လောကေ၊ ၌။ ပါကဋာနံ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓုဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋာကံပရိဟရေ ယျုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋာကံ ဥက္ခိပိတ္ထာ၊တံခွန်ထောင်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထုပေး)။ နဂရေ၊ ၌။ ဃောသန္တာ၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက်။ အာဟိဏ္ဍေယျုံ၊ လှည့်ကုန်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်။ နော အမှာကံ၊ တို့အား။ မဟန္တာဘာဝေါ၊ မြတ်သော အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊အံ့သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟိဏ္ဍေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဩပါန ဘူတန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ပဒိယတ္ထာဥဒပါနောဝိယ၊စိရင်သောရေတွင်းကဲ့သို့။ ခပ်၍မကုန်သောရေတွင်းကဲ့သို့။ဌိတံ၊ တည်၏။ကုလန္တိ၊ဟူသည်ကား။ နိဝေသနံ၊ အိမ်။ ဒါတဗ္ဗံ မညေယျာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာမေသံ၊ ဤတက္ကတွန်း တို့အား။ ဒေယျမမ္မံ၊ အလှူဝတ်ကို။မာဥပစ္ဆိန္ဒိတ္ထ၊ မဖြတ်လင့်ကုန်။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်စွ။ သမ္မတ္တာနံ၊ ရောက်လာသော အလှူခံ တို့အား။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊

လွ်ာအပ်သည်သာတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ သြကာ
ရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဝကာရော၊ ယုတ်သည်ကို။ လာမက ဘာဝေါ၊
ယုတ်သောအဖြစ်ကို။ ပကာသိတော၊ ပြုတော်မူ၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ သာမုက္ကံ
သိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနာယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်တော်လျှင်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊
ထုတ်၍။ (ကိုယ်တော်မှ ထုတ်၍ သော်လည်းပေး)။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်
သောတရား။ အညေသံ၊ ဘုရားမှ တပါးသော သာဝကတို့အား။ (တို့နှင့်
သော်လည်းပေး)။ အသာဓာရဏံ၊ မဆက်ဆံသော တရား။ ဇာတိအယံ၊
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥဒ္ဒိဿကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဒိသိတွာ၊
၍။ ကတံ၊ ပြုသောအသား။

၂၉၄။ ပဋိစ္ဆကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိစ္ဆ၊ မိမိကိုစွဲ၍။ ကမ္မံ၊ ပြုသော
အမှု။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိစ္ဆ၊ စွဲ၍။ ကတံ၊ ပြု၏။ ဇာတိအယံ၊ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အထဝါ၊ ကား။ ပဋိစ္ဆကမ္မန္တိ တေံဝစနံ၊
ဤစကားသည်။ နိမိတ္တကမ္မဿ၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်းဖြစ်သောကံ၏။
အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ဇာတ္တေ၊ ဤရည်၍ သတ်ခြင်း၌။ တံ၊ ထိုရည်၍
သူတပါးသတ်လေသည်ကို။ ပဋိစ္ဆ၊စွဲ၍။ ကမ္မံ၊စားသောသူအား မကောင်း
မှုသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဝိ
ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ထိုရည်၍သတ်သည်ကိုလည်း။ ပဋိစ္ဆကမ္မန္တိ၊ ပဋိစ္ဆကမ္မဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ရှေးနည်းအလိုကား မိမိကိုရည်၍ သတ်လေသည်ကား
ပဋိစ္ဆကမ္မမည်၏ ဟူလိုသတည်း။ နောက်နည်း အလိုကား မိမိကိုရည်၍
သတ်သည်ကို သိလျက်နှင့်စားသောသူကား ထိုသတ်သော သူကဲ့သို့ဝင်း။
မကောင်းမှု ဖြစ်ပါ၏။ ပါဏာသာတကဝင်း ဖြစ်ပါ၏ ဟူလိုသတည်း)။
ဟိသစ္စံ၊ အကယ်မှန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝေရုပံ၊ သော။ မံသံ၊ ကို။
ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ သောဝိပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ တဿ ကမ္မဿ၊
ထိုမကောင်းမှု၏။ ဒါယာဒေါ၊အမွေခံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဓကသ
ဝိယ၊ သတ်သောသူ၏ မကောင်းမှုဖြစ်သကဲ့သို့။ တဿာပိ၊ ထိုစားသော
သူအားလည်း။ ပါဏာသာတ ကမ္မံ၊ သူ့အသက်ကိုသတ်သော မကောင်း
မှုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။"(ဤကား ရည်၍သူတပါးသတ်သည်ကိုသိလည်း
သိအံ့။ နှစ်လို ဝမ်းသာဖြစ်၍ စားလည်းစားအံ့။ ထိုသူအား မကောင်းမှု
ဖြစ်သည်ကိုယူ)။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။
(တနည်းသော်ကား ရည်၍သတ်သည်ကိုစားက သိသည်ဖြစ်စေ မသိသည်
ဖြစ်စေ လွှာသူလည်း မကောင်းမှု ထက်ဝက်၊ စားသူ အားလည်း

မဒကာင်းမှု ထက်ဝက် ဖြစ်၏ဟု တတ္တာတွန်းတို့၏ အယူကို ပြသတည်း)။ ဇိရိဒန္ဒီတိ၊ သည်ကား။ ဇိရန္တိ၊ စကုန်၏။ အဿာစိက္ခန္တာ၊ ဘုရားအား စွပ်စွဲသောသူတို့သည်။ နဇိရန္တိ၊ မစကုန်။ (အစအညံမရှိဟူလိုသတည်း)။ အဿာက္ခာနသဒ္ဒ၊ စွပ်စွဲခြင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဇာတိအယံကာ။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓကထာ၊ အစွန်းသုံးပါးမှ စင်သောစကားကို။ သံဃဘေဒ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာယံ၊ သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်၏ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ကပ္ပိယကာမိအနုဇာနနကထာ

၂၉၅။ သကဋပရိဝတ္တကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သကဋ္ဌေဟိ၊ လှည်းတို့ဖြင့်။ ပရိက္ခေပံဝိယ၊ ရံသကဲ့သို့။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အန္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ ပစ္ဆိန္ဒိမန္တိ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤစကား သည်ကား။ အဘိလာပမတ္တံ၊ ဆိုသည်မျှ သာတည်း။ (ဒေသနာမျှသာတည်း လည်းပေး)။ ယံသံဃော အာကင်္ခတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောအပ်သောကြောင့်။ဓုရဝိဟာရော ပြဋ္ဌာန်းသောကျောင်း ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ (ကျောင်းမပင် ဖြစ်သော်လည်းပေး)။ သမ္မန္နိတုံ၊ သမုတ်အံ့သောငှာ။ ဝန္ဒူတိ၊ ၏။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ အဝတ္ထာ၊ မရွတ် မူ၍။ အပလောကနေန၊ အပလောကနကံဖြင့် သော်လည်း။ ဝန္ဒူတိယေဝ၊ တည်း။(သံဃာစိတ်ညီကလည်းအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ကာကောရဝသဒ္ဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အရပ်၌။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်လျက်။ အာမိသခါဒနတ္ထာယ၊ ခဲဘွယ် စားဘွယ်တို့ကို ခဲအံ့သောငှာ။ အနုပ္ပဂေယေဝ၊ နံနက်ကလျင်။ သန္နိပတိတာနံ၊ ကုန်သော။ ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ ဩရဝသဒ္ဒံ၊ တအာအာမြည်သောအသံ။ ယသောဇောနာမ၊ ယသောဇ ထေရသည်ကား။ ကဝိလသုတ္တပရိယောသာနေ၊ ကဝိလသုတ်ကို ဟော တော်မူသောအဆုံး၌။ ပဋိဇီတာနံ၊ ရဟန်းပြိုကုန်သော။ ပဋ္ဌန်နံသတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဂ္ဂပုရိသော၊ အကြီးဖြစ်သောသူတည်း။

ဥဿာဝနန္တိကန္တိ အာဒီသု၊ ဥဿာဝနန္တိက ကုဋိအစရှိကုန်သောကုဋိတို့တွင်။ တာဝဝဠမံ၊ စွာ။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိကကုဋိကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတ္တာဗ္ဗာ၊ ၏။ ထမ္ဘာနံ၊ သည်တိုင်တို့၏။ ဥပရိဝါ၊ အထက်၌ဌင်း။ ယောဝိဟာရော၊ ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ (ဤကားယခုငါတို့၌ကျောင်းကဲ့သို့တည်း)။ ဘိတ္တိပါဒေ၊ နံရံတို့ကို။ နိခဏိတ္ဝာဝါ၊ မြှုပ်၍ဌင်း။(ဤကား အုတ်ကျောက်ချပ်စသည်တို့ဖြင့် တည်သောကုဋိတည်း)။ ယောဝိဟာရော၊

ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တဿဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဟေဌာ၊ အောက်၌။ ထမ္ဘပဋိဗ္ဗဏ္ဏကာ၊ တိုင်ကိုခံသော။ ပါသာဏာ၊ ကျောက်ကိုကား။ ဘူမိဂတိကာဝေ၊ မြေ၏အလားပင်တည်း။ (ဤကားတိုင်ကိုကျောက်ခံသည်ကို ဆိုသတည်း)။ ပဌမထမ္ဘံဝါ၊ ရှေးဦးစွာတည်သောတိုင်ကိုဂင်း။ ပဌမဘိတ္တိပါဒံဝါ၊ ရှေးဦးစွာစီသောနံရံအခြေကိုဂင်း။ ပတိဋ္ဌာပေန္တော်၊ တည်ကုန်သဖြင့်။ ဗဟူဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သံပရိဝါရေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံ၍။ ကပ္ပိယကုဋိံကရောမ ကပ္ပိယကုဋိံကရောမာတိ၊ဟူ၍။ ဝါစံနိစ္ဆာရေန္တော်၊ နှုတ်မြွက်ကုန်သဖြင့်။ မနုဿသာ၊ လူတို့သည်။ ဥက္ခိဝိတွာ၊ သစ်ကိုချီ၍။ ပတိဋ္ဌာပေန္တေသု၊ ရပ်စေကုန်ပြီးသော်။ အာမသိတွာဝါ၊ ရဟန်းတို့လက်ဖြင့်မ၍ဂင်း။ သယံဥက္ခိဝိတွာဝါ၊ ရဟန်းတို့ပင်ချီ၍ဂင်း။ ထမ္ဘောဝါ၊ သည်တိုင်ကိုဂင်း။ ဘိတ္တိပါဒေါဝါ၊နံရံအခြေကိုဂင်း။ ပတိဋ္ဌာပေတာဧဇ္ဇာ၊ တည်စေအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဥဿာဝနန္တိကကုဋိကို သစ်ဖြင့် ဆောက်လိုသော်ကား အလျင်တွင်းတူး ဧပြီးသော် သစ်ကို လူတို့ကိုထူစေ၍များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ထက်ဝန်းကျင်နေ၍ ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမ ကပ္ပိယကုဋိံကရောမဟူ၍ ရွတ်သောအသံ ဆုံးသည်နှင့် ရဟန်းတို့မ၍ဂင်း ရဟန်းတို့ပင်ချီ၍ဂင်း စိုက်သည်နှင့် တကာလတည်း မရွေးမနှောင်းညီစွာ တည်အပ်၏ဟူလိုသတည်း။ ပဌင်းကျောက်ထက်တည်သော်လည်း ဤနည်းဂင်းတည်း။ အကယ်၍တည်း အုဒ္ဓချပ်ကျောက်ချပ်စသည်တို့ဖြင့် တည်လိုမူကား တယောက်တချပ်စီ ကိုင်ပြီးသော်၊ ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမကပ္ပိယကုဋိံကရောမဟူ၍ နှုတ်မြွက်သော အသံ၏ အဆုံးနှင့် မရွေးမနှောင်းသော တကာလတည်း၌ အုဒ္ဓချပ်ကျောက်ချပ်ကို စ၍စီအပ်၏။ စီစပြုအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ကုရုန္ဒီမဟာပစ္စရိသုပန၊ ကုရုန္ဒီမဟာပစ္စရိတို့၌ကား။ ကပ္ပိယကုဋိကပ္ပိယကုဋိတိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပတိဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တည်စေအပ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဤအဋ္ဌကထာတို့၌ကား၊ကရောမမပါ)။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ အန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌။ သံဃသဃကပ္ပိယကုဋိံ အဓိဋ္ဌာမိတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ဤ၌ကား သံဃသနှင့်အဓိဋ္ဌာမိပါသည်ဟူ၏)။ တံဝစနံ၊ ထိုသံဃသဃကပ္ပိယကုဋိံ အဓိဋ္ဌာမိဟူသောစကားကို။ အဝတ္ဝာဝိ၊ သော်လည်း။ အဋ္ဌကထာသု၊ အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တာနယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သည်ရှိသော်။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇာဒံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ တ္တေ၊ ဤဥဿာဝနန္တိကကုဋိ၏အရာဋ္ဌ။ သာမာရဏကလက္ခဏံ၊ ဆက်ဆံသော လက္ခဏာတည်း။

ထမ္ဘာပတိဋ္ဌာနဥ္စ၊ သည်ဘိုင် တည်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝစနပရိယောသာနဥ္စ၊ ရွာသောစကား၏ အဆုံးသည်၎င်း။ သမကာလံ၊ တပြိုင်နက်မျှသောကာလသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝစနေ၊ ရွတ်သောစကားသည်။ အနိဋ္ဌေတစ၊ မပြီးမိသော်လည်း။ ထမ္ဘော၊သည်တိုင်သည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဟည်အံ့။ ဟသ္မိံ ထမ္ဘေ၊ ထိုသည်တိုင်သည်။အပွတိဋ္ဌေဝါ၊ မတည်မိသော်လည်း။ ဝစနံ၊ ရွတ်သောစကားသည်။ နိဋ္ဌာတိ၊ ပြီးသင့်အံ့၊ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ဋီသည်။ (ကိုလည်းပေး)။ အကတာ၊ မပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗဟူဟိ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ သမ္မရိဝါရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝဋ္ဋာဒ္ဒံ၊ ဆိုအပ်၏။ (ရွတ်အပ်၏ဒသော်လည်းပေး)။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်နည်းဟူသကား။ ဇေတ္ထ၊ ဤစည်းဝေးခြီရုံသော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေသဝိ၊ တဒေယျာဂ်ဒေယျာဂ်၏ သော်လည်း။ ဝစနနိဋ္ဌာနဥ္စ၊ ရွတ်သောစကား၏ အပြီးသည်၎င်း။ ထမ္ဘပတိဋ္ဌာနဥ္စ၊ သည်တိုင်၏ တည်ခြင်းသည်၎င်း။ ဧကဒေဝ၊ တပြိုင်နက်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။

ဇုဋ္ဌကသိသာမတ္တိကကုဋိကာသုပန၊ အုဋ္ဌကုဋိ ကျောက်ကုဋိ မြေကုဋိတို့ဋ္ဌကား။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဋ္ဌ။ စယံ၊ အကျည်ကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာဝါ၊ ၍၎င်း။ အဗန္ဓိတ္ဝာဝါ၊ ၍၎င်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ ယတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘိတ္တိံ၊ ကို။ ဥဋ္ဌာပေတုကာမာ၊ တက်စေလိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သဒ္ဒပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းစုံဘို၏ရှေးဦးစွာ။ တံဇုဋ္ဌကံဝါ၊ ထိုအုဋ္ဌချပ်ကိုဂင်း။ တံသိသမတ္တိကဝိဏ္ဍံဝါ၊ ထိုကျောက်ချပ်မြေစိုင်ကိုဂင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ဋီကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အုဋ္ဌကုဋိ၊ ကျောက်ကုဋိ မြေကုဋိ တို့ကား အကျည်ခံသည်ဖြစ်စေ။ ရှေးဦးစွာ စီအပ်သော အုဋ္ဌချပ် ကျောက်ချပ် မြေစိုင်စသည်ဘို့ကို ကိုင်၍ ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမ၊ ဟူသော စကားအပြီးနှင့် တကာလဘည်း စီ၍ပြုဟူလို သဘည်း)။ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံ၏။ ပဋ္ဌမိဋ္ဌ ကာဒိနံ၊ ရှေးဦးစွာစီသော အုဋ္ဌချပ်စသည်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဇုဋ္ဌကာဒယောဟိ-ဇုဋ္ဌကာဒယောဧဝ၊ အုဋ္ဌစသည်တို့သည် သာလျှင်။ နဝဋ္ဌန္တိ၊မအပ်ကုန်။ ထမ္ဘာပန၊သည်တိုင်တို့သော်ကား။ ဥပရိ၊အထက်သို့။ ဥဂ္ဂဆန္တိ၊တက်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဝဋ္ဋန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အုဋ္ဌချပ် စသည်တို့ဖြင့် ကပ္ပိယကုဋိ တည်သော်လည်း မြေပြင်အပေါ်သို့ ရောက်မှ စီသတည်း။ မြေတည်း မြုပ်၍ပင် မတည်လင့်။

သည်တိုင်ကို သော်ကား တွင်းတူး၍ပင် စိုက်သော်လည်း တိုင်သည် အထက်သို့ ရောက်သောကြောင့် စိုက်ကတည်းကပင် အပ်၏။ စကား ဖြီးသည်နှင့် တိုင်စိုက်သည်ကာလ တူကလျှင် ဥဿာဝနန္တိကကုဋ္ဌီ ဖြစ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ။အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ္ဌ။ ထမ္ဘေဟိ၊ သည်တိုင်တို့ဖြင့်။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ စတူသု၊ ကုန်သော။ ကောဏေသု၊ အထောင့်တို့၌။ စတ္တာရော်ထမ္ဘာ၊ တိုင်လေးချောင်းတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဇာဋကာဒိကုန္နေ၊ အုဋ္ဌစသည်ဖြင့်ပြုသော ကုဋီစသည်၌။ စတူသု ကောဏေသု၊ လေးထောင့်တို့၌။ ဒွေတိသောဇာဋကာ၊ နှစ်ချပ်သော အုဋ္ဌတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဇာတိ၊သို့။ဝုတ္တံ၊၏။ ။(ဤအန္ဓကအဋ္ဌကထာ ဆရာ၏ အလိုကား တိုင်စိုက်သော်လည်း တချောင်းတည်းသာ မစိုက်လင့်၊ လေးထောင့်၌ လေးတိုင်စ၍ ပြုအပ်၏။ အုဋ္ဌစသည် စီသော် လေးထောင့်၌ နှစ်ချပ် သုံးချပ်စီ စီအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ ။တထာပန၊ ထိုသို့ဆိုတိုင်း။ အကတာယဝိ၊ မပြုသော်လည်း။ဒေါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊ရှိ။ ။ (ပဌမတိုင် ပဌမအုဋ္ဌသော ပဌာန ဟူလိုသတည်း)။ ။ဟိ၊ သင့်စွ။ အဋ္ဌကထာသု၊ထာတို့၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ဆိုသည်မျှသာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ဏာတည်း။

ဂေါနိသာဒိကာတိ၊ဂေါနိသာဒိကကုဋီကား။ အာရာမဂေါနိသာဒိကာ၊ အရံလည်း ပရိဝုဏ်မရှိ ကျောင်းလည်း အရံမရှိသော နွားတို့ဝင်ရာ ဖြစ်သော ကုဋီလည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ဝိဟာရဂေါနိသာဒိကာ၊ ကျောင်းကား အရံရှိ၏၊ အရံကား ပရိဝုဏ်မရှိသော နွားတို့၏ဝင်ရာ ကုဋီလည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဒုဝိဓာ၊၏။ တာသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကုဋီ၌။ အာရာမော၊ အရံသည်လည်း။ နေဝပရိက္ခေတ္တော၊ မရံ။ သေနာ သနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်လည်း။ နပရိက္ခိတ္တာနိ၊ အရံမရှိကုန်။ အယံကုဋီ၊ ဤကုဋီသည်ကား။ အာရာမဂေါနိသာဒိကာနာမ၊ ဋီမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင် ကုဋီ၌။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်။ သဇ္ဇာနိဝါ၊ အလုံးစုံတို့ပင်ဂုင်း။ ကေစ္စာနိဝါ၊ အချို့တို့သာဂုင်း။ ပရိက္ခိတ္တာနိ၊ အရံရှိကုန်၏။ အာရာမော၊ အရံကား။ အပရိက္ခိတ္တော၊မရံ။ အယံ၊ဤကုဋီကား။ ဝိဟာရဂေါနိသာဒိကာ နာမ၊ဝိဟာရဂေါနိသာဒိကကုဋီမည်၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဥဘယတြာပိ၊နှစ်ပါးစုံ၌လည်း။ အာရာမဿ၊ ၏။ အပရိက္ခိတ္တဘာဝေါယေဝ၊ အရံမရှိသော အဖြစ်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ အာရာမောပန၊ သည်ကား။ ဥပစာ ပရိက္ခိတ္တောပိ၊ထက်ဝန်းသာအရံရှိသော်ဂုင်း။ဗဟုတရံ၊စွာ။ပရိက္ခိတ္တောပိ၊ သော်ဂုင်း။ ပရိက္ခိတ္တလေဿာယေဝနာမ၊ အရံရှိပင်မည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ မဟာ

ပစ္စရိယာဒိသု၊ ရိအစရှိသည်တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ထွေ၊ ဤနှစ်ပါးစုံ၌။ ကဝိယ ကုဋ္ဌိ၊ ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

ဂဟပတီတိ၊ဟူသည်ကား။မနုဿာ၊လူတို့သည်။အာဝါသံ၊ကျောင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ကဝိယကုဋ္ဌိ ံ၊ကုဋ္ဌိကို။ဒေမ၊လှူကုန်၏။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သောပနကုဋ္ဌိ၊ ဋ္ဌိသည်ကား။ ဂဟပတိကုဋ္ဌိနာမ၊ တိကုဋ္ဌိမည်၏။ ကဝိယကုဋ္ဌိ ံ၊ကုဋ္ဌိကို။ကာတုံ၊ငှာ။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊သော်လည်း။ဝဋ္ဋတိယေဝ၊တည်း။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ဋ္ဌကား။ ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသ သဗ္ဗာဓမ္မိကာနဉ္စ၊ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဘော် လေးယောက်တို့ ၏ငင်း။ သဗ္ဗေသဉ္စဒေဝမနုဿာနံ၊တို့၏ငင်း။ ဟတ္ထတောဂမ္မ။ ပဋိဂ္ဂဟေဘစ၊ ကိုင်မိသော ဥစ္စာသည်ငင်း။ သန္နိမိစ၊ သန္နိမိဖြစ်လေသော ပစ္စည်းသည်ငင်း။ အန္တောဝုတ္ထဉ္စ၊ ကုဋ္ဌိတွင်း၌ ထားမိသောပစ္စည်းသည်ငင်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်မူကား။ ဘိက္ခု၊သော၊ အား။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သူတပါးဥစ္စာ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုင်မိသော်လည်း အကပ်ပျက် မဖြစ်။ သန္နိမိ ဖြစ်သော်လည်း မထောင်းသာ။ ကျောင်းကုဋ္ဌိ တွင်း၌ ထိုဆားမိသော်လည်း အန္တောဝုတ္ထ မဖြစ် ဟူလိုသတတ်)။ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသုံးဘော်လေးယောက် နှတ် လူတို့၏။ ဂေဟာနိဝါ၊ အိမ် ကျောင်းတို့ကိုငင်း။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဒိန္နာ၊ လှူဒသာ။ ကဝိယကုဋ္ဌိဝါ၊ ကဝိယကုဋ္ဌိကိုငင်း။ ဂဟပတိတိ၊ ဂဟပတိကုဋ္ဌိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ ။(ဤ၌လည်း ထိုသူတို့သည် ကဝိယကုဋ္ဌိ ံ ဒေမ ပရိဘုဉ္ဇထ ဟူ၍ လှူမှငင်း ယင်းသို့ မလှူဘဲပင်ငင်း ဂဟပတိကုဋ္ဌိဖြစ်သည်)။ ပုနဝိ၊ဘန်လည်း။ ဝုတ္တံ၊၏။ ဘိက္ခု၊သံဃသ၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဘိက္ခု၊နုပဋ္ဌာယကော ဝါ၊ ဘိက္ခု၊နီမတို့၏ ကျောင်းငင်း။ အာရာမိကာနံ၊အရံစောင့်တို့၏။ ဂေဟံ ဝါ၊ငင်း။(ထည့်ပါ)။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဂေဟံ ဝါ၊ငင်း။ (ထည့်ပါ)။ ဒေဝတာနံ ဝါ၊ တို့၏ငင်း။ နာဂါနံ ဝါ၊တို့၏ငင်း။ ဗြဟ္မာနမ္မိ၊တို့၏ငင်း။ ဝိမာနံအဝိ၊ဗိမာန်ဖြစ်မူလည်း။ ကဝိယကုဋ္ဌိ၊ ကုဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ တံဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တံ၊ကောင်းစွာဆိုလင့်သော စကားတည်း။ဟိယုတ္တံ၊သင့်စွာ၏။ သံဃသန္တကမေဝဝါ၊ သံဃာတို့၏ နေခြင်းငှာပြုသော သံဃိကကျောင်း ဖြစ်သော်ငင်း။ ဘိက္ခုသန္တကံဝါ၊ရဟန်းသည်နေခြင်းငှာပြုသော ပုဂ္ဂလိက ကျောင်း ဖြစ်သော်သာငင်း။ ဂေဟံ၊ သံဃိကကျောင်း ပုဂ္ဂလိကကျောင်း

သာလျှင်။ ဂဟပတိကုဋ္ဌိကာ၊ ဂဟပတိကုဋ္ဌိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်သတည်း။ (ဤသို့ဟူရကား ယခု ဒါယကာတို့ လျှောသော ကျောင်းသည် ဂဟပတိ ကုဋ္ဌိချည်းဟုဆိုကုန်၏)။ သမ္မုတိကာနာမ၊ သမ္မုတိက ကုဋ္ဌိမည်သည်ကား။ ကမ္မဝါစာယ၊ စာဖြင့်။ သာဝေတွာ၊ ရွတ်၍။ (ကြားစေ၍လည်းပေး)။ ကတာ၊ ပြုသောကုဋ္ဌိတည်း။

ဧကမာသု စတူသု ကဋိယဘူမိသု၊ ဤလေးပါးသော ကဋိယကုဋ္ဌိတို့၌။ ဝုတ္ထံ၊ သိမ်မွေးသော။ ယံအာမိသံ၊ အကြင်ခဲဘွယ် စားဘွယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသဇ္ဇံ၊ သည်။ အန္တော ဝုတ္ထသင်္ခံ၊ အတွင်းဝုတ္ထ အရေအတွက်သို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ တို့အားဎင်း။ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ တို့အားဎင်း။ အန္တော ဝုတ္ထအန္တောပက္ကမောစနတ္ထံ၊ အန္တောဝုတ္ထ အန္တောပက္ကမ လွတ်စိမ့်သောငှာ။ ကဋိယကုဋ္ဌိယော၊ ဋ္ဌိတို့ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သတည်း။ အကဋိယဘူမိယံ၊ အကဋိယကုဋ္ဌိ၌။ သဟသေယ္ယပဟောနကေ၊ သဟသေယ္ယ ဖြစ်ကောင်းသော။ ဂေဟေ၊ ကျောင်း၌။ ဝုတ္ထ သံဃိကံဝါ၊ ထားအပ်သော သံဃိကဎင်း။ ပုဂ္ဂလိ ကံဝါ၊ ကဎင်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏။ သန္တကံဝါ၊ ဎင်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊၏။ သန္တကံဝါ၊ဎင်း။ ယံပနအာမိသံ၊ သကို။ ကေရဋကမ္မိ၊ တည်ဉ့်မျှသော်လည်း။ ဌပိတံ၊ ထား၏။ တံအာမိသံ၊ သသည်။ အန္တောဝုတ္ထံ၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကုဋ္ဌိထိုကျောင်း၌။ ပက္ကုန္တု၊ ချက်သော အာမိသသည်လည်း။ အန္တောပက္ကံနာမ၊ ပက္ကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ထိုအန္တော ဝုတ္ထ အန္တောပက္ကသည်။ (ထိုအာမိသသည်လည်းပေး)။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ သတ္ထာဟကာလိကံပန၊ သတ္ထာဟကာလိက သော်ကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယာဝဇီဝိကဉ္စ၊ ယာဝဇီဝိကသည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုကာလိကသုံးပါးတို့တွင်။ အယံ၊ကား။ ဝိနိစ္ဆယော၊ဝိနိစ္ဆယကည်း။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဘိက္ခု၊သ၊ ရဟန်း၏။ တတ္ထ၊ လာဒိကံ၊ ဆန်အစရှိသော။ အာမိသံ၊ သကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ကဋိယကုဋ္ဌိယံ၊ အပ်သောကုဋ္ဌိ၌။နိက္ခိပိတွာ၊ထား၍။ ပုနဒိဝသေ၊၌။ ပစိတွာ၊ချက်၍။ဒေတိ လွှဲအံ့။ အန္တောဝုတ္ထံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတ္ထ၊ ထိုချက်သော အာမိသ၌။ (ပက္ခိပိတွာ၌စပ်)။ အကဋိယကုဋ္ဌိယံ၊ဋ္ဌို၌။ နိက္ခိတ္တသပ္ပိအာဒိသု၊ ထားသောထောပတ် စသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ တပါးပါးကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍။ ဒေတိ၊ လွှဲအံ့။ မုခသန္နိမိနာမ၊ သိမ်မွေးခြင်း၏ အကြောင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အန္တောဝုတ္ထဎင်း ဟူလိုသတည်း)။ မဟာပစ္စရိယံပန၊

ဦးကား။ အဓိန္ဓာဝုတ္ထံ၊ ထွဿည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလျှင်း လေ၏။ တဿ၊ ထိုမဟာပဉ္စရိဒ္ဓိ။ နာမ မတ္တမေဝ၊ အမည်မျှ ဃာလျှင်။ နာနာကရဏံ၊ အထူးပြု၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား မုခသန္နိဓိဟူသည်နှင့် အန္တေ ဝုတ္ထဟူသည်ကား အမည်မျှသာ ထူးကြ၏။ ဒုတ္ကင်္ခနင်္ခင် သင့်၏ ဟူလို သတတ်)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အကတ္ထိယ ကုဋိယံ၊ ဦး။ ဌပိတသတ္ထု၊ ကိုဂင်း။ ယာဝ ဇီဝက ပဏ္ဏာဒ၊ ယာဝဇီဝက အရွက်ကိုဂင်း။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပစိတ္ထ၊ ၍။ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ အံ့။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ နိရာမိသံ၊ ဆွမ်းနှင့်မခရောဘဲ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ဤကား အသက် တိုရာသို့လိုက်သည်)။ သစေ၊ အာဂယ်၍။ အာမိသသံသဋ္ဌံ၊ ဆွမ်းနှင့် ရောသည်ကို။ ကတ္ထ၊ ပြု၍။ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ အံ့၊ အန္တောဝုတ္ထဧဝ၊ ထွဒုတ္တင်္ခသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာမံပါကဧ၊ သာမံပက္ကဒုတ္တင်္ခ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနုပါယေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗသံသဂ္ဂါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလိကတို့၏ ရောခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဇုမာပနကပ္ပိယဘူမိယော၊ ဤကပ္ပိယ ကုဋိတို့သည်။ ကဒါ၊ ဦး။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ စွန့်သောအရာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိက ကုဋိကား။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်စွာ။ ယာကုဋိ၊ ကို။ ထမ္ဘာနံ၊ သည်တိုင်တို့၏။ ဥပရိ၊ ဦး။ ကဘာ၊ပြု၏။ ယာကုဋိ၊ ကုဋိကို။ ဘိတ္တိပါဒေဝါ၊ နံရံအခြေတို့ကိုသော်လည်း။ နိဓကိတ္ထ၊ မြှုပ်၍။ ကတာ၊ ပြု၏။ သာကုဋိ၊ သည်။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ထမ္ဘေသုစ၊တို့ကိုဂင်း။ ဘိတ္တိပါဒေသုစ၊ နံရံ အခြေ တို့ကိုဂင်း။ အပနီတေသု၊ ပယ်အပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ စွန့်သောအရာ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သည်တိုင်ဖြင့်တည်သော ကုဋီလည်း သည်တိုင်အလုံးကို ပယ်ကာပျက်၏။ အုဉ္ဆုပ်စိ၍ တည်သော ကုဋီလည်း နံရံ အုဉ်ကျောက်စသည် ပျက်မူကား ပျက်၏။ ထိုကုဋီ၏ အရာကို စွန့်လေ၏ ဟူလို သတတ်)။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ထမ္ဘေဝါ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ပရိဝတ္တေန္တိ၊ လဲကုန်အံ့။ ဘိတ္တိပါဒေဝါ၊ နံရံ အခြေတို့ကို သော်လည်း။ ပရိဝတ္တေန္တိ၊ လဲကုန်အံ့။ ယောယော၊ အကြင်အကြင် သည်တိုင် အုဉ်ချပ် စသည်သည်။ ဌိတော၊ တည်သေး၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို သည်တိုင်အုဉ်ချပ် ကျောက်ချပ် စသည်၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော ထုတ်လျောက် အထက်မိုး စသည်တို့ကို။ ပရိဝတ္တေသုပိ၊ ကုန်သော်လည်း။

အဇဟိဘဝတ္ထုကာဝ၊ မစ္ဆန္သောအရာ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုဠ္ဍကာဒီဟိ၊ အုဠ္ဍစသည်တို့ဖြင့်။ ကတာ၊ ပြုသောကုဋိသည်။ စယဿ၊ အကျည်း၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဘိတ္တိအတ္ထာယ၊ နံရံအလို၄ာ။ ဌပိတဇုဠ္ဍကံဝါ၊ထားသောအုဠ္ဍကိုဂင်း။ သိလံဝါ၊ ကျောက်ကိုဂင်း။ မတ္တိကဝိလ္လံဝါ၊ မြေစိုင်ကိုဂင်း။အာဒိံကတွာ၊ ၍။ ဝိနာသိတကာလေ၊ ဖျက်သောအခါ၌။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ စွန့်သောအရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေဟိပနဇုဠ္ဍကာဒီဟိ၊ အကြောင်းအုဠ္ဍစသည်တို့ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအုဠ္ဍအစရှိသည်တို့ကို။ အပနီတေသုဝိ၊ ပယ်ကုန်သည် ရှိသော်လည်း။ တာဒ ညာသု၊ ထိုမှတပါးကုန်သောအုဠ္ဍ စသည်တို့သည်။ ပတိဋ္ဌိတာသု၊ တည် ကုန်သေးသည်ရှိသော်။ အဇဟိတဝတ္ထုကာဝ၊ မစ္ဆန္သော အရာရှိသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂေါနိသာဒိကာ၊ ဂေါနိသာဒိကကုဋိ သည်ကား။ ပါကာရာဒိဟိ၊ တံတိုင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခေပေ၊ ရံခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ စွန့်အပ်သောအရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပုန၊တဘန်။ တသ္မိံအာရာမေ၊ ၌။ ကဠိယကုဋိံ၊ ဋိကို။ လဒ္ဓုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ သစေပန၊ ၍တည်း။ ပုနဝိ၊ လည်း။ ပါကာရာဒယော၊ တံတိုင်းစသည်တို့သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ၌။ ခဏ္ဍာ၊ ပြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဓေဝတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။ ဂါဝေါ၊ တို့သည်။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ပုန၊ တဘန်။ ကဠိယကုဋိ၊ ဋိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတရာပန၊ ကုန်သော။ ဒ္ဝေ၊နှစ်ပါးကုန်သောဂဟပတိကုဋိသမ္ဗုတိကုဋိတို့သည်ကား။ဂေါပါနသိ မတ္တံ၊ အချင်မျှကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗသ္မိံဆဒနေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမိုးသည်။ ဝိနဋ္ဌေ၊ ပျက်ခဲ့သော်။ ဇဟိတဝတ္ထုကာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊၍။ ဂေါပါနသိနံ၊ အချင်တို့၏။ ဥပရိ၊၌။ ကေမိပက္ခပါသ ကမဇ္ဈာလံ၊ဝိတုန်းဝိတ်ခေါင်အုပ်တခုမျှလည်း။အတ္ထိ၊ရှိမူကား။ရက္ခတိ၊ ၏။ (မပျက်သေး ဟူလိုသတည်း)။

ယတြပနဝိဟာရေ၊ ၌။ ဇုမာစတသောဝိကဠိယကုဋိယော၊ ဤလေး ပါးသောကဠိယကုဋိတို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တတ္ထဝိဟာရေ၊ ၌။ကိံကာ တမ်ံ၊ နည်း။ အနုပသမ္ပန္နသာ၊ လူသာမဏေအား။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ တသာ၊ ထိုလူသာမဏေ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တတြ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်း၌။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဝိနယ ဓရပါမောက္ခော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြတ်သော။

ဇုဆ္ဍာသယ ၄၇၆-၄၈

(ပုဂ္ဂိုလ်တို၏အမှုးဖြစ်သော်လည်းပေး)။ ကရဝိကတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ မဟာသိဝတ္ထေရဿ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အဂမာသိကိရ၊ တတ်။ သောထေရော၊ ထိုကရဝိကဘိဿထေရ်သည်။ ဒီပါလောကေန၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့်။ သပ္ပိကုမ္ဘံ၊ ထောပတ်အိုးကို။ ပဿိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအိုးသည်ကား။ ကိံ၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ထေရော၊ သည်။ အာဝုသော။ ဂါရှင်။ ဂါမတော၊ မှ။ သပ္ပိကုမ္ဘော၊ ကို။ အာဘတော၊ ဆောင်ခဲ့၏။ လူဒဒိဝသေ၊ ဆွမ်းမသပ္ပါယ်သောနေ့၌။ (ဆွမ်းကြွမ်းသောနေ့၌လည်းပေး)။ သပ္ပိနာ၊ နှင့်။ ဘုဉ္ဇနတ္ထာယ၊ ငှာ။ အာဂတော၊ လာသတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တတော၊ မှ။ နံမဟာသိဝတ္ထေရံ၊ ကို။ တိဿတ္ထေရော၊ တိဿထေရ်သည်။ဘန္တေ၊ ဘုရား။နဝန္နတိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ထေရော၊ မဟာသိဝထေရ်သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပမုခေ၊ အဦး၌။ နိက္ခိပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ တိဿတ္ထေရော၊ သည်။ပုန၊ တဘန်။ ဧကဒိဝသေ၊ ၌။ အာဂတော၊ သော်။ တံ၊ ထိုအိုးကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ တထေဝ၊ ကောင်း။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဟသေယျပွဟောနကဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။နဝန္နတိ၊ အပ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ထေရော၊သည်။ ပုနဒိဝသေ၊ ၌။ ဗဟိ၊သို့။ နိဟရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍။ နိက္ခိပါပေတိ၊ ထားစေ၏။ တံသပ္ပိကုမ္ဘံ၊ ကို။စောရာ၊ တို့သည်။ ဟရိ ံသု၊ ကုန်၏။ သောမဟာသိဝတ္ထေရော၊ သည်။ ပုန၊ တဘန်။ ဧကဒိဝသံ၊ ၌။ အာဂတံ၊ လတ်သော။ တိဿတ္ထေရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဂါရှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ နဝန္နတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုရကား။ သောကုမ္ဘော၊ ကို။ ဗဟိ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ထားသည်ကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အာဟရိတ္ထော၊ ခိုးခဲ့၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ တဒတာ၊ ထိုနောင်မှ။ နံမဟာသိဝတ္ထေရံ၊ ကို။ တိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။အနုပသမ္ပန္နဿ၊အား။ဒါဟဇ္ဇော၊ပေးအပ်သည်။ အဿနာ၊ မဖြစ်တုံလော။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ ဒတ္ဝာ၊၍။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ကတ္ဝာ ၊၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၂၉၆-၉။ မေဿကဝတ္ထု၊မေဏ္ဍကသူဋ္ဌေး၏ဝတ္ထုဿသည်လည်း။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။ အပိစ၊ စဉ်းငယ်ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။ ဇတ္ထ၊ ဤမေဏ္ဍကဝတ္ထု၌။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေပဋ္ဌဂေါရဿေတိပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဇာမေပဋ္ဌဂေါဂဿေ၊ ဤငါးပါးသော နွားနို့အရသာတို့ကို။

ဝိသုံ၊ အသီးလျှင်။ ပရိဘောဂေန၊ဘုဉ်းပေးခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ်တုမ္မိ၊ဘုဉ်းပေး စိမ့်သောငှာလည်း။ အနုဇာနာမိ၊ ဏ်။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အထွေး၊ နက်တည်း။ ပါဌေယျံပရိယေသိတုန္တိထွေပဒေ၊ ပုဒ်၌။ သစေ၊ ၍။ ကေစိ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သယမေဝ၊ လျှင်။ ဥတ္တာ၊ ၍။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ဇုတိတေံ၊ ဤသို့လှူမူကား။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ သစေ၊ ၍။ နောဒေန္တိ၊ မလှူကုန်မူကား။ ဉာတိပဝါရိတဋ္ဌာနတောဝါ၊ အဆွေတော်ရာ ဘိတ်ရာ အရပ်မှထင်း။ ဘိက္ခာစာရဝတ္တေနဝါ၊ ဆွမ်းခံဝတ်ဖြင့်ထင်း။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ တထာ၊ထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်။ အလဘန္တေန၊ မရသောသူသည်။ အညာတိကအပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ အဆွေမတော်သသူမဘိတ်ရာအရပ်မှ။ ယာစိတ္ဝာဝိ၊ တောင်း၍သော်လည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ကေဒိဝဿေန၊ တနေ့တည်းဖြင့်။ ဂမနီယေ၊ သွားအပ်သော။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ကေဘတ္တာထွာယ၊ တရက်စာအလိုငှာ။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိဿေ၊ ရှည်သော။ အဒ္ဓါနေ၊ ခရီးအဓွန့်၌။ ယတ္ထကေန၊ အကြင်မျှသောရိက္ခာဖြင့်။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ နိတ္ထရတိ၊ ထွက်မြောက်နိုင်၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှသောရိက္ခာကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာအပ်၏။

ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထုကထာ

၃၀၀။ ကာဇေဟိ ဂါဟာပေတွာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပဠုဟိ ကာဇသတေဟိ၊ ငါးရာသောထမ်းပိုးဘို့ဖြင့်။ သုသန်တသ၊ကောင်းမွန်စွာ စီရင်အပ်သော။ ဗဒရပါနသ၊ အိမ်ဆီးအဖျော်၏။ ကုဋ္ဌသဟသ်၊ ပြည့်သောအိုးတထောင်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ တေသိံ နိဒါနေ တေသိံ ပကရဏေ ဓမ္မံ ကထံကတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သာဓု ကောင်း၏။ ပါနံ၊ အဖျော်ကို။ အဝိဝန္တာ၊မသောက်ကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ။ (ဤကား မသောက်လျှင်း၍ ဆိုသည် မဟုတ် အလျှင်တဆောမသောက်၊ တိုက်တွန်းတော်မူမှ သောက်သည်ကိုယူ။ တနည်းကား၊ အဝိဝန္တာဌ္ဌ အသဒ္ဓါကို ဝုဒ္ဓိအနက် ယူ၍။ ဝိဝန္တာ၊ သောက်သော သင်္ကိုသည်ဟူ၍ သော်လည်းပေး)။ ။သမဏသ ဂေါတမဿ၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆယမဟုလ္လိကာ၊ ပစ္စည်းတို့၏ များသော အဖြစ်ငှာသာ ကျင့်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝါဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ နဥပ္ပါဒယိတ္ထ၊မဖြစ်စေကုန်။ မယိစ၊ ငါ၌လည်း။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ အကတ္ထ၊မပြုကုန်ကြို့။ မမစ ဂါရဝံ၊ ငါ၏ရိုသေခြင်းသည်လည်း။ တုမ္ဟေသု၊တို့၌။ ဇနယိတ္ထ၊ ဖြစ်စေငြို့။ ဇုတိဇုမိနာစကာရဏောနု၊ဖြင့်။ အဟံ၊သည်။ ဝေါတုမ္ဟာကံ၊တို့အား။ သုဠု၊

ပသန္နော၊ ကောင်းစွာကြည်တော်မူ၏။ ဤတိအာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မိံ ကထံ၊ကို။ ကတွာ၊၍။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌပါနာနိတိအာဒိဝ၊နုံ၊ဤသို့ အစရှိသောစကား၊ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထဝစနေ၊ဌိ။ တတ္ထတေသုအဋ္ဌသုပါနေသု၊ တို့တွင်။ ။(ဤသို့ သော်လည်း၌)။ ။အမ္မပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာမေဟိဝါအမ္မေဟိ၊ စိမ်းသော သရက်သီး တို့ဖြင့်၎င်း။ ပက္ကေဟိဝါ အမ္မေဟိ၊ မှည့်သော သရက်သီးတို့ ဖြင့်၎င်း။ ကတပါနုံ၊ပြုသောအဖျော်တည်း။ တတ္ထ၊ထိုသရက်သီးအဖျော်၌။ အမ္မေဟိဝါ အာမေဟိ၊ စိမ်းသော သရက်သီးတို့ဖြင့်။ ကရောန္တေန၊ ပြုသဖြင့်။ အမ္ဗတရုဏာနိ၊ သရက်သီးနုတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ခွဲ၍။ ဥဒကေ၊ ၌။ ပက္ခိပိတွာ၊၍။ အာတပေ၊ နေပူ၌။ အာဒိစ္စပါဂေန၊ နေ၏ကျက်ခြင်းဖြင့်။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ပရိသာဝေတွာ၊ စစ်၍။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ၊ ထိုနေ့ အာဂပါခံကုန်သော။ မဓုသက္ကရကပ္ပူရာဒီဟိ၊ ပျားသကာ ပရုတ် စသည် တို့ဖြင့်။ ယောဇေတွာ၊ ဖျော်၍။ ကာတမ္ဗံ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတံ၊ ပြုသော အဖျော်သည်။ ပုရေဘတ္တမေဝ၊နုံနက်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ ။(ဤကား ပဉ္စင်းပြုသောကိုဆိုသည်)။ ။အနုပသမ္ပန္နေဟိ၊ တို့သည်။ ကတံ၊ ဖျော်ကို။ လဘိတွာပန၊ ရသော်ကား။ ပုရေဘတ္တံ၊ နုံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ် ခံမူကား။ ပုရေဘတ္တံ၊ ၌။ သာမိသပရိဘောဇနာဝိ၊ ဆွမ်းနှင့် ဘဉ်းပေး သဖြင့်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ပန္နာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ နိရာမိသပရိဘောဇန၊ ဆွမ်းနှင့်မရောသော ပရိဘုတ်ခြင်းဖြင့်။ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ၊ နေအရုဏ်တက်အောင်။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။ သဗ္ဗပါနေသု၊ တို့၌။ ဧသနယော၊ တည်း။

ဘေသုပါနေသု၊ တို့တွင်။ ဇမ္မုပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇမ္မုဖလေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကတပါနုံ၊ တည်း။ စောစပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌိကာဒလိ ဖလေဟိ၊ အစေ့ရှိသောတောင့်ပျော်တို့ဖြင့်။ ကတပါနုံ၊ တည်း။ မောစ ပါနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အနဋ္ဌိကေဟိ၊အစေ့မရှိကုန်သော။ ကဒလိဖလေဟိ၊ အိမ်ငှက်ပျောတို့ဖြင့်။ ကတပါနုံ၊ တည်း။ မဓုကပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မဓုကာနုံ၊ သစ်မည်စည်သီးတို့၏။ ဇာတိရသေန၊ ရေမထည့်သော အသီး ရည်ဖြင့်။ ကတပါနုံ၊ တည်း။ တံပန၊ ထိုပကတိ သစ်မည်စည်သီး အရည် ကား။ ဥဒကသမ္ဖိန္နုံ၊ရေနှင့်ရောမူကား။ ကပ္ပတိ၊၏။ သုဒ္ဓံ၊သက်သက်သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ မုဒ္ဒိကပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဒ္ဒိကာ၊ မုဒရက်သီးတို့ကို။ ဥဒကေ၊၌။ မဒ္ဒိတွာ၊ ဆုပ်နယ်၍။ အမ္ဗပါနံဝိယ၊ သရက်သီး အဖျော်ကဲ့သို့။

ကတပါနံ၊ တည်း။ သာလူကပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တာပ္ပလနီလုပ္ပလာ
ဒိနံ၊ကြာနီ ကြာညိုစသည်တို့၏။ သာလူကေ၊ ကြာစွယ်တို့ကို။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။
ကတပါနံ၊ တည်း။ ဖါရုသကပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဖါရုသကဖလေဟိ၊
ဖက်သက်တရော်သီးတို့ဖြင့်။ အမ္မပါနံဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကတပါနံ၊ တည်း။
ဇုမာနိအဋ္ဌပါနာနိ၊ တို့သည်။ သီတာနိဝိ၊ ချမ်းသော အဖျော်တို့သည်
ဂုဉ်း။ အာဒိစ္စပါကာနိဝိ၊ နေပူဖြင့် ကျက်သော အဖျော်တို့သည်ဂုဉ်း။
ဝန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အင်္ဂါပါကာနိ၊ မီးဖြင့် ကျက်သော အဖျော်တို့သည်ကား။
နဝန္ဒန္တိ၊ကုန်။ ဓညဖလရသန္တိ၊ဟူသည်ကား။ သတ္တာန္နံဓညာနံ၊ခုနစ်ပါးသော
စပါးတို့၏။ ဖလရသံ၊ အသီးရည်တည်း။ ဒၟကရသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
ပက္ကဒၟကရသံ၊ ဟင်းရွက်ကျက် အရည်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ အကယ်ဟုတ်စွ။
ယာဝ ကာလိကပတ္တာနံ၊ မွန်းတည့်ရုံ စားကောင်းသော သစ်ရွက်တို့၏။
ရသော၊ အရည်သည်။ ပုရေဘတ္တံယေဝ၊ နံနက်သားလျှင်။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ဌပိတသပ္ပိအာဒီဟိ၊ ထားသော ထောပတ်
စသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပတ္တာနံ၊ ချက်ကုန်သော။ ယာဝဇီဝိကာနံ၊
တို့၏။ ရသော၊ အရည်ကား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်။ ကပ္ပတိ၊၏။ (ဤကား
အသက်တိုရာသို့လိုက်သည်)။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သုဒ္ဓဥဒကေန၊
ရေချည်းသက်သက်ဖြင့်။ ပစတိ၊ ချက်အံ့။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊ တသက်ပတ်လုံး
သော်လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ခီရာဒိဟိပန၊ နို့ရည် စသည်တို့နှင့်ကား။
သဒ္ဓိ၊တကွ။ ပစိတုံ၊ချက်ခြင်းငှာ။ နဝန္ဒတိ၊မအပ်။ (ယာဝကာလိက ဖြစ်၏
ဟူလိုသတည်း)။ အညေဟိ၊နို့ရည်စသည်တို့မှတပါးသော ပအုံးရက်တက်
စသည်တို့နှင့်။ ပတ္တံဝိ၊ ချက်သော်လည်း။ ဒၟကရသသဏ်မေဝ၊ ဟင်းရွက်
ကျက်၏ အရည်ဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂဆ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
ကုရုန္ဒိယံပန၊၌ကား။ ယာဝကာလိက ပတ္တာနံဝိ၊ ယာဝကာလိကဖြစ်သော
သစ်ရွက်တို့၏လည်း။ သိတောဒကေန၊ရေချမ်းဖြင့်။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ ဆုပ်နယ်၍။
ကတရသောဝါ၊ ဖြိုသောအရည်သည်ဂုဉ်း။ အာဒိစ္စပါကောဝါ၊ နေဖြင့်
ချက်သော အရည်သည်ဂုဉ်း။ ဝန္ဒတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဌပေတ္ဝာ
မခုကပုပ္ဖရသန္တိ ဇတ္ထုပဒေ၊ ၌။ မဓုကပုပ္ဖရသော၊ သစ်မည်စည်ပွင့် အရည်
သည်။ အင်္ဂါပါကောဝါ၊ မီးဖြင့်ချက်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ အာဒိစ္စ
ပါကောဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ ပန္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။
နဝန္ဒတိ၊ အပ်။ ပုရေဘတ္တံဝိ၊ နံနက်၌သော်လည်း။ ယံ ပါနံ၊ အကြင် နေ
ဖြင့် မီးဖြင့်ချက်သောအရည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မဇ္ဇံ၊ သေကို။ ကရောန္တိ၊

ပြုကုန်အံ့။ သောပါကရသော၊ ထိုချက်သောအရည်သည်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ သေပြုစမှစ၍။ နဝင်္ဆတိ၊ အဝ်။ မဓုကပုပ္ဖံပန၊ သစ်မည်စည်ပွင့် သည်ကား။ အလ္လံဝါ၊ အစိုငင်း။ သုက္ခံဝါ၊ အခြောက်ငင်း။ ဘဇ်ိတံဝါ၊ အခလွှာငင်း။ တေန၊ ထို သစ် မည်စည်ပွင့်ဖြင့်။ ကတဖာဏိတံဝါ၊ ပြုသော တင်လဲငင်း။ ယတောပဋ္ဌာယ၊အကြင်အခါမှစ၍။ မဇ္ဇံသေကို။ နကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံသဇ္ဇံ၊ သည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက် အခါ၌။ ဝင်္ဆတိ၊ ၏။ ဥစ္ဆု ရသော၊ ကြံရည်ကား။ နိက္ကသင်္ခေါ၊ အဖတ်မရှိသော ကြံရည်သည်။ ပစ္ဆာ ဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ဝင်္ဆတိ၊ အဝ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပါနာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာ နန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့်။ ဇုမေဝိစတ္တာရောရသာ၊ ဤလေးပါးသော အရည်တို့ကိုလည်း။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။

ရောဇမလ္လာဒိဝတ္ထုကထာ

၃၀၁-၂။ ရောဇဝတ္ထု၊ ရောဇမင်း၏ဝတ္ထုကား။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ် သောအနက်ရှိသလျင်ကတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရောဇဝတ္ထု၌။ သဗ္ဗဥ္ဇုဂကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗိအာဒီဟိ၊ တို့နှင့်။ ပက္ကံဝါ၊ ချက်သော ဟင်းရွက်ကို ၎င်း။ အပက္ကံဝါ၊၎င်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ဥာကံ၊ ဟင်းရွက် အရသာတည်း။ ဝိဒ္ဓခါဒနီယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဒ္ဓမယံ၊ မုံ့ညက်ပြီးဖြင့်ပြီးသော။ ခါဒနီယံ၊ တည်း။ ရောဇော၊ သည်။ ဇုဒံဥဘယံ၊ ဤဟင်းရွက် အရသာ မုံ့ညက်ဖြင့် ပြီးသော ခဲဘွယ်နှစ်ပါးကိုလည်း။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောဥစ္စာကို။ ဝယံကဘွာ၊ သုံးဆောင်စရာပြု၍။ (ကံကျွေးပြု၍ သော်လည်းပေး)။ ပဋိ ယာဒါပေသိကိရ၊ စီရင်စေသတတ်။ အဂ်ိဟုတံ မုခံ ယညားကိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ အဂ်ိဟုဘံသေဋ္ဌံ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျင် အမြတ်ရှိ၏။ အဂ်ိဟုဘံမုခံ၊ မီးပူးဇော်ခြင်းလျင် ပဋ္ဌာနရှိ၏။ (အရင်းရှိ၏ သော်လည်း ပေး)။ (အဓိပ္ပါယ်ကား မီးပူဇော်ခြင်းကို ရှေးတည်စ၍ ဤယဇ်ကျမ်းကို ပုဏ္ဏားတို့ဗိရင်ကုန်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တောဘ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ဤအရာ၌ ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာကို မြင်သည်ရှိသော် အဂ်ိဟုဘံမုခံယညာတိအာဒိသု။ပ။ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ဤသို့ရှေးဦးစွာ ဆိုပြီးမှ။ ရောဇဝတ္ထု၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ တတ္ထ။ ပ။ ပဋိယာဒါ ပေသိ၊ ဟူသော ဤစကားကို ဆိုရာသည်။ ဤ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဃံဝဏ္ဏနာ အစည် မည်၊ ခပ်သိမ်းသောစာ ဟူသမျှရှိကုန်၏။ ဤအဋ္ဌကထာစကားကို ရှေးကို နောက် နောက်ကိုရှေ့ ပြန်၍ဆိုမှ ပါဠိနှင့် ညီမည်)။ သင်္ကံဂံအကံသူတို၊

ဟူသည်ကား။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ဥဋ္ဌာရံခေါ
တေဣန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဒံပစ္ဆိုဂ္ဂမနံ၊ ဤဘုရားအား ခရီးဦးကြိုဆိုလင့်
ခြင်းသည်ကား။ တေ၊ သင်အား။ သုန္ဒရံခေါ၊ ကောင်းမြတ်လှ စွာ၏။
နာဟံဘန္တေ အာနန္ဒဗဟုကတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါကား၊ ဗုဒ္ဓါဒိ
ဂတပသာဒ ဗဟုမာနေန၊ ဘုရားအစရှိသည် ဖြစ်သော သဒ္ဓါခြင်းဖြင့်
များစွာ မြတ်နိုးသည်ဖြစ်၍။ ဧဝ၊ ဤဘုရားရှိတော်မူရာသို့။ နအာဂတော၊
မလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဒဿေတိ၊ ၏။

၃၀၃။ မဠုကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဓုရဝစနာ၊ သာယာသောစကား
ရှိ၏။ ပဋိဘာနေယျကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သကေသိပ္ပေ၊မိမိဆရာ၏အတတ်
၌။ ပဋိဘာနသမ္ပန္နာ၊ ဆန်းကြယ်စွာတတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်၏။
ဒက္ခာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆေကာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
အနလသာ၊ မပျင်းကုန်။ (လုံ့လအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏လည်းပေး)။
ပဗိုယောဒါတသိပ္ပါတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒ္ဒေါသသိပ္ပါ၊ အပြစ် မစွန်းသော
အတတ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ နာဋိယာဝဝါပကေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နာဋို
ယာစ၊ ခွက်ဖြင့်ဂုင်း။ အာဝဝါပကေနစ၊ အိတ်ဖြင့်ဂုင်း။ အာဝါ ပကော
နာမ၊ အိတ်မည်သည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အိတ်၌။ လဒ္ဓံလဒ္ဓံ၊ ရရသမျှကို။
အာဝပန္တိပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ ဧဝံတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
နစဘိက္ခဝေနာပိတပုဗ္ဗနခုရဘဏ္ဍန္တိ ဏ္ဍုပဒေ၊ ၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဟရိ
တုမေဝ၊ ဆောင်ခြင်းသည် သာလျှင်။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ အညဿ၊
သူတပါး၏၊ သန္တကေနပန၊ ဥစ္စာ ဖြစ်သော သင်ဓုန်းဖြင့် သော်ကား။
ကသေ၊ သူတပါး၏။ ဆံတို့ကို။ ဆေဒေတုံ၊ ဖြတ်စိမ့် သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊
အပ်၏။ သစေ၊ ၍။ ဝေတ္တုနံ၊ အခကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဆိန္ဒတိ၊ ရိတ်အံ့။
နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အနာဝိတပုဗ္ဗော၊ ရှေးလူ၏ အခါ
ဆေတ္တာသည်မဖြူဘူး။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပရိဟရိတုမ်ဖို၊ သွားရာ
ဆောင်ခြင်းငှာလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တံဝါ၊ ထိုမိမိသင်ဓုန်းကိုဂုင်း။ အညံဝါ၊
သူတပါး၏သင်ဓုန်းကိုဂုင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ကသေ၊ တို့ကို။ဆေဒေ
တုမ်ဖို၊ ငှာလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

၃၀၄။ ဘာဂံဒတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒဿမဘာဂံ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို။
ဒတွာ၊ ၍။ ဧဒံဒဿမဘာဂံ၊ ဤဆယ်စုစု၍ တစုပေးခြင်းသည်ကား။ ဇမ္မု
ဒီပေ၊ ဒိဝ်၌။ ပေါရာဏကစာရိတ္တံကိရ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့၏ အကျင့်ဖြစ်
သတတ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ကား။ ဒဿကောဋ္ဌာသေ၊ ဆယ်စုတို့ကို။

ကဘွာ၊ ၍။ ဧကော ကောဋ္ဌာသော၊ တစုကို။ ဘူမိသာမိကာနံ၊ မြေရှင်ဖြစ်သော သံဃာပုဂ္ဂိုလ်ဘို့အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ။(ပုဂ္ဂလိက မြေဖြစ်လည်း မြေရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေးအပ်၏။သံဃိကမြေဖြစ်လည်း မြေရှင်သံဃာကိုပေးအပ်၏။ ဆယ်လုံးလျှင် တလုံး။ဆယ်ခိုင်လျှင် တခိုင်။ ဤသို့စသောနည်းဖြင့် ပေးပေဟူလိုသတတ်)။

စတုမဟာပဒေသကထာ

၃၀၅။ ယံဘိက္ခဝေ မယာ ဣဒံ နကပ္ပတိတိ အာဒယော၊ ယံ ဘိက္ခဝေ မယာ ဣဒံ နကပ္ပတိ အစရိကုန်သော။ (ဤ၌ ဣတိသဒ္ဒါကား အာဒိပရိယာယ်)။ ဣမေ စတ္တာရော မဟာပဒေသေ၊ ဤလေးပါးသော မဟာပဒေသတို့ကို။ ဘဂဝါသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ နယဂ္ဂါဟဏတ္ထာယ၊ နည်းယူစိမ့်သောငှာ။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပဒေသလေးပါးတို့၌။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရာ၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟက ထေရ်တို့သည် (သင်္ဂါယနာတင်သော ဆရာတို့သည်လည်းပေး)။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဂဟေတွာ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ယူ၍။ ပရိမဇ္ဈန္တိကာ၊ သုံးသပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ (နှိုင်းယှဉ်ကုန်လျက်ပေး)။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ကို။ အဇ္ဈသံသု၊ မြင်ကုန်၏။ ဌပေတွာ ဓညဖလရဿ၌ ဇေတန ဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ သတ္တဓညရဿနိ၊ခုနစ်ပါးသော စပါးတို့၏ အရည်တို့ကို။ ပန္ဆာဘတ္တံ၊ညအခါ၌။ နကပ္ပန္တိတိ၊ မအပ်ကုန်ဟူ၍။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ တာလ၊ထန်း။ နာဠိကေရ၊ အုန်း။ ပနသ၊ ဝိန္ဒ။ လဗုဇ၊ တောင်ပုပ်ခွဲ။ အလာဗု၊ အိမ်ဇူး။ ကုမ္ဘဏ္ဍ၊ဖရုံ။ ပုဿဖလ၊ သခွါးငဆစ်။ တိပုသဖလ၊ သခွါးငပြုတ်။ ဧဠာ ဠုကာနိ၊သခွါးငကြောင်။ (ဣတိဣမာနိနဝဖလာနိ၊ ဤအသီးကြီးကိုးပါးတို့သည်ဂင်း။ သမ္ဗဠ္ဈအပရဏ္ဏံ၊ခပ်သိမ်းသော ပဲဟူသမျှသည်ဂင်း။ ဓညဂတိကမေဝ၊ စပါးနှင့် အလားတူ ကုန်သည်ချည်းတည်း။ တံသမ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ကိဉ္စာပိ နပဋိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ပယ်သည်မဟုတ်၏ရှင့်။ အထတထာပိ၊ထိုသို့မပယ်သော်လည်း။ (ခါကား နိပါတ်သာ)။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သည်ကို။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပန္ဆာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ နကပ္ပတိ၊ မကပ်အပ်။ အဇ္ဈပါနာနိ၊ ရှစ်ပါးသော အဖျော်တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူကုန်၏။ အဝေသဿာနိ၊ ကုန်သော။ ဝေတ္တ၊ ကြိမ်။ တိန္တိဏိက၊ မန်ကျည်း။ မာတုလုင်္ဂ၊ ရှောက်။ ကဝိဋ္ဌ၊ သီး။ ကောသမ္ဗ၊ ကြို့။ ကရမန္ဒာဒိ၊ ခံအစရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒကဖလပါနာနိ၊ သီးငယ် အဖျော်တို့သည်။ အဇ္ဈပါနဂတိကာနေဝ၊

ဒအဖျော်ရှစ်ပါးနှင့် အလားတူသည်ချည်းတည်း။ တာနီ၊ထိုကြိမ်သီးအဖျော်စသည်တို့ကို။ ကိုဏ္ဍာဝိ နှ အနုညာတာနီ၊ အကယ်၍ကား ခွင့်မပြုကုန်၏။ အထတထာဝိ၊ထိုသို့ ခွင့်မပြုသော်လည်း။ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်။ ကငွိယံ၊ အဝ်သည်ကို။ အနုလောမေန္တိ၊ လျော်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာနုလောမံ၊ လျော်သည်နှင့်တကွသော။ ဓညဖလရသံ၊ စပါးသီးအရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အညံ၊ သော။ ဖလပါနံ၊ သစ်သီးအဖျော်သည်။ အကပ္ပိယံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာမကာလိကံယေဝ၊ ယာမကာလိကနည်းတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ကုရန္ဒိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဆစိဝရာနိ၊ ခြောက်ထည်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရေဟိ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့အား။ အနုလောမာနိ၊ လျော်ကုန်သော။ ဒုကူလံ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး။ ပတ္တုဏ္ဏံ၊ ပတ္တုဏ္ဏတိုင်းမှဖြစ်သောပုဆိုး။ စိနပဋ္ဋံ၊ စိန္နပြည်မှ ဖြစ်သောပုဆိုး။ သောမာရပဋ္ဋံ၊ သောမာရတိုင်းမှဖြစ်သောပုဆိုး။ ဇုဒ္ဓိမယိကံ၊ တန်ခိုးဖြင့် ပြီးသောပုဆိုး။ ဒေဝဒတ္တိယံ၊ နတ်လူသောပုဆိုး။ ဇုတိဇုမာနိ အပရာနိဆ၊ ဤခြောက်ပါးတည်းမှ တပါးသော ပုဆိုးသင်္ကန်းတို့ ကိုလည်း။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့ဝယ်။ ပတ္တုဏ္ဏာနိ၊ ဟူသည်ကား။ ပတ္တုဏ္ဏဒေသေ၊ ပတ္တုဏ္ဏရာဇ်အရပ်၌။ ပါဏာကေဟိ၊ ဝိုးတို့ဖြင့်။ သန္ထာတဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သောပုဆိုးတည်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပဒ္မ၊ စိန္နပြည်မှဖြစ်သောပုဆိုး သောမာရပြည်မှဖြစ်သော ပုဆိုးတို့ကို။ ဒေသနာမေနေဝ၊ ဒေသ၏ အမည်ဖြင့်လျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တာနိတီဏိ၊ ထိုသုံးပါး တို့သည်။ ကောသေယျသဲ၊ အား။ အနုလောမာနိ၊ ကုန်၏။ ဒုကူလံ၊ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးသည်။ သာဏဿ၊ ဝိုက်ဆံပုဆိုးအား။ အနုကုလံ၊ လျော်၏။ ဇုတရာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေပဒ္မာနိ၊ ဇုဒ္ဓိမယိကဒေဝဒတ္တိယ ပုဆိုးတို့သည်။ ကပ္ပါသိကသဝါ၊ ဝါချည်ပုဆိုးအားဖင်း။ သဒ္ဒေသံဝါ၊ အလုံးစုံသော ခြောက်ထည်သော ပုဆိုးတို့အားဖင်း။ အနုလောမာနိ၊ ကုန်၏။ (ရှေးဦးစွာသော ဆစိဝရာနိ သရုပ်ကား ခေါမံ၊ ကပ္ပါသိကံ၊ ကောယေယျံ၊ ကမ္မလံ၊ သာဏံ၊ ဘင်္ဂံ၊ ဤခြောက်ပါးတည်း။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကောဒသပတ္တေ၊ တဆဲ့တလုံးသော သပိတ်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ထ၊ ပယ်၍။ လောဟပတ္တောစေဝ၊ သံသပိတ်ကိုဖင်း။ မတ္တိကာပတ္တောစ၊ကိုဖင်း။ ဒွေပတ္တာ၊နှစ်လုံးသော သပိတ်တို့ကို။

ဇန္ဓာသယ ၄၇၆-၄၉

အနုညာတာ၊၏။ လောဟဆာလကံ၊ သံခွက်။ မတ္တိကဆာလကံ၊ မြေခွက်။ တမ္ဗလောဟဆာလကံ၊ ကြေးနီခွက်။ ဇုတိဇုမာနိထာလကာနိ၊ တို့သည်။ တေသံပတ္တာနံ၊ တို့အား။ အနုလောမာနိ၊ကုန်၏။ ဘဂဝတာ၊ဘုရားသည်။ လောဟဘုမ္မော၊ကြေးနီအိုး။ကဋ္ဌတုမ္မော၊သစ်အိုး။ဖလတုမ္မော၊ရွှစ်ရှားသီးအိုး။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တယောတုမ္မာ၊ သုံးပါးသောအိုးတို့ကို။အနုညာတာ၊ကုန်၏။ ကုလ္လိကာ၊ ကရား။ ကဋ္ဌုနကော၊ အင်တွဲ။ ဥဒကတုမ္မော၊ ရေဂူး။ ဇုတိဇုမာနိ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုကြေးနီအိုးစသည်တို့အား။ အနုလောမာနိ၊ ကုန်၏။ ကုရုန္ဒိယံပန၊ ဋ္ဌကား။ ပါနိယသခ်ပါနိယသရာဝကာနိ၊ ရေသောက် ခရုသင်း ရေသောက်စရာ ခွက်ငယ်တို့သည်။ ဧတေသံ၊ ထိုကြေးအိုးစသည်တို့အား။ အနုလောမာနိ၊ လျော်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဋိကာ၊ ခါးပန်းပြား။သူကရန္တံ၊ ဆောက်လုံးထိုးသောခါးပန်း။ ဇုတိဇုမာနိဒွေကာယဗန္ဓနာနိ၊ ဤခါးပန်းနှစ်ပါးတို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဒုဿပဋ္ဋေန၊ ပုဆိုးပြားဖြင့်ဂုင်း။ ဂုဇ္ဈုကေနစ၊ ကြိုးငယ်ဖြင့်ဂုင်း။ ကဘကာယဗန္ဓနာနိ၊ ပြုသောခါးပန်းတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခါးပန်းပြားဆောက်လုံးခါးပန်းတို့အား။ အနုလောမာနိ၊ ကုန်၏။ သေတဉ္ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူ။ ကိလဉ္ဇဆတ္တံ၊ ထီးနီ။ ပဏ္ဏဆတ္တံ၊ သစ်ရွက်မိုးသောထီး။ (သစ်ရွက်ထီးလည်းဟူ)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိကိဆတ္တာနိ၊ သုံးပါးသော ထီးတို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ကေပဏ္ဏဆတ္တံ၊ တရွက်တည်းဖြင့်ပြုသောထီးသည်။ တေသံယေဝ၊ ထိုထီးသုံးပါးတို့အားသာလျှင်။ အနုလောမံ၊ လျော်၏။ ဇုတိဇုမိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိဉ္စ၊ ၎င်း။ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ ၎င်း။ အနုပေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ အညာနိဝိ၊ ကုန်သော။ ကဝိယာကဝိယာနံ၊ အပ်မအပ်သည်တို့၏။ အနုလောမာနိ၊ လျော်သည်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေကပွတိတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဇ္ဇံ၊ ခပ်သိမ်းသော စကားကို။ သန္ဓိန္နရဿံ၊ ရောသောအရည် ရှိသည်ကို။ သန္ဒာယ၊၍။ ဝုတ္တံ၊ သတည်း။ဟိသစ္စံ၊၏။ သစေ၊ ၍။ဆလ္လိမွိ၊ အခွံကိုလည်း။ အနုပနေတ္ဝာ၊ မပယ်မူ၍။ သကလေနေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်။ နာဠိကေရဖလေန၊ အုန်းသီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဠိကေရံ၊ ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ၍။ တံပါနကံ၊ ထိုအဖျော်သည်။ ဝိကာလေပိ၊ နေလွဲသော်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဥပရိ၊ ၌။ သဒ္ဓိဝိဏ္ဏံ၊ ထောပတ်ခဲကို။ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။သီတလပါယာသံ၊ချမ်းအေးသောဂဏာကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ယံသပ္ပိ၊ သည်။ ပါယာသေန၊ ဂဏာနှင့်။

အသံသဋ္ဌံ၊ မနော။တံသဝိ်၊ ကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး။ ပရိဘုဉ်းတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ထဒ္ဓမဓုဖာဏိတာဒိသုဝိ၊
ခက်သောဖျားတင်လဲ စသည်တို့၌လည်း။ သေဝနယော၊ တည်း။
တက္ကောလဇာတိဖလာဒိဟိ၊ ကရဝေးသီးဇာတိဖိုလ်သီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်။
အလင်္ကရိတွာ၊ ၍။ ဝိဇ္ဈာပါတံ၊ ကို။ ဒေန်၊ ကုန်အံ့။ တာနိ၊ ထိုကရဝေးသီး
စသည်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ဆယ်၍။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ယာဝဇီဝံ၊ပတ်လုံး။
ပရိဘုဉ်းတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်၏။ ယာဂုယံ၊ ၌။ ပက္ခိဝိတွာ၊ ၍။ ဒိန္နသိဂ်ဝေ
ရာဒိသုဝိ၊လျှသောချင်းစသည်တို့၌လည်း။တေလာဒိသု၊တို့၌။ပက္ခိဝိတွာ၊၍။
ဒိန္နမဓုလဒ္ဓိကာဒိသုဝိ၊ လျှသော သစ်မည်စည်စေ့စသည်တို့၌ငင်း။ ဧသေဝ
နယော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံယံကာလိကံ၊ ကသည်။ အသမ္ဘိန္နရသံ၊
မရောသောအရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံတံကာလိကံ၊ ကကို။
ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတမ္ပိ၊ ခံသော်လည်း။ ယထာ၊အကြင်
အခြင်းဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။
ဓောဝိတ္ဝာဝါ၊ ဆေး၍ငင်း။တန္တေတ္ဝာဝါ၊ရွေ့၍ငင်း။ တဿတဿကာလိ
ကဿ၊ ထိုထိုကာလိက၏။ကာလဝသေန၊ ကာလ၏အစဉ်ဖြင့်။ ပရိဘုဉ်းတုံ၊
ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သမ္ဘိန္နရသံ၊ ရောသောအရသာရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သံသဋ္ဌံ၊ နှီးနှောအံ့။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ (ကာလတိုရာ
လိုက်၍သုံးဆောင်ဟူလိုသတတ်)။ ဟိယျသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ယာဝ
ကာလိကံ၊ ကသည်။ အတ္ထနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ်၊ တကွ။ သမ္ဘိန္နရသာနိ၊
ရောသောအရသာရှိကုန်သော။ တိဏိဝိ၊ ကုန်သော။ယာမကာလိကာဒိနိ၊
တို့ကို။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဥပနေတိ၊ ၏။ ယာမ
ကာလိကံ၊ သည်။ ဒ္ဝေဝိ၊ ကုန်သော။ သတ္ထာဟကာလိကာဒိနိ၊ တို့သည်။
အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သဘာဝံ၊ သဘောကို။ ဥပနေတိ၊ ၏။ သတ္ထာဟကာလိ
ကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ်၊တကွ။ သံသဋ္ဌံ၊ နှောသော။ ယာဝ
ဇီဝိကံ၊ ကကို။ အတ္ထနော၊၏။ သဘာဝညေဝ၊ သဘောသို့လျှင်။ ဥပနေတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထိုသတ္ထာဟကာလိကနှင့်။ သဒ္ဓိ်၊ တကွ။
တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိဘံဝါ၊ ထိုနေ့အကပ်ခံသည်လည်းဖြစ်သော။ ပုရေပဋိဂ္ဂဟိ
တံဝါ၊ သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ကပ္ပတိ၊
၏။ ဒ္ဝိဟပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အကပ်ခံ၍ နှစ်ရက်ရှိပြီးသော သတ္ထာဟကာလိ

ကနှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ဆာဟံ၊ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ တိဟာပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အာဟာရံခံ၍သုံးရက်ရှိပြီးသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ပဏ္ဏတ်၊ ငါးရက်ပတ်လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ (ဤအခြားမဲ့၌ စတူဘိပဋိဂ္ဂဟိတေန စတူဟိပဏ္ဏာဟိ ပဋိဂ္ဂဟိတေနတိဟံ၊ ဆာဟံပဋိဂ္ဂဟိဘေနဒ္ဓိဟံ၊ ဟူ၍ထည့်ပါ)။ သတ္တာဟပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ အကပ်ံခံ၍ခုနစ်ရက်ရောက်ပြီးသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်။ သံသဋ္ဌ၊ ရောသောယာဝဇီဝိကသည်။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိသဒ္ဒံ၊၏။ တသ္မာဒယေဝ၊ ထိုခုနစ်ရက် ခြောက်ရက် ငါးရက်လေးရက် သုံးရက် နှစ်ရက် တရက်သာ အပ်သောကြောင့်လျှင်။ သတ္တာဟကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ ဒတဟုပဋိဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မဟောမူ၍။ ပဋိဂ္ဂဟိတံသတ္တာဟံကပ္ပတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အမိပ္ပါယ်ကား ဒ္ဝိဟပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ တိဟပဋိဂ္ဂဟိတံ အစရှိသော အနက်တို့ကို သိစိမ့်သောငှာ သတ္တာဟကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ တဒဟု ပဋိဂ္ဂဟိတံဟူ၍ ဝိဒေသသမဟောဘဲ ပဋိဂ္ဂဟိဘံ သတ္တာဟံ ကပ္ပတိ ဟူ၍ သာမညအားဖြင့်သာ ဟောတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း)။

ထွေ၊ ဤကာလိက သုံးပါးတို့တွင်။ ကာလယာမ သတ္တာဟာ တိတ္တမေသု၊ မွန်းတည့်အခါ အရဏ် မတက်မီသောအခါ ခုနစ်ရက်စေ့သော အခါလွန်ခြင်းတို့၌။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဝိကာလ ဘောဇန သန္နိမိဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒါနံ၊ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၊ သန္နိမိသိက္ခာပုဒ်၊ ဘေသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ် ကုန်၏။ (အမိပ္ပါယ်ကား မွန်းတည့်ရုံသာ စားကောင်းသော ခဲဘွယ် စားဘွယ် ယာဝကာလိကတို့ကိုနေလွဲပြီးသော်ကား ပါစိတ်။ အဖျော် ယမကာတို့ကို ယနေ့ နေအရဏ်တက်သည်မှ နက်ဖြန်အရဏ်မတက်မီကို လွန်၍ဘုဉ်းပေးသော်ကား သန္နိမိပါစိတ် ထောပတ်အစရှိသော သတ္တာဟကာလိကတို့ကို ခုနစ်ရက်လွန်မှ စားသော်ကား ဘေသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်သင့်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဇုမေသု စ ပနစတူသု ကာလိကေသု၊ ဤလေးပါးသော ကာလိကတို့တွင်။ ယာဝကာလိကံ၊ ၎င်း။ ယာမကာလိကံ၊ ၎င်း။ ဇုမေဒ္ဒေ၊ တို့သည်။ အန္တော ဝုတ္ထကဇ္ဇော၀၊ အနေ့ာ ဝုတ္ထအာပတ်ကို ပြုတတ်သည် ၎င်း။ သန္နိမိကာရကာဇ္ဇ၊ သန္နိမိ အာပတ်ကို ပြုတတ်သည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာဟကာလိကဇ္ဇ၊ ကိုဆိုင်း။ ယာဝဇီဝိကဇ္ဇ၊ ကိုဆိုင်း။ အကပ္ပိယ

ကုဋိယံ၊ ဋိ၌။ နိက္ခိပိတုမ္ပိ၊ ငၚလည်း။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ သန္နိမိမ္ပိ၊ သန္နိမိကို လည်း။ နဇနေတိ၊ မဖြစ်စေတတ်။ သေသံ၊ ထိုမှကြွင်းသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ ပါဋိယံ၊ ၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

တေသင္ကၡန္ဓက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

၇-ကထိနက္ခန္ဓက

ကထိနာနုဇာနနကထာ

၄၀၆။ ကထိ နက္ခန္ဓကေ၊ ကဋ္ဌိ။ ပါဝေယျကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါဝေယျရဋ္ဌ ဝါသိနော၊ ပါဝေယျတိုင်း၌ နေသော ရဟန်းတို့တည်း။ ပါဝေယျံနာမ၊ ပါဝေယျ မည်သည်ကား။ ကောသလေသု၊ ကောသလ ဇနပုဒ်တို့တွင်။ ပစ္ဆိမဒိသာဘာဂေ၊ ၌။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဝေယျပြည်၌။ ဝါသိနော၊ နေသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဇာတိ၊ ဤဆို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတံနာမံ၊ ဤအမည် သည်ကား။ ကောသလရညော၊ ၏။ ကေဝိတုက ဘာတူနံ၊ တဘတည်းသော ညီအစ်ကို ဖြစ်ကုန်သော။ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယဏ္ဍောရာနံ၊ ဝဂ္ဂိယထေရ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ တေသု၊ ထိုမထေရ်တို့တွင်။ သဗ္ဗဇေဋ္ဌကော၊ အလုံးစုံတို့၏ အကြီးသည်ကား။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်တည်း။ သဗ္ဗပစ္ဆိမကော၊ အလုံးစုံတို့ အောက် အငယ် ဆုံးကား။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် တည်း။ ဧကောဝိ၊ တယောက်မျှသည်း။ အရဟာဝါ၊ ရဟန္တာဂုဏ်း။ ပုထုဇ္ဇနောဝါ၊ ဂုဏ်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာရညိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓုတင်္ဂသမာဒါနဝသေန၊ ဓုတင်ကို ဆောက်တည်သော အားဖြင့်။ အာရညိကာ၊ တောဠ်သာ နေကုန်၏။ အရညဝါသမတ္တေန၊ တောဠ် နေကာ မျှဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။ တေသံထေရာနံ၊ တို့၏။ ဝိဏ္ဏုပါတိကာဒိဘာဝေပိ၊ ဆွမ်းခံခြင်းအစရှိသည် တို့၏ အဖြစ်၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ သီသဝသေနစ၊ ပဌာန အားဖြင့်လည်း။ တေံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇုမေပန ထေရာ၊ ဤသုံးကျိပ်သော မထေရ်တို့သည်ကား။ တေရသာဝိ ဓုတင်္ဂါနိ၊ တဆယ့် သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ကို။ သမာဒါယေဝ၊ ဆောက်တည်၍ သာလျှင်။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဥဒကသင်္ဂဟေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကေန၊ မိုးရည်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတော၊ တကြိုတည်း နှံသော။ ဃဋ္ဋိတော၊ ရေတကြိုတည်းစပ်သော။ သံသဋ္ဌော၊ ပြွမ်းသတ်သော။ ထလေစ၊ ကုန်းကြည်း အရပ်သည်ဌင်း။ နိန္နေစ၊ ဌင်း။ ကောဒကီဘူတော၊ ရေတကြိုတည်းဖြစ်သော။ ဇုတိအယံ၊ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဥဒကစိက္ခလ္လေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အက္ကန္တအက္ကန္တဋ္ဌာနေ၊ နင်းရာနင်းရာ အရပ်၌။ ဥဒကစိက္ခလ္လော၊ ရေရှိသော ညွန်ပျော့ငြိသည်။ (ညွန်စိုးသည်လည်းပေး)။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ တက်လတ်၍။ ယာဝအာနိသဒါ၊ တင်သားတိုင်

အောင်။ ပဟာရတိ၊ ခတ်မိ၏။ (ပြန်ထိုး၏ဟူလိုသည်)။ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ စိလ္လက္ခေ၊ ညွှန်ပျောင်းဦ။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဩကပုဏ္ဏေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကပုဏ္ဏေဟိ၊ ကုန်သောသက်နှံတို့ဖြင့်။ တေသံထေရာနံ၊ တို့၏။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့သည်။ ဃနာနိကိရ၊ တခဲနက်ထူကုန်သတတ်။ တေသုစိဝရေသု၊ ထိုသင်္ကန်းတို့၌။ ပတိတံ၊ ကျလတ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ နပဉ္ဇရတိ၊ မယိ။ ဃနတ္တာ၊ တခဲနက်ထူသောကြောင့်။ ပုဒ္ဓဘတ္တံဝိယ၊ ထမင်းထုပ်ကဲ့သို့။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တေန၊ထိုကြောင့်။ ဩကပုဏ္ဏေဟိ စိဝရေဟိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဒေဝ၏။ ဩကပုဏ္ဏေဟိတိဝိ၊ ဟိ ဟူ၍လည်း။ ပါဠေဝ၊ ပါဠိ၌ရှိ၏။

အဝိဝဒမာနာဝဿံဝသိမှာတိ ဇေတ္ထပဒေ၊ ၌။ အာဂန္တုကဋ္ဌာနေ၊ ညှိသည်ရဟန်းတို့၏နေရာ၌။ သေနာသနဖာသုတာယ၊အိပ်ရာနေရာ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသော ချမ်းသာခြင်း၏။ အဘာဝေနစ၊ မရှိသဖြင့်ဂုဏ်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဒဿနာလာဘေန၊ဖူးမြင်ခြင်းကို မရသဖြင့်။ ဥက္ကဏ္ဌိတတာယစ၊ဆန့်ကျင်သဖြင့်ဂုဏ်း။ တေ ဘိက္ခူ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဖာသုံ၊ချမ်းသာစွာ။ နဝသိ ံသု၊ မနေကုန်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိဝဒမာနာဖာသုကံဝဿံဝသိမှာတိ၊ဟူ၍။ နာဝေါစုံ၊မဆိုကုန်သတည်း။ (အမိပ္ပါယ်ကား အဝိဝဒမာနာ ဝဿံဝသိမှာ၊ ဟူ၍သာ လျှောက်ကြားကုန်၏။ အဝိဝဒမာနာ ဖာသုကံ ဝဿံဝသိမှာ၊ဟူ၍ မလျှောက်ကြားကုန်ဟူလိုသတည်း)။ ဓမ္မိ ံကထံကတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုမတဂ္ဂိယကထံ၊ အစမထင်သံသရာ၌ ကျင်လည်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေသဇ္ဇေဘိက္ခူ၊၊ ထိုအလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ကထာပရိယောသာနေ၊ ဟောတော်မူသောအဆုံး၌။ အရဟတ္တံ၊သို့။ ပါပုဏိတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ နိသိန္နဋ္ဌာနတော်ယေဝ၊နေရာအရပ်မှလျှင်။အာကာသေ၌။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ပျံ၍။ အဂမံသု၊သွားခဲ့ကုန်၏။ တံကာရဏံ၊ကို။ သန္နာယ၊ရည်၍။ ဓမ္မိ ံကထံကတွာတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊အပ်၏။ တတော၊မှ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သစေ၊ ၍။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိန် ခင်းခြင်းကို။ ပညတ္တော၊ အပ်သည်။ အာဘဝိဿ၊အံ့။ ဧတေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ကံစီဝရံ၊ကို။ ဒ္ဒပေတွာ၊ ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်နှင့်။ အာဂန္တုန္နာ၊ လာလတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိလန္နာ၊ ပင်ပန်းကုန်သည်။ နအဿု၊ မဖြစ်ကုန်အံ့သတည်း။ သေ-ဧသော ကထိနတ္ထာရောစနာမ၊ ဤကထိန်ခင်းခြင်း မည်

သည်ကိုသည်း။ သဗ္ဗဇုဒ္ဓေဟိ၊တို့သည်။ အနုညာတော၊ခွင့်ပြုမြတ်သည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ကထိနတ္ထာရံ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကို။ အနုဇာနိတု ကာမော၊ ခွင့်ပြုဘော်မူလိုသောဘုရားသည်။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာမန္တေတွာစ ပန၊ ပြီး၍လည်း။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုအနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိဉ္ဈ။ အတ္ထတ ကထိနာနုံဝေါတိ ဇေတ္ထဝနေ၊ ဉ္ဈ။ ဝေါကာရော၊ ဝေါအက္ခရာသည်။ နိပါတ မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဿတကထိနာနုံ၊ ကထိန်ခင်းသော ရဟန်း တို့အား။ ဇုတိအယံ၊ဟူမူကား။ အတ္ထော၊တည်း။ ဟိကသ္မာ၊အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဧဝံ၊ဤသို့နိပါတ်ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ သော နေသံဘဝိဿတိတိဝစနံ၊ သောနေသံဘဝိဿတိ ဟူသော စကားသည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဝေါသဒ္ဒါသည် နိပါတ်ဖြစ်မူကား နောက်ပြီးသော နေသံ ဘဝိဿတိဉ္ဈ ဝေါဟု ဆိုပြီးလျက် နေသံဟု ဆိုသင့်၏၊ ဝေါသဒ္ဒါသည် နိပါတ်မဟုတ်။ ဝေါတုမှာကံဟု ဆဋ္ဌီဝိဘတ် အဆုံးရှိမူကား ဝေါတုမှာကံဟု ဆိုပြီးလျက် နေသံဟု ဆိုသည် မသင့် ဟူလိုသတည်း)။ အဿဝါ၊တနည်းကား။ ဝေါတိ ဇေတံဝစနံ၊ ထိုဝေါသဒ္ဒါ သည်။ သာမိဝစနမေဝ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ် ပင်တည်း။ (ဝေါတုမှာကံ ဟူ၍ အနက်ပင်ဖြစ်စေ ဟူလိုသတတ်)။ သောနေသန္တိ ဇေတ္ထပနပဒေ၊သော်နေသံ ဟူသောဤပါဠိဉ္ဈကား။ သောစိဝရပ္ပါဒေါ၊ ထိုသံဃိကဝတ္ထု၊ဖြင့်ဖြစ်သော သက်နိုးသည်။ (ဘဝိဿတိနဉ္စ၀၀)။ ယေဘိက္ခူ၊၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထတကထိနာ၊ ခင်းသော ကထိန်ရှိကုန်၏။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။ ဘဝိဿတိ၊တည်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ (ဤဉ္ဈ နေသံအစား ဇတသံဟု ဆိုသည်)။

တတ္ထ၊ ထိုဂါးပါးသော အကျိုးတို့တွင်။ အနာမန္တစာရောတိ၊ ဟူသည် ကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကထိနံ၊ ကို။ နဒုဒ္ဓရိယတိ၊ မနုတ်။ တနည်းကား။ ကထိနံ၊ သည်။ နဒုဒ္ဓရိယတိ၊ အခင်းမပျက်။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်။ အနာမန္တေတွာ၊မကြားမူ၍။ စရဏံ၊တပါးသောဒါယကာတို့၏ အိမ်သို့သွားခြင်းသည်။ ကပ္ပိဿတိ၊ အပ်လတ္တံ့။ (အနာမန္တစာရဟူသည် ကား ကထိန်ခင်းသောရဟန်းသည် ဆွမ်းဘိတ်သော ဒါယကာတို့ အိမ် သို့သွား၍ ရဟန်းတို့နှင့်တကွ မစားဦးဘဲ အကြောင်းကိုလည်း မကြား ဦးဘဲ မဘိတ်သောဒါယကာတို့ အိမ်သို့သွား၍ နေခြင်းကြောင့် သင့်သော

အာပတ်မှ လွတ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ စာရိတ္တသိက္ခာပဒေန၊ စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည်း။ ဧကတိအယံ၊ နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အသမာဒါန စာရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ အသမာဒါယ၊ မယူခဲ့မူ၍။ စရဏံ၊ သွားခြင်းသည်။ စီဝရဝိပ္ပဝါသော၊ သင်္ကန်းနှင့် ကင်းခြင်းသည်။ ကပ္ပိဿတိ၊ အပ်လတ္တံ့သတည်း။ ဧကတိအယံ၊ နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ (အသမာဒါနစာရ ဟူသည်ကား ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင်တထည်ထည်သော်သင်္ကန်းနှင့်ကင်း၍သိမ်ပြစ်သော အရပ်သို့ သွားမိသော်လည်း ရတွင်္ဂိပ္ပဝါသ အာပတ်မသင့်ဟူသတည်း)။ ဂဏဘောဇနန္တိ၊သည်ကား။ ဂဏဘောဇနမ်ပိ၊ ဂဏဘောဇဉ်သည်လည်း။ ကပ္ပိဿတိ၊ အပ်လတ္တံ့သတည်း။ (ဂဏဘောဇဉ် ဟူသည်ကား သခင်တို့ လေးယောက် ထမင်းခံပါလတ်ကုန်ဟူ၍ မအပ်သော ဘိတ်ခြင်းဖြင့် ဘိတ်သောဆွမ်းကိုစား၍ အာပတ်မသင့် ဟူလိုသတည်း)။ ယာဝဒတ္ထစီဝရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝတာ၊ လောက်။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တာဝတ္တကံ၊ လောက်။ အနမိဋ္ဌံ၊ မိဋ္ဌာန်မတင်ဘဲ။ အဓိကပ္ပိတံ၊ ဘဲ။ ကပ္ပိဿတိ၊ အပ်လတ္တံ့သတည်း။ ဧကတိအယံ၊ နည်းဟူမူကား။အတ္ထော၊နက်တည်း။(အဓိပ္ပါယ်ကား အလိုရှိသရွေ့မိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမတင်ဘဲ တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်ထားမိသော်လည်း နိဿဂ္ဂိအာပတ်မသင့်ဟူလိုသတည်း)။ ယောစ တတ္ထ စီဝရုပ္ပါဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတ္ထ ကထိနတ္ထ တသိမာယံ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော သိမ်၌။ မတက စီဝရံဝါ၊ သေသော ရဟန်း၏ သင်္ကန်းသည် မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒိန္နံဝါ၊ လှူသော သင်္ကန်းသည် မူလည်း။ ဟောတု၊ စေ။ သံဃိကေန၊ သံဃိကဖြစ်သော။ တတြုပ္ပါဒေန၊ ထိုကျောင်း၏ သန္တကဖြစ်သော လယ်ရာ အစရှိသည်မှ ဖြစ်သော အခွန်ဖြင့်။ အာဘတံဝါ၊ ဆောင်ခဲ့သော သင်္ကန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ ယေန ကေနစိ အာကာရေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယံ သံဃိက စီဝရံ၊ အကြင်သံဃိက သင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ ရသည်ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။ ဧကတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ (ယောစ တတ္ထစီဝရုပ္ပါဒေါ ဟူသည်ကား ကထိန်ခင်းရသော ရဟန်းတို့အား ထိုခင်းသော သိမ်၌ သေခဲ့သော ရဟန်းတို့၏ သင်္ကန်း၊

ထိုအရပ်၌ သစ်ပင်ကိုရည်၍ လှူသော သက်နှံး၊ ထိုကျောင်း၏ သန့်ရှင်းစေသောလယ်ရာ စသည်မှ ရသောဝတ္ထုဖြင့် ဆောင်ခဲ့သော သက်နှံး၊ တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော သက်နှံး၊ ဤအလုံးစုံတို့ကို အဘို့ရပါ၏ ဟူသိုသတည်း။ ဤသို့ အနာမန္တစာရ၊ ဆွမ်းဘိတ်သော ဒါယကာ၏အိမ်သို့မသွားဦးဘဲ တပါးသော ဒါယကာတို့၏ အိမ်သို့ သွား၍ အာပတ်မသင့်ခြင်း။ အသမာဒါနစာရ၊ သက်နှံးသုံးထည်နှင့် ကင်း၍နေရခြင်း။ ဂဏဘောဇန၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးရခြင်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရ၊ သက်နှံးကို ထားလိုသမျှထားရခြင်း။ ယောစတတ္ထစီဝရပွါဒ၊ ထိုကျောင်းဌဖြစ်သော သဃိကသက်နှံးကိုရခြင်း။ ဤငါးပါးသော အကျိုးအာနိသင်တို့ကို ကထိန်ခင်းသောရဟန်းတို့သည် ရကုန်၏)။

ဧဝဥ္စပနဘိက္ခဝေ ကထိနံ အဿရိတဗ္ဗန္တိဇ္ဈပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ကထိနတ္ထာရံ၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကို။ ကေ၊ အဘယ် ရဟန်းတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရရာကုန်သနည်း။ ကေ၊ တို့သည်။ နလဘန္တိ၊ နည်း။ ဇုတိ ပုဗ္ဗာယံ၊ ဤသို့ အမေးသည်။ သဘိ၊ ရှိသော်။ ဂဏဝသေန၊ ဂိဏ်းအားဖြင့်။ တာဝ၊ စွာ။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ နည်းစွာအဆုံး။ ပဉ္စဇနာ၊ ငါးယောက်သောရဟန်းတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်ကား။ သတသဟဿမိ၊ တသန်းသော်လည်း။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးယောက်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ အောက်၌ကား။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဝုတ္ထဝဿဝသေနဝါ၊ ဝါကျွတ်သောအားဖြင့်။ ပုရိမာယ၊ ပုရိမဝါဖြင့်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္ဆာ၊ ကပ်၍။ ပဌမပဝါရဏာယ၊ ရဏာ၌။ ပဝါရိတာ၊ ပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆိန္နဝဿာဝါ၊ ဝါကွဲမသောရဟန်း တို့သည်ၜင်း။ ပစ္ဆိမိကာယ၊ ပစ္ဆိမဝါဖြင့်။ ဥပဂတာဝါ၊ ဝါဆိုသော ရဟန်းတို့သည်ၜင်း။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ အညသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝုတ္ထဝဿာဝိ၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤမဟာပစ္စရိဆရာ၏ အယူကား အထက်မဟာ အဋ္ဌကထာနှင့် မညီ)။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါဖြင့်။ ဥပဂတာနံ၊ဝါဆိုသောရဟန်းတို့၏။ ဂဏပူရကာပန၊ဂိဏ်းပြည့်တို့သော်မူကား။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်၏။ အာနိသံသံ၊ ကထိန်၏ အာနိသင်ကို။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ အာနိသံသော၊ သည်။ ဇုတရေသံယေဝ၊ ပုရိမဝါဆိုသော ရဟန်းတို့အားသာလျင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ((အဓိပ္ပါယ်ကား ပစ္ဆိမဝါဆိုသောသူ၊ ဝါကွဲသောသူ၊ သိမ်ပသားတို့သည် ဂိဏ်းပြည့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကထိန်၏ အခြေအရံပါသော ပုဆိုး သင်္ကန်းလျှာတို့ကို မရပါကုန် ဟူလို သတည်း)။ သစေ၊ အကယ်၍။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ် သောရဟန်းတို့သည်။ စတ္တာရောဝါ၊ လေးယောက်တို့သည်ရှင်း။ တယော ဝါ၊ ရှင်း။ ဒွေဝါ၊ ရှင်း။ ဧကောဝါ၊ တယောက်သည် ရှင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတရေ၊ ဤမှတပါးသော ဝါကွဲသောရဟန်းတို့ကို။ ဂဏပူရ ကော၊ ဂိဏ်းပြည့်တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ကထိနံ၊ ထိန်ကို။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ခင်း အပ်၏။ အထယဒိ၊ ၍။ ဥပဂတာ၊ ပုရိမဝါသို့ ကပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော ဘိက္ခူ၊ ကိုသည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ပရိ ပုဏ္ဏဝဿော၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသော။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သောသာမဏေရော၊ သည်။ သစေ၊ ၍။ ပစ္ဆိမိ ကာယ၊ ၌။ ဥပသမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပဋိဉ်းဖြစ်အံ့။ ဂဏပူရကောစေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒနိသံသဋ္ဌ၊ ကိုလည်း။ လဘတိ၊ ၏။ တယောဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒွေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တယောသာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧကောဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်ကား။ စတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတေ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထာဝါ၊ ဤ၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ ကိုလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤ၌ကား အာနိသင်ရကြောင်းကို မဆိုသင့်။ ဂိဏ်း ပြည့်စိမ့်သောငှာ ပဋိဉ်းခံရကား အာနိသင်ရသတည်း)။ သစေ၊ ၍။ ပုရိမိ ကာယ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်သောရဟန်းတို့သည်။ ကထိနတ္ထာရကုသလာ၊ ကထိန်ခင်းခြင်း၌ လိမ်မာကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အတ္ထာရ ကုသလာ၊ ခင်းခြင်း၌လိမ်မာကုန်သော။ ခန္ဓကဘာဏကတ္ထေရာ၊ ခန္ဓက တတ်သော ထေရ်တို့ကို။ ပရိယေသိတွာ၊ ၍။ အာနေ တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (ဤအဋ္ဌကထာပါဠိနှင့် ရှေးမဟာပစ္စရိစကားမညီကြ၊စိရင်ပါစေကာမျှကို ယူသော်ကားညီ၏)။ ကမ္မဝါစံ၊ စာကို။ သာဝေတွာ၊ ကြားစေ၍။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒါနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဂဓိသန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့သတည်း။ အာနိသံသောပန၊ ကထိန်အခြေအရံ သည်ကား။ ဧတရေသံယေဝ၊ ပုရိမဝါဆိုသော သီမဋ္ဌက ရဟန်းတို့အား လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ကထိနံ၊ကို။ကေန၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်မည်နည်း။ ယေနကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ဒေဝေနဝါ၊ သည်ရှင်း။ မနုဿေနဝါ၊

သည်၎င်း။ ပဋ္ဌန်ဝါသဟဓမ္မိကာနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့တွင်။ အညတရေန၊ တယောက်ယောက်သည်။ ဒိန်္နံ၊ လျှသည်ရှိသော်။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ကထိနဒါယကဿ၊ ကထိန်ဒါယကာ၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သစေ၊ ၍။ သော၊ ထိုကထိန်ဒါယကာသည်။ တံဝတ္ထုံ၊ ထိုဝတ်ကို။ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ကထိနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ လျှရာသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုန္တတိ၊ အံ့။တဿ၊ ထိုဒါယကာ အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တိက္ခုံစိဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရပ္ပ ဟောနကံ၊ တထည်ထည်လောက်သော။ ဝတ္ထုံ၊ ပုဆိုးကို။ သူရိယုဂ္ဂမန သမယေ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ကထိနစီဝရံဒေမာတိ၊ ဟူ၍။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တဿကထိနဿ၊ ၏။ ပရိကမ္မတ္ထုံ၊ ပရိကံအလို့ငှာ။ ဇွန်ကာနာမသူစိယော၊ ဤမျှလောက်သော အပ်တို့ကိုငင်း။ ဇွန်ကံသုတ္တုံ၊ ဤမျှသော ချည်ကိုငင်း။ ဇွန်ကံရဇနံ၊ ဤမျှလောက် ဆိုးစရာကိုငင်း။ ပရိကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်အပ်သောအမှုကို။ ကရောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော။ ဇွန်ကာနံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ယာဂုဘတ္တဉ္စ၊ ယာဂုဆွမ်းကိုငင်း။ ဒါတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။

ကထိနတ္ထာရကေနာပိ၊ ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဓမ္မေန၊ နှင့်။သမေန၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌန်း၊ သော။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထရန္တေန၊ ခင်းသော ရဟန်းသည်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိကထံဇာနိတဗ္ဗံ၊ နည်းဟူမူကား။ တန္တဝါယ ဧဟတော၊ ယက်ကန်းသည်အိမ်မှ။ အာဘတ သန္တာနေ နေဝ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော မြိတ်ဆာဖြင့်လျှင်။ ခလိမက္ခိတသာဋကော၊ ခစိတင်သောပုဆိုးသည်။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ မလိနသာဋကောပိ၊ ညစ်သော ပုဆိုးသည်လည်း။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ကထိနတ္ထာရသာ ဋကံ၊ ကထိန်းခင်းအပ်သောပုဆိုးကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရ၍။ သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ။ မောဝိတ္ထာ၊ ဖွဲ့၍။ သူစိအာဒီနိ၊ အပ်အစရှိကုန်သော။ စီဝရကမ္မ။ပက ရဏာနိ၊ သင်္ကန်း၏ ပရိကံအဆောက်အဦ တို့ကို။ သဇ္ဇေတ္ထာ၊ စီရင်၍။ ဗဟူဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ တဒဟေဝ၊ ထိုရောက် သောနေ့ဉီပင်လျှင်။ သိဒ္ဓေတ္ထာ၊ ချုပ်၍။နိဋ္ဌိတသူစိကမ္မံ၊ ချုပ်၍ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ရဇိတ္ထာ၊ ဆိုး၍။ ကပ္ပဗိန္ဒုံ၊ ဗိန္ဒုကို။ဒတ္ထာ၊ထိုး၍။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။သစေ၊ ၍။တသ္မိံစီဝရေ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အနတ္ထတေယေဝ၊မခင်းမီ လျှင်။ အညံ၊ သော။ ကထိနသာဋကံ၊ ကထိန်ပုဆိုးကို။အာဟာရတိ၊ ခဲ့အံ့။ အညာနိစ၊ လည်း။ ဗဟူနိ၊ ကုန်သော။ ကထိနာ့နိသံသဝတ္ထာနိ၊ ကထိန်၏

အခြီအရံဖြစ်သောပုဆိုးတို့ကို။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယော၊ သူသည်။ အာနိသံသံ၊ ကထိန်၏ အခြီအရံဖြစ်သောပုဆိုးကို။ ဗဟုံ၊ စွာ။ ဒေတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုနောက်လာသောသူ၏။ သန္တကေနေဝ၊ ကထိန်ပုဆိုးဖြင့်လျှင်။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ဣတရော၊ ဤမှတပါး ရှေးဦးစွာလူသော တဣာတယောက်ကို။ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်။ ဩဝဒိတွာ၊ ၍။ သညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဤနောက်လာသောသင်္ကန်းသည် အာနိသင်များပေသည်၊ သဿံတို့အား ဥပကာရများသည်ဖြစ်ရကား နောက်လာသင်္ကန်းကို ပညတ်တော် အလျောက်ခင်းအပ်သည်ဟူ၍သိစေအပ်၏ဟူလိုသတည်း)။

ကထိနံပန၊ ကိုကား။ ကေန၊အသူသည်။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ခင်းအပ်သနည်း။ ယဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သံဃော၊ သည်။ ကထိနစီဝရံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သံဃေနပန၊ သည်ကား။ က ဿ၊ အသူအား။ဒါတဗ္ဗံ၊ သနည်း။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဇိဏ္ဏစီဝရော၊ သင်္ကန်းဆွေးမြေ့သည်။ (သင်္ကန်းမဝတ်ကောင်းဟူလိုသည်)။ ဟောတိ၊၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဗဟူ၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်။ ဇိဏ္ဏစီဝရာ၊ သင်္ကန်းဆွေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဝုစ္စတိ၊ ကြီးသောရဟန်းအား။ ဒါဟာဇ္ဇံ၊ အပ်၏။ ဝုစ္စတိဝိ၊ ကြီးသောရဟန်းတို့ဘွင်လည်း။ ယောဝုစ္စော၊ အကြင်သိတင်းကြီးသည်။ မဟာပရိသော၊ များသောပရိသတ်ရှိ၏။ တဒဟေဝ၊ ထိုရောက်သောနေ့ပင်လျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထရိတုံ၊ ငှာ။ သင်္ကာတိ၊ ၏။ တဿ ဝုစ္စတိ၊ ထိုသိတင်းကြီးအား။ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒုစ္စော၊သည်။ နသင်္ကာတိ၊ အံ့။ နဝကတရော၊ သိတင်းငယ်သည်။ သင်္ကာတိ၊ အံ့။ တဿနဝကတရဿ၊ထိုသိတင်းငယ်အား။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။အဝိစ၊စင်စစ်ကား။ သံဃေန၊ သည်။ မဟာထေရဿ၊အား။ သင်္ဃံ၊ကို။ကာတုံ၊ငှာ။ဝဋ္ဋတိ၊၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ဘန္တေ၊ရား။ တုမ္ဟေ၊သင်တို့သည်။ဂဏ္ဍာထ၊ ခံကုန်လော။ မယံကတ္ဝာ၊ ငါတို့ပြု၍။ဒဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။ တိသုစီဝရေသု၊ တို့တွင်။ယံစီဝရံ၊သည်။ဇိဏ္ဏံ၊ဆွေးသည်း(ဟောင်းသည်သော်လည်းပေး)။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒဇ္ဇတ္ထာယ၊ ထိုသင်္ကန်းအကျိုးငှာ။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပကတိယာ၊ဖြင့်။ဒုပဋ္ဋစီဝရဿ၊ဒုပဋ္ဋသင်္ကန်းကိုသာဝတ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (သင်းဝိုင်နှင့် ကိုယ်ဝတ်ကိုသာယူ)။ ဒုပဋ္ဋတ္ထာယေဝ၊ ဒုပဋ္ဋချုပ်စိမ့်သောငှာသာလျှင်။ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ သစေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကေဝဋ္ဋစီဝရံ၊ တထဝ

တည်းသောသက််နှ်းသည်။ ဃနံ၊ ထူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ကထိနသာ
ဋ္ဌကောစ၊ ကထိန်ပုဆိုး သည်လည်း။ ပေလဝေါဝါ၊ ပါးသည် ဖြစ်အံ့။
သာရုပ္ပတ္ထောဃ၊ သာရုပ္ပဖြစ်စိမ့်သောဌာ။ ဒုပဋ္ဋပ္ပဟောနကမေဝ၊ ဒုပဋ္ဋဖြိုး
တည်းသာ လောက်ရုံသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ကထိန် ပုဆိုးသည်
တဆပ်သက််နှ်း ဖြူသော်လည်း ထူသည်ဖြစ်စေ၊ ပါးသည်ဖြစ်စေ။ ပကတိ
ဒုပဋ္ဋဝတ်သောသူကား ဒုပဋ္ဋဖြိုးလောက်ရုံပေးပါ ဟူလိုသတည်း)။ အဟံ၊
ငါသည်။ အသဘန္တော၊ မရေပါသည် ရှိသော်။ ဧကပဋ္ဋံ၊ တထပ်ထည်း
သောသက််နှ်းကို။ ပါရုပါဓိတိ၊ ရုံအံ့ဟု။ ယဿဝဒန္တသာဝိ၊ အကြင်ဆို
သောရဟန်းအား၊လည်း။ ဒုပဋ္ဋံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ယော
ပနဘိက္ခု၊ သည်။ လောဘပကတိကော၊ ပြကတ္တေ့ လောဘ ရှိသည်။
ဟောဘိ ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ အား။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ (လောဘ ကြီး၍သာ
ဒုပဋ္ဋမရသော်် တထပ်တည်းသာ ရုံရမည်ဟူ၍ ဆိုကာ တည်းလည်း ဒုပဋ္ဋ
ဖြိုးရုံမပေးလင့် ဟူလိုသတည်)။ တေနာဝိ၊ ထိုကထိန်ရသော ရဟန်းသည်
လည်း။ ကဿိနံ၊ ကို။ အဋ္ဌရိတ္တာ၊ ခင်း၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝိသိဋ္ဌတ္တာ၊
ဖြေ၍။ ဒွေစီဝရာနိ၊ နှစ်ထည်သောသက််နှ်းတို့ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။
နဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယဿပနဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒိယတိ၊ ပေးအပ်၏။
တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ ယေနဝိဓိနာ၊ အကြင်အစီအရင်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။
တံဝိဓိံ၊ ကို။ ဒယ်သတုံ၊ ဌာ။ ဝေဠုပန ဘိက္ခဝေ ကထိနံ အတ္ထရိတဗ္ဗန္တိ၊
ဟူ၍။ အာရဇ္ဈိတ္တာ၊ ၍။ သုဏာတုမေ ဘန္တေတိ အာဒိကာ၊ သုဏာတု မေ
ဘန္တေအစရှိသော။ ကမ္မဝါစာ၊ စာကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ကဘိနေ၊ ကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးပြီးသော််။ သစေ၊ အကယ်၍။
တံကထိနဒုဿံ၊ ထိုပေးသော ကထိန်ပုဆိုးသည်။ နိဋ္ဌိတ ပရိကမ္မမေဝ၊
ပြီးသောပရိကံ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဇာတ္တိ-ဇာတိနိဋ္ဌိတ
ကမ္မံ၊ ဤသို့ပရိကံပြီး မှကား။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ သစေ၊ အကယ်၍။
နိဋ္ဌိဘ၊ပရိကမ္မံ၊ ပြီးသောပရိကံရှိသည်။ နောဟောတိ၊ အံ့။ အဟံ၊ ငါကား။
ထေရောဘိဝါ၊ ထေရ် ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဗဟုသုတောတိဝါ၊ ဗဟုသုတ ဟူ၍
ဂုဏ်း။ ဧကေနာဝိ၊ တယောက်မျှလည်း။ အကာတုံ၊ လုံ့လမပြုဘဲ နေအံ့
သောဌာ။ နလဘတိ၊မရ။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အကုန်ပင်
လျှင်။ သန္နိပတိဘ္ဘာ၊၍။ ဓောဝန သိဗ္ဗနရဇနာနိ၊ဖွပ်ခြင်း ချုပ်ခြင်းဆိုးခြင်း
တို့ကို၊ နိဋ္ဌာပေတဗ္ဗာနိ၊ ပြီးစေအပ်ကုန်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
ဇာဒိကသိ နဝဏ္ဏံနာမ၊ ဤကထိန်၌ပြုရာသော်ဝတ် မည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓပ

သင့်၊ ဘုရားတို့ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အတိတော၊ ၌။ ပဒုမုတ္တရောပိ ဘဂဝါ၊ သည်လည်း။ ကထိနဝတ္ထုံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ တသ္မာပဒုမုတ္တရဿဒ္ဓသာ၊၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ သော။ သုဇာတတ္ထေရောနာမ၊ သုဇာတ အမည်ရှိသော မဒ္ဓဆရ်သည်။ ကထိနံ၊ ကို။ ဂဏ္ဍိကိရ၊ ခံသတတ်။ တံကထိနံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အဌသင်္ခိယာ ဘိက္ခုသတသဟဿေဟိ၊ ခြောက်သန်း ရှစ်သိန်း သောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ နိသီဒိတ္ထာ၊ နေ၍။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ကတပရိယောသိတံပန၊ ပြု၍ပြီးပြီးသောကထိန်ကို။ ဂဟေတ္ထာ၊ ယူ၍။ အတ္ထရကေန ဘိက္ခုနာ၊ ခင်းသော ရဟန်းသည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ သံဃာဋိယာ၊ ဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထရိတု ကာမော၊ ခင်းလိုသည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ပေါရာဏိကသံဃာဋိ၊ ဒုကူဋ်ဟောင်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ချအပ်၏။ (ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုအပ်၏လည်းပေး)။ နဝါသဃ်ာဋိ၊ ဒုကူဋ်သစ်ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ ဇုမာယသံဃာဋိယာ၊ ဖြင့်။ ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထရာမိ၊ ခင်း၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝါစာဘိန္နိတဗ္ဗာ၊ နှုတ်မြွက်အပ်၏။ ဇုတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ပရိဝါရေ၊ ဝါ၌။ ဝုတ္တဝိဓာနေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အစိ အရင်ဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထရိတမ်ဴ၊ ၏။ အတ္ထရိတ္ထာစပန၊ ခင်းပြီး၍။ ကထိနတ္ထာရကေန၊ ကထိန်ခင်းပြီးသော။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ထာ၊ ၍။ ကေသံ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ကရိတ္ထာ၊ ၍။ အဉ္ဇလိ ံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ထာ၊ ချီ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သံဃဿ၊ ၏။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းပြီ။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိန်ခင်းခြင်းတည်း။ အနုမောဒထ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်လော။(အနုမောဒနာ ခေါ်ကုန်လောလည်းပေး)။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အပ်၏။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုသီတင်းကြိုးသော ရဟန်းတို့သည်။ ကေသံ-ကေသိ ံအံ့သော၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကိုယ်ဝတ်စမွယ် တင်သည်ကို။ ကရိတ္ထာ၊ ၍။ အဉ္ဇလိ ံ၊ကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ထာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော-ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ ဘဝတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သံဃဿ၊ အား။ (၏လည်းပေး)။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းပြီ။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိန် ခင်းခြင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် လျော်သော ခင်းခြင်း တည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ (ထည့်ပါ)။ အနုမောဒါမ၊ အနုမောဒနာ ခေါ်ကုန်၏။ ဇုတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိဓာနေနေဝ၊ ဆိုသော အစိ အရင်ဖြင့်လျှင်။ အနုမောဒါပေတဗ္ဗံ၊ စေအပ်၏။ ဇုတရေဟိစ၊ ဤမှတပါး

သော သီတင်းယော်တို့သည်လည်း။ အနုမောဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနုမောဒနာ ခေါ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့ အား။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထာရ ကာသစ၊ ခင်းတတ် သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ၎င်း။ အနုမော ဒကာသစ၊ အနုမောဒနာ ခေါ် သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၎င်း။ ဧဇတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝိန္နံ၊ ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့အား။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည် မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဇတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ပုနဝိ၊ တဘန်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ကထိနံ၊ ကို။ နအတ္ထရတိ၊ မခင်း။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ ကထိနံ၊ကို။ နအတ္ထရတိ၊မခင်း။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထရတိ၊၏။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။အနုမောဒနာယ၊ခေါ်သဖြင့်။ ဂဏဿ၊၏။ အနုမော ဒနာယ၊ ခေါ်သဖြင့်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အတ္ထရာယ၊ ခင်းသဖြင့်။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထတံ၊ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဂဏဿ၊ အား။ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊အား။ ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထတံ၊ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဇတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ၊အပ်၏။

ဧဝံ၊ဤသို့။ ကထိနေ၊ကို။ အတ္ထတေ၊ ခင်းပြီးသော်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကထိနစီဝရေန၊ ကထိန်သင်္ကန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဘတံ၊ ဆောင် ခဲ့သော။ အာနိသံသံ၊ အခြီအရံဖြစ်သော ပုဆိုးစသည်ကို။ ဒါယကာ၊ အလှူဒါယကာတို့သည်။ ယေနထေရေန၊သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ကထိနံ၊ ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ (ခံ၏လည်းပေး)။ တသ္မေဝထေရဿ၊ အား သာလျင်။ ဒေမာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ ဒေန္တိ၊ကုန်၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ အနိဿရော၊ အစိုးမရ။ အထယဒိ၊ ၍။ အဝိစာရေတွာဝ၊ မစိစဉ်မူ၍လျင်။ ဒတ္ဝာ၊ လှူခဲ့၍။ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သံဃာသည်။ ဇာဿရော၊ အစိုးရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သစေ၊ ၍။ ကထိနတ္ထာရကာဿ၊ ကထိန် ခင်းသောရဟန်းအား။ သေသစီဝရာနိပိ၊ ခင်းသောသင်္ကန်းမှ ကြွင်းသော သင်္ကန်းတို့သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗလာနိ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃေန၊ သည်။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ တေသံ၊ ထိုဒုဗ္ဗလဖြစ်သော သင်္ကန်းတို့ ၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ဌာ။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ ပန၊စာသည်ကား။ကောယေဝ၊တပါးသာလျင်။ဝန္ဒတိ၊အပ်၏။(နောက်ပြီး သင်္ကန်းလျာ ပေးပြန်သောခါ ကမ္မဝါစာတကြိမ် မရွတ် ပြန်လင့်တော့ ဟူလိုသတတ်)။ အဝသေသေ၊ ကုန်သော။ ကထိနာနိသံသေ၊ ကထိန်

အခြီအရံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟုလဝတ္ထွာနိ၊ များသောပုဆိုးတို့ကို။ ဝဿာဝါသိကဋ္ဌိတိကာယ၊ ဝါဆိုဘို့ သင်္ကန်းအစဉ်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ (ဝါဆိုဘို့ သင်္ကန်း၏ အစဉ်ဖြင့် ပေးအပ်၏ ဟူသည်ကား ထိုအရပ်၌ ထို ကျောင်းတကာ၏ ကထိန် ဖြစ်မူကား ထိုတကာ၏ ကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းကစ၍ ဝေလို၏ဟု အယူရှိ၏။ ဤမှတပါး ကြီသော်ခဲ၏) ။ဌိတ်ကာယအဘာဝေန၊ ဝါဆိုဘို့ အစဉ်မရှိဃဖြင့်။ (မရှိသော်လည်းပေး)။ ထေရာသနတော၊ သံဃထေရ်၏နေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ (ဤကားထိုအရပ်၌ကျောင်းတကာမဟုတ်သော်သူ၏ ကထိန်အာနိသင်ကို ယူ။ ထေရာသနတောပဋ္ဌာယ၊ ဟူသည်ကား သံဃာထေရ်မှ စ၍ ဝေဟူလိုသည်)။ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ဂရုဘဏ်ကို။ နဘာဇေတဗ္ဗံ၊မဝေဘန်အပ်။(ဓားမ၊ ပေါက်ဆိန်၊ တံစဉ်း၊ ဆောက်အစရှိသော အာနိသင် ဂရုဘဏ်ကိုကား မဝေဘန်အပ် ဟူလိုသည်)။ သစေပန၊ ၍လည်း။ ကေသိမာယံ၊ တသိမ်တည်း၌။ ဗဟူဝိဟာရာ၊ များသောကျောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ သန္နိပါတေတွာ၊ ၍။ ကေတ္ထ၊ တခုတည်းသောအရပ်၌။ ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ အတ္ထရိတုံ၊ ၄ာ။ နဝန္နတိ၊ မအပ်။

၃၀၈။ ဣဒါနိ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကထိနံ၊ကို။ အတ္ထတံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ ယထာစ၊ဖြင့်လည်း။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံဝိဓိံ၊ထိုအစီအရင်ကို။ ဝိတ္ထာရတော၊ အားဖြင့်။ ဒသေတုံ၊၄ာ။ ဧဝဠု ပန ဘိက္ခဝေ အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနံ ဧဝံ အနတ္ထတန္တိ၊ဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊၍။ အကရဏီယဉ္စ၊ပြုလည်း မပြုအပ်သော။မဟာဘူမိကဉ္စ၊ကျယ်သောအရာလည်းရှိသော။ (ဤနှစ်ပုဒ်ကား ဒသေန္တော၏ ဟေတုအန္တောဂဓ ဟိတ်ချည်းတည်း)။ အနတ္ထတလက္ခဏံ၊ အခင်းမမည်သော လက္ခဏာကို။ တာဝပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ဒသေန္တော-ဒသေတုကာမော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ နဥလ္လိခိတမတ္တေနာတိ အာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ စတုဝိသတိ အာကာရေ၊ နှစ်ဆဲ့လေးပါးသော အခြင်းအရာ တို့ကို။ ဒသေသိ၊ ၏။ တတောပရံ၊ မှ။ အတ္ထတလက္ခဏံ၊ အခင်းမြောက်သော လက္ခဏာကို။ ဒသေန္တော-ဒသေတုကာမော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဟတေန အတ္ထတန္တိ အာဒိကော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ သတ္ထရသအာကာရေ၊ တို့ကို။ဒသေတိ၊၏။ ဟိသစ္စံ၊ဟုတ်စွ။ ပရိဝါရေဝိ၊၌လည်း။ စတုဝိသတိယာ အာကာရေဟိ အနတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနံ သတ္ထရသဟိ အာကာရေဟိ

အတ္ထတံ ဟောတိ ကထိနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣဒမေဝ လက္ခဏံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ထိုနှစ်ဆဲ့လေးပါးသော အခြင်းအရာတို့တွင်။ ဥလ္လိခိတမတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒီဃတောစ၊ အလျားမှုဂုဏ်း။ ပုထုလဲတောစ၊ အနံမှုဂုဏ်း။ ပမာဏဂ္ဂဟဏမတ္တေန၊သက်နိုး၏ပမာဏကိုယူကာမျှတည်းဖြင့်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပမာဏံ၊ သက်နိုး၏ ပမာဏကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူသည်။ တာသတာသပဒေသသ၊ ထိုထိုသောအရပ်ကို။ သဉ္ဇာနနတ္ထံ၊ မှတ်ခြင်းငှာ။ နခါဒိဟိဝါ၊ လက်သည်း စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိစ္ဆေဒံ၊ကို။ ဒဿနေန္တော၊ ပြလျက်။ ဥလ္လိခိတံ၊ ချစ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နလာင္ဒာဒီသုဝါ၊ ပုဆိုး၏ နဖူးခေါင်းစသည်တို့၌လည်း။ ဃံသတိ၊ချေ၏။ (ပွတ်၏လည်းပေး)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံပမာဏဂ္ဂဟဏံ၊ကို။ ဥလ္လိခိတမတ္တန္တိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဧဝံနမတ္တောနာတိ၊ သည်ကား။ ကထိနဒုဿဧဝံနမတ္တေန၊ ကထိန်ပုဆိုးကိုဖွဲ့ကာမျှတည်း။ စီဝရဝိစာရဏမတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌကံဝါ၊ငါးခက်းသည်ဌင်း။ သတ္တကံဝါ၊ခုနစ်ခက်းသည်ဌင်း။ နဝကံဝါ၊ကိုးခက်းသည်ဌင်း။ ဧကာဒသကံဝါ၊ ဌင်း။ ဟောတု၊ တည်း။ ဋုတိဧဝံ၊ သို့။ ဝိစာရိတမတ္တေန၊ စိရင်ကာမျှတည်းဖြင့်။ (သက်နိုးဖြစ်သည်ကိုယူ)။ ဆေဒနမတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာဝိစာရိဿ၊ စိရင်တိုင်းသော။ ဝတ္ထဿ၊ ပုဆိုးကို။ ဆေဒနမတ္တေန၊ ဖြတ်ကာမျှဖြင့်။ဗန္ဓနမတ္တောနာတိ၊ တွေ့နဟူသည်ကား။ မောဃသုတ္တကာရောပနမတ္တေန၊ တည်းအပ်စားကာမျှဖြင့်။ (ရှေးကချည် တင်အပ်ပြီသည်ဟူ၏)။ ဩဝဋ္ဋိယကရဏမတ္တောနာ တိ၊ဟူသည်ကား။မောဃသုတ္တကာနုသာရေန၊ တင်အပ်ကိုမှီးသဖြင့်။ ဒီဃသိဗ္ဗိတမတ္တေန၊ လည်ဆည်းချုပ်ကာမျှဖြင့်။ (လည်ဆည်းချုပ်လျှင် အလွှာအလွှာဖြစ်သည်ကို ရည်၍ ဒီဃသိဗ္ဗိတဟူသတည်း)။ကဏ္ဏသကရဏမတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မုဋ္ဌိယပတ္တမဋ္ဌနမတ္တေန၊ တလုတ်အုပ်ကာမျှဖြင့်။ ဒဋ္ဌိကမ္မကရဏမတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွေစိမိလိကာယော၊ ခေါင်နှင့် ပဌမနှစ်လွှာစသည်တို့ကို။ ဧကတော၊ ကွနက်။ သိဒ္ဓိတမတ္တေန၊ ချုပ်ကာမျှတည်းဖြင့်။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (ဟုသမ္ဘန်)။ အထဝါ၊ ကား။ ပဌမစိမိလိကာ၊ ကထိန်ပုဆိုးမှတပါးသောမိမိ၏ ပြကတော့သောပုဆိုးလွှာကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဌပိတာ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထိနသာဋကဿ၊ ကထိန်ပုဆိုးသစ်၏။ ကုစ္ဆိစိမိလိကံ၊ အတွင်းအလွှာကို။ (အထည်းအလွှာလည်းပေး၊ အခံအလွှာလည်းပေး)။ကတွာ၊ ၍။ သိဒ္ဓိတမတ္တောနာဝိ၊ ဖြင့်လည်း။

အတ္ထိတံ၊ ခင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (အဓိပ္ပါယ်အဖြောင့်ကား ကထိန်
ပုဆိုးသစ်ကိုကား အထက်အလွှာ မိမိပုဆိုးဟောင်းကိုကား အထက်
အလွှာမျှ ချုပ်ကာမျှဖြင့်လည်း အခင်းမမည် ဟူလိုသည်)။ မဟာပစ္စရိယံ၊
ဌိကား။ ပကတိစိဝရဿ၊ ပြကတ္တေသောသက်နှံးဟောင်းအား။ ဥပဿ
ယဒါနေန၊ အမှိကိုပေးသဖြင့်။ အတ္ထိတံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်၊ ဤမဟာပစ္စရိအလိုကား ပြကတ္တေသော
သက်နှံးဟောင်းကို မဖြတ်ဘဲပင် အထည်းခံ၍ ထိုသက်နှံးဟောင်းအား
အမှိပေးသဖြင့် အစိုးအစိုး ဟူသမျှကိုသာ ကထိန်ပုဆိုးဖြင့် မွှန်း၍ချုပ်
သော်လည်း အခင်းမမည်ဟူလိုသည်။ အထည်းကိုမဖြတ်ပြီ။ အစိုးကိုသာ
ဖြတ်သည်ကိုယူ)။ ကုရန္ဒိယံပန၊ ဌိကား။ ပကတိပတ္တဗန္ဓစိဝရံ၊ ပြကတ္တေ
တလုပ်အုပ်၍ချုပ်သော သက်နှံးဟောင်းကို။ ဒုပန္နံကာတုံ၊ နှစ်ထပ်ပြုပြန်
လိုသောငှာ။ ကုန္တိစိမိလိကံ၊ အထည်းခံအလွှာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အလ္လိ
ယာပနမတ္တေန၊ စပ်ကာမျှတည်းဖြင့်။ အတ္ထိတံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ကုရန္ဒိဆရာအလိုကား ပြကတ္တေသောသက်နှံး
ကြီးကို အထည်းခံနှင့် ပုဆိုးသစ်ကိုကား အပေါ်စိုး အုပ်ထည့်ကာသာ
ပြုသော်လည်း အခင်းမမည် ဟူလိုသတည်း။ ဤသုံးနည်းတို့တွင် ပဌမ
နည်းကား အလွှာဟူသမျှကား ကထိန်ပုဆိုးမဟုတ်၊ အစိုးသာကထိန်
ပုဆိုးတည်း။ မဟာပစ္စရိအလို၌ကား အထည်ကား အထင်လုံးလုံးပင်
မဖြတ်ပြီ။ အစိုးကားဖြတ်၍ကထိန်ပုဆိုးဖြင့်ချုပ်သည်။ ကုရန္ဒိအလို၌ကား
အထည်းကား သက်နှံးကြီးပင်ခံသည်။ အပေါ်တထပ်သာ ကထိန်ပုဆိုး
ဖြတ်၍ကွဲအိမ်စသည့်စိရင်၍သော်ကပ်ကာချုပ်သတည်း)။ အနုဝါတကရဏ
မတ္ထေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဋ္ဌိအနုဝါတာရောပနမတ္ထေန၊ အလျားအနား
ပတ်တင်ကာမျှတည်းဖြင့်။ ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္ထေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုန္တိ
အနုဝါတအာရောပနမတ္ထေန၊ အနံအနားပတ် တင်ကာမျှ တည်းဖြင့်။
(ဤအနက်ကား ဋီကာနှင့်ညီ၏။ အချို့သောဆရာတို့ကား အင်္ကျီလည်ခွံ
ကဲ့သို့ဟုနှလုံးဝိုက်၍ အတွင်းအနားပတ်ဖြင့် အနားပတ်ကို ယူကုန်၏။
ဋီကာ၌မဆို)။ ဩဝဿဝိယကရဏမတ္ထေနာတိ၊ သည်ကား။ အာဂန္တုကပတ္တာ
ရောပနမတ္ထေန၊ သလင်းထောင်တင်ကာမျှတည်းဖြင့်။ (အာဂန္တုကပတ္တဟူသည်ကား ပြိုးပြိုးသောသက်နှံး၏ အလယ်၌ အနားပတ်လောက်
ပြင်ကပတ်သည်ဟူ၏။ ယခုမလေ့လာကုန်။အာဂန္တုကပတ္တနှင့်အနားပတ်
ဟူသည်ကားတူကြ၏)။ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ကထိနစိဝရတော၊

ကဆိန်သက််နှးတထည်မှ။ ပတ္တံ၊ အနားပတ်ကို။ ဂဟောတ္တာ၊ ယူ၍။ အညသ္မိ၊ သော။ ကဆိနုစီဝရေ၊ ၌။ ပတ္ထာရောပနမတ္တေန၊ အပြားကို တင်ကာမျှဖြင့်။

ကမ္မလမဒ္ဓနာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကဝါရံယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ရဇနေန၊ဆိုးရည်၌။ ပက္ခိတ္တေန၊နစ်ထသော။ဒန္တဝဏ္ဏနဝါ၊ ဆင်စွယ်ရောင် ကဲ့သို့ဆိုးကာမျှဖြင့်ဂဉ်း။ ပဏ္ဍုပလာသဝဏ္ဏနဝါ၊ ဖက်ရွက်ရောင်ကဲ့သို့ ဆိုးသောအဆင်းဖြင့်ဂဉ်း။ အဏ္ဍဘံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။(ဟုသမ္မန်)။ သဒၶနာ၊ ၍ဘည်း။ သကိ ံဝါရတ္တမ္ပိ၊ တကြိမ်သာ ဆိုးသော်ဂဉ်း။ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ ဝါရတ္တမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်သာဆိုးသော်ဂဉ်း။ (တထပ်သာဆိုးသော်ဂဉ်း။ နှစ်ထပ် သာဆိုးသော်ဂဉ်းလည်းပေး)။ သာရုပ္ပံ၊ သင့်တင့်သည်။ (သပ္ပါယ်သည် လည်းခပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဝန္ဒတိ၊အပ်၏။ နိမိတ္တကတေနာဘိ၊ ဟူသည် ကား။ ဇုဒ္ဓိနာဒုဒ္ဓဿန ဖြင့်။ ကထိနံ၊ ထိန်ကို။ အတ္ထရိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိမိတ္တကတေန၊ နိမိတ် ကိုပြုသဖြင့်။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ တ္တေက မေဝ၊ သာလျှင်။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာသုပန၊ တို့၌ကား။ အဃံသာဒ္ဓကေဝ၊ သည်။ သုန္ဒရော၊ ၏။ ဇုဓိနာသာဒ္ဓကေန၊ဖြင့်။ ကထိနံ၊ ကို။ အဏ္ဍရိတုံ၊ ၄ဂ။ သဏ္ဍာ၊ ၏။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ နိမိတ္တကမ္ဘံ၊ ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍၊ လဒ္ဓေန၊ ရသောပုဆိုးဖြင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိကထာကတေ နာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထိနံနာမ၊ မည်သည်ကိုကား။ ဒါတုံ၊ ၄ဂ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ကထိနဒါယကော၊ သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ ဖုည်၊ ကောင်းမှုကို။ ပသောတိ၊ ပွားစေ၏။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိကထာယ၊ ပရိ ယာယ်ဆိုသဖြင့်။ ဥပ္ပါဒိတောန၊ ဖြစ်စေသောပုဆိုးဖြင့်။ အနတ္ထတံ၊ မခင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ကထိနံနာမ၊ မည်သည်ကား။ အတိ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ အသွန်မြတ်မှလျှင်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ မာတရမ္ပိ၊ ကိုသော်လည်း။ ဝိညာ ပေတုံ၊ တောင်းအံ့ သောငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ အာကာသတော၊ မှ။ ဩဘိဏ္ဍသဒိသမေဝ၊ ကျလတ်သည်နှင့်တူသောပုဆိုးသာလျှင်။ ဝန္ဒတိ၊၏။ ကုက္ကုကတေနာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ တာဝကာလိဓကန၊ ငှားနှင့်သောပုဆိုး ဖြင့်။ သန္နိဓိကတေနာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ သန္နိဓိ၊ သိုမှီးခြင်းသည်။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ ကရဏသန္နိဓိစ၊ ရောက်သောနေ့ပင် မချုပ် မပြီးသဖြင့် သိုမှီးခြင်းငှင်း။ နိစယသန္နိဓိစ၊ ရောက်သောနေ့သိုမှီး၍ မိုးသောက်မှ ခင်းစိမ့် သောငှာ ပေးသဖြင့် သိုမှီးခြင်းငှင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊တို့တွင်။ တဒ ဟေဝ၊ ထိုရောက်သောနေ့ပင်လျှင်။အကတ္ဝာ၊ မချုပ်မခင်းမူ၍။ ဌပေတ္ဝာ၊

ထား၍။ ကရဏံ၊ ချုပ်ခြင်း ခင်းခြင်းသည်ကား။ ကရဏသဒ္ဒိဓိ၊ မိမည်၏။ သံဃော၊သည်။ အဇ္ဈာယနေ့။ကထိနဒုဿံ၊ကို။ လတိတ္ထာ၊ ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အယံ၊ ဤသို့ပေးခြင်း သည်ကား။ နိစယသဒ္ဒိဓိ၊ မိမည်၏။

နိဿဂ္ဂိယေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိနိဿဂ္ဂိယေန၊ တည်ဉ့်လွန်သဖြင့်။ ပရိဝါရေပိ၊ ၌လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံနာမ ကရိယမာနေ အရုဏံဥဋ္ဌဟတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အကပ္ပကတေနာတိ၊ နဟူသည်ကား။ အနာဒိန္နဿ ကပ္ပဗိန္ဓုနာ၊ ကပ္ပဗိန္ဓု မထိုးသောသက်နှံးဖြင့်။ အညတြသံဃာဒိယာတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သံဃာဒိဥတ္တရာ သင်္ကန်ရဝါသကော၊ ဒုကူဋ်ကိုယ် ဝဘ်သင်းပိုင်တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညေန၊ သော။ ပစ္ဆတ္ထရဏာဒိနာ၊ အခင်း စသည်ဖြင့်။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသောကထိန်သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်း မမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတြ ပဥ္စကေနဝါ အတိရေက ပဥ္စကေန ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဝါခဏ္ဍာနိ၊ ငါးခက်းတို့ကိုဂျင်း။ (ပဉ္စခဏ်းလည်းပေး)။ အတိရေကာနိဝါ ခဏ္ဍာနိ၊ တို့ကိုဂျင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မဟာမဏ္ဍလ အနုမဏ္ဍလာဒိနိ၊ အိမ်ဝမ်းကွဲ အစရှိသည်တို့ကို။ (အိမ်ကြီးအိမ်ငယ် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းပေး)။ (ကွန်ကြီးကွန်ငယ်လည်းဟူ၏)။ ဒဿတ္ဝာ၊ ၍။ ကတေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သမဏ္ဍလိကတံ၊ အိမ်ကြီး အိမ်ငယ်နှင့် တကွလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအိမ်ကြီး အိမ်ငယ် စသည်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အညေန၊ တပါးသော။ အန္တိန္နကေနဝါ၊ မပြတ်သော ပုဆိုးသင်္ကန်းဖြင့်ဂျင်း။ ဒွတ္တိစတုခဏ္ဍေနဝါ၊ နှစ်ခက်း သုံးခက်း လေးခက်းဖြင့်ဂျင်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ အညတြ ပဋ္ဋလဿ အတ္ထာရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဋလဿ၊ ၏။ အတ္ထာရံ၊ ခင်းခြင်းကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညေန၊ တပါးသော။ ဃံသသဝါ၊ သံဃာ၏ဂျင်း။ ဂဏသဝါ၊ ၏ဂျင်း။ အတ္ထာရေန၊ ခင်းခြင်းဖြင့်။ အတ္ထတံ၊ အခင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိဿီမဋ္ဌော အနုမောဒတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗဟိဥပစာရ သီမာယ၊ ဥပစာရသိမ်၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာ ပြုအံ့။ အတ္ထတံ၊ အခင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဤအရာ၌ သိမ်ပမှ အနုမောဒနာ ပြုသည်ကိုလည်းယူ။ တန်ခိုးဖြင့် သိမ်ပ၌ ဆံခြည်တတန်းသာ သွား၍ နေသည်ကို မူလည်းယူ)။

အဟတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရိဘုတ္တေန၊ မဝတ်သေးသော ပုဆိုးဖြင့်။ အဟတကပ္ပေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဟတသဒိသေန၊ မဝတ်သော

ပုဆိုးနှင့်တူသော။ ကေဝါရံဝါ၊ ၎င်း။ ဒွိက္ခတ္တုံဝါ၊ ၎င်း။ ဓောတေန၊ ဖွပ်သော ပုဆိုးဖြင့်။ ပီလောတိကာဃာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတဝတ္ထက သာဋကေန၊ အစာချေ၍ ဝတ်လေ့ပြီးသော ပုဆိုးဖြင့်။ ပံသုကူလေနာတိ၊ သည်ကား။ တေဝိသတိယာခေတ္တေသု၊ နှစ်ဆယ့်သုံးပါးသောအရပ်တို့၌။ ဥပုန္နံ ပံသုကူလေန၊ ရသော ပံသုကူပုဆိုးဖြင့်။ ပံသုကူလိက ဘိက္ခုနာ၊ ပံသုကူ ကောက်သော ရဟန်းသည်။ စောဠက ဘိက္ခံ၊ ပုဆိုး ဆွမ်းကို။ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊ လှည့်ပတ်ချေ၍။လဒ္ဓစောဠကေဟိ၊ရချေသောပုဆိုးတို့ဖြင့်။ (ဤဒွေဝစီဝိညတ် မပြုသည်ကိုယူ)။ ကတစီဝရေန၊ ပြုသော သင်္ကန်းဖြင့်။ ဇုတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ကုရန္တိမဟာပစ္စရိသု၊ ရိတို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (တေဝိသတိ ခေတ္တသရုပ်ကို ဓုတင်အရာ၌ ကြည့်လေ)။ ပါပဏိကေနာတိ၊ဟူသည်ကား။ အာပဏဒ္ဝါရေ၊ အိမ်စျေးတံခါး၌။ ပတိတပိလောတိကံ၊ ကျသော ပုဆိုးနွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ကထိနတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ တေနပိ၊ ထိုပုဆိုးဖြင့်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇုတိအယံ၊ နည်းဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနှက်ဘည်း။ ဃသံ၊ ကြွင်းသော စကားကို။ ဝုတ္တဝိပ္ပလ္လာ သေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အခင်းမမည်သော လက္ခဏာကို ပြန်သဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဇုမသ္မိံ ပနဌာနေ၊ ၌။ သဟကထိနသဒ္ဒတ္ထာရာ ကတိမမ္မာဇာယန္တီတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ ဗဟု၊ များစွာ။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံတဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါ၌။ ပါဠိ၊ ပါဠိသို့။ အာရုဠ္ဟမေဝ၊ တင်သည် ချည်းတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပရိဝါပါဠို၌။ အာဂတနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇုခ၊ ဤအရာ၌။ တေနနယေန၊ ဖြင့်။ တံနယံ၊ နည်းကို။ အဒုစ္ဖမာနေန၊ မဆိုသဖြင့်။ ကထိနတ္ထာရကဿ၊ ကထိန ခင်းခြင်း၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အဆုံး အဖြတ်သည်။ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။

၃၁၀။ ဧဝံ၊ဤသို့။ကထိနတ္ထာရံ၊ ကထိန်ခင်းရာသည်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြဦး၍။ ဇုဒါနိဇုမသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဥဒ္ဒါရံ၊ အခင်းပျက်ခြင်းကို။ ကထိန် နုတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ကထဥ္စဘိက္ခဝေဥဗ္ဘင်္ဂတံဟောတိ ကထိနန္တိ အာဒိံ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။တတ္ထတဿိံ ဝစနေ၊ ၌။ မာတိကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာတရော၊ အမိတို့သည်။ ဇနေတ္တိယော၊ ဖြစ်ဒစတတ်သော အမိနှင့်တူကုန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (မာတာဝိယာတိမာတိကာ ဤကားဝစနတ္ထ၊ ဥပမာတဒ္ဓုတ်တည်း)။

ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတာအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ ကထိနဿာရုံ၊ ကထိန်
နတ်ခြင်းကို။ ကထိန်အခင်း ပျက်ခြင်းကို။ ဇနေတ္တိယော၊ ဖြစ်စေတတ်
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မာတိကာ၊ အမိနှင့်တူကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်)။
တာသု၊ မာတိကာတို့တွင်။ (ပဏ္ဏာမနန္တိကာနှင့်စပ်)။ အသ္သကထိနဿာ
ရဿ၊ ထိုကထိန်နတ်ခြင်းအား။ ပဏ္ဏာမနံ၊ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
အန္တောအဝသာနံ၊ အဆုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပဏ္ဏာမ
နန္တိကာ၊ သွားခြင်းအဆုံးရှိသည်။ (ဖဲခြင်း အဆုံးရှိသည်လည်းပေး။ ပဏ္ဏာ
မနန္တိကာမည်၏သော်လည်းပေး)။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သေသာဝိ၊ ကြွင်းသော
မာတိကာတို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ (ပဏ္ဏာမနန္တိကဟူသည်
ကား ကထိန် ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည် ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းကို ယူ၍
ဤကျောင်းသို့ မပြန်ပြီဟူ၍ဖဲခဲ့အံ့။ ထိုဖဲခဲ့သောခဏ၌ သင်္ဃပမ္မဏ်မိပင်
ကထိန်နတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း)။

အာဒါယသတ္တကကထာ

၃၁။ နုပစ္စေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုန၊ ဖန်။ နအာဂမိဿံ၊ မပြန်ပြီ။
(မလာပြီလည်းပေး)။ ပဏ္ဏာမနန္တိကော၊ ဖဲခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကောသို့ကထိ
နဒ္ဓါရော၊ ဤကထိန်နတ်ခြင်းဉ္ဇ်။ ပဌမံ၊ စွာ။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။
ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်အံ့။ (သင်္ကန်းပြီးပြီးသော ကြောင့်တည်း)။ အာဝါသပလိ
ဗောဓော၊ ကျောင်း၏ ကြောင့်ကြခြင်းသည်ကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။
ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဏ္ဏာမန္တာသ၊ ဖဲသောရဟန်းအား။ စီဝရ
ပလိဗောဓော၊ သည်။ အန္တောသိမာယော၀၊ ဝိဟာရ သိမ်တွင်းဉ္ဇ်လျှင်။
ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်ကား။ သိမာတိက္ကမေ၊ ဝိဟာရ
သိမ်ကိုလွန်မှလျှင်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိ၀ါရေပိ၊ ဉ္ဇ်လည်း။ ပဏ္ဏာမနန္တိကော
ကထိနဒ္ဓါရော။လ။ဆိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ၀စနံ၊ ကို။ ၀ုတ္တံ၊၏။

အနက်ကား။ ။ပဏ္ဏာမနန္တိကော၊ ဖဲခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနဒ္ဓါရော၊
ကထိန်နတ်ခြင်းကို။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်သော ဘုရား
သည်။ ၀ုတ္တောဘာ၊ ၏။ တေတ၀၊ ၏။ တေံပဉ္ဉာ၊ ထိုအမေးကိုလည်း။ အဟ်၊
သည်။ ဝိဿဇ္ဇိသ်၊ ဖြေအံ့။ စီဝရပလိဗောဓော၊သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဆိဇ္ဇတိ၊
၏။ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ၏။

စီ၀ရံအာဒါယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အကတစီ၀ရံ၊မချုပ်မပြီးသေးသော
သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဗဟိသီမဂတသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အည့်၊

သော။ သာမန္တဝိဟာရံ၊ နိုးသောကျောင်းသို့။ ဂတာဿ၊ သွားသော ရဟန်း၏။ ဧဝံဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သေနာသန ဖာသုကံဝါ၊ ကျောင်း၏ သာယာခြင်းကိုဂုဏ်း။ သဟာယ သမ္ပတ္တိံဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုဂုဏ်း။ (သဟာယ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း ပေး)။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သက်နိုးပြီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ တသ္မိံ ပနကထိနဒ္ဓါရော၊ ၌။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ ကျောင်း၏ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်စွ။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ နပစ္စေသန္တိ၊ တဖန်မပြန်ပြီဟူ၍။ စိတ္တေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်ကတည်းကလျင်။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။တေမ္မိစ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေဝါ၊ ၌ကား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ ကထိနဒ္ဓါရော။လ။ စိဝရပလိဗောဓောဆိဒ္ဓတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အနက်ကား။ ။နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သက်နိုးပြီးခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနဒ္ဓါရော၊ ကို။ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ ၏။တေတဝ၊၏။ တေဘူပဉ်၊ ကိုလည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇိဿံ၊ ဖြေအံ့။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။ စိဝရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီးသော်။ စိဝရပလိဗောဓော၊ သက်နိုးခြင်းကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တေနယေန၊ ဖြင့်။ သေသမာတိကာ ဝိဘင်္ဂေ၊ ကြွင်းသော မာတိကာပုဒ်ကိုခွဲဝေရာ၌လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အယံပန၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း အရင်းရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်း၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းတို့သည်။ (ဆိဒ္ဓန္တိနှင့်စပ်)။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ ဘသည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်ကတည်းကလျင်။ ကေတော၊ တပြိုင်နက်။ ဆိဒ္ဓန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကောကထိနဒ္ဓါရော။လ။ အပုဗ္ဗံအစရိမံ ဆိဒ္ဓန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ပရိဝါရေ၊ ဝါ၌။ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝေံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗကထိနဒ္ဓါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောကထိန်နုတ်ခြင်းတို့၌။ ပလိဗောဝုပစ္ဆေဒေါ၊ ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သောပနပလိဗောဓော၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာမိနာစဝုတ္ထနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်ဂုဏ်း။ ပရိဝါရေ၊၌။ အာဂကဘာဝေနစ၊ လာသော အဖြစ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဇာနိတုံ၊

ခြင်းငှာ။ သင်္ကာ၏။ တသွာ၊ထိုကြောင့်။ ဝိတ္ထာရတော၊ဖြင့်။ နဝင်္ဂော၊ သတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဣဒ၊ ဤကထိနခွါရဏ်၌။ (ဤ အရာ၌ သော်လည်းပေး)။ သခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ နာသနန္တိကော၊ သင်္ကန်းပျောက်ခြင်း အဆုံးရှိသော ကထိန်နတ်ခြင်း၌။ အာဝါသပလိဗောဓော၊သည်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ ဆိဒ္ဓတိ၊ပြတ်၏။ စီပရော၊သင်္ကန်းသည်။ နဋ္ဌော၊ပျောက်ခဲ့သော်။ စီပရပလိဗောဓော၊သင်္ကန်း၏ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ပြတ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ စီဝရော သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက်ခဲ့သော်။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သင်္ကန်း၏ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဆိဒ္ဓတိ၊၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ နာသနန္တိကောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သဝနန္တိကော၊ သဝနန္တိကဿ်။ တနည်းကား။ ကထိန် နုတ်လေဖြိုးဟု ကြားခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း၌။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ပြတ်၏။ တသွာ၊ထိုကြောင့်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သဘေနန၊ ကြားသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။

အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်း၌ ပြတ်သဖြင့်ဖြစ်သော ကထိန် နုတ်ခြင်း၌၊ အာဝါသပလိဗောဓော၊သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဆိဒ္ဓတိ၊၏။ စီဝရာသာယ၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ ဥပစ္ဆိန္နာယ၊ ပြတ်သဖြင့်။ စီဝရပလိဗောဓော ၊သည်။ ဆိဒ္ဓတိ၊ ၏။ (စီဝရာသာ ဟူသည်ကား ဤမည်သော သူမှ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး ရလတ္တံ့သည် ဟူ၍ ရနိုး၍ ထင်စေ ပါသည်ကို ဆိုသတည်း)။ အယံပန အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ ဤသင်္ကန်းရနိုး၍ အလို ပြတ်သဖြင့် ဖြစ်သော ကထိန် နုတ်ခြင်းသည်ကား။ အနေကပ္ပဘေဒေါ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ (ဤကား ထည့်ပါ)။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ အနာသာယလဘတိ၊ အာသာယနလဘတိ ကဿ ဧဝံ ဟောတိ ဇုဓေဝိ မံ စီဝရံ ကာရေသုံ နု ပစ္ဆေသန္တိ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဇုတရေဟိ၊ ကုန်သော။ ဥဒ္ဓါရေဟိ၊ နိဋ္ဌာနန္တိက အစရှိကုန်သော နုတ်ခြင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝေါဓိဿဒေသနော၊ ရောသော ဒေသနာရှိသည်။ ဟုတ္ဘာ၊ ဖြစ်၍။အနေကပ္ပဘေဒေါ၊တပါးမက များသောအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ထိုကြောင့်။ ပရတောမှ။ဝိသုံ၊အသီး။ ဝိတ္ထာရတ္ထာ၊ခဲ့၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဇုဓ၊ဤအရာ၌။ နဝင်္ဂော၊မဆို။ ဇုဓပန၊ ဤအာသာဝစ္ဆေဒိကနှင့် ရော၍ ဟောသော ပါဠိ၏ အကျယ်၌ကား။ သဝနန္တိ

ကဿ၊ သဝနန္တိကဏ်။ အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌။ သိမာတိက္ကန္တိကော၊ သိမာတိက္ကန္တိကကို။ နဝုတ္ထော၊ မဟော။ (အာသာဝဏ္ဆေဒိကကို ဟော၏ဟူလို သတည်း။ ဝုတ္ထောဟု ရှိသင့်၊ မရှိသင့် အဓိပ္ပါယ်ကား သဝနန္တိက၏ အနန္တရ၌ သိမာတိက္ကန္တိကကို မဟော၊ အာသာဝဏ္ဆေဒိကကို ဟော၏။ အာသာဝဏ္ဆေဒိက၏ အနန္တရ၌ကား သိမာတိက္ကန္တိကကို ဟော၏ ဟူလို သတည်း)။ တတ္ထတသ္မိံ သိမာတိက္ကန္တိကော၊ ၌။ စိဝရုပလိဗောဓော၊ သည်။ ပဌမံ:စွာ။ ဆိဇ္ဇတိ၊၏။ တဿ အာဝါသဿ၊ ထိုကျောင်း၏။ ဗဟိသိမေ၊ သိမ်ပ၌။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ ကျောင်း၏ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ သဟုန္ဟာရေ၊ သဟုန္ဟာရ၌။ ဒ္ဝေပလိဗောဓာ၊ နှစ်ပါးသော စိဝရပလိဗောဓ အာဝါသပလိဗောဓတို့သည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ (ဤသဟုန္ဟာရ၌ ကတစိဝရော ဟူသော ပါဠိသည် ထင်သောကြောင့် စိဝရပလိဗောဓ ရှေးဦးစွာ ပြတ်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံနှင့် မညီ၊ ဤအရာ၌ ဆင်ခြင်အင်၏။ ကတစိဝရော၊ ချုပ်ဆဲသော သင်္ကန်းရှိသောဟု အနက်ဆိုမူကား ညီ၏)။

၃၁၆-၃၂၅။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဒါယဝါရေ၊အာဒါယဝါရ၌။သတ္တက ကထိနဒွါရေ၊ ခုနစ်ပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့ကို။ (ကထိန်အခင်း ပျက်ခြင်းတို့ကိုလည်းပေး)။ ဒသေတ္ထော၊ ပြပြီး၍။ (ဤကား ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေတည်း)။ ပုန၊ တဘန်။ သမာဒါယဝါရေပိ၊ သမာဒါယဝါရ၌လည်း။ တေယေဝ သတ္တ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ကထိနဒွါရတို့ကိုလျှင်။ ဒသိတာ၊ ကုန်၏။ ဝိပွကတစိဝရသ၊ ချုပ်၍မပြီးသေးသော သင်္ကန်းရှိသောရဟန်းအား။ အာဒါယ သမာဒါယဝါရေသုပိ၊ အာဒါယဝါရ သမာဒါယဝါရတို့၌လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ အလျောက်။ တေယေဝကထိနဒွါရေ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ကထိန်နုတ်ခြင်း အခင်းပျက်ခြင်း တို့ကို ပင်လျှင်။ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ (ဤအရာ၌ စာဟူသမျှ သတ္တရသကထိနဒွါရေ ဒသေဘွာ၊ ဟု ရှိကုန်၏။ သတ္တက ကထိနဒွါရေ ဒသေတ္ထော၊ ရှိမူကား ပါဠိနှင့်ဂုဏ်း၊ ဋီကာနှင့်ဂုဏ်း ညီ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အာဒါယဝါရ၌ ခုနစ်ပါးသော ကထိနဒွါရတို့ကို ဟောတော်မူ၏။ သမာဒါယဝါရ၌လည်း ခုနစ်ပါးသော ကထိနဒွါရတို့ကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောင် အာဒါယဝါရ၌လည်း ဝိပွကတစိဝရံဟူသော ဝိသေသနကို အထူးပြု၍ ပက္ကမနန္တိကကြဉ်သော ခြောက်ပါးသော ကထိနဒွါရတို့ကို ဟောတော်မူ၏။ သမာဒါယဝါရ၌လည်း ခြောက်ပါးဂုဏ်း ဟောတော်မူ၏။ ယထာ

သမ္ဘဝံဟု ဝိသေသန မသည်လည်း ပဏ္ဏမနန္တိကကို မရသောကြောင့် မသတည်း။ ဤသို့ ပဌမအာဒါယဝါရ၌ သတ္တကတခု၊ ထိုနောက် သမာဒါယဝါရ၌ သတ္တကတခု၊ ထိုနောက် အာဒါယဝါရ၌ဌင်း ဆဏ္ဏတခု၊ သမာဒါယဝါရ၌ဌင်း ဆဏ္ဏတခု၊ ဤသို့အစဉ်အတိုင်း သတ္တက နှစ်ခု၊ ဆဏ္ဏနှစ်ခုတို့ကို ပြတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း။ ဤ၌ သမာဒါယဝါရကား သံဟူသော ဥပသာရသာထူးသည်။ အနက်ကား အာဒါယဝါရနှင့်အထူး မရှိဟူ၏)။ တတောပရံ၊ မှ။ အန္တောသိမာယံ၊ ၌။ ပစ္ဆိသံ နုပစ္ဆိသန္တိ၊ ဟူ၍။ ဋုမံဝိမိ်၊ကို။အနာမသိတ္ထာဝ၊ မသုံးသပ်ဘဲလျှင်။ နုပစ္ဆိသန္တိ၊ ဋုမမေဝ နုပစ္ဆိသံဟူသော ဤပုဒ်ကိုသာလျှင်။ အာမသိတ္ထာ၊၍။ အနဝိဇ္ဇတေနာတိ အာဒိနာနယေနစ၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်ဌင်း။ ယေယေကထိနဒ္ဓါရာ၊ အကြင်အကြင် ကထိန်နုတ်ခြင်းတို့သည်။ ယဒဋ္ဌန်၊ ယဉ်သင့်ကုန်၏။ တေတေကထိနဒ္ဓါရေ၊ နုတ်ခြင်းတို့ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုသတ္တကနှစ်ခု။ ဆဏ္ဏနှစ်ခုတို့၏ နောက်၌ကား သိမဋ္ဌကပင်ပြန်အံ့။ ပြန်ပြီ ဟူသော အစိအရင်ကို မသုံးသပ်မူ၍ သိမ်ပသို့ ရောက်မှ မပြန်ပြီဟူသော အစိအရင်ဌင်း။ အနဝိဇ္ဇတေန အရှိသောနည်းဖြင့်ဌင်း။ အာဒါယဝါရ၌လည်း တိတ္ထသုံးခု။ ထိုနောက်။ ဆဏ္ဏတခု၊ ဤတဆယ့်ငါးဝါရတို့ကို ပြတော်မူ၏။ ဤအတူဌင်း။ သမာဒါယဝါရ၌လည်း ဆယ့်ငါးဝါရတို့ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုနောက် ဝိပွကတဝါရကိုအထူးပြု၍လည်း အာဒါယဝါရ၌ ပန္နရသ၊ သမာဒါယဝါရ ၌လည်း ပန္နရသ နှင်နှင် ဟောတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း)။ တတောပရံ၊ မှ။ စိဝရာသာယ ပဏ္ဏမတီတိ အာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ ဋုတရေဟိ၊ မိမိမှ တပါးကုန်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းသုံးပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ်၊ တကွ။ ဝေါမိဿကနယေန၊ ရောသောနည်းဖြင့်။ အနေကကွတ္ထုံ၊ များစွာသော အကြိမ်ရှိသော။ အာသာဝစ္ဆေဒိကံ၊ အာသာဝစ္ဆေဒိက ကထိန်နုတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ ပုန၊ ဘန်။ ဒိသံ၊ အရပ်တပါးသို့။ ဂမိယဝသေနစ၊ သွားလိုသော အားဖြင့်ဌင်း။ ဖာသုဝိဟာရိက ဝသေနစ၊ ချမ်းသာစွာ နေလိုသော အားဖြင့်ဌင်း။ နိဋ္ဌာနန္တိကေသု၊ ကတို့၌။ ယဒဋ္ဌမာနာ၊ ယှဉ်သင့်ကုန်သော။ ကထိနဒ္ဓါရာ၊ တို့ကို။ ဒဿိတာ၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်သော်ကား ထိုပန္နရသကလေးပါးတို့၏ နောက်၌ကား နိဋ္ဌာန သန္နိဋ္ဌာနနာသနတို့နှင့် အာသာဝစ္ဆေဒနကိုယှဉ်၍ စတုက္ကသုံးခု အားဖြင့် အနာသာယ ဒွါဒသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောက်ကား အာသာယ ဒွါဒသကကို ဟောတော်

မူ၏။ ထိုနောက် ကရဏီယသောဠသကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောက်ကား ဒိသံဂမိကအားဖြင့် နဝကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုနောက်ကား ဖာသုဝိဟာရပဋ္ဌကကို ဟောတော်မူ၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဘေဒတော၊ အားဖြင့်။ ကထိနဒ္ဒါရုံ၊ ကို။ ဒသေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ဤ။ တေနတေနကထိနဒ္ဒါရေန၊ ထိုထိုကထိန်နတ်ခြင်းဖြင့်။ ယေပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။ တေသံဆိဇ္ဇနာနံ၊ ထိုပလိဗောဓ ပြတ်ခြင်းတို့၏။ ပဋိပက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ပလိဗောဓတို့ကို။ ဒသေန္တော-ဒသေဟု ကာမော၊ ဖြစ်၍။ ဒ္ဒမေ ဘိက္ခဝေ ကထိနဿ ပလိဗောဓာတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဝစနေ၊ ၌။ စတ္တောနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သောအာဝါသော၊ ထိုကျောင်းကို။ (သည်လည်းပေး)။ စဇ္ဇော၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံစတ္တံ၊ သည်။ စတ္တံနာမ၊ စွန့်သည်မည်၏။ တေန စတ္တေန၊ ထိုသို့စွန့်သဖြင့်။ ဝန္တမုတ္တောသုဝိ၊ အန်ခြင်း လွတ်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်တို့၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

ကသိနက္ခန္ဓက ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဂ–စီပရက္ခန္ဓကထာ

ဒီဃနခ်ုံကထာ

၃၂၆။ စီဝရက္ခန္ဓကော၊ ကဋ္ဌ။ ပဒက္ခိဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆေကာကုသလာ၊ လိမ်မာကုန်၏။ အဘိသဋ္ဌာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဘိဂတာ၊ ကပ်ကုန်၏။ မကဟိ၊သူတို့သည်။ အဘိဂတာ၊ ကပ်ကုန် သနည်း။ အတ္ထိကေဟိ အတ္ထိကေဟိ မနုဿေဟိ၊ အလိုရှိကုန် အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အဘိဂတာ၊ကပ်လတ်ကုန်၏။(ဟုသင်မှန်)။ ကရဏီယတ္ထပုန၊ ကရိဏ်းအနက်၌ကား။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ မနုဿာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤ၌ ကရဏီယတ္ထကား ကရိဏ်း စင်စစ်မဟုတ် အဝုတ္တကတ္တားတည်း)။ ပညာသယစ ရတ္တိံ ဂစ္ဆတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညာသကဟာပဏော၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ရတ္တိံ၊ ၌။ ဂစ္ဆတိ၊၏။ နေဂမောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုဋုမ္ဗိယ ဂဏော၊ သူကြွယ်အပေါင်းသည်။

၃၂၇။ သာလဝတိံ ကုမာရိံ ဂဏိကံ ဝုဋ္ဌာပေသိတိ၊ ဟူသည် ကား။ နာဂရာ၊ ပြည်၌ နေသော သူတို့သည်လည်း။ ဒွေသတ သဟဿာနိ၊ နှစ်သိန်း။ ရာဇာ၊ ကား။ သတသဟဿံ၊ တသိန်း။ ဇာတိ၊ သို့။ တိဏ်သတ သဟဿာနိ၊ သုံးသိန်း တို့ကိုဂင်း။ အညဉ္ဆ၊ ထိုမှ တပါးလည်း။ အာရာမုယျာန ယာနဝါဟနာဒိ ပရိဿ္သဒံ၊ အရာမ်ဉယျာဉ် သံလျင်း အစရှိသော အဝိုင်းအခြားကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာပေသုံ၊ ကုန်၏။ ဂဏိကဋ္ဌာနေ၊ ပြည့်တန်ဆာ၏အရာ၌။ ဌပေသုံ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ အယံကား။ ဒာတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဋိသတေနစ ရတ္တိံ ဂစ္ဆတီတိ၊ တိ ဟူသည်ကား။ ရတ္တိံ၊ တည်၌၌။ ပဋိသတေန၊ အသပြာတရာပေးသဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဂိလာနံပဋိဇဂ္ဃနတ္ထံ၊ ဟူသည်ကား။ ဂိလာနဘာဝံ၊ နာသောအဖြစ်ကို။ ဇာနာပေယျုံ၊ သိစေအံ့။ ကတ္တရသုပေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇိဂ္ဂုသုပ္ပေ၊ စကောဆိုး၌။

၃၂၈။ ကာမေဒေဝမာတာကောဒိတာတိ ၍။ ကသွာ'ကြောင့်။ပုစ္ဆိ၊ဟူမူကား။ တံဇိဝကံ၊ထိုအသက်ကို။ ကိဉ္စနာ၊ကုန်သော။ အညေရာဇဒါရကာ၊ တပါးသော မင်းအိမ်၌ သတ္တိသား၊ တို့သည်။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ နိမ္မာတိကော၊ အမိမရှိသောသူ။ နိပ္ပိတိကောတိ၊ အဘမရှိသောသူဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သော။

ဒါရကာနံ၊ သူငယ်တို့အား။ ဆဏာဒိသု၊ ပွဲသဘင်အစရှိသည်တို့၌။ စူဠ မာတာမဟာမာတာဒယော၊ မိထွေးမိကြီး အစရှိသောသူတို့သည်။ ကိဠိ၊ သော။ ပဏ္ဍာကာရံ၊ ကို။ ပေသေန္တိယထာ၊ ဝိုသကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ တဿဇိဝကဿ၊ ကအား။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကိဠိ ပဏ္ဍာကာရံ၊ ကို။ နပေသေတိ၊ မပို့သ။ ဋုတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော ဇိဝကော၊သည်။တံသဒ္ဒါ၊ထိုအလုံးစုံကို။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ အဟံ၊ ငါကား။ ခေါ၊စင်စစ်လျှင်။ နိမ္မာတိကောနု၊ အမိမရှိသလော။ဋုတိ၊ဤသို့။ဇာနနတ္ထံ၊ ဌာ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိသည်ကား။ ကာ၊ အသူနည်း။ ပိတာ၊ အဘကား။ ကော၊ အသူနည်း။ ဋုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။

ယံနူနာဟံ သိပ္ပံဘိက္ခေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံနူန-ယဒိပန၊ အကယ်၍ ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘေဇ္ဇသိပ္ပံ၊ ဆေးအတတ်ကို။ သိက္ခေယျံ၊ သင်ရ မူကား။ သာခု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဋုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တဿဇိဝ ကဿ၊ ကအား။ တေံပရိဝိတက္ကံနံ၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဋုမာနိခေါ ဟတ္ထိအဿ သိပ္ပါဒိနိ၊ ဤဆင်မြင်း အတတ်အစရှိသော အဘာဘ်တို့သည်။ ပရူပဿာတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သူတပါးတို့ကို ညှဉ်းဆဲ ခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်၏။ ဘေဇ္ဇသိပ္ပံ၊ ဆေးအတတ်သော်ကား။ မေတ္တာပုဗ္ဗ ဘာဂံ၊ မေတ္တာစျာန်၏ရှေအဘို့၌လည်းဖြစ်၏။ သတ္တာနံ၊တို့၏။ ဟိတပဋိသံ ယုတ္တံ၊ အစီးအပွားနှင့်လည်းယှဉ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘေဇ္ဇသိပ္ပမေဝ၊ ဆေးအတတ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ယံနူနာဟံသိပ္ပံသိက္ခေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အဝိစ၊ အကြောင်းတပါးလည်း။ အယံဇိဝကော၊ ကသည်။ ဋုတော၊ ဤကမ္ဟာမှ။ ကပ္ပသတသဟဿသဿ၊ ကမ္ဟာတသိန်း၏။ ဥပရိ၊ အဆက်၌။ ပဒုမုတ္တရဿဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော။ အယံဘေဇ္ဇော၊ ဤဆေးသမားသည်။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ ဘုရား အလုပ်အကျွေးတော်ဘည်းဟု။ စတုပရိသန္တရေ၊ လေးပါးသော ပရိသတ်တို့၏အပေါင်း၌။ ပထွဋ္ဌဂုဏံ၊ နှံ့သောကျေးဇူးရှိသော။ ဘေဇ္ဇံ၊ ဆေးသမားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ဌာနန္တရံ၊ အလုပ်အကျွေး၏အရာအထူးသို့။ အဟောဝတပါပုဏေယျံ၊ သြဝါဒာနုစ်ဘိမုခကား။ ဋုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ သော။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်

ကြီးသောဘုရားရှင်။ အဟမ္မိ၊ သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သခင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ အာသုကဝေဇ္ဇောဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနာဂတေ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ သည်။ ဘဒ္ဒဝယ်၌၊ ဖြစ်ချင်၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ၏။တာယပုရိမပတ္ထနာယ၊ထိုရှေး၌ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ စောဒိယမာနော၀ိ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည် ဖြစ်၍လည်း။ သေ ဧသောဇိဝကော၊ သည်။ ဝေဇ္ဇသိပ္ပမေဝ၊ ဆေးအတတ်ကို သာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယံနူနာဟံသိပ္ပံသိက္ခေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ စိန္တေသိ၊ ၏။

၃၂၉။ ဒိသာပါမောက္ခောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဒိသာသု၊ အရပ်များ၌နှာတို့၌။ ဝိဒိတော၊ ကျော်စော၏။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဋ္ဌာနော၊ အကြီးအမှူးဖြစ်၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မိံ စသမယေ၊ ၌လည်း။ တက္ကသီလတော၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်တို့သည်။ အဘယရာဇကုမာရံ၊ အဘယမင်းသားကို။ ဒဿနာယ၊ ဘူးမြင်အံ့သောငှာ။ အာဂမံသု၊ လာလတ်ကုန်၏။ တေဝါဏိဇော၊ တို့ကို။ ဇီဝကော၊ သည်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ကုတော၊မှ။အာဂတာ၊ လာကုန်သနည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ တက္ကသီလတောတိ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှဟု။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကတ္ထ၊ ထိုတက္ကသိုလ်ပြည်၌။ ဝေဇ္ဇသိပ္ပအာစရိယော၊ ဆေးအတတ်ကိုတတ်သောဆရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ကုမာရ၊ မင်းသား။ တက္ကသီလာယံ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ သော။ ဝေဇ္ဇော၊ သည်။ အာမပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သုတ္ဝာ၊ ၍။တေနဟိ၊ ကား။ ယဒါ၊ ၌။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကုန်အံ့။တဒါ၊ ၌။ မယ္ဟံ၊ အား။ အာရောစေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ဇာတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ တေဝါဏိဇော၊ တို့သည်။ တထာ၊ ထိုဇီဝကဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ကုန်၏။ သောဇီဝကော၊ သည်။ ဝိတရံ၊ အဘဖြစ်သော အဘယမင်းသားကို။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ဘဲ။ တေဟိဝါဏိဇေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ တက္ကသီလံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဘယံရာဇကုမာရံအနာပုစ္ဆာတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဣစ္ဆာမဟံအာစရိယသိပ္ပံသိက္ခိတုန္တိ၊ ကိုတုံဟူသည်ကား။ ဥပသင်္ကမန်၊ ကပ်လတ်သော။ တံဇီဝကံ၊ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သောဝေဇ္ဇော၊ သည်။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ၊ကား။ ကောသိ၊ အသူနည်း။ (ကော အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဤသို့သော်လည်းပေး)။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ သောဇီဝကော၊ သည်။ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇဿ၊ ၏။ နတ္ထာ၊ မြေးတည်း။

အဘဲ့ယကုမာရသ၊ ဲမင်းသား၏၊ ပုတ္တော၊ သည်။ အမ်ိဳ၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ အာဟား ၏။ တာဘ၊ အဓမာင်။တ္ဝံ၊ သည်။ ကသ္မာပန၊ ကြောင့်။ ဋ္ဌ၀၊ ဤ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့။အာဂတော၊သနည်း။ဋ္ဌတိ၊ဤသို့။ပုစ္ဆိ၊၏။တတော၊မှ။ သောဇီဝကော၊ သည်။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။သိပ္ပံ၊ ကို။သိက္ခိတုံ၊ ငှာ၊ အာဂဓေဘာ၊သဘည်း။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊၍။ ဋ္ဌဆ္ဆာမဟံအာစရိယ သိပ္ပံသိက္ခိတုန္တိ၊ တုံဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဗဟုဠုဂဏ္ဌာတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အညေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယကုမာရာဒယော၊ မင်းသားအစရှိသော သူတို့ သည်။ အာစရိယဿ၊အား။ ဓနံ၊ကို။ဒတ္ဝာ၊ပေး၍။ ကိဠိကမ်ဳ၊ကို။အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ သိက္ခန္တိယေ၀ယထာ၊ ကဲ့သို့။ သော၊ ထိဇီ၀ကကား။ ဧ၀ံတထာ၊ ထိုအတူ။ နံ၊မဟုတ်။ သော၀နဇီ၀ကော၊သည်ကား။ ကိဠိဓနံ၊ကို။အဒတ္ဝာ၊ မူ၍။ ဓမ္မန္တေ၀ါသိကော၀ါ၊ အတတ်သင်သော တပည့်သာလျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကံကာလံ-ဧကသ္မိ' ကာလေ၊ တခုသော ကာလ၌။ အာ၏ရိယဿ ဥပဇ္ဈာယဿ၊၏။ ကမ်ဳ၊ကို။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဧကံကာလံ-ဧကသ္မိ'ကာလေ၊ ၌။ သိပ္ပံ၊ကို။ သိက္ခတိ၊ သင်၏။ (နံနက် ဆရာအမှုကိုပြုပြီးလျှင် ညသင်၏။ ညလုပ်ပြီးလျှင်လည်း နံနက်သင်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဧ၀ံသန္တေပိ၊ ဤသို့ သင်သော်လည်း။ အဘိနီဟာရသမ္ပန္နော၊ ဆုတောင်းပါရမီနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မေဓာဝိတာယ၊ ပညာရှိသော အဖြစ်ဖြင့်။ (ကြောင့်လည်းပေး)။ ဗဟုဠု၊ များစွာလည်း။ ဂဏ္ဌာတိ၊ သင်၏၊ လ ဟု၊ လျှင်စွာလည်း။ ဂဏ္ဌာတိ၊ သင်၏။ (တတ်၏လည်းပေး)။ သုဋ္ဌုဠုကောင်းစွာလည်း။ ဥပဓာရေတိ၊ဆောင်၏။ (မှတ်မိ၏လည်းပေး)။ ဥဂ္ဂဟိတဠု၊ သင်သော အတတ် ကိုလည်း။ အဿ၊ ထို ဇီ၀ကအား။ နသမ္ပါဒေတိ၊ မမေ့။

သတ္တစ မေ ဝဿာနိ အဓိယန္တဿ နယိမဿ သိပ္ပဿ အန္တော ပညာယတီတိ ဧဆ္ဆပဒေ၊ဤပါဠိဉ္ဉ။ အယံဇီ၀ကော၊သည်။ (ဥဂ္ဂဟေသိသ္သိလာ)။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော ဆေးအဘတ်ကို။အာစရိယော၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယံအာစရိယကံ၊ အကြင်ဆရာ၏အတတ်ကို။ အညေဇနာ၊တို့သည်။ သောဠသဟိ ဝဿေဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ် တို့ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဏှန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ သတ္တဟိမာသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟေသိကိရ၊ တတ်။ သတ္ထာသ ပနဒေ၀ရညော၊ ၏။ တေံပရိဝိတက္ကေနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အပံ ဇီ၀ကော၊ ကသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အဂ္ဂဝိဿာသကော၊ အကျွမ်း၀င်သူ တို့ဆက် မြတ်သော။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊

လတ္တံ့သတည်း။ ဟန္ဒ၊ယခု။ နံဇီဝကံ၊ကို။ ဘေသဇ္ဇယောဇနံ၊ဆေးကုသော အတတ်ကို။ သိက္ခာပေမိ၊ သင်စေခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ သရီရေ၊၌။ အဇ္ဈာဝသိတွာ၊နေ၍။ (အောင်း၍သော်လည်းပေး)။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ကမ္မဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုး ဖြစ်လတ်သောအနှင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ အဝသေသရောဂံ၊ ထိုမှကြွင်းသော ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော အနာကို။ ဧကေနေဝ ဘေသဇ္ဇယောဂေန၊ ဆေးတကြိမ် ပေးသဖြင့်သာ လျှင်။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ကုခဲ့သောငှာ။ သတ္ထောတိ၊၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံဇီဝကံ၊ ကို။ ဘေသဇ္ဇယောဇနံ၊ ဆေးကုသောအတတ်ကို။ သိက္ခာပေသိ၊ သင်စေ၏။သောပနဇီဝကောဂကသည်ကား။ အာစရိယဿ၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ သိက္ခာမိတိ၊ သင်၏ဟူ၍။ မည္ဉတိ၊မှတ်၏။ တဿာ၊ကြောင့်။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ဇီဝကော၊ သည်။ တိကိစ္ဆိတုံ၊ ငှာ။ သမတ္ထော၊ တတ်စွမ်းနိုင်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထေန၊သည်။ ဝိဿဇ္ဇမတ္တော၊ လွှတ်ကာမျှ။ ဧဝံ၊ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ အာစရိယံ၊ကို။ ပုစ္ဆိ၊၏။အာစရိယောပန၊သည်ကား။ ဣမိနာဇီဝကေန၊ ကသည်။ မမ၊၏။ အာနုဘာဝေန၊ဖြင့်။ နဥ္ဇဂ္ဃိတံ၊သင်၍မတတ်။ ဒေဝတာ နုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟိတန္တိ၊ သင်၍တတ်သတည်းဟု။ ဥ တွာဝ၊ ၍လျှင်။ တေနဟိ ဘဏေတိ အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ၊၏။ သမန္တာ ယောဇနံ အာဟိဏ္ဍန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း။ ကေကေန ဒွါရေန၊ တတံခါး တတံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ စတ္တာရော ဒိဝသေ၊လေးရက်တိုင်တိုင်။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊လှည့်လျက်လည်း။ (လှည့်သော်လည်းပေး)။ ပရိတ္တံ ပါဌေယျ့ ပါဒါသီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမတ္တကံ၊အနည်းငယ်သော ပရိက္ခရာကို။အဒါသိ၊၏။ကသွာ၊ဟူမူကား။ တဿ အာစရိယဿ၊ အား။ တံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိကိရ၊ တတ်။ အယံ ဇီဝကော၊ ကသည်။ မဟာကုလဿုပတ္ထော၊ မြတ်သော အမျိုးသားတည်း။ ဂတမတ္တော ယေဝ၊ ရောက်လေကတည်း ကလျှင်။ ဝိတိဝိတာမဟာနံ၊ အဘာအဘိုးတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ မဟာသတ္ထာရံ၊ ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့သတည်း။ တတော-တသွာ၊ ထိုသို့ ရသော ကြောင့်။ မယ္ဟံဝါ၊ငါ၏ငှင်း။ သိပ္ပဿဝါ၊၏ငှင်း။ ဂုဏံ၊ကို။ နဇာနိဿတိ၊ အံ့သတည်း။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဓိဏပါဌေယျောပန၊ ရိက္ခာကုန်ခဲ့သော်ကား။ သိပ္ပံပဒယာဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ မယှဉ္စ၊ ၏ငှင်း။ သိပ္ပဿစ၊ ၏ငှင်း။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဇာနိဿတိ၊ အံ့သတည်း။ ဣတိ

မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော ရိက္ခာကို။ ဒါပေသိကိရ၊ တတ်။

သေဋ္ဌဘရိယာဒိကထာ

၃၃၀။ ပသတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေဟတ္ထ ပုဋ္ဌေန၊ တလက်ဖက် ဖြင့်။ ပိစုနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကပ္ပါသပဋ္ဋလေန၊ ဝါဂွမ်းဖြင့်။ ယတြဟိ နာမာတိ၊ဟူသည်ကား။ ယာနာမဃရကိ၊ အကြင်အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ သေဋ္ဌေးမသည်။ ကိမ္မီမာယန္တိ၊ဟူသည်ကား။မေ၊အား။ အယံဃရကိ၊ဤအိမ်ရှင်ဖြစ်သူ သေဋ္ဌေးမသည်။ ကိမ္မိ၊ အဘယ်တစုံတခု ပေးကမ်းဘွယ်ကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့နည်း။ (ဟုသမ္မန်။ ဤကား ကိမ္မိမာယံကို ပုဒ်ဖြတ်သည်)။ ဥပဇာနာ မေဘဿ သံယမဿာတိပဒေးပုဒ်၌။အမိပွါယော၊အမိပွါယ်ကား။ ကဘဿ စ၊ ထောပတ်၏ငင်း။ ရောဂူပသမဿ စ၊ အနာလွတ်ပေခြင်း၏ငင်း။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဇာနာမ၊ ငါတို့သိကုန်၏။ ဇာတိအယံ အမိပွါယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ (ဤသို့ဆိုသော အလိုသော်ကား ဤအန် အပ်သော ထောပတ်ကို ဝါဂွမ်းတို့ဖြင့် တို့ယူသည်ရှိသော် ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့အား ခြေသုတ်စရာ ဖြစ်ပေသည်။ ဆီမီးညှိရာ၌ ထည့်ရပေသည်။ ဤသို့အကျိုးရှိသည်ကို ငါသိ၍ ယူစေသည်။ လုလင် ကုပေးသောကြောင့် အနာလွတ်ပေသည့် ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း ငါသိ၏။ ခက်ခဲစဉ်းလဲလှသောကြောင့်ယူစေသည်လည်းမဟုတ်။အကျိုးမဲ့မပျော်မပျက်လေကောင်း ဟုယူစေသတည်း။ လုလင်၏ ကျေးဇူးကိုလည်း ငါဆပ်အံ့သည်မစိုလင့်ဟူလိုသတည်း။ အဋ္ဌကထာစာ ဟူသမျှတို့၌လည်း ဥပနိယမေတဿ သံယမဿာတိ နကဘဿစ ရောဂူပသမဿစ ဥပကာရံ ဇာနာမိတိ အမိပွါယော၊ ဟု ရှိကုန်၏။ ပါဠိနှင့်မညီ၊ ပမာဒလေခလျှင် ဖြစ်အံ့သတည်း။ ပညာရှိတို့ ကြံအပ်၏)။

၃၃၁။ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ တုယ့် ဟောတူဘိ ဇုဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ရာဇာသည်။ (အာဟ သို့လော)။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဇုမံ အလင်္ကာရံ၊ ကို။ ဂဏှိဿဘိ၊ ယူသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ နံဇီဝကံ၊ ကို။ ပမာဏယုတ္တေဒ္ဓာနေ၊ မိမိနှင့်လျော်ပတ်သော အရာ၌။ ဌပေဿာမိ၊ ထားအံ့။ သစေ၊ အကယ်၍။ နဂဏှိဿဘိ၊ မယူလတ္တံ့။ နံဇီဝကံ၊ ကို။ ဝိဿာသကံ၊ အကျွမ်းဝင်သော။ အဇ္ဈာနှရိကံ၊ အတွင်း ခစားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟာကိရ၊ တတ်။ အဘယကုမာရဿာပိ၊ အဘယမင်းသား

၏ရင်း။ (အဘယမင်းသားကား ဇီဝက၏ အဘ အရင်းတည်း)။ နာဠ
ကာနဖို၊ တို့၏ရင်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဟောဝတနဂဏ္ဌေယျ၊ သြော်မယူ
ဘိမူကား။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ၏။ သောဝိဇဝ
ကော။ သည်လည်း။ တေသံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥ တွာ၊ ၍။ ဒေဝ၊ အရှင်
မင်းကြီး။ ဇာဒံ အလက်ာရံ၊ သည်ကား။ မေ၊ ၏။ အယျိကာနံ၊ အဘွား
တို့၏။ အာဘရဏံ၊ တန်ဆာပေတည်း။ ဇာဒံ အာဘရဏံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ငှာ။
မယှံ၊ အား။ နုပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒေဝ၊
မင်းကြီး။ အလံ-အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဇာတိ အာဒိဝစနံ၊ ဤသို့ အစရှိသော
စကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဓိကာရံ မေဒေဝါသရတူတိ ဇော်ဩပဒေ၊ ၌။
ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ကတဿ၊ ဆေးကုသော။ မေ၊ ငါ၏။
ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရတု၊အောက်မေ့စေသတည်း။ဇာတိအယံ၊ကား။
အဇ္ဈော၊ တည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပသန္နော၊ ကြည်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာ
လင်္ကာရသမ္ပန္နံ၊ သော။ ဂေဟဿ၊ ကိုဂုဏ်း။ အမ္မဝနုယျာနဿ၊ကိုဂုဏ်း။ အနုသံ
ဝစ္ဆရံ၊ နှစ်တိုင်း။ သတသဟဿ ဥဋ္ဌာနကံ၊ အခွန်တသိန်း ထွက်သော။
ဂါမဿ၊ ကိုဂုဏ်း။ မဟာသက္ကာရဿ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ တေနဟိဘာဏေတိ
အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ဆို၏။ (ဤနွဲ့
ကား ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏ ဝတ္ထု၊ ဤ၌ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား ရာဇဂြိုဟ်
သေဋ္ဌေးဝတ္ထု၊)။

ရာဇဂဟသေဋ္ဌိဝတ္ထုကထာ

၃၃၂။ သိသစ္ဆဝိံ ဥပဂါဠှေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိသစမ်ံ၊ ဦးခေါင်း
ရေကို။ အပနေတွာ၊ လှဉ်၍။ သိဗ္ဗိနိံ ဝိနာမေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိဗ္ဗိနိံ၊
ဦးခြောက်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ သက္ခိဿသိပနတုံဂဟပတိတိ ဟူ၍။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ အာဟ၊ သနည်း။ ဇာဒိယာပထ သမ္မရိဝတ္တနေန၊ ဇာဒိယာပုတ်
ပြန်သဖြင့်။ မတ္ထလုဂ်ံ၊ ဦးနှောက်သည်။ နာသက္ခာတိကိရ၊မတည်သတတ်။
အဿစသေဋ္ဌိဿ၊ အား။ တိဟိသတ္တာဟေဟိ၊ သုံးပါးသော သတ္တဝါဟ
တို့ဖြင့်။ နိစ္စလဿ၊ မတုန်မလှုပ်။ နိပန္နဿ၊ လျောင်းသည် ရှိသော်။ (အိပ်
သည်ရှိသော်လည်းပေး)။ မတ္ထလုဂ်ံ၊သည်။ သက္ခာဟိဿတိ၊ တည်လတ္တံ့
သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥ တွာ၊၍။ သတ္တသတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လ ခုနစ်လ
တို့ကို။ ပဋိဇာနေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ သတ္တသတ္တဒိဝသေဝိ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်

ပုဒ်နံပါတ်-၃၃၂-မှာ ဆဋ္ဌမူနေပုံနှင့်မညီ၊ ဒုတိယနောက်ဖြစ်နေသည်။ သတိပြု။

ရက်တိုင်တိုင်လည်း။ အပ္ပေဝနာမနိပဇ္ဇေယျာတိ၊ စင်စစ်လျှင် အိပ်ရာ၏ဟု။ (အိပ်ငြားမည်လည်း မသိဟူသော်လည်းပေး)။ နံသေဋ္ဌံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ (ခုနစ်ရက်စီ အိပ်စေလိုသောကြောင့် ခုနစ်လကတင်၍ ဆိုသတည်း)။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ အဝိစပဋိကစ္စေဝ မယာဉ်တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နာဟံအာစရိယသင်္ကောမိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿသေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ သရီရေ၊ ၌။ မဟာ ဒါဟော၊ ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊တည်း။ တိဟိသတ္တာဟေဟိဘိ၊ ဟူသည်ကား။ တိဟိပဿေဟိ၊ သုံးပါး ကုန်သော လက်ဝဲနံတောင် လက်ျာနံတောင် ပက်လက်အိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဧကေကေန သတ္တာဟေန၊ ခုနစ်ရက်စီ ခုနစ်ရက်စီ အိပ်သဖြင့်။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့သတည်းဟု။ ဉာတော၊ သိ၏။ (ဟုသမ္မန်။ ရာဇဂြိုဟ်သေဋ္ဌိဝတ္ထု၊)။

၃၃၃။ ဇနံဥဿာရောပေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို။ နိဟရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍။ (ဤကား ဗာရာဏသီသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊)။

ပဇ္ဇောတရာဇဝတ္ထု၊ကထာ

၃၃၄။ ဇေဂုစ္ဆံမေသပ်ပိတိ၊ ကား။ အယံ ရာဇာ၊ ဤစန္ဒပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ဝိစ္ဆိကသ၊ ကင်းမြီးကောက်၏။ ဇာတောကိရ၊ သားဖြစ်သတတ်။ (ထိုမင်း၏ မယ်တော်ကား အိပ်ရာ၌ နေစဉ် ကင်းမြီးကောက် တက်၍ ချက်၌ ရှရှတွားသည်ကို သာယာသဖြင့် ပဋိသန္ဓေယူရကား ကင်းမြီးကောက်သားဟု ဆိုသဘည်း)။ သပ္ပိဆထာပတ်သည်။ ဝိစ္ဆိကဝိသပဋိဃာတာယ၊ ကင်းမြီးကောက် အဆိပ်ကို ဖျောက်ခြင်း၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်တို့သည်။ နံသပ္ပိံ၊ ကို။ ပဋိကုလာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဧဝံ၊သို့။အာဟ၊ ၏။ ဥဒ္ဒေကံဒဿတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဂ္ဂါရုံ၊ကြို့လှန်ခြင်းကို။ (အန်ခြင်းကိုလည်းပေး)။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့သတည်း။ ပညာသယောဇနိကာ ဟောတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာဝေါဟဆယ် တိုင်တိုင် ယူဇနာဝေါဟဆယ်တို့ကိုလည်းပေး)။ ဂန္တုံ၊ဌာ။ သမတ္ထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿရညော၊ အား။ ကေဝလဿဟတ္ထိနိယေဝ၊ ဆင်မတစီးတည်းသာလျှင်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်။ နာဠာဂိရိနာမဟတ္ထိ၊ နာဠာဂိရိမည်သော ဆင်ပြောင်သည်။ ယောဇနသတံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။စေလကဏ္ဏောစ၊

စေလကဏ္ဍမည်သောမြင်းဂုင်း။ မုဆွကေသောစ၊ မုဆွကေသ မည်သော မြင်းဂုင်း။ ဇုတိဇုမာဒ္ဒေအာသာ၊ ဤမြင်းနှစ်စီးတို့သည်။ ဝိသယောဇနသတံ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်သောခရီးကို။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ကာကောဒါသော၊ ကာကမည်သောကျွန်သည်။ သဋ္ဌိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ဘို့ကို။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေသကုလပုတ္တာသာ၊ ၏။ (ဤကားရှေးဘဝကို ရည်၍ဆိုသတည်း)။

အယံဝါဟနသမ္ပတ္တိ၊ ဤငါးပါးသော ယာဉ်လျင်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်ကား။ ဗုဒ္ဓေ၊ သည်။ အနုပုန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ ကေဒိဝသံ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှာ။ နိသိန္နသာ၊ နေသော။ ကေသကုလပုတ္တာသာ၊ ၏။ ဒွါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဌတ္ဝာ၊ ဆွမ်းရပ်၍။ အဂမာသိကိရ၊ တတ်။ တဿသေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ ဃောပုရိသော၊ သည်။ (အာရောစေသိနှင့်စပ်)။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဂတောတိ၊ သွားလေပြီဟု။ အာရောစေသိ၊ ၏။ သောသေဋ္ဌိ၊ သည်။ သုတ္ဝာ၊၍။ ဂစ္ဆ၊သွားလော။ ဝေဂေန၊ စွာ။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေ။ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ၍။အတ္တနော၊ မိမိအား။ သဇ္ဇိတဘတ္တံ၊ စီရင်သောထမင်းကို။ သဒ္ဓံ၊ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ၍။ ပေသေသိ၊ ၏။ ဇုတရော၊ တပါးသောယောကျ်ားသည်။ တံဘတ္တံ၊ ကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓသာ၊၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ ဒတ္ဝာ၊၍။ ဘန္တေ၊ သခင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ သခင်ဘုရားတို့အား။ ကတေန၊ ပြုသော။ ဇုမိနာကာယဝေယျာဝစ္စကိတေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့် အမှုကိုပြုရသော အကျိုးအား ဖြင့်။ ယတ္ထယတ္ထဘဝေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တောဝိ၊ သော်လည်း။ ဝါဟနသမ္ပန္နော၊ ဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ချင်လို၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊၏။ သောအယံပုရိသော၊ သည်။ တေရဟိ၊ ၌။ ပဇ္ဇောတောနာမ၊ ရှိသော။ရာဇာ၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ တာယပတ္ထနာယ၊ ထိုသို့သော ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်။ အယံဝါဟနသမ္ပတ္တိ၊ ဤသို့သော ဆင်ယာဉ် မြင်းယာဉ် တို့၏ ပြည့်စုံ ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

နခေနဘေသင်္ဂံဩြလုမ္ပေတ္ဝာတိ၊ တွာဟူသည်ကား။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ ဘေသင်္ဂံ၊ ကို။ ဩြဒဟိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ပက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ သပ္ပိံ ပါယေတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သပ္ပိံ စ၊ ထောပတ်ကိုလည်း။ ပါယေတ္ဝာ၊ တိုက်၍။ ပရိစာရိကာနဉ္စ၊ အလုပ်အကျွေးတို့အား လည်း။ အာဟာရောစာရေ၊ အာဟာရကိုစား၏

မစားအပ်သည်၌၊ ဝိမိ်၊ အစိအရင်ကို။ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားခဲ့၍။ နိစ္ဆာရေသီ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိရေဓေသိ၊ ဝမ်းသွန်စေ၏။

သိဂေဝယျကဒုဿဃုဂကထာ

၃၃၅။ သိဂေဝယျကံနာမ၊ ကမည်သည်ကား။ ဥတ္တရကုရုသု၊ ဥတ္တရကုရုကျွန်းတို့၌။ သိဝတ္ထိကံ၊ အကောင်ထုပ်သော။ အဝမင်္ဂလဝတ္ထုံ၊ မင်္ဂလာမရှိသောပုဆိုးတည်း။ တဿ၊ ထိုဥတ္တရကုရုကျွန်း၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ မတံ၊ သူသေကို။ ဘေနဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဝေဌေတွာ၊ လိပ်၍။ နိက္ခိပန္တိကိရ၊ ပစ်ကုန်သတတ်။ တံ၊ထိုပစ်သောသူကောင်ကို။ မံသပေသိတိ၊သားတစ်ဟု။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထိသောဏ္ဍာသကုဏာ၊ ငှက်ဆင်တို့သည်။ (ထီးလှိုင်ကာငှက်လည်းဟူ)။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ ဟိမဝန္တံကူဋေ့၊ ဟိမဝန္တာတောင်ထိပ်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အပနေတွာ၊ ၍။ ခါဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဆဗ္ဘာ၊ မှ။ ဝနစရကာ၊ မုဆိုးတို့သည်။ ဝတ္ထံ၊ကို။ဒိသွာ၊မြင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇာဒံဝတ္ထံ၊ ကို။ ပဇ္ဇောတေန၊ ပဇ္ဇောတဒင်းသည်။ လဒ္ဓံ၊ ရ၏။ သိဝိရဋ္ဌေ၊ သိဝရစ်တိုင်း၌။ ကုသလာ၊ ချည်ဝင့်ခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော။ ဇာတ္တိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ တိဟိ အံသူဟိ၊ သုံးချောင်းသောသားမွေးတို့ဖြင့်။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ကန္တန္တိ၊ ဝင့်ကုန်၏။ တေနသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ ဝါယိတဝတ္ထံ၊ ယက်သောပုဆိုးတည်း။ ဇာတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သိဂေဝယျကန္တိ ဥတ္တရကုရုသုသိဝတ္ထိကဝတ္ထုံ သိဝိရဋ္ဌေဥပုန္နဝတ္ထန္တိဝါဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်ထော်မူ၏။

သမတ္တိံသဝိရေစနကထာ

၃၂၆။ သိနေဟဆာဘိဝဒေ၊ ၌။ ကိံပန၊ အသို့နည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ လူဓေါ၊ အစာမကျေသဓလော။ (အစာဟောင်းရှိသလောလည်းပေး)။ လူဓေါ၊ သည်။ နု၊ မဟုတ်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဟာရေ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူသောဆွမ်း၌။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဒေဝတာ၊ နတ်ဘို့သည်။ ဒိဗ္ဗောဇံ၊ နတ်တို့၏သြဇာကို။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်၏။ သိနေဟပါနံပန၊ ဆီဘုဉ်းပေးသော်ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကိုယ်တော်အလုံး၌။ ဒေါသေ၊ သသိပ်သည်းချေတို့ကို။ တေမေတိ၊ နူးစေ၏။ သိရာ၊ အကြောတို့ကိုသည်း။ မုဒုကာ၊ နူးညံ့သည်တို့ကို။ ကရောတိ၊ ၏။တေန၊ ထိုကြောင့်။

အယံဇီဝကော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တံဏိဥပ္ပလ ဟတ္ထာနံတိ ဇွေပဒေ၊ ၌။ ကေံဟတ္ထံ၊ တလက်ခသော ကြာပွင့်ကား။ ဩဠာရိက ဒေါသဟရဏတ္ထံ၊ ရန့်ရင်းသော ဒေါသကို ပယ်စိမ့်သော ငှာ။ ကေံ၊ တလက်ကိုကား။ မဇ္ဈိမဒေါသ ဟရဏတ္ထံ၊ လျစ်လျူသော ဒေါသကို ပယ်စိမ့်သောငှာ။ ကေံဟတ္ထံ၊ တလက်ကိုကား။ သုခုမဒေါသ ဟရဏတ္ထံ၊ သိမ်မွေ့သော ဒေါသကို ပယ်စိမ့်သောငှာ။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပေ၏။ (ကြာတလက် တလက်ကား ရှစ်ပွင့်သော်၎င်း ဆယ်ပွင့်သော်၎င်း ရှိရာ၏)။ နစိရသေဝ ပကတတ္တော အဟောသိတိ၊ (ဤကား တည်ပုဒ်တည်း)။ နစိရသေဝ မမြင့်မိလျှင်။ ပကတတ္တော၊ ပြကတ်သော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ပကတတ္တော၊ ပြကတ် ရှိလတ်ပြီ။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ဒါနံ အလ္လကို။ ့ သမ္မာဒေသုံ၊ စိရင်ကုန်၏။ ဇိဝကော၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ သွား၍။ တဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ အဇ္ဇ၊ခု။ နာဂရာ၊တို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဒါတုကာမာ၊လိုကုန်၏။ အန္တေဝါသိံ၊သို့။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ငှာ။ မာပဝိသထ၊ ဝင်တော်မမူကုန်လင့်။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရော၊သည်။ စိန္တေသိ၊၏။ ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှ။ အဇ္ဇ၊ ယာ့။ ဘဂဝတော၊အား။ ဝိဇ္ဇာပါတော၊ကို။ လဒ္ဓုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိနုခေါ။ မည်နည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊၏။ တတော၊မှ။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ ဖြစ်သော။ သောဏော၊ဏသည်။ ခေတ္တပရိကမ္မတော၊ လယ်ထွန်စပြုသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အညေဟိ၊ တပါးသောသူတို့နှင့်။ (တပါးသော စပါးတို့နှင့်သော် လည်းပေး)။ အသာဓာရဏာနံ၊ ကုန်သော။ ဓိရောဒကသေစနသံဝဏ္ဏာနံ၊ နှိုရည်ဖြင့်သာ သွန်း၍ ကြီးကုန်သော ကောက်ပင်တို့၏။ ဂန္ဓသာလိန ဩဒနံ၊ နှံသာနှင့်တူစွာသော သလေးထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊၏။ တတော၊ထို သောဏသေဋ္ဌိ၏ အိမ်မှ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၊အား။ ဝိဇ္ဇာပါတိ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိဿာမိတိ၊အံ့ဟု။ ဇာဒ္ဓိယာ၊ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ တဿ၊ ထိုသောဏသေဋ္ဌိ၏။ ပါသာဒတလေ၊ ၌။ အတ္တာနံ၊ မိမိကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သောသေဋ္ဌိ၊သည်။ ထေရဿ၊၏။ ပတ္တံ၊သင်္ဘတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပဏီတံ၊သော။ ဝိဇ္ဇာပါတိ၊ ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊၏။ ထေရဿစ၊ ၏လည်း။ ဂမနာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ ဘန္တေ၊သခင်။ ဘုဥ္ဇထ၊ဘုဉ်း ပေးကုန်ဦးလော။ ဇာတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊၏။ ထေရော၊သည်။ တမတ္ထံ၊ကို။ အာရောစေသိ၊ စေ၏။ ဘန္တေ၊သခင်။ ဘုဥ္ဇထ၊ဦးလော။ အဟံ၊ငါသည်။

ဘဂဝတော၊ အား။ အညံ့ဘိက္ခံ၊ ကို။ ဒဿာမိတိ၊ လျှာအံ့ဟု။ ထေရံ၊ကို။ ဘောဇေတွာ၊၍။ ဂန္ဓေဟိ၊အနံ့တို့ဖြင့်။ ပတ္တံ၊ကို။ ဥဇ္ဇင်္ဂေတွာ၊ ပွတ်၍။ ဝိဏ္ဏ ပါတသဲ၊ ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဒါသိ၊ ၏။ တံဝိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ထေရော၊သည်။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ အား။ အဒါသိ၊ ၏။

ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာဝိ၊ ရမင်းသည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိံ၊အသ္မာ့ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ နည်း။ ဇာတိ၊သို့။ ဝိဟာရံ၊သို့။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ပဝိသမာနော၀၊ ဝင်ကာမျှတည်းဖြင့်လျင်။ ဝိဏ္ဏပါတဂန္ဓံ၊ ဆွမ်း၏အနံ့ သည်။ ဃာယိတွာ၊ မွှေး၍။ ဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဒ္ဒိသုယေဝ ဝိဏ္ဏပါတော်သု၊ နှစ်ပါးသော ဆွမ်းတို့ဌိသာလျင်။ ဘာဇနဂတေသု၊ ခွက်သဝိတ်တော်သို့ ရောက်သော ခဏတို့ဌိ။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ယံဩဇံ ဩဇာကို။ ပက္ခိပိံသု၊ ကုန်၏။ ယဉ္စဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ သုဇာတာ၊ သုဇာတာသေဋ္ဌီးသွီးသည်။ အဒါသိ၊ ၏။ ယဉ္စ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူခါနီး၌။ စုန္ဒော၊ စုန္ဒအမည်ရှိသော။ ကမ္မာရပုတ္တော၊ ရွှေပန်းထိမ်သား၏သည်။ အဒါသိ၊၏။ တေသုယေဝ၊ ထိုဆွမ်းနှစ်ပါးတို့ဌိသာလျင်။ ပက္ခိဝိံသု၊ ကုန်၏။ (အကုန် သောဆွမ်းတို့ဌိ ထည့်၏ ဟူလိုသတည်း)။ အညေသု၊ ထိုမှတပါးသော ဆွမ်းတို့ဌိသော်ကား။ ကဗဠေ ကဗဠေ၊ လုပ်တိုင်း လုပ်တိုင်း။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သည်။ ရညော၊ ၏။ ဇာန်ဆုံ၊အလိုကို။ ဇာနိတွာ၊မူ၍။ အပက္ခိတ္တောဇမေဝ၊ နတ်တို့ဩဇာမထည့်မီ လျင်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ကို။ ရညော၊ အား။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ (လက်တော်နှင့် မပေးဟူလိုသည်)။ သော၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ သခင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်ဆွမ်းနည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဥတ္တရကုရုတော၊ ကုရုကျွန်းမှ။ အာဘတံ၊ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းသည်။ နံ၊မဟုတ်။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်လျင်။ တေံ၊ဆွမ်းသည်။ တမေဝ၊သင်၏လျင်။ ရဋ္ဌဝါသိနော၊ ပြည်၌ နေသော။ ဂဟပတိပုတ္တသ၊၏။ ဘောဇနံ၊တည်း။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝတွာ၊၍။ သောဏသ၊ ၏။ သမ္မတ္တိ၊ ကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သောဏံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ စမ္မကွန္ဓကော၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အသီတိယာကုလပုတ္တ

သဟသေသဟိ၊ ရွစ်သောင်းသော အမျိုးသားတို့နှင့်။ သဒ္ဒိ၊ တကွ။ သော ကာသ၊၏။ အာဂမနံ၊လာခြင်းကို။ အကာသိ၊၏။တေ၊ထိုရွစ်သောင်းသော အမျိုးသားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကို။ သုတွာ၊၍။ သောတာပန္နော၊ ပန်တိုသည်။ ဇာတော၊ကုန်၏။ သောကောပန၊ သောကတမူကား။ ပဒ္မဇိတ္ထော၊ပြု၍။ အရဟတ္တေ၊၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဘဂဝါဝိ လည်း။ တေဒတ္ထမေဝ၊ ထိုဒုကျိုးငှာလျှင်။ ရညော၊ အား။ ဝိလွှာပါတံ၊ ကို။ ဒါပေသိ၊ ၏။

ဝရယာစနကထာ

၃၃၇။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတိ၊ သည်။ ကတဘတ္တကိစ္စေ၊ လတ်သော်။ အထတသ္မိံ ကာလေ၊ ခါ၌။ (ခေါကား နိပါတ်တည်း)။ ကောမာရ ဘစ္စော၊ မင်းသားမွေးသော။ ဇိဝကော၊ ဇိဝကသည်။ သိဝေယျကံ၊ဥတ္တရ ကုရုကျွန်းသူတို့၏ အကောင်ထုပ်သော။ (သိဝိတိုင်း၌ ဖြစ်သောလည်း ပေး)။ တံဒုဿယုဂံ၊ ထိုပုဆိုးအစုံကို။ အာဒါယ၊ ၍။ပ။ တေဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ (ပေယျာလထား၍သည်ကား ပါဠိအတိုင်း ဆိုတော့ ဟူလို သည်)။ အတိက္ကန္တဝေရာတိ ထွေပတေ၊ပုဒ်၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ မဟာဒန္ဓကေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘဂဝါ ဘန္တေ ပံသု ကူလိကော ဘိက္ခုသံ့ယော စာတိ၊ဟူသည်ကား။(ဤ၌ဘန္တေဟုရှိ၏။မရှိသင့်)။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တတော၊ ရောက်တော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ၊ အကြင် မျှလောက်။ ဇာဒံ ဝတ္ထံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ထွေန္တရေ၊ ဤပုဆိုးမရမီအကြား၌။ ဒိသတိယာ ဝဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ် တိုင်တိုင်။ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည် လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူကောက်တော်မူ၏။ (ဤကား ထည့်ပါ)။ ကောစိဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟပတိ စိဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို။ နသာဒိယိ၊ မသာယာ။ သဒ္ဓေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပံသုကူလိကာဝ၊ ပံသုကူဆောင်ကုန်သည်။ အဟော သုံ၊ ကုန်၏။ တေန-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံဇိဝကော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဂဟပတိဒီဝဇန်၊ ဟူသည်ကား။ ဂဟပတိဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန်း၊ လှူသော။ စိဝရံ၊ တည်း။ ဓမ္မိယာကထာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထဒါနာနိသံသပဋိ သံယုတ္တာယ၊ ပုဆိုးအလှူနှင့် စပ်သော။ ကထာယ၊ တရား စကားဖြင့်။ ဣတရီတရေနာပိတိ၊ နဟူသည်ကား။ အပ္ပဿေနာပိ၊ အဘိုး နည်းထိုက် သောသင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ မဟဿေနာပိ၊ အဘိုးများထိုက်သော သင်္ကန်းဖြင့်

ၵင်း။ ယေန ကေနစိ၊ တပါးပါးဖြင့်။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ ပါဝါရောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သလောမကော၊ အမွေး ရှိသော။ ကပ္ပါသာဒိ ဘေဒေါ၊ ဝါချည်ပုဆိုးစသော အပြားရှိ၏။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေကောဇဝန်္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ ပကတိကောဇဝမေဝ၊ ပြကတ္တေသော ကော်ဇောသာလျင်။ ဝဠုတိ၊ အပ်၏။ မဟာဝိဋ္ဌယကောဇံ၊ ဆင်ကျောက် ကုန်း၌ခင်းသောအမွေး လက်လေးသစ် ပန်းပွင့်ရှိသော ကော်ဇောသည် ကား။ နဝဠုတိ၊ အပ်။ မဟာဝိဋ္ဌယကောဇဝန်္တိ၊ ကား။ ဥဏ္ဏာမယော၊ သားမွေးဖြင့် ပြီးသော။ ပါဝါရသဒိသော၊ ပတိုးနှင့် တူသော။ ကောဇ ဝေါ၊ ကော်ဇောတည်း။ (ဤကား ပကတိ·ကော်ဇောပင်)။

ကမ္မလာနုဇာနနာဒိကထာ

၃၃၀။ ကာသိရာဇာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာသိနံ၊ ကာသိကရစ် ပြည် သူတို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ (ကာသိပြည်သူတို့၏ မင်းသော်လည်းပေး)။ ဧသ-ဧသော၊ ထိုကာသိကရစ် မင်းကား။ ပဿေနဒိဿ၊ ပဿေနဒိ ကောသလမင်း၏။ ကေဝိတိဘာတာ၊ တဘသားချင်း ဖြစ်သောညီတည်း။ (မဟာကောသလမင်းကြီးသားတည်း။ အဓိသာပြား၏။ အဘကား တဘ တည်းဟူလိုသည်)။ အနုကာသိယန္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ သဟဿံ၊ တထောင်ကို။ ကာသိတိ၊ ကာသိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (ကာသိသဒ္ဒါကား တထောင် ကိုဟော၏။ သန်္ဓာဝါးပါးတွင် သင်္ကေတသန်္ဓာတည်း)။ တံအဿနကော၊ ထိုဘထောင်ထိုက်သော ပုဆိုးသည်။ ကာသိယော၊ ကာသိယ မည်၏။ အာသံပန၊ ဤကာသိယမင်းပေးသော ပုဆိုးသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ပဋ္ဌသတာနိ၊ ငါးရာဘို့ကို။ အဿတိ၊ ထိုက်၏။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အနုကာသိ ယောတိ၊ ငါးရာထိုက်သော ပုဆိုးဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တနေဝ၊ ကြောင့်လျင်။ ဥပနုကာသိနံ ခမမာနန္တိ၊ နံဟူ၍။ အာဟာ၊ ၏။

၃၃၉။ ဥစ္စာဝစာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုန္ဒရာနိစ၊ ကောင်းသော သက်နိုးတို့သည်ၵင်း။ အသုန္ဒရာနိစ၊တို့သည်ၵင်း။ ဥပဓုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘင်္ဂ နာမ၊ ရောသောသက်နိုး မည်သည်ကား။ ပဋ္ဌဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သုတ္တေဟိ၊ ချည်တို့ဖြင့်။ မိဿိတ္တာ၊ ရော၍။ ကတံ၊ ပြုသော ပုဆိုတည်း။ ဝါကမယမေဝါတိပိ၊ ဘင်္ဂမည်သော လျှော်ချည်တို့ဖြင့်ပြီးသော ပုဆိုးပင် ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆရာတို့ဆိုကုန်၏။

၃၄၀။ ကံယေဝ ဘဂဝတာ စီဝရံ အနုညာတံ နဒ္ဒေတိ၊ ကား။ တေ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ ဣတရိတရေန စီဝရေနာတိ ဧတသ္မိဝစနသ္မာ၊ ၏။ (အတ္ထုပ္ပ်စဝ်)။ ဂဟပတိကေနဝါ၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းဖြင့် သော်၎င်း။ ပံသုကူ လိကေနဝါ၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းဖြင့် သော်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌံ၊ ရောင့်ရဲသည်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ငါချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဣတိဧဝံဇာတ္တံ၊ ကို။သလ္လက္ခိံသုကိရ၊မှတ်ကုန်သတတ်။(ဤသို့အပြည့်အစုံသမ္မန်။အဓိပ္ပါယ် ကား ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းနှင့်တကွ ပံသုကူ ကောက်သော သင်္ကန်းနှင့်တကွ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော ရဟန်းကို ရောင့်ရဲလွယ်သောသူဟု ငါချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဤသို့အနက်ကို မှတ်ကုန်၍ ဒါယကာတို့လှူသော ပံသုကူကောက်သော သင်္ကန်း နှစ်ပါးတွင် တပါး ပါးဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်သော သူကို ငါချီးမွမ်းတော် မူ၏။ ဤသို့ ဣတရိတရေနဟူသော စကားတော်၏ အနက်ကို မှတ်မှားလေကုန်၏။ ဟူလို သတတ်။ ဆရာကြီးတို့ကား သင်းပိုင် သင်္ကန်းကား ဂဟပတိ၊ ဒုကူဋ်ကား ပံသုကူ။ ဤသို့ ဝတ်သည်ကို ယူကုန်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား အထူးမရှိ။ တူသည်ပင်။ ဋီကာဆရာလည်း။ ဣတရိတရေန၊ အမှတ်မရှိသော သင်္ကန်း နှင့်တူသော အနက်ကိုဆို၏။ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာကား အဘိုးနည်းသော သင်္ကန်းနှင့်တကွဂင်း။ အဘိုးများသော သင်္ကန်းနှင့် တကွဂင်း။ ရောင့်ရဲသူကို ငါချီးမွမ်းတော်မူ၏ ဟူလိုသောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့်ဖွင့်၏)။ နာဂမေသုန္တိ၊ သည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ တေဘိက္ခဝေ၊ ထိုသုသာန်သို့ ဝင်လေသော ရဟန်းတို့သည်။ သုသာနတော၊ မှ။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊လောက်။ တေဘိက္ခဝေ၊ ထိုဝင်သော ရဟန်းတို့သည်။ နအန္တိ သူ၊ မနေလင့်ကုန်။ ပက္ကမိ သုယေဝ၊ကတည်း။ နကာမံဘာဂံဒါတုန္တိ၊ဟူသည်ကား။ အနိစ္ဆာယ၊ မပေးလိုသည် ရှိသော်။ (မပေးလိုသဖြင့် လည်းပေး)။ နဒါတုံ၊ မပေး စိမ့်သည် တို့ကို လည်းပေး။ အန ဇာနာမိ၊ ငါ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ယဒိပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒါတဝ္ဟော၊ ၏။ အာဂမေသုန္တိ၊ သည်ကား။ ဥပစာရေ၊ သုသာန်ဥပစာ၌။ အစ္ဆိ သူ၊နေလင့် ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အာဂ မေန္တာနံအကာမာဘာဂံဒါတုန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟအဝေါစ၊ ၏။ ယဒိပန၊ ၍တည်း။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤသုသာန်သို့။ အာဂတာဝေ၊ လာသောသခင်တို့သာလျှင်။ ဂဏှန္တု၊ကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္မတ္တာ၊ သုသာန်သို့ရောက်သောသခင်တို့သည်။ ဂဏှန္တု၊ ယူစေ

ကုန်သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သညာဏံဝါ၊အမှဝါကိုသော်လည်း။ ကတ္တာ ပြု၍။ ဂန္ဆုန်၊ ကုန်အံ့။ သမ္မတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဒေသမ္မိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား၊လည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ကုန်၏။ သစေ၊၍။ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊၍။ဂတာ၊ သွားခဲ့ကုန်အံ့။ ယေန၊ ဟန်းသည်။ ဂဟိတံ၊ ယူ၏။ သောဝေ၊ ထိုယူသော ရဟန်းသာလျှင်။ သာမိဇ္ဈသရော၊ အစိုးရ၏။ သဒိသာသုသာနုံသြက္ကမိံသု တိ၊ ဟူသည်ကား။ သဒ္ဒေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ သမံ၊ အညီ။ သြက္ကမိံသု၊ ဝင်သေကုန်၏။ ကေဒိသာယဝါ၊ တမျက်နှာဖြင့်သော်လည်း။ သြက္ကမိံသု၊ ဝင်သေကုန်၏။ ဇာတိဝိအတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဋ္ဌဒ္ဗော၊ ၏။ စေ ကတိကံ ကတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ လဒ္ဓံ၊ ရသော။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ သဒ္ဒေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘာဇေတ္ဝာ၊ ဝေစ၍။ ဂဏ္ဟိဿာမ၊ ယူကြကုန်အံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဗဟိမေဝ၊ သုသာန်အပကပင်လျှင်။ ကတိကံ၊ ကဝတ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။

၃၄၂။ ယောနဆန္ဒာဂတိံဂစ္ဆေယျာတိ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည် တို့၌။ စိဝရပဋိဂ္ဂါဟကသု၊ သက်နှံးခံသော ရဟန်းတို့တွင်။ ပဌမ၊ နောက်မှ။ အာဂတာနမ္ပိ၊ လာကုန်သော်လည်း။ အဘ္ဘနေ၊ ၏။ ဉာတကာ ဒိနံ၊ အမျိုးစသောသူတို့အား။ စိဝရံ၊ကို။ ပဌမတရံ၊ စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၀ါ၊ ခံသောရဟန်းသည်ဌင်း။ ကေစွသ္မိံ၊ အချို့သော ဒါယကာဒ္ဒိ။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျာ၊ ၍။ ဂဏှန္တော၀ါ၊ ခံသောရဟန်းသည်ဌင်း။ လောဘပကတိကတာယ၊ လောဘကြီးသော ပြကတ္တေသဘောရှိသော ကြောင့်။ အဘ္ဘနေ၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမေန္တော၀ါ၊ ညွှတ်စေသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ ဆန္ဒာဂတိံ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့။ ဂဏ္ဆတိနာမ၊ လိုက်သည်မည်၏။ ပဌမံဘဏံ၊ စွာ။ အာဂတသာဝိ၊ ရောက်သော်လည်း။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်အားဖြင့်။ ပဿ၊ နောက်မှ။ ဂဏှန္တော၀ါ၊ ယူသောရဟန်းသည်ဌင်း။ ဒုဋ္ဌတမနုဿော၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၌။ အဝမညံကတ္ဝာ၊ ထိမထင်ပြု၍။ မဆိမဲ့မြင်ပြု၍။ ဂဏှန္တော၀ါ၊ ယူသောရဟန်းသည်ဌင်း။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဝေါတုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဌပနောကာသော၊ ထားရာအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီလော။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂဏ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဇာတိဝေံ၊ ဤသို့။ သံဃဿ၊ ၏။ လာဘန္တရာယံ၊ လာဘ်၏အန္တရာယ်ကို။ ကရောန္တော၀ါ၊ ပြုသောသူဌင်း။ ဒေါသာဂတိံ၊ သို့။ ဂဏ္ဆတိနာမ၊ မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊၊ သည်။

ဆဋ္ဌမဝဂ္ဂ် ၃၄၂-နံပါတ်အစဋ္ဌစိဝရပဋိဂ္ဂါဟကန္တိ ယောဂဟပတိကေဟိ သံဃဿ ဒိယမာနံ စိဝရံ ဂဏှာတိ-ဟုပါ၏။ နိဿယဋ္ဌနောက်ဖက်မှာပါသည်။

မုဋ္ဌဿတိ၊ လွတ်သောသတိရှိ၏။ အသမ္ဗဇ္ဈာနော၊ အဆင်အခြင်မရှိ။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ မောဟာဂတိ်၊ မောဟဂတိသို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ မည်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂတာနုမ်ဖို၊ လာကုန်သော်လည်း။ ဇာသေးရာနမ်ဖို၊ အစိုးရသောမင်းတို့အား။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ပဌမံတရုံ၊ စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၁၀၂၊ ခံသောရဟန်းသည်ဂုဏ်း။ ဧတံစီဝရပဋိဂ္ဂဟကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤသက်နှံးခံသောအရာမည်သည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ခဲစွာ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သန္တသန္တော၁၀၂၊ ထိတ်လန့်သောသူသည်ဂုဏ်း။ ဘယာဂတိ်၊ သို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ လားသည်မည်၏။ မယာ၊ သည်။ ဇာဒဠ္ဆဇာဒဠ္ဆ၊ ဤသူသက်နှံး ဤသူသက်နှံးကိုကား။ ဂဟိတံ၊ ခံပြီ။ ဇာဒဠ္ဆဇာဒဠ္ဆ၊ ဤသူသက်နှံးဤသူသက်နှံးကိုကား။ နဂဟိတံ၊ မခံသေး။ ဇာတိဧဝံ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိသောရဟန်းသည်။ ဂဟိတာဂဟိတံ၊ ခံဖြီးသည် မခံသေးသည်ကို။ ဇာနာတိနာမ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ဆန္ဒာဂတိဒေါဒိဝသေန၊ ဆန္ဒာဂတိအစရှိသောအားဖြင့်။နဂစ္ဆတိ၊မလိုက်ဘူတကဲအညာတကအနု ဒုဋ္ဌတေသု၊ အဆွေတော်သူ၊ မတော်သူ၊ ကြွယ်ဝသူ၊ ဆင်းရဲသူတို့၌။ဝိသေသံ၊အထူးကို။ အကတ္တာ၊မူ၍။ အာဂတပဋိပါဋိယာ၊ လာသောအစဉ်ဖြင့်။ (ရောက်သောအစဉ်ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ ဂဏှာတိ၊ ခံအံ့။ သီလာစာရပဋိပတ္တိယုတ္တော၊ သီတင်းအကျင့် ဇတ်ကြီး ဝတ်ဝယ်နှင့်ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သတိမာ၊ ၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိ၏။ဗဟုဿုတော၊ များသောသင်ကြားခြင်းရှိ၏။ ဒါယကာနံ၊ လှူသောသူတို့အား။ ဧဿ ဒ္ဓာယ၊ သန့်ရှင်းပြေပြစ်သော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ ပရိမဇ္ဈာလေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ညီသော အဝန်းရှိကုန်သော။ (ထက်ဝန်းကျင် ဗျူနဗုဒ္ဓိဆယ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော်လည်းပေး)။ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဝါကျတို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ နာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ဇနေတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ သတ္ထောတိ၊ ၏။ ဝေရူပေါ၊ သောရဟန်းကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ သမုတ်အပ်၏။

ဧဝဥ္ဉပနဘိက္ခဝေသမ္မန္နိတဗ္ဗောတိ ဣတ္ထေပနပဒေ၊ ဦးကား။ ယထာဝုတ္တာယ၊ ပါဋိဒ္ဓဟောတိုင်းသော။ တောယကမ္မဝါစာယဝိ၊ ဖြင့်ဂုဏ်း။ အပလောကနေနာဝိ၊ သဿ်ာအားပန်သဖြင့်ဂုဏ်း။ အန္တောဝိဟာရေ၊ကျောင်းခပ်သိမ်းတို့၏အလယ်၌။ သဗ္ဗသံဃမဇ္ဈေဝိ၊ ခပ်သိမ်းသော သဃ်ာအလယ်၌ဂုဏ်း။ ခဏ္ဍာသီမာယဝိ၊ ၌ဂုဏ်း။ သမ္မန္နိတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္မတေနစ၊ သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။. ဝိဟာရပစ္စန္တေဝါ၊

ကျောင်းစွန်ဦဂုင်း။ ပဓာနဃရေဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကျောင်းဦဂုင်း။ နအစ္ဆိတင်္ဘံ၊ မနေအပ်။ ယတ္ထပနဌာနေ၊ ရပ်ဦကား။ အာဂတာဂတာ၊ လာလာသမျှကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သုခံပဿန္တိ၊ မြင်လွယ်ကုန်၏။ တာဒိသော၊ ရှိသော။ ဓုရဝိဟာရဌာနေ၊ ကျောင်းများသို့ ဝင်ရာတံခါးတူရွှရှိသောကျောင်းအရပ်ဦ။ ဗိဇနီ၊ ယပ်ကို။ ပသော၊ အပါးဦ။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ သုနိဝတ္ထေန၊ သင်းပိုင် ကောင်းစွာဝတ်သဖြင့်။ သုပါရုတေန၊ သက်နိုးကောင်းစွာရုံသဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏။

တတ္ထဝ ဥဇ္ဈိတ္ဝာတိ၊ဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ၊သက်နိုးခံခြင်းသည်သာလျှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘာရောတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ခံရာအရပ်ဦပင်လျှင်။ ဆဍ္ဍေတွာ၊၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားခဲ့ကုန်၏။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဂဟပတိကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်။ သံဃဿ၊ အား။ ဒိယျမာနံ၊ လှူသော။ စီဝရံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏။ တံပဋိဂ္ဂဟကံ၊ ထိုသက်နိုးခံစိမ့်သောရဟန်းကို။ သမ္မန္နေယျ၊ သမုတ်ရာ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ စီဝရနိဒဟကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စီဝရပဋိသာမကံ၊ သက်နိုးသိုထားစိမ့်သောရဟန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယောနဆန္ဒာဂတိံ ဂစ္ဆယျာတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော။ ဇေဋ္ဌစ၊ ဤအရာတို့ဦဂုင်း။ ဇုဘောပရဋ္ဌ၊ ဤမှတပါး။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ဦဂုင်း။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ဖြင့်လျှင်။ ဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။သမ္မုတိဝိနိစ္ဆယောဝိ၊ သမုတ်ရာသောအဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း။ ကထိတာနုသာရေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဘဏ္ဍာဂါရသမ္မုတိအာဒိကထာ

၃၄၃။ ဝိဟာရံဝါတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဦ။ အာရာမမဇ္ဈေ၊ ဦ။ အာရာမိကသာမဏေရာဒိဟိ၊ အရံစောင့်သော သာမဏေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တော၊ မဆိတ်မည်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏။ သမောသရဏဌဌာနေ၊ စုဝေးရာအရပ်ဦ။ ယောဝိဟာရော၀ါ၊ အကြင်နှစ်ဘက်စောင်မိုးသော ကျောင်းသည်ဌင်း။ အဓုယောဂေါ၀ါ၊ တဘက်စောင်မိုးသော ကျောင်းသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သောဝိဟာရော၊ကျောင်းကို။ သမ္မန္နိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ပစ္ဆန္နသေနာသနံပန၊ ကျောင်းစွန်ဖြစ်မူကား။ နသမ္မန္နိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဇုဒံပန ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဤဘဏ္ဍာတိုက် ကိုကား။ ခဏ္ဍသီမံ၊သို့။ ဂန္ဆာ၊၍။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ဦ။ နိသိန္နေဟိ၊ နေကုန်သဖြင့်။ သမ္မန္နိတုံ၊

ဌာ။ နဝန္ဒတိ၊ အပ်။ ဝိဟာရမဏ္ဍေ ယေဝ၊ ကျောင်းများတို့၏ အလယ်၌ သာလျှင်။ သမ္မန္ဒီတဇ်၊ အပ်၏။

ဂုတ္တာဂုတ္တဉ္စ ဇာနေယျာတိဏ္ဍေပဒေ၊ ၌။ တာဝပဌမံ၊ စွာ။ ယဿ၊ ၏။ ဆဒနာဒိသု၊အဓိုးစသည်တို့၌။ ကောစိ၊သော။ ဒေါသော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ တံသေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ ဂုတ္တံ၊လုံ၏။ ယဿပန၊အကြင်ကျောင်း၏။ ဆဒနတိဏံဝါ၊မိုးသောမြက်သည်ဌင်း။ ဆဒနိဋ္ဌကာဝါ၊ မိုးသောအုဋ်သည်ဌင်း။ ယတ္ထကတ္ထစိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ပတိတာ၊ ကျကုန်၏။ ယေန၊ အကြင် အပေါက်ဖြင့်။ သြဝဿတိ၊ မိုးမှဲးမှုလည်းစွတ်၏။ မူသိကာဒိနံဝါ၊ ကြွက်စသည်တို့၏ဌင်း။ ပဝေသော၊ဝင်ရာသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘိတ္တိအာဒိသုဝါ၊ နံရံအစရှိသည်တို့၌ သော်လည်း။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌သော်လည်း။ ဆိဒ္ဒံ၊ ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥပစိကာဝါ၊ ခြုတို့သော်လည်း။ ဥဒ္ဓဟန္တိ၊ တက်ကုန်အံ့။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ အဂုတ္တံနာမ၊ မလုံသည်မည်၏။ တံဂုတ္တာဂုတ္တံ၊ထိုလုံမလုံကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊၍။ ပဋိသင်္ခရိတဗ္ဗံ၊ ပြုပြင်အပ်၏။ သီတသမယေ၊ ချမ်းသောအခါ၌။ ဒွါရဉ္စ၊ တံခါးကိုဌင်း။ ဝါတပါနဉ္စ၊ လေသောက်ပြူတင်းကိုဌင်း။ သုဝိဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ သီတေန၊ ချမ်းသဖြင့်။ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ ကဏ္ဏကိတာနိ၊ မွှိတက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဏ္ဟသမယေ၊ နွေလအခါ၌။ အန္တရန္တရာ၊ကြိုးကြားကြိုးကြား။ ဝါတပ္ပဝေသနတ္ထံ၊ လေကိုဝင်စိမ့်သောငှာ။ ဝိဝရိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်။ ဂုတ္တာဂုတ္တံ၊ လုံမလုံကို။ ဇာနာတိနာမ၊ သိသည်မည်၏။

စိဝရပဋိဂ္ဂဟကာဒိဟိ၊ သက်နှံးခံသော ရဟန်း အစရှိကုန်သော။ ဎမေဟိ ပန တိဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ဤသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တာနော၊ ၏။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ တာဝ၊ စွာ။ စိဝရပဋိဂ္ဂါဟကေန၊ သက်နှံးခံသော ရဟန်းသည်။ ယံယံစိဝရံ၊ ကို။ မနသာ၊ လူတို့သည်။ ကာလစိဝရန္တိဝါ၊ ကာလသက်နှံး ဟူ၍ဌင်း။ အကာလစိဝရန္တိဝါ၊ အကာလ သက်နှံးဟူ၍ဌင်း။ အဓွေကစိဝရန္တိဝါ၊ ရှောင်းတခင်လွှလင့်သော သက်နှံးဟူ၍ဌင်း။ ဝဿိကသာဋိကန္တိဝါ၊ မိုးရည်ခံ သက်နှံးဟူ၍ဌင်း။ နိသီဒနန္တိဝါ၊ နိသီဒိုင်ဟူ၍ဌင်း။ ပစ္ဆိတ္ထရဏန္တိဝါ၊ အိပ်ရာခင်း ဟူ၍ဌင်း။ မုခပုဉ္ဆနစောဠန္တိဝါ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးဟူ၍ဌင်း။ ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကေ

ရာသိ်ဴ၊တပေါင်းတည်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မိသိတ္တာ၊၍။ နဂကို်တဋ္ဌံ၊ မခံအပ်။ ဝိသုံဝိသုံ၊အသီးသီး။ ကတ္တာဝ၊ပြု၍လျှင်။ ဂကို်တ္တာ၊ခံ၍။စီဝရနိဒဟကဿ၊ သက််နှံးသိုထားလင့်သော ရဟန်းအား။ တထော၊ ထိုအတူလျှင်။ အာစိက္ခိတ္တာ၊၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ စီဝရုနိဒဟကောနာဝိ၊ သက််နှံးသိုထားလင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဘဂ္ဂာဂါရိကဿ၊ ဘဂ္ဂာစိုးအား။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကာလစီဝရုံ၊ ကာလသက််နှံး။ပ။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊ မျက်နှာသုတ် ပုဆိုးတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစိက္ခိဘွာဝ၊ ၍လျှင်။ ဂန္တဗ္ဗံ၊၏။ (ဒါတဗ္ဗံ၊လည်းရှိ၏)။ ဘဂ္ဂာဂါရိကောနာဝိ၊ ဘဂ္ဂာစိုး သည်လည်း။ တထော၀၊ ထိုအတိုင်းလျှင်။ ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးသီး။ သညာဏံ၊ကို။ ကတ္တာ၊၍။ ဌပေတဗ္ဗံ၊၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ ကာလစီဝရုံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကာလစီဝရမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊ ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်၊ တဒဒဝ၊ ထိုဆိုကိုးကိုလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကော၊ သက််နှံးခံလင့် စိမ့်သောရဟန်းကို။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ စီဝရနိဒဟကော၊ သက််နှံးသိုထားလင့်သောရဟန်းကို။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂာဂါရံ၊ တိုက်ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ ဘဂ္ဂာဂါရိကော၊ ဘဂ္ဂာစိုးကို။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ ဗာဟုလိ ကတာယ၊ သက််နှံး များစေလိုသောငှာ။ နအနုညာတော၊ မမူ။ အသန္တေ၊ ဌိယာ၊ ရောင့်ရဲခဲသောကြောင့်။ အနုညာတော၊ သည်လည်း။ နှ၊ မဟုတ်။ အဝိစဒေါ၊ စ်စ်ကား။ သံဃဿ၊သံဃာအား။အနုဂ္ဂဟာယ၊ ချီးပင့်ခြင်းငှာ။ အနုညာတော၊မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊၏။ သစေ၊ ၍။ အာဟဋာဟဋံ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်း ဆောင်ခဲ့တိုင်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘာဇေယျုံ၊ အံ့။ အာဟဋံ၊ ကိုလည်း။ နေဝ ဇာနေယျုံ၊ ရာ။ အနာဟဋံ၊ ကိုလည်း နဇာနေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ ဒိန္နာဒိန္နံ၊ ပေးမပေးမိသည်ကိုလည်း။နဇာနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ကိုလည်း။ နဇာနေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။အာဟဋာဟဋံ၊ ဆောင်ခဲ့တိုင်း ဆောင်ခဲ့တိုင်းကို။ ထေရာသနေဝ၊ သံဃာထေရ် နေရာ၌သော်လည်း။ ဒဒေယျုံ၊ ပေးဘိကုန်ရာ၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံဝ၊ အတုံးအတုံး အဝိုင်းအဝိုင်းကို သော်လည်း။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဂဏှေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အယုတ္တပရိဘောဂေါစ၊ မအပ်သော

သုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ သင်္ဃော၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ နစဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ် မူကား။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ တိုက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒ္ဒပေတွာ၊ ၍။ ဥဿန္နကာလေ၊ များသောအခါ၌။ ဧကေကဿ၊ တယောက်တယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ တိစီဝရံဝါ၊ သုံးထည်စီဝင်း။ ဒွေဝါဒွေဝါ၊ နှစ်ထည် နှစ်ထည်စီဝင်း။ ဧကေကံဝါ၊ တထည် တထည်စီဝင်း။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒဿန္တိ၊ ပေးလတ်ကုန်အံ့ သတည်း။ လဒ္ဓါ လဒ္ဓံ၊ ရမရကို။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ အလဒ္ဓဘာဝံ၊ ကို။ ဥတ္တာ၊ ၍။ သင်္ဃံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ မညိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အနုညာတံ၊ မူ၏။ (ဟုသမ္မန်)။

နဘိက္ခဝေ ဘဏ္ဍာဂါရိကော ဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗောတိ ဩပ္ပဒေ၊ ၌။ အညေဝိ အဝုဋ္ဌာပနီယာ၊ ဘဏ္ဍာစိုးမှတပါး မထစေအပ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သော သူတို့ကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗာ၊ မထစေအပ်ကုန်။ ဝုစ္စတရော၊ သိတင်းကြိုး။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုး။ ဂိလာနော၊ နာသောရဟန်း။ သံဃတော၊ မှ။ လဒ္ဓသေနာသနော၊ ပေး၍ရသော နေရာကျောင်းရှိသောရဟန်း။ ဇာတိဇာမစ္ဆာရော၊ ဤလေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ စေအပ်။ တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်တို့တွင်။ ဝုစ္စတရော၊ သိတင်းကြိုးကား။ အတ္တနော၊ ထက်။ ဝုစ္စတာယ၊ သိတင်းကြိုးသောကြောင့်။ နဝကတရေန၊ သိတင်းငယ်သော ရဟန်းသည်။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးကိုကား။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ သမ္မန္နိတ္တွာ၊ ၍။ ဘဏ္ဍာဂါရသ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို။ ဒိန္နတာယ၊ ကြောင့်။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဂိလာနော၊ ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ဂိလာနတာယ၊ ကြောင့်။ နဝုဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဟူပကာရသ၊ သံဃာအား များစွာသော ကျေးဇူး ရှိထသော။ ဘာရနိတ္ထာရကသ၊ သံဃာဝန်ကို ထုတ်ပေတတ်သော။ ဗဟုဿုတဿပန၊ ဗဟုဿုတ ပုဂ္ဂိုလ်အား မူကား။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာသော။ အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို။ အနုဋ္ဌာပနီယံ၊ မထစေအပ်သည်ကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ တာသွာ၊ ကြောင့်။ သောဗဟုဿုတော၊ကို။ ဥပကာရတာယစ၊ သံဃာအား ကျေးဇူးပြုတတ်

သော အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ သံဃတော၊ သံဃာမှ။ လဒ္ဓတာယစ၊ အမြဲ နေရသောကြောင့်၎င်း။ နဝဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဥဿန္နံဟောတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဗဟုရာသိကတံ၊များစွာပုံ၍ထားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘဏ္ဍာဂဂါရံ၊ဘဏ္ဍာတိုက်သည်။ နဂဏ္ဍတိ၊ မဆုံ။ သမ္ပုခိဘူတေ နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တောဥပစာရသီမာယံ၊ ဥပစာရသိမ်တွင်း၌။ ဌိတေန၊ တည်သဖြင့်။ ဘာဇေတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဃောသေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ဖြင့်။ ဘာဇေတုံ၊ ဝေဘန်စိမ့် သောငှာ။အနုဇာနာမိ၊၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ကောလာဟလံအကာသီတိ၊ဟူသည် ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဇ္ဈာယ်အား။ ဒေထ၊ ကုန်လော။ ဇုတိဧဝံ၊ းသို့။ မဟာ သဒ္ဒံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။ စိဝရဘာဇကေသု၊ သင်္ဃန်းဝေသောရဟန်း တို့တွင်။ သဘာဂါနံ၊ မိမိနှင့်သဘောတူသော ရဟန်းတို့အား။ အပါ ပုဏန္တိမှိ၊ မရောက်သော်လည်း။ မဟန္တံစိဝရံ၊ အဘိုးများစွာ ထိုက်သော သင်္ဃန်းကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ဆန္ဒာဂတိ ံ၊ ဆန္ဒာဂတိသို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ လိုက်သည်မည်၏။ (မလိုလိုရာ ပေးသည်ကို ဆိုသည်)။ အညေသံ၊မိမိနှင့် သဘာဂမှ တပါးကုန်သော။ ဝုမှတရာနံ၊ သိတင်းကြိုး တို့အား။ ပါပုဏန္တိမှိ၊ ရောက်လျင်းမူလည်း။ မဟန္တံစိဝရံ၊ အဘိုးများ ထိုက်သောသင်္ဃန်းကို။ အဒတ္တွာ၊ မပေးမူ၍။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ အဘိုးနည်းသော သင်္ဃန်းကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောသူသည်။ ဒေါသာဂတိ ံ၊ ဒေါသာဂတိသို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ လိုက်သည်မည်၏။ မောဟမုဠ္ဠော၊ မောဟဖြင့် တွေဝေသည်ဖြစ်၍။ စိဝရဒါနဝတ္ထုံ၊ သင်္ဃန်းပေးရာသောဝတ်ကို။ အဇာ နန္တော၊ မသိသောသူသည်။ မောဟာဂဘိ ံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ လိုက်သည် မည်၏။ မုခရာနံ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သော။ နဝကာနမှိ၊ သိတင်းငယ်တို့အား သော်လည်း။ ဘဒ္ဒေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ အပါပုဏန္တမေဝ၊ မရောက်ဘဲ လျင်။ မဟန္တံ၊ သော။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသောသူသည်။ ဘယာ ဂတိ ံ၊ တိသို့။ ဂစ္ဆတိနာမ၊ လိုက်သည်မည်၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဂစ္ဆတိ၊ မလိုက်။ သဒ္ဒေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်း တို့အား။ တုလာဘူတော၊ ချိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ မဇ္ဈတ္တော၊ အလယ်၌ တည့် မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ သမ္မန္နိတဒ္ဒော၊ အပ်၏။ ဘာဇီတာ ဘာဇီတန္တိ၊ ကား။ ဇ္ဈာကာနိဝတ္ထာနိ၊ တို့ကိုကား။ ဘာဇိဘာနိ၊ ကုန်၏။ ဇ္ဈာကာနိဝတ္ထာနိ၊ တို့ကိုကား။ အဘာဇိတာနိတိ၊

မဝေကုန်သေးဟူ၍။ ဇာနန္တော၊ သူသည်။ ဘာဇိတာ ဘာဇိတဋ္ဌ၊ ဝေပြိုးသောပုဆိုး မဝေသေးသောပုဆိုးကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဥစ္စိ နိတ္ဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ ထူလံ၊ ရှန့်၏။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ သဏှံ၊ သိမ်မွေ့၏။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ ဃနံ၊ ထူ၏။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ တနုကံ၊ ပါး၏။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ ပရိဘုတ္တံ၊ ဝတ်လေပြီ။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ အပရိဘုတ္တံ၊ မဝတ်သေး။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ ဒီဃတော၊ အလျားမှ။ ဇတ္တုကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အနံမှ။ ဇတ္တုကံ၊ ဤမျှရှိ၏။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ ဝိစိနိတ္ဓာ၊ ရွေးကောက်၍။ (စုစမ်းဆင်ခြင်၍လည်းပေး)။ တုလယိတ္ဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကား။ ဇတ္တုကံ၊ ဤမျှသောပုဆိုးအဘို့ကို။ အဿတိ၊ ထိုက်၏။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ကား။ ဇတ္တုကံ၊ဤမျှသောပုဆိုးအဘို့ကို။အဿတိ၊ ထိုက်၏။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ အဿပရိဏ္ဍေဒံ၊ အဘိုး၏အဝိုင်းအခြားကို။ ကတ္ဓာ၊ ပြု၍။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏံကတ္ဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ ၍။ သဇ္ဇေသံ၊ တို့အား။ ဧကေကမေဝ၊ တယောက်စီလျှင်။ ဒသဒသအဿနကံ၊ သပြာတဆယ်တဆယ်စီထိုက်သောသင်္ကန်းသည်။ ပါပုဏာတိ၊ အံ့။ ဇုဏ္ဍေတံ၊ ဤသို့ရောက်မူကား။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ စေ၊ ၍။ နောစေပါပုဏာတိ၊ မရောက်အံ့။ ယံဝတ္ထုံ၊သည်။ နဝဝါ၊ ကိုးသပြာငင်း။အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်သပြာငင်း။ အဿတိ၊ အံ့။ တံဝတ္ထုံ၊ ကို။ အညေန၊ သော။ ဧကအဿနကေနစ၊ တသပြာထိုက်သော ပုဆိုးနှင့်ငင်း။(ဤသို့သောနည်းဖြင့်ကား ကိုးသပြာထိုက်သော ပုဆိုးတွင်ပံ့သတည်း)။ ဒွေအဿနကေနစ၊ နှစ်သပြာထိုက်သော ပုဆိုးနှင့်ငင်း။ (ဤကားရှစ်သပြာထိုက်သောပုဆိုးတွင်ပံ့)။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗန္ဓိတ္ဓာ၊ ဖွဲ့၍။ ဧတေနဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သမေ၊ အဘိုးမျှသော။ ပဒိဝိသေ၊ အဘို့ကို။ ဌပေတ္ဓာ၊ ၍။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဘိက္ခု။ ဂဏှေတ္ဓာဝဂ္ဂံဗန္ဓိတ္ဓာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ ၍။ ဧကေကဿ၊ တယောက်စီတယောက်စီ။ ဒိယျမာနေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဒိဝသော၊ နေ့သည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ (နေ့ချင်းမငှနိုင်ဟူလိုသည်)။ ဒသဒသဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ ဂဏှေတ္ဓာ၊ ရေတွက်၍။ ဒသဒသစီဝရပဋိဝိသေ၊ ဆယ်ဘို့ဆယ်ဘို့တို့ကို။ ဧကဝဋ္ဋံ၊ တပေါင်းတည်း။ ဗန္ဓိတ္ဓာ၊ ဖွဲ့၍။ ကေဝဋ္ဋံ၊ တထုပ်တည်း။ကတ္ဓာ၊ပြု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။စီဝရပဋိဝိသံ၊ သင်္ကန်းအဘို့အစုကို။ ဌပေတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မိဒၵကသု၊ တရားနှင့်လျော်ပတ်ကုန်သော။ (ဌပိတေသု၊ ဟု အနျိုရှိ၏)။ ပဋိဝိသေသု၊ အဘိုတို့၌။ ကုသော၊ ကမ္မညီးတံကို။ ပါတေတဗ္ဗော၊ ချအပ်၏။ တေဟိဝိဘိက္ခူဟိ၊ ထိုဆယ်ဘို့သော ရဟန်းတကျိပ်တို့သည်လည်း။ ပုန၊ ဖန်။ ကုသပါတံ၊ ကမ္မညီးတံချသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဘာဇေတမ်ဖံ၊ ဝေအပ်၏။ (ဤကား အသီးအသီး ကမ္မညီးတံဝိသေသကို ဆိုသည်။ ရှေးကမ္မညီးတံကား တကျိပ်အမည် သာမညကို ပေါင်း၍ တတံဘညီးချသည်။ နောက်တကျိပ်ကိုကား အသီးသီးကမ္မညီးတံချသည်။ ဤသို့လျှင်အထူး)။

သာမဏေရာနံဥပဇ္ဈာပဒ္ဒိဝိသန္တိဒဿာပဒေ၊ ဦ့။ ယေသာမဏေရာ၊ တို့သည်။ အတ္တိသရာ၊ ကိုယ်ကို အစိုးရကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ကိုယ်ကိုစိုးသော်လည်းပေး)။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ကတ္တုဒ္ဒကမ္မံ၊ကို။ နကရောန္တိ၊ကုန်။ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာသု၊ ပါဠိသင်ခြင်းတို့၌။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်လျက်။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံဓယဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကျင့်ခြင်းကို။ ကဓရောန္တိ၊ကုန်၏။အညေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။နကရောန္တိ၊ ကုန်အံ့။တေသံယေဝ၊ မဏေးဘို့အားသာလျှင်။ဥပဓုဘာဂေါ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊၏။ယေပန၊ ဏေဘို့သည်။ ပုရေဘတ္တဉ္စ၊ နံနက်ဂင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တဉ္စ၊ ညဂင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿေဝ၊၏သာလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ သော။ ကိစ္စံ၊ကို။ ကရောန္တို၊ကုန်၏။ တေသံ၊ ဏေဘို့အား။သမဏော၊အမျှ။ဒါတဗ္ဗော၊၏။ဇုဒ္ဓဝစနံ၊ကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိသမယော၊ ကထိန်သမယ၏အပဒ်၌။ ဥပဂန္ဒေန၊ ဖြစ်သော။ ဘဂ္ဂာဂါရေ၊ ဒ်၌။ ဌပိတေန၊ ထားသော။ အကာလစီဝရေနေဝ၊ အကာလစီဝရအားဖြင့်သာလျှင်။ ကထိတံ၊ အပ်၏။ ကာလစီဝရံပန၊ ကာလဒ်၌ ဖြစ်သောသင်္ကန်းကိုကား။ သမကမေဝ၊ အမျှလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကာလစီဝရဟူသည်ကား သီဘင်းကျွတ် လဆုတ်တရက်မှသည် တန်ဆောင်မုန်းလဖြည့်တိုင်ရုံ ကာလဒ်ရှိသော သင်္ကန်းတည်း)။ တတြုပ္ပါဒဝဿဝါသိကံ၊ ထိုကျောင်းဒ်ဖြစ်သော ဝါဆိုတို့ သင်္ကန်းကို။ သမ္မုဇ္ဇနိဗန္ဓနာဒိ၊ တံမြက်ကျစ်ခြင်း အစရှိသော။ သံဃဿ၊ ၏။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ ဟတ္ထကံကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (သင်္ဃ၏ထိုကျောင်းမှဖြစ်သော ဝါဆိုတို့ သင်္ကန်းကို သော်ကား တံမြက်ကျစ်ခြင်း အစရှိသော သံဃဟတ္ထကံကို ပြု၍ သာမဏေတို့ ယူပါအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ တေံ၊ ဟတ္ထကံကိုပြု၍ ယူခြင်းသည်ကား။ ဇ္ဈော၊ ဤကျောင်းမှဖြစ်သော ဝါဆိုတို့ သင်္ကန်းဒ်။ သဇ္ဇေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သာမဏေ တို့၏။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ်တည်း။

ဘက္ခွာဂါရိက စိဝရေဝိ၊ ဘက္ခွာတိုက်ဳ ထားသော သင်္ကန်း ဥ်လည်း။ သဓေ၊ အကယ်၍။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပစာမ၊ ချက်ပါကုန်၏။ ဘတ်တံ၊ ကို။ ပစာမ၊ ချက်ပါကုန်၏။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ပစာမ၊ ချက်ကုန်၏။ အပူပဟာရိတကံ၊ မြက်သစ်ပင် သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုပါကုန်၏။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ အာဟရာမ၊ ပါကုန်၏။ ရဂ်ဏ္ဍလိ၊ ဆိုးရည်ကျိုစရာ သစ်ခေါက်ကို။ ကဠိယံ၊ ကဠိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒေမ၊ ပါကုန်၏။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ နကတံနာမ၊ မည်သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥက္ကုဋ္ဌိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ သမဘာဂေါဝ၊ မျှသော အဘို့ကိုသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတံဝစနံ၊ ကို။ ယေစ၊ ကောတို့သည်လည်း။ ဝိရဒ္ဓိတ္ထာ၊ ချွတ်၍။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေသဉ္စ၊ ကောတို့အားလည်း။ ကရဏဘာဝေါ၊ သည်။ နုပညာယတိ၊ မထင်။ တေသာမဏေရေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ သတည်း။ (ထက်ဝက်သာ ပေးအပ်၏ဟူသောစကားကိုဆိုသည်)။ကုရုန္ဒိယံပန၊ နှိုင်းကား။ သစေ၊ ၍။ သာမဏေရာ၊ တို့သည်။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ နကရောမ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ကရိဿာမ၊ ပြုပါကုန်အံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ယာစန္တာ၊ တောင်းကုန် လတ်သော်။ သမပဋိဝိသော၊ တူသော အဘို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဥတ္တရိတုကာမောဘိ၊ ဟူသည်ကား။ နဒိ်ဝါ၊ ကိုဂင်း။ ကန္တာရံဝါ၊ ခရီးခဲကိုဂင်း။ ဥတ္တရိတုကာမော၊ ကူးခပ်လိုသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထံ၊ ခရီးသွားသောကုန်သည်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသော ရဟန်းသည်။ ဇာတိအဟံ၊ ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ သကံဘာဂံဒါတုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာဒံဝစနံ၊ ကို။ ဘက္ခာဂါရတော၊ ဘက္ခာတိုက်မှ။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ပုဉ္ဇေ၊ အစုတို့ကို။ ကတော၊ ပြုကုန်ပြီးသော်။ ဃဏ္ဍိယာ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟရ်ာယ၊ ထိုးပြီးသော်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ တို့ကို။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးစေပြီးသော်။ သတ္ထံ၊ အဖော်ဖြစ်သော ကုန်သည်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂန္တုကာမော၊ သွားပါလိုသောသူသည်။ သတ္ထတော၊ အပေါင်းအဖော် ကုန်သည်မှ။ မာပရိဟာယိဘိ၊ မယုတ်စေလင့်ဟု။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ စိဝရေသု၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အနိဟတေသုဝါ၊ မထုတ်ကုန်သေးဘဲဂင်း။ ဃဏ္ဍိယာ၊ ကျောက်စည်ကို။ အပူဟရ်ာယဝါ၊ မထိုးဘဲ ဂင်း။

သံဃေ၊ သဃ်ာသည်။ အသန္ဓိပတိတေဝါ၊ မစည်းဝေးမိ ပင်ၚင်း။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ နဝန္ဓတိ၊ မအပ်။စိဝရေသုပန၊ တို့ကို။ နိဟတေသု၊ထုတ်ကုန်ပြီးသော်။ ဃက္ကိုံ ပဟာရိတ္ဝာ၊ ကျောက်စည်ခတ်၍။ဘိက္ခု၊သံဃေ၊ သည်။ သန္ဓိပတိတော၊ စည်းဝေးပြီးသော်။ (စည်းဝေး လတ်ကုန်ပြီးသော် လည်းပေး)။ စိဝရ ဘာဇကေန၊ သက်နိုးဝေသောသူသည်။ ဇုမဃသဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဇေတ္တ ကေန၊ ဤမျှသော။ ကောဋ္ဌာသေန၊ အတို့သည်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟု။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ ၍။ နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းကိုယူသဖြင့်။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒါတမ်ဴ၊ ၏။ ဟိသစ်္ဆ၊ ထိုစကားမှန်၏။ တုလာယ၊ ချိန်ဖြင့်။ တုလိတမိဝ၊ချိန်သကဲ့သို့။ သမသမံ၊ ထပ်မျှအတူ။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ နသက္ကာ၊ကောင်း။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့် ရကား။ ဥိနံဝါ၊ ယုတ်သည် မူလည်း။ ဟာတု၊ ဖြစ်စေ။ အဓိကံဝါ၊ မူလည်း။ ဟာတု၊ ဖြစ်စေ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဂ္ဃေန၊ ကြီသဖြင့်။ နယေန၊ ဆသောနည်းဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ ပေးခြင်းသည်။ သုဒိန္နံ၊ကောင်းသော ပေးခြင်း တည်း။ ဥိနကံ၊ ယုတ်သော်လည်း။ ပုန၊ တဘန်။ နေဝဒါတမ်ဴ၊ အပ်။ အတိ ရိတ္တံ၊ လွန်လေသည်ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှိတမ်ဴ၊ မယူအပ်။

အဘိရေကဘာဝေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဟောန္တို့၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သာဋကာဝိ၊ ပုဆိုးတို့သည်လည်း။ ဒသေဝ၊ ဆယ်ထည်တို့ ပင်လျှင်။ ဟောန္တို့၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေသု၊ ထိုဆယ်ထည် တို့တွင်။ ဧကော၊ တဆည်သည်။ ဒွါဒသံ၊ တဆဲ့နှစ်သပြာကို။ အဿ့တိ၊ အံ့။ သေသာ၊ ကြွင်း သောပုဆိုးတို့သည်။ ဒသဿနကာ၊ ဆယ်သပြာစီ ထိုက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းသောပုဆိုးတို့၌။ ဒသဿနကဝသေန၊ ဆယ်သပြာစီ ထိုက်သော အားဖြင့်။ ကုသေ၊ ကမ္မည်းတံကို။ ပါတိတေ၊ ချလတ်သော်။ ယဿဘိက္ခု၊ နော၊ အား။ ဒွါဒသဿနကော၊ တဆဲ့နှစ်သပြာရှိသော။ ကုသော၊ကမ္မည်း တံသည်။ ပါတိတော၊ ကျသည် ဖြစ်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဇေတ္တေကေန၊ ဤမျှသော ပုဆိုးဖြင့်။ မမ၊ ငါ၏။ စိဝရံ၊ သည်။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တေန အတိရေက ဘာဝေန၊ ထိုလွန်သော အဘို့ဖြင့်။ ဂန္ဓ၊ကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါရှင်။ သံဃသ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတိရေကံ၊ လွန်လေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံဝစနံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံဃိကေစ၊ သံဃ ဥစ္စာ၌ရင်း။ ဂဏသန္တကေစ၊ ဂိုဏ်း ၏ဥစ္စာ၌ ရင်း။ အပ္ပကံနာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး စုံ၌။ သံယမော၊ စောင့် ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂဏ္ဍန္တေ နာဝိ၊

ယူသောသူ သည်လည်း။ ကုက္ကုစ္စာယိတဗ္ဗံ၊ အလိုလို ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသေတံ၊ ဌာ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အနုက္ခေပေ ဒိန္နေတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ–အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ဉ္ဈ။ အနုက္ခေပေါနာမ၊ အဓားထားခဲ့သောမည်သည်ကား။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အနုက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ အစားထားအပ်သော။ အနုပ္ပဒါတဗ္ဗံ၊ လွှန်ပေသော။ အစားပေးအပ်သော။ ကဝိယဘက္ခံ၊ ရဟန်းတို့အား အပ်သောဥစ္စာတည်း။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှသော အဘို့သည်။ အဿတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပဋိဂိဏှေ၊ အဘို့၌။ အဓိကံ၊လွှန်လေ၏။တတ္ထကေအဿုနကော၊ ထိုမျှဖေးဘိုးထိုက်သော။ ယသ္မိံကိသ္မိံစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကဝိယဘက္ခေ၊ ရဟန်းတို့အား အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးစေပြီးသော်။ အတိရေကဘာဂံ၊ လွှန်လေသော အဘို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးလိုက်စိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဝိကလကေ တောသေထ္ဓာတိတ္ထေပဒေ၊ ဉ္ဈ။ စိဝရဝိကလကံ၊ သင်္ကန်းမစေ့ခြင်း။ ပုဂ္ဂလဝိကလကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အဘက်မစုံခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိကလကာ၊ မစေ့ခြင်းတို့ကား။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ စိဝရဝိကလကာနာမ၊ သင်္ကန်းမစေ့ခြင်းမည်သည်ကား။ သဒ္ဓေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပဋ္ဌပဋ္ဌဝတ္ထာနိ၊ ပုဆိုးငါးထည်ငါးထည် တို့သည်။ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သေသာနိဝိ၊ ကြွင်းသောပုဆိုးတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကေကံပန၊ တထည်စီ။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဆိန္နိတ္ထာ၊ ပုံင်း၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။ ဆိန္နန္တေဟိစ၊ ဆုတ်ပိုင်းကုန်သဖြင့်လည်း။ အနုမဏ္ဍလာဒိနံဝါ၊ ကွဲအိမ်ဝန်းအစရှိသည်တို့၏ဂုဏ်း။ ဥပါဟနဘ္ဂဝိကာဒိနံဝါ၊ ဘိနပ်အိတ်စသည်တို့၏ဂုဏ်း။ ပဟောနကာနိ၊ လောက်ကုန်သော။ ခဏ္ဍာနိ၊ အပိုင်းတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ငယ်စွာသောအဆုံးအားဖြင့်။ စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထာရမ္ပိ၊ အနံလေးဆစ်သဖြင့်ရှိသော။ အနုဝါတပဟောနကာယာမံ၊ အလျားမှအနားပြည့်လောက်ရုံသော။ ခဏ္ဍံ၊အပိုင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒါတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အပရိဘောဂံပန၊ မသုံးဆောင်ကောင်းအောင်မူကား။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ဤသင်္ကန်းမစေ့ရာ၌။ စိဝရဿ၊ ၏။ အပ္ပဟောနကဘာဝေါ၊ သင်္ကန်းတထည်စီမလောက်သောအဖြစ်သည်။ စိဝရဝိကလကံ၊ သင်္ကန်းမစေ့သည်မည်၏။ (သင်္ကန်းချို့သည်မည်၏လည်းပေး)။ ဆိန္နိတ္ထာ၊ ဖြတ်၍။ ဒိန္နေပန၊ ပေးသော်ကား။ တံဒိန္နံ၊ ထိုသို့ပေးခြင်းကို။ တောသိတံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုသို့စုပြိုးသောနောင်မှ။ ကုသပါတော၊ ကမ္မညီးတံချခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊၏။သစေပိ၊ ၍လည်း။ ကေဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ကောဋ္ဌာသေ၌။ ကံဝါ၊တဆည်ဂင်း။ ဒွေဝါ၊နှစ်ထည်တို့ ဂင်း။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့သည်။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မလောက်ကုန်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအစု၌။ အညံ၊ သော။ သာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့နှင့်လျောက်ပတ်သော။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တေနကောဋ္ဌာသေန၊ ဖြင့်။ တုဿတိ၊ နှစ်သက်အံ့။ တဿ၊ ရဟန်းအား။ တံဘာဂံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကုသပါတော၊ ကမ္မညီးချခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဇာဒမိ၊ သည်လည်း။ စီဝရိကလကံ၊ သင်္ကန်းချိုသည်ပင်မည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ပြုတိုက်အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊၏။

ပဂ္ဂလဝိကလကံနာမ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ချိုသောမည်သည်ကား။ (ပုဂ္ဂိုလ်အဘက် မစွေသည်ကိုယူ)။ ဒသဒသဘိက္ခူ၊၊ တကျိပ် တကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဏွာတွာ၊ ရေတွက်၍။ဝဂ္ဂံ၊ အစုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဧကော၀ဂ္ဂေါ၊ ဟခုသော၀က်သည်။ နပ္ပရတိ၊ တကျိပ်မပြည့်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည် ဂင်း။ နဝဝါ၊ ကိုးယောက်တို့သည်ဂင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။တေသံဘိက္ခူ၊၊နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်စုတို့သည်ဂင်း။ နဝဝါ၊ ကိုးစုတို့သည်ဂင်း။ ကောဋ္ဌာသာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဇာမေ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဤအစုတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဘာဇေထ၊ ဝေဘန်လေကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့၏။ အယံအပ္ပဟောနကဘာဝေါ၊ ဤမစွေသော အဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလဝိကလကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မစွေသည်မည်၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဒိန္နပုန၊ ပေးသော်ကား။ တံဘာဂံ၊ ကို။ တောသိတံ၊ နှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ကုသပါတော၊ ကမ္မညီးချခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဝိကလကေတောသေ တွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောစီဝရိဘာဝေါ၊ အကြင်သင်္ကန်း၏အစု သည်။ ဥိနကော၊ ယုတ်၏။(မပြည့်စုံလည်းပေး)။တံ၊ထိုသင်္ကန်း၏အဘို့ကို။ အညေန၊ သော။ ပရိက္ခာရေန၊ ဖြင့်။ သမံကတွာ၊ မျှအောင်ပြု၍။ ကုသ ပါတော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

စီဝရဇာနကထာ

၃၄၄။ ဆကဏေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်။ ပဏ္ဍုမတ္တိကာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တမ္ဗမတ္တိကာယ၊ မြေနီဖြင့်။ မူလ

ရဇနာဒီသု၊ အမြစ်ဆိုးရေ စသည်တို့တွင်။ဟလိဒ္ဒိ၊ နန္ဒင်းကို။ ဌပေတ္တာ၊၍။ သဗ္ဒံ၊ သော။ မူလရဇနံ၊ အမြစ်ဆိုးရေသည်။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ မဇ္ဇဋ္ဌ၊ဝိန်းနဲ့ နွယ်ကိုဌင်း။ တုဂ်ဟာရဇ္ဇ၊ တိန်းညက်ကိုဌင်း။ ဌပေတ္တာ၊၍။ သဗ္ဒံ၊ သော။ ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရေသည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ တုဂ်ဟာရောနာမ၊ တိန်းညက်မည်သည်ကား။ ကော၊ တပါးသော။ သကဇ္ဇကရုကွာ၊ အဆူးရှိသော သစ်ပင်တည်း။ တဿ၊ တိန်းညက်၏။ ဟရိတာလဝဏ္ဏံ၊ ဆေးဒန်းခြင်း သီလာ၏အဆင်းနှင့်တူသော။ ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရေသည်။ ဃာတိ၊ ဖြစ်၏။ လောဒ္ဓဇ္ဈ၊ ဒေါက်ရပ်ခေါက်ကိုဌင်း။ ကလ္လာလဇ္ဈ၊ ကြာဝိုင်ခေါက်ကိုဌင်း။ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဒံ၊ သော။ တစရဇနံ၊ အခေါက်ဆိုးရေသည်။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ အလ္လိပတ္တဇ္ဈ၊ မဲရွက်ကိုဌင်း။ နီလပတ္တဇ္ဈ၊ ဒန်းရွက်ကိုဌင်း။ ဌပေတ္တာ၊၍။ သဗ္ဒံ၊သော။ ပတ္တရဇနံ၊ အရွက်ဆိုးရေသည်။ ဝန္ဒတိ၊အဝ်၏။ ဂိဟိပရိဘုတ္တံပန၊ ဇလူတို့ဝတ်လေပြီး ပုဆိုးကိုသော်ကား။ အလ္လိပတ္တေန၊ မဲရွက်ဖြင့်။ ကေဝါရံ၊တကြိမ်ကို။ ရဇိတုံ၊ဌာ။ ဝန္ဒတိ၊အဝ်၏။ (ဤကား ခိုင်ပါစိမ့်သောဌာဟူ၏)။ ကိံသုကပုပ္ဖဇ္ဈ၊ ပေါက်ပွင့်ကိုဌင်း။ ကုသုမ္ဘ ပုပ္ဖဇ္ဈ၊ ဝတ်ပန်းပွင့်ကိုဌင်း။ ဌပေတ္တာ၊ ၍။ သဗ္ဒံ၊ အလုံးစုံသော။ ပုပ္ဖရဇနံ၊ အပွင့်ဆိုးရေသည်။ ဝန္ဒတိ၊ အဝ်၏။ ဖလရဇနေ ပန၊ အသီးဆိုးရေ၌ကား။ ကိန္ဒိ၊တစုံတခုသော အသီးဆိုးရေသည်။ နဝန္ဒတိ၊မအဝ်သည်။ နအတ္ထိ၊၍။

သီတုဒကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပက္ကံပန၊မီးဖြင့်မချက်သော။ ရဇနံ၊ကို။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဥတ္တရာဌ္ဌမ္ဗန္ဓိ၊ဟူသည်ကား။ ဝန္ဒာဓာရကံ၊ ခွေဝန်းခံစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ရဇနကုမ္ဘိယာ၊ ဆိုးရေကျိုသော အိုး၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌပေတ္တာ၊ ခွေဝန်းခံ၍။ တံအာဓာရကံ၊ ထိုခွေဝန်းအခံကို။ ပရိက္ခိဝိတ္တာ၊ ထတ်ဝန်းကျင်ရံ၍။ ရဇနံ၊ ဆိုးစရာသစ်ခေါက် ဝိန္ဒစသည်ကို။ ပက္ခိဝိတုံ၊ထည့်စိမ့်သောဌာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား ။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကဇေ၊ ဖြူသည်ရှိသော်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရေသည်။ နဥတ္တရတိ၊ မဇေ။ (ခွေဝန်းခံသည်ကား ခြင်းယက်၍ အိုးမျက်နှာဝကသည် အောက်သို့တိုင်စေ ဝိန္ဒဲ သစ်ခေါက်ကိုကား ခွေဝန်းခံသဖြင့် ဝန်းကျင်ထည့်၏။ သို့မှဇေလည်း ဇေသည်။ အိုးသို့ မချ ဘူးပင်မှုတ်နှင့် ခပ်သာသတည်း)။ ဥဒကေနဝါ နခပိဋ္ဌိကာယဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ ၍။ ပရိပက္ကံ၊ ဆိုးရေကျက်သည်။ ဃာတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဥဒကပါတိယာ၊ ရေခွက်၌။ ဒိန္နေ၊ ထည့်လတ်သော်။ ထေဝေ၊ အပေါက်သည်။ သဟသာ၊ အလျင်တဆော။ နဝိသရတိ၊ မလျော့။ နခဝိဋ္ဌိယံဒ်၊

ဇုန္ဆာသယ ၄၇၆-၅၆

လက်သည်းခွံအခုံးဦလည်း။ အဝိသရန္တော၊ မလျော်ဘဲ။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ (ဤကား ဆိုးရည်ကျက်မကျက် စမ်းသတည်း)။ရဇနုဋ္ဌက်နှိ၊ ဟူသည်ကား။ ရဇနဥဋ္ဌက်ံ၊ ဆိုးရည် ခပ်စရာမှုတ်။ ဒဇ္ဈကထာလကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆဒဏ္ဍကံ၊ အရိုးဘင်သော။ တမေဝထာလကံ၊ထိုဆိုးရည်ခပ်စရာ ခွက်ငယ်ငင်းတည်း။ ရဇနကောလုမ္ပနှိ၊ သည်ကား။ ရဇနကုလ္လံ၊ ဆိုးရည်ကျိုစရာဖျဉ်းတည်း။ ဩမဒ္ဒန်တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္မဒ္ဒနှိ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်၏။ နစအစ္ဆိန္နေ ထေဝေ ပက္ကမိတုန်၊ ဟူသည်ကား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ရဇနဗိန္ဒု၊ ဆိုးရည်အပေါက်သည်။ ဂဠိတံ၊ လျော၏။ နဆိဇ္ဇတိ၊ မပြတ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အညတြ၊တပါးသို့။ နဂန္တဗ္ဗံ၊အပ်။ ပတ္ထိန္နှိ၊ဟူသည်ကား။အတိရဇိတတ္တာ၊အလွန်ဆိုးဘန်များသောကြောင့်။ထဒ္ဒံ၊ခက်၏။(ဗဒ္ဓံလည်းရှိ၏)။ ဥဒကေဩသာရေတုန်၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကော၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ ဌပေတုံ၊ထားစိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ရဇနေ၊ ဆိုးရေသည်။ နိက္ခန္တေပန၊ ထွက်လေပြီးသော်ကား။ တံဥဒကံ၊ ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ ၍။ စိဝရံ၊ ကို။ မဒ္ဒိတဗ္ဗံ၊ နယ်အပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဆိုးဘန်များသဖြင့် သက်နိုးအခေါက်ခေါက် ရှိလမူကား ရေတွင်ဖွပ်၍ ဆိုးရည်ကို ညှစ်ပြီးမှ နယ်ပြန်ဟူသတည်း)။ ဒန္တကာသာဝါနိုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကံဝါ၊ တထပ်ငင်း။ ဒွေဝါဝါရေ၊ နှစ်ထပ်ငင်း။ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍။ ဒန္တဝဏ္ဏာနိ၊ ဆင်စွယ်ရောင်နှင့်တူသော သက်နိုးတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။

ဆိန္နကစိဝရာနုဇာနနကထာ

၃၄၅။ အစ္ဆိဗဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ စတုရံသကေဒါရကဗန္ဓံ၊ သေးထောင့်ကန်သင်း ဖွဲ့သော လယ်တည်း။ ပါဠိဗဒ္ဓန္တိ၊ ကား။ အယာမတော၀၊ အလျားမှသော်ငင်း။ ဝိတ္ထာရတော၀၊ အနံမှသော်ငင်း။ ဒီဃမရိယာဒဗဗန္ဓံ၊ရှည်စွာသော ကန်သင်းဖွဲ့သော လယ်တည်း။ မရိယာဒဗဗဒ္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တရအန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ရဿမရိယာဒဗဗန္ဓံ၊ တိုသော ကန်သင်းဖွဲ့သော လယ်တည်း။ သိင်္ဃာဋကဗဒ္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မရိယာဒါယ၊ အပိုင်းအခြား ဖြစ်သော ကန်သင်း၏။ မရိယာဒံ၊ တပါးသော အပိုင်းအခြား ဖြစ်သော ကန်သင်းကို။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားလေသော အရပ်၌။ သိင်္ဃာဋကဗဒ္ဓံ၊ ခရီးလေးခုအဆုံးကဲ့သို့ ဖွဲ့သော ကန်သင်းတည်း။ စတုက္ကသဏ္ဌာနံ၊ ခရီးလေးခု အဆုံး၏သဏ္ဌာန်။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အထ္ထော၊အနက်တည်း။ သံဝိဒဟိတုန်၊ဟူသည်ကား။ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှာ။ ဥဿဟသိ၊တတ်နိုင်၏လော။ (ဟူသမ္မန်)။

ဥဿဟသိ တုံ အာနန္ဒာတိ၊ သည်ကား။ အာနန္ဒ၊နွာ။တုံ၊သည်။ သင်္ကောသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဥဿဟာမိ ဘဂဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ တုမှေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဒိန္နနယေန၊ပေးတော်မူသောနည်းဖြင့်။ သင်္ကောမိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဒယ်သိ၊ပြု၏။ ယတြဟိနာမာတိ၊ ကား။ ယောနာမ၊ အကြင် အာနန္ဒာကဲ့သို့သော တပည့်သားသည်။ ကုသိမိ နာမာတိ အာဒိသု၊ တို့၌။ ကုသိတိ ဧတံဝစနံ၊သည်ကား။ အာယာမတောစ၊အလျား မှဲ့ဂုဏ်း။ ဝိတ္ထာရတောစ၊ မှဲ့ဂုဏ်း။ အနုဝါတာဒိနံ၊ အလျားအနားပတ်အစရှိကုန်သော။ဒီဃပတ္တာနံ၊ရှည်သောအနားပတ်တို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း။ (အနားပတ် ရှည်ဟူလို၏)။ အမုကုသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တရအန္တရာ၊ အနားပတ်ရှည်တို့၏ အကြား အကြား၌။ ရဿပတ္တာနံ၊ ဆက်သောအနားတို့၏။ နာမံ၊အမည်တည်း။မဿ္ဟလန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ပဆ္ဆာဂတ္တိက စိဝရဿ၊ ငါးခက်း ချုပ်သော သင်္ကန်း၏။ ဧကကသ္မိံ ခဏ္ဍေ၊ တခက်းတခက်း၌။ မဟာမဏ္ဍလံ၊ အိမ်ဝန်းတည်း။ အဒ္ဓမဿ္ဟလန္တိ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကမဏ္ဍလံ၊ အိမ်ငယ်တည်း။ (ကွဲဟူလိုသည်)။ ဝိဝဋန္တိ၊ ဝိဝဋ်ံ ဟူသည်ကား။ မဏ္ဍလဿ၊ အိမ်ဝန်းကိုဂုဏ်း။ အဒ္ဓမဏ္ဍလဿ၊ ကွဲကိုဂုဏ်း။ ဧကတော၊တပေါင်းတည်း။ ကဘွာ၊ ၍။ သိဒ္ဓိဘံ၊ ချုပ်သော။ မဇ္ဈိမခဏ္ဍံ၊ အလယ် တလွှာတည်း။ (ခေါင်ဟူလိုသည်)။

အနုဝိဝဋန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုခေါင်၏။ ဥဘောသုပသေသု၊ လက်ဝဲ လက်ျာ နှစ်ဘက်တို့၌။ ဒွေခဏ္ဍာနိ၊ နှစ်လွှာတို့တည်း။ (ပဌမနှစ်လွှာ ဟူလိုသည်။ ဒုတိယနှစ်လွှာကို အထက်၌ဆိုလတ္တံ့)။ ဂီဝေယျကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂီဝေ၊ လည်၌။ ဝေဋ္ဌနဋ္ဌာနေ၊ လိပ်ရာအရပ်၌။ (ရစ်စရာအရပ်၌လည်းပေး)။ ဒဠှီကရဏတ္ထံ၊ မြဲစိမ့်သောငှာ။ အညံ၊ သော။ သုတ္တသံသိဗ္ဗိတံ၊ ချည်ဖြင့် ချုပ်အပ်သော။ အာဂန္တုကပတ္တံ၊ လည်ခံ အုပ်သောအနားပတ်တည်း။ (လည်ခံ အပြားပေါ်က ပြင်ထပ်သည် ဟူ၏။ ယခုမခေလ့ကုန်)။ ဇေဿ်ယျကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇဿ်ပါပုဏနဋ္ဌာနေ၊ မြင်းခေါင်းသလုံးထိရာ၌။ တထေဝ၊ ထိုကဲ့သို့ဂုဏ်း။ သံသိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်အပ်သော။ ပတ္တံ၊ အပေါ်ထပ်သော အပြားတည်း။ (ဤမြင်းခေါင်း ထိရာခံသောအပေါ်အပြားတင်သည်.ကိုယခုမခေလ့ကုန်)။ဧတံဝစနံ၊ဤဂီဝေယျကံဇေဿ်ယျကံ ဟူသောစကားသည်ကား။ ဂီဝဋ္ဌာနေစ၊ လည်ထိရာ အရပ်၌ဂုဏ်း။ ဇဿ်ဋ္ဌာနေစ၊ မြင်းခေါင်းထိရာ အရပ်၌ဂုဏ်း။ ပတ္တာနမေဝ၊ ပကတိအနားပတ်တို့၏ပင်လျှင်။ နာမန္တိ ဝိ၊အမည်ဟူ၍လည်း။ ဝဒန္တိ၊ဆရာတို့ဆိုကုန်၏။

(ဤနောက်စကားအသိုကား အပေါ်က အာဂန္တုကတပါး မထပ်ဖြို။ ပကာဘိ အောက်အနားပတ် အထက် အနားပတ်တင် ဟူလိုသည်။ ချုပ်သားကို အထိထား၍ ဝတ်သည်နှင့်ညီ၏။ အင်္ကျီဝတ်သကဲ့သို့ ယူသည်)။ ဗာဟန္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဝဝန္ဒာနံ၊ ခေါင်ရုံနှစ်လွှာတို့၏။ ဗဟိ၊အပဋ္ဌ။ ဧကေကံခလ္လံ၊ တဘက် တလွှာတည်း။ (ဒုတိယ နှစ်လွှာ ဟူလို သည်။ ဤအသိုကား ဒုတိယ လက်လိပ်ပြုသဘည်း။ ရှေးဆရာကြီး တို့ကား ပဌမနှစ်လွှာကို ခေါင်ရုံကြီးဟူ၏။ ဒုတိယနှစ်လွှာ ကိုကား ခေါင်ရုံ ထွေးလည်းဟူ၏။ လက်ထိပ်လည်း ဟူစ ကုန်၏)။ ဇုတိ၊ သို့။ ပဉ္စခဏ္ဍိက စီဝရေန၊ ငါးခဏ်းချုပ်သော သင်္ကန်းဖြင့်။ ဧတံစီဝရဝိဓာနံ၊ ဤသင်္ကန်းကြီးအစီအရင်ကို။ ဝိစာရိတံ၊ စီရင်၏။ (ဤပဉ္စခဏ်းကား ယခု မွန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သင်္ကန်းကဲ့သို့တည်း။ ဇုတိသဒ္ဒါကား ပရိသမာပန အနက်ကို ပြသည်)။ အဆဝါ၊ ကား။ အနုဝိဝဒ္ဒန္တိ ဧတံဝစနံ၊ သည်ကား။ ဝိဝဒ္ဒဿ၊ ခေါင်၏။ ဧကပဿဓတာ၊ တဘက်မှ။ ဒွိန္နံ၊ ပဌမ ဒုတိယနှစ်လွှာ။ ဧကပဿတော၊ တဘက်မှလည်း။ ဒွိန္နံ၊ ပဌမ ဒုတိယနှစ်လွှာ။ ဇုတိဇုမေသံ စတုန္နဓိခလ္လာနံ၊ ဤလေးလွှာတို့၏လည်း။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ (ဤ၌ ခေါင်နှင့်သော် ငါးခဏ်းရှိသင့်လင့်ပြီ)။ ဗာဟန္တိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုပ္ပမာဏံ၊ ကောင်းသောပမာဏ ရှိသော။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပန္တေန၊ ရုံသဖြင့်။ သံဟရိတွာ၊ အစွန်းသား နှစ်ဘက်သပ်၍။ ဗဟာယ၊ လက်ရုံးကြီး၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဌပိတာယ၊ ထားသောသင်္ကန်း၏။ ဥဘောအန္တေ၊ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့သည်။ (ထင်းပိုးရစ်သော အစွန်းသင်္ကန်းနား နှစ်ထပ်ကိုယူ)။ ဗဟိမုခါ၊ အပသို့ မျက်နှာရှိကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤဗာဟန္တ သဒ္ဒါသည်ကား။ ဧတသံ၊ ထိုအစွန်းနှစ်ဘက် တင်အပ်သော လက်လိပ်တို့၏။ နာမံ၊ တည်း။ (ဤသို့ လက်လိပ် နှစ်လွှာနှင့်တကွ သတ္တခဏ်း ဖြစ်သတည်း။ ဤဝတ်ဟန်ကား အစွန်းနှစ်ဘက်ကို အညီထား၍ ညာလက်ရုံး အောက်မှ ကြိုက်၍ အဖျားကိုပြင်သို့ မျက်နှာရှိစေလျက် လက်ရုံးပေါ်၌ ထား၍ဝတ်သည်နှင့်ညီ၏)။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်၏။ အယမေဝနယော၊ ဤနောက်နည်းကို လျှင်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ၏။

တိစီဝရာနုဇာနနကထာ

၃၄၈။ စီဝရဟိ ဥဒ္ဒိဿကေတိ၊ ကား။ စီဝရေဟိ၊ သင်္ကန်း တို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဒိဿိကေ၊ ဦးခေါင်းရွက်အပ်သော အထုပ်တို့ကို။ ကတေ၊ ပြုပြီးသော်။ ယဿ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တဘတ္တာ၊ ဦးခေါင်း၌ ရွက်အပ်သော

အထုပ်တို့သည်။ ဟောန္တို့၊ ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အခြင်းဖြင့်။ ကတေး၊ ပြုပြီးသော်။ ဥက္ခိတ္တဘတ္တိကဘာဝံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရွက်အပ်သော အထုပ်ရှိသောအဖြစ်သို့။ အာပါဒိတေ၊ ရောက်စေပြီးသော်။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စီဝရဘိသိန္တိတ္ထေပဒေ၊ ၌၊ ဘိသိတိ၊ ကား။ ဒွေတီကိစီဝရာနိ၊ နှစ်ထည် သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ (တထပ်တည်းသော်လည်းပေး)။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဘိသိသင်္ခံပေန၊ ဘုံလျှို့ အသွင်ဖြင့်။ (ဘုံလျှို့အယောင်ဖြင့်လည်းပေး)။ သံဟရိတစီဝရာနိ၊ ထပ်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ (ခေါက်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း ပေး)။ ဝုတ္ထာနိ၊ ဟောအပ် ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိတော၊ ဒက္ခိဏာဂိရိမှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ ပဋိနိဝတ္တိသတိတိ၊ ပြန်တော်မူလတ္တံ့သတည်းဟု။ တတ္ထ၊ ထိုဒက္ခိဏာဂိရိသို့။ ဂန္တွာန၊ သွားလေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဇီဝကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထု၌ကြောင့်။ (၌လည်းပေး)။ လဒ္ဓစီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ (ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌ ထား၍ဟူလိုသည်)။ အာဂမံသုကိရ၊ တတ်။ ဇုဒါနိပန၊ ယခုဝေသာလီပြည်သို့ သွားတော်မူသော အခါ၌ကား။ စိရေန၊ မြင့်သဖြင့်။ အာဂမိဿတိတိ၊ ပြန်တော်မူလတ္တံ့သည်ဟု။ မညမာနာ၊ အမှတ်ရှိကုန်ရကား။ အာဒါယ၊ ၍။ ပတ္တမိံသု ကိရ၊ တတ်။ အန္တရဋ္ဌကာသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာဃသဓ၊ တပို့တွဲ လ၏ဂုဏ်း။ ဖဂ္ဂုဏသဓ၊ တပေါင်း လ၏ဂုဏ်း။ အန္တရာဝေမဏ္ဍ၊ ၌။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ရက်တို့၌။ နဘဂဝန္တံ သိတံ အဟောသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝတော၊ အား။ သိတံ၊ ချမ်းခြင်းသည်။ နု အဟောသိ၊ မဖြစ်။ သိတာလုကာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သိတပကတိကာ၊ ချမ်းတတ်သောသဘောရှိ၏။ ယေကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ပကတိယာဝ၊ သဘောဖြင့်လျှင်။ သိတေန၊ ချမ်းသဖြင့်။ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ဇုတိတေံဂရိဝိတ္ထာနံ၊ အကြီးတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယေပိခေါတေကုလပုတ္တာဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ အဏ္ဍောကာသေ၊ ၌။ အနိသိဒိတ္ထာ၊ မနေမူ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ နအနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ မဟာဇနံ၊ ကို။ သညာပနတ္ထံပန၊ သိစိမ့်သောငှာလျှင်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ၏။ ဒိဂုဏံ သဃ်ာဋိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။သဃ်ာဋိ၊ ဒုကူဋ်ကား။ ဒုပဋ္ဋံ၊ နှစ်ထပ်။ကေစိဃနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကပဋ္ဋံ၊ တထပ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ အတ္ထနာ၊ ကိုယ်တော်ကို။ စတူဟိစီဝရေဟိ၊ လေးထပ်သောသင်္ကန်းတို့ဖြင့်။ ယာပေတိ၊ မျှတော်မူ၏။ အမှာကံပန၊ အားကား။ တိစီဝရံ၊ သုံးထပ်သော

သက််နှးကို။ အနဇာနာတိ၊ ၏။ ဇုတိဝစနဿ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သည်၏။ ဩကာသံ၊ ကို။ ဥပ္ပန္နိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သောငှာ။ (ဖြတ်အံ့သောငှာလည်းပေး)။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သဃ်ာဋိ်ံ၊ ကို။ အနဇာနာတိ၊ ၏။ ဇုတရေ၊ ဒုကုဋ်မှတပါးသင်းဝိုင်းကိုယ်ဝတ်တို့ကိုကား။ ဧကစ္စိကေ၊တထည်စီတို့ကို။ အနဇာနာတိ၊ ၏။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နေသံ၊ တို့အား။ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ သတည်း။

အတိရေကစီဝရာဒိကထာ

၃၄၈။ အဂ္ဃဋ်ံအစ္ဆ၊ပေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆိဒ္ဒဋ္ဌာနေ၊ ပေါက်ရာအရပ်၌။ ဝိလောတိကခဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးစအထုံးကို။ လဂ္ဂါပေယျံ၊ ဖာအံ့။ (ကပ်စေအံ့ဃသော်လည်းပေး)။ အဟတကပ္ပါနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်သာ။ ဓောတာနံ၊ ဖွပ်သောပုဆိုးတို့၏။ (တကြိမ်သာ ဖွပ်သောပုဆိုးကား အသစ်နှင့်တူသတည်း)။ ဥတုဒ္ဓဋ္ဌာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥတုတောဒီဃကာလတော၊ ဥတုကာလရှည်သောအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာနံ၊ သိမ်မွှေးကုန်သော။ ဟတ်ဝတ္ထကာနံ၊ မြင့်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောပုဆိုးတို့၏။ ဝိလောတိကာနံ၊ ရိုလေဖြိုးသောပုဆိုးတို့၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပဏိကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္တရာပဏတော၊ အိမ်စျေးမှ။ ပဘိတဝိလောတိကစီဝရေ၊ ကျသောပုဆိုးရှိဖြင့်ချုပ်သော သင်္ကန်းဌ်။ ဥဿာဟောကရဏီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ အထပ်၏အဝိုင်းအခြားသည်ကား။ တ္ထေ၊ ဌ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန္နသတမ္ပိ၊ အထပ်တရာသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ဤကားပံသုကူသင်္ကန်းကိုမိန့်သတည်း)။ ဇုဒံသဋ်၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာသော။ ဘိက္ခု၊နော၊ ရဟန်းအား။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။အဂ္ဃဋ်ံတုန္နန္တိ၊ ထွေပဒေ၊ ဌ်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ အဟောင်းကိုခွါ၍။ အလ္လိီယာပနခဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးစသည်ဖြင့်ဖာသည်ကား။ အဂ္ဃဋ်ံ၊ ဖာသည်မည်၏။ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်။ သံသိဗ္ဗိတံ၊ အစုတ်ကိုချုပ်ဖာသည်ကား။ အန္တရာပဏတော၊ အိမ်စျေးမှ။ ပဘိတဝိလောတိကစီဝရေ၊ ကျသောပုဆိုးရှိဖြင့်ချုပ်သော သင်္ကန်းဌ်။ ဥဿာဟောကရဏီယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပရိစ္ဆေဒေါပန၊ အထပ်၏အဝိုင်းအခြားသည်ကား။ တ္ထေ၊ ဌ်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန္နသတမ္ပိ၊ အထပ်တရာသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ (ဤကားပံသုကူသင်္ကန်းကိုမိန့်သတည်း)။ ဇုဒံသဋ်၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာသော။ ဘိက္ခု၊နော၊ ရဟန်းအား။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊၏။အဂ္ဃဋ်ံတုန္နန္တိ၊ ထွေပဒေ၊ ဌ်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ အဟောင်းကိုခွါ၍။ အလ္လိီယာပနခဏ္ဍံ၊ ပုဆိုးစသည်ဖြင့်ဖာသည်ကား။ အဂ္ဃဋ်ံ၊ ဖာသည်မည်၏။ သုတ္တေန၊ ချည်ဖြင့်။ သံသိဗ္ဗိတံ၊ အစုတ်ကိုချုပ်ဖာသည်ကား။ တုန္နံနာမ၊ အပ်လျှိုထိုးသည်မည်၏။ ဝဋ္ဋေတ္ဝာ၊ လိပ်၍။ ကရဏံ၊ ချိန်သည်ကား။ ဩဝဋ္ဋကံ၊ ချိန်သည်မည်၏။မုဋ္ဌိကာ၊ ဆောက်ပြားထိုးသည်ကို။ ကဏ္ဍုသကံဇုတိ၊ ကတ္ထုသကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ (ကြွက်သွားတို့သည်သော်လည်းဟူ)။ ဒဋ္ဌီကမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အနုဒ္ဓရိတ္ဝာဝ၊ အရိုကို မထုတ်ဘဲသျှင်။ ဥပသဃံကတ္ဝာ၊ အမှီပြု၍။ အလ္လိယာပနကံ၊ အပေါ်က

ထပ်သော။ ဝတ္ထုခက္ကံ၊ ပုဆိုးစသည်သည်။ ဒဠ်ိကမ္ဗံနာမ၊ မြွစိမ့်သောဌာ ထပ်ပြန်သည်မည်၏။

၃၄၉-၃၅၀။ ဝိသာခဝတ္ထု၊ သည်။ဥတ္တာနတ္ထံ၊ ထင်သောအနက်ရှိ၏။ (ပေါ်သောအနက်ရှိ၏။ တိမ်သောအနက်ရှိ၏။ တွန့်သောအနက်ရှိ၏။ ကြိုက်ရာပေး)။ တတောပရံ၊ ထိုနောက်သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၌။ ဝိနိစ္ဆိတမေဝ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်ချည်းတည်း။ သောဝဂ္ဂိကန္တိ၊ သည်ကား။ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ပတ္တဟေတုကံ၊ ရောက်အံ့သောအကြောင်းရှိ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ သောဝဂ္ဂိကန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ-အဝေါစ၊ မူ၏။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ အပနေတိ၊ တတ်၏။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ သောကနုဒံ၊ မည်၏။ (ဒါနရစေ)။ အနာမယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရောဂါ၊ အနာမရှိ။ သင်္ဃမိုကာယမိုတိ၊ ဟူသည်ကား။ သင်္ဂေါပပန္နာ၊ နတ်ပြည်သို့ကိုယ်တိုင်ရောက်၍။ ပမောဒတိ၊(ထည်ပါ)။မွေ့လျော်လိမ့်သတည်း။ (ဟုသမ္မန်)။

၃၅၃။ ပုထုဇ္ဇနာကာမေသုဒီတရာဂါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဈာနလာဘီနော၊ ဈာနလာဘီပုထုဇ္ဇဉ်တို့သည်။ (ပုထုဇ္ဇဉ်ဖြစ်သောဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ဈာန်ဖြင့်ကာမရာဂကို ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် ပယ်ရကားသုက်မလွတ်သတည်း)။

၃၅၆။ သန္ဒိဋ္ဌေတိ၊ ကား။ ဒိဋ္ဌမတ္တကမိတ္တော၊ မြင်ကြကာမျှသောခင်ပွန်းတည်း။ သမ္ပတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသမ္ဗောဂေါ၊ တကွနက်သုံးဆောင်ကြသော။ ဒဋ္ဌမိတ္တော၊ မြဲမြံစွာသော အဆွေခင်ပွန်းတည်း။ အာလပိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယံမမသန္တကံ၊ အကြင်ငါ့ဥစ္စာကို။ ဇာနေယျာသိ၊ အံ့။ တံမမသန္တကံ၊ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ လော။ ဇာတိဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ တေသုတိသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ အညတရနာမေန၊ တပါးပါးသောအမည်နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ဇီဝတိဂဟိတေအတ္တမနောဟောတိတိဇာမေဟိဝစနေဟိ၊ ဤနှစ်ခွန်းသောစကားတို့ဖြင့်။ ဂဟိတဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား သန္ဒိဋ္ဌော၊ဇီဝတိ၊ဂဟိတေအတ္တမနောဟောတိ၊ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါဖြင့်လည်း ဝိဿာသဂါဟရောက်၏။ သမ္ဖတ္တော၊ဇီဝတိ၊ဂဟိတေအတ္တမနောဟောတိ၊ ဤသုံးပါးဖြင့်လည်း ဝိဿာသဂါဟရောက်၏။ အာလပိတော ဇီဝတိ၊ ဂဟိတေ အတ္တမနော ဟောတိ၊ ဤသုံးပါးသော အင်္ဂါဖြင့်လည်း ဝိဿာသဂါဟ ရောက်၏ဟူလိုသတတ်)။

ပဉ္စိမဝိကပ္ပနုပဂစိဝရာဒိကထာ

၃၅၉။ ပံသုကူလကတောတိ၊ ကား။ ကတပံသုကူလော၊ ချုပ်သော ပံသုကူသက်နှံးတည်း။ ဂရုကောဟောတီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဇိဏ္ဏဇိဏ္ဏဌာနေ၊ ယဉ်ရာ ယဉ်ရာ အရပ်၌။ အဂ္ဂဠာရောပနေန၊ အထပ် များသောကြောင့်။ ဂရုကော၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုတ္တလူခံကာတုန်၊ ဟူသည်ကား။ သုတ္တေနေဝ၊ ချည်ဖြင့်လျှင်။ အဂ္ဂဠံ၊ဖာသည်ကို။ ကာတုံ၊ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဝိကဏ္ဏောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သုတ္တံ၊ အပ်ထိုး ခြင်းကို။ အဋ္ဌိတ္ဝာ အဋ္ဌိတ္ဝာ၊ ၍။ သိဒ္ဓန္တာနံ၊ ချုပ်သော ရဟန်းဘို့အား။ ကောသဇ်ဇာဒိကဏ္ဏော၊ ဒုကုဋ် တစ္ဆန်းသည်။ ဒိဃော၊ များလျားရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကဏ်ဟံ ဥဒ္ဒရိတုန်၊ ဟူသည်ကား။ ဒိဃကောဏံ၊ အထောင့် ရှည်လတ်သည်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဩကိရိယန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဆိန္နကောဏတော၊ ဖြတ်သောသက်နှံး ထောင့်မှ။ ဂဠုန်၊လျှောကုန်၏။ အနုဝါတံပရိဘဏ္ဍုန်၊ ဟူသည်ကား။ အနုဝါတဆွေ၊ အလျားအနားပတ်ကိုဂုင်း။ ပရိဘဏ္ဍဆွေ၊ အနံအနားပတ်ကို ဂုင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ပတ္တာလုဠုန်တီတိ၊ဟူသည်ကား။ မဟန္တေသု၊ ကြီးကုန်သော။ ပတ္တမုခေသု၊ အနားပတ် မျက်နှာတို့၌။ ဒိန္နာနိ၊ သိကုန်သော။ သုတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဂဠုန်၊ လျှောခဲ့ကုန်၏။ တတောတတ္ထ၊ ထိုကြောင့်။ ပတ္တာနိ၊အနားပတ်တို့သည်။ လုဠုန်၊ ပျက်ကုန်၏။ (အနားပတ်သိသည်ကို ဆိုသတည်း)။ အဋ္ဌပဒကံ ကာတုန်၊ ဟူသည်ကား။ အဋ္ဌပဒကစ္ဆန္နေန၊ တကျစ်ကွက် သွားသောပျဉ်၏ အသွင်ဖြင့်။ ပတ္တမုခံ၊ အနားပတ်ပြားကို။ သိဒ္ဓိတုံ၊ဌာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ (ကျားဗိုလ်ကွက်တောင်သန်း မြောက်သန်း အနားပတ်ကို မကြွစိမ့်သောဌာ ချုပ်ပြန် ဟူလိုသတည်း)။

၃၆၀။ အန္ဓာဓိကမိဿ အာရောပေတုန်၊ ဟူသည်ကား။ အာဂန္တုကပတ္တံ၊ သလင်းထောင်ကို။ ဒါတုံ၊တင်စိမ့်သောဌာ။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (အာဂန္တုကပတ္တံဟူ၍ ဤအရာ၌ ဆိုသည်ကား သက်နှံး အလျားအနံ ပမာဏ မလောက်လတ်သော် လောက်အောင် တပါးသလင်းထောင်၍ စပ်ပြန် ဟူလိုသတည်း)။ ဇုဒံပန အာဂန္တုကပတ္တံ၊ ဤသလင်းထောင်ကိုကား။ အပ္ပဟောနကော၊ သက်နှံးပမာဏ မလောက်ရာ၌။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။ (ပမာဏလောက်သော်ကား တင်ဘွယ်မရှိပြီ ဟူလိုသတည်း)။ သဒိစပဟောသိ၊ အကယ်၍ သက်နှံးပမာဏလောက်မူကား။

အာဂန္တုကပတ္တံ၊ အသစ်သလင်းထောင်၍ စပ်ခြင်းသည်။ နဝင္ဆတိ၊မအပ်။ ဆိန္နိတဗ္ဗမေဝ၊လျှင်တည်း။ (ဤကား သက်နး၏ပမာဏ လွန်သည်ရှိသော် ဖြတ်ခြင်းနှင့်တကွ အာပတ်သင့်သောကြောင့် မိန့်သတည်း)။

၃၆၁။ နစဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါဒေယျန္တိ ထွေပဒေ၊ ၌။ သေသညာတိနံ၊ မိဘမှ ကြွင်းသောအမျိုးတို့အား။ ဒေန္တော၊ပေးသောရဟန်းသည်။ ဝိနိပါတေတိ ယေဝ၊ ဖျက်သည်သာမည်၏။ မာတာဝိတရောပန၊ တို့ကိုသော်ကား။ ရဇ္ဇေ၊၌။ သစေဝိဋ္ဌတာ၊ အကယ်၍တည်မူလည်း။ ပတ္ထယန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၆၂။ ဂိလာနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂိလာနတာယ၊ နာသောအဖြစ်ကြောင့်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂန္တုံ၊ ငှာ။ အသမတ္ထော၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းတည်း။ ဝဿိက သင်္ကေတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဿိကော၊ မိုးဦးဥတုဖြစ်သော။ စတ္တာဇရာမာသေ၊လေးလ၌။ နဒီပါရန္တိ၊ဟူသည်ကား။နဒီယာ၊ ၏။ ပါရေ၊ ကမ်းတဘက်၌။ ဘတ္တံ၊ဆွမ်းကို။ ဘုဉ်းတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိ ဝိဟာရောဘိ၊ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဧတေသု ဂိလာနဝဿိကသင်္ကေတနဒီပါရဂမနအတ္ထတကထိနဘာဝေသု၊ ထိုနာသောရဟန်း မိုးဦးလေးလ မြစ်ကမ်းတဘက်သို့ သွားခြင်း ကထိန်ခင်းခြင်း အဖြစ်တို့၌။ အဂ္ဂဠုတ္တိယေဝ၊ တံခါးရွက်ဖြင့် လုံခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ပမာဏတည်း။ ဟိသဒ္ဒံ၊၏။ ဂုတ္တေဝေဝိဟာရေ၊လုံသောကျောင်း၌သာလျှင်။ ဧတေသု ကာရဏေသု၊ တို့ကြောင့်။ နိက္ခိဝိတ္ထာ၊ ၍။ ဗဟိ၊သို့။ ဂန္တုံ၊ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ အဂုတ္တေ၊ မလုံသောကျောင်း၌။ နဝင္ဆတိ၊ မအပ်။ အရညကသဿပန၊ တောင်၌နေသောရဟန်းအား၊ကား။ ဝိဟာရော၊ သည်။ သုဂုတ္တော၊ ကောင်းစွာလုံသည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ တေနဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘဏ္ဍုကွလိကာယ၊ သင်္ကန်းထည်ရာ အိုး၌။ ပက္ခိဝိတ္ထာ၊ ၍။ သပဋိစ္ဆန္နေသု၊ ဖုံးကွယ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ (သုပဋိစ္ဆန္နေသုလည်း ရှိ၏။ ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်းကုန်သော်လည်းဟူ)။ ပါသာဏသုသိရဂဒ္ဒဿုပဓာနဿ၊ ကျောက်ခေါင်း သစ်ခေါင်းစသည်တို့၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဂန္တုံ၊ အပ်၏။

သံဃိကစီဝရုပ္ပါဒကထာ

၃၆၃။ တုယှံဝ ဘိက္ခု တာနိ စီဝရာနိတိ၊ရာနိဟူသည်ကား။ အညတ္ထ၊ တပါး၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဂတာနိဝိ၊ ရောက်ကုန်သော်လည်း။ တုယှေဝ၊

သင်၏ သာလျှင်။ စီဝရာနိ၊ တို့တည်း။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်၊ တေသံစီဝရာနံ၊ တို့ကို။ ဣဿရော၊အစိုးရသောသူသည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိ။ ဧဝဆ္ဆပန၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အနာဂတေဝိ၊ ဥ္ဒလည်း။ နိက္ကုဋ္ဌာ၊ စွာ၊ အလိုလို မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဂတ္ဘိဿန္တိ၊ ယူလတ်ကုန်အံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတုံ၊ ဌာ။ ဣဓပနာတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ တသ္မေ တာနိ စီဝရာနိ ယာဝ ကထိနဿ ဥပ္ပာဒာ၊ တို့သည်ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဂဏပူ၊ုကောဘိက္ခူ။၊ ဂိဏ်းပြည့်ရဟန်းတို့ကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရ၍။ ကထိနံ၊ ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ပဋ္ဌမာသေ၊ ငါးလတိုင်တိုင်။ ဌပိတုံ၊ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ (ဟုသမ္မန်)။ သစေ၊အကယ်၍။ အတ္ထတံ၊ ခင်းသည်။ နောဟောတိ၊အံ့။ ဧကံစီဝရမာသမေဝ၊ သင်္ကန်း၏အခါတလ ကိုသာလျှင်။ ဌပိတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ (ငါးလ ဟူသည်ကား သိတင်းကျွတ်လဆုတ်ကသည် တဖေါင်းလပြည့် တိုင်ရုံတည်း၊ စီဝရကာလ တလ ဟူသည်ကား သိတင်းကျွတ်လဆုတ် တရက်ကသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်ရုံတည်း)။ ယံစီဝရံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ ဒေမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊ လည်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဿံဝုတ္ထ သံဃဿ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊ လည်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့သင်္ကန်းကို။ ဒေမ၊ လှူကုန်၏။ ဣတိဝါ၊ လည်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သစေပိ၊ လည်း။ မတာကစီဝရံ၊ သေသောသူ၏ သင်္ကန်းကို။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ မဝေဘန်မူ၍။ တံဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ တဿေဝ ဘိက္ခုနော၊ ထိုတယောက်တည်း ဝါဆိုသော ရဟန်းအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယမ္မိစိဝရံ၊ ကိုလည်း။ ဝဿာဝါသတ္ထာယ၊ ဝါဆိုဘို့အလို၌ဌာ။ ဝမိုဴ ပယောဇေတ္ဝာ၊ ကျွေးချစေ၍။ (ဤကား ဝေယျာဝစ္စ ပြုသော သူတို့ကို ချစေသည်ကိုယူ)။ ဌပိတ ဥပနိက္ခေပတော၊ ထားနှံ့သော ပုဆိုးမှဂုဏ်း။ တတြုပ္ပါဒတော၀ါ၊ ထိုကျောင်း၏ လယ်ခွန် လယ်နက်အရံ စသည်မှ ဖြစ်သောပုဆိုးမှဂုဏ်း။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့သင်္ကန်းကို။ ဂဏ္ဌတိ၊ ခံအံ့။ ယူအံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ သုဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ကောင်းသောယူခြင်း သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။ယေနတေနာကာရေန၊ ဟုတ်ဟုတ် ညားညားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝတ္ထုံ၊ သည်။ အတ္ထတကထိနဿ၊ ကထိန်ခင်းသော ရဟန်း

အား။ ပဋ္ဌမာသေ၊ ငါးလပတ်လုံး။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အနတ္ထတ
ကထိနဿ၊ ကထိန်မခင်းသော ရဟန်းအား။ ကေစီဝရမာသံ၊ သင်္ကန်း၏
အခါတလပတ်လုံး။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ယံပနာဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဣဓအာဝါ
သေ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝဿံဝုတ္ထ သံဃဿ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊
ဤသို့ဂျင်း။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့ သင်္ကန်းကို။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိဝါ၊
ဤသို့ဂျင်း။ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍။ ဒိန္နံ၊ လှူ၏။ တံဝတ္ထုံ၊ ကို။ အနတ္ထတကထိနဿဝိ၊
ကထိန်မခင်းသော ရဟန်းအားလည်း။ ပဋ္ဌမာသေ၊ ငါးလတိုင်တိုင်။ ပါပု
ဏာတိ၊ ရောက်၏။ (ဝါဆိုသင်္ကန်းဟု လှူလတ်သောကြောင့် ငါးလတိုင်
အောင်ရပါသည်ဟူ၏)။ တတောပရံပန၊ ထိုငါးလပြင်၌။ (တပေါင်း
လပြည့် လဆုတ်တရက်ကစ၍ယူ)။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆို
ဘို့သင်္ကန်းကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ မေးအပ်၏။ ကိံ၊ အဆိုနည်း။ ဣဒံဝဿာဝါ
သိကံ၊ ဤဝါဆို သင်္ကန်းကိုကား။ အဟိတ ဝဿေ၊ လွန်လေ ပြီးသော
အခါ၌။ ဒေထ၊ လှူကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ မူကား။ အနာဂတဝဿေဝိ၊
နောက်ဝါ၌တည်း။ ဒေထ၊ လှူကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေး
အပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဟူသည်ကား။ ဝိဋ္ဌိသမယော၊ အခါ
သမယ၏ အပ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ သောကြောင့်တည်း။

ဥတုကာလန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဿာနတော၊ မိုးလမှ။ အညကာလံ၊
တပါးသောကာလ၌။ (ဆောင်းလနွေလကိုယူ)။ ကေကော၊ တယောက်
အထိုးတည်း။ ဝသိ၊နေ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ တာနိစီဝရာနိ အာဒါယသာဝတ္ထိ
ဂန္ဒာတိတ္ထေပဒေ၊ ၌။ တာနိစီဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာ
သွားရာအရပ်၌။ သံဃိကာနေဝ၊ ကတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တေ့ထေ့၊ ဤသင်္ကန်း၌။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌမတ္တမေဝ၊ မြင်ကာမျှလျှင်။
ပမာဏံ၊ ဏတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သစေ၊ ၍။ ကေစိဘိက္ခူ၊တို့သည်။
ပဋိပထံ၊ ခရီးဦးကြို။ အာဂစ္ဆန္တာ၊ လာလတ် ကုန်သော်။ အာဝုသော
ငါ့ရှင်။ ကုဟိံ၊ သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။
သုတွာ၊၍။ အာဝုသော။ ချစ်ရှင်။ မယံ၊တို့သည်။ သံဃနပ္ပဟောမ၊ သံဃာ
မလောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုတွေရာအရပ်၌လျှင်။ ဘာ
ဇေတွာ၊ဝေ၍။ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်အံ့။ သုဂ္ဂဟီတာနေဝ၊ ကောင်းသောယူခြင်း
သာမည်ကုန်၏။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ သေ-ဇေသော ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ သြက္ကမိတွာ၊ ဖဲ့၍။ (သက်၍လည်းပေး)။ ကိဋ္ဌိ ဝိဟာ
ရံဝါ၊ အမှတ်မရှိသော ကျောင်းသို့ဂျင်း။ အာသန သာလံဝါ၊ ဆွမ်းစား

ဇရပ်သို့ဂင်း။ ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ဌာ။ စရန္တော၊ သွားလျက်။ ကေံ၊ တခုသော။ ဂေဟမေဝဝါ၊ အိမ်သို့ဂင်း။ ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့။ တတြစ၊ ထိုဝင်ရာအရပ်၌လည်း။ နံဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘိက္ခူ။၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဘာဇေတွာ၊ ၍။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်အံ့။ သုဂ္ဂဟိတာနေဝ၊ ကောင်းသော ယူခြင်းတို့ သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အခိဒ္ဒာတုန္တိ ဇဏ္ဍုပဒေ၊ ဒ္ဒ်။ အဓိဒ္ဒဟန္တေန၊ ငါ့သက်နှံးဟု ဆောက်တည်လိုသောရဟန်းသည်။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ဇာနိတမ်ဒံ၊ အပ်၏။ ဟိကထံ ဇာနိတမ်ဒံ၊ နည်းဟူမူ၏ဘား။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဃဏ္ဍိံ ပဟရိတွာ၊ကျောက်စည်ကိုခတ်၍။ ကာလံ၊ သင်္ကန်းဝေမည့် အခါကို။ ဃောသေတွာ၊ ကြွေးကြော်၍။ ထောကံ၊ ငယ်။ အာဂမေတွာ၊ ငံ့၍။ သစေ၊ ၍။ ဃဏ္ဍိသညာယဝါ၊ ကျောက်စည် အမှတ်ဖြင့်ဂင်း။ ကာလ သညာယဝါ၊ ဖြင့်ဂင်း။ ဘိက္ခူ။၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေဟိ၊ ရဟန်း တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘာဇေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စေ၊အကယ်၍။ နောအာဂန္တွန္တိ၊ ကုန်အံ့။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဇုမာနိ စိဝရာနိ၊ တို့သည်။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိ ဋ္ဌိတော၊ ငါ့သက်နှံးဟူ၍ ဆောက်တည်လေပြီးသော်။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သောသင်္ကန်းတို့သည်။ တဒဟေဝ၊ ရဟန်းသာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဌိတိကာပန၊ ထေရ်စဉ်သည်ကား။ နတ္ထိဒ္ဓတိ၊ မတည်။ (အစဖြူ၍ကမ္ဘည်းတံချသော ကြောင့် ထေရ်စဉ်မကည်ဟူလိုသတည်း)။

သဒ္ဒ၊၍။ ဓောကံ၊တသည်စီ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ထုတ်၍။အယံပဌမဘာဂေါ၊ သည်။ မယှံ၊ ငါအား။ ပါပုဏာဘိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ဒုတိယဘာဂေါ၊ တည်း။ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ဂဏှာဘိ၊အံ့။ ဂဟိတာနိစ၊ ယူခဲသောသင်္ကန်းတို့သည်ဂင်း။ သုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ကောင်းသောယူခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဌိတိကာစ၊ ထေရ်စဉ်သည်လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ဧဝံ၊ဤသို့။ပါပေတွာ၊ ကိုယ်ဘို့ရောက်စေဦး၍။ ဂဏှန္တေနာဝိ၊ ယူသဖြင့်လည်း။ သုဂ္ဂဟိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဃဏ္ဍိံ ပဟရိတွာဝါ၊ ကျောက်စည်ခတ်၍ဂင်း။ အပ္ပဟရိတွာဝါ၊ မခတ်မူ၍ဂင်း။ ကာလမ်ပိ၊ အခါကိုလည်း။ ဃောသေတွာဝါ၊ ကြွေးကြော်၍ဂင်း။ အဃောသေတွာဝါ၊ မကြွေးကြော်ဘဲဂင်း။ ဣဏ္ဍ၊ ဤအရပ်၌။ အဟမေဝ၊ ငါတယောက်သာတည်း။ ဇုမာနိစိဝရာနိ၊ တို့သည်။ မယှမေဝ၊ငါ့သက်နှံးသာဘည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဂဏှာတိ၊ ငါယူအံ့။ ဒုဂ္ဂဟိတာနိ၊ မကောင်းသော

ယူခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထဉ္စဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဇုမ၊ ဤအရပ်၌။ နတ္ထိ၊မရှိ။ မယုံ၊ငါအား။ တောနိဝဏာနိ၊ တို့သည်။ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဂဏှတိ၊ ငါယူအံ့။ သုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်မည်၏။

ပါတိတေကုသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧကေကောဠာသေ၊ တယောက်၏ အဘို့၌။ ကုသဒဏ္ဍကော၊ ကမ္မည်းတံကို။ ပါတိတမတ္တော၊ ချကာမျှ၌။သစေပိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဘိက္ခု၊သဟဿံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်မူလည်း။ ဂဟိတ မေဝနာမ၊ မည်၏။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ အကာမာ၊ မပေးလိုသည်ရှိသော်။ ဘာဂေါ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။ သစေပန၊ ၍တည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဒေန္တု၊ ပေးပစေကုန်။ အနုဘာဂေဝိ၊ အလျောက်ပေးခြင်း၌လည်း။ ဧသေ ဝနယော၊ တည်း။

သစီဝရာနီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလစီဝရံဝိ၊ ကာလသင်္ကန်းကိုလည်း။ ဇုတောဝ၊ ဤယခုကလျင်။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဝိသုံ၊ အသီး။ သဇ္ဇိယ မာနေ၊ ဆွမ်းကိုစီရင်သည်ရှိသော်။ အတိစိရံ၊ အလွန်မြင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ သို့။မိပွမေဝ၊ လျင်။ သစီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းနှင့်တကွကုန်သော။ ဘဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ အကံသု၊ကုန်၏။ ထေရေအာဂမ္မဥပ္ပန္နာနီတိ၊ဟူသည်ကား။ တုမ္ဟေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့၌။ ပသာဒေန၊ ဖြင့်၊ ခိပ်၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏။

သံဃဿဒေမာတိ စီဝရာနိဒေန္တီတိ၊ဟူသည်ကား။ သကလံဝိစီဝရကာလံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ကန်း၏ အခါသမယပတ်လုံး။ သကိံသကိံ၊ တချေတချေ။ ဒေန္တိယေဝ၊ တည်း။ ပုရိမေသုဒ္ဒိသုပနဝတ္ထူသု၊ ရှေးနှစ်ဝတ္ထု၌တို့၌ကား။ ပစ္ဆိန္နဒါနတ္တာ၊ အလှူပြတ်ပြီးသောကြောင့်။ (နောက်အလှူ မထပ်ပြီဟူလိုသတည်း)။ အဒံသူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ပုရိမဝတ္ထုနှစ်ပါး ဟူသည်ကား တယောက်တည်းဝါဆိုလိုသောရဟန်း၊ တယောက်တည်း ဝါမနေသောရဟန်း၏ ဝတ္ထု၌တို့တည်း)။ သမ္မဟုလာထေရာတိ၊ ရာဟူသည်ကား။ ဝိနယဓရပါမောက္ခထေရာ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်၏ဟူ၍ ကျော်စောသောထေရ်တို့တည်း။ တနည်းကား။ ဝိနည်းကိုဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကြီးဖြစ်သော ထေရ်တို့တည်း။ ပုရိမေန ဒွေဘာတိကဝတ္ထုနှာ၊ ဝတ္ထုနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ ကွ။ ဇုဒံပနဝတ္ထု၊ ဤနောက် မထေရ်သုံးယောက်တို့၏

ဝတ္ထုသည်ကား။ ဘဂဝဲတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူပြီ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ ဣမေစထေရာ၊ဤဝိနည်းကိုဆောင်သောမထေရ်တို့သည်လည်း။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဘူးကုန်သည်ချည်းတည်း။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ပုရိမေသုဝတ္ထူသု၊ ရှေးနှစ်ဝတ္ထုတို့၌။ တထာဂတေန၊ ရားသည်။ ပညတ္တိနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ ကထေသုံ၊ ကုန်၏။

ဥပနန္ဒသက်ျပုတ္တဝတ္ထုကထာ

၃၆၄။ ဂါမကာဝါသံအဂမာသိတိ၊ ဟူသည်ကား။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဇေန္တော၊ ဝေကြသောရဟန်းတို့သည်။ မယ္ဘံဝိ၊ အားလည်း။ သင်္ဃံ၊ သင်္ဃိဟ်ဒထာက်ပံ့ခြင်းကို။ အပ္ပေဝနာမကရေယျုံ၊ ပြုငြားမူလည်းမသိ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စိဝရဘာဇနကာလံ၊ သက်နှံးဝေမည့်အခါကို။ သင်္ဃဿ၊ တ္ထာဝ၊ ၍လျှင်။ အဂမာသိ၊ လေ၏။ သာဒိယိဿသိတိ၊ သိဟူသည်ကား။ ဂဏှိဿာမိ၊ ယူပါအံ့လော။ ဇာတ္တေစ၊ ဤဝတ္ထု၌။ တာသဉ္ဉဒါယိတ္တေရဿ၊ အား။ ဘာဒဂါ၊ သည်။ ကိန္တာပိနပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ကားမရောက်၏ ရှင့်။ အထတထာပိ၊ ထိုသို့ မရောက်သော်လည်း။ (ခေါကားနိပါတ်)။ နဂရဝါသိကော၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ နေသော ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤဥဒါယိထေရ်ကား။မုခရော၊ နှုတ်ကြမ်း၏။မမ္မကထိကော၊ တရားလည်း ဟောတတ်သောသူတည်း။ ဇာတိမနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဒိယိဿသိတိ၊ ပါအံ့လောဟု။ အဟံသု၊ ကုန်၏။။ ယောသာဒိယေယျအာပတ္တိဒုက္ကဋဿာဘိ ဇတ္ထုပနုပဒဒ၊ ၌ကား။ ကိန္တာဝိလာဟကာပတ္တိ၊ အာပယ်၍ကား လဟုကအာပတ်သင့်၏ရှင့်။အထတထာပိ၊ ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ ဂဟိတဋ္ဌာနေ၊ ယူမိရာအရပ်၌။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ပေးပြန်အပ်ကုန်၏။ သဒစပိ၊ ၍လည်း။ နဋ္ဌာနိဝါ၊ ပျောက်ခဲ့ကုန်သည်မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဇိဏ္ဏာနိဝါ၊ ဆွေးမြေ့ကုန်သည်မူလည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တသေဝ၊ ထိုယူသောရဟန်းအား၊သာလျှင်။ဂိဝါ၊ အစားတည်း။ ဒေဟိတိ၊ ပေးဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ အဒေန္တော၊ မပေးသော သူ့ကို။ ဓုရနိက္ခေပေ၊ ဝန်ချခြင်း၌။ ဘဏ္ဍဋ္ဌေန၊ သက်နှံး၏အဘိုးဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ကောဓိပ္ပါယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေံအဓိပ္ပါယံ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်၏ အဘို့အစုကို။ ကေပုဂ္ဂလပဋိဝိသမေဝ၊တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဘို့ကို သာလျှင်။ ဒေထ၊ ပေးကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်

တည်း။ (ကျောင်းနှစ်ကျောင်း၌ နေသည်ဟု နှစ်ဘို့မပေးလင့် ဟူလို သတည်း)။ ဤဒါနိ ဤမသို့ကာလေ၌။ ယထာဖြင့်။ ယောဘာဂေါ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၏။ တံတာဂံ၊ ကို။ ဒယ်ဟိတုံ၊ ငှာ။ တန္တိံ၊ကို။ ဌပေန္တော၊ ဖြစ်၍။ဤဝေနေယျတိအာဒိံ၊ ကို။အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။တတ္ထပါဠေ၊ ၌။ သစေ အာမဋ္ဌြည်ပဗုံ အာမဋ္ဌြည်ပဗ္ဘန္တိ၊ဟူသည်ကား။ဧကောသို့ဝိဟာရော၊တကျောင်း တကျောင်း၌။ ဧကောဟမေကာဟံဝါ၊ တရက်တရက်စီငင်း။ သတ္တာဟ သတ္တာဟံဝါ၊ ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်စီငင်း။ သစေ၊၍။ ဝသတိ၊နေအံ့။ ဧကော ကသို့ဝိဟာရော၌။ ဧကောပုဂ္ဂလော၊ တယောက်တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ယံဘာဂံ၊ကို။ လဘတိ၊အံ့။ တတောတတော ဘာဂတော၊မှ။ ဥပနံ ဥပနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပေးသည်ရှိသော်။ ဧကောမိပွါယော၊ ထပ်မျှတူသော အတို့ကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယတ္ထဝါ ပန ဗဟုတရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ ၍။ ဧကသို့ဝိဟာရော၊ ၌။ ဝသန္တော၊ နေသော ရဟန်းသည်။ ဤတရသို့ဝိဟာရော၊ ကျောင်း၌။ သတ္တာဟ ဝါရေန၊ ခုနစ်ရက် တကြိမ်ဖြင့်။ အရဏမေဝ၊ အရဏ်ကို သာလျှင်။ ဥဋ္ဌာ ပေတိ၊ တက်စေအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်။ ပုရိမသို့၊ ရှေးကျောင်း တဆောင်၌။ ဗဟုတရံ၊ စွာ။ ဝသတိနာမ၊ နေသည်မည်၏။ ဗဟုတရံ၊ စွာ။ တတော၁သိတဝိဟာရတော၊ ထိုနေသောကျောင်းမှ။ တသာဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဋိဝိသော၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့ပေးသော်လည်း။ ဧကောမိပွါယော၊ တယောက်၏အစုကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဤဒဠ္ဆဝစနံ၊ ကိုလည်း။ နာနာလာဘေဟိ၊ အထူးထူးသော လာဘ်ရှိကုန် သော။ နာနာပစာရေဟိ၊ အထူးထူးသော ဥပစာရှိကုန်သော။ (တံတိုင်း အစရှိသည်ဖြင့် ခြားသည်ကို နာနာပစာရ ဟူသတည်း)။ ဧကသီမဝိဟာ ရေဟိ၊ တသီမတည်းသော ကျောင်းတို့ဖြင့်။(သီမ်တူသော ကျောင်းတို့ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ ကထိတံ၊၏။ နာနာသီမဝိဟာရေပန၊ အထူးထူးသော သီမ်ရှိသော ကျောင်း၌သော်ကား။ သေနာသနဂ္ဂါဟော၊ ကျောင်းခံ ခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ (တကျောင်းခံလျှင် တကျောင်းငြိမ်း၏ ဟူလိုသည်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသာ၊ အား။ တတ္ထ၊ ထိုရှေးခံသော ကျောင်း၌။ စိဝရပဋိဝိသော၊ သည်။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ သေယျပန၊ သော။ အာမိသဘေသဇ္ဇာဒိ၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်ဆေးအစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျောင်းတို့၌။ အန္တောသီမဂတသာ၊ သိမ်တွင်း၌ နေသော ရဟန်းအား။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။

ဂိလဲာနဝတ္ထုကထာ

၃၆၅။ မဥ္ဇကေ နိပါတေသုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓောဝိတ္ဝာ၊ ဖွပ်၍။ အညံ၊ တပါးသော။ ကာသာဝံ၊ ကို့။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ဝတ်စေ၍။ မဇ္ဈကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်စေကုန်၏။ နိပဇ္ဇာပေတ္ဝာစ ပန၊ ပြီးစေ၍။ အာယဿ္မာ၊သော။ အာနန္ဒော၊ သည်။ မုတ္တကရိသကိလိဋ္ဌံ၊ ကျင်ငယ် ကျင်ကြီးတို့ဖြင့် အလိမ်းလိမ်းထပ်ထသော။ ကာသာဝံ၊ ကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊၍။ ဘူမိယံ၊၌။ ပရိဘဏ္ဍံ၊တလင်းကျမ်းခြင်းကို။ အကာသိ၊၏။ ယော ဘိက္ခဝေ မံ ဥပဋ္ဌဟေယျံ။သောဂိလာနံ ဥပဋ္ဌဟေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ကို။ သြဝါဒါနုသာသနီကရဏေန၊ ဆုံးမခံသဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးငြားအံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂိလာနံ၊ သူနာကို။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ မမ၊ ၏။ သြဝါဒကာရကေန၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာသဖြင့်။ ဂိလာနော၊ နာသော ရဟန်းကို။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ အယမေဝ၊ သည်လျှင်။ ထွေပါဋ္ဌေ၊ ဤပါဠိ၌။ အဝေါ်ထွာ၊ အနက်တည်း။ ဘဂဝတောစ၊ အားငင်း။ ဂိလာနဿစ၊ အားငင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ကေသဒိသံ၊ အကျိုးထပ်တူ။ ဧတိ ဧဝံပန၊ ဤသို့မူကား။ ထွေပါဋ္ဌေ၊ ဦး၌။ အဝေါ်ထွာ၊ အနက်ကို။ နဂဟေတဗ္ဗော၊ အပ်။ သံဃေနဥပဋ္ဌာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တဿဂိလာနဿ၏။ ဧတေဥပဋ္ဌာယာဒယော၊ ထိုဥပဋ္ဌာယ်အစရှိသော သူတို့သည်။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ အာဂန္တုကော၊ ည့်သည်ဖြစ်သော။ ဧကစာရိကဘိက္ခု၊ ဧကစာရကျင့်သော ရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘာရော၊ ဝန်ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊အကယ်၍။ နော ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ အံ့။ သကလဿ၊ သော။ သံဃဿ၊အား။ အာပတ္တိ၊သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝါရံ၊အလှည့်ကို။ ဒဒေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဇဂ္ဂန်ကသု ပန၊ လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတို့တွင်ကား။ ယော၊သူသည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝါရေ၊အလှည့်၌။ နဇဂ္ဂတိ၊မလုပ်ကျွေးအံ့။ တဿေဝ၊ သူအားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ သံဃတ္ထေရောပိ၊ သံဃထေရ်သော်လည်း။ ဝါရတော၊ အလှည့်လုပ်ကျွေးခြင်းမှ။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ သစေ၊အကယ်၍။ သကလော၊စုံသော။ သံဃော၊သည်။ ကေသ၊ အား။ ဘာရံ၊ကို။ ကရောတိ၊ပြုအံ့။ ဧကော၀ါ၊ တယောက်သော ရဟန်းမူလည်း။ ဝတ္တာသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဟမေဝ၊ ဝါသည်လျှင်။

ဇ၀ိသာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ပဋိဇ၀တိ၊ ဒံ့။ သံဃော၊သည်။ အာပတ္တိတော၊ မှ။ မုစ္စတိ၊ ၏။

၃၆၆။ အဘိက္ကမန္တံ၀ါ အဘိက္ကမတီတိ အာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ၀ဓုန္တံ၀ါ အာဗာဓံ၊အနာပွားလတ်သည်ကိုလည်း။ ဇာဒံနာမ၊ ဤမည်သော ခဲဘွယ်စား၀ွယ်ကို။ပရိဘုဥ္ဇန္တသဃ၊စားသော။မေ၊ငါ့အား။ ၀ဓုတိ၊ပွား၏။ ဇာဒံဘောဇနံ၊ ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တသဃ၊ စားသောရဟန်းအား။ ၀ရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဇာဒံဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဘုဥ္ဇန္တသဃ၊စားသောရဟန်းအား။ တိဋ္ဌတိ၊ တန့်၏။ (အနာရဝ်၏ ဟူလိုသည်)။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ နာ၀ိကရောတိ၊ ထင်ရှားမပြု။ ဇာတိ၀ေဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ နာလန္ဒာ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေး ခြင်းငှာ။ နပတိ ရူပေါ နယုတ္တော၊ မသင့်။ ဘေသဇ္ဇံ သံ၀ိဓာတုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ယောဇေတုံ၊ ယှဉ်အံ့သောငှာ။ အသမတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (သမားဆိုတိုင်း မဖော်စွမ်းနိုင် ဟူလို သည်)။ အာမိ သန္တရောတိ ပဒဿ၊ ၏။ အတ္တော၊ ကား။ အဿ၊ ထိုသူနာကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ အန္တရံကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ အာမိသံ၊ ဆွမ်း သက်နှံးတည်း။ ဇာတိ၊ ကြောင့်။ အာမိသန္တရော၊ ဆွမ်း သက်နှံးကြောင့် လုပ်ကျွေး သည်။ အန္တရန္တိ၊ ကား။ ကာရဏံ၊ ကို။ ၀ုစ္စတိ၊ ၏။ အာမိသကာရဏာ၊ ဆွမ်း သက်နှံးကို လိုသောကြောင့်။ (ဤကားအကျဉ်း)။ ယာဂုဘတ္တပတ္တစိ၀ရာနိ၊ ယာဂု ဆွမ်းသစ်တ် သက်နှံးတို့ကို။ ပတ္ထေန္တော၊ ၍။ (အလိုရှိ၍လည်ပေး)။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဇာတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

မတသန္တကကထာ

၃၆၇။ ကဲလက်တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာလံ ကိရိယာယ၊ သေခဲ့သဖြင့်။ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံဒါတုန္တိထ္ထေပဒေ၊၌။အနန္တရံ၊အခြားမဲ့၌။ ၀ုတ္တာယ၊ ဟောတတ်သော။ ကမ္မ၀ါစာယ၊ စာဖြင့်။ ဒိန္နမ္မိ၊ ပေးသော် ၎င်း။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ပန်၍။ ဒိန္နမ္မိ၊ သော်၎င်း။ ဒိန္နမေ၀၊ ပေးသည် လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၀ဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

၃၆၉။ ယံတတ္ထ လဟုဘဏ္ဍံ ယံတတ္ထဂရုဘဏ္ဍန္တိ ထ္ထေပဒေ၊၌။ လဟုဘဏ္ဍဂရုဘဏ္ဍာနံ၊ လဟုဘဏ် ဂရုဘဏ်တို့၏။ နာနာ ကာရဏံ၊ အထူးထူး အကြောင်းကို။ ပရတော၊ မှ။ ၀ဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ပေကုန်အံ့။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကလာဘေပန၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးသောသူတို့ ရရာသည်၌ကား။ အယံ၊ သည်ကား။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

ဇနွာသယ ၄၇၆-၅၀

သစေ၊ ၍။ သကလေ၊ စုံသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တေ၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ကာလံကရောတိ၊ သေခဲ့အုံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော လုပ်ကျွေးသမျှသော သူတို့ သည်လည်း။ သာမိကာ၊ အစိုးရကုန်သည် ချည်းတည်း။ အထယဒိ၊၍။ ကေစ္ဆေဟိ၊အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝါရေ၊ အလှည့်လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုစဉ်ဆဲဆဲ။ ကေစ္ဆေဟိ၊ အချို့တို့သည်။ အကတေယေဝ၊ အလှည့် မလုပ်ကျွေးမီလျှင်။ ကာလံ ကရောတိ၊ အုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသေခဲ့ရာ၌။ ကေစ္ဆေ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗေပိဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝါရေ၊ လုပ်ကျွေးသော အလှည့်သည်။ သမ္မတ္ထော၊ ရောက်လာ်သော်။ ကရေယျုံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗေပိဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်လည်း။ သာမိနော၊ အစိုးရ ကုန်သည် ချည်းတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစ္ဆေ အာစရိယာ၊ တို့ကား။ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဇဂ္ဂိတာ၊ လုပ်ကျွေးခင်ကုန်၏။ တေဝေ၊ လုပ်ကျွေး လေသောသူတို့ သာလျှင်။ လဘန္တိ၊ ၏။ ဇာတရေ၊ မလုပ်မကျွေးလေသော သူတို့ကား။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ အဋ္ဌကထာမဆို အဋ္ဌကထာစကား၌ နောက်ကိုလျှင် အသင့်ဟူ၍ ဆိုကုန်၏)။ သာမဏေရေ၊ သည်။ ကာလင်္ကတေ၊ သေခဲ့သော်။ သစေ၊ ၍။ စီဝရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အုံ့။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ၊ ထိုနာသော သာမဏေကို လုပ်ကျွေးသောသူတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ နောအတ္ထိ၊ အုံ့။ ယံပရိက္ခာရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအုံ့။ တံပရိက္ခာရံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ အညသ္မိံပရိက္ခာရေ၊သည်။ သဘိ၊ ရှိသော်။ စီဝရဘာဂံ၊ သင်္ကန်း၏အဘို့ကို။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။

ဘိက္ခု၊စ၊ ရဟန်း သည်၎င်း။ သာမဏေရောစ၊ သာမဏေသည်၎င်း။ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ လုပ်ကျွေး ကုန်အုံ့။ သမကော၊ မျှသော။ ဘာဂေါ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ, ထိုသို့ မဟုတ်။ သာမဏေရော၀၊ သည်သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျွေးအုံ့။ ဘိက္ခု၊သ၊ ရဟန်း၏။ သံဝိဒဟန မတ္တမေဝ၊ စီရင်ကာမျှသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အုံ့။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေအား။ ဇေဋ္ဌကဘာဂေါ၊ အကြီး၏အဘို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ (လွန်၍ ပေးပေဟူလိုသတည်း)။ သစေ၊ ၍။ သာမဏေရောစ၊ သာမဏေ သည်လည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ အာနိတဥဇကေန၊ ဆောင်ချေသော ရေဖြင့်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ပဋိဂ္ဂါဟာပန မတ္တမေဝ၊ ကပ်ကာမျှ တည်း ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြုအုံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်

ကျေးဇုံး။ ဘိက္ခု၊ သ၊ ရဟန်းအား။ ဇေဋ္ဌကဘာဂေါ အကြီး၏ အဘို့ကို။ ဒါတပ္ဆေ၊ ၏။

ဗဟူဘိက္ခု။၊ များသော ရဟန်းတို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်စေ ကုန်သည်။ ဟုတ္ထ၊ ၍။ ဥပဋ္ဌဟန္တို့၊ ကုန်အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ဟန်းတို့အား။ သမကဲ့၊ မျှသော။ ဘာဂေါ၊ ကို။ ဒါတပ္ဆေ၊ ၏။ ဤ၊ ဤရဟန်း တို့တွင်။ ယော၊ ရဟန်းသည်။ ဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဝိသေသော၊ ကို။ ကာတပ္ဆော၊ ၏။ ယေနပန၊ အကြင် သူသည်။ ဇေဒိဝသမ္ပိ၊တရက်မျှသော်လည်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဝသေန၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသောအားဖြင့်။ ယာဂုဘတ္တံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပစိတ္ထ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ ၏။ နာနံ၊ ချီးပေးခြင်းကို သော်လည်း။ ပဋိယာဒိတံ၊ စီရင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝိ၊ သူသည်လည်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၀၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကပင်တည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သမီပံ၊ အနီးသို့။ အနာဂန္ဆာ၊ မလာမူ၍။ ဘေသဇ္ဇ တက္ကာုလာဒိနိ၊ ဆေးသာပေးခြင်း ဆန်သာပေးခြင်းစသည်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ ၏။ အယံ၊သူသည်။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊ သူနာအလုပ်အကျွေးမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရိယေသိတ္ထ၊ ၍။ ဂါဟာပေတ္ထ၊ ယူခဲ့စေ၍။အာဂန္ဆတိ၊ လာပါ၏။အယံဝိ၊ သူသည်လည်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၀၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကပင်မည်၏။

ဇကော၊ တယောက်ကား။ ဝတ္ထသီသေန၊ ဝတ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ဇဂ္ဂတိ လုပ်ကျွေး၏။ ဇကော၊ ကား။ ပစ္စာသိသာဃ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းစသည်ကို အလိုရှိသဖြင့်။ (တောင့်တသဖြင့်လည်း ပေး)။ ဇဂ္ဂတိ၊ ၏။ မတကာလေ၊ သေခဲ့သောအခါ၌။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ အလိုရှိကုန်အံ့။ ဥဘိန္နမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဇကော၊ တယောက်သောသူသည်။ ဥပဋ္ဌဟိတ္ထ၊ ၍။ ဂိလာနဿ၊ နာသောသူ၏။ ကမ္မေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေနဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပုနအာဂန္ဆာ၊ တဘန်ပြန်၍။ ဇဂ္ဂိဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်သို့။ ဂတော၊ ခဲ့အံ့။ တေဿဝိ၊ ထိုသူအားလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဇကော၊ သည်။ စိရံ၊ စွာ။ ဥပဋ္ဌဟိတ္ထ၊ ၍။ ဇာဒါနိ၊ ခု။ နသက္ကောမိတိ၊ နိုင်ပြီဟူ၍။ ဓုရံနိက္ခိဝိတ္ထ၊ ဝန်ချ၍။ ဂန္ဆတိ၊ ခဲ့အံ့။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုသွားသောနေ့ပင်လျှင်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ကာလံကရောတိ၊ ခဲ့အံ့။ ဥပဋ္ဌာကာဘာဂေါ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ အပ်။

ဂိလာနုပဋ္ဌာကောနာဝမ၊ သူနာအလုပ်အကျွေးမည်သည်ကား။ဂိဟိဝါ၊ လူမှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ပဋိဇီတောဝါ၊ ရဟန်းမှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ဧ။ အန္တရာယသော၊ ဖြင့်။ မာတုဂါမောဝိ၊ မသော်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်ခစ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်။ ဘာဂံ၊ ကို။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ သခစ၊ အာကယ်၍။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပတ္တစီဝရမတ္တာမေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ အညံ၊သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ၊ တို့အား။ ဒါဘဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။သဟဿံ အဿတိ၊ တထောင်ပင်ထိုက်မှုလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဤကား သဝိတ် သက်နှံးရွှေကိုဆိုသည်)။ အညံပန၊ သော။ ဗဟုမ္ပိပရိက္ခာရံ၊ ကိုလည်း။ တေဂိလာနုပဋ္ဌာကာ၊ တို့သည်။ နလဘန္တိ၊ ကုန်။သံဃသော်ဝ၊ အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဒေသသံ၊ သဒိတ်သက်နှံးမှကြွင်းသော။ ဘက္ခံ၊ ဘဏ္ဍာသည်။ ဗဟုကဉ္စေဝ၊ များလည်းများအံ့။ မဟန္တဉ္စ၊ များသော အဘိုးလည်းထိုက်အံ့။ တိစီဝရံ၊ သက်နှံးသုံးထည်ကား။ အပ္ပဉ်၊နည်းသော အဘိုးထိုက်အံ့။ တတော၊ ထိုများသောပရိက္ခာရာမှ။ ဂဟေတ္ဝာ၍။ တိစီဝရ ပရိက္ခာရော၊ သက်နှံးသုံးထည်နှင့်တကွသောပရိက္ခာရာကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ စုံသည်။ သံဃိကတော၀၊ သင်္ဃာစွာမှလျှင်။ လဒ္ဓုတိ၊ ၏။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သောဂိလာနော၊ သည်။ ဇီဝမာနော၀၊ အသက်ရှိစဉ်သျှင်။ သဒ္ဓံ၊ သော။ အဇ္ဈုနော၊ မိမိ၏။ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ နိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ကာသစိ၊ တစုံဘယောက်အား။ အဒါသိ၊ အံ့။ ကောစိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသော်လည်း။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်း ဝင်သောယူခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေအံ့။ ယဿ၊ သူအား။ ဒိန္နံ၊ ၏။ တေနစ၊ သူသည်လည်း။ ဂဟိတံ၊ ယူ၏။ တဿဝ၊ ထိုပေးအပ်သောသူ ယူဘက်သောသူအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ရုစိယာဧဝ၊ အားဖြင့်သာလျှင်။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော သူတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ အဒတ္ဝာ၊ မူ၍။ဒုရေ၊ ၌။ ဌပိဘပရိက္ခာရာပိ၊ ထားသောပရိက္ခာရာတို့ သည်လည်း။ တတ္ထတတ္ထ တဿိံ'တဿိ'ဝိဟာရေ၊ ထိုထိုထားလေရာထားလေရာကျောင်း၌။ (အဝေး ကျောင်းမှာကိုယူ)။ သံဃသော်ဝ၊ အားသာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အဒိဘဏ္ဍံ၊ မခွဲခြမ်းသည်။ ဟောတိ၊အံ့။ ဧကဿိံ၊ တယောက်သည်။ကာလံ ကတော၊ သေခဲ့သော်။ ဇာတရော၊ တယောက်သည်။ သာမိ၊ အရှင်ဖြစ်၏။

(အစိုးရ၏သော်လည်းပေး)။ ဗဟူနဖွိ၊ ရဟန်းတို့၏။သန္တကော၊ ၌။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ သဗ္ဗေသု၊ တို့သည်။ မတေသု၊ သေခဲ့ကုန်သော်လည်း။ သံဃိကံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ သစေပိ၊ ၍လည်း။ အဝိဘဇိတ္ဝာ၊ မခွဲဝေမူ၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနံ၊ အတူနေဖပည့်အစရှိသောသူတို့အား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အဒိန္နမေဝ၊ မပေးအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဝေ၍မရဟူလို)။ ဝိဘဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒိန္နံပန၊ ပေးသော်ကား။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းသော ပေးခြင်းတည်း။ တံဘက္ခံ၊ ထိုခွဲဝေးပြီးမှ ပေးသောဝတ္ထုသည်။ တေသု၊ ထိုဆရာ အစရှိသောသူတို့သည်။ မတေသုဝိ၊ သေခဲ့ကုန်သော်လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနံယေဝ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကအစရှိသောသူတို့အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ သံဃဿ၊ အား။ နဟောတိ၊မဖြစ်။

ကုသစီရာဒိပဉ္ဇိကွေပကထာ

၃၇၁။ ကုသစီရာဒိသု၊ သမန်းစစ်သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့တွင်။ အက္ကနာဠန္တိ၊ ဥံဟူသည်ကား။ အက္ကနာဠမယံ၊ မရိုးလျော်မျှင်ဖြင့် ပြီးသောသင်္ကန်းတည်း။ ပေါတ္ထကောတိ၊ ကောဟူသည်ကား။ မကစိမယော၊ သင်ပန်းမျှင်ဖြင့်ပြီးသော သင်္ကန်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဌမပါရာဇိက ဝဏ္ဏနာယံ၊ ပဌမပါရာဇိကအဖွင့်၌။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုသင်္ကန်းတို့တွင်။ ပေါတ္ထကေဝ၊ သင်ပန်းမျှင်ဖြင့်ပြီးသော သင်္ကန်း၌သာလျှင်။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောသင်္ကန်းတို့၌။ ထုလ္လစ္စယာနိ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အက္ကဒုဿကဒလိဒုဿရေကဒုဿာနိပန၊ မရိုးမျှင်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုး၊ ငှက်ပျောမျှင်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုး၊ ပြိတ်မြက်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးတို့သည်ကား။ ပေါတ္ထက ဂတိကာနေဝ၊ သင်ပန်းမျှင်ဖြင့်ပြီးသောပုဆိုးနှင့် အလားတူကုန်သလျှင် ကတည်း။

၃၇၂။ သဗ္ဗ နီလကာဒိနိ၊ အလုံးစုံညိုသော သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကို။ ရဇနံ၊ဆိုးရေကို။ ဓောဝိတ္ဝာ၊လျှော်၍။ ပုန၊တဘန်။ ရဇိတ္ဝာ၊ဆိုး၍။ ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဓောဝိတုံ၊ ဖွပ်စိမ့်သောဌာ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ပစ္ဆာထ္ထ ရဏာနိဝါ၊ အခင်းတို့ကို သော်လည်း။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ တိပန္နံ စီဝရဿဝါ၊ သုံးထပ်ချုပ်သော သင်္ကန်း၏မူလည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသဗ္ဗနီလကအစရှိသော သင်္ကန်း

တို့၏။ ဝတ္ထုနာနတ္တံ၊ အဆင်း၏ အထူးသည်။ ဥပါဟနာသု၊ ဘိနဝ်တို့၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ တည်း။ အစ္ဆိန္နဒသ ဒီဃဒသာနိ၊ အဓာမပြတ်သော ပုဆိုး အဆာရှည်သော ပုဆိုးတို့ကိုကား။ ဒသာ၊ အဆာတို့ကို။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ၍။ ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။ ကဋ္ဌ၊ကံ၊သင်တိုင်းကို။ လဘိတ္ဝာ၊ရ၍။ ဖာလေတ္ဝာ၊ ဆုပ်၍။ ရဇိတ္ဝာ၊ ဆိုး၍။ ပရိဘုဉ်တုံ၊ သုံးဆောင်အံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝေဌနေဝိ၊ ဦးခေါင်း၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ တိရိဋ္ဌကံပန၊ လျော်ကေသည်ကား။ ရက္ခဆလ္လိမယံ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြီး၏။ တံတိရိဋ္ဌကံ၊ ထို လျော်တေကို။ ပါဒပုဉ္ဆနံ၊ ခြေသုတ်ကို။ ကာတုံ၊ ငှား။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

၃၇၄။ ပတိရူပေ ဂါဟကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ ကောစိ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသွား လေသောသူ၏။ ဘာဂံ၊ ကို။ ဂဏှာမိ၊ အံ့။ ဇူတိ၊ဤသို့။ ဂဏှတိ၊ ယူအံ့။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဇူတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတေသု တေဝိသတိယာ ပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုနှစ်ကျိပ် သုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ သောဠသဇနာ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော သူတို့ သည်။ နဘလန္တိ၊ ကုန်။ သတ္တဇနာ၊ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

တေဝိသတိ သရုပ်ကား ပါဠိဦ၌ရှိ၏။ သတ္တဇနာ၏ သရုပ်ကား ဝါဆို သက်နိုး မရောက်မီ သွားခဲ့သောသူ။ သည်းခြေဖြင့် ရှုးသည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ ဘီလူးဘမ်း၍ ရှုးသည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ ဝေဒနာနှိပ်စက် သည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ အာပတ်ကို မမြင်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခိတ္တက ဖြစ် သည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ မြင်သော အာပတ်ကို မကုလို၍ ဥက္ခိတ္တက ဖြစ် သည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ မှားသောအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် ဥက္ခိတ္တက ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသသူ။ ဤသူခုနစ်ယောက်တို့ကား ကိုယ်စားခံပါ သည်ဟု ပတိရူပပုဂ္ဂိုလ် ရှိပါသော်ရကုန်၏။ ထိုမှကြွင်းသော တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ဘာဂမရကုန်။

သံဃဘိန္နဿိဝရုပဒါဒကထာ

၃၇၆။ သံဃော ဘိဇ္ဇတီတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကောသမ္ဗက ဘိက္ခု။ဝိယ၊ ကောသမ္ဗိသား ရဟန်းတို့ကဲ့သို့။ ဘိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒွေကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်စု တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေသို့ပကာရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသို့ ကောဋ္ဌာသေ၊ တစုဌ်။ ဒက္ခိဏောဒကဋ္ဌ၊ အလှူရေစက်ကိုဂင်း။ ဂန္ဓာဒိနဋ္ဌ၊

နှံ့သာစသည်တို့ကိုဂုဏ်း။ ဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ကေသို့ကောဌ္ဌာသေ၊ ဌ္ဌကား။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သံဃသေဝေတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတံစိဝရံ၊ သည်။ သကလသသံဃသ၊ အား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒွိန္နံဝိ ကောဌ္ဌာသာနံ၊ နှစ်စုသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဃတ္ထိုံပဟာရိတ္ထာ၊ ကျောက်စည်ခတ်၍။ ဒွိဟိဝိ ပက္ခေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အဘို့ရှိသောအပင်းရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကေတော၊ တပေါင်း တည်း။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပက္ခသေဝေတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဒိန္နေ၊ လူသည်ရှိသော်။ ယဿကောဌ္ဌာသဿ၊ အကြင် သံဃာအစုအား။ ဥဒကံ၊ကို။ ဒိန္နံ၊၏။ တဿကောဌ္ဌာသဿ၊အား။ ဥဒကမေဝ၊ရေသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သင်္ကန်းမရ ဟူလိုသည်)။ ယဿ၊ အား။ စိဝရံ၊ကို။ ဒိန္နံ၊၏။ တဿေဝကောဌ္ဌာသဿ၊ အားသာလျှင်။ စိဝရံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပက္ခဿ ဒေမ ဟူ၍ သမ္ဗဒါန်ဝိသေသ လူလေသောကြောင့် ပက္ခ သံဃာသာ သင်္ကန်းရသတည်း)။ ယတ္ထပန ယသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ အကြင်ပြည်၌။ (အကြင် တိုင်းဝံ၌သော်လည်းပေး)။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလူရေစက်သည်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတသ္မိံ ရဋ္ဌေ၊ ၌။ ဧကော ပက္ခေါ၊ တစုသော သံဃာသည်။ ဒက္ခိဏောဒကဿ၊ ကို။ လဒ္ဓတ္ထာ၊ ရဒသောကြောင့်။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ လဘတိ၊ ရပါ၏။ ဧကောပက္ခေါ၊ တစုသော သံဃာအားကား။ စိဝရာနမေဝ၊ သင်္ကန်းတို့ကို သာလျှင်။ လဒ္ဓတ္ထာ၊ ကြောင့်။ ဇုတိ ဇုမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥဘောဟိပိ ပက္ခေဟိ၊ နှစ်စုသောသံဃာတို့သည်လည်း။ ကေတော၊တကွနက်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ ယထာဝုဍ္ဎံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇုဒံဒက္ခိဏောဒက ပမာဏံ၊ဤအလူရေစက်ပမာဏရှိသည်ကား။ ပရသမုဒ္ဒေ၊ ဇမ္ဗု။ဒိပ်ကျွန်း၌။ လက္ခဏံကိရ၊ လက္ခဏာဖြစ်သတတ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဇမ္ဗု။ဒိပ် ကျွန်း၌သော်ကား အလူရေစက်သာ ပမာဏ ဖြစ်သည်။ အလူရေစက် ရရကား သင်္ကန်းရနေ့ပင် ဟူလိုသတည်း။ ဤကား ဒေသကိုစွဲ၍ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဆုံးဖြတ်သော စကားတည်း)။ တသ္မိံ ယေဝ ပက္ခေတိ ဇတ္ထပန ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌ကား။ ဇုတရောပက္ခော၊ ဤမှတပါးသော တစုသောသံဃာသည်။ အနီဿရော၊ အစိုးမရ။ (ဤကား ပက္ခတစုတည်း၌ အလူရေစက်လည်း၊သင်္ကန်းလည်း လူလေသောကြောင့် ပက္ခတစုသာ ရသတည်း)။ စီဝရပေသန ဝတ္ထု။နှံ၊ သင်္ကန်းပါးလိုက်သော ဝတ္ထု၊တို့သည်။ ပါကဋာနေဝ၊ တည်း။

အဋ္ဌစိဝရမာတိကာကထာ

၃၇၉။ ဣဒါနိဣမသ္မိံကာလေ၊ ဥ္ဒ။ အာဒိတောမ္ဟ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝုတ္တ စိဝရာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောသင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိလာဘခေတ္တံ၊ရမြင်း၏အရာကို။ ဒသေသတုံ၊ ဌာ။ အဋ္ဌမာ ဘိက္ခဝေ မာတိကာတိ အာဒိံ၊ ကို။ အာဟာအဝေါစ၊ မူ၏။ သိမာယဒေတိတိအာဒိ၊ အစရှိသည်တို့ကို။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆောက်တည်သော အာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဇေဋ္ဌပန၊ ဤရှစ်ပါးသောမာတိကာတို့တွင်။ သိမာယ၊ဖြင့်။ ဒါနံ၊ လှူခြင်းသည်။ ဇေဝ၊တပါးသော။ မာတိကာ၊ ကာတည်း။ ကတိကာယ၊ ကတိကပတ်ဖြင့်။ ဒါနံ၊ သည်လည်း။ ဒုတိယာ၊သော။ မာတိကာ၊ ကာတည်း။ ဘိက္ခာပညတ္တိယာ၊ ဆွမ်းတည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ တတိယာ၊ သုံးခု မြောက်သော။ မာဘိကာ၊ တိကာဘည်း။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်သော။ မာတိကာ၊ မာတိကာတည်း။ ဥဘတောသံဃဿ၊ သံဃာနှစ်ပါးအား။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ ပဉ္စမာ၊ သော။ မာတိကာ၊ ကာတည်း။ ဝဿံဝုဋ္ဌသံဃဿ၊ ဝါကျွတ်သော သံဃာအား။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ ဆဋ္ဌာ၊ သော။ မာတိကာ၊ ကာတည်း။ အာဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ သတ္တမာ၊ သော။ မာတိကာ၊ ကာတည်း။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနံ၊ သည်ကား။ အဋ္ဌမာ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ မာတိကာ၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်။သိမာယ၊ သိမ်၌တည်သော သံဃာအား။ ဒမ္မိ၊ လှူ၏။ ဇုတိဝေံ၊ ဤသို့။ သိမံ၊ သိမ်ကို။ ပရာမသိတ္ထာ၊ စွဲ၍။ ဒေန္တော၊ လှူသောသူသည်။ သိမာယ၊ သိမ်၌တည်သော သံဃာအား။ ဒေတိနာမ၊ လှူသည်မည်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော မာတိကာ၌။ သေနယော၊တည်း။

သိမာယဒေတိယာဝတိကာ ဘိက္ခူ။အန္တောသိမဂတာ တေဟိ ဘာဇေတဗ္ဗန္တိ အာဒိမ်ိပန၊ ဤသို့အစရှိသော။ မာတိကာနိဒ္ဒေသေ၊ မာတိကာကိုထုတ်၍ အကျယ်ပြရာ၌။ သိမာယဒေတိတိ ဇေဋ္ဌပဒေ၊ ၌။ တာဝပဋမံ၊ စွာ။ (ဝေဒိတဗ္ဗာသို့လာ)။ ခဏ္ဍသိမာ၊ ခဏ္ဍသိမ်။ ဥပစာရ သိမာ၊ ဥပစာရ သိမ်။ သမာနသံဝါသသိမာ၊ သသိမ်။ အဝိပ္ပဝါသသိမာ၊ သသိမ်။ လာဘသိမာ၊ ဘသိမ်။ ဂါမသိမာ၊ မသိမ်။ နိဂမသိမာ၊ နိဂမသိမ်။ နဂရသိမာ၊ နဂရသိမ်။ အဒ္ဓယောဇနသိမာ၊ ရသိမ်။ ဥဒကုက္ခေပသိမာ၊ သိမ်။ ဇနပဒ သိမာ၊ ဒသိမ်။ ရဋ္ဌသိမာ၊ ဋ္ဌသိမ်။ ရဇ္ဇသိမာ၊ ရဇ္ဇသိမ်။ ဒီပသိမာ၊ ပသိမ်။ စက္ကဝါဠသိမာ၊ စက္ကဝါဠသိမ်။ ဇုတိ၊ ဃိ။ ပန္နရသသိမာ၊တဆဲဝါးပါး အပြားရှိသော သိမ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

တတ္ထ၊ တို့တွင်။ ခဏ္ဍသီမာ၊ ခဏ္ဍသိမ်ကို။ သီမာကထာယံ၊ သိမ်ကို ဆုံးဖြတ်သော စကားဌ်။ ဝုတ္တာဧဝေ၊ တည်း။ ဥပစာရသီမာ၊ဥပစာရသိမ် ဟူသည်ကား။ ပရိက္ခိတ္တာဿ၊ အရံရှိသော။ ဝိဟာရဿ၊ ၏။ ပရိက္ခေပေန၊ အရံဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရိက္ခိတ္တာဿ၊ အရံ မရှိသော ကျောင်း၏။ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနေန၊ အရံအား ထိုက်သော အရပ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ခြားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစ၊ နည်းတပါးတံ့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓုဝသန္နိပါတ ဌာနတောဝါ၊ မပြတ်စည်းဝေးရာ အရပ်မှၿငင်း။ ပရိယန္တေ၊ အဆုံးဌ်။ ဌိတဘောဇန သာလတောဝါ၊ တည်သော ဆွမ်းစား စရပ်မှၿငင်း။ နိဗ္ဗဝသနက အာဝါသတောဝါ၊ မပြတ် ရဟန်းနေသော ကျောင်းမှၿငင်း။ ထာမမဇ္ဈိမဿ၊ ရှိသော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒ္ဝိန္နံလေဋ္ဌုပါတာနံ၊ ခဲနှစ်ပစ်တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်းကို။ ဥပစာရ သီမာ၊ ဥပစာရ သိမ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သာပန သီမာ၊ ထို ဥပစာရသိမ်သည်။ အာဝါသေသု၊ ကျောင်းတို့သည်။ ဝမုန္တေသု၊ ပွားကုန် သည်ရှိသော်။ ဝမုတိ၊ ပွား၏။ ပရိဟာယန္တေသု၊ ယုတ်ကုန် လတ်သော်။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ မဟာပစ္စရိယံပန၊ ဌ်ကား။ ဘိက္ခူသုပိ၊ ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ ဝမုန္တေသု၊ ပွားကုန်သည် ရှိသော်။ ဝမုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိဟာရေ၊ ဌ်။ သန္နိပတိတဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောဗ္ဘဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်း သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ယောဇနသတံပိ၊ ကိုသော်လည်း။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ယောဇနသတံပိ၊ ယူဇနာတရာရှိသော အရပ် သည်လည်း။ ဥပစာရသီမာဝ၊ သိမ်သည်လျင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သမာန သံဝါသ အဝိပ္ပဝါသသီမာဒ္ဒယမ္ပိ၊ သမာန သံဝါသသိမ် အဝိပ္ပဝါသသိမ် ဌစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တမေဝ၊ တည်း။

လာဘသီမာပန၊ လာဘသိမ် မည်သည်ကိုကား။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေန၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ နအနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ဓမ္မသင်္ဂါဟ ကဿွေရဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်သော မထေရ်တို့ သည်လည်း။ နဌပိတာ၊ မထား။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်ကား။ ရာဇ ရာဇ မဟာမတ္တာ၊ မင်းမင်း၏ အမတ်ကြီးတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကို။ ကာရေတ္ဝာ၊ ၍။ ဂါဝုတံဝါ၊ ဂါဝုတ် ၎င်း။ အနုယောဇနံဝါ၊ ယူဇနာခွဲ၎င်း။ ယောဇနံဝါ၊ ၎င်း။ သမန္တတော၊ မှ။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ပိုင်းခြား၍။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်ကား။ အမှာကံ၊ တို့၏။

ဇန္ဓာသယ ၄၇၆-၅၉

ဝိဟာရဿ၊ ၏။ လာဘသိမာတိ၊ လာဘသိမ်တည်းဟု။ နာမလိခိတကော၊ အမည်းကမွည်းဌ် ရေးကုန်သော။ ထမ္ဘေ့၊ တိုင်တို့ကို။ နိခဏိတ္ထာ၊ စိုက်၍။ ထွေ့ကြ ရော၊ ဤနိမိတ်၏ အတွင်းဌ်။ ယံအာယံ၊ အကြင် အတုတ် အခွန် သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံတဒ္ဒံ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော အခွန်အတုတ်ကို။ အမှာကံ ဝိဟာရဿ၊ ငါတို့ ကျောင်းအား။ ဒေမ၊ လှူကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သိမံ၊ အဝိုင်း အခြားကို။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ လာဘသိမာ နာမ၊ မည်၏။ ဂါမ နိဂမ နဂရ အဿ္ဘန္တရ ဥဒကုက္ခေပသီမာဝိ၊ ဂါမသိမ်၊ နိဂမသိမ်၊ နဂရသိမ်၊ အဿ္ဘန္တရသိမ်၊ ဥဒကုက္ခေပ သိမ်တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တာဧဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသလျင် ကတည်း။ ဇနပဒ သိမာ နာမ၊ ဒသိမ် မည်သည်ကား။ ကာသိ ကောသလ ရဋ္ဌာဒိနံ၊ တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်းဌ်။ ဗဟူဇနပဒါ၊ များသောဇနပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်တို့တွင်။ ဧကေကော ဇနပဒ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ တခရိုင်တခရိုင်သောအဝိုင်းအခြားသည်။ဇနပဒသိမာ၊ဇနပဒသိမ်မည်၏။ (ဇနပဒဟူသည်ကား တခရိုင်တခရိုင်တည်း)။ ရဋ္ဌသိမာနာမ၊ သိမ်မည်သည်ကား။ ကာသိကောသလာဒိရဋ္ဌပရိစ္ဆေဒါ၊ ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်းအစရှိသောတိုင်းဘို၏ အဝိုင်းအခြားတည်း။ ရဇ္ဇသိမာနာမ၊ မည်သည်ကား။ စောဠဘောဂေါ၊ စောဠမည်သောမင်း၏စည်းစိမ်။ ကောရဇ္ဇ ဘောဂေါ၊ ကောရဇ္ဇမည်သောမင်း၏စည်းစိမ်။ ဇာတိဧဝံ၊ သို့။ ဧကောသ ရညော၊ တယောက် တယောက်သော မင်း၏။ အာဏာပဝတ္တိဋ္ဌာနံ၊ အာဏာဖြစ်ရာအရပ်တည်း။ ဒိပသိမာနာမ၊ မည်သည်ကား။ သမုဒ္ဒန္တေန၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နမဟာဒိပါစ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော ကျွန်းကြီးတို့သည်၎င်း။ အန္တရဒိပါစ၊ ကျွန်းငယ်တို့သည်၎င်း။ဒိပသိမာနာမ၊မည်၏။ စက္ကဝါဠသိမာနာမ၊ မည်သည်ကား။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတေနေဝ၊ စကြဝဠာတံတိုင်းဖြင့်လျင်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ပိုင်းခြား၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ တောသုသိမာသု၊ ထိုတဆဲ့ငါးပါးသော သိမ်တို့တွင်။ ခဏ္ဍသိမာယ၊ ဌ်။ ကေနစိကမ္မေန၊ ဖြင့်။ သန္နိပတိတံ၊ စည်းဝေးသော။ တံသံဃံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဧတ္ထဝသိမာယ၊ ဤသိမ်ဌ်လျင်။ သံဃသ၊ အား။ ဒေမိ၊ လှူ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ အန္တောခဏ္ဍသိမဂတာ၊ ခဏ္ဍသိမ်တွင်းဌ်ရှိကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ ကို့သည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဘန်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဟုတ်စွ။ တေသံယေဝ၊ ထိုရဟန်းတို့အား သာလျှင်။

တံစိဝရံ၊ သည်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အညေသံ၊ ကုန်သော။ သီမန္တရိကာ ယဝါ၊သီမန္တရိက်၌ဌင်း။ဥပစာရသီမာယဝါ၊ဥပစာရသီမ်၌ဌင်း။ဌိတာနံဝိ၊ တည်သောရဟန်းတို့အား၊လည်း။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ခဏ္ဍသီမာယ၊ ၌။ ဌိတေ၊ တည်သော။ ရကွေဝါ၊ ၌ဌင်း။ ပဒွတေဝါ၊ ၌ဌင်း။ ဌိတသဿပန၊ တည်သောရဟန်းအား၊သော်ကား။ ပါပုဏာတိယေဝ၊ တည်း။ဟေဌာဝါ၊ ၌လည်း။ ပထဝိဝေမဇ္ဈေ၊ သီမဌမြေအလယ်၌။ ဂတာသ၊ နေသောရဟန်း အား။ ပါပုဏာတိယေဝ၊ တည်း။ ဇာမိသာဥပစာရသီမာယ၊ ဤဥပစာရ သီမ်၌။ ဂတာသ၊ နေသော။ သံဃသ၊ အား။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု။ ဒိန္နံပန၊ လျှသောသက်နှ်းသည်ကား။ ခဏ္ဍသီမာသီမန္တရိကာသု၊ ခဏ္ဍသီမ်သီမန္တ ရိက်တို့၌။ ဌိတာနမ်ဝိ၊ တည်သောရဟန်းတို့အား၊လည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ သမာနသံဝါသသီမာယ၊ သသီမ်၌။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု။ ဒိန္နံပန၊ လျှသော သက်နှ်းသည်ကား။ ခဏ္ဍသီမာသီမန္တရိကာသု၊ တို့၌။ ဌိတာနံ၊ တည်သော ရဟန်းတို့အား။ နပါပုဏာတိ၊မရောက်။ အဝိပ္ပဝါသသီမာလာဘသီမာသု၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ် လာဘသိမ်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ လျှသော သက်နှ်းသည်ကား။ တာသုသီမာသု၊ တို့၌။ အန္တောဂတာနံ၊ အတွင်း၌ရှိသောရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဂါမသီမာဒီသု၊ စသည်တို့၌။ ဒိန္နံ၊ သည်လည်း။ တာသံ သီမာနံ၊ တို့၏။ အန္တောနရေ၊ ၌။ မဇ္ဈသီမာယ၊ ဖွဲ့သောသိမ်၌။ ဌိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အန္တောနရသီမာဥဒကုက္ခေပသီမာသု၊ တို့၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသိမ်၌။ အန္တောဂတာနံယေဝ၊ သိမ် တွင်း၌ရှိသောရဟန်းတို့အား၊သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဇနပဒရဋ္ဌရဇ္ဇဒိပ စက္ကဝါဠသီမာသုဝိ၊ တို့၌လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊သည်။ ဂါမသီမာဒီသု၊တို့၌။ ဝုတ္တသဒိသောယေဝ၊ တည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍။ ဇမ္မဒိပေ၊ ၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ တမ္မပဏ္ဏိဒိပေ၊ ၌။ သံဃသ၊ အား။ ဒမ္မိတိ၊လျှ၏ဟူ၍။ ဒေတိ၊အံ့။ တမ္မပဏ္ဏို ဒိပတော၊ သိန်းဃိုင်္ဂကျွန်းမှ။ ကောဝိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသော် လည်း။ ဂန္ဒွာ၊ ၍။ သဇ္ဇေသံ၊ ခဝ်သိမ်းသောသိန်းဃိုင်္ဂသံဃာတို့၏။ ဘာဂံ၊ ကို။ ဂဏှိတုံ၊ အံ့သောငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ သစေဝိ၊ ၍လည်း။ တတြော၊ ထိုဇမ္မဒီပ်၌ပင်လျှင်။ ကောဝ၊ သော။ သဘာဂတိက္ခု၊ သိန်းဃိုင်္ဂသံဃာ တို့နှင့်သဘာဂဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ သဘာဂါနံ၊ မိမိနှင့် သဘာဂ ဖြစ်သောသိန်းဃိုင်္ဂသား‌တို့၏။ ဘာဂံ၊ ကို။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ နဝါရေတဇ္ဇော၊

အပ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ စွာ။ ယော၊ သူသည်၊သိမံ၊ ကို။ပရာမသိတ္ထ၊ ၍။ ဒေတိ၊ ၏။တဿ၊ သူ၏။ဒါနေ၊ ၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ယောပန၊ သူသည်။ အသုကသိမာယာတိ၊ ဤမည်သောသိမ်၌ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကား၊ကို။ နဇာနာတိ၊ သိ။ ကေဝလံ၊ သက်။ သိမာယာတိ ဝစနမတ္တမေဝ၊ သိမ်ဟူသော စကား၊မျှကိုသာလျှင်။ ဇာနန်တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ဂန္ဒွာ၊၍။ သိမာယ၊ သိမ်၌။ ဒမ္မိ၊ လျှု၏။ ဇုတိဝါ၊ သို့ရင်း။ သိမဋ္ဌကဿ၊သိမ်၌တည်သော။ သံဃဿ၊ အား။ဒမ္မိ၊၏။ ဇုတိဝါ၊ ရင်း။ ဘဏတိ၊ အံ့။ သော၊ သူကို။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ သိမာနာမ၊ သည်ကား။ ဗဟုဝိစာ၊ ၏။ ကတရသိမံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘဏာသိ၊ နည်း။ ဇုတိ၊သို့။ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ၊၍။ အဟံ၊သည်။ အသုကသိမာတိ၊ဟူ၍။ နဇာနာမိ၊ သိ။ သိမဋ္ဌကသံဃော၊ သိမ်၌တည်သောသံဃာသည်။ ဘာဇေတွာ၊ ၍။ ဂဏှာတု၊ ယူစေသတည်း။ ဇုတိ၊သို့။ ဝုတ္တော၊လတ်သော်။ ကတရသိမာယ၊ ၌။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ မဟာသိဝတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟကိရ၊ တတ်။အဝိပ္ပဝါသသိမာယ၊ သသိမ်၌။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟကိရ၊တတ်။ တတော၊မှ။နံမဟာသိဝတ္ထေရံ၊ကို။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အဝိပ္ပဝါသသိမာနာမ၊ မည်သည်ကား။ တိယောဇနာဝိ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ တိယောဇနေ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်သောရဟန်းတို့သည်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ဂဏှိဿန္တိ၊ ခံကုန်လတ္တံ့သတည်း။ တိယောဇနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ ကဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ အာရာမံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊တည်း။ ဂမိကော၊ ခရီးသွားသော ရဟန်းသည်။ တိယောဇနံ၊သို့။ ဂန္ဒွာ၊၍။ သေနာသနံ၊ကို။ အာပုစ္ဆိဿတိ၊ ပန်ရလတ္တံ့သတည်း။ နိဿယံ၊နိဿယည်းကို။ ပဋိပန္နဿ၊ ယူ၍ကျင့်သော ရဟန်းအား။ တိယောဇနာတိက္ကမေ၊ သုံးယူဇနာကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ နိဿယော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿန္တိဿတိ၊ ငြိမ်းခဲ့အံ့သတည်း။ ပါရိဝါသိကေန၊ ပရိဝါသ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်။ တိယောဇနံ၊ ကို။ အတိက္ကမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ အရဏံ၊ အရဏ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ တက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တည်း။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ တိယောဇနေ၊ ၌။ ဌတွာ၊တည်၍။ အာရာမပ္ပဝေသနံ၊ အရံသို့ဝင်ခြင်း၊ကို။ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊သည်။ ဘဝိဿတိ၊ အံ့သတည်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ကို။ ဥပစာရသိမာယ၊ ရသိမ်၏။ ပရိစ္ဆေဒဝသေနေဝ၊ ဒအား၊ဖြင့်သာလျှင်။ ကာတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

တသွာ၊ ကြောင့်။ ဥပစာရသိမာယမေဝ၊ ရသိမ်၌သာလျှင်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ (အဓိပ္ပါယ်မှာ ပါဠိအတိုင်းယူ)။

ကတိကာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမာနလာဘကတိကာယ၊ လာဘ်တူကြစေဟူ၍ သမုတ်သော ကတိကဝတ်ဖြင့်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သမ္ဗဟုလာ အာဝါသာ သမာနလာဘာ ဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ-အဝေါစ၊၏။ တတြ၊ ထိုသမာနလာဘကတိကဝတ်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧကသ္မိ'ဝိဟာရေ၊ ၌။ သန္ဓိပတိတေဟိ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူဟို၊တို့သည်။ယံဝိဟာရံ၊ကို။ သင်္ကိတုကာမာ၊ထောက်ပံ့သင့်ဟိ ဖြူလိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ သမာနလာဘံ၊ တူသောလာဘ်ရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဧကဆန္ဒိနော၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာသဝိဟာရဿ၊ ၏။ နာမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အသုကောနာမဝိဟာရော၊ သည်။ ပေါရာဏကောတိဝါ၊ ရှေးကျောင်းဟောင်းပင် ဟူ၍ဂုဏ်း။ ဗုဒ္ဓါမိဝုဏ္ဏောတိဝါ၊ ဘုရားနေတော်မူဘူးသော ကျောင်းဟူ၍ဂုဏ်း။ အပ္ပလာဘောတိဝါ၊ လာဘ်မရှိပါသော ကျောင်း ဟူ၍ဂုဏ်း။ ယံကိဉ္စိ ကာရဏံ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကို။ ဝတ္ဝာ၊၍။ တံဝိဟာရံ၊ကို။ ဧဓိနာဝိဟာရေန၊ ဤလာဘ်ရှိသော ကျောင်းနှင့်။ သန္ဓိ'၊ တက္ခ။ ကေလာဘံ၊ တူလောလာဘ်ရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ သံဃဿ၊ အား။ ရုစ္စတိ၊၏။ ဧဒိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ သာဝေတဗ္ဗံ၊ ကြားစေအပ်၏။ ဩဇာဝတာ၊ ဤမျှကြားသဖြင့်။ တသ္မိ'ဝိဟာရေ၊ ထိုလာဘ်မရှိသော ကျောင်း၌။ နိသိန္နော၀ိ၊ သော်လည်း။ ဧဓဝိဟာရေ၊ ဤလာဘ်ရှိသောကျောင်း၌။ နိသိန္နော၀၊ နေသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိ'ဝိဟာရေဝိ၊ ထိုလာဘ်မရှိသော ကျောင်း၌လည်း။ သံဃေန၊ သည်။ ဧဝမေဝ၊လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊၏။ ဩဇာဝတာ၊ဤမျှကြားသဖြင့်။ ဧဓဝိဟာရေ၊ ဤလာဘ်များသောကျောင်း၌။ နိသိန္နော၀ိ၊သော်လည်း။ တသ္မိ'ဝိဟာရေ၊ ထိုလာဘ်မရှိသော ကျောင်း၌။ နိသိန္နော၀၊ နေသည်ပင်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသ္မိ'၊ တကျောင်း၌။ လာဘေ၊ လာဘ်ကို။ ဘာဇိယမာနေ၊ ဝေသည်ရှိသော်။ ဧဒိတရသ္မိ'၊တကျောင်း၌။ ဒ္ဒိတသ၊တည်သောရဟန်း၏။ ဘာဝံ၊ကို။ ဂဟေတုံ၊၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဧကေန ဝိဟာရေန၊ နှင့်။ သန္ဓိ'၊ တက္ခ။ ဗဟူဝိ အာဝါသာ၊ များသော ကျောင်းတို့ကိုလည်း။ ကေလာဘာ၊ တူသောလာဘ်ရှိသည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခာပညတ္တိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပရိစ္ဆာဂပညာပနဋ္ဌာနေ၊ အလှူပေးရာအရပ်၌။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ယတ္ထ သံဃဿ

ဓုဝကာရာကရိယန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟာ၊ ၏။ တဿပဒဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနုက်ကား။ ယသ္မိ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဣမသ္မိဝရဒါယကဿ၊ ဤသက်နှး ဒါယကာ၏။ သန္တိကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ အား။ ပါဂဝတ္ထံဝါ၊ အလျှဝတ်သည်လည်း။ ဝတ္ထုတိ၊ အံ့။ ယသ္မိ ဝါဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဘာရံကတ္ဝာ၊ဝန်ပြု၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဂေဟော၊၌။ ဘောဇေတိ၊ ကျွေးအံ့။ ယတ္ထ ဝါ၊ အကြင် အရပ်၌မူလည်း။ ဝါရေန၊ အလှည့်ဖြင့်။ အာဝါသော၊ကျောင်းကိုသော်လည်း။ ကာရိတော၊ ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ သလာကဘတ္တာဒိနိ ဝါ၊ စာရေးတံဆွမ်း စသည်တို့ကို မူလည်း။ နိဗန္ဓါနိ၊ မပြတ်လှူကုန်အံ့။ ယေနပန၊ အကြင် ဒါယကာသည်။ သကလောဝိဝိဟာရော၊ အလုံးစုံသောကျောင်းကိုလည်း။ ပတိဋ္ဌာဝိတော၊ တည်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဒါယကာ၌။ ဝတ္ထုမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်မူလျှင်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣမေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဓုဝကာရာနာမ၊ အမြဲမပြတ် ကောင်းမှု ပြုသူမည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သစေ၊အကယ်၍။ သော ဒါယကော၊ သည်။ ယတ္ထအာဝါသော၊၌။ မယှံ၊၏။ ဓုဝကာရာ၊မပြတ်လှူသော ကောင်းမှု တို့သည်။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုလတ်ကုန်အံ့။ တတ္ထအာဝါသော၊ ၌။ ဒမ္မိ၊ လှူ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ဂုဏ်း။ တတ္ထအာဝါသော၊၌။ ဒေထ၊ လှူကုန်လော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ဂုဏ်း။ ဘဏာတိ၊ ဆိုအံ့။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ဗဟူသု၊ များကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ ဓုဝကာရာ၊ မပြတ်ကောင်းမှုပြုကုန်သည်။ (မပြတ် အလှူပေးကုန်သည်လည်းပေး)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူပေးရာ ကျောင်းတို့၌။ ဒိန္နမေဝ၊ လှူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။

သဒေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ကေသ္မိ ဝိဟာရေ၊ တကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တေဟိဘိက္ခူ၊၊ဟိ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထုမ်ံ၊အပ်၏။ တုမှာကံ၊တို့၏။ ဓုဝကာရေ၊အလှူပေးရာကျောင်း တွင်။ ကေတ္ထ၊ တကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ ကေတ္ထ၊ တကျောင်း၌။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဘိက္ခုဂဏနာယ၊ ရဟန်း၏အရေအတွက်ဖြင့်။ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တဏာ၊ ထိုဒါယကာ ဆိုတိုင်း။ ဘာဇေတွာ၊ ဝေ၍။ ဂဏှိတုံ၊ ငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ တေ၊ ဤ အလှူ ပစ္စည်းတို့တွင်လည်း။ ဝတ္ထဘေသဇ္ဇာဒိ၊ ပုဆိုးဆေး အစရှိသော အသျှဝတ္ထုသည်ကား။ အပ္ပကမ္ပိ၊ နည်းသော်လည်း။ ဝိသုံ၊အသီး။ သုခေန

ဘာဇိယတိ၊ ဝေလွယ်၏။ ယဒိပန၊ ၍တည်း။ မဇ္ဈေဝါ၊ ၎င်း။ ဝိဌကံဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကေမေဝ၊ တခုသာလျှင်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံဒါယကံ၊ ထိုဒါယကာကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဒါယကာကိုမေး၍ တကာ စိတ်ရှိရာပေးပေဟူလိုသည်)။ ယဿ၊ အကြင် ဒါယကာ၏။ ဝိဟာရေသု၊ များသော ကျောင်းတို့၌၎င်း။ ကေဝိဟာရေဝိ. တကျောင်းတည်း၌၎င်း။ ယဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ သေနာသနဿ၊ အခင်းအိပ်ရာ နေရာ ညောင် စောင်းအင်းပျဉ်ကို။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ ဝိစာရေတိ၊ စိရင်လေ၏။ တတ္ထ၊ထိုဒါယကာစိရင်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ သစေဝိ၊လည်း။ အသုကောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဏ္ဟတူတိ၊ ယူစေသတည်းဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အထယဒိ၊ ၍။ မယှံ၊ ၏။ ဓုဝဝိဟာရေ၊ အလှူအမြဲပေးရာ ကျောင်း၌။ ဒေထာတိ၊ ဟု။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ အဝိစာရေတွာဝ၊ မစိရင်ဘဲလျှင်။ ဂန္ဆတိ၊ သွားခဲ့အံ့။ သံဃဿာဝိ၊ အားလည်း။ ဝိစာရေတုံ၊ စိရင် အံ့သောငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဧဝံပန၊ ဤသို့မူကား။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ သံဃတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဒေထာတိ၊ ပေးပေကုန်ဟု။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ တဿသံဃတ္ထေရဿ၊ ၏။ (အားလည်းပေး)။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာ နေရာ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သည်။ ပရိဘုဉ္ဇံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ယတ္ထအာဝဝါသော၊ ကျောင်း၌။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ တတ္ထအာဝဝါသော၊ ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ သစေ၊ ၍။ ကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မယှံ၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ ၌။ သေနာသနံ၊ သည်။ ပရိဘောဂ ဘဏ္ဍံ၊ သုံးဆောင်စရာ ပရိက္ခရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပါဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ တတ္ထ အာဝဝါသော၊ ၌။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

သံဃဿဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။ ဇုမာနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ သံဃဿ၊ သံဃာ အား။ ဒမ္မိ၊ လှူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒေတိ၊ အံ့။ သမ္မုခီဘူတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥပစာရ သီမာယ၊ သိမ်၌။ ဌိတေန၊ တည်သော။ သံဃေန၊ သံဃာသည်။ ဃဏ္ဍိံ၊ ကျောက် စည်ကို။ ပဟရိတွာ၊ ထိုး၍။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဃောသေတွာ၊ ၍။ ဘာဇေ တဗ္ဗာ၊ ဝေဘန် အပ်ကုန်၏။ အသမ္ပတ္တာသုပိ၊ ဝေရာသို့ မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ သီမဋ္ဌဿ၊ သိမ်တွင်း၌ တည်သော သံဃာသည်။ ဘာဂံ၊ ကို။ ဂဏှန္တော၊ ယူသော သူကို။ နဝါရေ တဗ္ဗော၊ အပ်။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်။ မဟာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့။ ထေရာ သနတော၊ သစ်ထေရ်နေရာမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝဏ္ဏေသု၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ဒိယျမာနေသု၊

ပေးကုန်စဉ်ဆဲဆဲလျှင်။ အလသဇာတိကာ၊ ပျင်းသော သဘော ရှိကုန်သော။ မဟာထေရာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိသတိဝဿာနံ၊ အဝါနှစ်ဆယ် ရှိသော ထေရ်တို့ အား။ ဒိယျတိ၊ ပေး၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဋ္ဌိတိကာ၊ အစဉ်သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ခဲ့ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္တာဗ္ဗာ၊ မအပ်။ ဋ္ဌိတိကံ၊ အစဉ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုမဟာထေရ်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေးဦး၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဋ္ဌိတိကာယ၊ အစဉ်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

အသုကဝိဟာရေ၊ ၌။ ဗဟုစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံကိရ၊တတ်။ ဇုတိ၊ဤသို့။ သုတွာ၊ ၍။ ယောဇနန္တရိက ဝိဟာရတောဝိ၊ တယူဇနာ ခြားသော ကျောင်းမှ သော်လည်း။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္ဆန္တိ၊ ရောက် ကုန်အံ့။ သမ္ဗတ္တသမ္ဗတ္တာနံ၊ ရောက်လာ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့အား။ ဋ္ဌိတဋ္ဌာနတော၊ တည်ရာ အရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ (ဝုဋ္ဌာယလည်းရှိ၏)။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသမ္ဗတ္တာနံဝိ၊ ဝေရာသို့ မရောက်လာကုန် သော်လည်း။ ဥပစာရသီမံ၊ ရသိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်လေ ကုန်သော မထေရ် တို့၏။ အန္တေဝါသိကာဒိသု၊ တပည့် အစရှိသော သူတို့သည်။ ဂဏ္ဍန္တေသု၊ ယူလာကုန်သည် ရှိသော်။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ တည်း။ ဗဟိဥပစာရ သီမာယ၊ ရသိမ်၏ အပဋ္ဌ။ ဋ္ဌိတာနံ၊တည်သောသူတို့အား။ဒေထာတိ၊ ကုန်လော့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သစေပန၊ အကယ်၍ တည်း။ ဥပစာရ သီမံ၊ သို့။ ဩက္ကန္တေဟိ၊ ဝင်လတ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ ကောဗဒ္ဓါ၊ တစပ် တည်း။ ဟုတွာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိဟာရဒ္ဒါရေဝါ၊ ကျောင်း တံခါးဦးဝှေ့၊ ကျောင်းတွင်းဦးဝှေ့။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ပရိသဝသေန၊ အားဖြင့်။ သိမာ၊ သိမ်သည်။ ဝနိတာနာမ၊ ပွားသောမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဃနဝကဿ၊သံဃနောအား။ ဒိန္နေဝိ၊ပေးပြီး၍လည်း။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာပါသောရဟန်းတို့အား။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ကတည်း။ဒုတိယ ဘာဂေပန၊ ဒုတိယ ဘာဂ၌ကား။ ထေရာသနံ၊ သံဃထေရ်၏ နေရာသို့။ အာရုဠ္ဆေ၊ တက်လတ်ပြီ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂတာနံ၊ လာလတ်သော သီတင်းကြိုးတို့အား။ ပဌမ ဘာဂေဝါ၊ ဂသည်။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ဒုတိယဘာဂတော။မှ။ ဝဿဂ္ဂေန၊ ဝါစဉ်ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကေသွိံ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဒသဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဒသဝဿာနိ၊ ဆယ်ထည်သော ပုဆိုး တို့ကို။ သံဃဿ၊

သံဃာအား။ ဒေမာတိ၊ကုန်၏ဟု။ ဒေန္တိ ကုန်အံ့။ ပါဠေဋ္ဌံ၊ အသိုးအသိုး။ ဘာဇေတဗ္ဗာနိ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။သစေ၊၍။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသော ပုဆိုးတို့သည်လျှင်။ အမှာကံ၊တို့အား။ ပါပုဏာန္တိ၊ကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ဂဟေတွာ၊၍။ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဒုပ္ပါဝိတာစေဝ၊မကောင်းသဖြင့် ရောက်စေသည့်လည်းမည်ကုန်၏။ ဒုဂ္ဂဟိတာနိစ၊ မကောင်းသဖြင့် ယူကုန်သည်လည်းမည်ကုန်၏။ ဂတဂတဋ္ဌာနေ၊ ဥ်။ သံဃိကာနေဝ၊ ကတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝန်ဝတ္ထုံ၊ တထည်သောပုဆိုးကို။ ဥဒ္ဒရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဇုဒံဝတ္ထုံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သံဃတ္ထေရသ၊ အား။ ဒတွာ၊၍။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောပုဆိုးတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

ကေမေဝဝတ္ထုံ၊ တထည်သောပုဆိုးကို။ သံဃသ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ ကုန်၏ဟု။ အာဟရန္တိ၊ ပေးကုန်အံ့။ အဘာဇေတွာဝ၊ လျှင်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပါပုဏန္တိတိ၊ ဟု။ ဂဏ္ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အံ့။ ဒုပ္ပါဠိတာဧဝ၊မကောင်းသဖြင့် ရောက်စေသော မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဂ္ဂဟိတဥ္စ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္ထုကေနဝ၊ဓားငယ်ဖြင့်ဂင်း။ ဟလိဒ္ဒိအာဒိနာဝ၊ နန္ဒင်းစသည်ဖြင့်ဂင်း။ လေခံ၊ အရေးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကေကောဠာသံ၊ တဘို့ကို။ ဇုမံဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဇုတိ ဤသို့။ သံဃတ္ထေရသ၊ သံဃာထေရ်အား။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ သေသံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပါပုဏာတိတိ၊ ၏ဟု။ ဂဟေတုံ၊ ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝတ္ထသေဝ၊ ပုဆိုး၏သာလျှင်။ ယံပနပုပ္ဖံဝါ၊ အကြင်အပြောက်သည်ဂင်း။ ဝလိဝါ၊ အလိပ်သည်ဂင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအပြောက်အလိပ်ဖြင့်။ ပရိဆ္ဆေဒံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌာ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ သစေ၊ ၍။ ကေတန္တံ၊ ချည်တမျှင်ကို။ ဥဒ္ဒရိတွာ၊ နှုတ်၍။ ဇုဒံဌာနံ၊ သည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ထေရသ၊ အား။ ဒတွာ၊၍။ သေသံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပါပုဏာတိတိ၊ ၏ဟု။ ဂဏ္ဟန္တိ၊ ခံကုန်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ခဏ်ုံခဏ်ုံ၊ အဝိုင်းအဝိုင်း။ ဆိန္နိတွာ၊ ၍။ဘာဇိယမာနံ၊ ခွဲဝေခြင်းသည်ကား။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ တည်း။

ကောဘိက္ခုကော၊ရဟန်းတယောက်သာရှိသော။ဝိဟာရေ၊ ၌။သံဃသ၊ အား။ စိဝရေသု၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ သစေ၊ ၍။

ဇုန္ဆာသယ ၄၇၆-၆၀

ပုဒ္ဓေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တာနယေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဒါနိ၊ ကုန်သောသက်န်းတို့ကို။ မယ္ဟံ၊ အား။ ပါပုဏာန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊ ယူအံ့။ သုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ကောင်းသောယူခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဌိတိကာဝနာ၊ အစဉ်မူကား။ နတ္ထိဋ္ဌတိ၊ မတည်။သစေ၊၍။ကေကံ၊ တဆည်စီ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နုတ်၍။ ဇုဒံစီဝရံ၊ သည်။မယ္ဟံ၊အား။ ပါပုဏာတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဂဏှာတိ၊အံ့။ ဌိတိကာ၊အစဉ်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါး တို့တွင်။ ဌိတိကာယ၊ အစဉ်သည်။ အဋ္ဌိတာယ၊ မတည်ရာ၌။ ပုန၊ တဘန်။ အညသ္မိံ၊ သော။ စီဝရေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ သစေ၊ ၍။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဂန္တွတိ၊ အံ့။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ ဆိန္နိတွာ၊ ပိုင်း၍။ ဒ္ဝိဟိဝိဘိက္ခူဟိ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ဤကား ပုဆိုးတထည်ဖြစ်သည့်ကိုဆိုသတည်း)။ ဌိတာယ၊ တည်သော။ ဌိတိကာယ၊ အစဉ်၌။ ပုန၊ ဘန်။ အညသ္မိံ၊ သော။ စီဝရေ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ လတ်သော်။ သစေ၊ ၍။ နဝကတရော၊ သိတင်းငယ်သည်။ အာဂန္တွတိ၊ အံ့။ ဌိတိကာ၊ ထေရ်စဉ်သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ အာဂန္တွတိဩရောဟတိ၊ ကျ၏။ သစေ၊ ၍။ ဝုဏ္ဍတရော၊ သိတင်းကြီးသည်။ အာဂန္တွတိ၊အံ့။ ဌိတိကာ၊ သည်။ ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့။ အာရောဟတိ၊တက်၏။ အထယဒိ၊ ၍။ အညောဘိက္ခု၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပုန၊ တဘန်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒေမ၊ လှူကုန်၏။ ဇုတိဝါ၊ ဤသို့ဂုဏ်း။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊အား။ ဒေမ၊လှူကုန်၏။ဇုတိဝါ၊ဤသို့ဂုဏ်း။ယေနကေနစိအာကာရေန၊ ဖြင့်။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ အာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဒိန္နံပန၊ လှူလတ်မူကား။ပံသုကူလိကာနံ၊ပံသုကူဆောင်သောရဟန်းတို့အား။နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပံသုကူလိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိတိ၊ ဓိဟူ၍။ ဝုတ္တာတ္တာ၊ ဓုတင်ဆောက်တည်၍ ဆိုခြင်းကြောင့်။ နဝဋ္ဌတိ၊ သတည်း။ အကပ္ပိယတ္တာပန၊ မအပ်ခြင်းကြောင့်။ နှ၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခု၊သံဃနှ၊ ဃာသည်။ အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ ဒိန္နံဝိ၊ ပေးသော်လည်း။ နဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယံပနသန္တကံ၊ အကြင်ဥစ္စာဖြစ်သောသက်န်းကို။ ဒေတိ၊ ၏။ တံစီဝရံ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ဒတ္တိယံနာမ၊ ရဟန်းချင်းပေးသည်မည်၏။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ပံသုကူလံနာမ၊ ကူသော်ကား။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ပံသုကူမဟုတ်သည်ရှိလျှင်မူလည်း။ ဓုတင်္ဂံ၊သည်။ နဘိန္နတိ၊ မပျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ဒေမ၊ကုန်၏။ထေရာနံ၊

တို့အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တေပန၊ ဆိုလတ်မူကား။ ပံသုကူလိကာနံပိ၊ ပံသုကူဆောင်သော ထေရ်တို့အား၊လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (တုယ္ဘံဒေမဟုမဆိုသောကြောင့် အပ်သတည်း)။ ဣဒံဝတ္ထုံ၊ ဤပုဆိုးကို။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ ဒေမ၊ ၏။ ဣမိနာဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပါဟနတ္ထပိကံ၊ ဘိနပ်အိတ်ကို။ ကရောန္တေ၊ ကုန်။ ပတ္တတ္ထပိကာဒိနံ၊ သပိတ်အိတ်စသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်။အာယောဂအံသဗ္ဓကာဒိနိ၊ အာယောဂပတ်ပခုံးလွယ် စသည်တို့ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဒိန္နမ်ပိ၊ လျှဲသောပုဆိုးသည်လည်း။ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။

ပတ္တတ္ထပိကာဒိနံ၊ သပိတ်အိတ်စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဒိန္နာနိ၊ လျှဲသောပုဆိုးတို့သည်။ဗဟူနိပိ၊ များကုန်သည်လည်း။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ စီဝရတ္ထာယပိ၊ ငှာလည်း။ပဟောန္တိ၊ လောက်ကုန်၏။ တဉ္စတော၊ထိုပုဆိုးမှ။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပါရုဝိတုံ၊ ငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ သံဃော၊သံဃာသည်။ ဘာဇိတာတိရတ္တာနိ၊ ဝေဘန်၍ကျန်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊တို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊၍။ ဥပါဟနတ္ထပိကာဒိနံ၊ ဘိနအိတ်စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊အလို့ငှာ။ ဘာဇေတိ၊ ဝေဘန်အံ့။ တတော၊ ထိုဝေဘန်သော ပုဆိုးမှ။ ဂဟေတုံ၊ ယူအံ့သောငှာ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။ သာမိကေဟိ၊ အစိုးရသော ဒါယကာတို့သည်။ ဝိစာရိတမေဝ.စီရင်သော ပုဆိုးသာလျှင်။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ (သပိတ်အိတ် စသည်တို့၏ အလို့ငှာ ဒါယကာတို့လှူသည်သာ အပ်၏ဟူလိုသတည်း)။ ဣတရံ၊ အလှူဒါယကာတို့ မစီရင်သော ပုဆိုးသည်ကား။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်။

ပံသုကူလိကသံဃဿ၊ အား။ ဓမကရဏပဋ္ဌာဒိနံ၊ ဓမကရိုက်ဝိတ်ပုဆိုးစသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှာ။ ဒေမ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္ထေပိ၊ သော်လည်း။ ဂဟေတုံ၊ ခြင်းငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ပရိက္ခာရောနာမ၊ ရမည်သည်ကိုကား။ ပံသုကူလိကာနမ်ပိ၊ ပံသုကူဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားလည်း။ ဣစ္ဆိတဒ္ဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမကရိုက်ဝိတ်စသော အလို့ငှာ လှူသောပုဆိုး၌။ ယံဝတ္ထုံ၊အကြင်ပုဆိုးသည်။ အဘိရေကံ၊ လွန်သည်။ (ကြွင်းသည်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝတ္ထုံ၊ ကို။ စီဝရေပိ၊ သင်္ကန်း၌လည်း။ ဥပနေတုံ၊ ဆောင်အံ့သောငှာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ သံဃဿ၊ အား။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ့။ ပံသုကူလိကေဟိပိ၊ ပံသုကူဆောင်သောရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီး သည် ကား။ တာဝ၊

စွာ။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊၍။ ဇုမာနိစိဝရာနိ၊ တို့ကို့။ သံဃဿ၊ အား။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု။ ဒိန္နေသု၊ လျှသောပုဆိုးတို့၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဗဟိဥပစာရသီမာယံ၊ ဥပစာရသိမ်၏ အပ၌။ အဒ္ဓါနပ္ပဋိပန္နော၊ ခရီးသွားကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို့။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သံဃဿ၊ အား။ ဒမ္မိ၊ပ'၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သံဃတ္ထေရဿဝါ၊ ထေရ်အား ၎င်း။ သံဃနဝကဿဝါ၊သင်္ဃနောအား၎င်း။ အာရောစေတိ၊အံ့။ သစေဝိ၊ အကယ်၍လည်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့စေ၍။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဌိဘာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊အံ့။ သစေ၊အကယ်၍။ ကောဗ္ဗါ၊ တစ်ဝတ်ဘည်းဖြစ်ကုန်အံ့။ သဇ္ဇေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊၏။ ယေ ပနဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒွါဒသဟိဟတ္ထေဟိ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်တို့ဖြင့်။ ပရိသံ၊ သတ်သို့။ အသမ္ပတ္တာ၊ မရောက်လာကုန်။ တေသံ ဘိက္ခူ၊နံ့၊ တို့အား။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။

ဥဘတော သံဃဿဒေတီဘိ ဇေ့ထေပဒေါ၌။ ဥဘတောသံဃဿ၊ သင်္ဃာ နှစ်ပါးအား။ ဒမ္မိ၊၏။ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေဝိ၊ဆိုသော်လည်း။ ဒ္ဝိဓာသံဃဿ၊ နှစ်ပါးပြားသော သံဃာအား။ ဒမ္မိ၊၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေဝိ၊သော်၎င်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဃာနံ၊တို့အား။ ဒမ္မိ၊၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေဝိ၊ သော်၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃဿဝါ၊ သံဃာအား၎င်း။ ဘိက္ခုနိသံဃဿဝါ၊ အား၎င်း။ ဒမ္မိ၊၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေဝိ၊ သော်၎င်း။ ဥဘတောသံဃဿ၊ ဘိက္ခုသံဃာ ဘိက္ခုနိသံဃာ နှစ်ပါးအား။ ဒိန္နမေဝ၊ လျှသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဓုဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒွေဘာဂေ၊ နှစ်ဘို့တို့ကို။ သမေကတ္ဝာ၊ အမျှပြု၍။ ဧကောဘာဂေါ၊ တဘို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဥဘတောသံဃဿ၊ အား၎င်း။ တုယ္ဘဉ္စ၊အား၎င်း။ ဒမ္မိ၊၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လတ်သော်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဒဿဒဿ၊ တကျိပ် တကျိပ်အရေ အတွက်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊စ၊တို့သည်၎င်း။ ဘိက္ခုနိယောစ တို့သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧကေဝိသတိပဋိဝိသေ၊ နှစ်ဆဲ့တစုတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကော၊ တစုကို။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒဿ၊ ဆယ်စုတို့ကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ဒဿ၊ ဆယ်စုတို့ကို။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ယေနဘိက္ခုနော၊ သည်။ ပုဂ္ဂလိကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်စုကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃတောဝိ၊ မှလည်း။ အဿနော၊ ၏။ ဝဿဂ္ဂေန၊ စဉ်ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ငှာ။ လဘတိ၊ ၏။ ကတ္ဝာ၊

ဟူမူကား။ ဥဘတော သံဃဂ္ဂဟဏေန၊ ဥဘတော သံဃသဒ္ဓါဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သောအဖြစ်ကြောင့်။ လဘတိ၊ ရပါသတည်း။

ဥဘတောသံဃဿသစ၊ အားၚင်း။ စေတိယဿသစ၊ အားၚင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ ဆိုရာ၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဤဓပန၊ ဤသို့လူရာ၌ကား။ စေတိယဿ၊ အား။ သံဃတော၊ မှ။ ပါပုဏနကောဌာသော၊ ရောက်သောအဘို့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧကဿပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အား။ ပတ္တကောဌာသ သမော၀၊ ရောက်သော အဘို့နှင့် အမျှသာလျှင်။ကောဌာသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဘတောသံဃဿသစ၊ အားၚင်း။ တုယ္ဟဉ္စ၊ အားၚင်း။ စေတိယဿသစ၊ အားၚင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပန၊ ကား။ ဒွါဒိသတိကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ဆဲ့နှစ်စုတို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒသဘာဂါ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒါတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဒသဘာဂါ၊တို့ကို။ ဘိက္ခုနိုနံ၊တို့အား။ဒါတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ဧကောဘာဂေါ၊ကို။ ပုဂ္ဂလဿ၊အား။ဒါတဗ္ဗော၊၏။ ဧကောဘာဂေါ၊ကို။ စေတိယဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ထိုသို့လူရာ၌။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ သံဃတော၀ါ၊မှလည်း။ အတ္ထနော၊၏။ ဝဿဂ္ဂေန၊ဝါစဉ်ဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ဌာ။ လဘတိ၊၏။ စေတိယဿ၊အား။ ဧကောယေ၀၊ တဘို့သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခုသံဃဿသစ၊ အားၚင်း။ ဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ တို့အားၚင်း။ ဒမ္မိ၊၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပန၊မူကား။မဇ္ဈေ၌။ဆိန္နိတ္ထာ၊ဝိုင်း၍။နဒါတဗ္ဗံ၊အပ်။ ဘိက္ခူ၊စ၊ တို့ကိုၚင်း။ ဘိက္ခုနိယောစ၊ နိမတ္တိုကိုၚင်း။ ဂဏှတ္ထာ၊ ရေတွက်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခု သံဃဿသစ၊ အားၚင်း။ ဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ တို့အားၚင်း။ တုယ္ဟဉ္စ၊ အားၚင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပန၊ မူကား။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နလဘတိ၊ မရ။ ပါပုဏနဌာနတော၊ ရောက်ရာအရပ်မှ။ ကေမေ၀၊ တဘို့သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ကဿ၊ ဟူမူကား။ ဘိက္ခုသံဃဂ္ဂဟဏေန၊ ဘိက္ခု သံဃသဒ္ဓါဖြင့်။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သောအဖြစ်ကြောင့်။ ကေမေ၀၊ တဘို့သာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။ (ဟုသမ္မန်)။ ဘိက္ခုသံဃဿသစ၊ အားၚင်း။ ဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ တို့အားၚင်း။ တုယ္ဟဉ္စ၊အားၚင်း။ စေတိယဿစ၊ အားၚင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပါ၊ သော်လည်း။ စေတိယဿ၊ အား။ ကေပုဂ္ဂလပဋိဝိသော၊ ကို။ လဘ္ဘတိ၊ ရ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နလဘ္ဘတိ၊ မရ။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ကေစေတိ

ယဿ၊ အား။ ဒတ္ထာ၊ ပေး၍။ အဝသေသံ၊ ကို။ ဘိက္ခု။စ၊ တို့ကိုဂုင်း။ ဘိက္ခု။ နိယောစ၊ တို့ကိုဂုင်း။ ဂဏ္ဌေတ္ထာ၊ ၍။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခု။နဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ ဘိက္ခု။နီနဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ သော်လည်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဘိန္နိတ္ထာ၊ ပိုင်း၍။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပုဂ္ဂလဂဏနာယဇေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အရေအတွက်ဖြင့်ဂုင်း။ ဝိဘဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခု။နဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ ဘိက္ခု။နီနဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ တုယ္ဟဉ္ဆ၊ အားဂုင်း။ စေတိယဿစ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တောပိ၊ သော်လည်း။ စေတိယဿ၊ စေတိအား။ ဧကပုဂ္ဂလပဋိဝိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏အဘို့ကို။ လဒ္ဓာတိ၊ အပ်၏။ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခု။စ၊ တို့ကိုဂုင်း။ ဘိက္ခု။နိယောစ၊ တို့ကိုဂုင်း။ ဂဏ္ဌေတ္ထာဇေဝ၊ ၍သာလျှင်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဘိက္ခု။သံဃံ၊ ကို။ အာဒိံကတ္ထာ၊ ၍။ နယော၊ ကို။ နီတောယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ၊ ၎င်း။ ဘိက္ခု။နီသံဃံ၊ ကို။ အာဒိံကတ္ထာဝိ၊ ၍လည်း။ နေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘိက္ခု။သံဃဿစ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နလဒ္ဓာတိ၊ မရ။ ဝဿဂ္ဂေနေဝ၊ ဝါစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ဘိက္ခု။သံဃဿစ၊ အားဂုင်း။ စေတိယဿစ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပန၊ ဆိုသော်ကား။ စေတိယဿ၊ စေတိ၏။ ပဋိဝိသော၊ အဘို့ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ လဒ္ဓာတိ၊ ရအပ်၏။ ဘိက္ခု။သံဃဿစ၊ ရဟန်း အပေါင်းအားဂုင်း။ တုယ္ဟဉ္ဆ၊ အားဂုင်း။ စေတိယဿစ၊ ဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ သော်လည်း။ စေတိယသ္သေဝ၊ အားသာလျှင်။ လဒ္ဓာတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ နလဒ္ဓာတိ၊ မရ။

ဘိက္ခု။နဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ တုယ္ဟဉ္ဆ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လတ်သော်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ နလဒ္ဓာတိ၊မရ။ ဘိက္ခု။နဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ စေတိယဿစ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တောပန၊ ဆိုလတ်သော်ကား။ စေတိယဿ၊ စေတိအား။ လဒ္ဓာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု။နဉ္ဆ၊ တို့အားဂုင်း။ တုယ္ဟဉ္ဆ၊ အားဂုင်း။ စေတိယဿစ၊ အားဂုင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တောပိ၊ သော်လည်း။ စေတိယ ဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ လဒ္ဓာတိ၊ ရ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ နလဒ္ဓာတိ၊ မရ။ ဘိက္ခုနိသံဃံ၊ နိသံဃာကို။ အာဒိံကတ္ထာဝိ၊ ပြု၍သော်လည်း။ ဇေဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊အပ်၏။

ပုဇ္ဇေ၊ ရွေး၌။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ သော။ဉာဘတောသံဃဿ၊အား။ ဒါနံ၊ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသီဒတိ၊ ၏။ ဒက္ခိဏာ တော၊ လက်ျာတော်မှ။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါမတော၊ လက်ဝဲမှ။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ နိသီဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာဘိန္နံ၊ သံဃာနုစ်ပါး်တို့၏။ သံဃတ္ထေရော၊ သံဃထေရ် ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓပစ္စယော၊ တို့ကို။ အတ္တ နာဝိ၊ မိမိသည်လည်း။ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်တော် မူ၏။ ဘိက္ခူ၊၊နံဝိ၊ တို့အား၊လည်း။ ဒါပေသိ၊ ၏။ တေရဟိပန၊ ၌ကား။ ပဏ္ဍိတ မနုဿာ၊ ပညာရှိလူတို့သည်။ သဓာတုကံ၊ ဓာတ်တော်နှင့် တကွသော။ ပဋိမံဝါ၊ ဆင်းတုကိုဂင်း။ စေတိယံဝါ၊ ကိုဂင်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ သော။ ဉာဘတောသံဃဿ၊ အား။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိမာယဝါ၊ ဆင်းတုတော်၏ဂင်း။ စေတိယဿဝါ၊ ၏ဂင်း။ ပုရတော၊ မှ။ အာဓာရ ကော၊ သဝိတ်ခြေ၌။ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဒက္ခိဏော ဒက်၊ အလှူရေစက်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့လူရာ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ ယံခါ ဒနိယံ၊ ကိုဂင်း။ ယံဘောဇနိယံ၊ ကိုဂင်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဟာရံဝါ၊ သို့မူလည်း။ အာဟရိတွာ၊ ၍။ ဇာဒံ၊ ဤဆွမ်းစသည်ကို။ စေတိယဿ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ ။ ဝိဇ္ဈာပါတဒ္ဓ၊ ကိုဂင်း။ မာလာဂန္ဓာ ဒိနိစ၊ တို့ကို ဂင်း။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလူသောဝတ္ထု၌။ ကထံပန်ိပဇ်ိတဗ္ဗံ၊ အသို့ ကျင့်ရာသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စေဝဒေယျ၊အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့။ တာဝ၊ စွာ၊ မာလာဂန္ဓာဒိနိ၊ တို့ကို။ စေတိယေ၊၌။ အာရောပေ တဗ္ဗာနိ၊ တင် အပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထေဟိ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ ပဋာကာ၊ တံခွန် ကုလားကို။ ကာ တဗ္ဗာ၊ ၏။ တေလေန၊ဆီဖြင့်။ ပဒီပါ။ ဆီမီးကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ သို့အပ်၏။ ဝိဇ္ဈာပါတ မဓုဖါကိတာဒိနိပန၊ ဆွမ်း ပျားတင်လဲ စသည်တို့ ကိုကား။ သစေ၊ ၍။ စေတိယပဋိဇဂ္ဂကော၊ စေတီကို သုတ်သင်သော။ ယောပဗ္ဗဇိ တော၀ါ၊ သည်ဂင်း။ ယောဂဟဋ္ဌော၀ါ၊ အကြင် လူသည်ဂင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တဿေ၀၊ အား၊သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ နိဗဒ္ဓဇဂ္ဂကော၊ မပြတ်သုတ်သင်သောသူသည်။ အသတိ၊ သော်။ အာဟဋ္ဌဘတ္တံ၊ ဆောင် ခဲ့သောဆွမ်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၌း၍။ ဝတ္ထံ၊ သုတ်သင်ခြင်း၀တ်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပရိဘုဇိတုံ၊ ၄ာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥပကဋ္ဌကာလေ၊ နေနီး

လဘ်မူကား။ ဘုဥ်္ဇိတ္ဝာ၊ စားဦး၍။ ပန္ဆာဝိ၊ မှလည်း။ဝတ္ထံ၊ တံမြက်ဝတ်ကို။ ကာတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိယော ဝ၊ တည်း။

မာလာဂန္ဓာဒိသုစ၊ တိုတွင်လည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော ဝတ္ထု၊ကို။ ဇာဒံ၊ ဤအလှူဝတ္ထု၊ ပန်းနံ့သာစသည်ကို။ ဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ စေတိယပူဇံ၊ စေတီအားပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ကုန်လော။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ဒုရုံဝိ၊ ဝေးစွာသောအရပ်သို့သော်လည်း။ ဟရိတ္ဝာ၊ ၍။ ပူဇောဘဇ္ဈံ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊သံဃဿ၊ အား။ ဟ၍၊ ဆောင်ပါ၊လေ။ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တောဝိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ဟရိတဘ္ဇံ၊ ၏။ သဒ္ဓစပန၊ အကယ်၍တည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဝိဿာယ၊ ၄ာ။ စရာဓိ၊ ၏။ အာသန္နသာလာယ၊ ဆွမ်းစား စရပ်၌။ (နေစရာစရပ် လည်းဟူ)။ ဘိက္ခု။၊ တိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေဘိက္ခု။၊ တိုသည်။ အာဟရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုပေသော်။ ဘဒန္တေ၊ ဘုရား။တုမှာကံယော ဝ၊ တိုအား၊သာလျင်း။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ဘုဥ်္ဇိတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ အထပနယဒိ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊သံဃဿ၊ အား။ ဒဿာမိတိ၊ အံ့ဟု။ ဟရန္တဿ၊ ဆောင်လျက်။ ဂစ္ဆတော၊ သွား၊သောရဟန်းအား။အန္တရာဝ၊ ကျောင်းအကြား၌ပင်လျင်။ (ကျောင်းမထိုင်ခင်လည်းပေး)။ ကာလော၊ မွန်းတည့်အခါသည်။ ဥပကဋ္ဌော ဝ၊ နီးလတ်သည်လျင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ပါပေတ္ဝာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘုဥ်္ဇိတုံ၊ ၄ာ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။

ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿဒေတိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာမာနိစီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿ၊ ဝါကျွတ်သော သင်္ဃာအား။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု။ ဒေန္တိ၊ လျှကုန်အံ့။ ယာဝတိကာဘိက္ခူ။တသ္မိံ အာဝါသေ ဝဿံဝုတ္ထာတိ၊ ကား။ ယတ္တကာဘိက္ခူ။၊ တိုသည်။ ဝဿဏ္ဍေဒံ၊ ဝါကွဲခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊မူ၍။ ပုရိမဝဿံဝုတ္ထာ၊ ပုရိမဝါဆို၍ကျွတ်ကုန်၏။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တိုသည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဘန်အပ်၏။ အညေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တိုအား။ နပါပုဏာတိ၊ ရောက်။ ဒိသာပက္ကန္တဿာပိ၊ အရပ်တပါး၊သို့သွား၊လေသောရဟန်း၏ အဘိုကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂါဟကေ၊ ယူလင့်သောရဟန်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ကထိနဿ၊ ကထိန်၏။ယာဝဥဿ္သဂ္ဂာရာ၊ အခင်းပြတ်သည်တိုင်အောင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ (တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်တိုင်ရုံကိုယူ)။ ကထိနေ၊ ကထိန်ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသည် ရှိသော်။ အန္တောဟေမန္တေ၊ ဆောင်းတွင်း၌။ ဝေဠုဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ (ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿဒမ္မိဟုဆိုသည်ကိုယူ)။ ဒိန္နံ၊ လျှသော သက်နှံသည်။

ပန္ဆိမဝဿံပုတ္ထာနမွိ၊ ပန္ဆိမဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့အား၊လည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ လက္ခဏာညူ၊ လက္ခဏာကိုသိသောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။အဋ္ဌကထာသုပန၊တို့၌ကား။ ဧတံ၊ဤစကားကို။ နဝိစာရိတံ၊ မစိရင်။

သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ ဗဟိဥပစာရသိမာယံ၊ ဥပစာရသိမ်၏အပ၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ (တည်လျက်လည်းပေး)။ ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿ၊ အား။ ဒမ္မိတိ၊၏ဟု။ ဝဒတိ၊အံ့။ သမ္မတ္တာနံ၊ ထိုအရပ်သို့ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အသုကဝိဟာရေ၊ ဌိ။ ဝဿံဝုတ္ထသံဃဿ၊ အား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ၏။အံ့။ တတြဝိဟာရေ၊ ဌိ။ ဝဿံဝုတ္ထာနမေဝ၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ ကထိနဿ၊ ၏။ ယာဝဉ္စာရာ၊ အခင်းပျက်သည်တိုင်အောင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ (တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်ယူ)။ သစေပန၊ အကယ်၍။ ဂိမှာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ ရှေးဦးစွာတပေါင်းလပြည့်အထွက်တရက်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ တတြဝိဟာရေ၊ ဌိ။ သမ္မုခီဘူတာနံ၊ မျက်မြင်ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ ဟန်းတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ ဥဋ္ဌိသမယေ၊ သမယ၏အပ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ အန္တောဝသေယေဝ၊ ဝါတွင်း၌ပင်လျှင်။ ဝဿံဝသန္တာနံ၊ ဝါဆိုသောသခင်တို့အား။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဆိန္နဝဿာ၊ ဝါကွဲသောရဟန်းတို့သည်။နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဝဿံဝသန္တာဝ၊ ဝါဆိုသောရဟန်းတို့သာလျှင်။ လဘန္တိ၊ကုန်၏။ စိဝရမာသေပန၊ သင်္ကန်းအခါဖြစ်သောလ၌သော်ကား။ (သီတင်းကျွတ်လပြည့် အထွက်တရက်ကသည် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် တိုင်အောင်တလယူ)။ ဝဿံဝသန္တာနံ၊ ဝါဆိုသောသခင်တို့အား။ ဒမ္မိတိ၊ လျှ၏ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ပဋ္ဌမိကာယ၊ ပဋ္ဌမဝါ၌။ ဝဿူပဂတာနံယေဝ၊ ဝါဆိုသောရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ပုရိမိကာယ၊ ပုရိမဝါ၌။ ဝဿူပဂတာနဉ္စ၊ ဝါဆိုသောရဟန်းတို့အားဌင်း။ ဆိန္နဝဿာနဉ္စ၊ ဝါပြတ်သောရဟန်းတို့အားဌင်း။ နပါပုဏာတိ၊ရောက်။

စိဝရမာသတော၊ သင်္ကန်း၏အခါဖြစ်သောလမှ။ (တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အထွက်တရက်မှသည်တပေါင်းလပြည့်တိုင်ရုံလေးလယူ)။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဟေမန္တာဿ၊ ဆောင်းလ၏။ ပဋ္ဌိမောဒိဝသော၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောနေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။

ဇုန္ဓာသယ ၄၇၆-၆၁

ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့သက််နှံးကို။ ဒေမာတိ၊ ကုန်၏ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထတံဝါ၊ ခင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အနတ္ထတံဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အတိတဝဿံဝုတ္ထာနမေဝ၊ လွန်လေပြီးသော ဝါကျွတ်သော ရဟန်းတို့အား သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဂိမ္မာနံ၊ နွေလတို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဝုတ္ထာပန၊ ဆိုလတ်မူကား။ မာတိကာ၊ ကာသို့။ အာရောပေတဗ္ဗာ၊ တင်အပ်၏။ အတိတဝဿာဝါသံသ၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော ဝါဆိုခြင်းအား။ ပဋ္ဌမာသာ၊ ငါးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ ပြီ။ အနာဂတော၊ နောင်ဝါဆိုခြင်းသည်လည်း။ စတုမာ သစ္စယေန၊ လေးလ လွန်သော အခါဖြင့်။ ဘဝိဿတိ၊ တည်း။ ကတရဝဿာဝါသသ၊ အဘယ် ဝါဆိုသောသူအား။ ဒေတိ၊ လှူသနည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ မာတိကာ၊ ကာကို။ အာရောပေတဗ္ဗာ၊ တင်အပ်၏။ သဓေ၊ အကယ်၍။ အတိတဝဿံ ဝုတ္ထာနံ၊ လွန်လေပြီးသော ဝါကျွတ်သောသခင်တို့အား။ ဒမ္မိတိ၊ လှူ၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ တံစီဝရံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ အန္တောဝဿံ၊ လွန်လေ ပြီးသော ဝါတွင်း၌။ ဝုတ္ထာနမေဝ၊ နေသောရဟန်းတို့ အားသာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဒိသာပက္ကန္တာနံပိ၊ အရပ်မျက်နှာ တပါးသို့သွား လေသော ရဟန်းတို့၏ အတွက်ကိုလည်း။ သဘာဂါ၊ သဘာဂ ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏှိတုံ၊ ယူလင့်အံ့သောငှာ။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

သဓေ၊ ၍။ အနာဂတော၊ နောင်ဆိုလတ္တံ့သောဝါ၌။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့သက််နှံးကို။ ဒမ္မိတိ၊ လှူ၏ဟု။ ဝဒတိ၊ဆိုအံ့။ ဌပေတွာ၊ထားလင့်၍။ ဝဿုပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါဆိုနေ့၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထယဒိ၊ ၍၊ ဝိဟာရော၊ သည်။ အဂတ္ထာ၊ မလုံ။ စောရဘယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဌပေတုံ၊ ဌာ။ နသတ္ထာ၊ ငါဘို့မတတ်နိုင်ကုန်။ ဂဏှိတွာဝါ၊ ယူ၍သော်လည်း။ အာဟိဏ္ဍိတုံ၊ လှည့်ပတ်အံ့သောငှာ။ နသတ္ထာ၊ ငါတို့မတတ်နိုင်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထာ၊ ဆရာတို့ဆိုလတ်သော်။ သမ္မတ္ထာနံ၊ ရောက်သော သခင်တို့အား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ ဘာဇေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ သဓေ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မေမယာ၊သည်။ ဇုတော၊ ဤနှစ်မှ။ တတိယော၊ သုံးနှစ် မြောက်သော။ ဝဿေ၊ နှစ်၌။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုဘို့သက််နှံးကို။ နဒိန္နံ၊ မလှူရသေး။ တံဝဿာဝါသိကံ၊ ကို။ ဒမ္မိတိ လှူ၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုအံ့။ တသ္မိံ အန္တောဝဿေ၊ ထိုသုံးနှစ်မြောက် သောဝါတွင်း၌။ဝုတ္ထဘိက္ခူနံ၊ ဝါကျွတ်သောရဟန်းတို့အား။ပါပုဏာတိ၊

ရောက်၏။ တဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာ တို့သို့။ ပက္ကန္တာ၊ သွားခဲ့ကုန်သော်။ အညော၊ တပါးသော။ ဝိဿာ သိကော၊ အက္ခမိးဝင်သောရဟန်းသည်။ သစေဂဏှာတိ၊ ခံလင့်အံ့။ ဒါတဗ္ဗံ၊၏။ အထယဒိ၍။ ဧကော ယေဝ၊တယောက်သာလျှင်။ အဝသိဋ္ဌော၊ ကြွင်းအံ့။ သေသာဘိက္ခု။၊တို့သည်။ ကာလက်တာ၊ သေခဲ့ကုန်အံ့။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်း သော၀ါဆိုဘို့ သက်နှံးသည်။ ကသေသ၀၊ တယောက် အားသာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဧကော၀ိ၊ မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့။ သံဃိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မုခီဘူတေဟိ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဒိဿဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဒိသိတ္ဝာ၊ရည်၍။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဒေတိ၊၏။ ယာဂု ယာ၀ါတိ အာဒိသု၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ အယံ၊ လတ္တံ့ သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယာဂုယာ၀ါ၊ ၌ဝင်း။ပ။ ဘေသဇ္ဇ၀ါ၊ ၌ဝင်း။ အာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဒေတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ပေးရာ၌။ အယံ၊ လတ္တံ့ သည်ကား။ ယောဇနာ၊ တည်း။ ဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ အဇ္ဇတနာယ၀ါ၊ ယနေ့ အလို့ငှာဝင်း။ သွာတနာယ၀ါ၊ ဝင်း။ ယာဂုယာ၊ ဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်လတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ရဟန်းတို့အား။ယာဂုံ၊ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ယာဂုံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ လှူ၍။ ယာဂုယာ၊ ယာဂုကို။ ဝိတာယ၊ ဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ဇုမာနိစိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ယေဟိ ဘိက္ခု။ဟိ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ယာဂု၊ ကို။ ဝိတာ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခု။နံ၊ တို့အား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယေဟိနိမန္တိတော်၊ အကြင် ဘိတ်သောရဟန်းတို့သည်။ ယာဂု၊ ကို။ ဝိတာ၊ ၏။ တေသံယေ၀၊ တို့အား သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ယေဟိပန ဘိက္ခု။ဟိ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခာ စာရ၀ေဇ္ဈန၊ ဆွမ်းခံ၀တ်ဖြင့်။ ဃရဒ္ဒါရေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဆန္တေဟိ၀ါ သွား သောရဟန်းတို့သည်ဂင်း။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိဋ္ဌေဟိ၀ါ၊ ဝင်ပါ လေသော ရဟန်းတို့ သည်ဂင်း။ ယာဂု၊ ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ တေသံ၊ ရဟန်းတို့ အား။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ယေသံ၀ါဘိက္ခု။နံ၊ ရဟန်းတို့၏ မူလည်း။ ပတ္တံ၊ ကို။ အာသန သာလတော၊ မှ။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ခဲ့၍။ မနသေဟိ၊ တို့သည်။ နီတာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ တေသံပိ၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ယေသံ၀ါ၊ ရဟန်းတို့ အားမူလည်း။ ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ပေသိတာ၊ ကိုယ်စား စေလိုက်ပါကုန်၏။ တေသံပိ၊ ရဟန်းတို့ အားမူလည်း။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ (ဤ၌ ဝိသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်၍ အသီး

အသီးသမ္မန်လင့်)။သစေပန၊ အကယ်၍တည်း။ နိမန္တိတ ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။ သဒ္ဒိ်၊ တက္ခ။ အညေပိ၊ ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္ဆာ၊ ၍။ အန္တေဝေဟဋ္ဌ၊ အိမ်တွင်းကိုဂုင်း။ ဗဟိဝေဟဋ္ဌ၊ ကိုဂုင်း။ ပူရေတွာစ၊ ပြည့်စေ၍။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော်။ (နေကုန်စဉ် လည်း ပေး)။ ဒါယကောစ၊ သည်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ နိမန္တိတာဝါ၊ ဘိတ်အပ်ကုန်သည်မူလည်း။ ဟောန္တု၊စေကုန်။ အနိမန္တိတာဝါ၊ မူသည်း။ ဟောန္တု၊စေကုန်။ ယေသံ၊ရဟန်းတို့အား။ မယာ၊ သည်။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်၏။ သဒ္ဒေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဇုမာနိ ဝတ္ထာန်၊ ဤပုဆိုးတို့သည်။ ဟောန္တု၊ တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဒ္ဒေသံ၊ တို့အား။ ပါပုဏန္တိ၊ကုန်။ယေဟိပနဘိက္ခူဟိ၊တို့သည်။ ထေရာနံ၊တို့၏။ ဟတ္ထဒတာ၊ မှ။ယာဂုံ၊ကို။ လဒ္ဓါ၏။ တေသံ၊ တို့အား။ နပါပုဏန္တိ၊ကုန်။ အ့ထယဒိ၊၍။သောဒါယကောသည်။ယေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။မယ္ဘံ၊ ၏။ ယာဂုံ၊ယာဂုကို။ ဝိတာ၊၏။ သဒ္ဒေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဟောန္တု၊ ကုန်သတည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဒ္ဒေသံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ဘတ္တဒါဒနီယေသုဝိ၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်တို့၌လည်း။ ယေဝနယော၊ ၏။

စီဝရေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ပုဒ္ဓေဝိ၊ ၌လည်း။ အာသအနေန၊ ထို ဒါယကာသည်။ ဝဿံဝါသေတ္ထာ၊ ဝါဆိုစေ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စီဝရံ၊ကို။ ဒိန္နပုဗ္ဗံ၊လှူဘူးသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ သောဒါယကော၊ သည်။ သဒ္ဓ၊ အကယ်၍။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေတ္ထာ၊ စား၊စေ၍။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ယေသံ၊အကြင်သင်္ဃတို့အား။ မယာ၊သည်။ပုဒ္ဓေ၊၌။ စီဝရံ၊ကို။ဒိန္နံ၊၏။ တေသံယေဝ၊ ထိုသင်္ဃတို့အား သာလျှင်။ ဇုမံစီဝရံ ဝါ၊ သည်ဂုင်း။ သုတ္တံဝါ၊ ချည်သည်ဂုင်း။ မဓုဖာဏိတာဒီနိဝါ၊ ပျားတင်လဲစသည်တို့သည် ဂုင်း။ ဟောန္တု၊ သတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဒ္ဒံ၊သည်။ တေသံ ယေဝ၊ ထိုအရှင်တို့အား သာလျှင်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သေနာသနေ ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မယာကာရိတော၊ ဝါပြုသော။ ဝိဟာရေဝါ၊၌ဂုင်း။ ပရိဝေဏေဝါ၊ ပရိဝုဏ်၌ဂုင်း။ ဝဿတိ၊နေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ ဇုဒံစီဝရံ၊သည်။ ဟောတု၊စေသတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တသ္မေဝဘိက္ခုနော၊ အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇဝါတိ၊ဟူသည်ကား။ မယံ၊တို့သည်။ ကာလေနကာလံ၊အခါ ခပ်သိမ်း။ ထေရာနံ၊တို့အား။ သပ္ပိအာဒိနိ၊ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။

ဒေမ၊ ကုန်၏။ ယေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တာနိဘေးသင့္ဂေါန်၊ တို့ကို။ လဒ္ဓါနိ၊ကုန်၏။ တေသံယေဝ၊ ထိုသခင်တို့အားသာလျှင်။ ဣဒံစီဝရံ၊သည်။ ဟောတု၊သတည်း။ ဣတိ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ တေသံယေဝ၊ ရဟန်းတို့အား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပဂ္ဂလဿ ဒေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ ဤ မည်သောသခင်အား။ ဒမ္မိ၊၏။ ဣတိဧဝံ၊သို့။ ပရံမုခါဝါ၊မျက်ကွယ်၌ဌင်း။ ပါဒမူလေ၊၌။ ဌပေတွာ၊၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဣမံစီဝရံ'ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ဒမ္မိ၊၏။ ဣတိဧဝံ၊သို့။သမ္မုခါဝါ၊မျက်မှောက်၌လည်း။ ဒေတိ၊အံ့။ သစေပန၊ တည်း။ ဣဒံစီဝရံ၊ကို။ တုမှာကဉ္စ၊တို့အားဌင်း။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ အန္တေဝါသိကာနဉ္စ၊ တို့အားဌင်း။ ဒမ္မိတိ၊ ၏ဟု။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ ထေရဿစ၊ အားဌင်း။ အန္တေဝါသိကာနဉ္စ၊ တို့အားဌင်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ဂဟေတုံ၊ သင်အံ့သောငှာ။ အာဂတောစ၊ ရောက်လာသောသူသည်ဌင်း။ဂဟေတွာ၊သင်၍။ဂန္ထန္တေဝါစ၊သွားခဲ့သော သူသည်ဌင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဝိ အန္တေဝါသိကဿ၊ အားလည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တုမှေဟိ၊သခင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊တကွ။ နိဗန္ဓစာရိက ဘိက္ခူနံ၊ မပြတ်တကွသွားသောရဟန်းတို့အား။ ဒမ္မိတိ၊ ပါ၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ဥဒ္ဒေသန္တေဝါသိကာနံ၊ စာသင်တပည့်တို့၏။ ဝတ္တံ၊ ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိနိ၊ပါဠိအဋ္ဌကထာစသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ ဝိစရန္တာနံ၊ကုန်သော။ သဒ္ဓေသံ'ရဟန်းတို့အား။ ပါပုဏာတိ၊၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုဂ္ဂလဿ ဒေတိတိ ဣမသ္မိံပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ဝိနိစ္ဆယော၊ တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအဆုံးအဖြတ်သည်ကား။ သဒ္ဓတ္ထ ပဒေသု၊ တို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ တည်း။

စီဝရကွန္ဓကဝဏ္ဏနာနိဋ္ဌိတာ။

၉-စမ္မေယျကွန်္ဓကာ

ကဿပဂေါတ္တကိကွဝတ္ထုကထာ

၃၀၀။ စမ္ဘေယျကွန္ဓကော၊ စမ္ဘေယျအာဂ်ိးဒ္ဒြ။ ဂဂ္ဂရာယ ပေါက္ခရဏိယာ တီရေတိ၊ ရေဟူသည်ကား။ ဂဂ္ဂရနာမိကာယ၊ ဂဂ္ဂရဟုအမည်တွင်သော။ ဇာတ္ထိယာ၊ မိဘုရားသည်။ ကာရ်တပေါက္ခရဏိယာ၊ ပြုသောရေကန်၏။ တီရေ၊ အနားဒ္ဒြ။ တန္တိဗဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထို ကျောင်းဒ္ဒြ။ ကတ္တုဗ္ဘတာတန္တိ ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ ပြုအပ်သော အစဉ်နှင့်စပ်၏။ ဥဿုကမိံ အကာသိယာဂုယာတိ အာဒိသု၊ ယာ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ဒ္ဒြ။ မနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ အာဂန္တုကေသု၊ အာဂန္တုက သခင်တို့သည်။ အာဂန္တုကဿ္ဆန္နေသု၊ရောက်လတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာစိက္ခေယျာထ၊ကြားပါ လတ်ကုန်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တဒ္ဒါနေယေဝ၊ ဆိုရာဒ္ဒြသာလျှင်။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကာတုံ၊ဌာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ အဝုတ္တဒ္ဒါနေ၊ မဆိုရာဒ္ဒြ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ့ဂဆ္ဆ တုံ ဘိက္ခူတိ၊ဟူသည်ကား။ သတ္ထာ၊သည်။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ တဒတ္ထဝဒ္ဒါနေ၊ ဒ္ဒြလျှင်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်။ သပ္ပါယန္တိ၊ သင့်လေ၏ဟု။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အဓမ္မေန ဝဂ္ဂကမ်ံ ကရောန္တီတိ အာဒိနံပဒါနံ၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၏။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးသည်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ပါဠိယံယေဝ၊ ပါဠိဒ္ဒြ ပင်လျှင်။ အာဂမိဿတိ၊ သတည်း။

၃၀၅။ အညတြာပိ ဓမ္မကမ်ံကရောန္တီတိ၊ဟူသည်ကား။ ဓမ္မကမ်ံ၊ဓမ္မကံကို။ အညတြာဝိ-ဒ္ဒပေတ္ဝာ၊ ၍လည်း။ ကရောန္တိ၊ကုန်၏။ ဝါ၊ကား။ အယမေဝ၊ ဤဓမ္မကံပုဒ်သည်ပင်လျှင်။ ပါဒ္ဒေါ ပါဠိတည်း။ ဘူတေနဝတ္ထုနာ၊ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုသောကံသည်။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ ကတံနာမ၊ ပြုသောဓမ္မကံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နကရောန္တိ၊ ကုန်။ ဇာတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော၊ အနက် တည်း။ အညတြာပိဝိနယာကမ်ံ အညတြာပိ သတ္ထုသာသနာကမ္မန္တိ ဇေတသုတ ပဒေသု၊ ပုဒ်ဘို့ဒ္ဒြသည်း။ ဧသေဝနယော၊ တည်း။ ဇေတပနဇေတသုတပဒေသု၊ ပုဒ်ဘို့ဒ္ဒြ။ ဝိနဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဘာဒနာစ၊ ဧဘာဒနာခြင်း။ သာရဏာစ၊ အာပတ်ကို အောက်မေ့စေခြင်းတည်း။ သတ္ထုသာသနန္တိ၊ နံဟူသည်

ကား။ ဥ္တိသမ္ပဒါစ၊ ဥ္တ်၏ ပြည့်စုံခြင်း။ အနုသာဝန သမ္ပဒါစ၊ ကမ္မ ဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ တာဟိ၊ ထိုစောဒနာ သာရဏာ စသည် တို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိအယံ၊ ဤသည် ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဋိကုဋ္ဌကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိကု ဋ္ဌော၀၊ မြစ်လည်း မြစ်အပ်၏။ ကဘဉ္ဇ၊ ပြုလည်း ပြုအပ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ အညေသုဘိက္ခူသု၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂောသန္တေသု၊ မြစ်ကုန်လျက်။ ကတံ၊ ပြု၏။ တံကမ္မံ၊ သည်။ ပဋိကုဋ္ဌော၀၊ မြစ်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတဉ္ဇ၊ ပြုလည်း ပြုဘိ၏၊ တာဒိသမိုကမ္မံ၊ ထိုသို့မြစ်အံ့သော ကံကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ၊ အယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၃၀၇။ ဆယိမာနိဘိက္ခဝေ ကမ္မာနိ အဓမ္မကမ္မန္တိ အာဒိသုပန ၀စနေသု၊ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား။ ဓမ္မောတိ၀စနံ၊ ဓမ္မောဟူသော သဒ္ဒါ သည်ကား။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏။ အဓိ၀စနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ယထာ ၀ုတ္တာယ၊ ဘုရား ဟောတိုင်းသော။ ပါဠိယာ၊ ကြောင့်။ နကရိယတိ၊ အပ်။ (နကရိသတိတည်း ရှိမူကား)။ ယံကမ္မံ၊ ကို။ ယထာ၀ုတ္တာယ၊ သော။ ပါဠိယာ၊ ကြောင့်။ နကရိသတိ၊ မပြုလတ္တံ့။ တံကမ္မံ၊ ကို။ အဓမ္မကမ္မန္တိ၊ အဓမ္မကံဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဇာတော၊ ဖြစ်နေ၊ ၌။ သခေါ်ပေါ်၊ တည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ သည်ကား။ ပါဠိယံယေ၀၊ ၌လျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ သောစခေါ် ဝိတ္ထာ ရော၊ သည်လည်း။ ဥ္တိ ဒုတိယ ဥ္တိစတုတ္ထ ကမ္မာနံယေ၀၊ ဥ္တ်လျှင် နှစ်ချက်မြောက်ရှိသောကံ ဥ္တ်လျှင် လေးချက်မြောက်ရှိသော ကံတို့၏ သာလျှင်။ ၀သေန၊ စကားအားဖြင့်။ အာဂတော၊ ၏။ ယသ္မာပန၊ကြောင့်။ ဥ္တိကမ္မေ၊ ဥ္တိကံ၌။ ဥ္တိဒုတိယ ဥ္တိ စတုတ္ထေသု ငါး၊ ဥ္တိ ဒုတိယကံ ဥ္တိစတုတ္ထကံတို့၌ကဲ့သို့။ ဟာပနံ၀ါ၊ ကမ္မ၀ါ၏ ယုတ်ခြင်း သည်ရင်း။ အညထာကရဏံ၀ါ၊ ပြောင်းတပြန် ရွှတ်ခြင်းသည် ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အပလောကနကမ္မဉ္စ၊ အပလောကနကံသည်လည်း။ (ကိုလည်း ပေး)။ သာဓေတ္ဝာ၊ သံဃာကိုကြား၍။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကံနှစ်ပါးတို့ကို။ ပါဠိယံ၊ ၌။ နဒဿိတာနိ၊ မပြအပ်ကုန်သတည်း။ တေသံ သဒ္ဒေသမ္ပိကမ္မာနံ၊ တို့၏လည်း။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝက္ခာယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။

စတုဝဂ္ဂကရဏာဒိကထာ

၃၈၈ ။ဇုဒါနိ၊ ၌။ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ ဓမ္မေန၊သဘောဟုတ်သဖြင့်။ (ပါဠိနှင့် ညီသဖြင့်လည်းပေး)။ ယဒိဒံ-ယံဇုဒံသမဂ္ဂကမ္မံ နာမ၊ အကြင် သမဂ္ဂမမ္မကံ မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသမဂ္ဂကမ္မံ၊ ထို သမဂ္ဂမမ္မကံကို။ ယေဟိသံဃေဟိ၊ တို့သည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ သံဃာနံ၊ ထိုသံဃာတို့၏။ ပဘေဒံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ ပဠုသံဃာတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကမ္မပ္ပတ္တော ကမ္မယုတ္တော၊ ကံအား လျော်ပတ်၏။ ကမ္မာရဟော၊ ကံအား ထိုက်၏။ ယံကိဉ္စိကမ္မံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှာ။ နာရဟတိ၊ မထိုက်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အတ္ထော-အဓိပ္ပါယော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၃၈၉။ စတုဝဂ္ဂ ကရဏဉ္စေ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဘိက္ခုနီ စတုတ္ထောတိ အာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ပရိသတော၊ အားဖြင့်။ ကမ္မဝိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ကံ၏ပျက်ခြင်းကိုပြအံ့သောငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ၌။ ဥက္ခိတ္တာ ကဋ္ဌဟဇဏေန၊ ဥက္ခိတ္တကသဒ္ဒါဖြင့်။ ကမ္မနာနာသံဝါသကော၊ ဥက္ခေပနီယကံခကြောင့်ဖြစ်သော နာနာသံဝါသက အဖြစ်ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ နာနာသံဝါသ ကဋ္ဌဟဇဏေန၊ နာနာသံဝါသက သဒ္ဒါဖြင့်။ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။ (ကမ္မနာနာသံဝါသက ဟူသည်ကား ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုသောရဟန်းတည်း။ လဒ္ဓိ နာနာသံဝါသက ကား ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းတည်း)။ နာနာသီမာယဋ္ဌိတစတုတ္ထောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်၌။ ဋ္ဌိတေနာဝိ၊ တည်လျှင်း မူလည်း။ သီမန္တရိကာယဝါ၊ သီမန္တရိက်၌ငင်း။ ဗဟိသီမာယဝါ၊ သိမ်ပ၌ ငင်း။ ဋ္ဌိတေန၊ တည်သော ရဟန်းနှင့်။ (ဋ္ဌိတေန ထည့်ပါ)။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးယောက်အစုရှိသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ဇုတိအတ္ထော၊ဤအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

၃၉၃။ ပါရိဝါသိကစတုတ္ထောတိအာဒိ၊ ပါရိဝါသိက စတုတ္ထော အစရှိသည်ကိုကား။ ပရိဝါသာဒိ ကမ္မာနံယေဝ၊ ပရိဝါသ် အစရှိသောကံတို့၏ သာလျှင်။ ပရိသတော၊ ပရိသတ် အားဖြင့်။ ဝိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ကံပျက်သည်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေသံ ပရိဝါသာဒိကမ္မာနံ၊ ထိုပရိဝါသ် ပေးသောကံ အစရှိသည်တို့၏။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝက္ခာယိဿာမ၊ ကုန်အံ့။

၃၉၄။ ဧကစ္ဆသ ဘိက္ခဝေ သံဃမဇ္ဈေ ပဋိက္ကောသနာ ရူဟတီတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကိုကား။ ပဋိကုဋ္ဌကတကမ္မသ၊ မြစ်လျက်ကို ပြုသောကံ၏။ ကုပ္ပါကုပ္ပသ၊ ပျက်သည် မပျက်သည်၏။ ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပကတတ္တာသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဝိပ္ပန္နသီလသ ၊မပျက်သောသီလရှိသော။ ပါရာဇိကံ၊ ကအာပတ်သို့။ အနုဋ္ဌာပန္နသ၊ မရောက်သောရဟန်း၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ ဟုသမ္မုန်)။ အာနန္တရိကသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏(မြစ်သောရဟန်းကိုယူ)။ အနန္တရံ၊အခြားမရှိသောနေရာ၌၊နိသိန္နသ၊ ရဟန်းအား။ ဝိညာပေန္တသ၊ သိစေသော ရဟန်း၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။ (ဤသို့အပြည့်အစုံသမ္မုန်)။

ဒွေနိသာရဏာဒိကထာ

၃၉၅။ ဒ္ဝေမာဘိက္ခဝေနိသာရဏာတိ အာဒိ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊တော၊ ငတ္ထု၊ အားဖြင့်။ (ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ ကုပ္ပါကုပ္ပဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ပျက်မပျက်သော အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၌။ အပ္ပတ္တောနိသာရဏံတဥ္စေသံဃောနိသာရေတိ သုနိသာရိတောတိ ဇုဒ်ဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ပဋ္ဌာဇနိယကမ္မံ၊ ပဋ္ဌာဇနိယကံကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ပဋ္ဌာဇနိယကမ္မေန၊ ကံဖြင့်။ ဝိဟာရတော၊ မှ။ နိသာရေန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံဂ မ္မံ၊ ကို။ နိသာရဏာတိ၊ ဏာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ယသ္မာကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သေ-ဒေသောဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလဒူသကော ကသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဝေဏိကေန၊ အသီးဖြစ်သော။ လက္ခဏေန၊ ကုလဒူသကလက္ခဏာကြောင့်။ (ဖြင့်သော်လည်းပေး)။တံပဋ္ဌာဇနိယကမ္မံ၊ သို့။ အပတ္တောဂ၊ မရောက်။ ယသ္မာပန၊ ကြောင့်။ အာကာသံမာနေသဲသံဃော ပဋ္ဌာဇနိယကမ္မံကရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေ-ဒေသောဘိက္ခု၊ ကို။ (သည်လည်းပေး)။ သုနိသာရိတော၊ ကောင်းစွာ ထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား ဗာလအဇ္ဈတ္တအစရှိသောရဟန်းသည် ကုသဒူသကလက္ခဏာ အသီးကြောင့်ပဋ္ဌာဇနိယကံသို့ မရောက်သည်ကိုရည်၍ အပတ္တောနိသာရဏံ ဟူလေသတည်း။ နိသာရဏာဟူသည်လည်း ပဋ္ဌာဇနိကကံကိုမိန့်သတည်း။ သုနိသာရိတောဟု တချက်ဟောသည်ကား ထိုဗာလအဇ္ဈတ္တ အစရှိသော ရဟန်းအား သံဃာသည် နှင်ထုတ်လိုသည်ရှိသော် တဇ္ဇနိယကံဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်လေ

ရကား သုနိဿာရိတော ဟူလေသတည်း။ ဤကားအဓိပ္ပါယ်)။ တဋ္ဌေ သံယောနိဿာရေတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သစေ၊ အကယ်၍။ သံယော၊ သံယာသည်။ တဇ္ဇနိယကမ္မာဒိဝသေန၊ တဇ္ဇနိယကံအစရှိသော်အားဖြင့်။ နိဿာရေတိ၊ နှင်ထုတ်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အထက်သုနိဿာရေတိနှင့်စပ်)။ယသ္မာ အကြင်ကြောင့်။ တတ္ထတိဏ္ဏံဘိက္ခဝေဘိက္ခူနံ အာကာခ်မာနော သံယောတဇ္ဇနိယကမ္မံကရေယျ ။ပ။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိတိ၊ သဂ္ဂေဟိဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧကေနာဝိအင်္ဂေန၊ တပါးတည်းသောအင်္ဂါဖြင့် သော်လည်း။ နိဿာရဏာ၊ ထုတ်ဗိမ့်သည်ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းစွာထုတ်အပ်သည်မည်၏။ (ပါဠိုအနက်ကား)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာကာခ်မာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ သံယော၊ သံယာသည်။ တဇ္ဇနိယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနိယကံကို။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဧကော၊ တခုယောက်ခုသာရဟန်းသည်ကား။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံအပ်သော စကားကိုတိုင်ပင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလဟကာရကော၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝါဒကာရကော၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဿကာရကော၊ စကားများသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဘယကာရကောလည်းဟူ၏။ ဘေးကို ပြုတတ်သည်ပေး)။ သံဃော၊ သံဃာ၌။ အဓိကရဏာ ကာရကော၊ အဓိကရဏ်းကိုပြုတတ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤလည်းတယောက်)။ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်ကား။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုပဒါနော၊အပိုင်း အခြားမရှိ။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ များသောအာပတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤလည်းတယောက်)။ ဧကော၊ တယောက်ကား။ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှီးနှော်လျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အနနုလောမိကော်ဟိ၊ ရဟန်းတို့အားမလျော်ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူနှင့်နှီးနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဤလည်းတယောက်။ ဤကားပါဠိုဆောင်သောအနက်)။

၃၉၆။ ဩသာရဏာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဝေသနာ၊ သွင်းခြင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသွင်းရာ၌။ တဋ္ဌေသံယောဩသာရေတိတိ ဟူသည်ကား။ ဥပသမ္ပဒကမ္မဝသေန၊ ဥပသမ္ပဒကံအားဖြင့်။ ပဝေသေတိ၊ သွင်းအံ့။ ဒေါသာရိတော

တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဩသာရိတော၊ မကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။ သဟသဿက္ခတ္တုံ၊ အကြိမ်တထော်င်။ ဥပသမ္မာဒိတော၀ိ၊ ပဋ္ဌင်းခံသော်လည်း။ အနုပသမ္မန္နော၀၊ ပဋ္ဌင်းမဟုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာစ၊ သည်လည်း။ သာတိသာရာ၊ အာပတ်သင့်ကုန်၏။ (အပြစ်ရှိကုန်၏ သော်လည်းပေး)။ သေသော၊ ကြွင်းသော။ ကာရကသံဃော၊ ကံဆောင်သောသံဃာသည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူချည်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိတော၊ အာပတ်မှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိဣမေ ကောဒသအာဘဋ္ဌ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤတကျိပ်တယောက်သော အာဘဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒေါသာရိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်သွင်းအပ်သော သူတို့တည်း။ (အာဘဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်တယောက် သရပ်ကားပဏ္ဏုက်၊ဥဘတောဗျည်း။ထေယျသံ၀ါသက၊တိတ္ထိယပက္ကန္တက၊ တိတ္ထိတို့၏ အပေါင်းသို့ ဝင်လေသသူ၊ တိရစ္ဆာနဂတ၊ တိရစ္ဆာန်။ မာတုဃာတက၊ ပိတုဃာတက၊ အရဟန္တဃာတက၊ ဘိက္ခုနီဒူသက၊ သံဃဘေဒက၊ လောဟိတုပ္ပါဒက၊ ဤတကျိပ်တယောက်သော သူတို့ကို ပဋ္ဌင်းခံ၍မရ)။ ဟတ္ထစ္ဆိန္နာဒယော၊ လက်ပြတ်သသူ အစရှိကုန်သော။ ဒွတ္တိံသပန ပုဂ္ဂလာ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။ သုဩသာရိတာ၊ ကောင်းစွာ သွင်းအပ်သောမည်ကုန်၏။ ဥပသမ္မာဒိတာ၊ ပဋ္ဌင်းခံမူကား။ ဥပသမ္မန္နာဂ၊ ပဋ္ဌင်းခံရကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သူတို့ကို။ ကိဋ္ဌိ၊ တစိ။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ နလဒ္ဓာဂကုန်။ အာစရိယာယုပဇ္ဈာယာပန၊ တို့သော်ကား။ သာတိသာရာ၊ အာပတ်သင့်ကုန်သည် ချည်းတည်း။ ကာရကသံဃော၀၊ ကံပြုသော သံဃာသည်လည်း။ သာတိသာရော၊ အာပတ်သင့်၏။ ကောစိ၊ တစုံ၀ယောက်သည်။ အာပတ္တိတော၊ မှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။

၃၉၇။ ဣဓပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဿ နဟောတိ အာပတ္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိအာဒိ၊ သေဝပါဠိကို။ အာဘူတဝတ္ထု ဝသေန၊ မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုအားဖြင့်။ အဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ အဓမ္မကံကိုဂုင်း။ ဘူတဝတ္ထု၀သေန၊ ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုအားဖြင့်။ ဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုဂုင်း။ ဒဿေတုံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထတိဿံပါဠိယံ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပဋိနိဿဇ္ဇိတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိနိဿဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ စွန့်အပ်၏။

ဥပါလိပုစ္ဆာကထာ

၄၀၀။ ဥပါလိပဥ္ဉေသုဝိ၊ ဥပါလိအမေးတို့၌လည်း။ ဝတ္ထု၀သေနေ၀၊ ဟုဘ်မှန်သော၀တ္ထု မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထုအားဖြင့်လျှင်။ ဓမ္မာဓမ္မကမ်ဲ၊ ဓမ္မကံအာဓမ္မကံကို။ ဝိဘတ်ဆံ၊ ခွဲ၀ေအပ်၏။ တတ္ထ၊ထိုဥပါလိအမေး၌။ နယာ၊ နည်းတို့ကား။ ဇကမ္ဟုလကောစ၊ ကေမ္ဟုလကနည်းဂုင်း။ ဒွိမ္ဟုလကောစ၊ ကဂုင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ကေမ္ဟုလကော၊ ကေမ္ဟုလကနည်းကား။ ဥတ္တာနောယေ၀၊ ထင်သလျှင် ကတည်း။ ဒွိမ္ဟုလကော၊ ဒွိမ္ဟုလကနည်း၌။ သဘိဝိနယော၊ သဘိဝိနည်းကို။ အမုဉ္ဇဝိနယေန၊ အမုဉ္ဇဝိနည်းနှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ကောပုစ္ဆာ၊ တခုသောအမေးကို။ ကတာယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအာဂူဂုင်း။ အမုဉ္ဇဝိနယာဒယောဝိ၊ အမုဉ္ဇဝိနည်း စသည်တို့ကိုလည်း။ တာသပါဝိယျသိကာဒီဟိ၊ ကဝိနည်းစသည်တို့နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးကို။ကာတဗ္ဗာ၏။ (ဟုသမ္မန်၊ သတိဝိနည်းစသည်တို့ကား အထက်၌ထင်စွာ ဖြစ်လတ္တံ့)။ အ၀သာနေပန၊ ၌ကား။ ဥပသမ္ပဒါရဟံ ဥပသမ္ပာဒေတီတိ၊ဟူ၍။ကေမေ၀ပဒံ၊တပုဒ်တည်းသာလျှင်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဘိက္ခူနဉ္စိ၊ရဟန်းတို့အား လည်း။ သတိဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို။ အာဒိံကဲတွာ၊ ၍။ ဧကေကေန၊ တပုဒ် တပုဒ်နှင့်။ သဒ္ဒိံ၊ တကွ။ သေသ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။

တဇ္ဇနီယကမ္မကထာ

၄၀၇။ ဣဓပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ ဘဏ္ဍနကာရကောတိ အာဒိ၊ ရှိသည်ကို။ (ဝုဏ်းနှင့်စပ်)။ အခမ္မေနဝဂ်ံ အခမ္မေန သမဂ်ံ။လ။ ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂန္တိ ဣမေသံ ပဒါနံ၊ ဤခြောက်ပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စက္ကံ၊ ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ပွဲ၍။ တဇ္ဇနီယာဒိသု၊ တဇ္ဇနီယကံ အစရှိကုန်သော။ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မေသုစ၊ ကံတို့၌ဂုင်း။ ပဋိပွဿဒ္ဓိသုစ၊ ကံကို ငြိမ်းစေခြင်းတို့၌ဂုင်း။ ဝိပွတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ကံ၏ပျက်ခြင်းကို ပြလိုသောငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထဘသ္မိံ၀စနေ၊ ထိုပါဠိ၌။ အနုပဒါနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဒါနဝိရဟိတော၊ အဝိုင်းအခြားမှ ကင်း၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အဝိုင်းအခြားကို။ အပဒါနံဇုတိ၊ အပဒါနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အာပတ္တိပရိစ္ဆေဒဝိရဟိတော၊ အာပတ်၏အပိုင်းအခြားမှကင်း၏။ ဇုတိအယံအတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ တဒဘာဝပရံ၊ မှ။ ပဋိကုဋ္ဌကတ ကမ္မပွဘေဒံ၊ မြစ်အံ့သော ကံ၏အပြားကို။ ဒသေတုံ၊ငှာ။ သာယေ၀ပါဠိ၊ ထိုဟောပြီးသောပါဠိကို

ပင်လျှင်။ အကတံ ကမ္မန္တိ အာဒိဟိ၊ အကတံကမ်္မံ အစရှိသော ပုဒ်တို့နှင့်။ သံသန္ဒေတွာ၊ နှီးနှော၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အနက်သည်။ ပါဠိအနုသာရေန၊ ပါဠိကိုမှီသဖြင့်။ ဝိဒိတုံ၊ သိခြင်းငှာ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ရှိ။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဝက္ခာနံ၊ အဖွင့်ကို။ နဝိတ္ထာရယိမှ၊ မချဲ့ကုန်ပြီ။

စမ္မေယျကဉ္ဇန္ဓကဝဏ္ဏနာနိဋ္ဌိတာ။

၁၀-ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

ကောသမ္ဗကဝိဝါဒကထာ

၄၅၁။ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကေ၊ ကောသမ္ဗကအာဏ်းဦ့။ တံဘိက္ခူ် အာ
ပတ္တိယာ အဒဿနေ ဥက္ခိပိံ သူတိဍ္ဌေပဒေ၊ဦ့။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။
အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်သေ၁စကား၁တည်း။ ဒွေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ကေသွိ်
အာဝါသေ၊တရပ်တည်းသေ၁ကျောင်းဦ့။ ပရိဝုဏ်တခုရှိသေ၁ကျောင်းဦ့။
ဝသန္တိကိရ၊ သဟတ်။ ဝိနယဓရော၁၊ ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၁တယော်က်။
သုတ္တန္တိကော၁၊ သုတ္တန်ဆော၎င်သေ၁ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၁ တယော်က်။ တေသု
ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ သုတ္တန္တိကော၊ သုတ္တန်ကိုဆော၎င်သေ၁။ ဘိက္ခူ၊၊ သည်။
ကေဒိဝသံ၊ ဦ့။ ဝစ္ဆကုဋ်ိ၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ဝင်လေသော်။ အာ၁စမနဥဒကာဝ
သေသံ၊သန့်သက်ရေဆော၎င်သေ၁အကြွင်းကို။ ဘာဇနေ၊အိုးဦ့။ ဌပေတွာ၊
၍။ နိက္ခမတိ၊ ၏။ ဝိနယဓရော၊သည်။ ပန္ထာ၊ မှ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်လေသော်။
တံဥဒကံ၊ ထိုရေကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ တံဘိက္ခူ၊၊ ထိုသုတ္တန်
တတ်သေ၁ရဟန်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။ တယာ၊သည်။ ဇုဒံ
ဥဒကံ၊ဤရေကို။ ဌပိတံ၊ထား၁သလော။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊၏။ အာဝုသော၊
ရှင်။ အာမ၊ သြော်ဟုတ်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထော၊ သော်။ ဇတ္ထော၊ ဤ
သန့်သက်ရေ ကြွင်းကိုထား၎ာ်ဦ့။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ် သင့်သော
အဖြစ်ကို။ တံ၊ သည်။ နဇာနာသိ၊ မသိသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။
အာမနဇာနာမိတိ၊ သြော်မသိဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။
ဇတ္ထော၊ ဤသန့်သက်ရေကြွင်းကိုထား၎ာ်ဦ့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
(ဤကား၁နည်းမိုရ်စကား)။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဒေသိ
သာမိ၊ နာကြား၁အံ့။ (ဤကား၁သုတ္တန်တိကစကား)။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်။
အသဉ္စိစ္စ၊ စေတနာမရှိမူ၍။ အသတိယာ၊ မအောက်မေ့မိသဖြင့်။ သစေ
ကဘံ၊ အကယ်၍ပြုမိမူကား။ တေ၊ သင်အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်၏။ (ဤကား၁နည်းမိုရ်စကား)။ သောဘိက္ခူ၊
သုတ္တန်ဆော၎င်သေ၁ရဟန်းသည်။ တဿာအာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ
ဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်မသင့်ဟုအယူရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ဝိနယဓရော၀ိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထနော၊ ၏။ နိဿိတကာနံ၊ ဝ၁ပည့်
တို့အား။ အယံသုတ္တန္တိကော၊ ဤသုတ္တန်ဆော၎င်သေ၁ ဝါ့ရှင်သည်။
အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇမာနော၀ိ၊ အာပတ်သင့်လျက်လည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။

ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေနိဿိတကာ၊ ထိုတပည့်ရဟန်း တို့သည်။ တဿ၊ ထိုသုတ္တန်ဘတ်သောရဟန်း၏။ နိဿိတကေ၊ တပည့် တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတ္ဝာပိ၊ ရောက်၍လည်း။ အာပတ္တိဘာဝံ၊ အာပတ်သင့်သော အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိ၊ သိ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုသုတ္တန်ကထေရ်၏တပည့်ရဟန်းတို့သည်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အား။ အာရောစေသုံ၊ ပေကုန်၏။ သော၊ ထိုသုတ္တန်ကထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ-အဝေါစ၊ ၏။ အယံဝိနယဓရော၊ ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အနာပတ္တိတိ၊ မသင့်ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာဒါနိ၊ ခု။ အာပတ္တိတိ၊ အာပတ်သ ်၏ဟု။ ဝဒတိ၊၏တကား။ ဧသောဝိနယဓရော၊ သည်။ မုသာ ဝါဒိ၊ မုသားဆိုရာသလော။ ဇာတိ၊ဤသို့။အာဟ-အဝေါစ၊၏။တေဘိက္ခူ၊ ထိုသုတ္တန်ကထေရ်၏ တပည့်တို့သည်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ မုသာဝါဒိ၊ မုသားဆိုဘိ၏တကား။ ဇာတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ ချင်း။ ကလဟံ၊ ကို။ဝဓုယိ ်သု၊ ပွားစေကုန်၏။ တတော၊ ထို့။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ တဿသုတ္တန် ကဿ၊ ထိုသုတ္တန်ဆောင်သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ ဥက္ခေပနီယကံကို။ အကာသိ၊ ၏။ ဧတေန၊ ကြောင့်။ တံဘိက္ခုံ၊အာပတ္တိယာအဒဿနေဥက္ခိပိ ်သူတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၅၃။ ဘိန္နေဘိက္ခုသံဃေဘိန္နေဘိက္ခုသံဃေတိဇတ္ထုပဒေဤပုဒ်၌။ နတာဝတိန္ဒော၊ မကွဲသေး။ (ကွဲလျှင်းသည် မဟုတ်သေးလည်းပေး)။ အဝိစဒေါ၊ စင်စစ်ကား။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝုဋ္ဌေ၊ ရွာလတ်သော်။ အဝဿံဟိ-အဝဿံဧဝ၊ မချုတ်လျှင်။ တံသဿံ၊ ထိုကောက်ပင်သည်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။ ဇာတိကတ္ဝာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဇာဒါနိ၊ ယခု။ သဿံ၊ သည်။ နိပ္ပန္နန္တိ၊ ပြီးပြီဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ဤအတူဂုဏ်း။ ဧတံဝစနံ၊ ဤဘိန္နော ဘိက္ခုသံဃော ဟူသောစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ဟုသမ္ဗန်)။ ဇာမိနာဘာရဏေန၊ ဤဥက္ခေပနီယကံကို ပြုခြင်းတည်း ယူဆသောအဓိကြောင်းဖြင့်။ (ကြောင့်လည်းပေး)။အာယတိ ်၊ နောင်အခါ၌။ အဝဿံ၊ မချုတ်လျှင်။ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ကွဲလတ္တံ့။ သောစခေါဘိန္နော၊ ထိုသို့ ကွဲခြင်းသည်လည်း။ ကလဟဝသေန၊ ငြင်းခုံကြသောအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃဘေဒဝသေန၊ သင်းကွဲလျှင်းသောအားဖြင့်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘိန္နောတိ၊ ဘိန္နောဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဘေဒေါဟု မဟောဟူလိုသတည်း)။ ဇ္ဈာဝစနေ၊ ဤစကား၌။ သမ္ဘမအဇ္ဈာဝသေန တုဒိဘဇ္ဈာဝဓသေန၊အဓဆာဘလျင် မိန့်သောအနက်အား‌ဖြင့်။ အာမေဋိတံ၊ အဖန်တလဲလဲ မိန့်ခြင်း‌ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အာပုနပ္ပုနံ ဝုတ္တကထနံ အာမေဋိတံ၊ ဤကားဝစနတ္ထ)။

၄၅၄။ တေမတ္ထံဘာသေတွာ ဥဒ္ဒါယာသနာပက္ကာမိ တိတ္ထေပါဠေ၊ ဦး၌။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာသေတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ သွား‌တော်မူသနည်း ဟူမူကား။ ဟိက်သွာ၊ ကြောင့်။ စေ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥက္ကေပကေဝါ၊ မဟာရံမှ နှင်ထုတ်သော ရဟန်း‌တို့‌ကို သော်လည်း။ အကာရဏော၊ အကြောင်း‌မရှိဘဲ။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်ဘိသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ မူကြား‌အံ့။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကေဝါ၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်း‌တို့‌ကို သော်လည်း။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာဝန္ဒာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ မိန့်တော်မူကြား‌အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတေသံဘိက္ခူနံ၊ ထို‌ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကရဟန်း တို့၏။ ပက္ခော၊ အပင်းတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုး‌ကို။ မဒန္ဓယျုံ၊ ဖွဲ့ဘိကုန်ရာ၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ တန္တိမေဝ၊ ပါဠိ‌ကိုသာလျင်။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ကို။ ဘာသိတွာ၊၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ပက္ကာမိ၊ သွား‌တော်မူသတည်း။

၄၅၅။ အတ္တနာဝအတ္တာနန္တိဇတ္ထပဒေ၊ ၌။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း သည်။ သံဃေန၊ သည်။ ဥက္ခေပနီယကမ္မကတာနံ၊ ဥက္ခေပနီယကံ‌ကို ပြုကုန်သော။ အဓမ္မဝါဒိနံ၊ ရဟန်း‌တို့၏။ (ဥက္ခိတ္တဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်း‌တို့‌ကိုယူ)။ ပက္ခေ၊ အပင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ တုမှေ၊ ငါ့ရှင် တို့သည်။ ကိံဘဏထာတိ၊ အသို့ ဆို‌ကြကုန် သနည်း‌ဟု။ တေသဉ္စ၊ ထို‌ဥက္ခိတ္တက၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်း‌တို့၏‌ဂုဏ်း။ ဇာတရေသဉ္စ၊ ဤမှ တပါး ဥဒက္ခပက ရဟန်း တို့၏‌ဂုဏ်း။ လဒ္ဓိ၊ အယူ‌ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဇာမေဘိက္ခူ၊ ဤဥက္ခိတ္တကဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်း‌တို့သည်။ အဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မ မဟုတ်သည်‌ကို ယူကုန်၏။ ဇာတရေဘိက္ခူ၊ ဥက္ခေပကရဟန်း‌တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဟုတ်မှန်သော အယူရှိကုန်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ စိတ်‌ကို။ ဥပ္ပါဒေဘိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ အယံဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ တေသံ၊ ထို‌ဥက္ခိတ္တက ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်း‌တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိန္နော၀၊လျက်လျင်။ တေသံ၊ထို‌ဥက္ခိတ္တက ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက

ဟ်ိုအား။ နာနာသံဝါသကော၊ အထူးထူးသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသည်။ (အသီးပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသည်သော်လည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မံကံ ကို။ ကောပေတိ၊ ပျက်စေတတ်၏။ ဣတရေသံဝိ၊ ဥက္ခေပကရဟန်း တို့၏လည်း။ ဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထပါသ်သို့။ အနာဂတတ္ထာ၊ မရောက်သော ကြောင့်။ ကောပေတိ၊ ကံကိုပျက်စေတတ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိ ပင်လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နာနာသံဝါသကံ၊ အထူးထူးသော ပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သမာနသံဝါသကန္တိ ဣတ္ထာဝိ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်။ အဓမ္မဝါဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌရဟန်းတို့၏။ ပက္ခေ၊ အပင်း၌။ နိသိန္နော၊ လျက်။ ဣမေဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်း တို့သည်။ အဓမ္မဝါဒိနော၊ အဓမ္မအယူရှိကုန်၏။ ဣတရေဘိက္ခူ၊၊ ဤမှ တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ တို့၏။ မဇ္ဈေ၊သို့။ ပဝိသတိ၊၏။ယတ္ထဝါ တတ္ထဝါပက္ခေ၊၌။ နိသိန္နော၊လျက်။ ဣမေဘိက္ခူ၊၊ ဤမှတပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ အယံဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထနာဝ၊ မိမိပင်လျှင်။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သမာနသံဝါသကံ၊ တူသော ပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၄၅၆။ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မန္တိ ထွေပဒေ၊၌။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ပဟာရန္တော၊ ပုတ်ခတ်ကြသောရဟန်းတို့သည်။ ကာယကမ္မံ၊ကို။ ဥပဒံသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ (ဖြစ်စေကုန်၏သော်လည်းပေး)။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းသောစကား။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံကို။ ဥပဒံသေန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊အပ်၏။ ဟတ္ထပရာမာသံ ကရောန္တီတိ၊ကား။ ကေဝဝ ဝသေန၊ဖြင့်။ ဟတ္ထေဟိ၊တို့ဖြင့်။ အညမညံ၊ချင်း။ ပရာမသနံ၊ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အဓမ္မိယာယမာနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဓမ္မိယာနိ၊ တရားနှင့် မလျော်ကုန်သော။ ကိစ္စာနိ၊တို့ကို။ ကုရမာနေ၊ပြုကြကုန်သည် ရှိသော်။ အသမ္မောဒိကာ ဝတ္တမာနာယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အသမ္မောဒိကာယ၊ အညီဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မရှိခြင်းသည်။ (မပြောဟောခြင်းလည်းပေး)။ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်ကြသည်ရှိသော်။ အယမေဝဝါ၊ ဤအတိုင်းပင်လျှင်။ ပါဠ္ဍော၊ ပါဠိရှိ၏။ (ရှေးပါဠိကား ယသဒ္ဓါကျေ၏)။ သမ္မောဒန ကထာယ၊ အညီဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်းသည်။ အဝတ္ထ မာနာယ၊ မဖြစ်ကြသည် ရှိသော်။ ဣတိအယံ၊ ဤသို့နည်း ဟူမူကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘော်ဝတာ နာ အညမညန္တိ ထွေပဒေ၊၌။ ဒွေ

ပန္တိယောဒုန်စဉ်ကို ကို။ (နှစ်သွယ်ဘို ကိုလည်းပေး)။ ကတ္တာ၊၍။ ဥပစာရံ၊ လက်တလှမ်းသော ဥပစာကို။ မုဠ္ဠိတ္တာ၊ ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (လက်မလှမ်းမိစေလင့် ဟူလိုသတည်း)။ ဓမ္မိယာယမာနေပန၊ တရားနှင့်ညီစွာ တည်သတ်ပြီးမူကား။ သမ္မောဒိကာယ၊ အညီဝမ်းသာ ပြောဟောခြင်း သည်။ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်ပြီးသော်ကား။ အာသနန္တရိကာယ၊ တနေရာ ခြားကာမျှဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (နစ်သွယ်အကြား တနေရာသာ ခြားကာနေကြအပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဧကေကံအာသနံ၊ တနေရာစီ။ အန္တရံ၊ ခြားသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ (ဤကား အစဉ် ရှည်သောကြောင့် ပူးမည်စိုး၍ ဆိုသည်)။

၄၅၃-၄၅၈။ မာဘက္ခန္တိ အာဒီသု၊ မာဘက္ခန် အစရှိသည် တို့၌။ အကတ္ထာဘိပါဠိသေသံ၊ အကတ္ထဟူသော ပါဠိကြွင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘက္ခန်၊ကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ ဧတိဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အဓမ္မဝါဒီတိ၊ ဝါဒီဟူသည်ကား။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကော သု၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းတို့တွင်။ အညတရော၊ တယောက် သော ရဟန်းတည်း။ အယံပနဘိက္ခု၊ ကား။ ဘဂဝတော၊ အား။ အတ္ထ ကာမော၊ အကျိုးလိုသော သူတည်း။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အာသဘိက္ခုနော၊ ၏၊ အဓိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။ ဧကမေဘိက္ခု၊၊ ဤမှတပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ကောဓဘိဘူတာ၊ အမျက်နှိပ်စက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။သတ္ထု၊၏။ဝစနံ၊ကို။နဂဏှန္တိ၊မယူကုန်။ ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော် ကြီးသောဘုရားသည်။ ဧတေဘိက္ခု၊၊ တို့ကို။ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော် မူလျက်။ မာကိလမိတ္ထ၊ ပင်ပန်းတော်မမူစေလင့်။ ဧကတိ အဓိပ္ပါယော ကိရ၊ ဤသို့အလိုရှိသတတ်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟ၊၏။ ဘဂဝါ ပန၊သည်ကား။ ပစ္ဆာဝိ၊ နောက်မှလည်း။ သည်၊အမှတ်ကို။ လဘိတ္ထာ၊ ၍။ ဩရမိဿန္တိတိ၊ ကြဉ်ကုန်လတ္တံ့ သဘည်းဟု။ တေသံဘိက္ခု၊၊နံ၊ တို့အား၊ အနုကမ္ပာယ၊ သနားဘော်မူသဖြင့်။ အတိတဝတ္ထုံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသော အဓိကြောင်းဝတ္ထုကို။ အာဟရိတ္ထာ၊၍။ ကထေသိ၊၏။ တတ္ထတသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ အနုတ္ထတော၊တိပဒဿ၊ အနုတ္ထတော ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ ကား။ အနတ္ထော၊ အကျိုးမရှိလျှင်း။ (အလိုမရှိလျှင်းလည်းပေး)။ မေ၊ ငါ့အား။ တေသ္မာ ပုရိသာ တေတန ပုရိသေန၊ ထိုယောကျ်ားဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အဓေဟာအနတ္ထော၊ သြော်အကျိုးမရှိလျှင်း။ (သြော်အလိုမရှိ လျှင်းလည်းပေး)။ ဧကတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဝုတ္တံ့

ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ အနတ္ထတောတိပဒဿ၊ အနတ္ထတောဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ နက်ကား။ မေ၊ ငါ့အား။ (ဟုထည့်ပါ)။ အနတ္ထဒေါ၊ အကျိုးမပေး။ (နောက်နည်းကား တတိယက္ခရာကို ပဌမက္ခရာ ပြန်သည်ဟူ၏)။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကား သည်။ ပါကဋမေဝ၊ တည်း။

၄၆၄။ ပုထုသဒ္ဒေါတိအာဒီသု၊ ပုထုသဒ္ဒေါ အစရှိကုန်သော။ ကထာသုပန၊ တရားစကားတို့၌ကား။ အဿတိက္ခုဇနဿ၊ ထိုရဟန်းအပေါင်းအား။ ပုထုမဟာသဒ္ဒေါ၊ များသောအသံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပုထုသဒ္ဒေါ၊ များသောအသံ ရှိသည်။ သမဇဇနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇနော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သမာနော ဧကသဒိသော၊ ငြင်းခုံတတ်ခြင်း တူကြသည်တည်း။ သဇ္ဇော၊ အလုံးစုံသော။ အယံဇနော၊ ဤရဟန်း အပေါင်းသည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုကြသည်ချည်း။ သမန္တာတော၊ မှ။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ နိစ္ဆာရဏေန၊ မြွက်သဖြင့်။ ပုထုသဒ္ဒေါစေဝ၊ များသောအသံလည်းရှိ၏။ သဒိသောစ၊ တူကြသော အလိုလည်းရှိ၏။ (အလိုလည်းတူကြ၏ သော်လည်းပေး)။ ဣတိအယံ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ (သည်လည်းပေး)။ ဝုတ္ထံဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နဗ္ဗလော ကောစိ မညတ္ထာတိပဒဿ၊ သောပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းအများဘောင်၌။ ကောစိကောဝိ၊ တယောက်မျှလည်း။ အဟံဗာလောတိ၊ ငါမိုက်၏ဟု။ နမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့။ သဗ္ဗေဝိဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ ငါပညာရှိ၏ဟူ၍ မာန်ရှိကုန်သည်ချည်းတည်း။ နအညံဘိယျောအမညရန္တိပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကောစိကောဝိ၊ တစုံတယောက်မျှလည်း။ အဟံဗာလောတိစ၊ ငါမိုက်၏ဟူ၍လည်း။ နမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့။ ဘိယျောစ၊ ထိုထက်လွန်စွာလည်း။ သံဃသ္မိံ၊ သံဃာသည်။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ကွဲသည် ရှိသော်။ အညံဝိ၊ ဤမှတပါးလည်း။ ကေမယ္ဟံကာရဏာ၊ ငါတယောက်ကြောင့်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲခဲ့တတ်၏။ ဣတိဣဒံကာရဏာ၊ ဤခပ်သိမ်းသော အကြောင်း ကိုလည်း။ နမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့ ကုန်။ ဣတိအာယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠ္ဎဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ပရိမုဋ္ဌောတိ၊ ဟူသည်ကား။ (ပဒဿ အတ္ထော သော်လည်းဆို)။ ပရိမုဋ္ဌဿတိနော၊ လွတ်သော သတိ ရှိကုန်၏။ ဝါစာဂေါစရဘာဏိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာကာရဿ၊ ရာအက္ခရာ၏။ ရဿော ဒေသော၊ ရဿ

အပြိုကို။ ကတော၊ ပြိုလေသတည်း။ ဝါစာဥ္ဇေါစရာ၊ စကားကိုသာ အာရုံ ပြုကုန်လျက်။ ဘာဏိနော၊ ဆိုကုန်၏။ နသတိပဋ္ဌာနာဒိဂေါစရာ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်တို့ကိုအာရုံမပြုကုန်။ ဘာဏိနောစ၊ ဆိုကုန်သောရဟန်းဟိုသည့်လည်း။ ကထံဘာဏိနော၊ အသို့ဆိုကုန်သနည်း ဟူမူကား။ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းကျယ်တိုင်း။ ယာဝိစ္ဆန္တိ၊အလိုရှိသ၍။ ဘာဏိနော၊ ဆိုကုန်၏။ (ယာဝိစ္ဆန္တိမုခါယာမံကား အကျဉ်းတည်း။ ဝုတ္တိနည်းသော်လည်းဟူ)။ ယာဝ၊ လောက်။ မုခံ၊ ကို။ ပသာရေတုံ၊ ငှာ။ (ဆန့်ခြင်းငှာလည်းပေး)။ ဥစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ပသာရေတွာ၊ ဘွင့်၍။ ဆန့်၍။ ဘာဏိနော၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကော၀ိ၊ တယောက်မျှလည်း။ သံဃော၊သံဃာ၌။ ဂါရဝေန၊ ရှိသေသဖြင့်။ မုခသံကောစံ၊ ခံတွင်းစေ့ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ဥတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယေနနီတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေနကလဟေန၊ အကြင် ငြင်းခုံခြင်းသည်။ ဥမံနိလ္လဇ္ဇဘာဝံ၊ ဤအရှက်မရှိသော အဖြစ်သို့။ နီတာ၊ ဆောင်လေ၏။ နတံဝိဒူတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံကလဟံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်း၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ အယံကလဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဒိနဝေါတိ၊အပြစ်ရှိ၏ဟု။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။

ယေစတံဥပနယ္ဟန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ကောစ္ဆိ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေးလေပြီ။ ဥတိအာဒိကံ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ အာကာရံ၊ ကို။ (စာဟူသမျှကား အာကာရံဟုရှိ၏။ အာဃာတံဟု ရှိသည်သင့်၏)။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဥပနယ္ဟန္တိ-ဗန္ဓန္တိ၊ ပွဲကုန်၏။ သနန္တနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပေါရာဏော၊ ရှေးသူတော်ကောင်း၏ သဘောတည်း။

ပဒဒါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုပညာရှိသော ရဟန်းတို့မှ။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ငြင်းခုံတတ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏။ တေဘိက္ခူ၊၊ ထိုပညာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဒဋ္ဌဿံဃမဇ္ဈေ၊ ဤသံဃာ အလယ်၌။ ကလဟံ၊ ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့ကား။ ယမာမသေ၊ ကုန်၏။ (ဤကား ဝုတ္တိနည်းထည့်ပုဒ်)။ ဥပယမာမံ၊ သေခင်းအထံသို့။ ယာမ၊သွားရကုန်မည်ချည်း။ သတတံသမိတံ၊ မချုတ်မလွဲလျင်။ မစ္စုသန္တိကံ၊ သေမင်း၏အထံသို့။ ဂစ္ဆာမဇ္ဈတိ၊ သွားရကုန်အံ့ဟု။ နဇာနန္တိယေဝ၊ကတည်း။ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တီတိ၊ ဟူသည်ကား။

တတ္ထသံဃမဇ္ဈေ၊ ထိသံဃာအလယ်၌။ ယောဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ ပဏ္ဏိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ တောဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ မယ္ဘံ၊ ငါတို့ကား။ မစ္ဆုသမီပံ၊ သေမင်း၏ အထံသို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ မသွတ် သွားရ ကုန်အံ့ဟု။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတော-တသ္မာဝိဇာနနတော၊ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်။ မေဓဂါ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းစဲကုန်၏။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ တောဘိက္ခု။၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အသင့်အား ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ (ပညာဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း ကိုလည်းပေး)။ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ မေဓဂါနံကလဟာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့၏။ ဝူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။

အဋ္ဌိဆိန္နာတိအယံဂါထာ၊ အဋ္ဌိဆိန္နာအစရှိသော ဤဂါထာကိုကား။ ဖြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဖြဟ္မဒတ်မင်းကိုဂုဏ်း။ ဒီဃာဝု ကုမာရဿ၊ ဒီဃာဝုသတို့သားကို ဂုဏ်း။သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဝု တ္တံ၊ဟောတော်မူ၏။ဧ သံဝိ၊ထိုရန်သူ ၄င်း၌ဖြစ်သောသူတို့၏လည်း။ သံဂတိ၊ ညီညွတ်သော မိတ်ခင်ပွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏ရှင့်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကသ္မာနဟောတိ၊ ဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်လျှည့်သနည်း။ တောဘိက္ခု။၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယေသံ တုမှာကံ၊ အကြင်သင်တို့၏။ မာတာဝိတူနံ၊အမိအဘတို့၏။ အဋ္ဌိနိ၊အရိုးတို့ကိုလည်း။ နေဝဆိန္နာနိ၊ မဖြတ်လာကုန်။ ပါဏာ၊ အသက်တို့ကိုလည်း။ နဟတာ၊ မသတ်ကုန်။ ဂဝဿဓနာနိ၊နွားမြင်းစသော ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ နိဟဋာနိ၊ မဆောင်ကုန်။ ဧတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

သစေ လဘေထာတိအာဒိဂါထာ၊ သစေလသေထအစရှိသော ဂါထာကိုကား။ ပဏ္ဍိတသဟာယသုတ၊ ပညာရှိတို့နှင့်တကွ ပေါင်းဘော်ခြင်း၏ဂုဏ်း။ ဗာလသဟာယသုတ၊ သူမိုက်တို့နှင့်တကွပေါင်းဘော်ခြင်း၏ဂုဏ်း။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာဒီပနတ္ထံ၊ ကျေးဇူးရှိသည် မရှိသည်ကို ပြခြင်းငှာ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ အဘိဘုယျသဗ္ဘာနိ ပရိဿယာနိတိ၊ အဘိဘုယျသဗ္ဘာနိ ပရိဿယာနိ ဟူသည်ကား။ ပါကဋပရိဿယေစ၊ ခြင်္သေ့ သစ်ကျားစသော ထင်သော ဘေးရန်တို့ကိုဂုဏ်း။ ပဋိစ္ဆန္နပရိဿယေစ၊ လောဘ ဒေါသ အစရှိသော ဖုံးလွှမ်းသော ဘေးရန်တို့ကိုဂုဏ်း။ အဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ တေန၊ ထို ပညာရှိသော အပေါင်းအဘော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဇ္ဈုပေက္ခေ၊ နှစ်လို ဝမ်းသာ။ သတိမာ၊သတိနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်။ စရေယျ၊ ကျင့်ရ၏။ ဇာတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ရာဇာဝရဋ္ဌံ ဝိဇိဘန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနေဝ၊ မိမိ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံ ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌံ၊မိမိပြည်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟာဇနကရာဇာစ၊ မဟာဇနကမင်းကြီးသည်၎င်း။ အရိန္ဒမမဟာရာဇာစ၊အရိန္ဒမမင်းကြီးသည်၎င်း။ ဧကကာ၊ တယောက်အထီးတည်း။ စရိ ံသုယထာ၊ ကျင့်လေကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအဘူဝင်း။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မာတင်္ဂရညေဝနာဂေါ၊ ဟူသည်ကား။ အရညေ၊တော၌။ မာတင်္ဂါနာဂေါဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး ကဲ့သို့။ မာတင်္ဂေါတိ၊ မာတင်္ဂါဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာဂေါတိ ဧတံဝစနံ၊ နာဂေါ ဟူသော ဤစကားသည်ကား။ မဟန္တာဓိဝစနံ၊ အကြီး၏ အမည်တည်း။ (ဟိသဒ္ဒါကား ဝိတ္ထာရဇောတကတည်း)။ မာတုပေါသကော၊ အမိမွေးသော။ မာတင်္ဂနာဂေါ၊ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ အရညေ၊တော၌။ ဧကော၊တစီးတည်း။ စရိ၊ကျင့်၏။ပါပါနိ၊မကောင်းမှုတို့ကို။ နစအကာသိ၊ မပြု။ ယထာစ၊ ဥပမာတပါးလည်း။ ပါလိလေယျကော၊ ပလလဲဆင်မင်းသည်။ အရညေ၌။ ဧကော၊တည်း။ စရတိ၊ကျင့်၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ နစအကာသိ၊မပြု။ ဧဝံတထာ၊ ၎င်း။ ဧကော၊ တည်း။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ပါပါနိ၊ တို့ကို။ နစကယိရာ၊ မပြုရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပါလိလေယျကဂမနကထာ

၄၆၇။ ပါလိလေယျကေ ဝိဟရတိ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါလိလေယျကံ၊ ပလလဲရွာကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍော၊ တောစောင့်ရှိသော ပလလဲတောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိနာဂေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာဟတ္ထိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးတည်း။ ဟတ္ထိကဠဘေဟိတိ၊ ဟိဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိပေါတကေဟိ၊ ဆင်ရွှေတို့နှင့်။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ခီရပကေဟိ၊ နို့ကုန်သော။ ဒဟရပေါတကေဟိ၊ ဆင်သူငယ်ဘို့နှင့်။ ဆိန္နဂ္ဂါနိံတိ၊ဟူသည်ကား။ပုရတောပုရတော၊မှ။ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော။ တေဟိ၊ ထိုဆင်ရွှေဆင်ငယ်တို့သည်။ ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊ အဖျားဖြတ်ခဲလကုန်ပြီးသော။ ခါယိတာဝဝေသသာနိ၊ စားကြွင်းဖြစ်ကုန်သော။ ခါဏုသဒိသာနိ၊ အငုတ်နှင့်တူကုန်သော။ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို။ ခါဒတိ၊ စားရ၏။ ဩကာဂ္ဂေါဘဂ္ဂန္တိ၊ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ ဟူသည်ကား။ တေန ဟတ္ထိနာဂေနု၊ထိုဆင်ပြောင်သည်။ ဥစ္စဋ္ဌာနတော၊မြင့်သောအရပ်မှ။ ဘဋ္ဌတ္ထာ

ဘဉ္ဇိတ္ထာ၊ ချီးချီး၍။ ပါတိတံ၊ ကျသောသစ်ခက်ကို။ အဿသာခါဘင်္ဂန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧတာသ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏။ သန္တကံ၊ သော။ သာခါဘင်္ဂံ၊ ချိုးသော သစ်ခက်ကို။ တေဟတ္ထိပေါတကာဒယော၊ ထိုဆင်ရွေဆင်ငယ်တို့သည်။ ခါဒန္တိ၊ စားလေကုန်၏။ အာဝိလာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေဟိ၊ ထိုဆင်ငယ်ဆင်ရွေတို့သည်။ ပဌမတရုံ၊ စွာ။ ဩတာရိတ္ထာ၊ သက်လေ၍။ ဝိဝန္တေဟိ၊ သောက်လေကုန်ပြီးသော။ အာလုလိတာနိ၊ နောက်လေကုန် ပြီးသော။ ကဒ္ဒမောဒကာနိ၊ ညွန်ရှိသော ရေတို့ကို။ ဝိဝတိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟာတိ၊ ကား။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

နာဂဿနာဂေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓနာဂေန၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်၏စိတ်နှင့်။ သမေတိ၊ ညီကြ၏။(ဟုသမ္ဗန်)။ ဤသာသဒိသဒန္တဿာဟိ၊ဒန္တသဒ္ဒဿ ဟူသည်ကား။ ရထဤသာသဒိသဒန္တဿ၊ရထားကောက်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိထသော။ယဒေကောရမဘီဝနေတိ၊ ယဒေကောရမတီဝနေဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓနာဂေါဝိယ၊ ဘုရားတည်းဟူသော ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့။ အယမ္ပိ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ဤဆင်ပြောင်ကြီးသည်လည်း။ ဧကော၊တစ်းတည်း။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်လျက်။ ဝနေ၊၌။ ရမတိ၊၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ အဿနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး၏။ စိတ္တံ၊သည်။ နာဂေန၊ဘုရားစိတ်တော်နှင့်။ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏။ ကိဘာဝရတိယာ၊ တယောက်တည်း မွေ့လျော်သော အဖြစ်ဖြင့်။ ကေသဒိသံ၊ ထင်တူလျင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇုတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ယထာဘိရန္တံ ဝိဟရိတ္ထာတိ ဘွေပဒေ၊ ယထာဘိရန္တံ ဝိဟရိတ္ထာ ဟူသော ပုဒ်၌။တေမာသံ၊ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဘဂဝါ၊သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဗလလဲတော၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ၏။ တတ္ထော ဝတာ၊ ဤမျှနေတော်မူသဖြင့်။ ကောသမ္ဗကေဟိ၊ ကောသမ္ဗိပြည်သား ရဟန်းဘိုသည်။ ဥဗ္ဗာဠ္ဠော၊နှိပ်စက်ရကား။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေမာသံ၊လုံး။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူလေ၍။ ဝသိကိရ၊ [နေတော်မူသတတ်။ဇုတိ၊ဤသို့။ သမ္ဗတ္ထ၊၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ပတ္ထဋ္ဌာ၊ပြန့်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အထခေါ ကောသမ္ဗကာဥပါသကာတိ၊ အထခေါ ကောသမ္ဗကာ ဥပါသကာ ဟူသည်ကား။ အဆ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုရောအခါ၌။ ဇုမံကထာ

သလ္လာပံ၊ ဤခဝ်သိမ်းသောသူတို့ ဆိုသောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ကောသမ္ဗိဝါသိနှာ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်၏။ (ဟုသမ္မန်)။

ဘဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာ

၄၆၈။ အဓမ္မံ ဓမ္မောဘိ အာဒိနိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရဝတ္ထု။နိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော သင်းကဲ့စေတတ်သော ဝတ္ထု၊တို့ကို။ သံဃဘေဒကက္ခန္ဓကေ၊ သံဃဘေဒကအခန်းဌ်။ ဝတ္ထာယိသာမ၊ ဖွင့်ပေကုန်အံ့။ အာဒါယန္တိ ’၊ ဟူသည်ကား။ လဒ္ဓိဂဟဏံ၊ တည်း။ ဒိဝိတ္တန္တိ ’၊ ကား။ သုညံ၊ ဆိတ်၏။

၄၇၅။ တံဥက္ခိတ္တကံ ဘိက္ခုံ၊ ဩသာရေတ္ဝာတိ၊ ဩသာရေတ္ဝာ ဟူသည်ကား။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သိမံ၊ သိမ်သို့။ ဂန္ဒ္ဝာ၊ ၍။ အာပတ္တိ ံ၊ ကို။ ဒေသာပေတ္ဝာ ကြာ်းစေ၍။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဩသာရေတ္ဝာ၊ သွင်း၍။ တာဝဒေဝဥပေါသထော၊ သည်ကား။ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင် ဥပေါသထက္ခန္ဓကေ၊ ဥပုသ်ခန်းဌ်။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။ သာမဂ္ဂိဥပေါသထော၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

၄၇၆။ အမူလာမူလံဂန္ဒ္ဝာတိ၊ သည်ကား။ မူလာ၊ အမြစ်ရင်းမှ။ မူလံ၊ သို့။ နအာဂန္ဒ္ဝာ၊၍။ တံဝတ္ထုံ၊ ထိုဝတ္ထု၊ကို။အဝိနိ ဆ္ဆိနိတ္ဝာ၊မဆုံးဖြတ်ဦးမူ၍။ ဇာတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အယံဝုစ္စတိ ဥပါလိသံဃသာမဂ္ဂီအတ္ထာပေတာဗျဥ္ဇနုပေတာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္ထတော၊ သံဃာညတ္တိ၏ ဟူသော အနက်မှ။ အပဂတာ၊ ကင်း၏။ သံဃသာမဂ္ဂီဘိ ဇုမံပနဗျဥ္ဇနမတ္တံ၊ သံဃာညတ္တိဖြိဟူသော စကားမျှ သာလျှင်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံ၏။

၄၇၇။ သံဃသကီစ္စေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃသာ၊ ၏။ ကရဏီယေသု ပြိဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။ဥပ္ပန္နေသု၊ကုန်လတ်သော်။ မန္တနာသူတိ၊ကား။ ဝိနယမန္တနာသု၊ဝိနည်းကိုတိုင်ပင်ခြင်းတို့သည်။ ဇာဘာသု။ (ထည့်ပါ)။ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ အတ္ထေသုဇာတေသူတိ၊ ကား။ ဝိနယ အတ္ထေသု၊ ဝိနည်း၏ အနက်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိနိစ္ဆယေသူတိ၊

၁-၂။ ဤအမှတ်ပြပုဒ်မျှားကား-(သျှာ။က)မူတို့သာဖြစ်သည်ဟု ဆဋ္ဌမှဉ် ညွှန်ပြသည်။

ကား။ တေသံယေဝအတ္ထာနံ၊ ထိုဝိနည်းတို့၏ အနက်တို့ကိုလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယေသု၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ကုန်လတ်သော်။ (ထည့်ပါ)။ မဟာဇ္ဈိကောတိ၊ ကား။ မဟာဥပကာရော၊ များဒသာကျေးဇူး ရှိသနည်း။ ပဂ္ဂဟာရဟောဘိ၊ ကား။ ပဂ္ဂဏှိတုံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှာ။ ယုတ္တော၊ အပ်သနည်း။

အနာနုဝဇ္ဇော ပဌမေန သီလတောတိ၊ကား။ အာဒိမှိယေဝ၊အစ၌လျှင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သီလတော၊မှ။ နဥပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ (မစွပ်စွဲအပ်လည်းပေး)။ အဝေက္ခိတာစာရောဘိ၊ ကား။ အဝေက္ခိတာ စာရော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော အကျင့်ရှိ၏။ (အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏ လည်းပေး)။ အာယောဘိဘ ဝိလောကိတော၊ရှေ့တူရှုကြည့်ခြင်း တစောင်းကြည့် ခြင်း၌။ (အထောင့်ကို ကြည့်ခြင်း၌လည်းပေး)။ သမ္ဗဇာနကာရီ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသော အဓလေ့ သဘောရှိ၏။ ဇုတိ အာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ (အာဒိဝန်ကား သမိဋ္ဌိတ၊ ပသာရိတ၊ စသည်ကိုယူပါ)။ ဥပပရိက္ခိတာစာရော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သောအကျင့်ရှိ၏။ အဌကထာသုပန၊ မဟာပစ္စရိယ အစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့၌ကား။ အပဋိဆ္ဆန္နာစာရော၊ မဖုံးကွယ်သောအကျင့် ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။

ဝိသယှာတိ၊ ကား။ အာဘိဘဝိတ္ဝာ၊ နှိပ်စက်၍။ အနုယျုတံဘဏ္ဍန္တို့၊ ကား။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော။ အနုပဂတံ၊ အကြောင်းနှင့်မကင်းသောစကားကို။ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ နဟာပေတိ၊ မယုတ်စေတတ်။ (ဟုသမ္မန်)။ ဟိသစ္စံ၊ အကယ်ဟုတ်စွ။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုယျုတံ၊ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသော စကားကို။ ဘဏတိ၊ ၏။ ဥဿုယျာယဝါအဂတိ ဂမနဝသေနဝါ၊ ငြူစူ စောင်းမြောင်း သဖြင့် အဂတိသို့ လိုက်သော အားဖြင့်လည်း။ ကာရဏာပဂတံ၊ ကို။ နဘဏတိ၊ ဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နဟာပေတိ၊ မယုတ်။ (မယုတ်စေသည်လည်းပေး)။ ဥဿုယျာယပနအဂတိဂမနဝသေနဝါ၊ ငြူစူသဖြင့် အဂတိသို့ မလိုက်သဖြင့်လည်း။ ဘဏန္တော၊ ဆိုသော သူသည်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏။ ကာရဏံ၊ ကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောပုဂ္ဂလော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိသဂတော၊ ပရိသတ်အလယ်သို့ ရောက်လတ်သော်၊ ဆမ္ဘတိစေဝ၊ ကိုယ်လက် ခက်ထရော်လည်းရှိ၏။ ပဝေဓတိစ၊ တုန်လည်း တုန်လှုပ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံ

ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဂ္ဂဟာရဟော၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကိုထိုက်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။

ကိဉ္စာဘိယျော၊ ထိုထက်လွန်စွာ။ တထေဝပဒဉ္စ ဂါထာ၊ တထေဝပဒံ အစရှိသော ဂါထာကို။ ဝုတ္တာ၊အပ်၏။တဿာဂါထာယ၊ ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အနုယျုတံ၊သိလျက်။ဘဏ္ဍန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။နဟာပေတိယထာ၊ ကဲ့သို့။တထေဝ၊ၦင်း။ ပရိသာယ၊၏။မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ပဒံ၊ပြဿနာကို။ပုစ္ဆိတော၊မေးသည်ရှိသော်။နစေဝပဋ္ဌာယတိ၊ မကြွေမပျိင်။ မက်ုံ၊ နှံသည်။ နစဟောတိ၊ ဖြစ်။ ဟိသဒ္ဒံ၊ အကယ်ဟုတ်စွာ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထံ၊ ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပဋ္ဌာယတိ၊ကြွေမှိင်၏။ ယော၊ သည်။ ဝတ္တုံ၊ ၄ာ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ သော၊ သည်။ မက်ုံ၊ နှံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပနပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝတ္တုံစ၊ ၄ာလည်း။ သက္ကောတိ၊ နိုင်၏။ သော၊ သည်။ နပဋ္ဌာယတိ၊ မကြွေမပျိင်။ မက်ုံ၊ နှံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကာလာဂတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထေတဗ္ဗယုတ္တကာလေ၊ ဆိုအပ်ဆိုသင့်သောအခါ၌။ အာဂတံ၊ လာသော စကားတည်း။ ဗျာကရဏာရဟန္တိ၊ ဟံဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဿ၊ အမေး ပါဠို၏။ အတ္ထာနုလောမတာယ၊ အနက်အားလျော်သဖြင့်။ ဗျာကရဏာနုစ္ဆဝိကံ၊ အဖြေအားလျောက်ပတ်သော စကားတည်း။ ဝစောတိ၊ ကား။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဘဏ္ဍန္တော၊ ဆိုသောရဟန်း။ ဇာတိအယံ' ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ရဇ္ဇေတိတိ၊ ကား။ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ဝိညူပရိသန္တိ၊ ကား။ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်။

အာစေရကမ္ပိစသကေတိ၊ ကား။ အတ္ထဥော၊ ၏။ အာစရိယဝါဒေ၊ ၌။ အလံပမေတုန္တိ၊ ကား။ ဝိမံသိတုံ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှာ။ တံတံကာရဏံ၊ ထိုထိုသောအကြောင်းကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ တုလယိတုံ၊ ချိန်အံ့သောငှာ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပဂုဏော၊ ကား။ ကတပရိစယော၊ လေ့လာခြင်း ပြု၏။ လဒ္ဓါသေဝနေ၊ ရသောအာသေဝနပစ္စည်းရှိ၏။ ကထေတဝေတိ၊ ကား။ ကထေတဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သောစကား၌။ ဝိရဒ္ဓိကောဝိဒေါတိ၊ ကား။ ဝိရဒ္ဓဋ္ဌာနကုသလော၊ ဆွတ်ယွင်းစေခြင်း၏ အကြောင်း၌လိမ္မာ၏။

ပစ္စတ္ထိကာယေနဝဇ္ဇီတိ အယံဂါထာ၊သောဤဂါထာသည်။ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သော။ ကထေတဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သောစကား၌။ ပဂုဏော၊ လေ့

လာ၏။ တံပဂၢဏာဘာဝံ၊ ထိုလွေ့လာသောအဖြစ်ကို။ ဒသေတုံ၊ ၄ာ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ဟိသစ္စံ၊ မှန်စွ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ထွေပဒေ၊ ၌။ အထွော၊ အနက်တည်း။ ယာဒိသေနကထိတေန၊ အကြင်သို့သောဆို ခြင်းဖြင့်။ ပစ္ဆတ္ထိကာစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနောစ၊ များလေသူ အပေါင်းသည်လည်း။ သညာပနံ၊ မှတ်ရခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပညတ္တံ၊ ကို။ အဝဗောဓနံ၊ သိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အထွော၊ အနက်တည်း။ ယဉ္စဝိနိစ္ဆယံ၊ ကို။ကထေန္တော၊ဆိုသောသူသည်။ သကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယဝါဒံ၊ ကို။နဟာပေတိ၊ မယုတ်စေ။ ယသ္မိ ဝတ္ထုသ္မိ ၌။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ တဒနုရူပံ၊ ထိုအဓိကရဏ်းအားလျောက်ပတ်စွာ။ အနုပဃာတကရံ၊ သူအားညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိ။ ပဠံ၊ ကို။ ဗျာကရမာနော၊ ဖြေပေတတ်သော ရဟန်းသည်။ တာဒိသေ၊ သော။ ကထေတဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သောစကား၌။ ပဂုဏော၊ လွေ့လာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒူတေယျကမ္မေသုအလန္တိ၊ ကား။ အဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဒူတင်္ဂေဟိ၊ တမန်သည်၏အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ သောကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဒူတေယျကမ္မေသု၊ တမန်သည်၏အမှုတို့၌။ သမတ္ထော၊ နိုင်၏။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံတတ်၏။ ဇုတိ၊ ကြောင့်။ သမုဂ္ဂဟော၊ ဟာမည်၏။ ဇုဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာနာမ၊ မည်သည်ကား။ အာဟုနံအဟုတိဝိက္ကု၊ လျှသောဆွမ်းကို။ သမုဂ္ဂဏှန္တိယထာ၊ ခံကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ၎င်း။ ပိတိသောမနဿဇာတေနေဝ၊ ဖြစ်သောနှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ကိစ္စေသု၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့၌။ သမုဂ္ဂဟော၊ ကောင်းစွာခံပေ၏။ သံဃကိစ္စေသု၊ တို့တွင်။ တဿတဿကိစ္စဿ၊ ထိုထိုသောကိစ္စကို။ ပဋိဂ္ဂါဟကော၊ ခံပေ၏။ ဇုတိအယံ၊ ကား။ အထွော၊ အနက်တည်း။ ကရံဝစောတိ၊ ကား။ ဝစနံ၊ သဒ်ဘစကားကို။ ကရောန္တော၊ လိုက်နာလျက်။ န တေန မညတီတိ၊ ကား။ တေနဝစနကာရကေန၊ ထိုထိုဆိုတိုင်းလိုက်နာသဖြင့်။ သံဃဘာရံ၊ သဒ်ဝန်ကို။ အဟံကရောမိ၊ ငါပြု၏။ အဟံနိတ္ထရာမိတိ၊ ငါထုတ်၏ဟူ၍။ မာနာတိမာနံ၊ မာန်မူခြင်းအလွန်မာန်မူခြင်းကို။ နဇပ္ပေတိ၊မပြု။

အာပဇ္ဇတိ ယာဝတကေသု ဝတ္ထူသူတိ၊ သည်ကား။ ယတ္တကေသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူသု၊ တို့၌။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇမာနော၊ သောရဟန်း သည်။ အာပတ္တိ၊ သင့်သည်။ ဟောတိယထာစဝုဋ္ဌာတီတိ၊ ကား။ တာသာစ အာပတ္တိ၊ သာ၊ မှ။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထမြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတေဝိဘင်္ဂါတိ၊ ကား။ ယေသုဝတ္ထူသု၊ တို့၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယဿ၊ ခြင်းဖြင့်။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောဘိ၏။ ဇာတိဇမေသံအတ္ထာနံ၊ တို့ကို။ ဧတေဝိဘင်္ဂါ၊ ထိုဝိဘင်းဘို့သည်။ ဇောဘကာ၊ ထွန်ပတတ်ကုန်၏။ ဥဘယသ္မာတိ၊ ကား။ ဥဘယော၊ နှစ်ပါးသောဝိဘင်းတို့သည်။ အသဘိက္ခုနော၊ အား။ သဉ္စရိတာတိ၊ ကား။ သုဋ္ဌုအာဂတာ၊ ကောင်းစွာ လာကုန်၏။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနပဒဿကောဝိဒေါတိ၊ ကား။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာန ကာရဏကုသလော၊ အာပတ်မှထအံ့သောအကြောင်း၌လိမ္မာ၏။

ယာနိစာစရန္တိ၊ ကား။ ယာနိစာတ္ထာနကာရကာဒီနိ၊ အကြင်ငြင်းခုံ ခြင်းကို ပြုခြင်းစသည်တို့ကို။ အာစရန္တော၊ ကျင့်သောရဟန်းသည်။ တဇ္ဇနီယကမ္မာဒိဝသေန၊ နိယကံစသောအားဖြင့်။ နိဿာရဏံ၊ ထုတ်ခြင်း သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဩသာရဏံတံဝုသိတဿဇန္တုနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုံ၊ ကျင့်ဝတ်ကို။ ဝုသိတဿ၊ နေသော။ ဇန္တုနော၊ ဇန္တုဟုဟော အပ်သောရဟန်းအား။ယာဩသာရဏာ၊ အကြင်သွင်းခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဧထဓို၊ ထိုသို့သွင်းရာသည်ကိုလည်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သေသံ၊ ကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊တည်း။

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကဝဏ္ဏနာဋ္ဌိတာ။

သမန္တပါသာဒိကာယဝိနယသံဝဏ္ဏနာယမဟာဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာသမတ္တာ။

ယထာစဝဏ္ဏနာသော: သမတ္တာနိရုပဒ္ဒဝါ။

ဧဝံသဗ္ဗေဇနာသန္တိ၊ ပဗ္ဗေါန္တုနိရုပဒ္ဒဝါ။ ။အနက်ရှေးအတူ။

သမန္တပါသာဒိက ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ပြဆိုသော ရတနာမည်ရှိ။သအမည်ရှိသောဝိနည်းလင်္ကာပန်းကျမ်း၌ မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကိုပြသည်ပြီး၏။ မဟာဝါအဋ္ဌကထာနိဿယဤတွင်ပြီးပြီ။

